

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Machsor

die sämmtlichen Festgebete der Israeliten ; mit bestgeordnetem Texte
und deutscher Uebersetzung

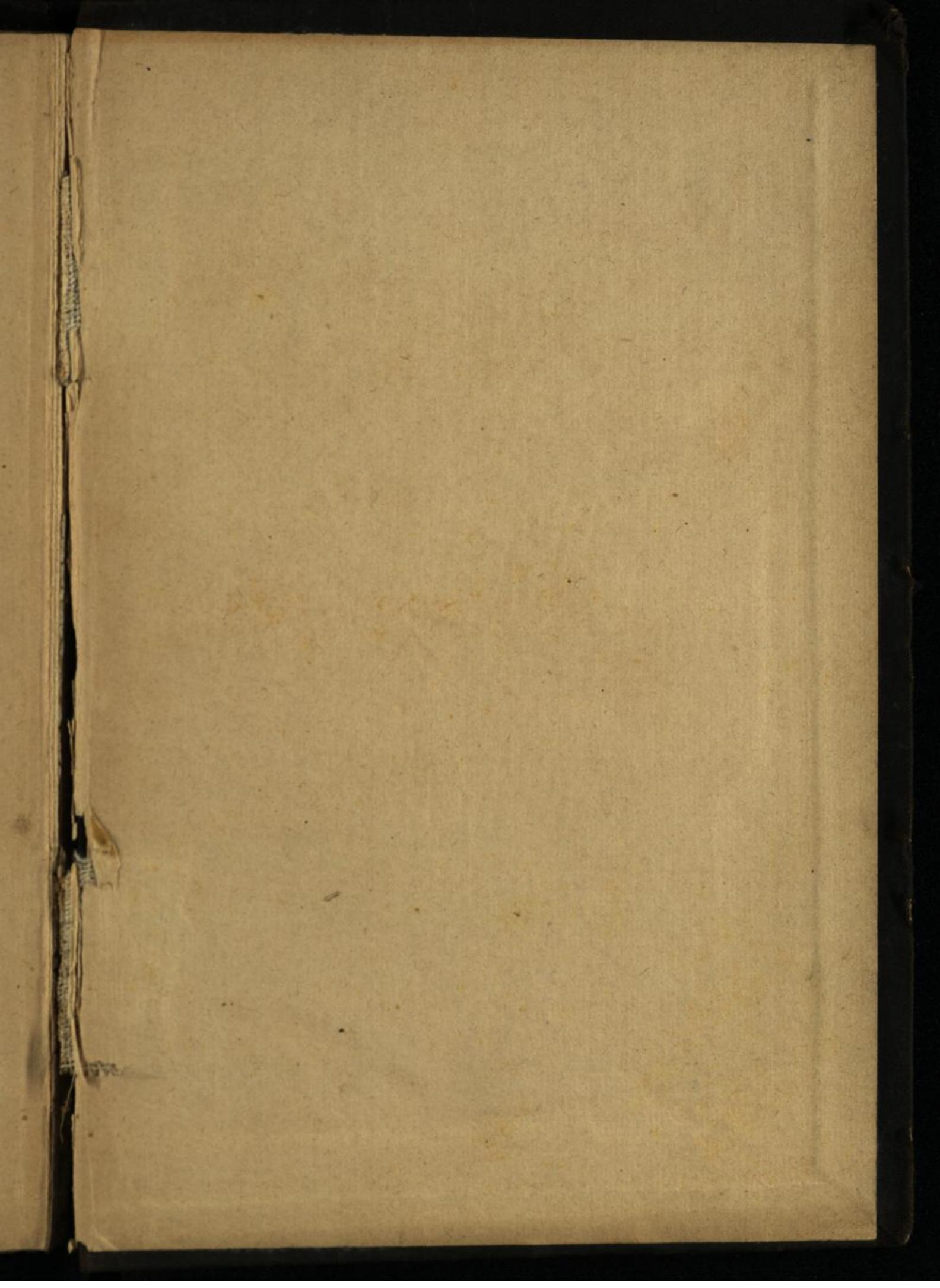
Für den ersten Tag des Neujahrsfestes

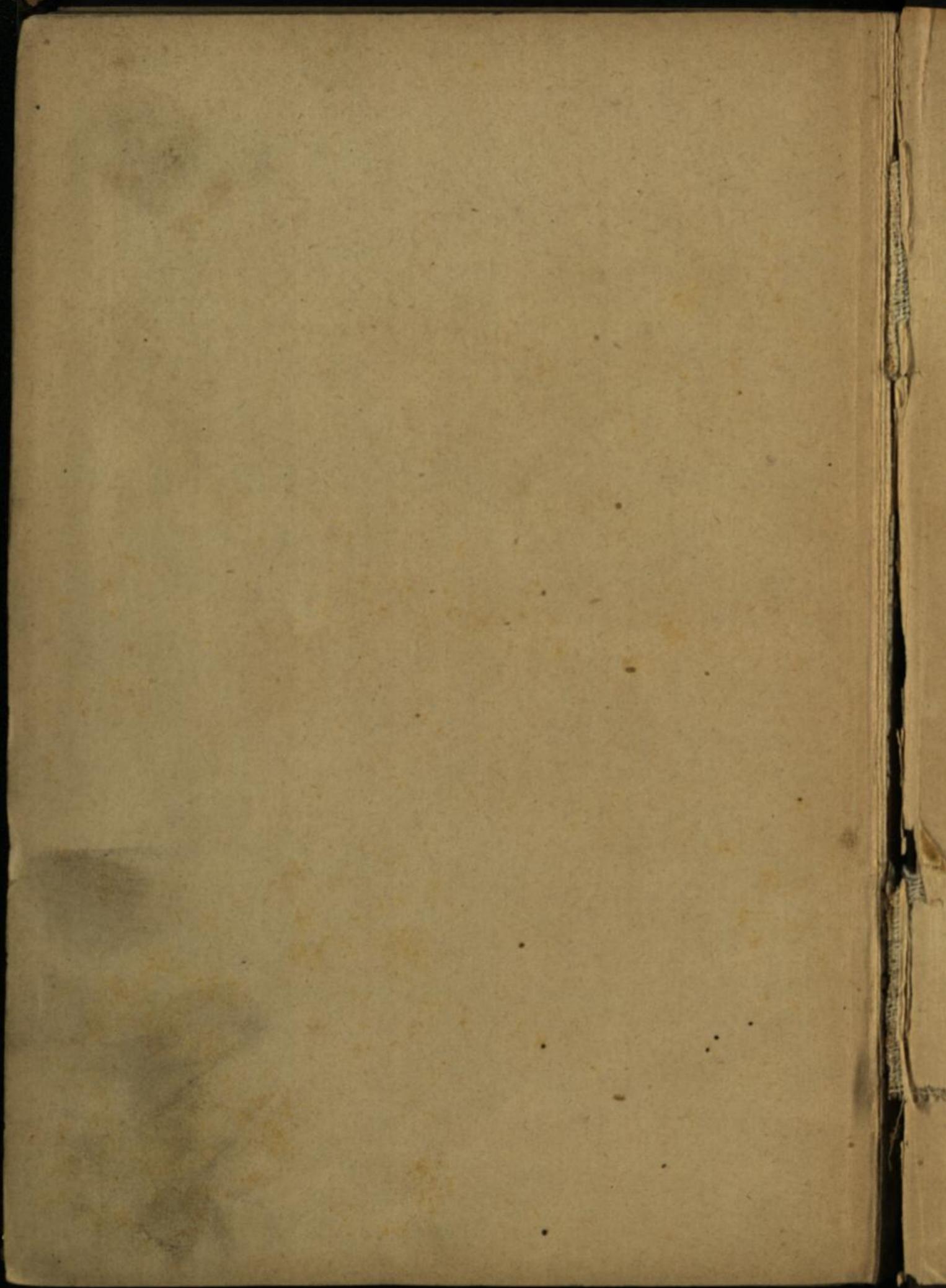
Stern, Salomo Gottlieb

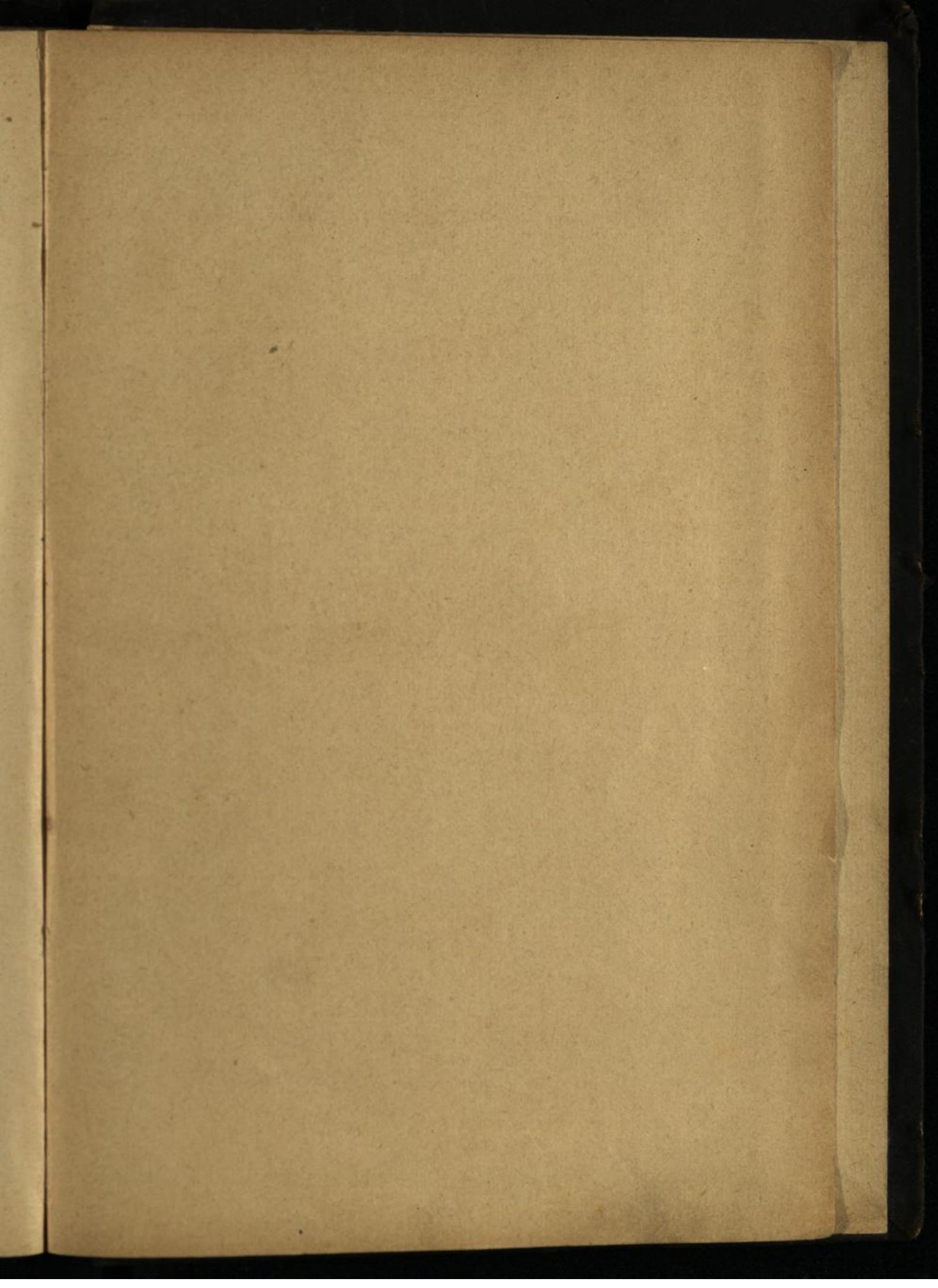
Wien, 1887

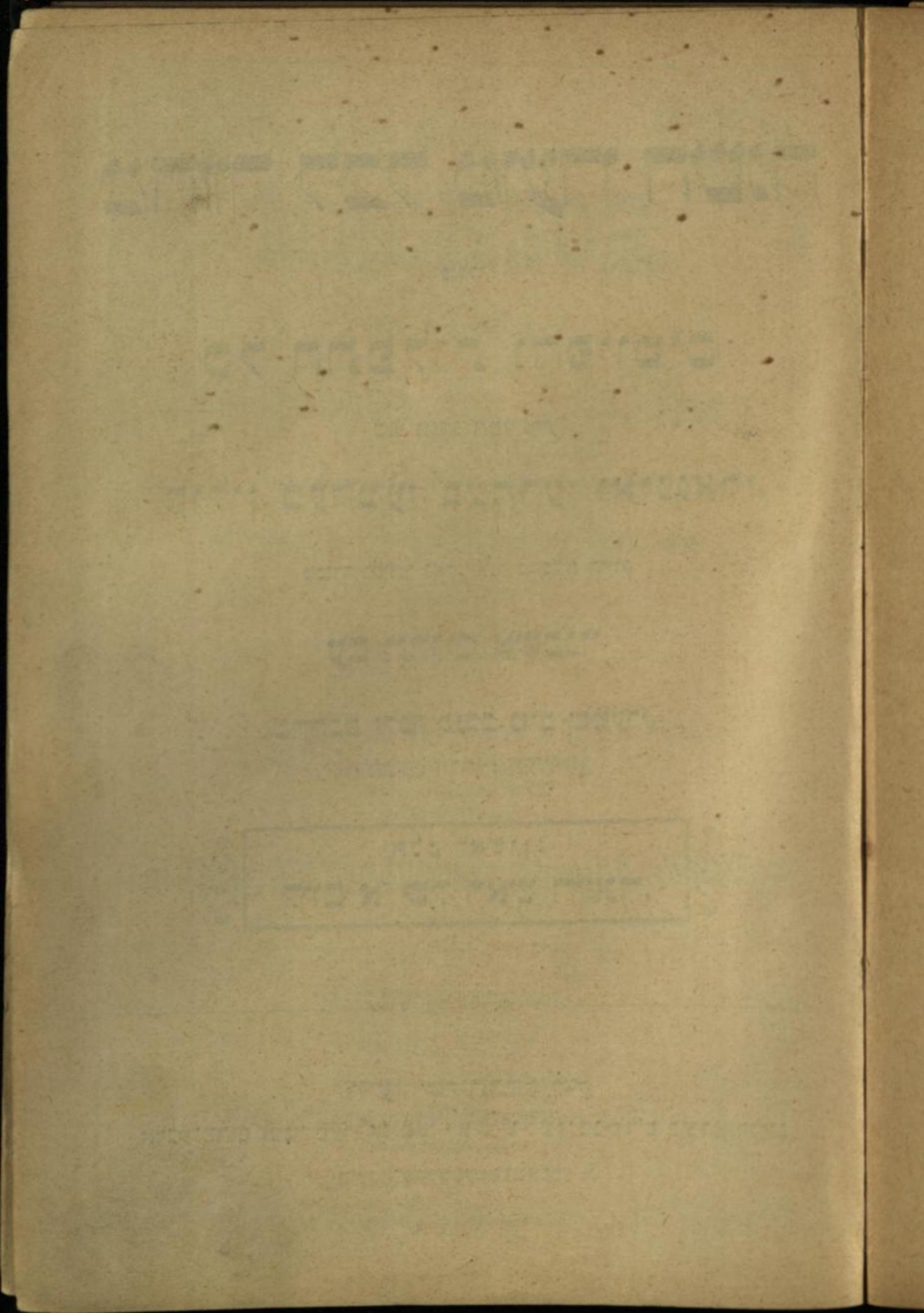
[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12176](#)

008

מחוזר לכל מועדי השנה

כולם

כל התפלות והפיוטים

כפי מנהג המדיניות

פולין, בעהמען, מעהרען ואונגנארז.

פסודר בסידור נאה ומונה בתכילת חידוק

עם תרגום אשכני

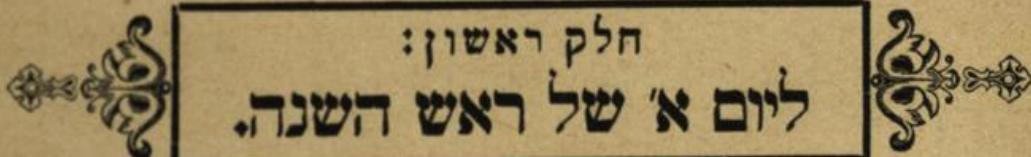
מהחכם זלמן כוכב מוב שטערן.

2203

UNIVERSITÄT POTSDAM
Universitätsbibliothek

חלק ראשון:

ליום א' של ראש השנה.

ווײַען, שנה תרמ"ז לפ"ק.

אַיְגָעַנְתָּהּוּם אָונְד פֿעַרְלָאָן פֿאָן יְאָן, שְׁלֹעָזִינְגֶּרְסְּ בּוּכָהָאנְדָלָעָן

ווײַען, זַיְתָּעַנְשָׂטָעַטָּעַנְגָּאָסְטָעָן, 5.

MACHSOR.

Die sämmtlichen

Festgebete der Israeliten

mit bestgeordnetem Texte und

deutscher Uebersetzung

von

S. G. Stern.

(Ausgabe in neun Theilen.)

Erster Theil:

Für den ersten Tag des Neujahrsfestes

Wien, 1887.

Eigenthum und Verlag von

Jos. Schlesinger's Buchhandlung

I., Seitenstettengasse Nr. 5.

Verzeichniß

der bei dem geregelten Gottesdienste beibehaltenen Gebete.

שְׁחָרִית

Vom Anfange bis nach dem Schemone Essre-Gebete werden keine Piutim eingeschaltet.

Gebetordnung nach Schemone Essre.

	Seite
את חיל <i>bis</i> יראתי בפסחותי, מסוד, ברוך אתה	22
ומצמיח ישועה <i>bis</i> זכרנו	24
מחיה המתים <i>bis</i> מי כטוך	26
אל נא <i>bis</i> אתה קדוש פ�ו מלוך	27
לאל עורך דין	37
עוישה השלום <i>w. f. u.</i> קדושה	43
אבינו מלכנו	48
הפטירה, קריית התורה, הוצאה ספר תורה	52
הכנסת ספר תורה פ�ו תקיעת שופר	69

מַסְפֵּת

Gebetordnung nach Schemone Essre.

מחיה המתים <i>bis</i> זכרנו, מסוד, ברוך אתה	91
אם לא למענו יעש אל אמונה, אתה קדוש, מלך	95
בשלוש קדושה בקדוש <i>bis</i> גנתנה תוקף	102
לדור ודור הללויה <i>w. f. u.</i> כתוב	106
האווח ביד, עוז יזכיר כי מקדישן, חיטול	111
אין עוד <i>bis</i> זכרנו ויאתיז	115
אווחילה לאל, או"א היה עם פסיות	117
היום הרות עולם, יום הזיכרון <i>bis</i> על כן נקוה לך	126
היום הרות עולם, זכר הברית <i>bis</i> אתה זכר	134
היום הרות עולם, ישראל ברחמים <i>bis</i> אתה גנלית	143
עוישה השלום <i>bis</i> היום חאמצנו, סדר דוכן, ותערב, ריצה	145
עלינו, אין כאלחינו	152

Vor dem Eintritte in das Bethaus.

וְאַנְּיִ בְּרוֹב חָסֶד אָבָא בַּיְתָךְ אֲשֶׁתְּחֻנוּה֙ אֱלֹהִיכְלָקְדָשְׁךְ בְּירָאתְךָ:

Nach dem Eintritte in das Bethaus.

בְּבֵית אֱלֹהִים נָהָלֵךְ בְּרָגְשָׁה:

Wie schön sind deine Hütten Jakob, deine Wohnungen Israel! Deiner Vaterhuld vertrauend, trete ich ein, Herr, in dein Haus, und beuge mich vor dir in deinem heiligen Tempel in Gottesfurcht. Mit der innigsten Lust und Liebe trete ich ein, Herr, in dein Haus, betrete ich die Stätte, wo du thronest in deiner Herrlichkeit. Ich beuge mich, ich bücke mich, ich beuge das Knie vor dir meinem Gott, der mich geschafft und mein Gebet vor dich gelangen in einer gnadenreichen Stunde. Gott, in deiner Gnadenfülle erhöre mich und sende mir deine Wahrheit und dein Heil! Amen!

אָנָּי Ich rufe Dich an, o, so erhöre mich. Allmächtiger! neige mir Dein Ohr, merk auf mein Gebet. Aus Gnade will ich Dein Antlitz schauen, und wachend mich ergözen an Deiner Gottesgestalt. Ich vertraue Dir, Ewiger, rufe mir zu: Du bist mein Gott! Verunimm mein lautes Gebet, wenn ich zu Dir flehe; wenn ich meine Hände aufhebe zu Deinem heiligen Thore. Ewiger, mein Gott! ich flehe zu Dir und Du heilst mich. Zu Dir, Ewiger; rufe ich; Dich, mein Gott flehe ich an. Lass Dein Antlitz leuchten über

מָה טָבוֹ אַהֲלֵיךְ יַעֲקֹב.
מִשְׁפְּנַתְּךָ יִשְׂרָאֵל: וְאַנְּיִ
בְּרַב חָסֶד אָבָא בַּיְתָךְ.
אֲשֶׁתְּחֻנוּה֙ אֱלֹהִיכְלָקְדָשְׁךְ
בְּירָאתְךָ: יְיָ אַהֲבָתִי מְעוֹן
בַּיְתָךְ. וּמִקּוֹם | מְשֻׁבֵּן
בְּבּוֹדֵךְ: וְאַנְּיִ אֲשֶׁתְּחֻנוּה֙
וְאַכְרְעָה אַכְרְבָּה לְפָנֵי־יְיָ
עֲשֵׂי: וְאַנְּיִ תְּפִלְתִּי לְךָ יְיָ
עַת רָצְוֹן אֱלֹהִים בְּרַבְּ
חָסֶד עֲנָנִי בְּאֶמֶת יִשְׁעָךְ:

אַנְּיִ קְרָאתִיךְ בַּיְתָנְגִּינִי אֶל. הַטְּ
אַנְּגִּה לְיִ שְׁמָע אָמְרָתִיךְ: אַנְּיִ בָּצְדָקָ
אַתְּנָה פָּנִיךְ. אֲשֶׁבּוּחַ בְּהַקִּין
תְּמִינְתָּךְ. וְאַנְּיִ עַלְיךְ בְּטַחַתְּךָ יְיָ.
אָמְרָתִי אֱלֹהִי אַתְּהָ: שְׁמָע קֹלְ
תְּחַנְּנִינִי בְּשִׁיעִי אַלְיךְ. בְּגַשְׁאֵי יְדֵי
אֱלֹדְבֵּיר קְדָשְׁךָ: יְיָ אֱלֹהִי שִׁיעָתִ
אַלְיךְ פְּתֻרָפָאַנִּי: אַלְיךְ יְיָ אַקְרָא
וְאַלְאַדְנִי אַתְּחַפֵּן: הָאִירָה פָּנִיךְ

Rosch Hasch. I.

Deinen Knecht, hilf mir durch
Deine Gnade. Denn zu Dir, Ewi-
ger! hoffe ich, Du mein Gott und
Herr, erwiederst mein Vertrauen.
Erhöre Ewiger, mein Gebet, ver-
zimm meine Klagen und lasz meine
Thränen nicht unbeschwichtigt. Er-
höre mich, Ewiger, und sei mir
gnädig, sei Du, o Gott! Beistand
mir.

ר' Ich freue mich, wenn man zu mir spricht. „Läßt in des Ewigen Haus uns gehen.“ Ich freue mich Deiner Verheilung, wie Einer, der große Ausbeute gewinnt. O merke auf meine Klagen, mein König und mein Gott! wenn ich zu Dir bete. Ewiger! fröhle mögest Du mich hören, fröhle schon wende ich mich zu Dir mit meinem Hoffen. Ich rufe Dich an, denn Du antwortest mir, Allmächtiger! neige mir Dein Ohr und erhöre mein Gebet! Mein Fuß steht auf ebener Bahn; in Chören dankle ich dem Ewigen.

עַל־עֲבֹדָה . הַוְשִׁיעָנִי בְּחִסְכֶּךָ : כֵּי
לְךָ יְיָ הַזְּהָלָתִי . אַתָּה תַּעֲנָה אָדָנִי
אֱלֹהִי : שְׁמַעַה תִּפְלַתִּי יְיָ . וְשׁוּעָתִי
הָאַזְנָגָה . אַל־דְּמָעָתִי אַל־תִּחְרֶשׁ :
שְׁמַעַ יְיָ וְחִפְנֵי יְיָ הַזָּהָר ! עֹזֵר לֵי :

שִׁיר הַמְּפֻלּוֹת לְדוֹד שְׁמָחָתִי
בְּאֹזֶם רִים לֵי בֵּית יְיָ גָּלְךָ: שָׁשׁ אֲנָכִי
עַל אָמָרָתְךָ בְּמוֹצָא שְׁלָלָךָ: רַב:
זַקְשִׁיבָה לְקוֹל שְׁוֹעֵי מֶלֶכִי וְאֱלֹהִי
בְּיַאֲלֵיךְ אַתְּפָלֵל: יְיָ בְּקָר תְּשִׁמְעוּ
קָלֵי בְּקָר אֲעַרְךָ לְךָ וְאַצְפָּה: אֲנִי
קָרָאתְךָ בְּיַתְעַנְגֵּן אֶל הַט אַזְנָךְ לְךָ
שְׁמָע אָמָרָתִי: רְגָלִי עַמְדָה בְּמִישָׂור
בְּמִקְהָלִים אֲבָרְךָ יְיָ:

שימל נמק' כלכות דג למ"ד ג' מקידים סלולקוניס סי' טויס' מעש למת ולט' כ' סחפנלו
אשיינו מסמו טמות לסעיג נסמס ה' סמפעליות ולסכין לאנדס צפסלהם כלמעין נטגייס מסמייס
לכטפלל פלוי צמאנס מואס ווע' נאג' חקי' מליאן וולנט' ווונט' כגלייס שמיליס כדרונטש
פאלגעס קדוליס קדמונייס ליטט מעט למל שמילס סקווק' וו' טויז' ליטיג' פוקוק' ז':

אֲשֶׁרִי יוֹשֵׁבְיָה בַּיּוֹתָה + עֹז יְהֻלָּם סָלָה:

וימכח ענטן יומאכל חפלה א.

מי אֲנָבֵי שְׁאֹזֶבֶה לְהַתְּפִלֵּל לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא אֶל בָּדוּל
וְנוֹרָא. וְאֲנָבֵי אִישׁ חֹטָא וְהַכְּעָסָתִי שֶׁמַּו הַגָּדוֹל בְּמַעַשֵּׂי הַרְעָיוּם. וְאֲנָבֵי בְּשָׂר וְדָם
עַפְرָ וְאַפְרָ. וְאֲנָבֵי בְּדָאֵי וְרָאֵי לְהַזְכִּיר שֶׁמַּו הַגָּדוֹל בְּפִטְחָה פְּעֻמִּים. אָוי לֵי אַיְדָ
אַשְׁאָ פָנֵי לְעַמּוֹד לִפְנֵי הַפְּלָדָה הַגָּדוֹל וּנוֹרָא מֶלֶךְ מְלָכִים נַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ
הֽוּא עַלְתָּה בְּלָהָלֹות וְסִבְתָּה בְּלָהָלֹות אֶלָּא מִפְנֵי רְחַמֵּי וְחַסְדֵּיו דְגָדוֹלִים
שֶׁהוּא מְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו. וּרֹאצָה בְּחַפְלָה וּבְתְּחִנּוֹנִים שֶׁל עֲבָדָיו. כְּמוֹ שָׁפָאָמֵר
קָדוֹב יי' לְכָל קָרְאֵיו לְכָל אָשֶׁר יִקְרָאוּהוּ בְּאַמֶּת: רְצֹן יְרָאֵו יִשְׁלָחֵה וְאַרְגָּ
שׁוּעָחוּם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעָם. שׁוֹמֵעַ הַפְּלָדָה עֲדֵיכָה בְּלָבָשָׂר יִכּוֹאוּ:

תפלה לשליח צבור.

לטומילס צכוונס זכלמת זכלמלס קוויס כל תפלה ותפללה.

אל מלך גאנן שדי מלך עליון קבל שנועתי ברצון ובאציזן הלב.
כויו בטוכנו כחו אחד אל מי בז אמת שופט אדק רחום ותפין. רחם עלי
ושמע תפלה היום אשר אתחפל בעדי ובעד ביתי ובעד עדר עדר הפסחים
עדי בתפלה ותבלול תפלה עם תפלוות הנישרות ונהקיות אשר יעשוו ישראל.
וחחותור פחת בפה בכורך במו שחררת לחפה משה (יא מנשח). ואל-
יבוש ב שולחן ולא אני בהם. יהי לרצון אמר פ' ונהגון לבני לפניך יי
צרי ונואל. אמן סלה: יהי לרצון לפניך איזם שתפנן לי קול נעים וערב
היום ואל יסוסק קולי ואל יתר ברוני ויהיה קולי נעים וחזק במו שפאמר
נמי קול השופר הולך ונחזק מאד. אמן סלה:

תפלה אחרית לש"ז.

הנני העני מטעש ונרעש ונפחד מפני ישב תהלות ישראל באתי
לעתוד ולחגון לפניך על טך ישראל אשר שלחוני ואף על פ' שאני כדאי
וננוין לך. על בון אבקשה אלהי אברם אלהי יצחק ואלני יעקב. יי' ו. יי'.
אל רחום ותפין אלהים. שדי איזם ונואר. היה נא מצלים דרי' אשר אנבי
חולך לעמוד לבקש רחמים עלי ועל שולחן. ונא אל תפשים בחטאתי ואל
תחיבם בטעותי כי חוטא ופושע אני ואל יפלמי ב' בפשעי ואל יבוש ב'
ואל אבושה ב' נקל תפלה בתפלתי בתפלת זקן ונגיל פרקו באח זקנו מנידל
וקולו נעים ומעירב בדעת עם המירות. ותבער בשתן לבל ישטיננו: ויהי נא
דgalנו עליך אהבה. לכל פשעים תבש באהבה. וכל צומתינו ועפיני הפה
לנו וכל ישראל ליטשו ולשמה לחיים ולשלום האמת והשלום אהבי ואל
יהי שם מבשול בתפלה:

יהי רצון מלפניך יי' אלהי אברם אלהי יצחק ואלני יעקב האל הגדול
הגבור ונואר אל עליון אהעה אשר אהיה של הפלאים שם בעלי תפלוות
זקראי תפלה לפני בפה בכורך ניפיצו אותה לפניך בעבור כל סאדיקים

תפלה לשילוח צבור

וְהַחֲסִידִים הַתָּמִימִים וְהַיְשָׁרִים וּבְעֻבוֹר כְּבוֹד שְׂמֵךְ הַקָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַפָּרָא בַּי אָתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְלַת עַטֶּף יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים בַּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה:

קדול מֶלֶךְ זֶל מִיטָּעֵל סְמִינֵל ד' פְּקוּדִים לְלוּ שְׁמָלָה סְמִינֵל:
בְּדִיעָתִי זֶל בַּי אָזְדָק מִשְׁפְּטִיךְ נְאַמְוֹנָה עֲגִיבָנִי:
הַקְשִׁיבָה לִי וְעַגְגָנִי אָרִיד בְּשִׁיחִי וְאַהֲרָמָה:
וְנִסְפְּשִׁי חָגֵל בַּי תְּשִׁוְישָׁ בְּיִשְׁוּעָתוֹ:
כְּפֹתַן תְּשִׁוְעה לְפָלָקִים הַפּוֹצָה אַתְּ-דָדוֹ עַבְדוֹ מְחַרְבָּ רָעוֹה:

תפלת מנוחה לערב ראש השנה

מן sagt הקברנות.

אשרי אשרי
Wohl denen, die da
sitzen in deinem Hause, und
immerfort dich preisen! Selah!
Wohl dem Volke, dessen Gott
ist Gott, der Herr!

Ein Lobgesang von David. Ich will dich erheben, mein Gott und Herr, und will loben deinen Namen in Ewigkeit. Alle Tag will ich dich loben, und preisen deinen Namen in Ewigkeit. Groß ist Gott und gepriesen über Alles, und seine Größe unerforschlich. Eine Zeit röhmt der andern dein Wirken, und deine Allmacht verkünden sie. Die Pracht und Herrlichkeit deiner Majestät und deine wundervollen Worte sind mein Gespräch. Von der gewaltigen Macht deiner Wunderthaten reden sie, und von deiner Größe will ich erzählen. Das Angedenken deiner unendlichen Güte strömt von ihnen aus, deine Gerechtigkeit lobpreisen sie. Gott ist gnädig und barmherzig, langmüthig und voller Huld und Milde. Gott ist gütig gegen Alle, und hat Erbarmen mit allen seinen Schöpfungen. Daraum danken dir, Gott alle deine Schöpfungen, und deine Frommen stimmen an dein Lob. Von der Herrlichkeit deines Reiches sprechen sie, von deiner Allmacht reden sie; daß sie verkünden den Menschenkindern seine Macht, und die Herrlichkeit und Pracht seines Reiches. Dein Reich ist ein Reich aller Welten, deine Herrschaft geht durch alle Seiten. Gott ist es, der stillsetzt die Fallenden, und aufrichtet, die gebogen sind. Aller Augen hoffen auf dich, und du gibst ihnen die Speise, jedem zu seiner Zeit; öffnest deine Hand und sättigest Alles, was lebet, mit Wohlwollen. Gott ist gerecht in allen seinen Wegen, liebreich in allen

אָשֶׁרִי יוֹשֵׁבִי בַּיְתְּךָ עַזְדָּקָה יְהִלְוָךְ
סָלָה:
אָשֶׁרִי הָעַם נְשָׁכַּבָּה לוֹ אָשֶׁרִי הָעַם
שְׂנִי אֱלֹהִיו:
קְמֵה תְּהִלָּה לְרוֹד אֲרוֹמָמָךְ אֱלֹהִי
הַמְּלָךְ וְאַבְרָכָה שְׁמָךְ לְעוֹלָם וְעַד:
בְּכָלִיּוֹם אַבְרָכָךְ וְאַהֲלָה שְׁמָךְ
לְעוֹלָם וְעַד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאַד
וּלְגָדוֹלָתָו אֵין חִקָּר: דָּזָר לְדָזָר
יִשְׁבַּח מְעַשְּׂיךְ וְגִבּוֹרָתִיךְ יִגְיָדוּ
הַדָּר כְּבֹוד הַזָּדָךְ וְדָבָרִי נְפָלָאָתִיךְ
אֲשִׁיחָה: וְעַזְוּז נְזָרָאָתִיךְ יִאמְרֵי
וּגְדוֹלָתָךְ אַסְפָּרָגָה: זָכָר | רָב טוֹב
יִבְעֵי וְצְדָקָתָךְ יִרְגָּנוּ: חִפּוֹן וְרָחוֹם
יְיָ אָרָךְ אֲפִים וְגָדְלָהָסֶד: טֹזָב יְיָ
לְפָל וְרָחָמָיו עַל־כָּל־מְעַשָּׂיו: יִזְדָּוָךְ
יְיָ קָל־מְעַשְּׂיךְ וְחִסְדֵּיךְ יִבְרָכָבָה:
כְּבֹוד מַלְכִוָּתָךְ יִאָמְרוּ וְגִבּוֹרָתָךְ
יִדְבָּרוּ: לְהַזְדִּיעַ לְבָנֵי הָאָדָם
גִּבְיוֹרָתָיו וּכְבֹוד הַדָּר מַלְכָוֹתָו:
מַלְכִוָּתָךְ מַלְכָוֹת קָל־עוֹלָמִים
וּמַמְשָׁלָתָךְ בְּכָל־דָּזָר וְדָזָר: סָזָמָךְ
יְיָ לְכָל־הַנְּפָלִים וּזְקָפָה לְכָל־
הַפְּסּוּפִים: עַיִינִי כָּל אַלְיכָךְ יִשְׁבָּרֵךְ
וְאַתָּה נְתַן לְהָם אֶת־אֲכָלָם בְּעַתָּזָה:
פּוֹתָח אֶת־יִצְדָּךְ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל־חַיִּים
רְצָוֹן: צָדִיק יְיָ בְּכָל־דָּרְכָיו וְחַסִיד

seinen Werken. Gott ist nahe Allen, die ihn anrufen mit Wahrhaftigkeit. Den Gottesfürchtigen thut er ihren Willen, er hört ihr Schreien und schickt sein Heil. Er schirmt Alle, die ihn lieben, undrottet alle Frevel aus. Des Herrn Ruhm soll mein Mund verkünden, und alles Fleisch lobpreisen seinen heiligen Namen in Ewigkeit. So lobpreisen wir den Herrn von nun an bis in Ewigkeit Hallelujah! lobet Gott den Herrn.

C Wenn ich ruße den Namen Gottes, so gebet Gott die Größe.

Herr, eröffne du meine Luppen, daß mein Mund verkünde deinen Ruhm:

Selbst seiest du, Gott unser Herr, Gott unserer Väter, Gott Abrahams und Isaks und Jakobs; du, der große, mächtige, und furchtbare Gott; du, der allerhöchste Gott der in Güte und Milde waltet, und Herr und Meister ist von Allem; der den Vätern ihre Frömmigkeit gedenket und ihren Kindeskindern sendet den Erlöser um seines Namens Willen in seiner Liebe.

Du, Herr, bist unser Helfer, Retter und Erlöser, du unser Schutz und Schild! Selbst seist du, Gott, Abrahams Schutz und Schild.

Atta Du bist der Allmächtige, Herr, in Ewigkeit, der belebet die Toten, du unerschöpflich an Heil und Hilfe.

Manchen verpfleget die Lebenden, in seiner Milde, und belebet die Toten, in seiner unerschöpflichen Barmherzigkeit; der stützt, die da fallen, der heilet die Kranken, der löset die Gebundenen, der seine Treue bewahret und bewähret an denen, die da schlafen im Staube. Wer ist wie du, Herr der Kräfte? wer dir gleich, Weltenherr, der tödtet, der belebet, der sprüzen läßt das Heil?

ט מנהה לערב ראש השנה

Bכל-מעשי: קרוֹב ייְ לְכָל־קָרְאִיו
לְכָל אֲשֶׁר יַקְרָא־הוּ בָּאָמָת: רָצֹן
יְרָאִיו יַעֲשָׂה וְאַתְּ־שִׁזְעָתָם יַשְׁמַע
רְיוֹשְׁתֵּים: שׁוֹמֵר ייְ אַתְּ־כָל־אָהָבוֹ
וְאַתְּ־כָל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תִּתְחַלֵּת
יְיִדְבָּרְפִּי וַיְבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שְׁם
קָדוֹשׁ לְעוֹלָם וְעַד: וְאַנְחָנוּ נְבָרֵךְ
יְהָ מַעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְּלָיִה:

ס"ג לומל ס"י קדיט.

בְּ שֵׁם ייְ אֱקָנָא חַבִּי כָּל לְאַלְפִּים:

אָדָנִי שְׁפָתִי תִּפְתַּח וְפִי גַּד תִּחְלַטְךָ
בָּרוּךְ אֱתָה ייְ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ
אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אֶבְרָהָם אֱלֹהֵי
יַצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגָּבוֹר וְהַפּוֹרָא. אֵל עַלְיוֹן. גּוֹמֵל
מְסֻדִּים טוֹבִים. וּקְנָה הַפְּלָל וְזַכַּר
חַסְדֵּי אֲבוֹתֵינוּ. וּמְבֵיא גּוֹאֵל וּלְגַנִּי
בְּנֵיכֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מְלֵךְ עֹזֵיר וּמְזִשְׁיעַ וּמְגַן. בָּרוּךְ
אֱתָה ייְ מַגְן אֶבְרָהָם:

אֱתָה גּוֹזֵר לְעוֹלָם אָדָנִי. מַתִּיחָה
מַתִּיחָה אַתָּה רַב לְהַזְּשִׁיעָה:

מִכְלָלָל חַיִם בְּחַסְדָּךְ. מַחְיָה
מַתִּיחָם בְּרַחְמִים רַבִּים סּוֹמֵךְ נַזְפְּלִים

וּרְזִיפְאָת חֹלִים וּמַתִּיר אֲסּוּרִים.

וּמְקִים אַמְגִנְתּוֹ לִישְׁגֵי עַסְפָּר. מַיִּ
כְּמַזְךְ בָּעֵל גִּבְורֹת וּמַיִּ דִזְמָה לְךָ.

מְלֵךְ מִמְּיתָה וּמַחְיָה וּמַצְמִים
יְשִׁעָה:

וְגַתְּמָן אַתָּה לְהַחִזּוֹת מִתִּים.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִתְּחִיה מִתִּים:

אַתָּה Du bist uns ein treuer
Bürg für das Leben unserer Todten.
Gelobt seist du, Gott, der belebt
die Todten.

אַתָּה Du bist heilig und heilig ist
dein Name, und alle Tage preisen dich
die Heiligen — Selah! Gelobt seist
du, Gott, heiliger Weltengott!

אַתָּה Du begnadigst den Menschen
mit Verstand, und in deiner Lehr'
und Offenbarung ist ihm die ver-
ständige Erkenntniß gegeben. Begna-
digst uns aus deiner Gnadenfülle
mit Erkenntniß, Einsicht und Ver-
stand. Gelobt seist du, Gott, der da
begnadigt den Menschen mit seiner
Erkenntniß.

אַתָּה Vater, führe uns ein in
deine Lehre, und würdige uns der
näheren Erkenntniß und Anbetung,
Herr, in deinem Heilighume. Gib,
daß wir aus jeglicher Verirrung in
der vollkommenen Sinnesänderung

מנחה לערב ראש השנה

וְגַתְּמָן אַתָּה לְהַחִזּוֹת מִתִּים.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִתְּחִיה מִתִּים:
אַתָּה קָדוֹשׁ וְשָׂמֵחַ קָדוֹשׁ
קָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלּוֹךְ סָלה.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֱלֹהֶיךָ קָדוֹשׁ:

אַתָּה חֹזֵן לְאָדָם בָּעֵת וּמְלֵמָד
לְאָנוֹשׁ בִּינָה. חִפְנֵנוּ מִאֲתָךְ בְּעֵה
בִּינָה וּמִשְׁפָּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חֹזֵן
בְּעֵה:

הַשִּׁיבָּנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתְךָ. וּכְרַבָּנוּ
מִלְּבָנוּ לְעַבּוֹדָתְךָ. וּהְחִזְיָרָנוּ

* קדושה לש"ז.

וְקָדֵשׁ Wir heiligen deinen Namen
in der Welt, wie sie ihn heiligen in
den höchsten Himmelshöhen — wie
es geschrieben steht durch deinen
Propheten: Und es rufet der Eine
dem Andern zu, und spricht:

וְקָדֵשׁ Heilig, heilig, heilig,
ist Gott der Heerschaaren Herr, die
ganze Welt ist voll von seiner Herr-
lichkeit.

וְעַמְּךָ Und die ihnen gegenüber
stehen, die sprechen: gelobt —

בְּרִיךְ Gelobt sei die Herrlichkeit
Gottes an der Stätte, wo sie waltet.

וּבְדָבָרִי Und in deinem heiligen Worte
steht geschrieben:

בָּלֶךְ Gott regiert in Ewigkeit,
dein Gott, Zion, durch alle Zeiten.
Halleluja!

לְדוֹעַ Durch alle Zeiten verkünden
wir deine Macht und Größe, und
heiligen deine Heiligkeit bis in Ewig-
keit. Dein Lob, Herr, das weicht
nie und nimmer aus unserm
Munde; denn du bist der große und
heilige Weltengott und Herr. Gelobt
seist du Gott, heiliger Weltengott.

וְקָדֵשׁ את שְׁמֵךְ בְּעוֹלָם. בְּשָׁם
שְׁמַקְדִּישִׁים אֶתְּנָהּ בְּשָׁמֵי מְרוּם. בְּפִתְחִיב
על יָד נְבִיאָה. וּקְרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמֵר:

וְקָדֵשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ
אַבָּות מְלָא כָּל הָאָרֶץ בְּבֹדוֹ: *
לְעַטְּחָם בָּרוּךְ יְאָמָרוּ: Vorh.

בָּרוּךְ בְּבֹודֶךָ יְיָ מִתְּקוּמוֹ: Gemeinde
וּבְדָבָרִי קָדֵשׁ בְּחוּכָה לְאָמָר: Vorh.

וּמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהִים
צַיּוֹן לְדוֹר וְדוֹר נְלִילִיה: Gemeinde
בְּקָדוֹשׁ: Vorh.

לְדוֹר וְדוֹר נְגִיד גִּדְלָה וְלִנְצָח
בְּצָחִים קָדֵשׁ בְּקָדִישׁ. וּשְׁבָחָה אֱלֹהִינוּ
מִפְנֵינוּ לֹא יִמּוֹשׁ לְעוֹלָם נְעֵד. בַּי אֶל מֶלֶךְ
גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֱלֹהֶיךָ קָדוֹשׁ:

und Bekehrung zu dir wiederkehren.
Gelobt seist du, Gott, der an solcher
Sinnessänderung und Bekehrung hat
sein Gefallen.

סלוח Vergib uns, Vater, wo wir
gesündiget, und verzeihe uns, Herr,
wo wir uns vergangen: denn du
bist es, der vergibt und versöhnet.
Gelobt sei du Gott, Allerbarmender,
der so oft und so Vieles uns vergibt.

ראה ראה Schau auf uns, Herr, in
unserer Erniedrigung, und streite
du unsrern Streit für uns; erlöse
uns — bald um deines heiligen Na-
mens willen; du bist ein mächtiger
Erlöser. Gelobt seiest du, Gott, Er-
löser Israels!

רפאנו רפאנו „Heile uns, Gott, und wir
sind geheilte; hilf uns, und es ist
uns geholfen; denn du bist unser
Ruhm und Stolz!“ Sende du uns
eine vollkommene Heilung und Ge-
nesung für jedes Leid und Weh;
du bist der allwaltende, allevermö-
gende Gott und Herr, ein treuer
Arzt, verlässlich und voll Erbarmen!
Gelobt seist du, Gott, der heilet die
Kranken Israels!

ברך ברך Segne uns, Gott und Herr,
das Jahr und alle seine Erzeugnisse
und Erträgnisse zum Guten! Gib
Segen der Erde! Sättige uns aus
deiner Gnadenfülle; segne uns das
Jahr, daß es eines der besten sei
reich an allen Gütern deiner Huld.
Gelobt seist du Gott, der da segnet
die Jahre.

תקע Läßt ertönen die große Po-
sanne zu unserer Erlösung, und er-
hebe du das Banner, um das sich
sammeln und einigen unsere Ver-
baunten. Einige uns und sammle
uns von allen vier Enden und
Ecken der Welt. Gelobt seist du, Gott,
der da sammelt die zerstreuten sei-
nes Volkes Israel!

השובה השובה Setze unsere Richter wieder
ein wie ehedem, und unsere Räthe
wie einst in alter Zeit; wende ab

ברוך ברוך בתשיבתך שלמה לפניך. ברכך
אתה יי' הרוץ בתשובה:

סלוח לנו אבינו כי חטאנו
מhalb לנו מלפני כי פשענו. כי
מושל וסולח אתה. ברכך אתה יי'
תפין מרבה לסלוח:

ראה נא בענינו וריבנה ריבנו
ונא לנו מהרץ למען שטח. כי
בזאל חזק אתה. ברכך אתה יי'
בזאל ישראל:

רפאנו יי' ונרפא. חזשיענו
ונושעה. כי תחולתנו אתה. והעליה
רפאיה שלמה לך מפוטינו כי
אל מלך רופא נאצן ונחמן אתה.
ברוך אתה יי' רופא חולין עמו
ישראל:

ברך עלינו יי' אלחינו את השנה
היואת ואתכל-מני תבונאתה
לטוּבה. ותן ברכה על פני הארץ.
ושבענו מטוּבה. וברך שנחנן
בשנים הטובות. ברכך אתה יי'

מברך השנים:
תקע בשופר גדוֹל ולחרותנו
וישא גם לקבץ גלוּתנו. ובקצנו
יתחר מאربع בנסות הארץ. ברכך
אתה יי' מקבץ נדחי עמו ישראל:
השובה השובה שופטינו בבראשונה.
ויעצינו בבחלה וקסר ממפו

von uns Kummer, Noth und Klage,
und regiere du, Gott, allein über
uns, in deiner Liebe und Barm-
herzigkeit, auf daß wir gerechtiget
werden im Gerichte. Gelobt seist du,
Gott, Herr, der da liebet das Recht
und das Gericht.

Den Lästerern möge keine
Hoffnung bleiben; die den Frevel
üben, die mögen in dem Augenblicke
vergehen; das Reich des Uebermu-
thes möge zu Grunde gehen, aus-
gerottet und getilgt sein, und er vor
dir sich demuthigen bald und in
unsern Tagen. Gelobt seist du, Gott,
der dem Feinde bricht die Kraft und
demuthigkeit den Uebermuth.

Über die Frommen und Ge-
rechten, über die Alten und Weisen
deines Volkes Israel; über seine
Schriftkundigen, die das Gotteswort
uns erhalten; über die Fremden,
die im Glauben und im Rechte sind;
über uns Alle, die wir deinem gött-
lichen Worte nachgehen und anhän-
gen — möge walten dein Erbarmen,
Herr! Gib allen, die da hoffen und
vertrauen auf deinen Namen in
Wahrhaftigkeit, ihren vollen Lohn,
und gib uns mit ihnen dereinst
unser Theil in der Ewigkeit, auf
daß wir nicht beschämmt werden in
unserer Hoffnung, wo wir auf dich
vertrauen. Gelobt seiest du, Gott,
du die Stütze, du die Zuversicht der
Frommen und Gerechten.

Über Jerusalem, die
Gottesstadt, möge dein Erbarmen
walten, und deine Herrlichkeit darin,
wie du, es uns hast verheißen. Er-
baue sie nächstens und in unsern
Tagen, erbaue sie für die Ewigkeit,
und richte in ihr bald wieder auf
den Thron, auf dem einst David
saß, und gib ihm Bestand und
Hestigkeit. Gelobt seist du, Gott, der
Jerusalem erbauet.

Den Sprößling Davids, de-
ines Knechtes, laß in Wälde wieder
auffriesen, und sein Haupt sich er-
heben in deinem Heile; denn auf
dein Heil hoffen wir alle Tage. Ge-
lobt seist du, Gott, der das Horn
des Heiles läßt sprießen.

מנחה לערב ראש השנה

יג�ן ונאנחה. ומלוֹך עליינו אַתָה יי' לְבָדֵך קָחֵסֶד וּבְרָכָמִים נַצְקָנוּ בְמִשְׁפֶט. בָרוּך אַתָה יי' מֶלֶך אֶחָד צְדָקָה וּמִשְׁפֶט:

וְלִטְלִישִׁנִים אֶל תְּהִי תִקְוָה וּכְל עֹזֵשִׁי רְשָׁעָה כְּגַעֲנָא יַאֲבָדוּ וּכְלָם מְהֻרָה יַבְרָתוּ וְהַזְדִים מְהֻרָה רְתַעְקָר וְתַשְׁבָר וְתַמְגָר וְתַכְנִיעַ בְּמְהֻרָה בִּימִינָנוּ. בָרוּך אַתָה יי' שׂוֹבֵר אֹזְבִים וּמַבְגִיעַ זִדִים:

עַל הַצְדִיקִים וּעַל הַחֲסִידִים וּעַל זָקָנִים עַמְך בֵית יִשְׂרָאֵל וּעַל פְלִיטָת סּוֹפְרִים וּעַל פִירִי הַצָּדָק וּמַלְאָנוּ יְהֻמָה רְחַמִיך יי' אֱלֹהֵינוּ וְתַנְשֵׁךְ טֹוב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְשָׁמֶך בְּאֶמֶת וְשִׁים חַלְקָנוּ עַמָּהָם לְעוֹלָם וְלֹא גְבוּשָׁכִי בְך בְּטִחְנוּ. בָרוּך אַתָה יי' מִשְׁעָן וּמַבְטָח לְאָדִיקִים:

וְלִירוֹשָׁלָם עִירְך בְּרָכָמִים תְשׂוֹב וְתַשְׁבֹּז בְּרוֹצָה פָאַשֵר דְבָרֶת וּבְנָה אַזְתָה בְקָרוֹב בִּימִינָנוּ בְנִין עַוְלָם וּכְפָא דָוד מְהֻרָה לְתֹזְבָה תְכִין. בָרוּך אַתָה יי' בָונָה יְרוֹשָׁלָם:

אַת צָמָח דָוד עַבְדָך מְהֻרָה תְצִמְיח וּקְרָנוּ תְרוּם בִּישְׁוּתָך בַי לִישְׁוּתָך קְרִינָנוּ כָל-הַיּוֹם. בָרוּך אַתָה יי' מַצְמִיח קָרֵן יְשֻׁעָה:

טו Erhöre du, Gott, unsere Stimme, und verfahre mild und schonend und barmherzig, Herr mit uns. Empfange mit Wohlwollen und Erbarmen unsere Bitten, denn du bist ein Gott, der da erhöret das Gebet und die Wünsche höret, die wir mit Andacht und Gnunbrust des Herzens dir vertrauen. Laß uns nicht leer von dir weggehen! du erhörest das Gebet deines Volkes Israel in Barmherzigkeit. Gelobt seist du, Gott der da erhöret das Gebet.

ר' Möge dein Volk Israel und sein Gebet dir, unserm Gott und Herrn, wohlgefallen. Stell' her den Gottesdienst in den Hallen deines Hauses, und die feuerigen Opfer Israels und sein Gebet empfange du in Liebe und Gnaden, auf daß der Gottesdienst in deinem Volle Israel dir stets und immer wohlgefalle.

ו' Mögen es unsere Augen schauen, wenn du wieder einziehest in Zion in Barmherzigkeit. Gelobt seist du, Gott, der wieder einziehet in seiner vollen Herrlichkeit in Zion!

Während der Vorbeiter dieses sagt, betet die Gemeinde leise das unter der Linie stehende

(ט) מודים ורבנן

ט' Wir danken dir, und bekennen, daß du bist Gott, unser Herr, der Gott unserer Väter in Ewigkeit;

ש' שמע קיילני יי אֱלֹהִינוּ חָי
וְרַחֲם עֲלֵינוּ וְקִבֵּל בְּרָכָמִים וּבְרָצָן
אֶת תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֶל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת
וְתְּחִנּוּגִים | אֶתְהָ. וּמְלֻכָּנִיךְ מַלְכָנוּ
דִּיקְמָן אֶל תְּשִׁיבָנוּ. כִּי אֶתְהָ שׁוֹמֵעַ
תְּפִלָּת עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּרָחָמִים. בָּרוּךְ
אֶתְהָ יי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:
ר' ר' יי אֱלֹהִינוּ בְּעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל
וּבְתְּפִלָּתֶם. וְהַשֵּׁב אֶת הַעֲבוֹדָה
לִדְבִּיר בִּיתְהָ. וְאַשְׁי יִשְׂרָאֵל
וּתְפִלָּתֶם בְּאַהֲבָה תִּקְבֵּל בְּרָצָן
וְתָהִי לְרָצָן פָּמִיד. עֲבוֹדָת יִשְׂרָאֵל
עַמָּךְ:
וְתְּחִזֵּנָה עִינֵּינוּ בְּשׁוֹבָךְ לְצִיּוֹן
בְּרָחָמִים. בָּרוּךְ אֶתְהָ יי הַמְּחֹזֵר
שְׁבִינְתָּךְ לְצִיּוֹן:

ט' מְדִים אֲנַחֲנוּ לְךָ שְׁאֶתְהָ הוּא
יי אֱלֹהִינוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהִי כָּל
בְּשָׂר יִצְרָנוּ יוֹאָר בְּרָאשֵׁת בְּרָכוֹת
וְהַזְּרָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עַל
שְׁהַחִיטָּתִינוּ וּקְיַמְפָנָנוּ. בָּן תְּחִיּוֹנָה
וַתִּקְיַמֵּנוּ וְסָאָסּוֹף בְּלִיּוֹתֵינוּ לְחִצְרוֹת
אֲדָשָׁךְ לְשִׁמְרוֹחַקְךְ וְלַעֲשׂוֹת רְצׁוֹנָךְ
יְלַעֲבָדָךְ בְּלִבְבָּשְׁלִים עַל שְׁאֶנְחָנוּ
מוֹדִים לְךָ. בָּרוּךְ אֶל הַחֲדָאות:

ט' Wir danken dir, und bekennen vor dir, daß du bist Gott unser Herr, der Gott unserer Väter, der Gott alles Fleisches, unser Schöpfer, unser Bildner der Alles hat geschaffen und gebildet vom Anfang an! Dank und Lob und Preis deinem großen und heiligen Namen dafür, daß du am Leben uns erhalten, uns Verstand gegeben. So gib uns ferner Leben und Verstand, sammle die Herstreuten, vereinige uns in deinen heiligen Hallen, daß wir achten lernen dein göttliches Gesetz und deinen Willen thuen, und dir dienen mit einem ganzen, ungetheilten Herzen so wie wir heute es bekennen. Gelobt seist du, Herr, dem aller Dank gebührt.

ט' מְדִים אֲנַחֲנוּ לְךָ שְׁאֶתְהָ הוּא
יי אֱלֹהִינוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהִי כָּל
בְּשָׂר יִצְרָנוּ יוֹאָר בְּרָאשֵׁת בְּרָכוֹת
וְהַזְּרָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עַל
שְׁהַחִיטָּתִינוּ וּקְיַמְפָנָנוּ. בָּן תְּחִיּוֹנָה
וַתִּקְיַמֵּנוּ וְסָאָסּוֹף בְּלִיּוֹתֵינוּ לְחִצְרוֹת
אֲדָשָׁךְ לְשִׁמְרוֹחַקְךְ וְלַעֲשׂוֹת רְצׁוֹנָךְ
יְלַעֲבָדָךְ בְּלִבְבָּשְׁלִים עַל שְׁאֶנְחָנוּ
מוֹדִים לְךָ. בָּרוּךְ אֶל הַחֲדָאות:

der Schutz und Hort unseres Lebens, unser Schild und unser Heil — du Gott, durch alle Seiten. Dir danken wir, und verkünden deinen Ruhm, für unser Leben, das wir vertrauen, Herr, in deine Hand, für unser Seelenheil, das wir dir empfehlen, für die Wunder, die du Tag für Tag an uns gethan, für die wundervolle Güte und Milde, die zu jeder Zeit, Abends, Morgens und Mittags sich an uns bewähret. Allgütiger! unendlich ist dein Erbarmen. Allerbarmender! unerschöpflich ist deine Gnade. Auf dich hoffen wir in Ewigkeit.

¶ Für Alles und Jegliches sei gelobt und erhöhet und verherrlicht dein Name, unser Herr, heute und immer in Ewigkeit.

¶ Alles, was lebet, danket dir, Selah! Alles, was lebet, preiset deinen Namen in Wahrhaftigkeit, Gott, unser Heil und unsere Hülfe — Selah! Gelobt seist du, Gott, der Allgütige ist dein Name, dir gehöhret Dank und Preis.

¶ Gib Frieden, Herr, in Fülle ewiglich deinem Volke Israel; denn du bist Friedensherr und Führst!

Möge es dir gefallen zu segnen dein Volk Israel zu jeder Zeit und zu jeder Stunde mit deinem Gottesfrieden.

Gelobt seist du, Gott, der mit dem Frieden segnet sein Volk Israel.

Herr Gott! Bewahre meine Zunge vor jedem bösen Worte, und meine Lippen vor trügerischen Reden. Gib mir Seelenruhe und Fassung, daß ich schweige vor meinen Lästerern, und mich beuge in den Staub vor meinen Drängern; gib mir ein großes, weites, offenes Herz für deine Gotteslehre, daß ich mit Innigkeit und Willigkeit deinen Geboten nachgehe, und die Böses finnen wider mich, keine Gewalt und Macht je haben über mich. Berstöre du, Herr, ihren Rathschluß, und verderbe du

מנחה לערב ראש השנה

ויעד. צור תניינו מגן ישענו. אתה הויא לדוז ודוֹר נזח לך ונספר תהלחתך. על תניינו הפסוקים בידך. ועל נשותינו הפקודות לך ועל נסיך שבקל يوم עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבקל עת ערבות נברך ואהרים. הטוב כי לא בלו רחמיך וmercifulם כי לא תמי מסךיך. מעולם קיינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרוצם שםך מלכנו פסיד לעוזם ועוד:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שםך באלמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי' הטוב שםך לך נאה להודאות:

שלאום רב על ישראל עטך תשעים לעוזם כי אתה הויא מלך אדון לכל השלום. וטוב בעיניך לברכך את עטך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך. ברוך אתה יי' הפסירך את עמו ישראל בשלום:

אלחי נצור לשוני מרע ושפטך מדבר מרמה ולמקללי נפשך תדוז ונפשך בעפר לפל תחיה פתח לבי בתורתך ובמצוותיך תרדוף נפשך. וכל החושבים עלי רעה מהרה חפר עצם וקלקל

ihre Pläne und Entwürfe, — um
deines heiligen Namens willen, um
deiner starken Hand, um deines hei-
ligen Glaubens und der heiligen
Thora willen; — auf daß errettet
werden Alle, die dir anhänglich sind
in der Liebe und in Treue, hilf mir,
Gott, und steh mir bei und erhöre
mein Gebet.

Mögen die Worte meines Mundes dir gefallen, und die Gedanken meines Herzens dir, Gott, meinem Herrn und Erlöser.

Der den Frieden schaffet in seinen
Höhen, der schaffet Frieden unter
uns und Frieden über Israel!
Amen.

יה' רצון מלפניך יי' אלתינו ואלתי אבותינו. שיבנה בית הפקש
בשרה בימינו. ותן חילקנו בחורתך: ושם נערך ביראה כימי עולם
פְּנָנִים קדמוניות: וערכה לוי מנוח יהודיה וירושלים כימי עולם וכשנים
קדמוניות:

כט' ז פוזל סמפלס מט קדוטס, ולזיגל קדייש צלטס.

כענ"ט ליטר מפלט מנקה יט לוועל חפסלא זו :

אחוֹת קְטָנָה תִּפְלֹזֶתֶיהָ. עֹזְרָבָה וַעֲזָנָה תַּהְלֹזֶתֶיהָ. אֵל נָא רְפָא
נָא לַמְּחֹלֹזֶתֶיהָ. תְּכִלָּה שְׁגָה וַקְּלֹקֶלֶתֶיהָ: בְּגַעַם | מְלִים לְקָ
תְּקֻרָאָה. וְשִׁיר וְהַלּוּלִים בַּי לְקָנָאָה. עַל מָה תְּעַלְּים עִינִיכָּךְ
וְתְּרָאָה. נְרִים אָזְבָּלִים גַּחְלוֹזֶתֶיהָ. תְּכִלָּה שְׁגָה וַקְּלֹקֶלֶתֶיהָ: רְעָה
אָתָּה צָאנָךְ אֲרִיוֹת זָרוֹת. וְשִׁפּוֹךְ חַרְזָנָךְ בָּאוֹמָרִים עָרָוֹת. וּבְפַתְּ יִמְינָךְ
פְּרִיצָיו וְאָרוֹגָה, לֹא הַשְּׁאִירָוּ עַזְלֹזֶתֶיהָ. תְּכִלָּה שְׁגָה וַקְּלֹקֶלֶתֶיהָ:
מְתִי תְּעַלְּה בְּתַךְ מְבֹזָר. וּמְבִית פֶּלֶא עַוְלָה תְּשִׁבּוֹר. וּהְסִלְאָ
פֶּלֶא בְּצָאתָךְ בְּגַבּוֹר. לְהַתֵּם וּכְלָה מְחֹלֹזֶתֶיהָ. תְּכִלָּה שְׁגָה
וַקְּלֹקֶלֶתֶיהָ: חִילָה קְבֻעוֹ הַגּוֹי בָּלוֹ. וּטוֹבָה שְׁבֻעוֹ וּבְזֹועַ אִישׁ לֹא.
וּלְבָה קְרֻעָה וּבְכָל זוֹאת לֹא מִמְךָ גַּעַז מַעֲגָלֶזֶתֶיהָ. תְּכִלָּה שְׁגָה
וַקְּלֹקֶלֶתֶיהָ: זִמְרוֹת הַבְּתָה וְחַשְׁקָה פְּגַבִּיר. לְחַפּוֹזָן קְרֻבָּת דָּזָרָה
וּפְגַבִּיר. מְלָבָדָאת נְפָשָׁה וְתִמְרָר. לְבִקְשָׁ אַחֲתָת בְּלִילֹזֶתֶיהָ.

מנחה לערב ראש השנה

תְּבִלָּה שָׁנָה וּקְלָקְלֹתֶתֶה: נַחַת בְּגַחַת לְגֻנוֹה רְבָצָה. רַב גִּזְגָּחָה מִדּוֹד חֲפֵצָה. וְהִיא כְּפֹנוֹחָת עַלְתָּה נַצָּה. לֹא הַבְשִׁילֵי אֲשֶׁר־לֹוֹתֶתֶה. תְּבִלָּה שָׁנָה וּקְלָקְלֹתֶתֶה: חִזְקִי וְגִילּוּ בַּי שֹׂד גַּמָּר. לְצִיר הַוְּחִילֵי בְּרִיתָתו שְׁמָר. לְכֶם וְתַעַלְוּ לְאַיִן וְאָמַר סָלוּ סָלוּ פְּסָלֹתֶתֶה. פְּתַל שָׁנָה וּבְרָכוֹתֶתֶה:

סדר ערוב תבשילין.

Wenn der zweite Festtag auf Freitag fällt, nimmt man am Vorabende des Festes ein Brod und ein Gericht und sagt folgendes:

ברוך Gelobt seist du,
Ewiger, unser Gott, Herr
der Welt! der du uns durch
deine Gebote geheiligt und
uns befohlen hast das Ge-
bot des Erub.

Durch diesen Erub sei
es uns erlaubt, zu backen, zu
kochen, die Speisen warm zu
erhalten, zu braten, Lücher an-
zustechen und überhaupt alles
Nöthige von diesem freitägigen
Feste auf den Sabbath zu ver-
richten, sowohl uns als jedem
Israeliten, der in diesem Orte
wohnt.

ברוך אתה יי' אליהו מלך העולם אשר קדשו במצוותיו ואננו על מצות ערוב:

**בָּרוּךְ עֲרוּבָא יְהָא שְׁרֵי
לְנוּא לְמִיפָּא וְלְבְשָׁלָא
וְאַטְמָנָא וְלֹא צְלָוִי
וְלֹא לְקָחָ שְׁרָנָא וְלֹמַעַבָּד
כָּל־צִירכָּנָא מִיּוֹמָא טְבָא
לִיטָּהָתָא: לְנוּ וְלֹכְלִישְׁרָאֵל
הַקְּדָרִים בָּעֵיר הַזֹּאת:**

סדר ברכת הדלקת הנרות.

Am Vorabende des Sabbaths wird erst angezündet und dann die gesagt, am Vorabende eines Feiertages aber zuerst die gesagt und dann angezündet.

ברוך אתה יי' אליהו מלך העולם אשר קדשו במצוותיו ואננו להדליק נר של שבת am Sabb.
ושל יום טוב:

קְבָלָת שַׁבָּת.

Wenn der Vorabend des Festes am Freitag ist, wird nach dem Mincha-Gebet dieses gesagt.

Kommt, laßt uns lobsing den Herrn, jubeln vor dem H̄ort unsers Heiles! Laßt uns ihn mit Dank empfangen, mit Sang und Klang jubeln vor ihm. Denn groß ist Gott, allmächtig, ein großer Herr, Herr über alle Götter! In seiner Hand sind die unerforschten Tiefen der Erde, und die himmelstrebenden Berge sein. Sein ist das Meer, er hat es geschaffen, und das trockene Land, das haben seine Hände geformt. Kommet, lasset uns bücken und beugen, das Knie beugen vor Gott, unserm Schöpfer! Denn er ist unser Gott, wir das Volk, die Herde, die er leitet an seiner Hand — heute, wo ihr hordhet auf seine Stimme!

Darum verhärtet nicht euer Herz wie bei Meribah, wie an dem Tage bei Massa in der Wüste. Da versuchten mich eure Väter, und stellten mich auf die Probe, obgleich sie wohl geschauet mein Wirken. Bier-

יְהִי לְכֶם נְרִגְנָה לֵי. נְרִיעָה
 לְצֹר יְשֻׁעָנוּ: נְקִדְמָה פָּנָיו:
 בְּתֹזְבָּה. בְּזִמְרוֹת נְרִיעָה לוֹ:
 כִּי אֶל גָּדוֹל יִי. וּמֶלֶךְ גָּדוֹל
 עַל־כָּל־אֱלֹהִים: אֲשֶׁר בִּידָוֹ
 מִחְקָרִי־אָרֶץ. וְתוֹעֲפֹת
 דָּרִים לוֹ: אֲשֶׁר לוֹ הַיִם
 וְהַיָּא עֲשָׂהוֹ. וַיְבָשַׂר יְדָיו
 יִצְרוּ: בָּאוּ בְּשַׁתְּחִנוֹת
 וְגִבְרָעָה גִּבְרָכָה לְפָנִי
 עֲשָׂנוּ: כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ.
 וְאֶנְחָנוּ עִם מֶרְעִיתּוֹ וְצָאן
 יְדָוֹ. הַיּוֹם | אָם בְּקוֹלָן
 תְּשִׁמְעוּ: אֶל־תְּקַשֵּׁו לְבָבְכֶם
 בְּמַרְיבָּה. כְּיּוֹם | מִסְחָה
 בְּמַדְבָּר: אֲשֶׁר נְסֻונִי
 אֶבֶוטִיכֶם. בְּחַנּוּנִי גַּמְרָא
 פְּעָלִי: אַרְבָּעִים שָׁנָה אֲקִיט
 בְּדוֹר וְאָמֵר עִם תְּשִׁיעַ לְבָב

zig Jahre hatte ich ein Widerwillen an dem Geschlechte, und sprach: die sind ein irr- und widersinnig Volk, die kennen nimmer meine Wege; und ich schwur in meinem Zorne; die gehen nimmer ein in meine Ruhestätte.

Shir Singet Gott ein neues Lied, singet Gott alle Welten! Singet Gott, lobet seinen Namen, verkündet von Tag zu Tag sein Heil. Erzählet unter den Völkern von seiner Herrlichkeit, unter allen Nationen von seinen Wundern. Denn groß ist Gott, gepriesen über Alles, furchtbar, erhaben über alle Erdengötter. Denn die Götter der Völker, das sind Gözen, und Gott hat den Himmel gemacht! Pracht und Glanz zieht vor ihm her, Macht und Herrlichkeit ist in seinem Heilighume. Gebet Gott, ihr Geschlechter der Völker, gebet Gott die Ehr' und Macht! Gebet Gott seines Namens Ehre, nehmet Gaben und gehet ein in seine Höfe. Bücket euch vor Gott im heiligen Schmucke, zittert vor ihm, alle Welt! Sprechet unter den Völkern: Gott regiert, darum steht auch fest die Welt, und wankt nicht! er richtet die Völker in Rechtlichkeit.

Es freuen sich die Himmel, und es jauchzet die Erde, es

קבלה שבת

הם. וְהֵם לֹא יִדְעַי דָּרְכֵיכֶם
אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעֲתִי בְּאַפִּי אֶם
יְבָאָן אֶל־מְנוּחָתִי:
 צי שירו לי שיר חדש.
 שירו לי כל הארץ: שיר
 לי ברכו שמו בשרו מיום
 ליום ישועתו: ספרו בגזים
 בבודו. כל הארץ עמים
 נפלאותיו: כי נדול יי
 ומהלך מאד. נורא הויא
 על כל אלחים: כי כל
 אלהי הארץ אלילים. ווי
 שמים עשה: הוז והדר
 לפניו. עוז ותפארת
 במקדשו: הבוי לי
 משפחות עמים. הבוי לי
 בבוד ועז: הבוי לי בבוד
 שמו. שאוי מנחה ובזוא
 להצורך: השתחוו לי
 בהדרת קדש. חילו מפנוי
 כל הארץ: אמרו בגזים יי
 מלך אמת תפוץ תבל כל
 תמות ידין עמים במישרים:
 ישמחו השמים ותגלה הארץ

brauset das Meer und was es füllt; es frohlocket die Flur und was darin ist; da jubeln die Bäume im Walde — vor Gott, so er kommt, so er kommt zu richten die Welt! Er richtet die Welt in Gerechtigkeit und die Völker in seiner Wahrhaftigkeit!

„Gott regiert, da jauchzet die Erde, es freuen sich die Inseln, so viel ihrer sind. Wolke und Nebel um ihn herum, Recht und Gerechtigkeit die Grundfeste seines Thrones! Ein Feuer zieht vor ihm her, und aufzündern seine Gegner ringsumher. Seine Blitze erleuchten die Welt; es sieht es und bebet die Erde. Berge zerrinnen wie Wachs vor Gott, vor dem Herrn aller Welt. Verkündet, ihr Himmel sein Recht; daß schauen alle Völker seine Ehre; daß sich schämen Alle, die den Bildern dienen, die sich rühmen ihrer Götzen, vor ihm sich beugen alle Götter! Es höret es Zion, und freuet sich, es frohlocken die Töchter Jehuda's ob deinen Richtersprüchen, Herr, denn du, Gott, bist erhöhet über die ganze Welt, weit erhaben über alle

ירעם הים ומלואו: יעלז
שדי ובְּל אָשֶׁר־בָּז. או יַרְגֵּנוּ
כָּל־עַצִּי יָעָר: לְפָנִי יְיָ כִּי
בָּא. כִּי בָּא לְשִׁפּוֹת הָאָרֶץ:
יְשֻׁפְטִיתָבָל בָּצְדָק וּעֲמִים
בָּאָמִינָתוּ:

צַי יְיָ מֶלֶךְ תָּגֵל הָאָרֶץ.
יְשָׁמַחֵי אֱיָם רְבִים. עַנְזָן
וְעַרְפָּל סְבִיבָיו. צְדָק
וּמְשֻׁפּט מִכּוֹן כְּסָאוֹ: אָש
לְפָנָיו תָּלֵךְ. וְתָלֵחַת סְבִיבָ
אָרוֹן: הָאִירוֹ בָּרְקוֹ תָּבֵל
רָאֶתָּה וְתָחַל הָאָרֶץ: הָרִים
בְּדֹזֶנֶג נְמַפְּסִי מַלְפֵנִי יְיָ.
מַלְפֵנִי אָדוֹן כָּל־הָאָרֶץ:
הָגִידָו הַשָּׁמִים צְדָקוֹ וְרָאוּ
כָּל־הָעָםִים כְּבוֹדוֹ: יְבָשָׂו
כָּל־עֲבָדִי פָּסֵל הַמִּתְהַלְּלִים
בְּאַלְילִים. הַשְׁתַּחַוו לוּכָל־
אֱלֹהִים: שְׁמַעָה וְתִשְׁמַח
צִיּוֹן. וְתָגֵלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה.
לִמְעֵן מְשֻׁפְטִיךְ יְיָ: כִּי־
רָאֶתָּה. יְיָ עַלְיוֹן עַל־כָּל־
הָאָרֶץ. מָאֵד נְעַלְיתָ עַל־

Götter! Die ihr Gott liebet,
hasset das Böse! Er wahret
die Seelen seiner Frommen,
und rettet sie aus der Frevler
Hand. Ein Licht geht auf dem
Gerechten, Freude denen, die
rechtschen Herzens sind. Freuet
euch, ihr Gerechten, in Gott,
und preiset seine Heiligkeit
zum ewigen Gedächtniß.

טוֹמֵר פָּסָלְמָן. Singet Gott
ein neues Lied, denn er
hast Wunder gethan. Ihm
half seine rechte Hand, ihm
half sein heiliger Arm!

Es hat Gott und ge-
than sein Heil, vor den Au-
gen aller Bösser offenbaret
sein göttlich Recht. Er ge-
dachte seiner Huld und sei-
ner Treue dem Hause Israels;
es sahen die fernen Enden
der Welt das Heil und die
Hilfe Gottes. Darum ju-
belt vor Gott, alle Welt,
brechet aus in Freude, in Jubel-
klang und Sang! Spielt vor
Gott die Zither, die Zither
und das tönende Saitenspiel!
Mit Trompeten und Posa-
nenklang jubelt vor Gott,
dem Könige! Es brauset
das Meer und was es füllt,
die Welt und die darin
wohnen. Die Ströme rau-
schen und schlagen die Arme
zusammen, die Berge stim-
men in den Jubel ein —

כִּבְּלַת שְׁבָת

כָּל־אֱלֹהִים: אֶחָד יְיָ שְׁנָאוֹ
רֹעֶה שְׁמַר נְפָשׁוֹת חֲסִידָיו.
מִיד רְשָׁעִים יַצְילָם: אָזְרָ
וְרוּעַ לְצָדִיק. וְלִישָׂרֵי לֵב
שְׁמַחָה: שְׁמָחוֹ צָדִיקִים
בְּיִם. וְהֽוֹדוֹ לִזְכָּר קָדְשׁוֹ:

יְיָ מִזְמֹר שִׁירוֹ לְיִי שִׁיר
חֲדָשׁ פִּינְפָּלָאות עַשְׁתָּה.
הַוְשִׁיעַדְיָלָי יְמִינָנוֹ וַיַּרְזַעַן
קָדְשׁוֹ: הַוְדִיעַ יְיָ יְשֻׁוּתָנוֹ.
לְעִינֵי הַגּוֹים גָּלָה צְדָקָתוֹ:
וּבְרַחַב חָסֵדָיו וְאַמְנָתוֹ לְבִתְתַּחַת
יִשְׂרָאֵל. רָאוּ כָל אַפְסִי אָרֵץ
אֶת יְשֻׁעָת אֱלֹהִינוֹ: הַרְיָעִי
לְיִי כָל הָאָרֵץ. פָּצָחוּ וַרְפְּנֵי
וַתְּפַרְוּ: זְמָרוּ לְיִי בְּכָנּוֹר
בְּכָנּוֹר וְקוֹל זְמָרוֹ.
בְּחַצְצָרוֹת וְקוֹל שְׁזִופָר
הַרְיָעִי לְפָנֵיו הַמֶּלֶךְ יְיָ: יְרֻעָם
הַיִם וּמַלְאָו. תַּבְלֵל וַיּוֹשֵׁבִ
בָּהּ: נְהָרוֹת יְמָחָאִיכָּפִיחָד
הַרִּים וַיְרַגְנָנוּ: לְפָנֵרִי בַּי בָּא

Gebet beim Eing. d. Sabb.

vor Gott, so er kommt zu
richten die Welt! Er richtet
die Welt nach seinem Rechte,
die Völker in Gerechtigkeit.

„ Gott regieret — es beben
die Völker; der da thronet zwi-
schen Cherubim — es wanket
die Erde. Gott ist groß in
Zion, erhaben ist er über alle
Völker. Sie bekennen deinen
Namen, der groß ist und furcht-
bar heilig. Des Königs Macht
liebt das Recht, du hast fest-
gestellt die Satzungen des
Rechtes, du Recht und Gerech-
tigkeit gehandhabt in Jakob.

Erhebet Gott, unsren Herrn,
blicket euch vor dem Schemmel
seiner Füße, er ist heilig!

Moses und Aharon waren unter seinen Priestern, Samuel unter denen, die seinen Namen angerufen; wo sie zu Gott gerufen, hat er sie stets erhöret. In der Wolkensäule redete er zu ihnen; sie wahrten sein Zeugniß und das Gesetz, das er ihnen gegeben. Gott, unser Herr, du hast sie stets erhöret, hast ihnen manches nachgesehen, wenn du auch gehndet ihr Vergehen.

Erhebet Gott, unsren Herrn,
blicket euch vor seinem heiligen
Berge, denn heilig ist Gott, un-
ser Herr.

טומר Ein Psalm von
David.

Gebet Gott, ihr Kinder
Gottes, gebet Gott die

לְשֻׁפֶט הָאָרֶץ. יִשְׁפְטֵת תַּבְלִיכָה
בְּצִדְקָה וּמִעֲמִים בְּמִשְׁרִים:
צִסְיִי מֶלֶךְ יַרְגֹו עַמִּים.
יִשְׁבֵבְרִזְבִּים תָּנוּת הָאָרֶץ:
יִיְבָצְיוֹן גָּדוֹלָה וַרְסָה הַוָּא
עַל כָּל-הָעָמִים: יוֹדֵה שָׁמֶךְ
גָּדוֹלָה וְנוֹרָא קָדוֹשׁ הַוָּא:
וַיַּעַזְזֵבְנָה מִשְׁפֶט אַדְבָה.
אַתָּה כּוֹנְנָתָה מִשְׁרִים:
מִשְׁפֶט וִצְדִקָה בִּיעַקְבָב
אַתָּה עָשִׂיתָ: רַוְמָמוֹ יִי
אֱלֹהִינוּ וְהַשְׁתַחַוו לְהָרָם
רְגָלָיו קָדוֹשׁ הַוָּא: מְשֵׁה
וְאַהֲרֹן בְּכָהָנוּ וְשְׁמֵיאָל
בְּקָרְבָנָיו שְׁמוֹ. קָרָאים אַל-
יִי וְהִיא יָעַנָם: בְּעַמְוד עַנְזָן
יְדַבֵּר אֱלֹהִים. שְׁמָרוּ עַדְתֵיכָו
וְחַק נְתַזְלָמוֹ: יִי אֱלֹהִינוּ
אַתָּה עֲנִיתָם אֶל נְשָׂא הַיִתְ
לָהָם. וְנִקְם עַל-עַלְילוֹתָם:
רַוְמָמוֹ יִי אֱלֹהִינוּ וְהַשְׁתַחַוו
לְהָרָקְדָשׂ. פִי קָדוֹשׁ יִי
אֱלֹהִינוּ:
יִסְמָמָר קָדוֹד. הַבּוֹלִי

Ehre und Macht! Gebet
Gott seines Namens Ehre,
bückt euch vor Gott im
heiligen Schmucke! Die
Stimme Gottes ziehet über
die Wasser, der Gott der
Ehre donnert, Gott auf den
gewaltigen Wassern! Die
Stimme Gottes in der
Kraft! Die Stimme Gottes
in der Pracht! Die Stimme
Gottes bricht die Cedern, die
Cedern des Libanon zerbricht
Gott; lässt sie springen, wie
ein Kalb, Libanon und Si-
rion wie die wilden Stiere.
Die Stimme Gottes spaltet
sich in Feuerflammen; die
Stimme Gottes macht zit-
tern die Wüste; die Wüste
von Kadesch erzittert vor
Gott! Die Stimme Gottes
macht kreisen die Hindin,
entblättert Wälder, und in
seinem ganzen Tempel spricht
alles von — seiner Ehre!
Gott sitzt auf den Fluthen,
und sitzt da in Ewigkeit —
der Weltenherr! Gott gibt
seinem Volke die Macht,
Gott segnet sein Volk mit
seinem Gottesfrieden!

Komm, mein Freund,
der Braut entgegen,
den Sabbath laßt uns
freundlich empfangen!

קבלה שבת

בְּנֵי אֱלֹהִים, הָבָו לִי בְּבוֹד
וְעוֹז: הָבָו לִי בְּבוֹד שֶׁמוֹ.
הַשְׁפְּתָחוּ לִי בְּהִדרָת קָדְשָׁךְ:
קוֹל יְיָ עַל־הַמִּםְמִם אֶל־
הַכָּבוֹד הַרְעִים יְיָ עַל־מִים
רַבִּים: קוֹלִיִּי בְּכָחָ כֹּל יְיָ
בְּהִדרָה: קוֹל יְיָ שׁוֹבֵר אֲרוֹים
וַיִּשְׁבַּר יְיָ אֶת־אָרֶץ הַלְּבָנוֹן:
וַיַּרְקִידֵם בְּמוֹעֵן. לְבָנוֹן:
וַיַּשְׁרִיאֹן כְּמוֹ בְּזִירָאִים:
קוֹלִיִּי חָצֵב לְהַבּוֹת אַשׁ:
קוֹל יְיָ יְחִיל מִדְבָּר יְחִיל יְיָ
מִדְבָּר קָדְשָׁךְ: קוֹל יְיָ יְחֻלָּל
אַילוֹת וַיְחַשּׂוּת יְעַרּוֹת
וַבְּהִיכְלֹו בְּלוֹ אָמֵר בְּבוֹד:
יְיָ לְמַבּוֹל יִשְׁבַּ וַיִּשְׁבַּ יְיָ
מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְיָ עַז לְעַמּוֹ
יִתְּן יְיָ | יִבְרָךְ אֶת־עַמּוֹ
בְּשַׁלּוּם:

ס סמיטל צלמי סמלות שלמה הלי.
לְכָה דָוִי לְקַרְאַת בָּלָה.
פָנִי שְׁבָת נְקַבָּה: לְכָה

Gebet beim Eing. d. Sabb.

„Gedanke“ und „That“
in einem Spruch ließ uns hören
der einige Gott. Gott ist
einig, sein Name einig, überall
genannt in Chr' und Ruhm
und Herrlichkeit!

Kommt, laßt uns der Sabbathstunde entgegen gehen,
sie ist des Segens Quell; vom
Ursprung an und Anbeginn von
Gott geweihet; im Schöpfungs-
werke das Letzte, im Schöpfungsplane das Erste!

Du königlicher Tempel,
du heilige Residenz! Steh' auf
und geh' heraus aus deiner
Verstörung. Nun sitzt du schon
lange genug im Jammerthal;
dein Erbarmer kommt, er er-
barnt sich dein.

הַנְּעָרִי Schüttle ab den
Staub, steh' auf, zieh' an dein
Festgewand, mein Volk! Durch
Isai's Sohn aus Bethlehem
nahet dir, mein Herz und
Seel', das Heil!

הַצְוֹרִי Ermuntere dich, er-
muntere dich! es geht dein
Stern auf. Steig' auf, steig'
auf du Gotteslicht! Wach' auf,
wach' auf, mein Geist, und
sing' dein Lied! Gottes Herr-
lichkeit, die wird an dir nun
offenbar.

לֹא Darum schäm' dich nicht
und scheu' dich nicht, ängstige

שְׁמֹר וַיְכֹר בְּדִבּוֹר אֶחָד.
הַשְׁמִיעֵנוּ אֶל הַמִּזְחָה, יְיָ
אֶחָד וְשָׁמוֹ אֶחָד. לִשְׁמָ
וֹלְתִּפְאָרָת וּלְתִּהְלָה: לְכָה
לִקְרָאת שְׁבָת לְכָבוֹ
וְגַלְכָה. כִּי הִיא מִקּוֹר
הַקְרָבָה. מִרְאָשׁ מִקְדָּם
גְּסֻוָּה. סֹוף מַעֲשָׂה
בְּמַחְשָׁבָה תְּחִלָּה: לְכָה
מִקְדָּשׁ מֶלֶךְ עִיר מִלּוּכָה.
קוּמִי צָאִי מִתּוֹךְ הַהֲפָכָה.
רַב לְךָ שְׁבָת בְּעַמְקַדְבָּא.
וְהַזָּא יְחִמּוֹל עַלְיךָ חַמְלָה:
לְכָה
הַתְּגַעֲרִי מַעֲפָר קוּמִי.
לְבָשֵׁי בְּגָדִי תְּפָאָרָתְךָ עַמִּי.
עַל יָד בְּזִוִּישִׁי בֵּית הַלְּחָמִי.
קָרְבָּה אַלְ-גַּפְשִׁי גָּאָלָה:
לְכָה
הַתְּעוֹרִי הַתְּעוֹרִי. כִּי
בָּא אוֹרֶךְ קוּמִי אוֹרִי. עֹורִי
עִירִי שִׁיר הַבָּרִי. בְּבּוֹזֶד יְיָ
עַלְיךָ גְּנַלָּה: לְכָה
לֹא תְּבֹושֵׁי וְלֹא תְּבָלְמֵי.

dich nicht und gräm' dich nicht — du, mein armes Volk! auf Gott vertrau', er baut die Stadt in ihren Trümmern auf.

Die dich zerstöret, die sind zerstöret; verbannt von Gottes Angesicht, die dich bezwungen. Gott nimmt dich auf, und freut sich dein, wie sich freut der Bräutigam der Braut.

Rechts und links verbreitet sich dein Reich; du fürchtest nichts — als Gott allein. Kommt erst der Mann aus Perez Stamm, ist Freud und Fröhlichkeit in Israel!

Darum zieh' ein in Fried, du des Gatten Kron' und Schmuck, zieh' ein in Freud und Fröhlichkeit! Unter die Treuen und die Gläubigen, die Gott zu seinem Volk erkör, zieh' ein, du gotterkorne Braut! Zieh ein, du gotterkorne Braut!

Komm, mein Freund, der Braut entgegen, den Sabbath laßt uns freundlich empfangen!

Ein Psalmsied für den Sabbath-Tag.
Gut ist es danken dem Herrn, deinen Namen mit Sang und Saitenspiel zu rühmen, allerhöchster Gott! zu verkünden am Morgen deine Gnade und deine Treue in den Nächten — beim zehnsaitigen Psalter, beim Harfenklang und Lautenspiel. Denn du hast mich erfreuet, Gott, mit deinen Werken; ob der Schöpfungen deiner Hände fauchze ich. Wie groß sind deine Werke, Gott! wie unendlich tief

קבלת שבת

מה תשתחח ו מה תחתמי.
 בך יחס עני עמי ו נגנתה
 עיר על תקה: לך
 והיו למשפה שאסיך.
 ורחקו כל מבעליך. ישיש
 עלייך אליך. במושך חתן
 על בקה: לך
 ימין ו שמאל תפוץ;
 ואת יי תעריצו. עליך
 איש בזפרצוי. ונשמחה
 ונגילה: לך
 בואי בשלום עטרת
 בעלה. גם בשמחה
 ובzechalah. תוכ אמוני עם
 סגולת. בואי בקה. בואי
 בלה:
 לכה דודי ל夸את בלה.
 פני שבת נקבלה:
 צב מזמור שיר ליום השבת:
 טוב להודות לי ולזמר לשמה
 עליון: להגיד בפרק חסיד
 ואמונתך בלילות: עלי עשור
 ועליך נבל עלי הגאון בכפור: כי
 שמחתני יי בפعلיך במעשי ידיך
 ארבען: מה גדרלי מעשיך יי מאד

find deine Gedanken! Der Mensch in seinem Unverstand, der weiß das nicht, der Thor, der ahnet das Alles nicht. Wenn die Freuler sprossen wie das Gras, wenn sie geblühet wie die Blume, die das Unheil schaffen, werden sie vertilgt für immer; — und du, Gott, bist erhaben, in Ewigkeit derselbe! Denn schau', deine Feinde, Herr, schau, deine Feinde, sind verloren in sich zerfallen alle, die das Unheil schaffen. Und mir hebst du das Haupt empor wie des Waldstiers Horn, und salbest mich mit frischem Öl. Da schauet mein Auge seine Lust an meinen Neidern, wenn aufstehen wider mich die Böswilligen, hört es mein Ohr an ihnen. Der Gerechte blühet wie die Palme, wie die Eeder auf dem Libanon wächst er in die Höhe, die gepflanzt sind in Gottes Haus, die in den Höfen Gottes blühen, die sind im Wachsen bis ins graue Alter, und bleiben immer markig, kräftig, frisch; auf daß sie verkünden, daß Gott ist gerecht, mein Schutz und Hort, und an ihm kein Fehl und Falsch!

" Gott ist der Welten Herr! Er kleidet sich in seine Pracht, es kleidet sich Gott in seine Macht und gürtet sich; — da steht fest die Welt und wancket nicht! Fest steht dein Thron von jher, von Ewigkeit her bist du! Es erheben die Ströme ihr Rauschen, es erheben die Ströme ihren Wellenschlag. Mächtiger als das Rauschen der strömenden Fluth, ist die Brandung des Weltenmeeres. Mächtiger Gott in seiner Höhe! — dein Zeugniß ist immer wahrhaft treu; deines Hauses Schmuck — die Heiligkeit, Gott, für alle Seiten!

עַמְקָיו מִחְשָׁבּוֹתִיךְ: אִישֵׁבָעֶר לֹא יְדֻעַ וּכְסִילׁוּ לְאִיבִין אֲרֹתְזֹאתָ: בְּפָרוֹת רְשָׁעִים בְּמוֹעֵשׁ וַיַּצִּיכְ בְּלִפְעָלִי אָנוֹ לְהַשְׁמָדָם עַדְיַעַד: וְאַתָּה מְרוֹם לְעוֹלָם יְיָ: בַּי הַגָּה אֹזְבִּיךְ יְיָ בַּי הַגָּה אֹזְבִּיךְ יְיָ אַבְדֵי יְתִפְרָדוּ בְּלִפְעָלִי אָנוֹ: וַתָּרַם כְּרָאָם קָרְנִי בְּלָתִי בְּשָׂמֵן בְּעַנְזָן: וַתַּבְטַח עִינִי בְּשִׁוְרִי בְּקָמִים עַלְיָ מְרָעִים תְּשִׁמְעָנָה אַזְנִי: צָדִיק בְּתִמְרָא יִפְרָח בְּאָרוֹן בְּלִבְנָזָן יִשְׁגָה: שְׁתִוְלִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת אֱלֹהִינוּ יִפְרִיחֵי: עוֹד יִנְזְבוֹן בְּשִׁלְבָה דְשָׁבָנִים וּרְעֵנְגִים יְהִי: לְהַגִּיד בַּי יִשְׁרֵר יְיָ צְוָרִי וְלֹא עַוְלָתָה בָּזָ:

זג יְיָ מֶלֶךְ גָּאוֹת לְבָשׁ לְבָשׁ יְיָ עֹז הַתְּאֹזֵר אֶפְתָּפָאָן תְּבָלָל בְּלִתְמָוֹת: נְבָזָן בְּסָאָךְ מְאוֹן מְעוֹלָם אַתָּה: נְשָׂאָי נְהָרוֹת יְיָ נְשָׂאָי נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׁאוֹ נְהָרוֹת דְבָים: מְקָלוֹת מִים רַבִּים אֲדִירִים | מְשִׁבְרִים אֲדִיר בְּמְרוֹם יְיָ: עַדְתִּיךְ נְאַמְנָנוּ מְאַד לְבִיתְךְ נְאֹוֹהָדָקָנָשׁ יְיָ לְאַנְךְ יְמִים: קְרִישׁ יְהָוָם

מעריב ליל ראשון של ראש השנה

Während der Vorbetere sagt, sagt die Gemeinde das untenstehende ברכו את־יי הַמְבָרֵךְ: Vorb.
Lobet Gott den All-gelobten!

Gelobt sei Gott, der All-gelobte — in Ewigkeit.

Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der auf sein Wort lässt dämmern die Abenddämmerung, mit Weisheit öffnet die Himmelspforten, mit Verstand und Einsicht wechselt und wandelt die Zeiten, und ordnet die Gestirne, wie sie die Wache haben an der Himmelswölbung nach seinem Willen. Er schaffet den Tag und schaffet die Nacht, wälzt das Licht vor die Finsternis und die Finsternis vor das Licht, lässt wandeln den Tag, und bringt die Nacht, und macht die Scheidung zwischen Tag und Nacht — Gott Zebaoth, der Heerschaaren Gott, das ist sein Name. Er der Allmächtige, Ewig-lebende und Beständige regiert unwandelbar über uns in

ברוך יי הַמְבָרֵךְ לעוזם ועד: Gem.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העוזם אשר בדרכו
מעריב ערבים בחכמה פותח שערים ובתבונה משגה עתים ומחילה את־
הזמנים ומסדר את־
הכוכבים במשמרותיהם ברקיע קרצונו בורא יום
ולילה גולל אור מפני חישך וחשך מפני אור
ומעבר יום ומביאليل
ומבדיל בין יום ובין לילה
יי צבאות שמו. אל חי וקיים
תמיד ימלוך עליינו לעוזם

ת' ברכך Gelobt und gelesen und erhöhet und verherrlicht sei der erhabene Name des Königs aller Könige, des Heiligen — gelobt sei er! Der zuerst war, der zuletzt ist, und außer dem kein Gott ist. Macht Bahn vor ihm, der auf Wollen fährt; nennet seinen göttlichen Namen, und jauchzet auf vor ihm. Sein Name ist erhaben über alles Lob und allen Ruhm. Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit in Ewigkeit! Der Name Gottes sei gelobt, heute und immer in Ewigkeit.

*) יתרבק ומשפחים ויחפאר ויתרומות
ויתנשא שמו של מלך מלכי הפלכים
הקדוש ברוך הוא ששהוא ראשון והוא
אחרון ומבלעדי אין אלהים: סלו לרבב
בערכות ביה שמו וועלז לנטנו: ושמו
סחרים על־כל־ברכה וחתלה: ברוך שם
כבוד מלכותו לעוזם ועד: יי שם יי מברך
מעקה ועד עולם:

EWIGKEIT. Gelobt seist du, Gott,
der dämmern lässt die Abend-
dämmerung.

Mit ewiger, unwandelbarer Liebe warst du deinem Volke, dem Hause Israels stets zugethan; Lehr und Gebot, Gesetz und Recht hast du uns geoffenbart. Darum ist, unser Gott und Herr, wenn wir uns niederlegen und wenn wir auftreten dein Gesetz unser tägliches Gespräch; wir erfreuen uns an dem Worte deiner Gotteslehre und an deinem Gebote ewiglich; denn sie sind unser Leben, in ihnen ist langes Leben, in ihnen finnen wir und forschen wir bei Tag und Nacht; Lasst nur deine Liebe nicht von uns weichen ewiglich. Gelobt seist du Gott der liebet sein Volk Israel!

אֱלֹהִים יְהוָה בָּרוּךְ הוּא
בְּשֶׁבֶבְנוּ וּבְקַיְמֵנוּ נְשִׁיחַ
בְּחִקְיָה וּנְשָׁמָחַ בְּדָבְרֵינוּ
תּוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתְךָ לְעוֹלָם
וְעַד. כִּי הִם חַיָּנוּ וְאֶתְךָ
יִמְנִינוּ וּבְהָמָן נְהַגֵּה יוֹמָם
וּלְילָה. וְאֶהֱבָתְךָ אֶלְيִתְסִיר
מִמְּפָנוּ לְעוֹלָמִים: בָּרוּךְ אַתָּה
יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ נָאָתָנוּ:

אֱלֹהִים יְהוָה בָּרוּךְ הוּא
בְּשֶׁבֶבְנוּ וּבְקַיְמֵנוּ נְשִׁיחַ
בְּחִקְיָה וּנְשָׁמָחַ בְּדָבְרֵינוּ
תּוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתְךָ לְעוֹלָם
וְעַד. כִּי הִם חַיָּנוּ וְאֶתְךָ
יִמְנִינוּ וּבְהָמָן נְהַגֵּה יוֹמָם
וּלְילָה. וְאֶהֱבָתְךָ אֶלְיִתְסִיר
מִמְּפָנוּ לְעוֹלָמִים: בָּרוּךְ אַתָּה
יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ נָאָתָנוּ:

Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit, in Ewigkeit!

וְאֶהֱבָתְךָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נֶפֶשְׁךָ
וּבְכָל־מְאֹדָה: וְהִיוּ
הַדְּבָרִים הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצִיאֵךְ הַיּוֹם עַל־לְבָבְךָ:
וְשִׁנְגַּתְמָה לְבָנִיךְ וּדְבָרַתְמָה

וְעַד: בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה
עֲרָבִים:

אֶהֱבָתְךָ עַזְלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל
עַמְךָ אֶהֱבָתְךָ. תּוֹרַה וּמִצְוֹת
חֲקִים וּמִשְׁפָטִים: אַזְתָּנוּ
לְמִדְתָּךְ. עַל כֵּן יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּשֶׁבֶבְנוּ וּבְקַיְמֵנוּ נְשִׁיחַ
בְּחִקְיָה. וּנְשָׁמָחַ בְּדָבְרֵינוּ
תּוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתְךָ לְעוֹלָם
וְעַד. כִּי הִם חַיָּנוּ וְאֶתְךָ
יִמְנִינוּ וּבְהָמָן נְהַגֵּה יוֹמָם
וּלְלִילָה. וְאֶהֱבָתְךָ אֶלְיִתְסִיר
מִמְּפָנוּ לְעוֹלָמִים: בָּרוּךְ אַתָּה
יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ נָאָתָנוּ:

(סיד טויל אל מלך נאטנו):

שְׁמָעֵ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה אֶחָד: בָּרוּךְ שְׁם בְּבוֹד מֶלֶכְתָּו לְעוֹלָם מַעַד:
וְאֶהֱבָתְךָ אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:
בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נֶפֶשְׁךָ
וּבְכָל־מְאֹדָה: וְהִיוּ
הַדְּבָרִים הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצִיאֵךְ הַיּוֹם עַל־לְבָבְךָ:
וְשִׁנְגַּתְמָה לְבָנִיךְ וּדְבָרַתְמָה

wenn du sithest in deinem Hause, wenn du gehest auf der Straße, wenn du dich niederlegest und wenn du aufstehst. Du sollst sie knüpfen zum Zeichen um deine Hand, sie sollen sein ein Stirnband zwischen deinen Augen, du sollst sie schreiben an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

So ihr gehorchet meinen Geboten, die ich euch heute gebiete, daß ihr liebet Gott, euern Herrn, und ihm dienet mit eurem ganzen Herzen, und mit eurer ganzen Seele, so werde ich Regen geben eurem Lande, Frühregen und Spätregen, jedes in der Zeit; du wirst sammeln dein Korn, deinen Most und dein Öl. Ich werde Kraut geben auf dem Felde deinem Viehe, und du wirst essen und wirst satt werden. Nehmet euch wohl in Acht, daß nicht sich bethöre euer Herz und ihr euch abwendet und dienet fremden Göttern und euch blüdet vor ihnen. Da entbrennet der Zorn Gottes gegen euch, und er verschließt die Himmel, und es wird kein Regen sein, und die Erde wird nicht geben ihren Ertrag. Ihr werdet gar bald verloren sein in dem schönen

מערב ליל ראשון של ר'ה

בשכחתך בביותך ובלבתך
בדרכך ובחכמך ובקומך:
וקשרתם לאורת עלייהך
והיו לטעפת בין עיניך:
וכתבתם על-מזוות ביתך
ובשעריך:
והיה אם שמע תשמע
אל-מצוות אשר אנכי
מצוה אתכם היום לאלהה
את-יהוה אלהיכם ולעבדו
בכל-לבכם ובכל-
נפשכם: ונתקי מטרת
ארצכם בעתו יורה ומלקוש
ואספה דגנך ותירש
ויצחך: ונתקי עשב
בשדה לבחתך ואכלת
ושבעת: השמרו להם פן
יפתח לבכם וסרתם
ונברךם אליהם אחרים
והשתחריתם להם: ותירה-
את-יהוה בכם עזר את-
השמי ולא-יהה מטר
והארם לא תתן הארץ
יבולחה ואברךם מהרדה

מעל הארץ הטהה אשר
יהוה נתן לכם: ושמתם
את דברי אלה על לבכם
ועל נפשיכם וקשרתם
אתם לאות על ידכם והיו
לטוטפת בינו עינייכם:
ולמחרתם אתם את בניכם
לדברכם בשכחתם בביתך
ובכלתך בדרכך ובשכחתך
ובקיהם: וכתבתם על
מזויות ביתך ובשעריך:
למען ירפו ימיכם וימי
בניכם על האדמה אשר
נשכע יהוה לאבותיכם
לחתת להם ביום הימים
על הארץ:

ויאמר יהוה אל משה
לאמר: דבר אל-בני
ישראל ואמרת אליהם ועשו
לهم ציצת על-כנפי
בגדיהם לדרתם ונתנו על-
ציצת החגורה פתיל תכלת:
והיה לכם לציצת וראותם
אתו זכרת את-כל-

Lande, das Gott euch gibt. Darum trage diese meine Worte auf euerem Herzen und auf eurer Seele; knüpfet sie zum Zeichen um eure Hand, und sie sollen sein ein Stirnband zwischen euren Augen. Lehret sie eure Kinder, daß sie davon reden, wenn du sithest in deinem Hause, wenn du gehest auf der Straße, und wenn du dich niederlegst, und wenn du aufstehest. Schreibe sie an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore. Damit ihr und eure Kinder lange lebet in dem Lande, das Gott hat zu geschworen euern Vätern es ihnen zu geben, so lange — als die Himmel sind über der Erde.

יְאָמֵר Gott sprach zu Moses! er sprach: Rede zu den Kindern Israels, und sage ihnen: Sie sollen sich machen Schaufäden an den Ecken ihrer Gewänder für kommende Zeiten, und sie sollen darangeben an die Schaufäden in der Ecke eine himmelblaue Schnur. Die sollen euch sein als Schaufäden. Ihr sollet sie anschauen, und gedenken aller der Gebote Gottes, und

sie thun und befolgen, und sollet nicht nachwallen euerem Herzen und eueren Augen, denen ihr nachbuhlet; sondern sollet gedenken und thun und befolgen alle meine Gebote, und sollet heilig sein vor euerem Gotte.

Ich bin Gott, euer Herr, der euch geführet aus dem Lande Egypten, um euch ein Gott zu sein. Ich bin Gott euer Herr!

אָמֵת Das alles ist wahr und wahrhaftig, und steht fest bei uns; daß er ist Gott, unser Herr, und keiner sonst, und wir sind Israel sein Volk; er hat uns erlöset aus der Hand der Könige, er, unser König, uns hat befreiet aus der Hand der Gewaltigen; er, der Allmächtige uns hat gerächet an unsren Drängern, und mit vollem Masse hat vergolten allen unsren Feinden, die uns ans Leben sind gegangen. Er ist es, der Großes thut bis ins Unerforschliche, und Wunder thut ohne Zahl; der uns ins Leben hat gestellt, und nicht ließ wanken unsren Fuß; der uns geleitet auf die Höhen unserer Feinde, daß wir das Haupt erheben über Alle

**מְצֻנָּת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֶתְכֶם
וְלֹא־תִתְהַרְרוּ אַחֲרֵי לְבָבְכֶם
וְאַחֲרֵי עִגְנִיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם
וְנִקְמָתֶם אַחֲרֵיכֶם: לְמַעַן תִּזְקְרֹרְוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתֵי
וְהִיִּתֶם קָדְשִׁים לְאֱלֹהִיכֶם:
אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהִיכֶם אֲשֶׁר
הַצָּאתִי אֶתְכֶם מִמָּרֵץ
מִצְרַיִם לְהִזְמִת לְכֶם לְאֶחָדים
אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהִיכֶם:
אָמֵת וְאֶמְנוּנָה כָּל־זָאת
וְכָيم עַלְינוּ כִּי הוּא יְ
אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זֹולְתּוּ וְאֶנְחָנוּ
יִשְׂרָאֵל עָמוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיד
מַלְכִים: מַלְכֵנוּ הַגּוֹאָלֵנוּ
מִכְתַּבְתִּים בְּלִהְעָרִיצִים. הַאל
הַנְּפָרָעָל לְנוּ מִצְרִינוּ.
וְהַמְשִׁלִּים גַּמְיָל לְכָל־אֹיְבִי
נְפָשָׁנוּ. הַעֲוֹשָׂה גְּדוּלֹות
עַד אֵין חִקָּר וְגִפְלָאות עַד
אֵין מִסְפָּר. הַשָּׁם נְפָשָׁנוּ
בְּחִיִּים וְלֹא־נָתַן לִמּוֹת
רְגָלָנוּ. הַמְּפָרִיבָנוּ עַל־
בְּמֹות אֹיְבָנוּ וַיָּרֶם קָרְגָּנוּ**

die uns hassen und verachteten; der Wunder that und Rache nahm für uns an Pharaos, und Zeichen that und Wunder im Lande der Kinder Chams. Er schlug in seinem Grimm alle die Erstgeborenen Ägyptens, und sein Volk Israel führte er heraus aus ihrer Mitte zur ewigen Freiheit! Er führte seine Kinder durch des Schilfmeeres Stuft, und ihre Verfolger und Verächter versenkte er in die Fluth. Da sahen seine Kinder seine Macht, verherrlichten und lobeten seinen Namen. Sein Reich und seine Herrschaft nahmen sie willig über sich. Moses und die Kinder Israel stimmten dir an das Siegeslied mit aller Freudigkeit, und sprachen einmütig:

„Wer ist wie du unter den Göttern, Herr? Wer ist wie Du so mächtig in seiner Heiligkeit, so furchtbar in seinem Ruhme, der solche Wunder thut?“

Dein Reich und Walten sahen deine Kinder, wie du gespalten das Meer vor Moses; „das ist mein Gott“ riefen sie und sprachen:

„Gott regiert in Ewigkeit.“

Und so ward es uns verheißen durch deinen Propheten:

28 מעריב ליל ראשיו של ר'ה

על כל שונאיםו. העשה לנו
נפשים ונקמה בפְרָעה
אותות ומופתים באַדְמָת
בָנֵי חם. המבה בעברתו
כל בכורי מצרים. ויוצא
את עמו יִשְׂרָאֵל מתוכם
לחירות עולם. המעביר בני
בין גורי ים סוף. את
רודפייהם ואת שונאיםם
בתהומות טבע. וראו בני
גבורתו שבחו והזדו
לשמו. ומלכותו ברzion
קיבלו עליהם. משה ובני
ישראל | לך ענו שירה
בשמחה רבה ואמרי כלם:
מי מבחהบาลים יי. מי
במחנה נאדר בקדש נזרא
תחלות עוזה פלא:
מלכותך ראי בנים בזקע
ים לפני משה. זה אליו ענו.
ואחריו:
יי ימלך עולם ועד:
ונאמר כי פָרָה יי את-

Daß Gott erlöset Salob und es befreiet aus einer Hand, die stärker ist als seine. Gelobt seist du Gott, der Israel erlöset.

Las uns nie verlegen,
Gott unser Herr, in Frieden;
las uns auftreten wieder, Herr,
zu einem heitern Leben. Breite
du als Schirm und Decke deinen
Gottesfrieden über uns;
stütze uns und kräftige uns
mit weisem Rath, daß wir
vor dir bestehen, und hilf uns
um deines Namens willen. Sei du
ein Schutz und Schirm um
uns herum; halt ab von uns
Feind und Pest und Schwert
und Hunger, Not und Kummer!
halt ab jedes Hemmnis und
Verderbnis vor und hinter
uns, und birg uns im Schatten
deiner Flügel; denn du, Gott,
bist unser Hüter und Erlöser;
du, Gott, der allerbarmende
Weltenherr. Wahre unsren Aus-
gang und unsren Eingang, und
geleite uns zum Leben, Glück
und Heil, heute und immer in
Ewigkeit. —

Breite deinen Gottes-
frieden als Schirm und Decke
über uns. Gelobt seist du, Gott,
der seinen Gottesfrieden breitet
über uns und über sein Volk
Israel und über Jerusalem!

Am Sabbath wird auch dieses gesagt.
„Die Kinder Israels sollen
beobachten den Sabbath, daß sie
halten den Sabbath für alle Zeiten

מעריב ליל ראשון של ר'ה

יעקב. ונאלו מיד חזק
מפניו ברוך אתה יי פאל
ישראל:

השביבנו יי אלהינו
לשלום. והעמידנו מלכנו
לחמים. ופרוש עליינו סכת
שלוםך. ותקנו בעצת
טובה מלפניך. והונע בצדנו
למען שמה. והגן בצדנו
והסר מעליינו אויב דבר
וחרב ורעב יגנו. והסר
שפטן מלפנינו ומחריננו
ובצל בנסיך כסתירנו. כי
אל שומרנו ומצילנו אתה.
כי אל מלך חנון ורחום
אתה. ושמור צתנו ובודאנו
לחמים ולשלום מעתה ועד
עולם: ופרוש עליינו סכת
שלוםך: ברוך אתה יי
הפורש סכת שלום עליינו
ועל כל-עמו ישראל ועל
ירושלים:

ושמרו בני ישראל את-השבת
לעתות את השבת לדורותם ברית

als einen ewigen Bund. Zwischen mir und den Kindern Israels ist er das Zeichen für die Ewigkeit, daß Gott in sechs Tagen hat geschaffen Himmel und Erde, und am siebenten Tage geruhet und gefeiert.“

Blasen am Neumond
die Posaune, am Vollmond,
am Tage unseres Festes,
denn das ist Gesetz in Israel,
Gottes Recht so in Jakob!

Herr, öffne du meine Lippen,
daß mein Mund verkünde deinen Ruhm!

Gelobt seist du Gott, unser Herr, Gott unserer Väter, Gott Abrahams und Isaacs und Jakobs du, der große, mächtige und furchtbare Gott; du, der allerhöchste Gott, der in Güte und in Milde waltet, und Herr und Meister ist von Allem; der den Vätern ihre Frömmigkeit gedenket, und ihren Kindeskindern sendet den Erlöser um seines Namens willen in seiner Liebe.

Gedenke unsrer zum Leben, Herr, der du am Leben hast Gefallen; schreib uns ein ins Buch des Lebens, um deinewillen, Gott, des Lebens Quell!

Du, Herr, bist unser Helfer, Retter und Erlöser, du unser Schutz und Schild; Gelobt seist du, Gott, Abrahams Schutz und Schild.

Du bist der Allmächtige, Herr, in Ewigkeit, der belebet die Todten, du unerschöpflich an Heil und Hilfe.

Der verleiht die Lebenden in seiner Milde, und belebt, die Todten in seiner unerschöpflichen Barmherzigkeit: der hilft, die fallen, der heilet die Kranken, der löset die Gebundenen, der seine Treue bewahret und bewähret an denen, die da schlafen im Staube. Wer ist

30 מעריב ליל ראשיו של ר'ה

עוֹלָם: בֵּין וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶזֶת הַיָּא לְעוֹלָם. כִּי שְׁשָׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה הַשְׁמִים וְאֶת הָאָרֶץ וּבְזִים הַשְׁבִּיעִי שְׁבַת וִינְפֵשׁ:

תְּקֻעִי בְּחִדְשׁוֹ וְשׂוֹפֵר בְּכֶסֶת לַיּוֹם חֲנֹנוֹ: כִּי חַק לִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָט לְאֱלֹהִי יַעֲקֹב:

אָדָן שְׁפֵתִי הַפְּתָח וְסִינְיד תְּהִלָּחָךְ:
 בָּרוּךְ אָתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אָבֹותֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאָל הַגָּדוֹל הַגּוֹדֵר וְהַפּוֹרָא אֶל עַלְיוֹן גּוֹמֵל חִסְדִּים טֹובִים וְקוֹנָה הַפְּלָל וּזְכָר חִסְדֵּי אָבוֹת וּמִבְיאָנוֹא לְבָנֵינוּ בְּנֵיכֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאֶחָבה:
 וּבְרֵנוּ לְחַיִם. מֶלֶךְ וְחַפֵּץ בְּחַיִם. וּבְתַבּוּנוּ בְּסִפְרֵי הַחַיִם לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִם:
 מֶלֶךְ עֹזֵר וּמֹשִׁיעֵן וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אָתָּה יְהוָה יְמִינֵן אַבְרָהָם:
 אָתָּה גָּבֹור לְעוֹלָם אָדָן מַתִּיחָה מַתִּים אָתָּה רָב לְהַזְשִׁיעָה:
 מִכְלָל חַיִם בְּחַסֶּד מַתִּיחָה מַתִּים בְּרַחֲמִים וּבְפִים. סְזַמֵּךְ נֹסְפָלִים וּרְזַפְאָ חֹזְלִים וּמַתִּיר אֲסֹורִים וּמַקִּים אָמֹנתָו לִישְׁגֵי עַפְרָה. מַיִ

wie du, Herr der Kräfte? wer dir gleich, Weltenherr, der tödtet, der belebet, der sprüzen lässt das Heil?

¶ Wer ist wie du ein allerbarmender Vater, der in seiner Barmherzigkeit alle seine Schöpfungen zum Leben bedenkt?

¶ Du bist uns ein treuer Würge für das Leben unserer Todten. Gelobt seist du, Gott, der belebt die Todten.

¶ Du bist heilig und heilig ist dein Name, und alle Tage preisen dich die Heiligen — Selah!

¶ Und wenn daß die Furcht vor dir, Gott unserm Herrn, kommt über alle deine Werke, und eine heilige Scheu ergreife Alles was du geschaffen; auf daß dich fürchten alle deine Werke, und das Knie vor dir beugen alle deine Schöpfungen, und sie alle bilden einen einigen Bund, deinen Willen zu vollziehen mit einem einmütigen Herzen; so wie wir erkennen, Gott unser Herr, daß alle Herrschaft ist bei dir, die Macht in deiner Hand, die Kraft in deiner Rechten, und dein Name gefürchtet bei Allem was du hast geschaffen.

Und so gib die Ehre, Gott, deinem Volke, und den Ruhm denen, die dich verehren, und eine bleibende Hoffnung denen, die dich suchen, und das freie Wort Allen, die auf dich hoffen und vertrauen: auf daß Friede sei im ganzen Lande, und Fröhlichkeit in deiner Got-

מעריב ליל ראשוי של ר'ה

כמוך בעל גבורות ומי דומה לך.
מלך מORITY ומחיה ומצמיה
ישועה:

מי כמוך אב הרחמים.
זכיר יצורי לחים ברחמים:
ונאמן אתה להחיות מיתם.

ברוך אתה יי' מניה הפתים:
אתה קדוש ושמק קדוש
וקדושים בכל יום יהלוק פלה:
ובכן תן פחדך יי' אלהינו
על כל מעשיך ואימתך על
כל מה שבראת וייראך
כל מה עשית. ווישתחוו
לפניך כל הזרים. ויעשו
כלם אנדר אהת לעשות
רצונך בלבך שלם כמו
שידענו יי' אלהינו שהשלטן
לפניך עז בידך וגבורה
בימיך ושמק נזרך על
כל מה שבראת:

ובכן תן בבוד יי' לעמך.
תחה ליראך. ותקונה
לדורשיך. ופתח חזון פה
למיחלים לך. שמחה
לארצה. ותשawn לעירך.

tesstadt, und David dein Knecht, wieder auf und emporkomme, und dein Gesalbter, der Sprößling aus dem Stamme Jesaja, sein Licht wieder leuchten lasse bald und in unsern Tagen.

Und es mögen es schauen,
die redlichen Herzens sind, ihre
Lust daran haben und die Frommen
jauchzen und jubeln, und
das Laster — möge verstummen, und alle Sündhaftigkeit
wie ein Rauch vergehen, wo
du hastest die Herrschaft der
Sünde von der Erde.

Da regierest du allein
über alle deine Werke auf Zion,
dem heiligen Berge, wo einst
deine Herrlichkeit gethronet und
gewaltet; in Jerusalem, der
heiligen Gottesstadt; wie ge-
schrieben steht in deinem gött-
lichen Worte. „Gott regiert
in Ewigkeit, dein Gott, Zion,
durch alle Zeiten, Halle-
luja!“

Heilig bist du, und furcht-
bar ist dein Name, und kein Gott
ist außer dir; wie geschrieben
steht: „Der Gott Bebaoth ist
erhaben im Gerichte, er, der
heilige Gott, ist geheiligt in
der Gerechtigkeit.“ Gelobt seist
du Gott, heiliger Weltentherr.

Du hast uns erwählet

וצמיחת קרו לדור עבדך.
ויריבת נר לבן ישי משיחך
במירה בימינו:
ויבנו צדיקים יראו
וישמחו וישראל יעלוזו.
וחסידים ברנה יגילו.
ועולתה תקופיתפה. וכל-
הရשעה בלה בעשׂתכליה
כפי תעbir ממשלת זורן מן
הארץ:

ותמלוך אטה יי לבך
על בלמעשיך. בהר ציון
משפז בבודך ובירושלים
עיר קדש. בכתבך בדבריך
קדש: מלך יי לעולם
אליהך ציון לדך זדר
הלויה:

קדוש אטה ונורא שםך.
ו אין אלה מבלעדיך.
 בכתבך ויגבה יי צבאות
במשפט. והאל קדוש
קדש בצדקה. ברוך אטה
יי מלך קדוש:

אתה בהרתו מלך

unter allen Völkern, hast uns geliebt und Gefallen gehabt an uns, hast uns erhöhet über alle Nationen, uns geheiligt durch deine Gebote, uns dir näher gebracht, Herr, zu deinem Dienste, und deinen großen und heiligen Namen genannt über uns.

תְּהִנָּה Du hast uns gegeben, Gott unser Herr, in Liebe (diesen Sabbathtag und) diesen Tag (zum Angedenken) des Psalmenchalles (in Liebe) zur Verkündigung des Heiligen, zum Angedenken an den Auszug aus Egypten.

Unser Gott und Gott unserer Väter! Möge unser Angedenken und Geschick, das Andenken unserer Väter, das Angedenken an den Messias den Sohn Davids, deines Knechtes, das Angedenken an Jerusalem, die heilige Gottesstadt, das Angedenken an dein ganzes Volk und Haus Israel — in einer gnadenreichen Stunde heute vor dir aufgehen, bei dir Eingang und Anschauung und Anerkennung finden; und eine solche Erinnerung in Gnade und Wohlwollen und Erbarmen uns zur Erlösung uns zu allem Guten, uns zum Heil und Glück des Lebens gereichen an diesem Tage des Gedächtnisses! Gedenke unsrer an diesem Tage, Gott und Herr, zum Guten! Bedenke

מעריב לל ראשון של ר'ה

העמים. אהבת אורתנו ורצית בנו ורוממתנו מקבל הלשונות וכקדש תנוי במצוותך. וקרבתנו מלכנו לעבודתך. ושם הגדול והקדוש עליינו קראת:

נתפנץ לנו יי אלהינו באלהבה את-יום השפט סנה ואת ים הזכרון העדה, יום זיכרנו תריעת (באלהבה) מקרה קדש. זכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ונגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו. זכרון אבותינו. זכרון משיח בן דוד עבדך זכרון ירושלים עיר קדשה. זכרון כל עמד בית ישראל לפניו. לפולטה לטזבה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום הזכרון העדה. זכרנו יי אלהינו בז לטזבה ופקדנו

מַעֲרִיב לִיל רָאשׁוֹן שֶׁל רַה

uns an diesem Tage mit deinem Segen — mit deinem Heile für's ganze Leben!

Möge die Verheißung des Heiles und des Erbarmens walten über uns, deine Gnade Milde und Barmherzigkeit über uns, dein Heil und deine Hilfe über uns; denn zu dir schauet unser Aug' empor; denn du bist der Gott und Herr, der Gott und Herr der Gnade und des Erbarmens!

Unser Gott, Gott unserer Väter! Regiere du über die ganze Welt in deiner Herrlichkeit, erhebe dich auf der ganzen Erde in deiner Majestät, und erscheine Allen die da wohnen auf dem Erdenrunde, in deiner Macht, in deiner Pracht, in deiner Glorie! Auf daß wisse jedes Geschöpf, daß du es hast geschaffen, und jedes Gebilde es erkenne, daß du es hast gebildet, und was nur Odem hat in sich, es gestehe und bekenne: Gott, der Gott Israels, das ist der Weltenherr und seine Herrschaft geht über Alles! (Gott, Gott unserer Väter, hab' Gefallen an unserer Ruhe.) Heilige uns in deinen Geboten, gib uns unsern vollen Theil an deiner Gotteslehre; füttige uns in deiner Güte, erfreue uns mit deinem Heile! (Läßt uns theilhaftig werden, Gott, unser Herr, in Liebe und in Freundlichkeit der heiligen Sabbathruhe, daß Israel, und wer da heiliget deinen Namen, an ihm die Ruhe finde.) Läutere unser Herz, daß wir dir dienen in Wahrhaftig-

בּוֹ לְבָרְכָה. וְהַזְשִׁיעָנוּ בּוֹ
לְחַיִים. וּבְדָבָר יִשְׁעָה
וּרְחַמִּים חֻסָּם וְחַגְנוּ. וּרְחַמִּים
עַלְינוּ וְהַזְשִׁיעָנוּ. כִּי אֶלְיךָ
עִנְינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ וְחַגְנוּ
וּרְחַמִּים אַתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
מַלְוֵד עַל כָּל הָעוֹלָם כָּל־
בְּכִבּוֹדךְ וְהַגְּשָׂא עַל כָּל־
הָאָרֶץ בַּיְקָרָךְ וְהַסְפָּעָה בַּהֲדָר
גָּאוֹן עֹז עַל כָּל־יְוּשָׁבֵי תָּבֵל
אָרֶצָךְ: וַיַּדַּע כָּל־פְּעִיל כִּי
אַתָּה פְּעַלְתָּו וַיַּבְינֵן כָּל יִצְחָר
כִּי אַתָּה יִצְרָתָו וַיֹּאמֶר כָּל
אֲשֶׁר נִשְׁמָה בָּאָפָו יְיָ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמֶלֶכְתָּו בְּכָל
מִשְׁלָה: (אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָאֶה
בְּמִנְיָחָתֵנוּ קָדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֵיךְ
וַתֵּן חֶלְקָנוּ בְּתֹורְתֶךְ
שְׁבָעָנוּ מַטוֹּבָךְ. וַיִּשְׁמַחֵנָנוּ
בְּיִשְׁוּעָתֶךְ. (וַתִּנְחִילֵנוּ ייְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאֶחָתָה וַיַּכְזִין שְׁבַת קָדְשָׁךְ וַיַּנְחִיחֵנוּ בּוֹ
יִשְׂרָאֵל מִקְרֵשִׁי שָׁפָחָה. וַתְּהִרְתֵּן לְבָנָנוּ
לְעַבְדָךְ בָּאָמֶת. כִּי אַתָּה

keit; denn du bist Gott in Wahrheit, und dein Wort ist Wahrheit, und bestehet ewiglich! Gelobt seist du, Gott der ganzen Welt, der da heiligt (den Sabbath,) Israel und den Tag des Gedächtnisses.

Moige dein Volk Israel und sein Gebet dir, unserm Gott und Herrn, wohlgefallen. Stell' her den Gottesdienst in den Hallen deines Hauses, und die feurigen Opfer Israels und sein Gebet empfange du in Liebe und Gnaden, auf daß der Gottesdienst in deinem Volle Israel dir stets und immer wohlgefalle.

Moegen es unsere Augen schauen, wenn du wieder einziehest in Zion in Barmherzigkeit. Gelobt seist du Gott, der wieder einziehet in seiner vollen Herrlichkeit in Zion!

Wir danken dir, und bekennen, daß du bist Gott, unser Herr, der Gott unserer Väter in Ewigkeit; der Schutz und Hört unseres Lebens, unser Schild und unser Heil — du Gott, durch alle Seiten. Dir danken wir, und verkünden deinen Ruhm, für unser Leben, das wir vertrauen, Herr in deiner Hand, für unser Seelenheil, das wir dir empfehlen, für die Wunder, die du Tag für Tag an uns gethan für die wundervolle Güte und Milde, die zu jeder Zeit, Abends, Morgens und Mittags sich an uns bewähret. Allglüttiger! unendlich ist dein Erbarmen. Allerbarmender! unerschöpflich ist deine Gnade. Auf dich hoffen wir in Ewigkeit.

Für Alles und Jegliches sei gelobt und erhöhet und verherrlicht dein Name, unser Herr, heute und immer in Ewigkeit.

Schreibe ein zum Leben und zum Glücke des Lebens Alle, die deinem Bunde anhängen in Treue.

C*

מעריב ליל ראשון של ר"ה

**אֱלֹהִים אָמֵת וְדָבָרֶךְ אָמֵת
וּקְיֻם לְעֵד:** בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מֶלֶךְ עַל בְּلִדְאָרֶץ מִקְדָּשׁ
(השְׁפֵחַ) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַוְּבָרֵזָן:
רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעֵטָה יִשְׂרָאֵל
וַתַּפְלַתְתָּם. וְהַשְּׁבָתָ אֲתִידָעָבָדָה
לְדָבֵר בִּיתְחָה. וְאַשְׁיִשְׂרָאֵל
וַתַּפְלַתְתָּם בְּאַהֲבָה תִּקְבֵּל בְּרָצָן
וְתַהֲיוּ לְרָצָן טָמֵיד. עַבְזָתְתָ יִשְׂרָאֵל
עֵטָה:

וְתַחֲנִנָּה עַיִינֵנוּ בְּשׁוֹבֵךְ לְצִיּוֹן
בְּרָחְמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְיוֹר
שְׁכִינַתְךָ לְצִיּוֹן:

מַזְדִּים אָנָחָנוּ לְךָ שָׁאָفָה הַוָּא
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
וְעַד. צָור חַיָּנוּ מִגְּנָז יִשְׁעָנוּ. אַתָּה
הַוָּא לְדוֹר וְדוֹר נֹזֶה לְךָ וְגִסְפֵּר
תִּהְלַתָּךְ. עַל חַיָּנוּ הַמְּסֻוּרִים בִּינְךָ
וְעַל נְשָׁמוֹתֵינוּ הַפְּקִידּוֹת לְךָ וְעַל
גִּסְיךָ שְׁבָכְלִיּוֹם עַמְנוּ וְעַל
גִּסְפִּלְאֹתְיךָ וְטוֹבֹותְיךָ שְׁבָכְלִיעָת
עֲרָב וּכְקָר וְאֶחָרִים. הַטּוֹב בִּיאַלְאָ
כְּלָיו רַחֲמִיךָ. וְהַמְּרִיחָם בִּיאַלְאָ
תְּמִימָה חַסְדְּיךָ. מַעֲוָלָם קַיְינָנוּ לְךָ:

מִלְבָנָנוּ טָמֵיד לְעוֹלָם וְעַד:
וְכַתּוֹב לְחַיִים טֹובִים כָּל
בְּנֵי בְּרִיתְךָ

ובכל הימים יודוך סלה ויהללו
את שמה באמת האל ישועתנו
ונזורתני סלה: ברוך אתה יי' הטוב
שםך ולה נאה להודות:

שלום רב על ישראל עטך
פשים לעוזם. כי אתה הוא מלך
אדון לכל-השלום וטוב בעיניך
לבך את-עטך ישראל בכל עת
ובכל שעה בשלומך:

בספר חיים ברכה
ושלום פרנסה טוביה
גוכר ונכתב לפניך אנחנו
ובכל-עטך בית ישראל
לחמים טובים ושלום:
ברוך אתה יי' עשה השלום:

Im Buche des Lebens,
des Segens und des Friedens,
der Ernährung und Verpflegung
möge unser gedacht werden,
unser Name eingeschrieben ste-
hen vor dir; las uns und dein
ganzes Volk und Haus Israel
zum Glück und Heil und Le-
bensfrieden bedacht sein! Ge-
lobt seiest du, der den Frieden
schaffet.

אלמי נוצר לשוני מרע ישפט מדבר מרים ולמקלי
נפשי תדום ונפשי בעפר לפל תהיר. פתח לבי בתורתך
ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל החושבים עלי רעה מהברה הפה
עצחים וקלקל מחשבתם. עשה למען שמה. עשה למען ימינה.
עשה למען סדרתך. עשה למען תורהך. למען יחלzion ידיך.
הושיעה ימינה בעגניה: יהי לרצון אמרינו כי והגיו לבי לפניך
יי צורי וגואלי: עשה שלום במרומים. הוא יעשה שלום עליינו
ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון לפניך "אלמי אבותינו שיבנה בית התקdash במנחה
בימינו ותן סלקנו בתורתך: ושם נשבך ביראה כיימי עולם ובשנים
קדמוניות: ושרכה לי מנחת יהודה וירושלים כיימי עולם ובשנים קדמוניות:
קידוש תחכבל. קידוש.

מעריב ליל ראשון של ר'ה

Am Sabbath wird vor קדיש dieses gebetet.

„Es waren vollendet Himmel und Erde und ihr ganzes Heer. Gott hatte vollendet am siebenten Tage sein Werk, das er gemacht, und er ruhete am siebenten Tage von seinem Werke, das er gemacht und Gott segnete den siebenten Tag und heilige ihn; denn an ihm ruhete er von all seinem Werke, das Gott geschaffen und gemacht.

ברוך Selbst seist du Gott, unser Herr, Gott unserer Väter, Gott Abrahams, Gott Isaks und Gott Jakobs; du der große, mächtige und furchtbare Gott, du, der allerhöchste Gott, Herr und Meister im Himmel und auf Erden.

Ein Schild war den Vätern sein göttlich Wort, sein Gottespruch belebt die Todten. Er ist der heilige Weltenherr, desgleichen keiner ist; der seinem Volle die Ruhe gibt an seinem heiligen Sabbathtage! denn sie hat er begnadigt und ihnen die Ruhe gegeben. Vor ihm stehen wir im heiligen Dienste, in der Furcht, im Schauer der Andacht und loben und bekennen seinen Namen Tag für Tag und immerfort mit unsern innigsten und sinnigsten Lob- und Segensprüchen. Ihm gebühret Lob und Dank; er ist der Friedensherr, der den Sabbath heiligt, und den siebenten Tag der Woche segnet, und dem Volle in seiner Heiligkeit die Ruhe gibt, das der gesättigte hat mit seiner Lust zum Angedenken an das Werk der Schöpfung.

>Allmächtiger Gott und Herr, Gott unserer Väter! Segne uns die Ruhe in deiner Gnad' und Freunds-

וַיָּכֹל יְהוָה שְׁמֵיִם וְהָאָרֶץ
וְכָל־צְבָאָם: וַיָּכֹל אֱלֹהִים
בַּיּוֹם הַשְׁבִיעִי מְלָאכָתוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבַת בַּיּוֹם
הַשְׁבִיעִי מִפְּלָאָכָתוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיָּבֹךְ אֱלֹהִים
אֶת־יּוֹם הַשְׁבִיעִי וַיִּקְהַשׁ
אָתָו בַּיּוֹם שְׁבַת מִפְּלָאָ
מְלָאכָתוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים
לְעָשׂוֹת:

Borb. בָּרוּךְ אָתָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וָאָהָי
אָבּוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֶבְרָהָם אֱלֹהֵי
יַצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאָל הַגָּדוֹל
הַגָּבוֹר וְהַפּוֹרָא אֶל עַלְיוֹן קָזְנָה
שָׁמִים וְאָרֶץ:

Gem. מָגֵן אָבּוֹת בְּדָבָרוֹ מִתְּחִיה
מִתְּחִיּוֹם בַּמְאָמָרוֹ הַטְּלָךְ הַקָּדוֹשׁ |
שְׁאֵין כְּמוֹهוּ הַמְנִיחַ לְעַמּוֹ בַּיּוֹם
שְׁבַת קָרְבָּנוֹ פִּי בָּם רְצָחָה לְהַגִּימָה
לְהָם לְפָנֵינוּ נָעֹבֹד בִּירָאָה וְפַחַד
וְנוֹדָה לְשָׁמוֹ בְּכָל יוֹם תִּמְיד מְעַין
הַבְּרִכּוֹת אֶל הַהֲזָדוֹת אֲדוֹן
הַשְׁלָום | מִקְדָשׁ הַשְׁבַת וּמִבְרָךְ
שְׁבִיעִי וְמִנִיחַ בְּקָרְבָּנָה לְעַם מִרְשָׁנִי
עוֹגֵב זָכָר לְמַעֲשָׂה בְּרִאָשִׁית:

Borb. אֱלֹהֵינוּ וְאָהָי אָבּוֹתֵינוּ רְצָחָה

lichkeit! Heilige uns in deinen Geboten, und gib uns unser volles Theil an deiner Gotteslehre. Sättige uns in deiner Güte und Milde, und erfreue uns mit deinem Heile. Läutere unser Herz, daß wir dir dienen in Wahrheit und Aufrichtigkeit, und lasz uns theilhaftig werden, Gott unser Herr, in deiner Liebe und Freundlichkeit der heiligen Sabbathruhe, daß Israel und Alle, die da heiligen deinen Namen, in ihm die Ruhe finden.

Gelobt seist du Gott, der den Sabbath hat geheiligt.

בְּמִנְיָחַת נֶגֶד קָדְשֵׁנוּ בְּמִצּוֹתִיךְ וַתֵּן
חַלְקֵנוּ בְּתִזְרָתֶךָ. שְׁבִעַנוּ מִתְוְבָּךְ
וְשְׁפָחַנּוּ בְּיִשְׂעַתֶּךָ. וַתֵּהֶר לְבָנֵנוּ
לְעִבְדֵךְ בְּאֶתְمָתָה. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאֶחָבָה וּבְרָצֹן שְׁבַת קְרָשָׁךְ.
וַיְנַחֲחוּ בָּהּ יִשְׂרָאֵל מִקְדְּשֵׁי שְׁמֶךָ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקְדֵּשׁ הַשְּׁבַת:
קידוש שלם.

קידוש

Am Sabbath wird zu Hause bei Leise erst bis Wiederholung gesagt.

ברוך **אתה** **ייַ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן:**
ברוך אתה ייַ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּחֶרְבֵנוּ מִכְלָעָם
וְרוֹמַמֵנוּ מִכְלָלָלְשׁוֹן וּקְדֵשֵׁנוּ
בְּמִצּוֹתִיו. וְתַתְנִידֵנוּ ייַ אֱלֹהֵינוּ
בְּאֶחָבָה אַתִּים (הַשְּׁבַת סָחָה וְאַתָּה
יום) הַזְּפָרֹן הַזָּה יּוֹם תְּרוּעָה (זְבָרֹן
תְּרוּעָה) מִקְרָא־קְדֻשָּׁה זָכָר לִיצְיאָת
מִצְרָיִם. כִּי בְּנֵי בְּחִירָת וְאוֹתָנוּ
קְדֵשָׁת מִכְלָלָה עַמִּים. וְדָבָר אַתָּה
וְקָדָם לְעֵד. ברוך אתה ייַ מֶלֶךְ עַל
כָּל־הָאָרֶץ מִקְדֵשׁ (הַשְּׁבַת?) יִשְׂרָאֵל
וַיּוֹם הַזְּבָרֹן:

ברוך **אתה** **ייַ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שְׁהַחְיֵנוּ וּקְיַמֵנוּ
וְהַגִּיעֵנוּ לִוְמָן הַזָּה:**

ברוך **אתה** **ייַ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּחֶרְבֵנוּ מִכְלָעָם
וְרוֹמַמֵנוּ מִכְלָלָלְשׁוֹן וּקְדֵשֵׁנוּ
בְּמִצּוֹתִיו. וְתַתְנִידֵנוּ ייַ אֱלֹהֵינוּ
בְּאֶחָבָה אַתִּים (הַשְּׁבַת סָחָה וְאַתָּה
יום) הַזְּפָרֹן הַזָּה יּוֹם תְּרוּעָה (זְבָרֹן
תְּרוּעָה) מִקְרָא־קְדֻשָּׁה זָכָר לִיצְיאָת
מִצְרָיִם. כִּי בְּנֵי בְּחִירָת וְאוֹתָנוּ
קְדֵשָׁת מִכְלָלָה עַמִּים. וְדָבָר אַתָּה
וְקָדָם לְעֵד. ברוך אתה ייַ מֶלֶךְ עַל
כָּל־הָאָרֶץ מִקְדֵשׁ (הַשְּׁבַת?) יִשְׂרָאֵל
וַיּוֹם הַזְּבָרֹן:**

ברוך **אתה** **ייַ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שְׁהַחְיֵנוּ וּקְיַמֵנוּ
וְהַגִּיעֵנוּ לִוְמָן הַזָּה:**

Uns liegt es ob, zu huldigen dem Herrn des Weltalls, daß wir die Größe und die Ehre geben dem, der die Welt geschaffen in ihrem ersten Entstehen, daß er uns nicht gemacht wie die Völker der Welt, uns nicht hat gleichgestellt den Stämmen und Geschlechtern der Erde; uns nicht den gleichen Theil, uns nicht das gleiche Los hat beschieden wie den Völkerschaaren. — Wir beugen das Knie, wir bücken uns und bekennen unsren Glauben vor dem Könige der Könige, dem Heiligen — gelobt sei er — der die Himmel hat ausgespannt, und die Erde hat gegründet auf ihren Grundfesten; seine Herrlichkeit thronet in den Himmeln oben, und seine Macht walitet in den höchsten Höhen! Er ist unser Gott, und keiner sonst; in Wahrhaftigkeit — er unser Herr und König, und keiner außer ihm.

So steht es geschrieben in seiner Lehre: „erkenne es heute, nimm es dir zu Herzen, Gott ist der Herr im Himmel oben, auf der Erde unten und keiner sonst.“

By Darum hoffen wir, Gott unser Herr, auf dich, daß wir dich ehestens schauen werden in deiner ganzen Macht und Herrlichkeit, wie du bannest allen Gräuel von der Erde weg, und aller Götzendienst ist getilgt; wie du vervollkommenst die Welt und sie verklärest im Reiche der Allmacht, daß Alle, die leben im Fleische, dich rufen bei deinem Namen, alle Sünden auf Erden sich zu dir bekehren, alle Westenbewohner es wissen und erkennen, daß vor dir sich beuget jedes Knie, zu dir schwört jede Zunge!

Vor dir, unsrem Gott und Herrn, beugen sie das Knie, und fallen sie nieder; deinem Namen geben sie die Ehre und den Ruhm und nehmen über sich einstimmig und ein-

מעריב ליל ראשון של ר'ה
עלינו לשבח לאחזר הפל. לחת
ברלה ליוצר בראשית שלא עשנו
בגוזי הארץות ולא שמננו
במושבות הארץ. שלא שם
חלוקתם בהם ונזרלנו בכל הארץ
וأنחנו פורעים ומשתחחים ומוציאים
לפניהם מלך מלכי המלכים הקדוש
ברוך הוא. שהוא נומה שמנים
ויסד הארץ. ומושב יקרו בשמי
פעול. ושבינת עוז בגבורי
מרומים. הוא אלהינו אין עוד:
אמת מלכנו אפס זולתו. בפתוב
בתורתו וידעת היום והשבת אל
לבבה. כי יי הוא האלים
בשמי מפעול ועל הארץ מתחת
אין עוד:

עלבן גקיה לך יי אלהינו
לראות מהרה בתפארת עזה.
להעיר גליילים מן הארץ
והאלילים ברות יפרתין. לתקון
עולים במלכות שדי. וכלי בני
בשר יקראו בשמה. להפנות
אליך בילדשע ארץ. יכירוי וידעו
בליזבני תבל כי לך תברע כל
ברך תשבע בלשון: לפניה יי
אלהינו יכרי ויפלה. ולכבוד
שם יקר יתנו ויקבלו כלם. את

müthig das Gesetz und die Herrschaft deines Reiches; dann regierest du über sie — ehestens und für die Ewigkeit. Denn dein ist das Reich und bis in Ewigkeit regierest du in Ehren, wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Gott regiert in Ewigkeit!“ Und gesprochen ward von deinem Propheten: „Gott wird Herr sein über die ganze Erde; an dem Tage ist Gott der Einige und sein Name — der Einige!“

40 מעריב ליל ראשון של ר'ה
 עזל מלכיותך. ותמלוך עליהם
 מהרה לעולם ועד. כי הפלכות
 שזכה היה ולעולם עד תמלוך
 בקבוד תפארתך יי' | ימלוך
 לעולם ועד: ונאמר והיה יי' למלך
 על-כל-הארץ ביום ההוא יהיה יי'
 אחד ושםו אחד:
 קרייש יתום ארון עולם.

סcli סחפה מצליכין לט לט למוי זוס סלטן:

מכה: לשנה טובה תפארת ותחתם:
 נקדים: לשנה טובה תפארתי ותחתמי:

נסגן לטול חפות נדבך כקעתה ליל להטן טל לט סגנא טול צלחת סמוליט ולציך מלוי
 יקווד בורא פרי העץ, ולפיכ סלכינס טומלייס זס:

יהי רצון מלשניך יי' אלהינו ואלהי אבותינו שתחדש
 אליטה שנה טובה ומתוקה:

שחריות

Lobgesang,

in welchem die 13 Glaubensartikel enthalten sind.

יְהוָה גָּדוֹל Groß ist Gott, der Lebendige, gepriesen ist sein Name.

1) Er ist und keine Zeit bestimmt das Sein in ihm.

2) Einzig ist er und keine Einheit wie die seine; unerforschlich, unbegriffen und kein Begriff begrenzt seine Einheit.

3) Er hat keine leibliche Gestaltung und keinen Leib; es gibt kein Bild und Gleichnis für ihn in seiner Heiligkeit.

4) Er war bevor noch eines von den Dingen war, die geschaffen wurden; er, der Dinge Anfang und selber ohne Anfang.

5) Er ist der Herr der Welt und aller Schöpfungen, zeigt in ihnen seine Größe, sein Reich und seine Herrschaft.

6) Den Ausflug und den Abglanz seiner Weisheit gab er den Propheten, den Männern seiner Wahl, mit denen er seinen Ruhm getheilt.

7) So stand keiner mehr in Israel auf wie Moses, ein Prophet, der ihn geschauet in seiner Eigenthümlichkeit.

8) Die Lehre, darin die Wahrheit ist, die gab Gott seinem Volke, gab sie ihm durch seinen Propheten, der sich treu bewährt in seinem Hause.

9) Gott wechselt nicht mit seinem Gesetze, und hebt es nimmer auf, gibt es

שיר תהלה

ין ז' חננות וימד ז' חננות וימד ז' חננות
דלח וכן צסונך, וצחוכו ללו יג' סעקליס.

יְהוָה אֱלֹהִים חַי וַיֵּשֶׁת בָּהּ
גִּמְצָא וְאֵין עֲתָת אֶל-
מִצְיאוֹתָו: אֶחָד וְאֵין יְחִיד
בְּיִזְוֹדוֹן. נָעָם וּגְמַעַן סֻוֹת
לְאַחֲרוֹתוֹ: אֵין לוֹ דְמוֹת
הַפּוֹף וְאֵינוֹ נָתָר. לֹא נָעֲרוֹזֵךְ
אֶלְיוֹ קְדַשְׁתָּו: קְדָמוֹן לְכָל-
דְּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא. דָאַשְׁוֵין
וְאֵין רָאשִׁית לְרָאשִׁיתוֹ: הַפּוֹ
אֲדוֹן עַזְלָם לְכָל-נוֹצָר. יוֹרָה
גְּדַלְתָּו וּמְלֹכָתוֹ: שְׁפָעָה
גְּבוּאָתוֹ נָתָנוֹ. אֶל אַנְשֵׁי
סְגַלְתָּו וְתִפְאָרָתוֹ: לֹא קָם
בְּיִשְׂרָאֵל בְּמִשְׁה עֹזֶר. נִבְיאָה
וּמְבִיט אֲתִיתְמָנוֹתָו: תּוֹרַת
אַמְתָה נָתַן לְעַמּוֹ אֶל. עַל-
יְד נִבְיאָו נָאָמֵן בֵּיתָו: לֹא-
יְחַלֵּף הָאֵל וְלֹא יִמְרֵדְתָו.

in Ewigkeit nicht für ein anderes hin.

10) Er schauet und weiß das Geheime und Verborgene in uns, durchschauet das Ende der Dinge bei ihrem Anfang und Entstehen.

11) Vergilt dem frommen Manne nach seinem Thun und Wirken und gibt dem Sünder, was ihm gebührt nach seiner Schuld.

12) Er sendet, wenn die Zeit zu Ende geht, uns seinen Gefallten, daß er erlöse, die da hoffen auf das Ende und das Heil.

13) Die Todten belebt Gott in seiner Gnadenfülle. Gepriesen sei sein Name und seine Herrlichkeit in Ewigkeit

אַדְנָן Der Herr der Welt, der hat regiert bevor noch ein Geschöpf ist geschaffen worden. Zur Zeit als Alles ward gemacht nach seinem Willen, ward er der Westen „König“ mit Namen schon genannt; und wenn Alles aus ist und zu Ende, wird er allein regieren in seiner Furchtbarkeit!

Er war! Er ist! Er wird sein in seiner Herrlichkeit. Er ist einzige und kein Zweites ist, das ihm zu vergleichen wäre und mit ihm zu verbinden; ohne Anfang, ohne Ende, sein ist die Macht und sein die Herrschaft.

Er ist mein Gott, mein ewiglebender Erlöser; ein Fels und Hort in jeder Zeit der Noth. Er ist mein Banner und eine sichere Zuflucht mir, mein Theil und Roos, mein Kelch und Heil, wenn ich zu ihm rufe! In seine Hand empfehle ich meinen Geist, ob ich schlaf, ob ich wache, und mit dem Geiste meinen Leib in seine Hand! Gott mit mir, da fürchte ich Nichts.

Gelobt seist du Gott,

לְעוֹלָמִים לְזַוְלָתֶךָ : צוֹפָה
וַיּוֹדֵעַ סְתָרֵינוּ. מִבֵּית לְסֻזָּה
דָּבָר בְּקָדְמָתֶךָ : גּוֹמֵל !
לְאִישׁ חָסֵד בְּמִפְעָלוֹ . יְתִין
לְרֶשֶׁע רֹעֵבְרְשָׁעָתֶךָ : יְשַׁלֵּחַ
לְקַצֵּן יְמִין מְשִׁיחָתֶנוּ. לְפָדוֹת
מְחַבֵּי קַצְןִין יְשַׁוְעָתֶךָ : מְתִים
וַיהֲיָה אֶל בְּרוֹזֵב חָסָהוּ .
בְּרוֹזֵק עֲדִי-עַד שֵׁם תְּהִלָּתֶךָ :
אָיל שְׁלַכְכֶּם מִימֶל וְכ' מִנוּמוֹת יְמֶל וְכ' מִנוּמוֹת
דְּלַלְתֶּם וְכֵן כְּסֻוגֶל :

אַדְרָן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ . בְּמַרְמָם
כָּלְיִצְיָר נְבָרָא : לִיעַת נְעָשָׂה
בְּחַסְצָוּ בָּל. אָתִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נְקָרָא :
וְאַחֲרֵי בְּכָלוֹת הַבָּל. לְבָדוֹ יְמָלֹךְ
נְזָרָא : וְהָיוּא הָיָה וְהָיוּא הָזָה. וְהָיוּא
יְהָיָה בְּתִפְאָרָה : וְהָיוּא אֶחָד וְאֵין
שְׁנִי. לְהַמְשִׁילָלוּ לְהַחֲבִירָה : בְּלִי
רָאשִׁית בְּלִי תְּכִלִּית וְלִי הָעָזִי
וְהַמְשָׁרָה : וְהָיוּא אֶלְיָה וְהָיוּא פְּאָלִי.
רְצֹוָר חַבְלִי בְּעַת צָרָה : וְהָיוּא נְסִי
וּמְנוּזָם לִי. מְנַחַת פּוֹסִי בְּיּוּם אַקְרָא :
בִּידָיו אַפְקִיד רְוִיחִי. בְּעַת אַיְשָׁן
וְאַעֲירָה : וּעַמְּדָרָה יְגִוְתִּי. יְיִ לִי
וְלֹא אִירָא :

בְּרוֹזֵק אַפְתָּה יְיִ אֱלֹהֵינוּ

unser Herr und Herr der Welt,
der uns geheiligt hat durch
seine Gebote und uns geboten
hat die Reinigung der Hände.

Gelobt seist du Gott
unser Herr und Herr der Welt,
der den Menschen hat geformt
in Weisheit und ihn mit Deff-
nungen und Höhlungen hat ge-
schaffen. Es ist bekannt und
offenbar vor deinem Welten-
throne, daß, wo eine von ihnen
sich öffne und eine sich schließe,
es nimmer möglich wäre, daß
der Mensch vor dir bestehen
und am Leben bleiben könne.

Darum seist du, Gott, ge-
lobt, der da heilet alles Fleisch
und es wunderbar geschaffen.

Gelobt seist du, Gott,
unser Herr und Herr der Welt,
der uns geheiligt hat durch
seine Gebote und uns geboten
hat den Worten der Thora
und der Gotteslehre eifrig nach-
zugehen (uns mit ihr zu be-
schäftigen).

Möge, Gott unser
Herr! das Wort deiner Gottes-
lehre stets unsere Lust sein, ein
Labhal in unserem Munde und
in dem Munde deines Volkes
Israel. Mögen wir und unsere
Nachkömmlinge und die Nach-
kömmlinge deines Volkes Is-
rael zur wahrhaften Erkenntniß
deines Namens gelangen und
die Wissenschaft der Gottes-
lehre und deines göttlichen
Wortes stets ihre Verehrer

a*

שחרית

**מלך הָעוֹלָם אֲשֶׁר קָדְשָׂנוּ
בְּמִצּוֹתֵינוּ וַצּוֹנוּ עַל גְּטִילָת
יָדֵינוּ:**

**ברוך אתה יי' אלהינו
מלך הָעוֹלָם אֲשֶׁר יִצְרָא בְּזַעַם
הָאָדָם בְּחִכְמָה וּבְרָא בְּזַעַם
גְּבִיבִים גְּקִבִּים חִלּוּלִים
חִלּוּלִים גְּלִילִים וַיַּדְוַע לִפְנֵי
כִּסְפָּא כְּבוֹדךְ שְׁאָם יִפְתַּח
אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסְתַּחַם אֶחָד
מֵהֶם אֵי אָפָּשָׁר לְהַתְּקִים
וְלֹעֲמֹוד לִפְנֵיךְ: ברוך אתה
יי' רופא כל בשר ומפליא
לעשות:**

**ברוך אתה יי' אלהינו
מלך הָעוֹלָם אֲשֶׁר קָדְשָׂנוּ
בְּמִצּוֹתֵינוּ וַצּוֹנוּ לְעָסֹוק
בְּדָבְרֵי תּוֹרַה:
והעֲרָבֵנָא יי' אלהינו אֶת-
דָּבְרֵי תּוֹרַתךְ בְּפִינּוּ וּבְפִיוֹת
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּנְהִיה
אֱנֹחָנוּ וְצֹאצָאָנוּ וְצֹאצָאָי
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּלָנוּ יוֹדֵעַ
שְׁמָה וּלְוֹמְדֵי תּוֹרַתךְ: ברוך**

finden. Gelobt seiest du Gott,
der seinem Volle Israel die
Thora geoffenbaret.

Gelobt seist du Gott,
unser Herr und Herr der Welt,
der uns erwählet hat unter
allen Völkern und uns seine
Thora hat gegeben. Gelobt
seiest du Gott, der die Thora
hat gegeben.

„Gott segne dich und behilfe
dich!

Gott lasse leuchten über dich sein
Angesicht, und sei dir gnädig!

Gott wende zu dir sein Angesicht
und gebe dir den Frieden!“

Allo Das sind die Dinge, für die kein
bestimmtes Maß ist (im Gesetze):
Die Ede des Feldes (die den Armen
überlassen ward); die Werke der
Mildthätigkeit und Menschenfreund-
lichkeit und die Wissenschaft der
Gotteslehre.

Das sind Dinge, von denen der
Mensch den Fruchtgenuss hat in
dieser Welt, und der Grundstock ihm
bleibt für die künftige Welt. Die sind es:

Die Ehrfurcht, die wir Vater und
Mutter bezeigen; die Werke der Mild-
thätigkeit; die Bereitwilligkeit, mit der
wir ins Lehr- und Bethaus gehen
Abends und Morgens; die Gastfrei-
heit; Krankenpflege; Ausstattung der
Bräute; die Todten geleiten; Un-
dacht im Gebete; Frieden stiftet
zwischen Mensch und Mensch. Die
Wissenschaft der Gotteslehre (die
Beschäftigung mit Gottes Wort und
Lehre) die geht über Alles.

Alahi Mein Gott! die Seele,
die du mir gegeben hast, ist
rein. Du hast sie geschaffen
und gebildet, und sie in mich
hineingehaucht; du wahrest sie

**Atah Yi haMlamed v'Torah
le'umu Yisrael:**
**Boruk Atah Yi Elhenu
Malch haOlam Asher Bachar
beno Mekel haEmim v'Natan Lanu
At Torah. Boruk Atah Yi
Natan haTorah:**
**Ibrach Yi vishmerah: Yaar
Yi Panui Aliek v'Yichag: Yisha Yi
Panui Aliek v'yishem Lek Shalom:
Alu Drorim sheainz lahem shiur
hefach v'habchorim v'harei'azon:
v'gamilot hasidim v'talmud Torah:
Alu Drorim sheadam oziel
peroztihem be'ozlem hazeh v'mekon kiymat
le'ozlem haba. Alu hazzan b'vod ab
v'azam v'gamilot hasidim v'heshbemah
bi'at haMikdash shchriot v'uravim
v'haknasat arachim v'bukor cholim
v'haknasat bala v'haknasat haftot v'ayin
tphilah v'hakbatat shalom bayn adam
l'chaverot v'talmud Torah bengar k'lom:
**Alahi n'shma shnatah bi
achorah heia. Atah beratata
Atah yizra'ata atah nafchata
bi. Atah meshmerah b'kribi****

In mir, du nimmst sie einst von mir, und wirst sie mir auch wiedergeben in der Zeit, die kommt. Alldieweil die Seele ist in mir, bekenne ich (meinen Glauben) vor dir, meinem Gott und Herrn, dem Gott meiner Väter, dich als den Meister aller Schöpfungen, den Herrn aller Seelen! Gelobt seist du Gott, der die Seele wieder gibt den todten Leibern!

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der dem Hahne hat das Verständniß gegeben, zu unterscheiden zwischen Tag und Nacht.

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der mich zu einem Israeliten hat gemacht;

— — der mich nicht zu einem Knechte hat gemacht;

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der mich

(Männer sagen:)

nicht zu einem Weibe hat gemacht.

(Frauen sagen:)

nach seinem Willen hat geschaffen.

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der die Blinden sehend macht;

— — der die Nackten kleidet;

— — der die Gebundenen löset;

— — der die Gebeugten aufrichtet;

שחרית

וְאַתָּה עֲתִיד לְפָטָה מִמֶּנִּי
וְלֹהֵחַוֵּרֶה בַּי לְעַתִּיד לְבָאֶן
כְּלִזְמָן שְׁהַגְּשָׁמָה בְּקַרְבֵּי
מוֹדָה אָנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהִי
וְאֱלֹהִי אֶבְוֹתִי רְבוּן כָּל
הַמְּעֻשִׂים אֲדוֹן כָּל
הַגְּשָׁמָות: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמְּחֹזֵיר נְשָׁמָות לְפָנָרִים אַתָּה
מַתִּים:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם
אשר נתן לנו לשבוי בינה להבחין
בין يوم وبين לילה:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם
שלא עשנו פזוי:
ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם
שלא עשנו עבד:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם
Frauen sagen: Männer sagen:

שלא עשנו אשה: שעשנו ברצונו:
ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם
פוקח עורים:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם
מלביש ערומים:
ברוך אתה יי' אלהינו מלך

העולם מтир אסורים:
ברוך אתה יי' אלהינו מלך

העולם זוכה כופרים:

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der die Erde wölbt über die Wasser.

Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der Alles, was mir Noth thut, mir geschaffen und bereit gehalten.

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der da senkt die Schritte des Mannes;

— — der da gürtet Israel mit Macht und Stärke;

— — der da krönet Israel mit Ruhm und Herrlichkeit;

— — der dem Milden gibt die Kraft;

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der den Schlaf mir nimmt aus meinen Augen, und den Schlummer mir von meinen Augenliedern.

Und Möge es dir gefallen, dir unserm Gott und Herrn, dem Gottes unserer Väter uns anzuhalten und einzuführen in das innerste Heilthum der Gotteslehre, uns zu befestigen in der Beobachtung deiner göttlichen Gebote, auf daß wir nicht zur Versündigung kommen, uns vor jeder Schuld und Sünde wahren, nicht der Versuchung, nicht der Schmach und der Beschämung je verfallen. Läß den bösen Trieb in uns nimmer walten über uns. Halt uns fern von schlechten Menschen, schlechter Gesellschaft und Umgebung. Befestige du jeden guten Trieb in uns, und uns in ihm, daß wir allen guten und edlen Werken mit aller Lust und Liebe nachgehen. Überwältige du den Herzenstrieb in uns, auf daß wir dir und dir allein uns unterwürfig zeigen.

ברוך אתה ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
רָזְקָנוּ הָאָרֶץ עַל הַמִּינִים:
ברוך אתה ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שָׁעַשָּׂה לִי כָּל־צָרְבֵי:
ברוך אתה ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר חִכֵּנוּ מַצְעָדֵי גָּבָר:
ברוך אתה ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם אֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבְורָה:
ברוך אתה ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם עֹזֶר יִשְׂרָאֵל בְּתִסְפָּרָה:
ברוך אתה ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם הַגּוֹתָן לִיעָפָרָה:
ברוך אתה ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם הַמְּפָעֵיר שְׁנָה מַעֲנִי
וְתִנְוָמָה מַעֲפָעֵפָה:
וַיְהִי רְצׁוֹן מַלְפְנִיךְ ייְ
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שְׁתִרְגִּילֵנוּ בְתֹרְתָה וּדְבָרֵינוּ
בְמִצּוֹתִיךְ וְאֶל תְבִיאֵנוּ לֹא
לִידֵי חַטָּאת וְלֹא לִידֵי עֲבָרָה
וְעַזְן וְלֹא לִידֵי נְסִיז וְלֹא לִידֵי
בְזִיּוֹן וְאֶל תְשַׁלֵּט בְנֵינוּ יִצְרָא
הַרְעָה וְהַרְחִיקֵנוּ מַאֲדָם רָע
וּמַחְבֵּר רָע וְדַבְקֵנוּ בִּיצְרָה
טוֹב וּבִמְעֻשִׂים טוֹבִים וּבְכוֹתָה
אֶת יִצְרָנוּ לְהַשְׁתַּעַבֵּד לְךָ

Gib o Gott, daß wir heute und alle Tage Gnade finden und Wohlwollen und Erbarmen in deinen Augen und in den Augen Aller, die uns sehen. Läßt deine Huld und Milde walten über uns, daß wir deiner Wohlthaten uns stets erfreuen. Geslobt seist du Gott, der seine Huld und Milde walten läßt über sein Volk Israel.

Möge es dir gefallen, dir meinem Gotte und Herrn, dem Gotte meiner Väter, mir heut' und alle Tage deinen Schutz und deine Obhut zu gewähren gegen Frechheit und Ausgelassenheit, Gewalt und Tücke. Schütze mich vor schlechten Menschen und schlechter Umgebung; vor einem bösen Nachbar und vor jedem bösen Verhängniß und Begegniß; vor jedem Seelenverderbniß; vor einem harten Gerichte und und einem harten Kläger, weß Bundes, weß Glaubens er auch immer sei! —

לשלום Es lehren die Weisen: „Vor Allem soll der Mensch gottesfürchtig sein im Stillen; die Wahrheit bekennen, die Wahrheit reden, wie er sie im Herzen hat; fröhlich aufstehen, und seinen Gott und Herrn in Wahrhaftigkeit bekennen.“

הָרַבִּין אֶלְלֵר וְלֹא
Nicht um unserer eigenen Verdienste willen hoffen wir die Gewährung unserer Bitten und Wünsche, die wir dir bringen; sondern auf deine unendliche Liebe und Barmherzigkeit hoffen und vertrauen wir. Was sind wir? Was ist unsere Liebe? Was ist unsere Frömmigkeit?

שחרית

וְתַגְנִנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְחַנּוֹן
וְלְחַסְדָּר וְלְרַחֲמִים בְּעִינֵיכְךָ
וּבְעִינֵי כָל רֹאינוֹ וְתַגְמַלְנוּ
חַסְדִים טוֹבִים: בָּרוּךְ אֱתָה
יְיָ נָזְמָל חַסְדִים טוֹבִים
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יְהִי רָצְוָן מִלְפָנֵיךְ יְיָ אֱלֹהִי
וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתְּצִילֵנוּ
הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מַעֲזִי פָנִים
וּמַעֲזֹות פָנִים מִאָדָם רָע
וּמַחְבָּר וּרָע וּמַשְׁבָּן רָע
וּמַפְגָע רָע וּמַשְׁטָן הַמְשַׁחִית
מֵהִין קָשָׁה וּמַבָּעֵל דֵין
קָשָׁה בֵין שְׁהָוָא בֵין בְּרִית
וּבֵין שְׁאַינוֹ בֵין בְּרִית:

לְעוֹלָם יְהָא אָדָם יָהָא שְׁמִים
בְּסִתְרֵךְ וּמוֹדֵה עַל־הָאָמָת וְדוֹזֵר
אָמָת בְּלַבְבָּוֹ וַיַּשְׁפֵם וַיֹּאמֶר:
רְבָזָן כָל הָעוֹלָם לֹא עַל
צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחֲנוּ מִפְּלִימָה
תְּחִנּוּנֵינוּ לִפְנֵיךְ כִּי עַל
רַחֲמֵיךְ הַרְבִּים. מַה אֲנַחֲנוּ
מַה חִיָּנוּ מַה חַסְדָנוּ מַה
צִדְקוֹתֵינוּ מַה יִשְׁוּעָתֵנוּ מַה

Was ist unser Heil und unsere Kraft und Stärke? Was könnten wir, dir unserm Gottes und Herrn, dem Gottes unserer Väter zum Ruhme sagen? Sind nicht alle Helden wie Nichts vor dir, und die namhaftesten Männer als wären sie nie da gewesen? Die Weisen vor dir ohne Einsicht, die Verständigen ohne Ueberlegung? Ihr meistes Thun ist vergänglich und vergeblich; die Tage ihres Lebens sind wie ein flüchtiger Traum vor dir; der Vorzug, den der Mensch hat vor dem Vieh, der ist nichtig, dieweil Alles — eitel ist und vergänglich.

Und doch sind wir dein Volk, das du erkoren: Die Glieder eines Bundes den du geweihet; die Kinder Abrahams, der dich geliebt, dem du deine Liebe zugeschworen auf dem Berge Moria; der Same Isaaks, des Einzigen, der auf dem Altare schon vor dir gebunden lag; die Gemeinde Jakobs deines Erstgeborenen; um der Liebe willen, mit der du ihn geliebt, und dieweil du an ihm hast deine Freud' gehabt, nanntest du ihn mit Namen Israel (den heiligen Kämpfer Gottes) und Jeschurun (den Gottgerechten!).

Darum fühlen wir uns auch verpflichtet und schuldig dir zu danken, dich zu preisen und zu rühmen, zu heiligen und zu verherrlichen, deinem Namen den Dank und die Ehre

**בְּחִנּוּ מֵהָגֶבֶרְתָּנוּ מֵהָ—
נִאֲמַר לְפָנֵיךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הַלֵּא כִּלְ
הַגְּבוּרִים בָּאִין לְפָנֵיךְ וְאֶנְשֵׁי
הַשְּׁם כִּלְאָהִיו נְחַכְמִים
כְּבָלִי מִדָּע וְגַזְוִינִים כְּבָלִי
הַשְּׁבֵל כִּי רֹזֶב מַעֲשֵׂיהֶם
תָּהֻווּ מִחְיָהֶם הַכְּל לְפָנֵיךְ
וּמֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהָמָה
אִין כִּי הַכְּל הַכְּל:**

**אָבָל אֲנַחֲנוּ עַמְקָבְנִי
בְּרִיתְךָ . בְּנֵי אָבָרְהָם
אָבָקְךָ . שְׁנַשְׁבָּעָת לוֹ בְּהָר
הַמּוֹרִידָה . וּרְעֵי צָחָק יְהִידָה
שְׁגַעֲךָ עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ .
עֲדָת יַעֲקֹב בְּנֵךְ בְּכֹורָךְ .
שְׁמַאֲהָבָתָךְ שְׁאֲהָבָת אֶזְרָאֵל
וּמְשֻׁמְחָתָךְ שְׁשֻׁמְחָתִידָבוֹן .
קָרָאת אַתְּ־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׁרוֹן :**

**לְפִיכְךָ אֲנַחֲנוּ חַיִבִים
לְהַזְדּוֹת לְךָ וְלִשְׁבָחָךָ
וּלְפָאָרֶךָ וּלְבָרֶךָ וּלְקָדֶשָׁךָ
וְלִתְתַּשְׁבַּח וְהַזְדִּיחַ לְשָׁמֶךָ .**

zu geben. Wohl uns! du hast den besten Theil, ein freundlich Voos, ein schönes Erbe uns beschieden. Wohl uns, die wir früh und spät, Abends und Morgens, zweimal im Tage unsern Glauben bedenken:

עמ"נ ה'ר'ז'ה י'ס'ר'א'

Gott unser Herr ist ein einiger, einziger Gott!

ברוך שמי נא' נא' נא' נא'
Gepliezen sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit in Ewigkeit!

אתה Du warst derselbe, bevor noch die Welt ist erschaffen worden, und bist derselbe, nachdem die Welt ist erschaffen worden, du bist derselbe, in dieser wie in der zukünftigen Welt. Heilige deinen Namen an Allen, die deinen Namen heilig halten; heilige ihn in deiner ganzen Menschenwelt; auf das dein Heil und deine Hilfe sichtbar werde an uns, und du erhöhst und wir mit dir erhöhst und verherrlicht werden.

Gelobt seist du Gott, der du heiligst deinen Namen in der großen Welt.

אתה Du unser Gott und Herr, du bist derselbe im Himmel und auf Erden wie in den höchsten Himmelshöhen! Das ist und bleibt wahr: Du bist der Erste und bist der Letzte, und außer dir ist kein Gott!

שחרית

**אשרינו מה טוב חלכנו
ומה געים גורלו ו מה יפה
ירשתנו אשרינו שאנו
משכימים ומעריבים ערב
ובזקן ואורים פומים
בכל יום:**

שםך ישראלי

**יהוה אלהינו יהוה אחד:
ברוך שם בבוד מלכותו לעוֹלָם ועד:
אתה הוא עד שלא נברא
העוֹלָם אתה הוא משגברא
העוֹלָם אתה הוא בעולם
הזה ואתה הוא לעולם
הבא קדש את שמה על
מקדשי שמה וקדש את
שםך בעולמך ובישועתך
תרים ותגבה כרגנו: ברוך
אתה יי' מקדש את שמה
ברבים:**

**אתה הוא יי' אלהינו
בשמי ובארץ ובשמי
השמי העלוניים. אמת
אתה הוא ראש� ואחר
הוא אחר� ומבלעדיך אין**

Einige du, die auf dich hoffen,
aus allen vier Enden der Welt;
auf daß erkennen und einsehen
Alle, die die Welt bewohnen,
daß du allein Gott, Herr bist
über alle Reiche der Welt. Du
hast den Himmel gemacht und
die Erde, das Meer und was
in ihnen ist. Wer unter allen
deinen Schöpfungen, den hö-
heren und den niedern, könnte
zu dir sagen: was thust
du da?

Unser Vater im Himmel!
laß deine Gnade walten über
uns um deines heiligen Namens
willen, der an und über uns
ward genannt; auf das an uns
in Erfüllung gehe, was ge-
schrieben steht:

„Um die Zeit, da führe ich
euch zurück, und um die Zeit,
da sammle ich euch; denn ich
will euch einen Namen machen
einen ehrenvollen Namen unter
allen Völkern der Welt, wenn
ich zurückführe eure Gefange-
nen vor euren Augen, spricht
Gott der Herr!

אֱלֹהִים קָבֵץ כּוֹיֵך מְאַרְבָּע פֶנְפּוֹת הָאָרֶץ יִכְירֹז וַיַּדְעֵי כָל בָּאֵי עֲוָלָם בַּי אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבִדְקָה לְכָל מְמִלְכּוֹת הָאָרֶץ אַתָּה עֲשִׂית אֶת הַשְׁמִים וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיּוֹם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וּמֵבְכָל־מְעָשָׂה יִדְיָך בְּעַלְיוֹנִים אָז בְּתַחְתוֹנִים שִׁיאָמֶר לְךָ מַדְתְּעָשָׂה אָבִינוּ שֶׁבְשָׁמִים עָשָׂה עַמְנוּ חִסְרָה בְּעַבְור שְׁמָך הַגָּדוֹל שְׁגָךְ רָא עַלְינוּ וְקִים לְנוּ יְיָ אֱלֹהִינוּ מַה שְׁפָתּוֹב בְּעַת הַחִיא אָבִיא אֶתֶּכְם וּבְעַת קָבֵץ אֶתֶּכְם בַּי אַתָּן אֶתֶּכְם לְשָׁם וְלַתְהַלֵּה בְּכָל עַמִּי הָאָרֶץ בְּשֻׁבְּךָ אֶת שְׁבוּתֵיכֶם לְעִינֵיכֶם אָמֶר יְיָ :

ס' י' ס' י' וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹמֶשֶׁה לְאָמֵר: וְעַשְׂתָּה קִיּוֹר נְחַשָּׁת וּכְפֹן נְחַשָּׁת לְרֹחֶצֶת וְנִתְּפָתָה אֹתָו בֵּין אַהֲלָ מְזֻעָד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנִתְּפָתָה שְׁמֶה מִים: וְרֹחֶצֶת אָמְרָן וּבְגַי מִמְּנָנוּ אֶת־יְהִיָּם וְאֶת־גִּלְיָם: בְּכָאָם אֶל־אַהֲלָ מְזֻעָד יְרֹחֶצֶת מִים וְלֹא יִמְתַּח אֹו בְּגַשְׁתָּם אֶל

המוצבָת לשירות להקטר אשָׁה ליהוֹה: ורְחָצֵי יְדִיהם וּגְלִים
ולא יִמְתַּחֲיוּ וְהִתְחַתָּה לְהַסְׁקָתְךָ עַל-בְּשָׂרֶךָ לְזָרְעָךָ לְדָרָתָם:
ולכֵש חַפְּחָן מְהֻזָּבָר וּמְכַנְּסִים יְבָדֵל לְפָשָׁע עַל-בְּשָׂרֶךָ וּתְרִים אַחֲרַת-הַדָּשָׁן אֲשֶׁר
חָאכְלָה הָאָשָׁה אַחֲרַת-הַעַלְלָה עַל-הַמְּזֹבָח וּשְׁמוֹ אַזְלָל הַמְּזֹבָח: וְסַפְתָּט אַחֲרַת-בְּנֵרוֹ
ולכֵש בְּנְדִים אַחֲרִים וּחוֹצֵיא אַחֲרַת-הַקְשָׁן אַל-מִחְיָץ לְפָתָחָה אַל-מִקּוֹם טָהָר:

צידכי כ"

Der Ewige redete mit Moscheh und sprach: Gebiete den Kindern Israels und sage ihnen: Mein Opfer, nämlich meine Speise, welche mein Feuer verzehrt mir zum angenehmen Geruch, müsst ihr sorgfältig jedes zu seiner Zeit darbringen. Sage ihnen also: Dieses ist das Feueropfer, das ihr dem Ewigen zu Ehren darbringen sollt: Zährige Lämmer ohne Leibesfehler, zwei jeden Tag, als fortbestehendes Brandopfer. Das eine Lamm bringst du des Morgens, und das andere zwischen beiden Abenden; dazu ein Zehnttheil eines Ephah seines Maah zum Mehlopfer, eingerührt mit einem Viertel eines hin gestoßenen Dels; das tägliche Opfer, wie es bereits am Berge Sinai gebracht, und dem Ewigen zu Ehren zum angenehmen Geruch vom Feuer verzehrt ward. Zu jedem Lämme gehört ein Biertheil hin zum Trankopfer; auf das Heilige soll der unvermischtte Opferwein dem Ewigen zu Ehren aus gegossen werden. Das andere Lamm bringst du zwischen beiden Abenden mit eben dem Mehlopfer und Trankopfer wie des Morgens, dem Feuer bestimmt, ein angenehmer Geruch dem Ewigen zu Ehren.

Man soll es auf der mittennächtlichen Seite des Altars vor dem Ewigen schlachten, und die Söhne Ahron's, die Priester, sollen das Blut um den Altar sprengen.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לְאַמְرֵךְ:
צְאו אַחֲרַבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִמְרַתְךָ אֶל-הָעָם
אַתְּקָרְבָנִי לְחַמִּי לְאַשְׁנָרִים נִיחָחִי
חַשְׁמָרֹה לְהַקְרִיב לִי בְּמָזְעָדֶךָ:
וְאִמְרַתְךָ לְהָסֵם זֶה הָאָשָׁה אֲשֶׁר
פָּקַרְתָּבוּ לְיְהוָה בְּקָשִׁים בְּגִידְשָׁנָה
חַמִּים שְׁנִים לַיּוֹם עַלְהָה תְּמִיד:
אַתְּהַקְבִּשׁ אֶחָד פְּעִשָּׂה בְּבָקָר
וְאֶת הַפְּכַבֵּשׁ הַשְׁנִי פְּעִשָּׂה בֵּין
הַעֲרָבִים: וְעִשְׂרִירַת הַאַיִלָּה סָלַת
לְמַנְחָה בְּלִילָה בְּשָׁמְן בְּתִית רְבִיעַת
הַחִינָּן: עַלְהָה תְּמִיד הַעֲשֵׂה בְּבָר
סִינִי לְרִיחָנִי נִיחָחִי אָשָׁה לְיְהוָה:
וְגַסְפּוּ רְבִיעַת הַחִינָּן לְכַבֵּשׁ הַאֶחָד
בְּקָדְשׁ הַסָּד גַּסְפּוּ שָׁבֵר לְיְהוָה:
וְאֶת הַפְּכַבֵּשׁ הַשְׁנִי פְּעִשָּׂה בֵּין
הַעֲרָבִים בְּמַנְחַת הַבָּקָר וּבְגַסְפּוּ
פְּעִשָּׂה אָשָׁה בְּרִיחָנִי נִיחָחִי לְיְהוָה:
וְשַׁחַט אֶתְךָ עַל יְרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צְפָנָה
לְפָנֵי יְהוָה וּוּרְקֵי בְּנֵי אַהֲרֹן הַבְּנִים
אַתְּדָמָה עַל הַמְּזֹבָח סְבִיבָךְ:

אַתָּה חֹוא "אֱלֹהֵינוּ שְׁהִקְטִירוּ אֲבֹתֵינוּ לְפָנֵיכָא אֶת קְטָרָת הַפְּטִיפִים בְּזַמָּן
שְׁבִית הַמְּקֹדֵש קִים. בְּאֲשֶׁר צִוָּת אֹתָם עַל יְהִי מְשָׁה נִבְיאָךְ פְּקַדְתִּיךְ:

ויאמר יהוה אל-משה קח-לך ספמים נטף ושהלلت וחלבנה
 ספמים ולבזגה זכה בד בבר היה: ועשית אתה קתורת רקח
 מעשה רזקח מלך מהדור קדש: ושהקמת מטהה הדק וגנתפה
 מטהה לפני העדרת באهل מועד אשר אין לו שטה קדש
 קדשים פהיה לכם: ונאמר והקтир עליו אהרן כפרת ספמים
 בפרק בפרק בקטרות יקטרינה: ובהעלת אהרן את-
 הגרת בין העربים יקטרינה קטלחת תמיד לפני יהוה לדרכיהם:
 פנו רבנן פטום הקטורת. הארי והצפוזן החלבנה והלבזגה
 משקל שבעים שבעים מנה. מזר וקצעה. שבולת גירד וכרכום.
 משקל ששה עשר ששה עשר מנה. הקושט טנים עשר
 וקלופה שלשה. וקגנון תשעה. בורית בראשינה תשעה קבין.
 יין קפראין סאין תלתא. וקבין תלתא. ואם אין לו יין קפראין:
 מביא חמר חוריין עתיק.מלח סודומית רובה הקב. מעלה עשן כל
 שהוא.نبي נתן אומר אף בפת תירדן כל שהוא. ואם נתן בה
 דבש פסלה. ואם חפר אחת מכל ספנינה חיב מיתה:
 רבנן שמעוז בן גמליאל אומר. הצרי אינו אלא שרוף.
 הפטף מעצי הקטף. בראשית בראשינה ששפין בה את האפן
 כדי שתהא נאה. יין קפראין ששוריין בו את האפן כדי
 שתהא עצה. ולהלא מי רגלים יסין לה אלא שאין מכנים מי
 רגליים בעירה מטהני הבהיר:

תניאنبي נתן אומר בשואה שוחק. אומר הרק היטב
 היטב הרק. מפני שהקובל יפה לבושים. פטפה לחצאיں בשרה.
 לשלייש ולרביע לא שמענו. אמרنبي יהודה זה הכל. אם
 במדתך בשרה לחצאיין. ואם חפר אחת מכל ספנינה חיב מיתה:
 תניאבר קפרא אחר לשבים או לשבעים שנה הייתה
 באה של שירים לחצאיין: ועוד תניא בר קפרא. אלו היה נתן
 בה קורטזוב של דבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה. ולמה
 אין מערביין בה דבש. מפני שהتورה אמרה כי כל שואר
 וכל דבש לא תקטרו מפני אשפה ליי:

י' צבאות עפנוי משגב לנו אלהי יעקב סלה: י' צבאות
אשרי אדם בומחה בך: י' הושיעה הפלך יעננו ביום קראנו:
אתה סתר ל' מצר תצנני רפי פלט תסובבנִי סלה: וערקה ל'י
מנחת יהודה וירושלים בימי עזלם ויכשנים קדמוניות:
אבי היה מסדר סדר המערקה משמא דגمرا. ואלא
ראבא שאול. מערקה גדולה קודמת לערקה שנייה של קתנות.
umarakah shanah shel kattot kedmat l'sadur shani gouri usim. וסדור
shanai gouri usim kedem ledoshon mizbach ha-penimi. ודושון Mizbach ha-penimi
קדם להטבת חמש נרות. והטבת חמץ נרות קודמת לדם
התמיד. ודם התמיד קודם להטבת שטי נרות. והטבת שטי
נרות קדמת לקתנות. וקתנות קדמת לאברים. ואברים קדמים
למנחה. ומנחה קדמת לחביתין. וחביתין קודמין לנשבין.
ונשבין קדמים למוסfine. ומוסfine קדמים לביובין. ובזיבין קדמים
להתميد של בין העربים. שגא אמר וארך עליה העלה והקтир
עליה חלבינו השלים כל הקרבנות בולם:

חסלה רבינו נחוני בן חננה:

אכנייתן	אנא בכח גדلت ימינך תפثير צוריך.
קרישתן	קיבל רפת עטך שגבנו טהרנו נזרא.
ונדריכש	נא גבור דורשי יחויך בקבת שמרים.
בטראצטן	ברכם טהרים רחמים צדקתו תפמיד גמלם.
חכטנע	חסין קדוש ברוב טובך נהיל עדתך.
גילפוק	וחיד גאה לעטך פנה זוכרי קדשך.
שקוצית	שועתנו קבל ושם עקתו יודע פעולות.

ברוך שם קבוץ מלכנו לשלום ועד:

רבעון הטולמים. אתה צייתני להקריב קרבון התמיד במצוודו ולחיות
בנהנים בעבודתם ולנים בדוקנם. ישראל במעמדם. ועפה בעונותינו חרב
בית המקדש ובטל התמיד ואין לנו לא כהן בעובידתו ולא לו בדוקנו ולא
ישראל במעמדו. ואתה אמרת ונשלמה פרים שפתינו: לבן יהי רצון מלפניך
י' אלהינו ואلهי אבותינו שינה שפטותינו חשוב ומקובל ומרוצה לפניך
באלוי הקרבני קרבון התמיד במצוודו ועמדנו על מעמדו. כמה שגא אמר ונשלמה

סרים שפטינו: ונאמר ושהמת אותו על ירך הפטובה אפונה לפני יי' וורקי בני אחרון הפוחנים את רמו על הפטובה סביב: ונאמר זאת התורה לשולה לפנחה ולמטהה ולאשם ולפלואים ולזבח השלמים:
(Am Sabbath.)

Um Sabbath zweijährige Lämmer ohne Fehler, und zum Mehlopfer zwei Behntheile seines Mehl mit Oel eingerührt nebst dem Frankopfer. Dieses ist das Brandopfer für jeden Sabbath außer dem täglichen Brandopfer, nebst dem Weinopfer dazu.

וביום השבת שני בבשימים בניי שנח טמים ושני עשרנים סלת מנחה בלילה בשמן ונסכו: עלת שבת בשפטו על-עלת הפטיד ונסכה:

אייזוי מקומן של זבחים קדשי קדשים שחיתתן באפוזן ספר ושביר של יום הקפורים שחיתתן באפוזן וקוביל דמן בכלי שנח באפוזן ודמן טעון הזיה על-בין הבדים ועל הפרקת ועל מזבח הזבח מותנה אחת מהן מעקבת. שיריו הדם היה שופך על-יסוד מערבי של מזבח החיצון. אסילא נתן לא עגב: ספרים הנשרפים ושביריהם הנשרפים שחיתתן באפוזן וקוביל דמן בכלי שרת באפוזן ודמן טעון הזיה על-הפרקת ועל מזבח הזבח מותנה אחת מהן מעקבת. שיריו הדם היה שופך על-יסוד מערבי של מזבח החיצון אם לא נתן לא עגב. אלו ואלו נשרפים בבית הקשין: חטא האבוד והיחיר אלו הן חטאות האבוד שעני ראייני חדרשים ושל מזודות שחיתתן באפוזן וקוביל דמן בכלי שרת באפוזן ודמן טעון ארבע מותנות על ארבע קרגנות. כיצד אלה בבבש וסנה לפסוב ובאלו לך רוזרומית מזבחית. מזבחית אפוגית. אפוגית מערבית. מערבית דרוםית. שיריו הדם היה שופך על יסוד דרום. ונאכלין לפני פונדקאים לזרוי בזגה בבל-מאכל ליום ולילה עד חצות: העלה קדש קדשים שחיתתה באפוזן וקוביל דמן בכלי שרת באפוזן ודמן טעון שמי מותנות שנן ארבע וטעינה הפטשת וגחותם וכלי לאשימים: זבחי שלמי אבוד ואשומות. אלו הן

אֲשֶׁר אָשָׁם גִּזְוֹלָה אָשָׁם מַעֲילָה אָשָׁם שְׁפֵחָה חֲרוֹפָה
 אָשָׁם נִזְרָע אָשָׁם מַצּוֹרָע אָשָׁם תָּלִי שְׁחִיטָה בְּאָפּוֹן וְקַבּוֹל דְּמָנוֹ
 בְּכָלִי שְׁרָת בְּאָפּוֹן וְדְמָנוֹ טָעוֹן שְׁתִי מַתְנוֹת שְׁהָן אַרְבָּע. וּנְאָכְלִין
 לְפָנִים מִזְנְקָלָעִים לִזְקָרִי בְּהַגָּה בְּכָל מַאֲכָל לִיּוֹם וּלְילָה עַד
 חִצּוֹת: הַתּוֹדָה וְאַיִל נִזְרָע קָדְשִׁים קָלִים שְׁחִיטָה בְּכָל־מִקּוֹם
 בְּעֹזֶר וְדְמָנוֹ טָעוֹן שְׁתִי מַתְנוֹת שְׁהָן אַרְבָּע. וּנְאָכְלִין בְּכָל־
 הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מַאֲכָל לִיּוֹם וּלְלָה עַד־חִצּוֹת. הַטּוֹרָם
 מִהָם בְּיֹצֵא בָּהָם אֶלָּא שְׁהַמְוֹרָם נְאָכָל לְפָנָנִים לְנִשְׁיָהָם
 וְלְבָנֵיהֶם וְלְעַבְדֵיהֶם: שְׁלָמִים קָדְשִׁים קָלִים שְׁחִיטָה בְּכָל־מִקּוֹם
 בְּעֹזֶר וְדְמָנוֹ טָעוֹן שְׁתִי מַתְנוֹת שְׁהָן אַרְבָּע. וּנְאָכְלִין בְּכָל־הָעִיר
 לְכָל־אָדָם בְּכָל־מַאֲכָל לְשָׁנִי יָמִים וּלְלָה אֶחָד: הַטּוֹרָם מִהָם
 בְּיֹצֵא בָּהָם אֶלָּא שְׁהַמְוֹרָם נְאָכָל לְפָנָנִים לְנִשְׁיָהָם וְלְבָנֵיהֶם
 וְלְעַבְדֵיהֶם: הַבּוֹר וְהַמְעָשָׂר וְהַפְּסָחָה קָדְשִׁים קָלִים שְׁחִיטָה
 בְּכָל־מִקּוֹם בְּעֹזֶר וְדְמָנוֹ טָעוֹן מַתְנָה אֶחָת. וּבְכָל־כָּרֶב שִׁיחָתָן בְּגַנְדָּר
 הַיְסָוד: שְׁגָה בְּאֲכִילָתָן הַבּוֹר נְאָכָל לְפָנָנִים וְהַמְעָשָׂר לְכָל־
 אָדָם וּנְאָכְלִין בְּכָל הָעִיר בְּכָל מַאֲכָל לְשָׁנִי יָמִים וּלְלָה אֶחָד:
 הַפְּסָחָה אִינוֹ נְאָכָל אֶלָּא בְּקִילָה וְאִינוֹ נְאָכָל אֶלָּא עַד חִצּוֹת
 וְאִינוֹ נְאָכָל אֶלָּא לְמַנְיָיו וְאִינוֹ נְאָכָל אֶלָּא צָלִי:

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אָזֶר בְּשִׁלְשׁ-עִשְׂרָה מִדּוֹת הַתּוֹדָה גַּדְרִשָּׁת
 בְּהָנוֹן: מִקְלָה נְחוֹמָר וִמְגַנְנָה שָׂוָה. מִבְנֵי אָב מִבְתוּב אֶחָד. וּמִבְנֵי
 אָב מִשְׁגַּי כְּתוּבִים. מִבְלָל וּפְרָט וּמְפָרָט וּבְלָל. בְּלָל וּפְרָט וּבְלָל
 אֵי אַפְתָּה דָּן אֶלָּא בְּעֵין הַפְּרָט. מִבְלָל שֶׁהָוָא צָרִיךְ לְפְרָט. וּמְפָרָט
 שֶׁהָוָא צָרִיךְ לְבָלָל. כֶּלֶדֶר שְׁהָהִיה בְּכָל וַיֵּצֵא מִן הַבָּלָל לְלִפְנֵד
 לֹא לְלִפְנֵד עַל עַצְמוֹ יָצָא אֶלָּא לְלִפְנֵד עַל הַבָּלָל בְּלוֹ יָצָא. כָּל־
 דָּבָר שְׁהָהִיה בְּכָל וַיֵּצֵא לְטָעוֹן טָעוֹן אֶחָד שֶׁהָוָא בְּעֵנֵינוּ יָצָא
 לְהַקְלָל וְלֹא לְהַחְמִיר: כֶּלֶדֶר שְׁהָהִיה בְּכָל וַיֵּצֵא לְטָעוֹן טָעוֹן
 אֶחָד שְׁלָא בְּעֵנֵינוּ יָצָא לְהַקְלָל וְלְהַחְמִיר. כֶּלֶדֶר שְׁהָהִיה

בכל ויצא לדzon בבר החדש אי אתה יכול להתיירז לבלו
עד-שיחירנו הבהיר לבלו בספרוש. דבר הלמד מענינו. ודבר
הלמד מסופו. ובן שני בתובים המכחישים זה את זה עד
שיבא הבהיר השליishi ויבריע בינם:

ה' רצון מלפנייך יי אלהי אbowטיט שיבנה בית האkeh במנרה גיפות ותנו
קלקע בטורקה: ושם נזקך ביראה כיPsi שלם וקשיים קרטוניות: וערקה לע מחת היהה
וירושלם כיPsi שלם וקשיים קרטוניות:

כעת צדיקם סלילת ימאל סוקים לנו:

**ברכי נפשי את יי יי אלהי גדרת מאד הוד והדר
לבשת עטה אור בשלמה נטה שם בירעה:**

קודס עטיהם סלילת טומלים:

לשם יהוד קידשא בריך הוא ושכנתיה ברכילו ורחימבו ביהודה שלימה
בשם כל ישראל: בריני מטעטט בטלית של ציצית בדי לקרים מאות בוראי
פבהיר ועשה לנו ציצית על בגדים לודדים: וksam שאני מתחפה
בטלית בעולם הזה פך אזהה שתחלפת נטמת בטלית נאה לעולםappa
גןנן. ועל ידי מזינה זו תגאל נפשי רוחי ונשمت ותקפתני מן החיצונים:

ולפעז יטעף יעוויל ויכלן:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותו וצינו להתעטף ביצת:**

ויכפה לטמו סללים וימאל ד' סוקים לנו:

מה יקר חסיד אלhim ובני אדם בצל הנסיך יחסין: ירוין
מדשן ביחס ונחל עדני תשקב: כי עמק מקור חיים באורך
גראה אוֹר: משוזד חסיד ליזדעים ואזרחות ליישרי לב:
ה' רצון מלפנייך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתחאה חשבה מאות צחית ז
באלוי קימתה בכל פרטיה ודקאנית ובונותיה וטריניג מאות כתלים בה. אמן:

קודס ברוך שאמר לויים יעוויל ז.

ל מזמור שיר חנכת הבית לדוד: אַרְוֹמָמָך יי כי דליותני
ולא-شمחת אובי לי: יי אלהי שיעתי אליך ותרפאני. יי
העלית מנשואל נפשי חיתי מירידבור: זמרו לוי חסידייו

וְהָדוּ לִזְכָּר קָדְשׁוֹ: כִּי רַגֵּעַ בָּאֶפֶן חַיִם בְּרַצְוֹנוֹ: בְּעָרֶב יָלִין
בְּכִי וְלִבְקָר וְרַגָּה: נָאָנִי אָמְרָתִי בְּשָׁלֹוי בְּלִאָמֹת לְעוֹלָם: יְיָ
בְּרַצְוֹנָךְ הַעֲמָדָת לְהַרְדִּיעַ הַסְּפָרָת פְּנֵיךְ הִיִּתִי נְבָחָל: אַלְיכָּךְ
יְיָ אָקְלָא וְאַלְאָדָנִי אַתְּחָפָן: מַה בָּצָע בְּדָמִי בְּרַדְתִּי אַלְשָׁחָת
הַיּוֹדָךְ עַפְרָה הַיְגִיד אַמְתָּךְ: שָׁמַע יְיָ וְחָגַנִּי יְיָ הַיְהָעָזֵר לִי:
הַפְּכָת מְסֻפְדִּי לְמַחְזָל וְלִי פְּתַחַת שְׁקִי וְתַאֲזִרִּי שְׁמָחָה: לְמַעַן
יִשְׂרָךְ בְּבָזָד וְלֹא יַדְמֵי יְיָ אֱלֹהִי לְעוֹלָם אָזְךָ: קָדֵשׁ יְהוָה.

ברוך שאמור בתשבחות נס ברכך stehend gebetet.

Gelobt sei der, auf dessen Wort die Welt ist geworden, gelobt sei er. Gelobt sei der, der den Anfang der Dinge gemacht.

Gelobt sei der, dessen Wort ist That, dessen Entschluß und Vorsatz fest steht und Bestand hat.

Gelobt sei der, der sich der Erde erbarmt; gelobt der, der sich aller Schöpfungen erbarmet.

Gelobt sei der, der seinen Verehrern zahlt seinen vollen Lohn; gelobt sei der Ewigelebende und Altbeständige, der da rettet und erlöst, gelobt sei sein Name!

Gelobt seist du Gott, unser Herr, der Herr der Welt, der allmächtige Gott und allerbarmende Menschenvater. Ihn lobet und preiset sein Volk mit Herz und Mund! ihn preisen und rühmen alle Jungen, seine Frommen, seine Knechte; die Lieder Davids, seines treuen Knechtes, rühmen, preisen ihn! Dich unsern Gott und Herrn wollen wir preisen und rühmen

ברוך שאמר וקדשה העולם.
ברוך הוא. ברוך עוזה
בראשית. ברוך אוֹמֵר
ועושה. ברוך גוֹזֵר ומקים.
ברוך מְרַחָם עַל הָאָרֶץ.
ברוך מְרַחָם עַל הַבְּرִיות.
ברוך משלם שבר טוב
לייראיו. ברוך כי לעד וקיים
לנצח. ברוך פודה ומצליל
ברוך שמו. ברוך אתה ייְהוָה
אלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. האל
האָב הַרְחָמֵן הַמְּהַלֵּל בְּפִי
עַמוֹ מִשְׁבָּח וּמְפָאָר בְּלִשׁוֹן
חַסִּידִיו וּעֲבָדִיו. ובשירידוד
עֲבָדָךְ. נַהֲלָלךְ ייְהוָה
בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת נְגַדְלָךְ.

mit Sang und Saitenspiel,
deine Größe und deinen Ruhm
und deine Herrlichkeit erkennen,
deinen Namen nennen zum
ewigen Gedächtnisse, dir huldigen
als unserm Weltengott und
Herrn, dir dem einzigen, dem
ewiglebenden Herrn der Welt!
Gepriesen und verherrlicht sei
sein großer Name in Ewigkeit!
Gelobt seist du Gott, der Weltenherr,
dessen Ruhm ist der
Menschen Lob und Preis.

הוּא Danket dem Herrn,
rufet ihn an mit seinem Na-
men, verkündet unter den Völ-
kern seine Thaten! Singet ihm
ein Lied, schlagt vor ihm das
Saitenspiel, redet von seinen
Wundern Rühmet euch seines
heiligen Namens, daß sich vom
Herzen freuen, die den Herrn
suchen. Forschet nach Gott und
seiner Macht, suchet sein An-
gesicht stets und immerfort.
Gedenket seiner Wunder, die
er gethan, seiner Wahrzeichen,
der Richtersprüche aus seinem
Munde, Same Israels, sei-
nes Knechtes! Kinder Jakobs,
seines Erwählten! Er ist unser
Gott und Herr, sein Recht geht
durch die ganze Welt. Geden-
ket in Ewigkeit seines Bundes,
des Wortes, das er geboten
für das tausendste Geschlecht;
wie er mit Abraham (den
Bund) geschlossen, und seinen
Eid schwur dem Isak, den er
für Jakob zum Gesetz hat auf-
gestellt für Israel zum ewigen
Bunde.

Da sprach er: „Dir gebe
ich das Land Kanaan, als

וְנִשְׁבַּחֲךָ וְנִפְאַרְךָ וְנוֹכֵיר
שְׁמֶךָ וְנִמְלִיכֶךָ מֶלֶבֶןָ
אֱלֹהֵינוּ יְהִידָה הָעוֹלָמִים.
מֶלֶךְ מְשָׁבֵח וּמְפֹאָר עֲדֵי
עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹלָה בָּרוּךְ אַתָּה
יְהִי מֶלֶךְ מְהֻלָּל בְּתִשְׁבָחוֹת:
הַזָּדוֹר לְיִ קְרָאוּ בְשָׁמוֹ
הַזְּדִיעָה בְּעַמִּים עַלְילָתָיו:
שִׁירָוּ לוּ זְמָרוּ לוּ שִׁיחָוּ בְּכָל
גְּפַלְאָתָיו: הַתְהַלֵּלוּ בְּשָׁם
קָדְשׂוּ יִשְׁמָחֵךְ לְבָבְמַבְקֵשִׁי
יְהִי: הַרְשָׁוּ יְהִי וְעַזְוּ בְּקַשְׁוּ פְנֵיו
תָּמִיד: זְכָרוּ נִפְלָאָתָיו אֲשֶׁר
עָשָׂה מִפְתַּיו וּמִשְׁפְּטֵי פִיהוּ:
וּרְעֵא יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ בְנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו: הַזָּא יְהִי אֱלֹהֵינוּ
בְּכָלַדְאָרֶץ מִשְׁפְּטָיו: זְכָרוּ
לְעוֹלָם בְּרִיתָתוּ דָבָר צִוָּה
לְאֶלֶף דָוָר: אֲשֶׁר בְּרִיתָת אֶת-
אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוּ לִיצָחָק:
וּעַמִּידָה לִיעֲקֹב לִחְקָק
לִיְשָׂרֵא בְּרִית עֲזָלָם: לְאָמֵר
לְךָ אַתָּן אָרִץ כְּנָעֵן חַבֵּל
בְּחִלְתָּכֶם: בְּחִזּוֹתָכֶם | מַתִּי

שחרית

מִסְפֵּר בַּמַּעַט וְגָרִים בָּהּ.
 וַיַּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶלְ-פַּזִּי
 וּמִמְמַלְכָה אֶלְ-עַם אַחֲרָה:
 לְאִידָנִיחַ לְאִישׁ לְעַשְׂקָם
 וַיַּזְכֵּחַ עַלְיָהֶם | מַלְכִים: אֶלְ-
 תְּגַעֵּוּ בְמַשִּׁיחִי וּבְנַבְיָאִי אֶלְ-
 פָּרָעוֹ: שִׁירֵי לְיִי כָּלְדָאָרַץ
 בְּשָׁרוֹ מִזְמָרָא לְיִי שִׁיעֻתָּזִין
 סְפָרָיו בְּגָזִים אֶתְ-כְּבָזָז
 בְּכָלְ-הָעָםִים נִפְלָאָתָיו: כִּי
 גָדוֹל יְיָ וּמְהַלֵּל מָאָד וּנוֹרָא
 הַזָּא עַלְ-כָּלְ-אֱלֹהִים. כִּי כָלְ-
 אֱלֹהִי הָעָםִים | אֱלִילִים. וַיְיִ-
 שְׁמִים עֲשָׂה: הַזָּדָר וְהַדָּר
 לְפָנָיו עַז וְחַדְרָה בְמִקּוֹמוֹ:
 הַבּוֹ לְיִי מִשְׁפָחוֹת עָמִים
 הַבּוֹ לְיִי כְּבוֹד וְעַז: הַבּוֹ לְיִי
 כְּבוֹד שְׁמוֹ שַׁאֲמִנְחָה וּבָאוֹ
 לְפָנָיו הַשְׁתַּחַווּ לְיִי בְהִדְרָת
 קָדְשָׁ: חִילָזָוּ מַלְפָנָיו כָלְ-
 הָאָרַץ אֶרְ-תָּבֹז תָּבֵל בָּלְ-
 תְּמֹוט: יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמִים וַתְּגַל
 הָאָרַץ וַיָּאמֹר בְּגָזִים יִ-
 מְלָךְ: יְרֻעָם הַיִם וּמְלָאוֹ

hätte ich es mit der Schnur dir als Erbe zugemessen, als ihr noch waret gering an Zahl, wenige und fremd darin." Und sie wanderten von Volk zu Volk und von einem Reiche und Volke zum andern; nicht ließ er zu, daß Einer sie bedrücket hätte, und züchtigte um ihretwillen Könige. „Rühret nicht an meinen Gesalbten! Thuet meinem Propheten nichts zu Leide!"

Singet dem Herrn, alle Welt! Verkündet von Tag auf Tag sein Heil! Erzählet unter den Völkern von seiner Herrlichkeit, und unter den Nationen von seinen Wundern! Denn groß ist Gott und gepriesen über Alles und furchtbar über alle Erdengötter; denn die Götter der Völker das sind Gözen; und Gott hat den Himmel gemacht. Pracht und Herrlichkeit zieht vor ihm her, Macht und Freudigkeit an der Stätte, wo er waltet.

Gebet Gott, ihr Geschlechter der Völker; gebet Gott die Macht und Ehre; gebet Gott die Ehre seines Namens! nehmen Gaben und tretet ein vor ihm; bückt euch vor Gott im heiligen Schmucke; zittert vor ihm alle Welt, steht auch der Erdball fest und wankt nicht. Es freuen sich die Himmel und jauchzet die Erde, wo sie sprechen unter den Völkern: Gott ist der Weltenherr! Es brauset das Meer und was es füllset; es frohlocket die

Flur und was darin ist;
da jubeln die Bäume im Walde
vor Gott, so er kommt zu
richten die Welt.

Danket Gott, denn er ist
gütig; ewig waltet seine Gnade.
Saget: Gott des Heiles, sende
uns dein Heil, sammle uns und
rette uns vor den Völkern, daß
wir danken deinem heiligen Na-
men, und uns rühmen mit
deinem Lob und Preis.

Gelobt sei Gott, der Gott
Israels von Ewigkeit in
Ewigkeit — und es sprach
alles Volk: Amen! Lob und
Preis dem Herrn!

Erhebet Gott, unsren Herrn,
und bücket euch vor dem Schen-
mel seiner Füße; heilig ist er!

Erhebet Gott, unsren Herrn,
und bücket euch vor seinem
heiligen Berge; denn heilig ist
Gott, unser Herr!

Er der Allerbarmende ver-
söhnet die Schuld, und ver-
derbet nicht; er wendet gar oft
ab seinen Zorn, daß nicht aus-
breche sein ganzer Grimm.

Du Gott wirst nicht abziehen
dein Erbarmen von mir deine
Gnade und Treue, die werden
mich stets schirmen. Gedenke,
Gott deiner Barmherzigkeit
und deiner Gnade, die gewal-
tet von Ewigkeit.

Gebet Gott die Macht!
Ueber Israel strahlet seine
Majestät, und seine Macht ist
im Wolkenhimmel. Furchtbar
bist du, Gott, von deinem

יעלן השדה וככל אשראבז:
או ירנו עצי היער לפני
יבא לשפט את הארץ:
הוזו לוי כי טוב כי לעולם
חסן: ואמרו הוישענו אדי
ישענו וקבענו והצילנו מז
הנאים להודאות לשם קדשך
להשתבח בתהളתך: ברוך
י אלי ישראל מזעולים
ועד העולמי אמרו כל העם
אמן ובלל לוי: רוממו יי
אלינו והשתבחו להדים
rangleו קדוש הוא: רוממו יי
אלינו והשתבחו להיר קדשו
בי בחוש יי אלינו: והוא
רוחים יכפר עין ולא ישחת
והרבבה להשב אפו ולא
יעיר כל חמתו: אתה יי לא
תכלא רחמיך מפני חסך
ואמתך תמיד יצורני: ובר
רחמיך יי נחסיך כי מעולם
חמה: תנעו עז לאלהים על-
ישראל נארתו ועוז בשחקים:
נורא אלדים ומתקדשיך

Heilighume aus; der Gott Israels, der gibt die Macht und Stärke dem Volle; gelobt sei Gott! — Ein Gott der Vergeltung ist Gott; ein Gott der Vergeltung wo er auszieht in seinem Glanze. Erhebe dich, Richter der Welt, und vergilt den Nebermäßigen nach ihrer Schuld. Bei Gott ist das Heil dein Segen komme über dein Volk, Selah! — Gott Bebaoth ist mit uns; Jakobs Gott eine feste Burg uns! Selah! — Gott Bebaoth! Wohl dem Menschen, der dir vertrauet! Gott hilf! Der Weltenherr erhöre uns, wenn wir zu ihm rufen.

Hilf deinem Volle, und segne dein Erbe; sei du ihr Hirte, und leite sie und trage sie in Ewigkeit! — Unsere Seele hoffet auf Gott; unser Schutz und Schild ist er.

An ihm erfreuet sich unser Herz, auf seinen heiligen Namen vertrauen wir!

Möge deine Gnade Herr, walten über uns, wie wir hoffen und harren auf dich! Zeige uns deine Huld und Gnade und gewähre uns dein Heil und deine Hilfe! Steh auf zu unserer Hilfe und erlöse uns um deiner Gnade willen.

Ich bin dein Gott und Herr, der dich hat heraus geführt aus dem Lande Egypten; thue nur weit auf den Mund, ich fülle ihn dir. Wohl dem Volle, dem

שחרית

אל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עַז
וְתַעֲצִמּוֹת לְעֵם בְּרוֹךְ
אֱלֹהִים: אֶל־נְקֻמוֹת יְיָ אֶל
נְקֻמוֹת הַוּפִיעָה: הַגְּשָׁא שְׁפָט
הָאָרֶץ הַשְׁבָּב גִּמְול עַל־גִּיאָם:
לְיְיַי הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ
בְּרִכְתָּךְ סְלָה: יְיָ צְבָאות
עַמְּנוּ מִשְׁגַּב לְנוּ אֱלֹהִי יַעֲקֹב
סְלָה: יְיָ צְבָאות אֲשֶׁר־יְיָ אָדָם
בְּזַחַת בְּךָ: יְיָ הַוּשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קְרָאָנוּ:
הַוּשִׁיעָה | אֶת־עַמְּךָ וּבְרִיךְ
אֶת־נְחַלְתֶּךָ וּרְעֵם וּנְשָׁאָם
עַד־הָעוֹלָם: נְפִשְׁנוּ חַבְתָּה
לְיְיַי עֹזָרָנוּ וּמְנַגְּנוּ הוּא: כִּי
בָּרוּךְ יִשְׁמָח לְבָנָיו כִּי בְּשָׁם
קָדוֹשׁו בְּטָהָנוּ: יְהִי־חִסְדָּךְ
יְיָ עַלְינָנוּ כִּאֲשֶׁר יַחֲלִינוּ לְךָ:
הַרְאָנוּ יְיָ חִסְדָּךְ וַיִּשְׁעַךְ
תַּתְזִילֵנוּ: קָוָמָה עַזְרָתָךְ
לְנוּ וּפְרָנָנוּ לִמְעֵן חִסְדָּךְ:
אָנְבָיו | יְיָ אֱלֹהִיךְ הַמֶּלֶךְ
מִאָרֶץ מִצְרָיִם. הַרְחַב־פִּיךְ
וְאַמְלָא־אָהוּ: אֲשֶׁר־יְיָ הַעַם

es so ergehet; wohl dem Volle, dessen Gott ist Gott der Herr. Auf deine Gnade vertraue ich, es frohlocket mein Herz ob deinem Heile, ich singe meinem Gott ein Lied, denn er hat mir wohlgethan.

Der Meister, ein Psalm Davids. Die Himmel erzählen die Ehre Gottes, und von seiner Hände Werk prediget die Himmelveste. Von einem Tag zum andern strömt aus das Wort, und von einer Nacht zur andern die Lehre und Erkenntniß. Keine Sprache, keine Worte, ohne daß man höret ihre Stimme, zieht sich eine Saite über die ganze Erde hin, und ihr Ton dringt bis an der Welten Enden. Dort hat er dem Sonnenstern sein Zelt gemacht, und wie ein Bräutigam geht er aus seiner Kammer, freuet sich wie ein Held zu durchlaufen seine Bahn. Von des Himmels Ende geht er aus, und im Kreislauf herum bis wieder an das Ende, und Keines birgt sich vor seiner Gluth.

Die Lehre Gottes ist vollkommen, labt die Seele, das Zeugniß Gottes zuverlässig, macht den Einfältigen zum Weisen. Die Verordnungen Gottes sind gerad und schlicht, erfreuen das Herz; das Gebot Gottes ist lauter wie unser Augensicht. Die Furcht Gottes ist rein und ohne Fehl, bestehet ewiglich;

שְׁבָכַה־לֹא. אִשְׁרֵי הָעָם שַׁיִ
אֱלֹהִיו : וְאֶנְיִ בְּחִסְדֵּךְ
בְּטַחְתִּי יָגָלִ לְבִי בִּישׁוּעָתְךָ
אֲשִׁירָה לִיִּכְיָ נְמָלָעָלִי :
ט לְמִנְצָחָ מְזֻמָּר לְדוֹד :
הַשְׁמִים וּמִסְפָּרִים כְּבוֹד־
אֵל. וּמְעִשָּׂה יְדֵיּוּ מְגִיד
הַרְקִיעָה: יוֹם לְיוֹם יְבִיעָ אָמֵר
וְלִילָה לְלִילָה יְחִיה־דָעַת:
אֵין אָמֵר וְאֵין דִּבְרִים בְּלִי
נְשָׁמָע קּוֹלָם: בְּכָל־הָאָרֶץ
יֵצֵא קּוֹם וּבְקָצָה תְּבָל
מַלְיכָם. לְשָׁמֶשׁ שָׁם וְאַהֲל
בָּהָם: וְהָוָא כְּחַתֵּן יֵצֵא
מְחַפְתּוּ יִשְׁיַשׁ בְּגִבּוֹר לְרוֹין
אַדְחָה: מְקָצָה הַשְׁמִים
מוֹצָאוֹ. וְתַקְוִפְתּוּ עַל־
קְצֹוֹתָם וְאֵין וּנְסָפָר מְחַפְתּוֹזָה:
תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבָת
נְפָשָׁת. עֲדוֹת יְיָ נְאַמְנָה
מְחַקִּימָת פְּתִיּוֹ: פְּסָודִי יְיָ
יִשְׁרָיִם מְשָׁמְחֵי לֵב. מְצֹות
יְיָ בְּרָה מְאִירָת עִינִים:
יְרָאת יְיָ וּמְהֹורָה עִמְרָת

die Rechte Gottes sind die Wahrheit, allesamt gerecht. Rüstlicher sind sie als Gold, als das reinste Gold in Menge; süßer als Honig, als der träufelnde Honigseim. Auch dein Knecht ist erleuchtet durch sie, und der sie beobachtet, der hat großen Lohn. Die unwissentlichen Sünden — wer erkennet die? von den geheimen stillen Sünden halte du mich rein und frei; auch vor den übermuthigen bewahre deinen Knecht, daß sie keine Gewalt haben über mich; da will ich vollkommen werden, und mich rein und frei halten von großer Schuld.

Mögen die Worte meines Mundes dir gefallen, und die Gedanken meines Herzens dir, Gott, mein Hirt und mein Erlöser.

Von David — als er seinen Sinn verstellt hatte vor Abimelech, und der ihn fortgeschickt, und er wegging.

Ich lobe Gott alle Zeit, stets ist sein Ruhm in meinem Mund. In Gott hat meine Seele ihren Ruhm und Stolz; mögen die Demüthigen es hören und sich dessen freuen. Preiset Gott in seiner Größe mit mir; lasset uns erheben einmuthiglich seinen Namen. Ich verlangte nach Gott, und er erhörte mich, und rettete mich aus allen meinen Angsten. Die auf ihn schauen, leuchten, und ihr Gesicht wird nicht roth vor Scham. Der Arme da, der rief, und Gott hörte und er-

שחרית

לעֵד. מִשְׁפְּטִיָּיו אֶמְתַּצְּדָקָיו
יְחִידָוָה : הַגְּחַמְּדִים | מְזֻהָב
וּמְפֹזָרָב וּמְתֻוקִים | מְדֻבָשׁ
וּנְפַתְּ צָוִיפִים : גַם עֲבָדָךְ
גִּזְהָר בְּהָם . בְּשִׁמְרָם עֲקָבָךְ
רַב : שְׁגִיאוֹת מֵי יִבְין
מְגַסְּפָרוֹת נִקְנִים : גַם אַמְזִדִים
חַשְׁדָעָךְ אֶל יִמְשָׁלוּ בֵי
או אִיתָם וְנִקְנָתִי מְפַשְׁעָרָבָךְ
יְהִיוּ לְרָצְזִין | אַמְרִיכִי וְהַגְּזִין
לְבֵיכְיָה קְפָנֵיךְ יְיָ צְוִירִי וְגָאָלִי :
לְדָדוֹד בְּשִׁבְוֹתוֹ אַתְּ-טָעָמוֹ לְפָנֵי
אַבְּיִמְלָךְ וְגַרְשָׂהוּ וְיַלְךְ :

אַבְּרָכָה אַתְּ-יְיָ בְּכָל-עַת .
תָּמִיד תִּתְהַלֵּל נִפְשִׁי יְשַׁמְּעוּ עֲנוּוּם
וַיִּשְׁמַחוּ : גַּדְלוּ לִי אַתְּ
וְגַרְזָמָמָה שָׁמוֹ יְחִידָוָה :
דְּרַשְׁתִּי אַתְּ-יְיָ וְעַנְנִי וּמְכַלֵּ
מְגַנְרוֹתִי הַצִּילָנִי : הַבִּיטָוּ
אַלְיוּ וְגַהְרוּ וּפְנִיהֶם אַלְ
יְחִפְרוּ : זֶה עַנְיִ קָרָא וְיִ
שְׁמָעָו וּמְכַלְּצָרוֹתִי הוֹשִׁיעָו :

lösete ihn aus allen seinen Nöthen. Es lagert ein Engel Gottes um die Gottesfürchtigen herum, der rettet sie. Prüft und schauet, wie Gott ist gütig; wohl dem Manne, der ihm vertrauet. Fürchtet Gott, ihr seine Heiligen, denn die ihn fürchten, denen geht nichts ab. Löwen darben und hungern; die nach Gott verlangen, denen geht nichts von ihrem Glücke ab. Kommet Kinder, höret mir zu; die Furcht Gottes lehre ich euch. Wer ist der Mann, der das Leben will, und gern möcht' in seinen Tagen das Glück des Lebens schauen? „Bewahre deine Zunge vor allem Bösen, deine Lippe vor trügerischem Reden; meide das Böse und thue das Gute; suche den Frieden und lause ihm nach.“ Das Auge Gottes ruht auf den Gerechten, sein Ohr ist offen für ihr Schreien. Das Angesicht Gottes ist gegen die, die Arges thun, daß er vertilge aus dem Lande ihr Gedächtniß. Die da schreien, die höret Gott, und rettet sie aus allen ihren Nöthen. Gott ist nahe denen, die gebrochenen Herzens sind, dem gedrückten Geiste hilft er auf mit seinem Heile. Viel Mißgeschick hat der Gerechte zu überstehen, und aus allem rettet ihn Gott. Er bewahret alle seine Gebeine, daß nicht eines von ihnen gebrochen werde. Den Sünder tödtet das eigene Laster; die den Gerechten hassen, kom-

חנֶה מֶלֶאָךְ יְיָ סִבְיב לִירָאֵיו
וַיַּחֲקֹצֶם: טָעַמְוּ וְרָאִי כִּי טֹזֶב
יְיָ אֲשֶׁרִי הַגָּבֵר יְחִשְׁבָּבוֹ:
יראו אֲתִי קָדוֹשָׁיו כִּי אֵין
מְחֻסָּר לִירָאֵיו: כְּפִירִים
רְשֹׁו וְרַעֲבוֹ. וְדָרְשִׁי יְיָ לְאַ
יְחִסְּרוֹ כָּל-טֹזֶב: לְכֹו בְּגִים
שְׁמַעְיִ-לִי יְרָאַת יְיָ אֶלְמַדְכָּם:
מֵי הָאִישׁ הַחֲפִיצִין חַיִים אֶחֱבָּ
יִמִּים לְרָאֹות טֹזֶב: נְצָר
לְשׂוֹנֶה מִרְעָוִישָׁפְתִיקְמַדְבָּר
מְרַמָּה: סִיר מִרְעָוִישָׁפְתִיקְמַדְבָּר
טֹזֶב בְּקַשׁ שְׁלוּם וְרַדְפָּהָזָה:
עִינִי יְיָ אֶל-צָדִיקִים וְאַוְנִי
אֶל שְׁוֹעַתָּם: פְּנֵי יְיָ בְּעִשְׁי
רָע לְהַכְּרִית מְאַרְץ וּכְרָם:
צַעֲקוֹ נְיִ שְׁמָעָוִישָׁפְתִיקְמַדְבָּר
צְרוֹתָם הַצִּילָם: קָרוֹב יְיָ
לְנַשְּׁבָּרֵי לְבָב וְאַתִּידְקָאֵי
רוֹחַ יְוִשְׁיָעָ: רְבּוֹת רְעוֹת
צָדִיק וּמְקָלָם יְצִילָנוּ יְיָ:
שְׁמָר כָּל-עַצְמֹתָיו אַחֲת
מְהֻגָּה לֹא נַשְּׁבָּרָה: תִּמְזֹתָת
רְשָׁעָ רָעָה וְשָׁנָאֵי צָדִיק

men um in ihrer Schuld Gott erlöset die Seele seiner Diener; die ihm vertrauen, die trifft keine Schuld.

Ein Gebet Moses, dem Manne Gottes.

Gott! eine Zuflucht warst du uns von Zeit zu Zeit. Bevor die Berge sind geboren worden, und geschaffen ward die Erd' und Welt; von Ewigkeit in Ewigkeit bist du — Gott! Du bringst den Menschen bis zur Vernichtung, und sprichst dann; „Kehrt zurück ihr Menschenkinder!“ denn tausend Jahre sind in deinen Augen wie der gestrige Tag, wenn er vorüber ist; wie die Wache in der Nacht. Du reißt sie hin, als hätt' ein Regenguss sie weggeschwemmt, wie ein Schlaf sind sie hin. Am Morgen wie das Gras, das sprießt; am Morgen, wie die Blume die blüht und sprießt; am Abend dürr und welk; denn wir vergehen in deinem Zorne, vergehen in Schrecken vor deinem Grimm. Du stellst unsere Sünden vor dich hin, unsere geheimen Sünden vor dein leuchtend Angesicht. Denn alle unsere Tage ziehen vorüber vor dir in deinem Grimm, und es vergehen unsere Jahre wie ein Traum. Unsere Jahre und alle Tage darin — siebzig Jahre, und wenn es hoch kommt achtzig Jahre, und all ihr Ungefülm ist Last und Bein; dann ist es schnell abgeschnitten, und wir schweben hin. Wer kennt die Macht deines Zornes,

שחירת

יאשׁמוּ פְּדָה ייְ נֶפֶשׁ עֲבָדָיו
וְלֹא יִאֱשֹׁמוּ בְּלַחֲמִים בָּזָוָן
צְתָפֵלָה לְמַשָּׁה אִישׁ
הָאֱלֹהִים אָדָנִי מְעוֹזׁ אַתָּה
הָיִיתָ לְנוּ בְּדָרְ וְדָרְ: בְּטָרְמוֹ
הָרִים יְקָדוֹם וְתַחַולֵל אָרֶץ
וְתַבֵּל וְמַעֲזָלִם עֲדִי-עוֹלָם
אַתָּה אֵל: תִּשְׁבַּח אָנוֹשׁ עָדָה
דָּפָא וְתֹאמֶר שׁוּבוּ בְּנֵי
אָדָם: כִּי אֶלְף שָׁנִים בְּעִינֵיכְךָ
כִּיּוֹב אַתְמוֹל כִּי יַעֲבֵר
וְאַשְׁמָוֹרָה בְּלִילָה: וְרַמְתָּם
שָׁנָה יְהִיוּ בְּבָקָר קְחַצֵּיר
יְחַלֵּפָה: בְּבָקָר יְצִיּוֹן וְחַלֵּפָה
לְעַרְבָּה יְמֹלֵל וְיַבְשָׁה: כִּי
כְּלִינוּ בְּאָפָּה וּבְחַמְתָּךְ
גְּבָהָלָנוּ: שְׁתָה עֲונָתָינוּ
לְגַגְדָּה עַלְמָנוּ לְמַאוֹר פְּנֵיכָה:
כִּי כְּלִימָנוּ פָּנוּ בְּעַבְרָתָךְ
כְּלִינוּ שָׁנָנוּ כְּמוֹ הַגָּהָה: יְמִי
שְׁנָוֹתָינוּ בְּהָם שְׁבָעִים שָׁנָה
וְאָמָ בְּגָבְרָת | שְׁמוֹנִים שָׁנָה
וְדָהָבָם עַמְלָן וְאָזְן בְּיַגְנוּ חִישָׁ
וְעַסְפָּה: מִיְּזֹדְעָן עַז אָפָּה

dass er dich fürchte nach deinem Grimme? Lehr' uns zählen unsere Tage, dass wir erlangen ein weises Herz.

Kehre wieder Herr! — ach! wie lange noch? und bedenke dich wegen deines Knechtes. Sättige uns am Morgen mit deiner Gnade, auf dass wir jubeln und uns freuen all unsere Tage lang. Erfreue uns so viele Tage, als du uns geängstigt, so viele Jahre, als wir nichts als Leid gesehen. Lass deine Knechte sehen dein Wirken und dein Walten, und deine Majestät sichtbar werden an ihren Kindern.

Die Freundlichkeit Gottes, unseres Herrn, sei mit uns; und unserer Hände Werk möge uns gelingen, unserer Hände Werk möge er gelingen lassen.

Der da sitzt im Schirm des Allerhöchsten, im Schatten des Allmächtigen sich verget, der spricht zu Gott: „mein Schutz und meine feste Burg, mein Gott auf den ich trau!“ denn er wird dich erretten aus des Voglers Schlingen, aus der verhängnisvollen Pest. Mit seinen Schwingen deckt er dich, unter seinen Flügeln bist du geborgen, Schild und Panzer ist seine Treue. Du fürchtest dich nicht vor dem Pfeil, der schwirrt bei Tag, vor der Seuche, die im Finstern schleicht, vor der Pest, die am hellen Mittag wütet. Ob Tausende fallen an

וַיּוֹרֶא דָךְ עֲבָרֶתָךְ : לְמִנּוֹת
יְמִינָנוּ בֵּן הַזְּדֻעָה וְנַבְיאָ לְבָבָ
חַכְמָה : שׁוֹבֵה יְיָ עַדְמָתִ
וְהַפְּחִים עַל־עֲבָדִיךְ : שְׁבָעָנוּ
בְּבָקָר חַסְדָךְ וְגַרְגְּנָה
וְגַשְׁמָחָה בְּבָלִי מִינּוֹ
שְׁמָחָנוּ בְּיָמּוֹת עֲגִירָנוּ
שְׁנָוֹת רְאִינוּ רָעָה : יְרָאָה
אֶל עֲבָדִיךְ פָּעָלָךְ וְהַדְרָךְ
עַל־בְּנֵיכֶם :

וַיְהִי נָעַם אֶדְנִי אֱלֹהִינוּ
עַלְינוּ וּמְعָשָׂה יְדֵינוּ כְּזֹנָה
עַלְינוּ וּמְעָשָׂה יְדֵינוּ כְּזֹנָה
זֶה יִשְׁבֵ בְּסִטְרָ עַלְיוֹן בְּצָלָ
שְׁהִי יַתְלוֹןָ : אָמֵר לִי
מְחַסִּי וּמְצֹדְרִתִּי אֱלֹהִי
אֶבְטָח־בָּבוֹ : כִּי הַזָּא יַצִּילָךְ
מִפְּחָ יַקְוִשׁ מִדְבָּר הַיוֹתָה
בְּאֶבְרָתָנוּ יַסְךְ לְךָ וְתַחַת
בְּגַנְפָיו תַּחֲסֵה צְנָה וּסְתָרָה
אֶמְתוֹ : לֹא תִּרְאָ מִפְּחָ
לִילָה מְחַץ יְעוֹת יוֹמָם :
מִדְבָּר בְּאֶפְלָ יַהְלָךְ מַקְטָב
יַשְׁוֹد צְהָרִים : יַפְלֵל מַצְדָּךְ |

deiner Seite und Zehntausende zu deiner Rechten; dir tritt Keines je zu nahe. Nur schauest du es mit deinen Augen, und siehst, wie er's den Sündern vergilt, denn du sprichst „Gott ist meine Zuversicht.“ Du hast den höchsten zu deiner Zuflucht dir gemacht. Dir begegnet kein Unglück, keine Plage nahet deiner Hütte; denn er befiehlt seinen Engeln, daß sie dich wahren auf allen deinen Wegen; auf den Händen werden sie dich tragen, daß nicht stoße an einen Stein dein Fuß. Ueber Leu und Otter wirst du schreiten, Löw' und Drachen mit Füßen treten.

„Er hat an mir seine Lust, darum rette ich ihn, bringe ihn empor dieweil er kennet meinen Namen. Er ruft mich, ich erhöre ihn, bin mit ihm in jeder Noth; mach' ihn frei, und bring' ihn hoch in Ehren. Mit langem Leben sättige ich ihn, daß er schaue mein Heil und meine Hilfe!“

הַלְלוּ יְהוָה ! lobet Gott den Herrn ! Lobet den Namen Gottes ! Lobet ihn, ihr Knechte Gottes ! Die ihr steht im Hause Gottes, in den Höfen vor dem Hause Gottes — lobet Gott den Herrn !

Lobet Gott, denn er ist gütig, röhrt das Saitenspiel bei seinem Namen, denn er ist

שחרית

אֶלֶף וּרְבָּה מִימִינֶךָ אֶלְיךָ
לֹא יֵשׁ : רַק בְּעִנִּיכָּה
תְּבִיט וּשְׁלָמָת רְשָׁעִים
תְּרָאָה : כִּי אַתָּה יְיָ מְחַסֵּי
עַלְיוֹן שְׂמַת מְעוֹנָה : לֹא־
תְּאַנְהָא אֶלְיךָ רְעוֹה וְגַנְעָ
לֹא־יַקְרָב בְּאֶלְקָד : כִּי
מֶלֶךְ אֶבְיוֹ יַצְהַלְךָ לְשָׁמָרְךָ
בְּכָל־הָרְכִּיד : עַל־כְּפִים
יְשָׁאָנוֹנָה פָּזִים־תְּגָזָה בְּאָבוֹן
רְגָלָךָ : עַל שְׁחָל וְפָרָתָן
תְּדָרָךְ תְּרָמָם בְּפִיר וְתְּגִינָן
כִּי בִּי חַשָּׁק וְאֲפָלָטָדוֹ
אֲשָׁגְבָהוֹ כִּי־יָדָע שְׁמֵי
יַקְרָאָנִי וְאֲעַנְהָוֹ עַמּוֹ אָנְכִי
בְּצָרָה אֲחַצָּהוֹ וְאֲכָבְדָהוֹ
אֲדָד יִמְים אֲשָׁבֵעָהוֹ
וְאֲרָאָהוֹ בִּישׁוּעָתִי : אֶذ יִטְמָ

אֲשָׁבְעָתוֹ וְאֲרָאָתוֹ בִּישׁוּעָתי :

קְלִי הַלְלוּיָה ! הַלְלוּ אָתָּה
שֵׁם יְיָ הַלְלוּ עֲבָדִי יְיָ :
שְׁעוֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת
בֵּית אֱלֹהִינוּ : הַלְלוּיָה כִּי
טוֹב יְיָ זָמָרוּ לְשָׁמוֹ בְּיְנָעִים :

freundlich; denn Jakob hat sich Gott erwählet, Israel zu seinem Eigenthume. Das weiß ich, daß Gott ist groß und unser Herr mehr als alle Götter. Was Gott will, das macht er im Himmel und auf Erden, in den Meeren und all den Tiefen. Er führt heraus die Wolken vom Ende der Erde, schaffet die Blitze für den Regen, und läßt heraus den Sturm aus seinen Behältern. Er schlug die Erstgeborenen Egyptens vom Menschen bis zum Viehe, schickte Zeichen und Wunder in deine Mitte, Egypten, über Pharaos und alle seine Knechte. Er schlug große Völker, und schlug danieder mächtige Könige — Sichon, König von Amorai, Og, König von Bashan und alle Reiche Kanaans — und gab ihr Land zum Erbe seinem Volke Israel!

Gott, dein Name ist ewig, dein Gedächtniß geht durch alle Seiten; denn Gott rechtest für sein Volk, und bedenkst in Gnade seine Knechte. Die Göthen der Völker sind Silber und Gold, das Werk von Menschenhänden. Einen Mund haben sie, und reden nicht; Augen haben sie und sehen nicht;

**כִּי יַעֲקֹב בָּחָר לֹו יְהָיֵה יִשְׂרָאֵל
לְסֶגֶל תֹּזֵה: כִּי אַנְּיִי יְדֻעָתִי בְּיַ
גְּדוֹלָה יְיִי וְאַדְנֵנוּ מִכְלָלָה
אֱלֹהִים: כָּל אֲשֶׁר־חָפֵץ
יְיִי עָשָׂה בְּשָׁמִים וּבָאָרֶץ
בְּיָמִים וּכָל תְּהִמּוֹת: מַעַלָּה
גְּשָׁאִים וּמִקְצָה הָאָרֶץ
בְּרִקִּים לְמַטֵּר עָשָׂה מִזְאָ
רוֹתָה מְאוֹצְרוֹתָיו: שְׁהָבָה
בְּכוֹרִי מִצְרִים מִאָדָם עַד
בְּהַמָּה: שְׁלָחָת אֲתוֹת
וּמְפִתִּים בְּתוּכֵי מִצְרִים
בְּפְרָעָה וּבְכָל־עַבְדֵּיו:
שְׁהָבָה גְּזִים רַבִּים וְתַרְגּ
מְלָכִים עַצּוּמִים: לְסִיחָזֵן
מֶלֶךְ הָאָמָרִי וְלַעֲזֵג מֶלֶךְ
הַבְּשָׂזֵן וְלַכְלָמְלָכּוֹת בְּגַעַן:
וְנַתֵּן אָרֶצֶם נְחָלָה. נְחָלָה
לִיְשָׂרָאֵל עַמּוֹ: יְיִי שְׁמָךְ
לְעוֹלָם יְיִי זְכָרָה לְדָרְזָדָר:
כִּי יָדֵין יְיִי עַמּוֹ וְעַל עַבְדֵּיו
יִתְגַּחַם: עַצְבֵּי הַגּוֹיִם כְּסִיף
וְזָהָב. מַעֲשָׂה יְדֵי אָדָם:
פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּר עַינִים**

Ohren haben sie und hören nichts; auch ist kein Lebensgeist und Odem in ihrem Munde. Wie sie sind, sind die, die sie machen, alle, die auf sie vertrauen.

Haus Israels! lobet Gott!
Haus Arons! lobet Gott!
Haus Levis! lobet Gott!
Ihr Gottesfürchtigen! lobet Gott!

Gelobt sei Gott von Zion aus, der thronet in Jerusalem.
Halleluja! lobet Gott den Herrn!

Danket Gott, denn er ist gütig! ewig währet seine Gnade.

Danket dem Gotte der Götter! ewig währet seine Gnade!

Danket dem Herrn der Herren! ewig währet seine Gnade!

Dem, der große Wunder thut einzig und allein! ewig währet seine Gnade.

Der die Himmel hat geschaffen mit Verstand! ewig währet seine Gnade.

Der die Erde hat gewölbt auf den Wassern! ewig währet seine Gnade.

Der die großen Lichter hat geschaffen! ewig währet seine Gnade.

Die Sonne, daß sie herrschen soll am Tage! ewig währet seine Gnade.

Den Mond und die Gestirne! daß sie herrschen in der Nacht! ewig währet seine Gnade.

שחרית

לָהֶם וְלֹא יַרְאֵוּ אֱנוֹנִים לָהֶם
וְלֹא יַאֲוִינוּ אֲפִכְעָבָן יְשִׁדּוֹת
בְּפִיהֶם בְּמֹזְבָּחָה יְהִי עֲשֵׂיכֶם
כָּל אֲשֶׁר בְּטַח בְּהֶם בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּרָכוּ אַתְּיִ בֵּית
אַהֲרֹן בְּרָכוּ אַתְּיִ בֵּית
הַלְוִי בְּרָכוּ אַתְּיִ בֵּית
בְּרָכוּ אַתְּיִ בְּרוֹךְ יְהִי מַצִּיּוֹן
שָׁכֶן יְרוּשָׁלָם הַלְלוּיָה
קָל הַזָּדוֹ לְיִ בְּרַטְזָב
כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ
הַזָּדוֹ לְאֱלֹהִי הָאֱלֹהִים
כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ
הַזָּדוֹ לְאָדָנִי הָאָדָנִים
כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ
לְעִשָּׂה גְּפֻלָּות גְּדָלוֹת לְבָדָז
כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ
לְעִשָּׂה הַשָּׁמִים בַּתְּבוּנָה
כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ
לְרוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמִּפְּנִים
כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ
לְעִשָּׂה אָזְרִים בְּדָלִים
כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ
אַתְּהַשְּׁמֵשׁ לְמַמְשֵׁלָת בַּיּוֹם
כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ
אַתְּ הַיְמָן וְכֹזְבָּבִים לְמַמְשֵׁלָת
בְּלִילָה כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ

Der Egypten schlug in seinen Erstgeborenen! ewig währet seine Gnade.

Und Israel führte heraus aus ihrer Mitte! ewig währet seine Gnade.

Mit starker Hand und ausgestrecktem Arme! ewig währet seine Gnade.

Der das Schilfmeer spastete in Stütze! ewig währet seine Gnade.

Und Israel führte mitten durch! ewig währet seine Gnade.

Und Pharaos und sein Heer versenkte ins Meer! ewig währet seine Gnade.

Der sein Volk geleitet durch die Wüste! ewig währet seine Gnade.

Und die großen Könige geschlagen! ewig währet seine Gnade.

Die gewaltigen Könige erschlagen! ewig währet seine Gnade.

Sichon den König von Ammon! ewig währet seine Gnade.

Und Og den König von Bashan! ewig währet seine Gnade.

Und gab ihr Land zum Erbe! ewig währet seine Gnade.

Zum Erbe seinem Knechte Israel! ewig währet seine Gnade.

Der in unserer Erniedrigung stets unser hat gedacht! ewig währet seine Gnade.

שחרית

למִפְהָ מִצְרַיִם בְּכֹזְרִיכֶם

בְּיֵ לְעוֹלָם חֶסְדָוָ:

וַיֹּצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹךְ

בְּיֵ לְעוֹלָם חֶסְדָוָ:

בְּיֵד חִזְקָה וּבְזֹרְעָ נְטִיָה

בְּיֵ לְעוֹלָם חֶסְדָוָ:

לְגַזְרָ יִסְסֹוף לְגַזְרִים

בְּיֵ לְעוֹלָם חֶסְדָוָ:

וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ

בְּיֵ לְעוֹלָם חֶסְדָוָ:

וְגַעַר פְּרֻעָה וּמִילָוּ בִּיסְסֹופָ

בְּיֵ לְעוֹלָם חֶסְדָוָ:

לְמַזְלִיךְ עַמּוֹ בְּמִדְבָּר

בְּיֵ לְעוֹלָם חֶסְדָוָ:

לְמִפְהָ מֶלֶכִים גְּדָלִים

בְּיֵ לְעוֹלָם חֶסְדָוָ:

וַיָּהַרְגֵ מֶלֶכִים אֲדִירִים

בְּיֵ לְעוֹלָם חֶסְדָוָ:

לְסִיחָן מֶלֶךְ הַאֲמָרִי

בְּיֵ לְעוֹלָם חֶסְדָוָ:

וְלַעֲזָג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן

בְּיֵ לְעוֹלָם חֶסְדָוָ:

וְנַתֵּן אֶרְצָם לְנַחֲלָה

בְּיֵ לְעוֹלָם חֶסְדָוָ:

נַחֲלָה לִיְשָׂרָאֵל עַבְדוֹ

בְּיֵ לְעוֹלָם חֶסְדָוָ:

שְׁבַשְׁפָלְנוּ זָכְרָלְנוּ

בְּיֵ לְעוֹלָם חֶסְדָוָ:

וַיִּפְרֹקֵנִי מִאֲנִינִי

בַּי לְעֹזָלֶם חַסְדוֹ:

נָתַן לְחַם לְכָל־בָּשָׂר

בַּי לְעֹזָלֶם חַסְדוֹ:

הַזָּרוּ לְאָל הַשְּׁמִים

בַּי לְעֹזָלֶם חַסְדוֹ:

יְרָגֵנוּ צָדִיקִים בְּיִ

לִישְׁרִים נָאוֹה תִּתְהַלֵּה: הַזָּרוּ

לְיִ בְּכָנוֹר בְּגַבְלָ עַשְׂוָר

וַמְּרוֹיְלֹו: שִׁירֹו לוֹ שִׁיר

חַדְשָׁ הַוִּיטִיבּוּ נְגַן בְּתְרוּעָה:

כַּי יִשְׁרָ דְּבָרִי וְכָל־מַעַשְׂהָיו

בְּאָמִונָה: אַהֲבָ צְדָקָה

וַמְשִׁפט חַסְדָּר יְיַ מַלְאָה

הָאָרֶץ: בְּדָבָר יְיַ שְׁמִים

נָעָשָׂו וּבְרוֹחַ פִּיו כָּל־צְבָאָם:

כָּנָס כְּגַד מֵי הַיָּם נָתַן

בְּאוֹצְרוֹת תְּהוּמוֹת: יִירָאָו

מֵי כָּל־הָאָרֶץ מִמְּפֻנוּ יִגּוֹרֹו

כָּל־יִשְׁבֵי תָּבֵל: בַּי הָוָא

אָמַר וַיְהִי הָוָא צְוָה וַיַּעֲמֹד:

יְיַ הַפִּיר עַצְתְּ גּוֹיִם הַנִּיאָ

מִחְשְׁבּוֹת עַמִּים: עַצְתְּ יְיַ

לְעֹזָלֶם פָּעַמּוֹד מִחְשְׁבּוֹת

לְבוֹ לְדָר וְדָר: אַשְׁרִי הַגּוֹי

Und uns gerettet hat von uns
seinen Drängern! ewig währet
seine Gnade.

Der Brod gibt allem Fleis-
che! ewig währet seine
Gnade.

Danket dem Gott des Himmels!
ewig währet seine
Gnade.

Frohlocket, ihr Gerechten,
vor Gott! denen, die redlichen
Herzens sind, steht des Herrn
Wohl wohl an. Danket Gott
mit Zither und mit Harfen,
auf der zehnsaitigen Harfe
spielt auf vor ihm! Singet
ihm ein neues Lied, spielt
euer bestes Saitenspiel unter
jubelndem Posannenschall! Denn
gerecht ist Gottes Wort, und
all sein Thun in Treue. Er
liebet Tugend und Gerechtigkeit,
von Gottes Milde ist voll die
Welt. Durch Gottes Wort
sind die Himmel geschaffen,
durch einen Hauch aus seinem
Munde die Sternenheere alle.
Er thürmet wie eine Mauer
die Wasser des Weltmeeres,
und gibt in Behälter die Flu-
then. Es fürchtet sich vor Gott
alle Welt, es fühlen eine heilige
Scheu vor ihm Alle, die den
Erdball bewohnen. Denn er
sprach, und es ward; er gebot
und es stand da! Er löset den
Rathschlag der Völker, und
vereitelt die Gedanken der Na-
tionen. Aber der Rathschluß
Gottes besteht, und die Gedanken
seines Herzens gehen durch alle
Seiten. Wohl dem Volke, dessen

Gott er ist; dem Volke, das er sich zum Erbe erkoren. Vom Himmel schauet Gott, und sieht alle Menschenkinder; von seinem festen Wohnsizze blickt er hinab auf alle Westenbewohner. Der gebildet hat insgesamt ihr Herz, der achtet wohl aus all ihr Thun. Nicht ist dem König geholfen mit einem großen Heere, und der Starke rettet sich nicht mit seiner großen Kraft. Trüglich ist das Ross zur Hilfe und mit seinem großen Heere rettet er sich nicht. Schau! Gottes Auge ist gerichtet auf die Gottesfürchtigen, die da hoffen auf seine Gnade, daß er rette aus dem Tode ihre Seele, und sie am Leben erhalten in der Hungersnoth. Darum hoffet unsere Seele auf Gott; er ist unsere Hilfe, unser Schutz und Schild. Sein erfreuet sich unser Herz, in seinem heiligen Namen ist unsere Zuversicht.

Möge deine Gnade, Gott, so walten über uns, wie wir auf dich hoffen und vertrauen.

טוֹטֵר Ein Psalmslied für den Sabbath-Tag. Gut ist es danken dem Herrn, deinen Namen mit Sang und Saitenspiel zu rühmen, allerhöchster Gott! zu verkünden am Morgen deine Gnade und deine Treue in den Nächten — beim zehnsaitigen Psalter, beim Harfenklang und Lautenspiel. Denn du hast mich

אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֵי הָעָם | בְּחַר
לְנַחֲלָה לוֹ : מִשְׁמִים הַבִּיט
יְיָ רָאָה אֶת-כָּל-בְּנֵי הָאָדָם :
מִמְּכֹזֶן שְׁבָתוֹ הַשְׁגִּיחַ אֶל
כָּל-יִשְׂבֵּי הָאָרֶץ : הַיִּצְרָאֵל
לְכָם הַמְּבִין אֶל כָּל-
מִعְשֵׂיהֶם : אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשֵׁעַ
בְּרַב-חִיל גְּבוּר לֹא יִגְּזַל
בְּרַב כָּחָ: שָׁקֵר הַסּוּס
לְתְשִׁיעָה וּבְרַב חִילוֹ לֹא
יִמְלֹט : הַגָּה עַזְיָן יְיָ אֱלֹיֶר אָיוֹן
לְמִיחָלִים לְחַסְדָוּ : לְהַצִּיל
מִפְּנוֹת נֶפֶשׁ וְלִחְיוֹתָם
בְּרַעְבָּ: נֶפֶשׁנוּ חַקְתָּה לִי
עַזְרָנוּ וּמְגַנָּנוּ הוּא : כִּי בָּזָן
יִשְׁמַח לְבָנָנוּ כִּי בְּשָׁם כְּדַשֵּׁן
בְּטַחַנוּ : יְהִי חַסְדָךְ יְיָ
עַלְינָנוּ כָּאֲשֶׁר יְחַלֵּנוּ לְךָ :
אֵי מִזְוָר שִׁיר לִי
הַשְּׁבָתָה : טוֹב לְהַזְדֹּזֶת לִי
וְלֹזֶם לְשָׁמֶךָ עַלְיוֹן : לְהַגִּיד
בְּבָקָר חַסְדָךְ וְאִמְנוֹתָךְ
בְּלִילּוֹת : עַלְיָעִשּׂוֹר וְעַלְיָ
גְּבַל עַלְיָהָנוּ בְּכָנּוּרָה : כִּי

erfreuet, Gott, mit deinen Werken; ob der Schöpfungen deiner Hände jauchze ich. Wie groß sind deine Werke, Gott! wie unendlich tief sind deine Gedanken! Der Mensch in seinem Unverstand, der weiß das nicht, der Thor, der ahnet das Alles nicht. Wenn die Freuler sprossen wie das Gras, wenn sie geblühet wie die Blume die das Unheil schaffen, werden sie vertilgt für immer; — und du, Gott, bist erhaben, in Ewigkeit derselbe! Denn schau', deine Feinde, Herr, schau deine Feinde sind verloren, in sich zerfallen Alle, die das Unheil schaffen. Und mir hebst du das Haupt empor wie des Waldstiers Horn, und salbest mich mit frischem Oele. Da schauet mein Auge seine Lust an meinen Neidern, wenn aufstehen wider mich die Böswilligen, hört es mein Ohr an ihnen. Der Gerechte blühet wie die Palme, wie die Ceder auf dem Libanon wächst er in die Höhe, die gepflanzt sind in Gottes Haus, die in den Höfen Gottes blühen, die sind im Wachsen bis ins graue Alter, und bleiben immer markig, kräftig, frisch; auf daß sie verkünden, daß Gott ist gerecht, mein Schutz und Hort, und an ihm kein Fehl und Falsch!

" Gott ist der Welten Herr! Er kleidet sich in seine Pracht, es kleidet sich Gott in seine Macht und gürtet sich; — da steht fest die Welt und wanket

שחרית

שמחתני יי בפעלך
במעשי ידיך ארגן: מה
גדלו מעשיך יי מאד עמקו
מחשבתיך: איש בעיר לא
ידע ובסיל לא-יבין את-
זאת: בפרח רשעים | במו
עשב ויציצו בלב-פעלי און
להשמדם עדיעד: ואתה
מרום לעוזם יי: כי הנחה
אייך יי כיהננה אייך
יאבדו יתפדרו כל פعلي
און: ותרם קראים קרני
בלתי בשמן רענן: ותבט
עיני בשורי בקמים עלי
מרעים תשמענה און:
צדיק בתמר יפרח בארו
בלבנון ישגה: שתולים
בבית יי בחצרות אלהינו
יפריחו: עוד ינוון בשיבה
השנים ורעננים יהיו:
להגיד כי ישר יי צורי ולא
עלתה בו:

יי יי מלך גאות לבש לבש יי
עו התאזר אפתפוץ פבל כל-

nicht! Fest steht dein Thron von jeher, von Ewigkeit her bist du! Es erheben die Ströme, Herr, es erheben die Ströme ihr Rauschen, es erheben die Ströme ihren Wellenschlag. Mächtiger als das Rauschen der strömenden Fluth, ist die Brandung des Weltmeers. Mächtiger — Gott in seiner Höhe! dein Zeugniß ist immer wahrhaft treu; deines Hauses Schmuck — die Heiligkeit, Gott für alle Zeiten!

Dein Gottes Ruhm ist für die Ewigkeit; es freuet sich Gott seiner Schöpfungen. Der Name Gottes sei gelobt von nun an bis in Ewigkeit! Vom Sonnenaufgange bis zu ihrem Niedergange ist gepriesen der Name Gottes. Erhaben über alle Völker ist Gott, über die Himmel seine Herrlichkeit. Gott, dein Name ist ewig dein Gedächtniß geht durch alle Zeiten. Gott hat seinen Thron im Himmel aufgestellt, und sein Reich und seine Waltung geht über Alles. Es freuen sich die Himmel, es frohlocket die Erde, und unter den Völkern sprechen sie: Gott regiert die Welt. Gott regiert, Gott hat regiert, Gott wird regieren in Ewigkeit. Gott ist der Welten König in Ewigkeit! Es gehen Völker unter in seinem Lande und Reiche; Gott löset den Rathschluß der Völker, und vereilt die Gedanken der Nationen. Viele Gedanken sind in des Menschen Herzen, Gottes Rathschluß — der hat Bestand.

תְּמֻזָּתָה: נֶכְזֵן כִּסְאָךְ מֵאוֹ מַעֲזָלָם
אֱפָה: נֶשְׁאָי נֶהְרוֹת וַיִּי. נֶשְׁאָו
נֶהְרוֹת קְוָלָם יִשְׁאָי נֶהְרוֹת דְּכִים:
מַקְלָות וְמִים רְבִים. אֲדִירִים וְ
מְשִׁבְּרִירִים אֲדִיר בְּמַרוֹם יִי:
עֲדַתִּיךְ נֶאֱמָנוֹ מָאָד לְבִיתְךְ נֶאֱוָה
קָדֵשׁ יִי לְאָזֵךְ יְמִים:

יְהִי כָּבֹוד יִי לְעוֹלָם
יִשְׁמָח יִי בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם
יִי מְבָרֵךְ מַעֲתָה וְעַד—
עוֹלָם: מִמְוֹרָח שְׁמֵשׁ עַד—
מְבוֹאָו מְהַלֵּל שֵׁם יִי: רַם
עַל־כָּל־גּוֹיִם וַיִּי עַל הַשָּׁמִים
כְּבָזָז: יִי שְׁמֵךְ לְעוֹלָם יִי
וְכָרֵךְ לְדָר וְדָר: יִי בְּשָׁמִים
הַכִּין כִּסְאָו וּמְלָכָותָו בְּכָל
מְשִׁלָּה: יִשְׁמָחֵי הַשָּׁמִים
וְתִגְלֵל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגּוֹיִם
יִי מַלְךָ: יִי מַלְךָ יִי מַלְךָ יִי
יִמְלָךְ לְעוֹלָם וְעַד: יִי מַלְךָ
עוֹלָם וְעַד אָבָדוֹ גּוֹיִם
מְאָרָצָו: יִי הַפִּיר עַצְתְּ גּוֹיִם
הַנִּיא מְחַשְּׁבָות עַמִּים:
רְבּוֹת מְחַשְּׁבָות בְּלֶבֶן־אִישׁ
וּעַצְתְּ יִי הִיא תְּקוּמָ: עַצְתְּ

Gottes Rathschluß besteht in Ewigkeit, die Gedanken seines Herzens gehen durch alle Zeiten. Denn er sprach, und es ward; gebot und es stand da! So hat Gott Zion sich erwählt, es begehret zu seinem Sitz; so hat Gott Jakob sich erwählt, Israel zu einem Eigenthum; so wird auch Gott nicht verstoßen sein Volk, und sein Erbe nicht verlassen. Er der Allerbarmende wird versöhnen die Schuld und nicht verderben; er hat schon oft abgewendet seinen Zorn, daß nicht ausbreche sein ganzer Grimm.

Gott sende uns das Heil, Herr erhöre uns wenn wir dich rufen.

אָשָׁרִי Wohl denen, die da sitzen in deinem Hause, und immerfort dich preisen. Selah! Wohl dem Volke, dessen Gott ist Gott der Herr!

Ein Lobgesang von David. Ich will dich erheben, mein Gott und Herr, und will loben deinen Namen in Ewigkeit. Alle Tag will ich dich loben, und preisen deinen Namen in Ewigkeit. Groß ist Gott und gepriesen über Alles, und seine Größe unerschöpflich. Eine Zeit rühmt der andern dein Wirken, und deine Allmacht verkünden sie. Die Pracht und Herrlichkeit deiner Majestät und deine wundervollen Worte sind mein Gespräch. Von der gewaltigen Macht deiner Wunderthaten reden sie, und von deiner Größe will ich erzählen. Das Angedenken deiner unendlichen Güte strömt

שחרית

יְיַלְוָלֶם תָּעִמֵּד מִחְשָׁבֹות
לְבּוֹ לִדְרָךְ וְדָרָךְ בַּיְהֹא
אָמֵר וַיֹּהִי הוֹא צֹה וַיַּעֲמֹד:
כִּי־בָּחָר יְיַ בָּצְיוֹן אָנָה
לִמְזָשֵׁב לוֹ: בַּיְ יַעֲקֹב בְּחָר
לוֹ יְהָיָה יִשְׂרָאֵל | לְסִגְקָתָוּ: בַּיְ
לְאִיטָּשׁ יְיַ עַמּוֹ וַנְחַלְתָּו לֹא
יַעֲזֹב: וַהֲוָא רְחוּם יַכְפֵּר
עָזָן וְלֹא יַשְׁחִירָת וְהַרְבָּה
לְהַשִּׁיב אָפָוּ וְלֹא יַעֲרֵב כָּל
חַמְתָּו: יְיַ הַשְׁעִיה הַמְּלָךְ
יַעֲנָנוּ בַּיּוֹם קָרָאנוּ:

**אָשָׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵּיתְךָ עוֹד
יְהַלְלוּךְ סְלָה:** אָשָׁרִי הָעָם
שַׁבְּכָה לוֹ. אָשָׁרִי הָעָם שְׁזִי
אלְהָיוּ:

קְמָה תִּהְלֶה לְרוֹד. אַרְוֹמָמָךְ אֱלֹהִי
הַטְּלָךְ וְאַבְרָכָה שְׁמָךְ לְעוֹלָם וְעַד:
בְּכָלִיּוֹם אַבְרָכָךְ וְאַהֲלָלָה שְׁמָךְ
לְעוֹלָם וְעַד: בְּרוֹל יְיַ וַמְהַלֵּל מָאֵד
וַלְגַדְלָתָו אֵין חַקָּר: דָזָר לְדֹזָר
יַשְׁבָּח מַעַשְׁיךָ וְגַבּוֹרָתִיךָ יַפְרִידָוּ
הַדָּר בְּכֹזֶד הַזָּדָק וְדָבְרֵי נְפָלָאָתִיךָ
אָשָׁרִיחָה: וְעֹזֹז נְזָרָאָתִיךָ יַאֲמִרֵי
וַגְּדַלְתָּךְ אַסְפְּרָגָה: זָכָר וּרְבָּ טִיבָּךְ

von ihnen aus, deine Gerechtigkeit lobpreisen sie. Gott ist gnädig und barmherzig, langmüthig und voller Huld und Milde. Gott ist gütig gegen Alle, und hat Erbarmen mit allen seinen Schöpfungen. Daraum danken dir, Gott alle deine Schöpfungen, und deine Frommen stimmen an dein Lob. Von der Herrlichkeit deines Reiches sprechen sie, von deiner Allmacht reden sie; daß sie verkünden den Menschenkindern seine Macht, und die Herrlichkeit und Pracht seines Reiches. Dein Reich ist ein Reich aller Welten, deine Herrschaft geht durch alle Zeiten. Gott ist es, der stützt die Fallenden, und aufrichtet, die gebeugt sind. Aller Augen hoffen auf dich, und du gibst ihnen die Speise, jedem zu seiner Zeit; öffnest deine Hand und sättigst Alles, was lebet, mit Wohlwollen. Gott ist gerecht in allen seinen Wegen, liebreich in allen seinen Werken. Gott ist nahe Allen, die ihn anrufen mit Wahrhaftigkeit. Den Gottesfürchtigen thut er ihren Willen, er hört ihr Schreien und schickt sein Heil. Er schirmt Alle, die ihn lieben, undrottet alle Frevler aus. Des Herrn Ruhm soll mein Mund verkünden, und alles Fleisch lobpreisen seinen heiligen Namen in Ewigkeit. So lobpreisen wir den Herrn von nun an bis in Ewigkeit Halleluja! lobet Gott den Herrn.

Halleluja! lobet Gott den Herrn! Preise meine Seele den Herrn!

Ich preise Gott all mein Leben lang, singe mein Lied dem Herrn, dieweil ich bin. Verlasset euch nicht auf Fürsten, auf ein Menschenkind, bei dem kein Heil und keine Hilfe ist. Geht ihm aus der Lebens-

יבְּרִיאָה וַצְדִּקָתָה יְרֵגְנָנוּ: חֲפֹזִין וַרְחֻמָים
 יְ אַרְךָ אֶפְרַיִם וְגָדְלַתְחָסֵד: טֹזֵב יְ
 לְפָלָן וּרְחַמְיוֹ עַלְפָלָלְמַעַשְׁיוֹ: יְזֹדָקָה
 יְ קָלְמַעַשְׁיךָ וְחַסְדִיךָ: יְבָרְכֵיכָה
 בְּבָזָד מְלָכָוֶתךָ יְאִמְרוּ וְגָבְרִתָךָ
 יְדָבָרָיו: לְהַזְדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם
 גְּבָרִתָיו וּבָזָד רְדוֹר מְלָכָותָו:
 מְלָכָוֶתךָ מְלָכָות כָּל-עוֹלָמִים
 וּמְמַשְׁלִיחָךָ בְּכָל-דָזָר וְדָר: סּוֹמֵךְ
 יְ לְכָל-הַגְּפָלִים וּזְוקָף לְכָל-
 חַבְפּוֹפִים: עַיִנִי כָל אַלְיכָךְ יְשִׁבָרָיו
 וְאַתָה נָתָן לְהָם אַת-אַכְלָם בְּעַתָּה:
 פּוֹתָח אַת-יְדָךְ וּמְשִׁבְעָךְ לְכָל-חַי
 רְצֹזָן: צָדִיק יְיַי בְּכָל-דָרְכָיו וְחַסְדָיו^ו
 בְּכָלְמַעַשְׁיוֹ: קְרוֹזָב יְיַי לְכָל-קְרוֹזָאוֹ
 לְכָל אֲשֶׁר יְקָרָאָהוּ בְּאֶמֶת: רְצֹזָן
 יְלָאוֹ יְעַשָּׂה וְאַת-שְׁעַתָּם יְשִׁמָעָ
 וְיוֹשִׁיעָם: שְׁזֹמֶר יְיַי אַת-בָּלָאָהָבוֹ
 וְאַת-בָּלָהָרְשָׁעָם יְשִׁמְיד: תְּהִלָתָ
 יְיַי יְדָבָרְפִי וְיְבָרֵךְ בָּלְבָשָׂר שֵׁם
 קְדוֹשָׁו לְעוֹלָם וְעַד: וְאַנְחָנִי נְבָרֵךְ
 יְהָ מַעֲפָה וְעַד עַזְלָם הַלְלוּיָה:

קְסוּ הַלְלוּיָה הַלְלוּ נְפָשִׁי אַת
 יְיַי אַהֲלָלָה יְיַי בְּחִי אַזְמָרָה
 לְאֱלֹהִי בְּעֹודִי: אַל-תְּבַטְחֵ
 בְּגָדִיבִים. בְּבָזָדָרָם שָׁאַיִן
 לוֹ תְּשִׁוָּעָה: תְּצִאָ רְיוֹחוֹ

geist, kehrt er zurück in seine Erde, und an dem Tage sind verloren alle seine Pläne. Darum wohl dem, dessen Heil und Hilfe ist Jakobs Gott, der seine Hoffnung setzt auf seinen Gott und Herrn! Der hat gemacht Himmel und Erde, das Meer und Alles was darin ist. Der bewahret seine Treue in Ewigkeit. Der schafft das Recht dem Unterdrückten, gibt das Brod den Hungernden. Gott löset die Gebundenen. Gott macht sehend die Blinden. Gott richtet die Gebeugten auf, Gott liebet die Gerechten. Gott schirmet die Fremden; Waise und Witwe hält er aus; den Weg der Sünder krümmt er. Gott regiert in Ewigkeit, dein Gott, Zion, durch alle Zeiten, Halleluja! lobet Gott den Herrn!

Halleluja: lobet Gott den Herrn. Gut ist es mit Sang und Saitenspiel den Herrn rühmen, da ertönet schön und lieblich des Herrn Ruhm! Jerusalem erbauet Gott, die Verbannten Israels sammelt er. Er heilet die gebrochenen Herzens sind, und verbindet ihre Wunden. Er berechnet die Sterne nach ihrer Zahl, und nennt sie alle mit Namen. Groß ist unser Herr, unendlich seine Kraft, und sein Verstand hat kein

שחרית

ישוב לאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם הַהְוֵא
 אָבָדוֹ עֲשַׂתְנָתִיו : אָשָׁרִי
 שָׁאֵל יַעֲקֹב בֶּעָזָר שְׁבָרוֹ
 עַל־יְיָ אֱלֹהֵיו : עָשָׂה שְׁמָיִם
 וְאָרֶץ אֶת־הָיִם וְאֶת־כָּל
 אֲשֶׁר־בָּם הַשְׁמָר אָמָר
 לְעוֹלָם : עָשָׂה מִשְׁפָּט
 לְעַשְׂוִיקִים נָתַן לָהֶם לְרֻעָבִים
 יְיָ מִתִּיר אָסּוּרִים : יְיָ פְּקַח
 עֲוֹרִים יְיָ זְקִיף בְּפּוֹפִים . יְיָ
 אֶחָב צְדִיקִים : יְיָ שְׁמָר
 אֶת־גְּרִים יִתּוֹם וְאַלְמָנָה
 יְעִזְׂדֵד וְדָרְךָ רְשָׁעִים יִעָּוַת :
 יְמָלֵךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהִיךְ
 צִיּוֹן לְדָרְךָ וְדָרְךָ הַלְלוּיָה :
 קְמֵי הַלְלוּיָה בַּי טוֹב וּמְרָה
 אֱלֹהִינוּ בַּי נְעִים נְאוֹה
 תְּהִלָּה : בְּזָנָה יְרוּשָׁלָם יְיָ
 גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל יְבָנָם : הַרְוֹפָא
 לְשִׁבּוּרֵי לְבָבָו . וּמַחְבָּשָׁ
 לְעַצְבּוֹתָם : מְזָנָה מִסְפָּר
 לְפָזָבִים . לְכָלָם שְׁמוֹת
 יְקָרָא : גְּדוֹלָה אֲדוֹנִינוּ וּרְבָבָה
 בָּה . לְתַבִּינָתוֹ אֵין מִסְפָּר :

Mass. Er hält aufrecht die Gedemüthigten und erniedriget bis zur Erde die Sünder. Stimmet an ein Danklied dem Herrn, singet zur Ethiser vor unserm Gott, der deckt mit Wolken die Himmel, und bereitet für die Erde den Regen, und auf den Bergen lässt wachsen das Gras. Der dem Vieh gibt sein Futter, und den Jungen der Raben, wonach sie schreien. Nicht an des Rosses Kraft hat er sein Gefallen, nicht an des Mannes Schenkeln seine Lust. Er hat sein Gefallen an den Gottesfürchtigen, die da hoffen auf seine Gnade. Jerusalem, preise den Herrn! Rühme, Zion, deinen Gott, denn er festigt die Riegel deiner Thore, segnet deine Kinder in deiner Mitte. Er wahret den Frieden an deiner Grenze, und sättiget dich mit dem Mark des Weizens. Er schickt seinen Spruch auf die Erde; — wie schnell läuft sein Wort — da gibt er Schnee in Flocken, und streut den Reif wie Asche aus; wirft Eis in Schollen; wer kann vor seinem Frost bestehen? Und wieder schickt er sein Wort, und thaut sie auf, lässt wehen seinen Wind, und die Wasser rinnen! So verkündet er sein Wort in Jacob, sein Gesetz und Recht in Is-

מְעוֹדֵד עֲנוּיִם יְיָ. מַשְׁפִּיל
רְשָׁעִים עַדְיִ-אָרֶץ: עֲנוּ
לִי בְּתֹודָה. וּמְזַי לְאֱלֹהִינוּ
בְּכִנּוֹר: הַמְכָפֵה שְׁמִים
בְּעָבִים הַמְבִין לְאָרֶץ מַטָּר.
הַמְצַמֵּיחַ הַרִּים חַצִּיר: נֹתֵן
לְבָהָמָה לְחַמָּה. לְבָנִי עָרָב
אֲשֶׁר יַקְרָאוּ: לְאַבְגָּבוֹרָת
הַסּוּס יַחֲפֵץ. לְאַיְבָּשָׂוִיקִי
הָאִישׁ יַרְצָחָה: רֹצֶחָה יְיָ אֶת־
יְרָאוּ. אֶת־הַמִּיחָלִים
לְחַסְדָּוּ: שְׁבָחוּ יְרוּשָׁלָם
אֶת־יְיָ. הַלְּלִי אֱלֹהִיךְ צִוָּן:
כִּי חֻקְבָּרִיחִי שְׁעָרִיךְ. בְּרַךְ
בְּנִיךְ בְּקָרְבָּךְ: הַשָּׁם גְּבוּלָךְ
שְׁלָום חַקְבָּחָטִים יִשְׁבְּיַעַךְ:
הַשְּׁלָמָה אָמְרָתוֹ עַד מְהֻרָה
מְהֻרָה יְרוּץ דְּבָרוֹ: הַגּוֹתֵן
שְׁלָג בְּצָמָר. כְּפֹור בְּאָפָר
יְפֹזֵר: מְשַׁלֵּיךְ קְרָחָו בְּפָתִים.
לְפָנֵיכְרָתָו מַי יַעֲמֹד: יִשְׁלַח
דְּבָרוֹ וַיִּמְסֹם יִשְׁבְּרוּחָו יוֹלֵדִים:
חֲקָיו וַיְמַשְׁפְּטוּ לִיְשָׁרָאֵל:

rael. Das that er noch für
kein Volk, und seine Rechte
die kennen sie nicht. Halle-
luja! lobet Gott den Herrn!

הַלְלוֹיָה הַלְלוֹיָה!
lobet Gott den Herrn!

Lobet Gott in den
Himmeln! lobet ihn in den
Höhen;

Lobet ihn alle seine Engel:
lobet ihn alle seine Sternen-
heere!

Lobet ihn, Sonn' und Mond,
lobet ihn alle ihr Sterne des
Lichtes!

Lobet ihn, ihr Himmel der
Himmel, und ihr Wasser über
den Himmeln!

Lobet den Namen Gottes!
denn er gebot, und sie wurden
geschaffen, stellte sie hin für die
Ewigkeit, gab ein Gesetz das
keines überschreitet.

Lobet Gott auf Erden, ihr
Drachen und ihr Fluthen.
Blitz und Hagel, Schnee und
Nebel, Sturmwind, der sein
Wort vollzieht! Berg und Hügel,
Fruchtbaum und Eder!
Thier und Wild, Wurm und
Vogel mit den Schwingen!
Erdenkönige und Nationen,
Fürsten und Weltenrichter!
Jüngling und Jungfrau, Greis
und Knabe! Lobet den Namen

לֹא עָשָׂה בֵּן וְלֶבֶל־גּוֹי
וּמְשֻׁפְטִים בְּלִידָעָם
הַלְלוֹיָה:

קְפַח הַלְלוֹיָה | הַלְלוֹי אֲתִי
מִזְדָּה שָׁמִים הַלְלוֹהוּ
בְּמַרוּמִים : הַלְלוֹהוּ בְּלִי-
מְלָאכָיו הַלְלוֹהוּ בְּלִצְבָּאוֹ
הַלְלוֹהוּ שָׁמֵשׁ וִירָתָה הַלְלוֹיָה
בְּלִיכּוֹכְבִּי אֹור : הַלְלוֹהוּ
שָׁמִי הַשָּׁמִים וְהַמִּים אֲשֶׁר
מַעַל הַשָּׁמִים : יְהִלְלוּ אֲתִי
שֶׁם יְיָ כִּי הוּא צָוָה וְנִגְרָאָה
וַיַּעֲמִידָם לְעֵד לְעוֹלָם חֲקָקָה
נָתָן וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוֹי אֲתִי
יְיָ מִזְדָּה אָרֶץ תְּגִינִים וּבְלִי-
תְּהִמּוֹת: אָשׁ וּבְרֵד שְׁלָג
וּקְוִיטָה. רֹוח סְעָרָה עָשָׂה
רְבָרוֹ: הַהֲרִים וּבְלִגְבָּעוֹת
עֵץ פָּרִי וּבְלִאָרְזִים: הַחִידָה
וּבְלִיבְהָמָה רַמְשׁ וּצְפֹר
כְּנַתְמַלְכֵי אָרֶץ וּבְלִילָאמִים
שְׁרִים וּבְלִשְׁפָטִי אָרֶץ:
בְּחוּרִים וּגְם בְּתוּלוֹת וּקְנִים
עַמִּינְעָרִים: יְהִלְלוּ אֲתִישָׁם

Gottes! denn erhaben ist sein Name allein! Seine Majestät geht über Erd und Himmel!

Er erhebet seinem Volke das Horn; das ist der Frommen Stolz und Ruhm, der Ruhm der Kinder Israels, ein Volk das ihm das Nächste ist! Halleluja! lobet Gott den Herrn!

Halleluja! lobet Gott den Herrn! Singet Gott ein neues Lied, sein Lob in den Gemeinden der Frommen. Es freue sich Israel seines Schöpfers; die Söhne Bions jubeln vor ihrem Könige. Sie preisen seinen Namen in Reigen, mit Pauken und Zither stimmen sie an ihr Lied vor ihm. Denn es hat Gott sein Gefallen an seinem Volke, er verherrlicht die Gedehmächtigten mit seinem Heil. Nun freuen sich die Frommen des Ruhmes, und jubeln auf ihren Lagern. Gottes Lob im Munde, ein zweischneidig Schwert in ihrer Hand — üben sie Rache an den Völkern und züchtigen die Nationen, binden in Ketten die Könige, und ihre Gefeierten in eiserne Bände; auf daß vollzogen werde das Urtheil, das geschrieben steht. Das ist der Frommen Ruhm und Stolz. Lobet Gott! Halleluja!

Halleluja! lobet Gott den Herrn!

Lobet Gott in seinem Heiligtume, lobet Gott in der Festung seiner Macht! Lobet ihn nach seiner Wunderkraft, lobet ihn nach seiner vollen Größe! Lobet ihn mit Posaunenklang, lobet ihn mit Harf und Zither, lobet ihn mit Pauk und Reigen, lobet ihn mit Saiten und Schalmeien! Lobet ihn mit

י. כִּי־נְשָׁגֵב שַׁמּוֹ לְבָדָן.
הַזְׂדוֹן עַל אֶרֶץ וּשְׁמִים: וַיַּרְא
קָרְנוֹן לְעַמּוֹ. תְּהִלָּה לְכָל־
חֲסִידִיוֹ לְבָנִי יִשְׂרָאֵל עַם
קָרוֹבוּ הַלְּלִיָּה:

קְטַט הַלְּלִיָּה | שִׁירָוּ לֵי שִׁיר
חֶדְשׁ תְּהִלָּתוֹ בְּקָהָל חֲסִידִים:
יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעַשְׂיוּ בְּנֵי צִיּוֹן יְגִילוּ
בְּמַלְכָם: יְהִלְלוּ שַׁמּוֹ בְּמַחְזָל בְּתַף
וּכְגֹזֶר יִזְמְרוּלָו: בְּיַרְצָחָה יְיָ בְּעַמּוֹ.
יִפְאָר עֲנָוִים בִּישְׁגָעָה: יַעֲלֹזֶה חֲסִידִים
בְּכָבֶד יְרָנָנוּ עַל־מִשְׁבְּכָזָתָם:
רְזָמָמוֹת אֶל בְּגָרוֹנָם וְחַרְבָּ פִּיסָּוֹת
בְּיַדָּם: לְעַשְׂוֹת נְקָמָה בְּגָזִים
תְּזִכָּחוֹת בְּלָאָטִים: לְאַסְרָ מַלְכֵיכֶם
בְּזַקִּים וּגְבָרִים בְּכָבְלִי בְּרִיאָל:
לְעַשְׂוֹת בְּהָם | מִשְׁפָט בְּתוֹךְ הַדָּר
הַוָּא לְכָל־חֲסִידִיוֹ הַלְּלִיָּה:

ק' הַלְּלִיָּה | הַלְּלִיָּה־אַל
בְּקָדְשׁוֹ הַלְּלוֹהוֹ בְּרִכִּיעַעֲזָזָז:
הַלְּלוֹהוֹ בְּגִבּוֹרָתָיו הַלְּלוֹהוֹ
כָּרְבָּ גָּדָלָו: הַלְּלוֹהוֹ בְּתַקְעָ
שְׁזֹפֶר הַלְּלוֹהוֹ בְּגַבְלָ
וּכְגֹזֶר: הַלְּלוֹהוֹ בְּתַף
וּמַחְזָל. הַלְּלוֹהוֹ בְּמַגִּים
וּעְגָב: הַלְּלוֹהוֹ בְּצַלְצָלִי־

Klingendem Geläute; lobet ihn mit klingendem Schalle; Alles was nur Odem hat, das lobe Gott! Halleluja!

Alles was nur Odem hat, das lobe Gott, Halleluja!

Gelobt sei Gott in Ewigkeit Amen! Amen!

Gelobt sei Gott von Zion aus, der thronet in Jerusalem. Halleluja!

Gelobt sei Gott, Israels Gott, der Wunder thut einzig und allein; gelobt der Name seiner Herrlichkeit in Ewigkeit, und es werde seiner Herrlichkeit die ganze Erde voll — Amen! Amen!

David lobete Gott vor den Augen der ganzen Versammlung, und David sprach: Gelobt seist du Gott, Israels Gott, unser Vater, von Ewigkeit, in Ewigkeit, Dein Gott, ist die Größe die Macht und die Herrlichkeit, der Sieg und der Ruhm wie alles im Himmel und auf Erden; dein, Gott ist das Reich und die Erhabenheit, du von Allem das Haupt! Der Reichtum und die Ehre sind dein, und du schaltest über Alles; in deiner Hand ist die Kraft und Stärke, in deiner Hand ist es, groß zu machen und stark

שחרית

שמע. הַלְלוּהוּ בָצָלָצָל
רוֹעֵדָה: כָל הַגְשָׁמָה
תְהִלָּל יְהִי הַלְלוִיה: כָל הַפְּשָׁמָה תְהִלָּל יְהִי הַלְלוּה:

ברוך יי לעוֹלָם אָמֵן.
וְאָמֵן: בָרָךְ יי מִצְיוֹן שְׁכָנֵ
יְרוֹשָׁלָם הַלְלוִיה: בָרָךְ יי
אֱלֹהִים | אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל.
עָשָׂה נִפְלָאוֹת לְבָדוֹ:
וָבָרָךְ שֵׁם כְבָדוֹ לְעוֹלָם.
וַיִּמְלָא כְבָדוֹ אֶרְטִיכָל-

הָאָרֶץ אָמֵן | וְאָמֵן:
וַיִּבְרַךְ דָוִיד אֲתִי לְעִנִי
כָל-דִקְהָל וַיֹאמֶר דָוִיד
בָרָךְ אַתָה יי אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל
אָבִינוּ מְעוֹלָם וְעַד-עוֹלָם:
לְךָ יי הַגְדָלָה וְהַגְבִירָה
וְהַתְפָאָרָת וְהַגְזָחָה וְהַחְזָדָה
כִי-כָל בְשָׁמִים וּבָאָרֶץ לְךָ
יְהַמְמָלָכָה וְהַמְתַנְשָׁא
לְכָל | לְרָאשׁ: וְהַעֲשָׂר
וְהַכְבּוד מְלָפְנֵיךְ וְאַתָה
מוֹשֵׁל בְכָל וּבְיַדְךְ כִּי
וְגִבּוֹרָה וּבְיַדְךְ לְגִדְלָה וְלִחְזָקָה

לְכֹל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶזֶדִים
אֲנָהָנוּ לְךָ וּמְהֻלָּלִים לִשְׁם
תִּפְאַרְתָּךְ: אַתָּה הוּא יְיָ
לְבָדָךְ אַתָּה עֲשִׂית אָרֶץ
הַשְׁמִים שְׁמֵי הַשְׁמִים וּכְלָלָ
צְבָאָם הָאָרֶץ וּכְלִי־אֲשֶׁר
עַלְיָה הַיְמִינָה וּכְלִי־אֲשֶׁר
בָּהָם וְאַתָּה מְחִיה אָרֶץ
כָּלָם וְצָבָא הַשְׁמִים לְךָ
מִשְׁתְּחִוִּים: אַתָּה הוּא יְיָ
דָּאָלְהִים אֲשֶׁר בְּחִרְתָּ
בְּאָבָרִם וּהֹצֵאָתָנוּ מִאָוֶר
בְּשָׁדִים וּשְׁמַעַת שָׁמוֹ
אָבָרְהָם: וּמֵצָאת אֶת לְבָבוֹ
נָאָמֵן לְפָנֶיךָ:

וּכְרוֹת עַמּוֹ הַבְּרִית לְתַת
אַתְּ־אָרֶץ הַכְּנָעָנִי הַחַתִּי
הָאָמָרִי וּהַפְּרָזִי וּהַיְבוֹסִי
וּבְגַרְגְּשִׁי לְתַת לֹרְעֹו וּתְקָם
אַתְּ־דְּבָרִיךְ בְּרִצְדִּיק אַתָּה:
וּתְرָאָו אַתְּ־עָנִי אֲבוֹתֵינוּ
בְּמִצְרָיִם. וּאַתְּ־זַעֲקָתָם
שְׁמַעַת עַלְיִם סְוִף: וּתְהַנֵּן
אֲתוֹת וּמִפְתִּים בְּפְרָעָה

zu machen Jeden. Nun Gott, danken wir dir und preisen den Namen deiner Herrlichkeit!

Du bist Gott allein. Du hast den Himmel gemacht und der Himmel Himmel, und alle ihre Sternenheere, die Erde und was auf ihr ist, die Wasser und was in ihneu ist; du belebst sie alle, und die Heerschaaren des Himmels beugen sich vor dir. Du bist Gott, der Herr, der Abram hat gewählt und ihn hat geführt aus Ur der Chaldäer, und hast ihn Abraham genannt, dieweil du sein Herz treu gefunden vor dir.

Da schlossest du mit ihm den Bund, zu geben das Land des Kanaani, Chiti und Emori, Prisi, Iebusi und Girgost — es zu geben seinem Samen; und hast gehalsten dein Wort, denn gerecht bist du. Du sahest den Jammer unserer Väter in Egypten und hörtest ihren Schrei am Schilfmeere, und thatest Zeichen und Wunder an Pharao und an allen seinen

Knechten und an allem Volke in seinem Lande, dieweil du gewußt, daß sie frevelnd sich an ihnen vergangen, und hast dir einen Namen gemacht — bis auf den heutigen Tag. Du hast das Meer vor ihnen gespalten, daß sie mitten durchs Meer gegangen wie auf trockenem Lande, und ihre Verfolger hast du geschleudert in die Tiefen, wie einen Stein in die gewaltigen Wässer.

vvv An dem Tage erlösete Gott Israel aus der Hand der Egypter, und Israel sah die Egypter todt am Ufer des Meeres. Und Israel sah die Hand des Herrn, die so großes an den Egyptern gethan, da fürchtete alles Volk den Herrn, und sie glaubten an Gott und an Moses, seinen Knecht.

vvv Da sangen Moses und die Kinder Israels dieses Lied dem Herrn, und sie sprachen:

Ich singe von Gott; denn erhaben, erhaben ist er; das Roß und seinen Reiter stürzt' er in's Meer. Mein Sieg ist Gott, mein Lied ist Gott, er ist mein Heil; er mein Gott den ich rühme, der Gott meines Vaters, den ich erhebe.

Gott ist ein Kriegsmann, Gott — ist sein Name! die

שחרית

וּבְכָל־עַבְדֵי וּבְכָל־עַם
אֶרְצֹו: בַּי יִדְעַת כִּי הַוִּירוֹ
עֲלֵיכֶם וַתַּעֲשֵׂלְךָ שֵׁם
בְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהַיּוֹם בְּקַעַת
לִפְנֵיכֶם וַיַּעֲבֹרְךָ בְּתוֹךְ הַיּוֹם
בִּיבְשָׁה. וְאַתְּ רֹדֵפִים
הַשְּׁלָכָת בְּמִצּוֹלָת בְּמוֹזִי
אָבִן בְּמִים עָזִים:

וַיַּוְשַׁע יְהֹוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־
יִשְׂרָאֵל מִן־מִצְרָיִם וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל
אֶת־מִצְרָיִם מִתְּעִלְשָׁפֶת הַיּוֹם:
וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיּוֹם הַגְּדוֹלָה
אֲשֶׁר עָשָׂה יְהֹוָה בְּמִצְרָיִם וַיַּרְא
הַעַם אֶת־יְהֹוָה וַיַּאמְינֵו קִידּוּשָׁה
וּבִמְשָׁה עֲבֹדוּ:

אָז יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת
לִיהְוֹה וַיֹּאמְרוּ לְאָמֵר
אֲשִׁירָה לִיהְוֹה בְּיִגְאָה גָּאה
סֻסִים וּרְכָבָיו רַמָּה בַּיּוֹם: עַזִּי
וּזְמָרָת יְהֹוָה וַיַּחֲזִילִי לִישְׁעָה
יְהֹוָה אֱלֹי וְאָנוּ הוּא אֱלֹהֵינוּ אָבִינוּ
וְאָרְמָמָנוּ: יְהֹוָה אֵישׁ
מַלְּחֵם הַיְהֹוָה שְׁמָנוּ:

Wagen Pharaos und sein Heer stürzt' er in's Meer; die Ausgewählten seiner Wagenlenker wurden versenkt in das Schilfmeer. Fluthen deckten sie, sie sanken in die Tiefe wie ein Stein.

Deine Rechte, Gott, ist mächtig in ihrer Kraft; deine Rechte Gott, zermälmet den Feind. In deiner erhabenen Größe trittst du nieder die Empörer; du lassest aus den glühenden Born, er frisbt sie wie Stoppel. Und vor dem Hauche deiner Nase thürmen sich auf die Wasser, stehen wie eine Mauer die Strömungen, erstarren die Fluthen im Herzen des Meeres. Es sprach der Feind: „Ich verfolge, ich hole ein, ich theile aus die Beute, es sättigt sich meine Seele; ich zücke das Schwert, es tilgt sie aus meine Hand!“ da bliebest du sie an mit deinem Hauche, und es deckte sie das Meer; sie sanken wie Blei in die gewaltigen Wasser. Wer ist wie du unter den Göttern, Herr? wer ist wie du so mächtig in seiner Heiligkeit, so furchtbar in seinem Ruhme, der Wunder thut?

— Du strecktest aus deine Rechte und es verschlang sie die Erde. Du führtest in deine Huld das Volk, das du erlöset, und geleitest es in deiner Macht in deine heilige Wohnung. Es hörten es die Völker, und bebeten, ein Bittern ergriff die Bewohner von Peleseth. Da erschraken

מִרְכֶּבֶת פַּרְעָה וְחִילֹּוּ יְרֵה
בְּיַם וּמִבְּתַר שְׁלֹשִׁיו טְבֻעָה
בִּיםִסְפּוֹת: תְּהִמָּת יְכִסִּימָיו:
יְרָדוּ בְּמִצּוֹלָת בְּמוֹזָאָבוֹ:
יְמִינָךְ יְהֹוָה נָאָדָרִי בְּקָהָ
יְמִינָךְ יְהֹוָה תְּרִיעָן אֹוִיבָה:
וּבְרַב גָּאוֹנָךְ תְּהָרֵם קְמִידָה
תְּשִׁלָּח | חֲרֵנָךְ יְאַכְּלָמָה
פְּקָשָׁה: וּבְרוּחוֹ אָפִיךְ נְעַרְמָה
מַיִם נָצְבָּו כְּמוֹזָנָד נְזָלִים:
קְפָאָזָה תְּהִמָּת בְּלָבִיִּים:
אָמָר אֹוִיב אָרְדָה אָשָׁגָן
אָחָלָק שְׁלֵל תְּמַלְאָמוֹ נְבָשָׁי
אָרִיק חֲרָבִי תְּוִרִישָׁמוֹ יְדָיו:
נְשָׁפָת בְּרוֹיחָה כְּפָמוֹ יִם
צְלָלוֹ כְּעִזְפָּרָת בְּמִים
אָדִירִים: מִיכְמָכָה בְּאַלִים
יְהֹוָה מֵי כְּמָכָה נָאָדָר
בְּקָדְשָׁנָרָא תְּהִלָּת עִשָּׂה-
פָּלָא: נְמִית יְמִינָךְ תְּבָלָעָמוֹ
אָרְץ: נְחִית בְּחִסְדָךְ עַסְדוֹ
גְּאָלָתָ נְהִלָּת בְּעֹזָךְ אַלְגָּוָה
קְדָשָׁךְ: שְׁמָעוּ עַמִּים יְרָגְזָוּ
תְּלִיל אָהָו יְשָׁבֵי פְּלִישָׁת: אָז

die Fürsten von Edom, die gewaltigen Moabs ergreift ein Beben, und verzagt sind die Bewohner Kanaans. Es fällt über sie die Furcht und Angst, vor der Größe deines Armes erstarren sie wie Stein — bis daß vorübergezogen dein Volk, Herr, bis daß vorübergezogen das Volk, daß du dir geeignet. Du führst sie und pflanzest sie ein auf den Berg, der dein Erbe ist, in die Beste, die du zu deinem Sitz dir geschaffen, das Heilighum, Herr, das deine Hände befestigte. Gott regieret in Ewigkeit! Gott regieret in Ewigkeit!

Denn Gott gehört das Reich, er waltet über die Völker. Es werden die Erlöser hinaufziehen auf den Berg Zion, um zu richten das Gebirge Esaus, da gehöret Gott allein das Reich!

Und es wird Gott Herr sein über die ganze Welt; an dem Tage ist Gott der Einzige, und sein Name der Einzige!

Und so steht es geschrieben in deiner Thora: Höre Israel, Gott unser Herr ist ein einziger Gott!

Der Odem alles Lebenden lobe Gott den Herrn! der Geist alles Fleisches erhöhe und verherrliche deinen Namen,

שחרית

גְבָהַלּוֹ אֱלֹפִי אֶדְזָם אֵילִי
מוֹאָב יְאַחֲנוֹמֹ רָעֵד נֶמְנָיו
כָל יִשְׁבֵי כְּגַעַן: תְּפָלָל
עַלְיָהָם אִימְתָּה וְפָחָר בְּגֶדֶל
וְרוֹעָה יְהָמָן בְּאַבָּן עַדְיָ
יְעַבָּר עַמְךָ יְהֻלָּה עַדְיְעַבָּר
עַמְדוֹ קְנִיתָ: תְּבָאָמוֹ
וְתְּטַעַמֹּ בְּהָר נְחַלְתָּךְ מִכְזָן
לְשִׁבְתָּךְ פְּעַלְתָּ יְהֹוָה
מִקְדָּשָׁ אַדְנִי כּוֹנְגָנוֹ יְהִיכָּה:
יְהֹוָה יְמַלֵּךְ לְעוֹלָם וְעַד: יְיָ
יְמַלֵּךְ לְעוֹלָם וְעַד: כִּי לְיָ
הַמְּלוֹכָה וּמוֹשֵׁל בְּגָזִים:
וְעַלְוָ מִשְׁעִים בְּהָר צִיּוֹן
לְשִׁפּוֹט אַתִּיְהָר עַשְׂוֵה
וְהִוָּתָה לְיָהִי הַמְּלוֹכָה: וְהִיָּה
יְיָ לְמַלֵּךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ
בַּיּוֹם הַהוּא יְהֹוָה יְיָ אֶחָד
וְשַׁמוֹ אֶחָד:

וְבַתְּרוֹחַ בְּתוּב לְאמֹר שָׁפָט יִשְׂרָאֵל יְיָ
אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

נְשָׁמָת בְּלִהְיוֹתְךָ
אַתִּשְׁמַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְרוֹחַ
בְּלִבְשָׁר תְּפָאָר וְתְרוֹמָם

Herr und dein Gedächtniß immerfort. Von Ewigkeit in Ewigkeit bist du Gott, und außer dir ist keiner Herr, der schützt, der hilft, der erlöset, der errettet, der ernähret, und sich erbarmet unsrer in jeder Zeit der Noth und Bedrängniß — keiner, Herr, als du allein! Gott, der war beim Anbeginn; Gott, der ist beim End' der Dinge, Schöpfer aller Schöpfungen, Herr und Meister des Gewordenen und Werdenden, geopfert und verherrlicht; sein die Fülle des Ruhmes und der Herrlichkeit. Er ist es, der die Welten lenkt in seiner Huld und Milde, und seine Schöpfungen versieht und versorget in seiner Barmherzigkeit. Gott der schläft nicht und der schlummert nicht. Er weckt die Schlafenden, hält wach und munter die betäubt sind, und macht die Stummen reden; er löset die Gebundenen, er stützt die daß fallen, und richtet auf, die gebogen sind; dir Gott allein gebühret unsers Herzens Dank.

Und wäre unser Mund von Liedern voll, voll wie das Meer; und könnten wir mit Zungen singen, und mit Lippen reden, daß es schalle so weit die Himmel reichen; und hätten wir Augen leuchtend wie die Sonne, wie der Mond in seinem Glanze, und Hände, die zu Gott sich heben wie der Adler sich auf zum Himmel schwingt, und Füße leicht und

וּכְרֹךְ מֶלֶכְנוּ תָּמִיד. מֵן
הָעוֹלָם וּעֲדִהָעוֹלָם אַתָּה
אֵל, וּמִבְּלַעֲדֵיךְ אֵין לְנוּ מֶלֶךְ
נוֹאֵל וּמוֹשִׁיעֵ: פּוֹדֵה וּמַצִּיל
וּמִפְּרָנָס וּמַרְחָם בְּכָלָעַת
צָרָה וְצִוְּקָה, אֵין לְנוּ מֶלֶךְ
אֶלְאָ אַתָּה: אֲהִי הָרָאשׁוֹנִים
וְהָאַחֲרוֹנִים. אַלּוּהָ בְּלִ
בְּרִיאֹת. אַדְזִין כָּלִ-תּוֹלְדוֹת
הַמְּהֻלָּל בְּרוֹב הַתְּשִׁבְחוֹת.
הַמְּגַנְּהָג עֹזֶלְמֹז בְּחִסְד
וּבְרִיאֹתָיו בְּרָחְמִים: וַיְיִלְאֵד
יָנוּם וְלֹא-יִוָּשֵׂן. הַמְּעוֹדר
יִשְׁגִּים וְהַמְּלִיכִין גְּרָדְמִים.
וְהַמְּשִׁיחָ אֶלְמִים. וְהַמְּתִיר
אַסְוָרִים. וְהַסּוֹמֵךְ נַזְפְּלִים.
וְהַזּוֹקֵף בְּפּוֹפִים. לְךָ לְבָדֵךְ
אַנְחָנוּ מַזְדִּים. אַלְוִ פִּינוּ
מְלָא שִׁירָה בָּיִם. וְלִשְׁוֹגָנוּ
רְגֵה בְּהַמּוֹזְגָּלִיּוּ. וְשִׁפְתּוֹתֵינוּ
שְׁבָח בְּמַרְחָבֵי רְכִיעָ.
וְעִינֵינוּ מַאֲרוֹת בְּשִׁמְשָׁ
וּכְירָח. וַיְדִינוּ פְּרוֹשָׁוֹת
בְּגַשְׁרֵי שָׁמִים. וּרְגִילִינוּ

schnell wie Hirsch und Reh, — es reichte nimmer aus die Kraft in uns, dir Gott unserm Herrn, dir, dem Gott unserer Väter, auch nur für eine einzige von den vielen tausenden und wieder tausenden Gnadenbezeugungen, die du unsren Vätern und uns bewiesen, nach Gebühr zu danken, und deines Namens Ruhm auf Erden zu verkünden.

Aus Egypten hast du uns erlöst, Gott unser Herr, vom Sklavenjoch uns frei gemacht; im Hunger hast du uns gespeiset, und uns gesättiget im Ueberfluß; vom Schwerte hast du uns gerettet, vor Pest und Seuche uns gewahret, von böser Krankheit und schwerem Leid uns stets befreit, und wie wir auch darnieder lagen, uns auf und in die Höhe gebracht.

Bis hieher hast du uns geholfen in deiner Barmherzigkeit, uns nicht verlassen in deiner milden Huld; so verlass uns und verwirf uns Gott auch nie und nimmermehr. Und jedes Glied an uns, das du an uns geschaffen, und Geist und Odem, die du uns hast eingehaucht, die Zunge, die du uns hast in den Mund gelegt — sei deinem Dienste geweihet. Sie sollen dich, den Weltherrn loben, rühmen, preisen deinen Namen, Herr, dein Reich erhöhen, heiligen und verherrlichen; denn jeder Mund

שחרית

כלות כאילות: אין אנחנו מספיקים להודות לך יי' אלהינו ואלקי אבותינו. ולבך אַתִּישָׁמֶךְ. על-את מאלף אלה אלפי אלףים ורבבי רכבות פעמים הטובות שעשית עם אבותינו ועמנו. ממזרים נאלתנו יי' אלהינו ו מבירות עבדים פריתנו. בך עב ונתקנו ובשבע כלpletתנו מחרב הצלהנו. ומידבר מלטתנו. ומלחלים רעים ונאמנים דליתנו: עדיהנה עוזרינו רחמיך. ולא עזובינו חסדיך. ואל-תתישנו יי' אלהינו לנצח: עליכן אקרים שפלגת בניו. ורוחך ונשמה שפחת באפינו. ولשון אשר שמחת בפינו: הן הם יודוי ויברכו וישבחו ויפארו וירוממו ועיריצו ויקחישו וימליך אַתִּישָׁמֶךְ מלכנו: כי כל-

danket dir, jede Zunge schwört dir, jedes Knie beugt sich vor dir, und was steht, das bückt sich vor dir. Dich ehret, fürchtet jedes Herz, Herz und Nieren lob singen deinen Namen, wie geschrieben steht: Jedes Glied an mir spricht, Gott, wer ist wie du? Der den Armen rettet aus des Starken Hand, den Armen und den Fürstigen aus des Räubers Hand? Wer ist dir gleich? Wer ist dir ähnlich? Wer kommt nur irgend in Vergleich mit dir? Mit dir — dem großen, starken, furchtbaren Weltengott, dem allerhöchsten Gott, der Himmel und Erde hat geschaffen. Dich loben wir und preisen wir und rühmen wir, und loben deinen heiligen Namen; wie David spricht: „Lobe, meine Seele, den Herrn, und was in mir ist, preise seinen heiligen Namen!“

Gott, du bist allmächtig — in der Allgewalt deiner Kraft, bist groß und sehr — in der Verherrlichung deines Namens; bist stark im Sieg, und furchtbar in deinen furchtbaren Werken.

פֶה לְךָ יְהוָה. וּכְלִלְשׁוֹן
לְךָ תְּשַׁבּוּ. וּכְלִבְרֵךְ לְךָ
תְּכַרְעַ. וּכְלִיקּוֹמָה לְפָנֶיךָ
תְּשִׁתְחֹווּ. וּכְלִלְבָבוֹת
יִרְאֹךְ. וּכְלִכְרֵב וּכְלִיוֹת
יְוָמָרוּ לְשָׁמֶךָ. בְּדָבָר
שְׁכָרְטוֹב כָּל־עַצְמוֹתִי
תְּאִמְרָנָה יְיָ מֵכְמֹזָה. מֵאֵיל
עֲנֵי מְחֹזֶק מִמְפֹנוּ וְעֲנֵי וְאַבְיוֹן
מְגֻזְזָלָה: מֵי יְדָמָה־לְךָ. וְמֵי
יְשֹׁוָה־לְךָ. וְמֵי יְעָרָד־לְךָ.
הָאָל הַגְדוֹל הַגָּבָור וְהַגּוֹרָא
אָל עַלְיוֹן קוֹנָה שְׁמִים
וְאַרְיִן: נְהַלֵּךְ וּנְשַׁבְּחֵךְ
וּנְפָאַרְךְ וּנְבָרֵךְ אֶת שְׁם
קָדְשָׁךְ. בְּאַמְוֹר. לְדוֹד |
בְּרָכִי נְפָשִׁי אַתִּי וּכְלִ
קָרְבִּי אַתִּשְׁמָ קָדְשָׁו: |
הָאָל בְּתַעַצְמוֹת עִזָּךְ.
הַגְדוֹל בְּכָבוֹד שָׁמֶךָ.
הַגָּבָור לְגִנְצָח וְהַגּוֹרָא
בְּנּוֹרָאֹתֶיךָ:

הפללה לש"ז סנדקמת כלן בככלNESS ומפוזרים סנדקמי זמחטם סאמפוץ, כי אפשר לאספוקם כלן
נתום דרכו:

Der Weltenherr, sitzt
auf seinem Throne hoch und
erhaben.

Da thronet er in Ewigkeit,
„der Erhabene und Heilige“
ist sein Name! So steht geschrie-
ben: Lob singet, ihr Gerechten,
Gott dem Herrn; denen, die
redlichen Herzens sind, steht des
Herrn Lob und Ruhm wohl an!

Der Redlichen Mund Dich preisen;
Der Gerechten Worte Dich be-
neden;
Der Frommen Zunge Dich er-
heben, und

Der Heiligen Chor Dir huldigen.

So wird in Hören,
Herr, gepriesen und verherrlicht
dein Name von Tausenden und
wieder Tausenden aus deinem
Volke und Hause Israel; so wallet
dein Ruhm, Herr, durch die Zeit
im fröhlichen Lobgesang. Dazu
hast du uns, Gott, geschaffen,
dazu sind wir verpflichtet und
berufen, daß wir dir, unserm
Gott und Herrn, dir, dem Gott
unserer Väter, Dank und Lob
und Preis und Ruhm und Ehre
geben, dich erhöhen und verherr-
lichen in Wort und Spruch und
Lied und Lobgesang, wie sie
David, Jesais Sohn, dein Knecht
und dein Gesalbter, zu deines
Namens Ehre hat angestimmt.

Gepriesen und verherrlicht sei
dein Name, Herr in Ewigkeit, allmächtig-
er Gott und Herr der groß und heilig
ist im Himmel und auf Erden. Dir
unserm Gott und Herrn, dir, dem
Gottes unserer Väter, gebühret Lied

הַמֶּלֶךְ

יושב על בֵּפָא רֶם וְנֶשֶׁא:
שׁוֹבֵן עַד מְרוֹזָם וְקָדוֹשׁ
שְׁמוֹ. וּכְתוּב רְגָנוֹ צְדִיקִים
בַּיִּ לִישְׁרִים נָאָה תְּהִלָּה:
בְּפִי יִשְׂרָאֵל תְּהִלָּם:
וַיְבִדְבִּרְיָה צְדִיקִים תְּהִלָּךְ:
זְבַלְשׁוֹן חֲסִידִים תְּהִלָּדָשְׁ:
וַיְקַרְבֵּ קָדוֹשִׁים תְּהִלָּלֶל:
וּבְמִקְהָלוֹת רְבָבוֹת עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה וְתִפְאָר
שְׁמָךְ מַלְכֵנוּ בְּכָל דָוָר
וְדָוָר. שְׁכַנְוֹן חֻזְבָת בְּלִי-
הִיצְוִירִים לְפָנֵיךְ יְיָ אֱלֹהִינוּ
וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ. לְהֽוֹדוֹת
לְהִלֵּל לְשִׁבְחָה לְפָאָר לְרוֹזָם
לְהִדְרָה לְבָרֶךְ לְעַלְהָ וְלִקְלָם
עַל פָּלִי-הַבָּרִי שִׁירֹות
וְתִשְׁבְּחוֹת דָוָר בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
עַבְדָךְ מֶשִׁיחָךְ:

יְשַׁתְּבַח שְׁמָךְ לְעַד מַלְכֵנוּ הָאֵל
הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בְּשָׁמִים
וְאָרֶץ בַּי לְךָ נָאָה יְיָ אֱלֹהִינוּ
וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וְשִׁבְחָה

und Lob und Sang und Klang; denn dein ist die Macht und der Sieg und die Herrschaft, die Größe und die Stärke, der Ruhm und die Herrlichkeit; dein ist die Heiligkeit und dein ist das Reich; dir gebühret Lob und Dank in Ewigkeit! Gelobt seist du Gott, allmächtiger Weltentherr, der groß und herrlich ist in seinem Ruhme; Gott dem alles danket; Herr, der Wunder thut, der den Lobgesang sich hat erwählet zu seiner Verherrlichung — allwaltender und ewiglebender Weltengott und Herr!

ICH PFEILE MITKEFEL UND SHEMA RABAH B'ULMA DIBRAA BERUITHA UNDEMLIKH MELCHUTHA
B'THICHAUN VIBYOMCHON VIBCHI DKL-BIET YISRAEL B'UNLA VIBZMAN KARIB UNAMRO AMON:
YAHAA SHEMA RABA MBRD L'ULM VILULMI ULMI:
THBKH VISHPACH VITFEPAR VITRUMIM VITNESHA VITSHLA VITKHL L SHEMA
DKIDASHA B'RICH HIA LIULIA VILULIA MN KLB'RUCHA V'SIRCHA THSHPACHA
V'NACHMACHA DA'MIRUN B'ULMA UNAMRO AMON:

Während der Vorbeteter sagt, sagt die Gemeinde das untenstehende.
Vorb. Lobet Gott den All-
gelobten!

Gem. Gelobt sei Gott, der
Allgelobte — in Ewigkeit.

Gelobt seist du Gott, unser
Herr und Herr der Welt, der da
formet das Licht und schaffet die Fin-
sterniß, der Fried' und Eintracht ma-
chet, und alles schaffet.

Gelobt und gepriesen und
erhöhet und verherrlicht sei der er-
habene Name des Königs aller Könige,
des Heiligen, gelobt sei er, und außer
dem kein Gott ist. Macht Bahn vor
ihm, der auf Wolken fährt, nennt
seinen göttlichen Namen, und jauchzet
auf vor ihm. Sein Name ist erhaben
über alles Lob und allen Ruhm. Gelobt
sei sein Name, sein Reich und seine
Herrlichkeit in Ewigkeit! Der Name
Gottes sei gelobt, heute und immer
in Ewigkeit.

הָלֵל וִזְמַרָּה עוֹז וִמְמַשְׁלָה נֶצֶח
גָּדְלָה וְגִבּוּרָה תְּהִלָּה וִתְּפָאָרָת
קָדוֹשָׁה וִמְלָכָות בָּרְכּוֹת וְהַזְּדָאוֹת
מְעַתָּה וְעַד עֲזָלָם: בָּרוּךְ אֱתָה ייְהָ
אֶל מֶלֶךְ גָּדוֹל בְּתִשְׁבָחוֹת אֶל
הַהֲזָדוֹת אֶדְזָן הַגְּפָלוֹת הַבּוֹחָר
בְּשִׁירִי זָמָרָה מֶלֶךְ אֶל חַי
הַעוֹלָמִים:

ICH PFEILE MITKEFEL UND SHEMA RABAH MBRD L'ULM VILULMI ULMI:
VORBETER B'RUCH AT YI HEMBRD:
GEMEINDE B'RUCH YI HEMBRD L'ULM
UND:

B'RUCH AFRAH YI ALHINU MEL
הַעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבָזָה חַשְׁךְ
עֲשָׂה שְׁלֹום וּבָזָר אֶת-הַבָּל:

ICH PFEILE VISHPACH VITFEPAR VITRUMIM
VITNESHA SHMO SHL MELCH MFLCKIM
THBKH B'RUCH HUA SHHOA RA'SHON VHEIA
AKHRON VMBLUDYO AIN ALHIM SLO RAB
B'URBOT B'HA SHMO V'ULZO L'SHNO: V'SHMO
MRUMIM UL B'RUCH V'THALA: B'RUCH SHM
B'ZOD MLCOTHU L'ULM VUD: YH SHM
YI MBRD MUFTA VUD ULM:

אוֹר Das Ursicht der Welt verblieb im Reiche der Unsterblichen; ein Dämmerlicht nur ist's, was auf des Herrn Geheiß entstand.

מלך König mit Allgewalt umgürtet, hochgerühmt ist dein Name durch Allmacht; Dein nur ist die Macht und die Gewalt. König! im Rachegewand! angethan am Tage der Rache, den Feinden in ihrer Sicherheit zu vergelten.

מלך König! mit Majestät umgeben! Einst machte Er die Meere trocken, um den Stolz der Gewaltigen zu bändigen. Zehn verschiedene Gewänder zog an der König für seine Heiligen. Der Allmächtige, verherrlicht im Thore der Heiligen; heilig ist Er!

מלך Der König! Er thronet im Lichte, umhüllt das Licht wie ein Gewand, und zeigt einst unser Recht so klar, wie Sonnenlicht. Der König ist mit Allmacht gerüstet, Seine Rechte obsieget, der kein Mensch widerstrebet. Der König, Gerechtigkeit ist sein Gewand, geheiligt durch Recht; Gerechtigkeit ist allein nur bei Gott. Der König mit Glanz umhüllt, den Siegeshelm auf seinem Haupte ist Gott, der auf seinem heiligen Throne sitzt. Der König! Er kleidet mit Schrecken sich, wenn er die Frevler zu Boden tritt,

שחרית ליום א' דראה

אֹזֶר עַזְלָם בָּאוֹצֵר חַיִם.
אוֹרוֹת מַאֲפָל אָמֶר וַיְהִי:

"יוקד פ"ס א'ב."

מלך אֹזֶר גִּבּוֹרָה, גָּדוֹל
שָׁמֶךְ בָּגִבּוֹרָה, לְךָ זְרוּעַ
עַם גִּבּוֹרָה: מֶלֶךְ בָּגְדִּי נְקָם,
לְבָשַׂר בִּזְמַן נְלָם. לְצִרְיוֹן
יִשְׁיבָּאֵל חִיקָם: מֶלֶךְ גָּאות
לְבָשָׂר. יְמִים מִבְּשָׂר. וְגָאות
אֲפִיקִים מִכְּבָשָׂר:
מלך בעשרה לְבָשָׂרִים. הַתְּאֹזֶר
בְּקָדוֹשִׁים. אַל גַּעֲרֵץ בְּסֹוד
קְדוֹשִׁים. קְדוֹשָׁה:

מלך דָּר בְּגַהְוָרָה, עֹזֶטה
בְּשַׁלְמָה אֹזֶרֶת. מְשֻׁפְטִינוּ
יֹצִיא בָּאוֹרֶה: מֶלֶךְ הַתְּאֹזֶר
עוֹז. יְמִינָו תְּעֹז. וְאָנוֹשׁ אַל
יְעֹז: מֶלֶךְ וַיְלַבֵּשׂ צְדָקָה.
וְנִקְדֵּשׁ בְּצְדָקָה. לְךָ יְיָ
הַצְּדָקָה: מֶלֶךְ וְהַהְדּוֹר
בְּלִבּוֹשׁ. וְכֹזֶבֶעַ יְשֹׁועַת
בְּרָאשׁוֹ. אֱלֹהִים יִשְׁבֵּן עַל
כֶּסֶף קְרָדוֹשָׁה: מֶלֶךְ חַמּוֹץ
בְּנָדִים. בְּדִרְכֵיכֶם בְּזָנוֹדִים.

Morgengebet.

und den Stolz der Fürsten beugt.
Der König im schneeweißen Gewande reinigt und läutert die, welche nach reinen Thaten streben. Der König! Im Rache-gewand, eifert für Rache, einen edlen Eiser, wie ein Held für Rache beseelt. Der König! alle Bewohner der Erde, werden ihn anbeten, den König der ganzen Erde, wenn er erscheint den Erdball zu richten. Der König! einst stehet er auf zu Gerichte, dann erbeben vor ihm alle Geschöpfe, er, der hoch erhaben in Ewigkeit thront. Der König! beherrscht die Welt mit Allmacht, Berge zittern vor seiner Hoheit, und hüpfen wie aufgeschreckte Widder vor Seinem Dräuen. Der König, furchtbar den Erdenkönigen, furchtbar der Erde selbst; sie wankt auf den Willen dessen, der auf Cherubim thront. Der König, dessen Willen keine Kraft hindern kann, erhält das All durch seine Allmacht; auch dem Ermüdeten verleiht er Kraft. Der König, der zu Gerichte steht, am Tage des Gerichts, bestraft die Uebermüthigen nach Recht. Der König, deckt auf die Anschläge der Verschlossenen die ihre Geheimnisse verborgen

יבְּצֹור וְרוֹחַ נְגִידִים: מֶלֶךְ
טְלִירִתּוֹ בְּשֶׁלֶג מֵצָחָצָה.
צָחָז וּבְצָחָצָות יַצָּחָצָה.
מֵצָחָצִים פְּעָלָם לְנִצָּחָה:
מֶלֶךְ יַעַט קְנָאָה. כְּפָא כְּנָא
כְּנָאָה גְּנָאָה. כְּאִישׁ מַלְחָמֹות
יַעֲיר קְנָאָה: מֶלֶךְ בְּלִאָפָסִי
אָרֶץ. יַשְׁתְּחֹווּ לְמֶלֶךְ עַל-
בְּלִדְהָאָרֶץ. בַּי בָּא לְשִׁפּוֹט
אָרֶת-הָאָרֶץ: מֶלֶךְ לִיּוֹם
קְוִימָה לְעַד. כָּל יַצִּיר לְפָנָיו
יַרְעָד. רַם וְגַשְׂא שַׂוְּבָן עַד:
מֶלֶךְ מֹשֵׁל עַולְם בְּגַבּוֹרָתָו.
יַרְעָשָׂו הַרִּים בְּגַאֲנוֹתָו.
וּבְאַלְיִם יַרְקָדוּ מְגֻעָרָתָו:
מֶלֶךְ נֹורָא לְמַלְכֵי אָרֶץ.
חוֹל תְּחֹול הָאָרֶץ. מִזְשָׁבָּה
הַכְּרוּבִים תְּנוּט הָאָרֶץ:
מֶלֶךְ שָׁאָתוֹ מֵי יַעֲצָר בָּה.
וְהֹוא נֹשָׂא כָּל בְּפָה.
נוֹתֵן לִיעַת בָּה: מֶלֶךְ עַמְּדָז
לְדִין. בִּיּוֹם הַדִּין. שִׁפּוֹט
גָּאִים בְּדִין: מֶלֶךְ פְּקַשׁ סָזָד
הַמְּעַמְּדִים. לְסִגְיר עַזָּה

wähnen; Er fördert zu Tage alle Verborgenheiten. König, Gebieter aller Winde, befiehlt, daß der Sturmwind die Hochmuthigen in alle Winde zerstiebe. Der König, sammelt einst die Könige der Erde, wann er seine Verheißung erfüllt, und selbst das Himmelsheer zur Rechenschaft zieht. Der König ist hoch erhaben im Gerichte, ein allmächtiger König, der Gerechtigkeit liebt, dessen Thrones Stützen Billigkeit ist und Recht. Der König, ist ein gerechter Richter, Gerechtigkeit gehet Ihm voran, um Fürsprache zu thun, für die, die nach Gerechtigkeit streben. Der König ist mächtig durch Herrscherrecht; so hoch er seinen Thron errichtet seine Herrschaft waltet über Alles. Der Königin, vor dessen Anblick die Erde erzittert, und deren Grundpfeiler mit einem Blicke erbeben macht, derselbe Blick überschaut das All. Der König durchforscht jede That, auch alles, was geschieht, in der Tiefe, in der Höhe.

מלך Der König ist der Gott der Ewigkeiten, Ihm huldigt ein Volk (Israel) in Ewigkeit. Der Herr wird ewig regieren! Der Heilige!

שחרית ליום א' דר"ה

במְעַמְקִים. יְחִשָּׁפֵט וַיַּגְלִה
עֲמֹקִים: מֶלֶךְ צִוָּה מִכְלָל
רוֹתָה. עַרְיִצִי נֶסִי הַרוֹתָה.
לְאַפְפָם בְּשֻׁטָּף רֹותָה: מֶלֶךְ
קְהַל מֶלֶכִי אַדְמָה. בְּסֻעָּרוֹ
מִשְׁאָדוֹמָה. יְפָקוֹד עַל
צְבָא רֹומָה: מֶלֶךְ רָם וְגַבּוּה
בְּמִשְׁפָט. וַעֲזָוּ מֶלֶךְ אַהֲבָה
מִשְׁפָט. מַבּוֹז בְּסָאוֹ צְדָקָה
וּמִשְׁפָט. מֶלֶךְ שׁוֹפֵט צְדָקָה
לְפָנָיו יְהָלֵךְ צְדָקָה. לְדָלִין
בְּעֵד רֹזְדֵפִי צְדָקָה: מֶלֶךְ
תְּקִיף בְּמִמְשָׁלָה. וּבְסָאוֹ
תָּלָה לְמִעְלָה. וּמֶלֶכְוֹתָנוֹ
בְּכָל מִשְׁלָה: מֶלֶךְ תְּחִתָּה
חַלְד מִהְבִּיטָנוֹ. מַרְעִיד יִסּוּד
בְּהַבִּיטָנוֹ. בְּכָל מִשּׁוּטָט
מַבָּטוֹ: מֶלֶךְ תַּר בְּכָל פּוֹעֵל.
בְּכָל מַה יְפָעֵל. בְּמִטָּה
וּבְמִעֵל:

מלך אלקי עולם. המליךינו Vorbeter
עם עולם. יי' ימֶלֶךְ לְעוֹלָם. קדוש:

Wenn das Fest auf einen Sabbath fällt, wird das untenstehende gesagt.

מְאֵרֶת Er erleuchtet und verkläret die Welt und die da wandeln auf ihr — in seiner Barmherzigkeit; in seiner Güte erneuert er Tag für Tag und immerfort das Werk der Schöpfung. Wie viele sind deine Werke, Gott, du hast sie alle in Weisheit geschaffen: die ganze Welt und ihre Fülle ist dein Besitz und Eigenthum. Der Weltenherr war einst erhaben ganz allein vor dem; gepriesen und verherrlicht und

המPAIR לארץ ולדרים
עליה ברחמים. ובטיבו
מחידש בכליזם תמיד
מעשה בראשית: מהירבו
מעשיך יי. כלם בחכמה
עשית. מלאה הארץ קנייניך:
המלך הטרומם לבודו
מאו. המשבח והמפואר

Für Sabbath.

לְכָה Alles lobet dich, Alles rühmet dich, Alles spricht von dir; es ist Keiner heilig, denn nur Gott allein! Alles erhebet dich — Selah! den Schöpfer des Alls, den allmächtigen Gott, der Tag für Tag dem Morgenroth die Thüren und die Pforten öffnet, und die Himmelswölbung durchbricht, und dem Lichte Fenster macht; der die Sonne führet aus von ihren Stand und den Mond von seinem Sitz, den er ihm hat festgestellt, und leuchten lässt ihr Licht über die ganze Welt und über Alle, die auf ihr wohnen, dieweil er sie geschaffen hat in seiner Barmherzigkeit. Er erleuchtet, er verkläret die Welt und die da wandeln auf ihr — in seiner Barmherzigkeit, und in seiner Güte erneuert er Tag für Tag und immer fort das Werk der Schöpfung. Der Weltenherr war einst erhaben ganz allein vor dem, gepriesen und verherrlicht und erhöhet ist er seit den ersten Tagen der Welt.

Ewiger Weltengott, in deiner unendlichen Barmherzigkeit erbarme dich über uns! Du Herr, bist unsere Kraft und Stärke, du ein Fels und unsere Festung ein Schild zu unserem Heil, eine feste Wehr um uns herum. Es ist Keiner deines Gleichen, Keiner außer dir, Herr über uns im ewigen Zukünftigen

הכל יודוק והכל ישבחוך והכל יאמרו
אין קדוש כי: הכל ירוםך סלה יציר
הכל. היאל הפתוח בכל יום להחות
שער מזורה. ויבוקש חלוני רקיע: מוציא
חפה מפקומה ולכנה מפקון שבתת
ימאיר לעלם כלו ולישבו. שברא
בפתח רחמים: הPAIR לארץ ולקרים
עליה ברחים. ובתוכו מחדש בכל יום
תמיד מעשה בראשית: הפלך הטרום
לבדיו מאו הפשח והפואר והחנןשא
מיימות עולם: אלהי עולם ברחמייך הרבהים.
ರחם עליינו אדוין עזנו צור משגבנו מגן
ישענו משגב בעדנו: אין בערך ואין
וילחה. אף בלחך ומי דומה לך: אין
בערך כי אלהינו בעולם כהה. ואין
וילחה פלגנו לחמי העולם הבא: אף

nichts ohne dich. Wer könnte dir sich je vergleichen, Gott, unser Herr, in dieser Welt; Keiner außer dir Leben; nichts ohne dich davon das Heil uns läme

erhöhet ist er seit den ersten Tagen der Welt.

Allmächtiger Westenherr! in deiner Barmherzigkeit erbarme dich über uns! Du Herr unsere Kraft und Stärke; du ein Fels und unsere Feste, du ein Schild zu unserm Heil, und feste Wehr um uns herum. Gott — gelobt, groß an Sinn und an Verstand schuf er und richtete her der Sonnen Glanz und Gluth in seiner Güte schuf er sie zu seines

in den Tagen des Messias und nichts dir gleich, dir unserem Erlöser in dem Reiche wo die Todten leben.

Al Gott ist Herr über alle Schöpfungen, gelobt ist sein Name, gelobt im Munde alles Lebenden. Seine Größe, seine Güte füllt an die Welt. Verstand und Wissenschaft kreisen um ihn herum. Da thront er in seiner Pracht über den heiligen Thiergestalten, verherrlicht in seiner Majestät auf dem Himmelsthron, der Mercaba, Unschuld und Biederkeit die ziehen vor seinem Throne her, Liebe und Erbarmen gehen seiner Majestät voran.

Schön und herrlich sind die Lichter, die gut geschaffen, er hat sie geformt mit Einsicht, Weisheit und Verstand und die Kraft und Stärke in sie hinein gegeben, daß sie schalten in dem weiten Weltenraume. Voll Glanz und Helle spenden sie das Himmelslicht, und in ihrem Glanze verläret sich die ganze Welt. Freudig gehen sie auf, und fröhlich gehen sie unter, und vollziehen in Furcht ihres Herrn Willen. Sie geben der Welt die Pracht und Herrlichkeit zu seines Namens Ehre, und Freudigkeit und Jubel, auf daß wir gedenken seines Reiches. Er rief die Sonne an, und sie strahlte aus ihr Licht, ein Blick von ihm gab dem Monde seine Form und Gestalt. Nun preisen ihn die himmlischen Heerscharen, Seraphim und Ophanim und die heiligen Thiergestalten verkünden seine Größe und seine Herrlichkeit, und geben ihm die Ehre!

שחרית ליום א' דר"ה

וְהַמְתִנְשָׁא מִמּוֹת־עוֹלָם.
אָדִי עַולָם בְּרָחְמֵיכָה הַרְבִים
רְחָם עַלְינוּ. אָדוֹן עֲזָנוּ. צָוָר
מְשֻגְבָנוּ. מְגַי יְשַׁעָנוּ. מְשַׁגֵּב
בְּעַדְנוּ: אֶל בָּרוּךְ גָּדוֹלָה דָעַת.
הַכִּין וְפָעַל זָהָרִי חַמָּה. טֹוב
יָצַר בְּכָודֵל לְשָׁמוֹ: מְאוֹרוֹת

für Sabbath.

בְּלִתְקָה גָּאַלְנוּ לִימּוֹת הַפְּשִׁיטָה. וְאַזְנָן דּוֹמָה
לְקָדְמָיו לְתִיחַת הַפְּתִיתָם:

אֶל אָדוֹן עַל כָּל הַפְּעָשִׂים. בָּרוּךְ
וּמְבָרוּךְ בְּפִי כָּל נְשָׁטָה: גָּדוֹלָה וּטְבוּכָה מְלָא
עוֹלָם. דְּשָׁרֶת וְחַבְנָה סּוֹבָבִים | אַתְּךָ:
הַפְּתִגְגָּה עַל חַיוֹת הַקָּדֵשׁ. וְגַהְגָּר בְּכָבוֹד
עַל הַפְּרַבְבָּה: זָכוֹת וּמִשְׁוֹר לְפָנֵי כָּסָאוֹ.
חַסְדָּךְ וּרְחַמִּים לְפָנֵי כְּבָדוֹ: טֹובִים וּמְאוֹרוֹת
שְׁבָרָא אֱלֹהִינוּ. יָצָרָם בְּדָשָׁת בְּבִינָה
וּבְהַשְּׁפֵלָה: פָּחָ וּנְבוּרָה נְתַנְּנָה בָּהֶם. לְהִזְהָר
מוֹשָׁלִים בְּקָרְבָּתְבָלָה: מְלָאִים זַיְוּ וּמְפִיקִים
נְגָה. נָאָה זָיוָם בְּכָל הַעוֹלָם: שְׁמָחִים
בְּצָאָתָם וּשְׁלָשִׁים בְּכָאָתָם. עֲשָׂוִים בְּאַיִמָּה
רִצּוֹן קְוֹם: פְּאַר וּכְבָוד נְזָחִים לְשָׁמוֹ.
צָהָלָה וּרְבָה לְזִכְרָה מְלָכִתוֹ: קָרָא לְשִׁטְמָה
נִזְרָח אֹור. רְאָה וְהַתְּקִין צִוְתָה תְּלִבְנָה:
שְׁבָח נְזָחִים לוֹ בְּלֵצָבָא מְרוֹם. תְּפָאָרָת
וְגַדְלָה שְׁרָפִים וְאוֹפְנִים וְחַיוֹת הַקְּזָדֵשׁ:

Namens Ehre. Er stellte auf die Lichter ringsherum in seinem mächtigen Reiche; die Häupter seiner heiligen Heerschaaren, die erheben seine Allmacht immerfort verkünden sie die Ehre Gottes und seine Heiligkeit. Gelobt seist du Gott unser Herr, ob des Ruhmes deiner Händewerke, ob der leuchtenden Lichtgestalten, die du geschaffen zu deiner Verherrlichung — Selah!

Gelobt seist du unser Gott und Herr und Heil und Helfer, der die Heiligen geschaffen; gelobt dein Name, Herr in Ewigkeit! Er schuf sich die Boten

נָתַן סְכִיבּוֹת עֹז. פְּנוּזָת
צְבָאֵיו קָדוֹשִׁים רֹומָמִ שָׁדִין.
תָּמִיד מִסְפָּרִים כְּכֹוד אֶל
וְקָדְשָׁתוֹ: תִּתְּבָרֵךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
עַל שְׁבָח מְعָשָׂה יְדֵיכָה. נָעַל
מַאוֹרִי אֹזֶר שְׁעֻשִׂית
יְפָאָרוֹךְ סְלָה:

תִּתְּבָרֵךְ צָוְנוּ מִלְּבָנָנוּ וּגְאַלְנָנוּ
בּוֹרָא קָדוֹשִׁים יִשְׂתַּבֵּחַ שְׁמֵךְ לְעֵד
מִלְּבָנָנוּ יוֹצֵר מִשְׁרָתִים וְאַשְׁר

für Sabbath.

לְאָלָה לְאָלָה Ihm, dem allmächtigen Welten-gott, der einst geruhet von seinem Schöpfungs-werke. Am siebenten Tag der Schöpfung erhob er sich, und saß auf seinem Throne in seiner Majestät. Er hüllte sich in seine Pracht und Herrlichkeit für den Tag der Ruhe, und nannte den Sabbathtag. — die Lust der Welt. Dass ist des Sabbaths Ruhm, dass an ihm hat Gott geruhet von allem seinem Werke, und darum verkündet auch der Sabbath Gottes Ruhm, und singt ein Sabbathlied dem Herrn, und spricht: „Gut und schön ist es, Gott zu danken.“

Darob loben und verherrlichen Gott alle seine Schöpfungen, geben ihm das Lob, die Würde und die Größe ihm, dem allmächtigen Weltengott, dem Schöpfer und Bildner des großen Alles, der seinem Volke Israel die Ruhe hat gegeben in seiner Heiligkeit am heiligen Sabbathage. Darob werde geheiligt, Gott, dein Name; verherrlicht, Herr dein Angedenken im Himmel oben, und auf Erden unten! Gelobt seist du, unser Heil und Helfer, ob des Ruhmes deiner Händewerke, ob der leuchtenden Lichtgestalten, die du geschaffen zu deiner Verherrlichung — Selah!

לְאָלָה אֲשֶׁר שְׁבָח מִכְּלָה הַפְּطָעִשִּׁים. בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי הַחַעֲלָה וַיֵּשֶׁב עַל כְּפָא בְּכֹודוֹ:
פְּפָאָרָת עַטָּה לַיּוֹם הַפְּנָוָחָה עַגְגָּן קָרָא
לַיּוֹם הַשְּׁבָתָה: זֶה שְׁבָח שְׁלִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
שְׁבוֹ שְׁבָתָה אֶל מִכְּלָה-מְלָאכָתוֹ: וַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מְשָׁבֵח וְאָמֵר. מַזְמֹר שִׁיר לַיּוֹם
הַשְּׁבָת טוֹב לְהֽוֹדּוֹת לְיִ: לְסִיבָּך יְפָאָרוֹ
וַיְבָרְכוּ לְאָלָה כָּל יְצָרוֹיו. שְׁבָח יְזָר וְגַדְלָה
יִתְּהִנֵּי לְאָלָה מֶלֶך יְזָר כָּל הַפְּנָחִיל מְנוֹחָה
לְעַטָּמוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקָדְשָׁחוֹ בַּיּוֹם שְׁבָת קָדְשָׁ
שְׁמֵךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְּקַפֵּשׁ. וַיְזָרָךְ מִלְּבָנָנוּ
יִתְּפָאָר. בְּשָׁמִים מִפְּטָל וְעַל הָאָרֶץ מִתְּחַת:
פְּחָבָרָךְ מַוְשִׁיעָנוּ עַל שְׁבָח מְעָשָׂה יְדֵיכָה
וְעַל מַאוֹרִי אֹזֶר שְׁעֻשִׂית יְפָאָרוֹךְ סְלָה:

ober der Linie.

seines Reiches, und die seine Boten sind, die stehen alle in den Himmelshöhen, und verkünden in heiliger Andacht einmuthig und einstimmig das Wort des lebendigen Gottes und des ewigen Weltentherrn. Alle seine Freuen, Alle seine Erwähleten, Alle seine Starken, Alle vollziehen sie in Furcht und Grauen ihres Herrn Willen. Alle öffnen sie den Mund in Heiligkeit und Lauterkeit zum Lied und Lobgesang, und loben und preisen und rühmen und verherrlichen und huldigen und heiligen den Namen Gottes, des allmächtigen Weltentherrn, der groß und stark ist und furchtbar — geheiligt sei er! Alle nehmen sie über sich den Dienst und die Verpflichtung des himmlischen Reiches, und geben sich gegenseitig einander das Wort, daß sie heiligen wollen ihren Schöpfer und Meister in aller Seelenruhe in lauterer Sprache, mit aller Anmut und Freundlichkeit und Heiligkeit. Alle wie einer stimmen sie ein, und sprechen es aus im heiligen Schauer der Andacht.

Heilig! heilig!
Heilig! ist Gott der Heerschaaren Herr, die ganze Welt ist voll von seiner Herrlichkeit!

Seine Herrlichkeit breitet
aus, wie ein Zelt, an diesem Tage, mit Barmherzigkeit, der König; es prüft alle Gedanken

שחרית ליום א' דר"ה

מְשֻׁרְתֵּיו בְּלָם עַזְמִידִים בְּרוּם עַזְלָם
וּמְשֻׁמְעִים בִּירָאָה יְחִדָּה בְּקֹלָן
דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִם וּמֶלֶךְ עַזְלָם:
בְּלָם אֲהֹובִים בְּלָם בְּרוּם בְּלָם
גְּבוּרִים וּבְלָם עַשְׂרִים בְּאִימָה
וּבִירָאָה רָצְוָן קָנָן וּבְלָם פּוֹתָחִים
אֶת פִּיהָם בְּקָרְשָׁה וּבְטָהָרָה
בְּשִׁירָה וּבְזָמָרָה. וּמְבָרְכִים
וּמְשִׁבְחִים וּמְפָאָרִים וּמְעָרִיצִים
וּמְקָדִישִׁים וּמְמָלִיכִים:

את שם האל המלך
הגדול הנבור והגוזרא כדורוש
הוא: ובלים מקבלים עליהם
ועל מלכות שמים זה מזה,
ונזתנים רשות זה לזה,
להקדיש ליזרים בנהת
רוח בשפחה ברורה
ובגעים מה. קדרש כלם
באחד עוניים. ואומרים
ביראה:

קדוש קדוש קדוש יי צבאות
מלא כל הארץ בכבוד:

אופן מיסד פ"ס א'ב

בבודה אהל בהזם
ברחמים מלך. בוחן כל Gem.
Borb.

der Geringen, wie der Vors
nehmen, der König; Es um-
gürhet sich mit Majestät und
Allmacht, der König; Himmel
und Erde erbeben aus Furcht
vor dem König.

Der die Herzen allesamt ge-
bildet, wird sie auch schonen, der König;
der die Absichten Aller ihrer Thaten
kennt, wird sie entschuldigen, der
König; Zur Erinnerung ist angesetzt
der Tag, da wir mit dem Schofar
blasen vor dem König; festgesetzt
für Israel, um sie rein zu sprechen
vor ihm, dem König; Seinen From-
men giebt er Unterhalt, der König
der Könige; er wird auch ewig seines
Bundes zum Besten gedenken, der
König.

כלה Habe Nachsicht mit den Nach-
kommen eines Fürsten (Abraham,) o
König; Wir treten zitternd vor dich,
unser König, haben uns seit gestern
schon vorbereitet dich zu erslehen,
König. Trage die Kunst auch auf
die Enkel dessen über, den du ge-
würdigt hast drei Engel zu senden
(dem Abraham) o König; erhöre
die, welche sich auf das Verdienst
dessen stützen, um den Engel wein-
ten, (um Isaak, als er geopfert werden
sollte) o König. Halte ihr Flehen
nicht zu gering um dessentwillen, (um
Jakob,) der an jenem Orte über-
nachtet, wo auf- und absteigen die
Engel des Königs.

סוד Befreie sie heute von
strengen Gericht und Schuld o
König. Halte sie schuldlos, aus
Barmherzigkeit und verhänge
Gutes über sie, o König. Laß
dir heute genehm sein das
Blasen des Schofar, o König.
(Am Sabbath, da man nicht
blasen darf: Laß dir genehm
sein das Erwähnen von Schofar,
daran wir heute nur erinnern,

עשותונות צער ורב מלך.
גאות ועוז התאזר מלך.
דוק וחלד יחרוז מאימת
מלך;

היוֹצֵר יְחִיד לְבָם יְחֻזּוֹן מֶלֶךְ Gem.
וּמְבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם יִצְדִּיק
מֶלֶךְ. זְכָרוֹן הוּא יּוֹם תְּרִיעַת מֶלֶךְ.
חֹק לִישְׁרָאֵל הוּא לְזֹבּוֹתָם וְ
מֶלֶךְ. טְרִיפָ נְתַנּוּ לִירָאוּ מַמְלִיכָה
כָּל-מֶלֶךְ. יִזְכֵּר לְעוֹלָם בְּרִיחָנוֹ
בְּזָכָרוֹן טֹוב מֶלֶךְ:

כֶּלֶה אֶל תַּעַש לְשָׁאָרִית Gem.
בְּנֵי מֶלֶךְ. לְבָנָן אֲתָאָנוּ לְךָ מַלְכֵנוּ
מֶלֶךְ. מַאֲתָמָול קְדָמָנוּ. לְחַלּוֹתָךְ
מֶלֶךְ. נָא נְצֹר חֶסֶד לְנִינֵי
שְׁלָחוֹ לְזֹ שְׁלָשַׁת אַיִלִי מֶלֶךְ.
סְכּוֹת בָּאֵי בַּתְחֹן לְמַר בְּכָבוֹ אַרְאָלִי
מֶלֶךְ. עֲנוּתָם בְּלִ תִּכְבּוּ לְלִזְנָ פְּטָקוּם
עַלְיוֹ וַיְהִידֵּי בּוֹ מֶלֶךְ בּוֹ מֶלֶךְ:

פִּידְמָה הַיּוֹם מִדֵּין גָּמָור Gem.
מַלְחִיבָם מֶלֶךְ. Vorb. **צְדָקָם**
בְּרָחָמִים וּפְקָדָם לְטוֹבָה
מֶלֶךְ. קְשׁוֹב קוֹל תְּקִיעָה
מַתְזּוֹקָעִי (am Sabbath) **קְשׁוֹב זְכָרוֹן**
תְּקִיעָה מַזְכָּרִי לְךָ הַיּוֹם מֶלֶךְ.

o König,) laß dein Erbarmen
rege werden für die, so auf
dich hoffen o König.

תְּהִלָּה Merke auf das Gebet
eines Volkes, daß dich sucht, o
König, wende dich denen zu,
die den Segen stets aufrecht
halten und dich benedieien All-
mächtiger, ewig lebender König.

Und die Chajoth besingen
ihn, die Cherubim verherrlichen, die
Seraphim stimmen Hymnen an, die
Erelim benedieien, und Chajah, Ophan
und Cherub wenden zu Einem
Zwecke den Seraphim sich zu, und
einen Kreis um sie bildend, loben
sie und rufen:

Gelobt sei die Herrlichkeit
Gottes an der Stätte, wo sie waltet.

לְאֱלֹהִים Dem Allmächtigen —
gelobt sei er — weihen sie die
freundlichen Himmelsklänge, dem
allmächtigen, ewiglebenden all-
beständigen Weltenherrn singen
sie ihr Lied, und seinen Ruhm
verkünden sie. Denn er ist's allein,
der Großes wirket, Neues schaf-
fet; er, des Sieges Herr im
Kampfe; er der säet die Saat,
daraus das Heil entspricht, der
schaffet Heilung und Genesung;
furchtbar in seinem Ruhme, all-
waltend, wunderthätig! Er er-
neuert in seiner Güte Tag für
Tag und immerfort das Werk
der Schöpfung, wie geschrieben
steht: „Dem der die großen
Lichter hat geschaffen — Dank
und Lob und Preis; denn seine
Güte währet ewiglich.“

שְׁחִירִת לַיּוֹם א' דֶּרֶךְ

**רְחִמִּים תְּעוֹרֵר לְמַחְכִּיךְ
מֶלֶךְ:**

שְׁעָה שְׁנוּעָת עַם Borbeter und Gem.
מֶשְׁחָרֵיךְ מֶלֶךְ תְּפִנְןִ
בְּתוּמָכְיִךְ בָּרוֹךְ וְגָבְרָכְךְ
אַלְדִּים חַיִם וְמֶלֶךְ:

וְהַחִזּוֹת יִשְׁוֹרֻרְיוֹ וְכָרְבִּים יִפְאָרְיוֹ
וְשְׁרָפִים יִרְגְּזִוְוּ אֲרָאָלִים יִכְרֹכְוּ. פָּנִי
בְּלִתְחִיה וְאוֹפֵן וְכָרוֹב לְעַמֶּת
שְׁרָפִים לְעַמֶּתֶם מְשִׁבְחִים וְאוֹזְמָרִים:

בָּרוֹךְ בְּבָוד יְיִי מִמְּקוֹמוֹ:
לְאָל בָּרוֹךְ גְּעִימֹת יִתְנַוְּתָה
לְמֶלֶךְ אֶל תֵּי וּקְיִם זְמִירֹות
יִאמְרֵי וְתְשִׁבְחוֹת יִשְׁמִיעֵוּ.
כִּי הוּא ? בְּדוֹ פּוֹעֵל גְּבוֹרוֹת
עוֹשֵׂה חֶדְשֹׁות. בָּעֵל
מְלֹחָמוֹת. וּוּרְעֵץ צְדָקוֹת
מִצְמִיחֵי יִשְׁוּעָת. בּוֹרָא
רְפִיאוֹת. נֹרָא תְּהִלּוֹת
אֲדוֹן הַגְּפָלֹאות. הַמְּחַדֵּשׁ
בְּטוּבוֹ בְּכָלִיּוֹם תִּמְדִיד
מְעִשֵּׂה בִּרְאָשִׁית: כְּאָמֹר
לְעִשֵּׂה אָזְרִים גְּדוֹלִים כִּי
לְעוֹלָם חַסְדָּוָה: אֹור חֶדֶשׁ

Laß ein neues Licht über Zion leuchten, und uns alle bald des Lichtes würdig und theilsthaftig werden. Gesiebt seist du Gott, der die Eichter geschaffen.

אהבה Mit unendlicher Liebe warst du, Gott unser Herr, uns stets zugethan; mit über großem Erbarmen hast du dich erbarmet über uns. Um unserer Väter willen, dieweil sie dir vertrauet, hast du sie, Herr und Vater, väterlich belehret und ihnen geoffenbaret das Gesetz des Lebens. So sei auch uns gnädig und belehre uns, Vater des Erbarmens, erbarme dich über uns, und gib uns ins Herz die Einsicht und das Verständniß, daß wir hören, lernen und lehren, beobachten und bes folgen, thun und halten jedes Wort in deiner Gotteslehre — in Freundlichkeit und Liebe. Erleuchte unser Aug' in deiner Lehre, mache fest und anhänglich unser Herz an deine Gebote, einige unsren Sinn und Geist in der Gottesfurcht und Liebe, auf daß wir nie und nimmer beschämt werden. Denn auf deinen heiligen Namen, der groß ist und furchtbar in der Welt, hoffen und vertrauen wir, in Freud' und Fröhlichkeit uns freuen deines Heiles. Bring' uns in Frieden, Herr zusammen von allen vier Enden und Ecken der

על ציון תאיר ונוקה בְּלִנְךָ
מהירה לאזרו: ברוך אתה
יי יוצר המאות: אַהֲבָה רֶבֶת
אַהֲבָה רֶבֶת אַהֲבָתֶנוּ יְיָ
אַהֲנוּ חִמְלָת נְדוֹזָלָה וַיִּתְרַחֵךְ
חִמְלָת עַלְינוּ: אָבִינוּ מַלְכֵנוּ
בְּעַבְור אָבוֹתֵינוּ שְׁבַטְחוּ
בְּךָ. וְתַלְמִידָם חֲקֵי חַיִם. בְּנָ
תַחַנְנוּ וְתַלְמִידֵנוּ: אָבִינוּ
הָאָב הַרְחָמָן. הַמְרַחֵם
רַחֵם עַלְינוּ. וְתַנְ בְּלִבֵּנוּ
לְהַבִּין וְלְהַשְׁבִּיל לְשָׁמוֹעַ
לְלִמוד וְלִלְמָד. לְשָׁמֹר
וְלִעְשֹׂות וְלִקְרָם | אַתִּיכְלָל
דְבָרֵי תַלְמוֹד תַזְרַתָּךְ
בְּאַהֲבָה: וְהִיאר עִינֵינוּ
בְּתַזְרַתָּךְ. וְדַבֵּךְ לִבְנֵנוּ
בְמַצּוֹתֵיךְ. וַיַּחַד לִבְבֵנוּ
לְאַהֲבָה וְלִירָאָה שְׁמֶךָ. וְלֹא
נִכּוֹשׁ לְעוֹלָם וְעַד. כִּי בְשָׁם
קָדְשָׁךְ הַגְּדוֹלָה וְהַגְּרוֹאָה
בְּטַחַנוּ נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה
בְּיִשְׁיוּתָךְ: וְהַבִּיאָנוּ לְשִׁלּוֹם
מְאַרְבָּע בְּנֹפּוֹת הָאָרֶץ.

Welt, und führe uns mit freiem Muthe ins Land des Heiles und des Segens. Denn du bist es, der schaffet und wirkt das Heil; du hast uns erwählet und erkoren vor allen Zungen und Völkern, uns dir näher gestellt zur Verherrlichung deines Namens in der Wahrheit und Wahrhaftigkeit, das wir dir huldigen und in deiner Einheit und Einigkeit dich anbeten und verehren in inniger Liebe und Anhänglichkeit. Gelobt seist du, Gott, der da erwählet sein Volk Israel in seiner Liebe!

Al Gott ist Herr in Wahrhaftigkeit!
Höre Israel! Shem

Gott unser Herr ist ein einiger,
einiger Gott!

Gelobt sei sein Name, sein Reich
und seine Herrlichkeit, im Ewigkeit!

Und achtest Du sollst lieben Gott deinen Herrn, mit seinem ganzen Herzen, mit deiner ganzen Seele und mit allem deinem Vermögen. Diese Worte, die ich dir da gebiete, sollst du stets auf deinem Herzen haben. Du sollst sie einschärfen deinen Kindern, sollst davon reden, wenn du sithest in deinem Hause, wenn du gehest auf der Straße, wenn du dich niederlegest und wenn du aufstehst. Du sollst sie knüpfen zum Zeichen um deine Hand, sie sollen sein ein Stirnband zwischen deinen Augen, du sollst sie schreiben an die Pforten deines Hauses und an deine Thore.

So ihr gehorchet meinen Geboten, die ich euch heute gebiete, daß ihr liebet Gott, euren Herrn, und ihm dienet mit euerem ganzen Herzen, und mit eurer ganzen

שחרית ליום א' דר"ה

וְתִזְלִיבָנוּ קֹזֶם מִוָּת
לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֶל פּוּעַל
יְשׁוּעָת אַתָּה. וּבָנָנוּ בְּחִרְתָּה
מִכְלִיעַם וְלִשְׂוֹן. וּקְרַבְתָּנוּ
לְשֵׁמֶךְ הַגְּדוֹלָה סָלָה בְּאֶמֶת.
לְהַזְדּוֹת לְךָ וְלִיחְדָּךְ
בְּאֶחָבָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּאֶחָבָה:

ס"י טוֹל אֶל מְלֵךְ נָאָמָן:

**שָׁמָעַ יִשְׂרָאֵל יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱחָד:**
ברוך שם בבוד מלכותו לעולם ועד:
וְאֶחָבָת אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיךְ בְּכָל-
לְבָבֶךְ וּבְכָל-נֶפֶשְׁךְ וּבְכָל-
מֶאֱדָךְ: וְהִי הַדְבָרִים הַאֲלֵה אֲשֶׁר
אַנְכִּי מִצְוָה הַיּוֹם עַל-לְבָבֶךְ:
וְשִׁנְגַּתְתָּם לְבָנֶיךְ וְדִבְרַתְתָּם בְּשִׁבְתָּה
בְּבִיתְךָ וּבְלִבְתָּה בְּהַרְךָ וּבְשִׁבְתָּה
וּבְקִוְמָךְ: וּקְשַׁרְתָּם לְאַזְתָּן עַל-יְדָךְ
וְהִי לְטַפְתָּ בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם
עַל-מִזְוֹת בִּיתְךָ וּבְשֻׁעְרֵיךָ:
וְהִיא אָס-שָׁמָע תָּשִׁמְעַ אֶל-
מִצְוֹתִי אֲשֶׁר אַנְכִּי מִצְוָה אֶתְכֶם
הַיּוֹם לְאֶחָבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְלְעַבְדוּ בְּכָל-לְבָבֶיכֶם וּבְכָל-

Seele, so werde ich Regen geben euerem Lande, Frühregen und Spätregen, jedes in der Zeit; du wirst sammeln dein Korn, dein Most und dein Öl. Ich werde Kraut geben auf dem Felde deinem Biehe, und du wirst essen und wirst satt werden. Nehmet Euch wohl in Acht, daß nicht sich belöhre euer Herz, und ihr euch abwendet und dienet fremden Göttern und euch bücket vor ihnen. Da entbrennet der Zorn Gottes gegen euch, und er verschließt die Himmel, und es wird kein Regen sein, und die Erde wird nicht geben ihren Ertrag. Ihr werdet gar bald verloren sein in dem schönen Lande, das Gott euch gibt. Darum tragt diese meine Worte auf eurem Herzen und auf eurer Seele; knüpfet sie zum Zeichen um euere Hand, und sie sollen sein ein Stirnband zwischen euren Augen. Lehret sie euere Kinder, daß sie davon reden, wenn du sithest in deinem Hause, wenn du gehest auf der Straße, und wenn du dich niederlegest, und wenn du aufstehest. Schreibe sie an die Pforten deines Hauses und an deine Thore.

לט^ץ Damit ihr und euere Kinder lange lebet in dem Lande, das Gott hat zugeschworen eueren Vätern es ihnen zu geben, so lange — als die Himmel sind über der Erde.

ויאמר Gott sprach zu Moses! er sprach: rede zu den Kindern Israels, und sage ihnen: Sie sollen sich machen Schaufäden an den Ecken ihrer Gewänder für kommende Zeiten, und sie sollen darangeben an die Schaufäden in jeder Ecke eine himmelblau Schnur. Die sollen euch sein als Schaufäden. Ihr sollt sie anschauen, und gedenken aller der

נַפְשָׁכֶם : וַנִּתְתִּי מַטְרֵדָאֲרַצְכֶם בְּעַתּוֹ יוֹנָה וּמֶלְקוֹשׁ וְאַסְפָּתָר דְּגַנְגָּה וַתִּרְשַׁע וַיַּצְהַרְךָ : וַנִּתְתִּי עַשְׂבָּה בְּשָׂדָה לְבָהָמָתָה וְאַבְלָתָה וְשָׁבָעָתָה : הַשְׁמָרוּ לְכֶם פְּזִינִיפְתָּה לְכֶכֶם וְסִרְתָּם וְעַבְדָּתָם אֱלֹהִים אֶחָרִים וְהַשְׁפְּתָחוּתָם לְהָם : וְחַרְחָה אֲפָר יְהוָה בְּכֶם וְעַצְרָה אֶת־הַשְׁמִינִים וְלֹא־יִתְהַנֵּה מַטְרֵד וְהַאֲדָמָה לֹא תַּתְנִזְנֵן אֶת־יִבּוּלָה וְאַבְדָּתָם מִתְהֻרָה מִעַל הָאָרֶץ הַטְבָּח אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לְכֶם : וְשִׁמְתַּחַטְתָּ אֶת־דְּבָרַי אֱלֹהָה עַל־לְבָבֶכֶם וְעַל־נַפְשֶׁכֶם וְקִשְׁרָתָם אַתֶּם לְאוֹת עַל יָדֶכֶם וְהִיּוּ לְטְפָת בֵּין עֵינֵיכֶם : וְלַמְדָתָם אַתֶּם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדִבְרֵי בָּם בְּשִׁבְתָּה בְּבִיתְךָ וּבְלִכְתָּה בְּדָרֶךָ וּבְשְׁבָבָה וּבְקִימָךָ : וּכְתַבְתָּם עַל־מִזְוֹזֶת בִּתְחַדְתָּ וּבְשִׁעְרִיךָ :

לְמַעַן יַרְבֵּי יְמִילָם וַיְמִי בְּנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתֵיכֶם לְתַת לְהָם כִּימִי הַשְׁמִינִים עַל־הָאָרֶץ :

ニאמָר יְהוָה אֱלֹמֶשָּׁה לְאָמֵר: דִּבֶּר אֱלֹהִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמְרָת אֱלֹהֶם וְעַשׂו לְהָם צִיצִית עַל־פְּנֵיכֶם בְּגָרִים לְרוֹתָם וְנִתְנַזְּעַ עַל־צִיצִית הַגְּנָפֶת פְּתִיל תְּבִלָת: וְהִיּוּ לְכֶסֶת לְצִיצִית וְרַאֲתֶם אֹתוֹ זְבָרָתָם!

Gebote Gottes, und sie thun und befolgen, und sollet nicht nachwallen euerem Herzen und euren Augen, denen ihr nachbuhlet; sondern sollet gedenken und thun und befolgen alle meine Gebote, und sollet heilig sein vor euerem Gotte.

Ich bin Gott, euer Herr, der euch geführet aus dem Lande Egypten, um euch ein Gott zu sein. Ich bin Gott euer Herr!

אמת Und das Wort ist wahr und wahrhaftig steht fest und sicher, ist beglaubigt und gerechtfertigt und verbürgt, unsere innigste Ueberzeugung, unsere Lust und Liebe, unsere Furcht und unsere Hoffnung, unsere Lebenskraft und Stärke — in Ewigkeit!

Wahr ist es — der ewige Weltengott ist unser Herr, Jakobs Hirt unser Schild und unser Heil! Er besteht durch alle Zeiten, sein Name bestehet, sein Thron fest und sicher, sein Reich bestehet und seine Treue in Ewigkeit! Sein Wort besteht in ewiger Lebendigkeit, in aller Gläubigkeit und Freudigkeit bis in die ewige Ewigkeit — bei uns wie einst bei unseren Vätern, bei unsren Vätern, bei unseren Kindern und unserer vereinstigen Nachkommenschaft, wie bei allen Geschlechtern aus dem Stamme Israels, deines Knechtes.

שחרית ליום א' דר"ה

את-כָּל-מִצּוֹת יְהֹה וַעֲשֵׂיתֶם אֶתְם
וְלֹא-תַתְּרוּ אֶתְרִי לְבָבְכֶם וְאֶתְרִי
עִינֵיכֶם אֲשֶׁר-אֶתְם זְנִים אֶתְרִיהם:
לְמַעַן תִזְבְּרוּ וַעֲשֵׂיתֶם אֶת-כָל-
מִצּוֹתִי וְהִיאָתֶם קְדוֹשִׁים לְאֱלֹהִיכֶם:
אָנָי יְהֹה אֱלֹהִיכֶם אֲשֶׁר הָזְאָתִי
אֶתְכֶם מֵאָרֶץ מִצְרָיִם לְהִזְות לְכֶם
לְאֱלֹהִים אָנָי יְהֹה אֱלֹהִיכֶם:

ט נָאָרָא אֱלֹהִיכֶם לְאֶתְמָת טָן יְמִין יְמִינָתֶךָ יְלָמָע סְלָלָתֶךָ

אמֶת וַיַּצִּיב נְכוֹן וְקִים
וַיִּשְׁרַׁ וַגָּמְן וַאֲחַיֵּב וְחַבֵּיב
וְחַמְדָה וְגָעִים וְנוֹרָא וְאֲדִירָה:
וּמְתֻקָּן וּמְקַבֵּל וּטוֹב וַיְפָה
הַדְּבָר הַזֶּה עַלְיָנוּ לְעוֹלָם
וְעַד אֶתְמָת אֲהֵי עַזְלָם מִלְכָנָנוּ
צָוָר יַעֲקֹב מָגָן יִשְׁעָנָנוּ לְדוֹר
וְדוֹר הוּא קִים וְשָׁמוֹ קִים
וּכְסָאוּ נְכוֹן וּמְלָכָירָתוֹ
וְאִמְגָנָתוֹ לְעֵד קִימָת:
וְדַבְּרִיו חִיִּים וְקִימִים
נְאֶמְנִים וְחַמְדִים לְעֵד
וְלְעוֹלָמִי עַזְלָמִים: עַל
אֲבוֹתֵינוּ וְעַלְיָנוּ עַל בְּנֵינוּ
וְעַל דָּרוֹרֵתֵינוּ וְעַל כָּל-
דוֹרוֹת וְרֹעֵי שָׂרָאֵל עַבְדִּיךְ:

Morgengebet.

¶ Bei den Ersten wie bei den Letzten steht das Wort fest in Ewigkeit; es ist unser Schatz und Kleinod, unsere Wahrheit und Überzeugung, unsere Lebensregel, die wir nimmer übertraten.

Wahr ist es, daß du, Gott unser Herr, du, der Gott der Väter, bist unser Herr und unserer Vater Herr, unser Erlöser und der Erlöser unserer Väter, unser Schöpfer und Bildner, unser Hort und Heil, unser Helfer und Erretter — das war von Ewigkeit her dein Name, außer dir ist kein Gott.

¶ Der Vater Schutz und Beistand warst du von ewig her; ein Schild und Helfer ihren Kindern nach ihnen durch alle Seiten. In den Weltenhöhen ist dein Sitz, und dein Recht und deine Milde die walten bis an der Welten Enden. Wohl dem Menschen, der da horchet auf dein Gebot, und dein Wort und deine Lehre sich zu Herzen nimmt.

Wahr ist es — du bist Herr in deinem Volle, ein gewaltiger Herr wo es gilt zu kämpfen ihren Kampf.

War ist es — du warst vom Anbeginne, und bis ans Ende bist du mit uns und außer dir ist keiner Herr, der helfen und retten könnte. Aus Egypten hast du uns, Gott und Herr, erlöst, und aus dem Sklavenjoch uns frei gemacht. Ihre Erstgeborenen hast du erschlagen, und Israel, deinen erstgeborenen Sohn erlöst. Das Schilfmeer hast du gespalten, die Frevler versenkt deine Geliebten frei hindurch geführt, daß die Wasser bedeckten ihre Dränger, und nicht einer von ihnen übrig blieb. Darob preisen dich deine Geliebten und erheben dich als den Weltenherrn;

**על הראשונים ועל
האחרונים דבר טוב וקיים
לעולם ועד: אמת ואמינה
חוק ולא עבר: אמת שאפתה
הוא יי' אלהינו ואהו אבותינו
מלךנו מלך אבותינו.
גואלנו גואל אבותינו.
יצרנו צור ישועתנו.
פודנו ומצילנו מעולם שמה.
אין אלדים זולתך:**

עוורת אבותינו אפתה הוא
מעולים. מגן ומושיע לבנייהם
אחריהם בכל דור ודור: ברום
עולם מלך ומושבך וממשפטיך וצדקהך
עד אפסי הארץ: אשורי איש
שישמע למצוותיך ותורתך ודברך
ישים על לפבו: אמת אפתה הוא
אדון לעמך ומלך גבור ליריב
ריבם: אמת אפתה הוא ראשון
ואפתה הוא אחרון. ומלך עידך אין
לנו מלך גואל ומושיע: ממצרים
גאלתנו יי' אלהינו ומבית עבדים
פדיתנו. כל בכורייהם הרוגת וככורה
גאלת. וים סוף בקעת. וודים מבעת.
וירדיהם העברת ויכסו מים צרים
אחר מהם לא נותר: על זאת
שבחו אהובים ורומים אל ונתנו

bringen dir Lied und Lobgesang, Ruhm und Preis und Dank — dir, dem ewiglebenden, allbeständigen Weltengott und Herrn, — der hoch ist und erhaben, groß ist und furchtbar; der da beuget die Hochmuthigen, und erhöhet, die gebugnt sind, der da führet die Gefangenen aus ihrer Haft, und löset die Gedrückten und hilft den Armen, und erhört sein Volk, so oft sie zu ihm rufen. Ihm Lob und Ruhm, ihm dem Gott in der Höhe — gelobt sei er, gelobt! Moses und die Kinder Israels, die stimmten dir an den Lobgesang in aller Herzensfreudigkeit, da sangen sie einstimmig und einmuthig:

¶ Wer ist wie du, Herr unter den Göttern? Wer ist wie du so mächtig in seiner Heiligkeit, so furchtbar in seinem Ruhme der solche Wunder thut?

Ein neues Lied sangen die Erlöseten zu deines Namens Ehre am Meerestrand; da brachten sie dir ihren Dank und ihre Huldigung, da sprachen sie einstimmig und einmuthig:

” Gott regiert in Ewigkeit!

¶ Israels Gott! steh auf und hilf deinem Volke Israel, erlöse du Israel und Juda nach deiner göttlichen Verheißung: „Unser Erlöser ist Gott der Herr, der Herr der Herrschaaren ist sein Name, der Heilige Israels?“ Gelobt seist du Gott der Israel erlöst.

ידידים זמירות שירות ותשבחות ברכות והודאות למלך אל חי וקדים: רם ונשא גדול נורא. משפט גאים. ומגבהה שפליים. מוציא אסירים. ופזרה ענווים. ועויר דלים. ועננה לעמו בערת שועם אליו: תהלות לאל עליון. ברוך הוא ומנקה. משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רביה ואמרי כלם:

מי במקה באלים יי מי במקה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא:

שירה חדשה שבחו נאולים לשפט על שפט הים יחד כלם הוזו והמליכו ואמרי:

י. ימלך לעולם ועד: צור ישראל. קומת בעורות ישראל. ופדה בןאנך יהודת וישראל. נאלנו יי אבאות שמו קדוש ישראל:) ברוך אתה יי גאל ישראל:

) מס' פ' צטמ' ו'ס' 30. וילך חומליים גלווס זו.
יום ליבשנה. נחפכו מצילים. שירה חדשה נאולים: התבעת בתרכית. רגלי בת עגנית. ופעמי שלמית. יסו בפעלים. שירה חדשה שכחו נאולים: וכל רואין ישראין. בבית הוזי ישוריין. אין באן ישראין. ואיזבנו פליילים. שירה חדשה שכחו נאולים: רגלי פנתרים. על הגשאים. ותליך שבלים. כמלך נסורים. שירה חדשה שכחו נאולים: הבאים עמך. בברית חותמך. ומפטן לשפט. הטה נמלים.

שחרית ליום א' דראש השנה

* אָדָני שֶׁפְתִּי פְּפַח וַיֵּיד תְּהִלָּתֶךָ:

ברוך אתה יי' אלהינו ואלהי אבוזתינו אלהי אברהם
אליה יצחק ואלהי יעקב, האל הגדול הגבור והגואר אל עליון
בומל חסדים טובים וקונגה הפל. ויזכר חסדי אבות ומביא
נויאל לבני בנייהם למען שמך באהבה:

וברנו לחיים. מלך חפץ בח חיים. וכתיבנו בספר
חחים. ל מענק אלהים חיים:

מלך עזיר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי' מגן אברהם:
אתה גבור לעוזם אדני מתחיה מתים אתה רב להושיע:
מבלבל חיים בחסד מתחיה מתים ברחמים רבים סומך
נופלים. ורפא חולמים. ומתר אסורים. ומקרים אמונתו לישני
עפר. מי במוח בעל גבורותומי רומה לך. מלך מימות ומחיה
ומצמיח ישועה:

מי במוח אב הרחמים. זוכר

יצורי לחיים ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי' מתחיה המתים:
אתה קדוש ושם קדוש. וקדושים בכל יום יהלוק סלה:

שרה חדש שבחו נאולים: הראה אאותם. לכל רואי אותם. ועל בוגרי
בسوותם. יעשה גדילים. שירה חדש שבחו נאולים: למי זאת גרשמת.
תפרק נא דבר אמת. למי החותמת. ולמי הפתילים. שירה חדש שבחו
נאולים: ישבוב שנית לקדשה. ואל תוסף לגרשיה. ותעלת אוד
শטשה. ונסוי הצללים. שירה חדש שבחו נאולים: ירידים רומרות.
בשירה קדמוך. מי במוח. מ באלים. שירה חדשה שבחו
נאולים:

בגמל אבות תושיע בניים. ותביא נאה לבני בנייהם:
ברוך אתה יי' גאל ישראל:

* Die Uebersetzung siehe oben im Abendgebet.

ויבן תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך
ואימתך על כל מה שבראת. ויראיך כל המעשים
וישתחו לפניך כל הבראים. ויעשו כלם אנדרה
אחרת לעשות רצונך בלבב שלם במו שידענו יי
אלהינו. שהישלטן לפניך עז בידך וגבורה בימינך.

ושםך נורא על כל מה שבראת:

ובכזאתן בבוד יי לעמך. תהלה לירайд. ותקנה
לדורשיך. ופתחון פה למלחים לך. שמחה
לארצך. ושבון לעירך. וצמיחת קרן לדוד עבדך.
ונריכת נר לבנישיש משליך. במרה בימינו:
ובבן צדיקים יראי וייטמהו. וישראלים יעלוזו.
וחסדים ברגה יגילו. וועלתה תקפייפה. וכל
הרשעה בלה בעשן תפלה. כי תעבור ממלחת
זדון מזדהארין:

ותמלוך אתה יי לבך על כל מעשיך. בהר
צイון משפטן בבודך. ובירושלים עיר קדשך.
ביב טוב בדברי קדשך. מלוך יי לעולם אליך
ציון לדוד ודר הילוייה:

קדוש אתה ונורא שםך. ואין אלה מבלעדיך.
ביב טוב ניגבה יי צבאות במשפט. והאל הקדוש
נקדש בצדקה. ברוך אתה יי המליך הקדושים:

אתה בחרתנו מבלה העמים. אהבת אותנו. ורצית לנו.
ירוממתנו מבלה הלשונות. וקדשתנו במצוותך וקרבתנו מלכנו
לעבזרתך. ושמה הגדול והקדוש עליינו קראת:
ונתן לנו יי אלהינו באהבה את יום (Sabbath) השבתה חזה

שחרית ליום א' דראש השנה

ואת יומם היזברון זהה. יום (ז'ריז) תריעעה (באהבה) מקרא קדש.
זכר ליציאת מצרים:

אלְהִינוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלָה וַיָּבֹא וַיָּגִיעַ וַיָּרֶא וַיַּרְצָח
וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקַד וַיִּזְכַּר וַיִּזְבְּרֹן וַיִּקְדְּזֹנֵנוּ וַיִּזְבְּרֹן אֲבוֹתֵינוּ. וַיִּזְבְּרֹן
מִשְׁיחַ בְּזִדְּזָד עַבְדָּךְ. וַיִּזְבְּרֹן יְרוּשָׁלָם עִיר קָדְשָׁךְ. וַיִּזְבְּרֹן בְּלַ
עַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפָלִיטָה לְטוֹבָה לְחֻנָּן וְלְחַסְדָּךְ
וְלְרַחֲמִים לְחַיִם וְלְשָׁלוֹם בַּיּוֹם הַזְּבָרָן זהה. זָכְרָנוּ יְיָ אֱלֹהִינוּ
בָּזְבָרָה. וַיִּקְרַבְנוּ בָּזְבָרָה. וְהַזְּשִׁיעָנוּ בָּזְבָרָה לְחַיִם. וּבְדָבָר
יְשִׁיעָה וְרַחֲמִים חַיִם וְחַגְנָנוּ. וְרַחֲםָן עָלֵינוּ וְהַזְּשִׁיעָנוּ בַּיְמָךְ
עִגְנָנוּ בַּיְמָךְ מֶלֶךְ חַפְנִין וְרַחֲמָן אַתָּה:

אֱלֹהִינוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ. מֶלֶךְ עַל בְּלַהֲעוֹלָם
כָּלּוּ בְכָבוֹדךְ. וְהַגְּשָׂא עַל בְּלַהֲאָרִץ בְּיִקְרָה. וְהַזְּפַעַ
בְּהַדְרָ נָאָזֵן עַזְךָ עַל בְּלַיּוֹשֵׁבִי תִּבְלַ אַרְצָךְ. וַיְדַע
בְּלַיְפָעַול בַּיְמָךְ פָּעַלְתָּו. וַיְבִין בְּלַיְצֹר בַּיְמָךְ אַתָּה
יִצְרָתָו. וַיֹּאמֶר כָּל אָשֶׁר נִשְׁמָה בָּאָפָו. יְיָ אֱלֹהִי
יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ. וּמֶלֶכְתָּו בְּבָלְמֶשְׁלָה. (אמ Sabbath אֱלֹהִינוּ
וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְמִנִּיחָתָנוּ) קְדָשָׁנוּ בְמִצּוֹתִיךָ. וְתַגְנִין
חַלְקָנוּ בְתּוֹרַתְךָ. שְׁבַעַנוּ מַטּוֹבָךְ וַיְשַׁמְּחַנוּ
בְּיִשְׁוּעָתְךָ. (אמ Sabbath וְהַנְּחִילָנוּ יְיָ אֱלֹהִינוּ בְאֶחָבה וּבְרָצָן
שְׁבָתָ קָדְשָׁךְ וַיְנַוחַ בָּזְבָרָךְ יִשְׂרָאֵל מַקְדִּשֵּׁי שְׁמָךְ). וְתַהְרֵר לְבָנָנוּ
לְעַבְדָךְ בְּאָמָתָה. בַּיְמָךְ אֱלֹהִים אָמָת וְדָבָר
אָמָת וּקְיָם לְעֵד: בְּרוֹךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל בְּלַ
הָאָרִץ מִקְדֵּשׁ (השְׁבָתָה) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזְּבָרָן:

רָצָה יְיָ אֱלֹהִינוּ בְעַמְךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהַשֵּׁב אֶת
הַעֲבֹדָה לְדִבְרֵיךָ. וְאַשְׁיִי יִשְׂרָאֵל וַתַּפְלַתָּם בְאֶחָבה תִּקְבֵּל
בְּרָצָן. וְתַהְיֵי לְרָצָן פָּמִיד עַבְזָדָת יִשְׂרָאֵל עַפְךָ: וְתַחֲזִינָה

שחרית ליום א' דראש השנה

עינינו בשובך לציון ברחים. ברוך אתה יי' המחייב שכינתו
לציון:

מודים אנחנו לך שאתת הוי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולים ועד. צור חיינו מגן ישענו. אתת הוי לדoor ודור
נוזהך ונספר תהלוך. על חיינו המסירים בידך. ועל
גשומותינו הפקודות לך. ועל נסיך שבכליזום עטנו. ועל
גפלאותיך וטובותיך שבכל-עת ערב ובקר ואחרים. הטוב כי לא
כלי רחמי. ובתרחם בירלא תמי חסדי. מעולם קיינו לך:
ושל כלם יתברך ויתרוצם שמה פלאני תמיד לעולם ועד:

וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

ובכל חיים יורוך פלה. ויהללו את-שםך באמת. האל
ישועתנו ועוזתנו סלה: ברוך אתה יי' הטוב שמה וכל גאה
להודות:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד וرحمים עליינו ועל כל
ישראל עטך. ברכנו אבינו כלנו באחד באור פניה. כי באור
פניה נתקת לנו יי' אלהינו תורה חיים ואהבת חסר. וצדקה
וברכה וرحمים וחיים ושלzos. וטוב בעיניך לבך את-עטך
ישראל בכל-עת ובכל-שעה בשלומך:

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה
נזכיר ונכתב לפניה אנחנו וכלי-עמך בית ישראל
לחיים טובים ולשלום: ברוך אתה יי' עשה השלום:

אלهي נוצר לשוני מרע. וสภาพי מדבר פרמת. ולמקללי נפשי מדרום.
ונפשי בעפר לפל תרעה. פחה לבי בחזרה ובמצוותיך פרדוּפ נפשי. וכל
חוושבים עלי רעה. מתרה כפר שאתם נקלקל מחשבתם. עשה למשן שמה.
ששה למשן ימגה. עשה למשן קדשך. עשה למשן תורתך. למשן יהלצין
ידייך. הוישעה ימגה ונגעני: יחי לרצון אמר' פ' ונהגין לבי לפניה יי' צי'י
ונגלי: עשה שלום במרומי הרים עשה שלום עליינו ועל כל ישראל ואמרי אמן:
יה' רצון לפניה יי' אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית התקdash במנורה

בִּימִינִי וּמִן חֶלְקָנִי בַּחֲזֹרֶתךְ : וְשָׁם נַעֲבֵד בִּירָאָה כִּימִי עַולִּם וּכְשָׁנִים
קְדוּמָיוֹת : וְשַׂרְבָּה לְךָ מִנְחָת יְהוָה וִירוּשָׁלָם כִּימִי עַולִּם וּכְשָׁנִים קְדוּמָיוֹת :

תפלה לשילוח צבור בכו"ל.

פתחין הארון — Man öffnet die heil. Lade.

ברוך אתה יי' אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם
אליהו יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגיבור והגוזר אל עליון
gomel חסדים טובים וקוגה הפל וזוכר חסדי אבות ומביא
נו אל לבני בנים למען שמו באחבה :

Im Sinn und Geiste der Weisen und Verständigen, und wie sie es uns mit Verstand und Einsicht vorgeschrieben, öffne ich den Mund zum inbrünstigen Gebete, und rufe an um Gnade und Erbarmen — Gott, der der König ist der Könige und Herr ist aller Herren.

משמעות חכמים ונבונים. ומלמד הדעת מבינים. אפתחה פ' בתפלה ובתהנוגים. לחולות ולחגון פנוי מלך מלכי המלכים נאדוני הזרים.

רשות לש"ז. ס"כ יקוחיאל בר משה חוק ואמץ יה.

Ich zage beim Beginn meines Vortrages, hinzutreten vor den Allfurchtbaren, ihn zu erflehen; weil ich zu gering bin an eigenem Verdienst, darum fürchte ich mich; ich soll beten, und mir gebriht die Einsicht hierzu. O lehre mich, mein Schöpfer, diese Wohlthat übertragen; stärke und kräftige mich, daß ich nicht lässig werde aus Furcht. Laß mein Gebet Dir genehm sein, wie ehedem die Räucherdufte, meinen Redefluß wie Honig angenehm, aufrichtig erscheinen und nicht wie Henchelsei, daß die, so ich vertrete, Sühne und Verzeihung finden. Meinem

יראתי בפְּצֹוֹרֶץ שְׁיַח
לְהַשְׁחִיל. קְוִמִּי לְהַלּוֹת
פְּנֵי נֹרָא וְדַחֵיל וְקְטוּנָתִי
מְעֵשׂ לְכַנֵּן אֹזֵחַיל. תְּבוֹנָה
חַסְרָתִי וְאֵיךְ אֹזֵחַיל: יוֹצְרִי
הַבִּנְגִּי מְוֹרֵשָׁה לְהַנְּחִיל.
אַילְנִי וְאַמְצִנִּי מְרָפִיאַי וְחִיל:
סְחַשִּׁי יְרַצֵּח בְּמַנְטִיפָּה
וּמְשַׁחִיל. בְּטוּיִי יוֹמְתָל
בְּצֻוף גַּחִיל: רַצִּי בְּיוֹשֵׁר
לֹא בְּמַכְחִיל. מְשַׁלְתִּי
לְהַמְצִיא כּוֹסֵר וּמְחִיל.

Flehen verleihe Annuth, daß es nicht wie Schreien missfalle. Laß Dich erflehen von denen, die sich Dir nahen und bis in den Staub sich krümmen. Sei uns so gnädig, wie Du einst beim Felsen (dem Moses) erschienst, und merke auf mein lautes Flehen. Zwar erbebt mein Inneres, weil Du jeden Gedanken erßpähst, erzittert meine Seele aus Furcht vor dem Gericht: wolltest Du bloß nach Verdienst vergelten, müßten meine Augen fließen, wie lebendiger Quell. Doch hoffe ich Gnade von Dir und bitte darum. Das Verdienst unserer Ahnen wollest Du bei der Sühne erwägen. Und dennoch brennt es in mir glühend heiß, ergreift Zittern mich, da der Schreckenstag gekommen ist.

Man schließt die heil. Lade — סונין הארון

אַתָּה חִיל Er ist gekommen, der schreckliche Tag der Heimsuchung, den alle Sterblichen mit Bangnis erwarten. Kniebeugend treten sie an denselben heran, ihre Gedanken, wie einst beim Opfer zu ordnen. Der alle Herzen allesamt gebildet, sie richtet, der Arm und Reich mit der Wage des Rechts richtet, Er wird eingedenk bleiben „nicht die Strenge des Rechts walten zu lassen.“ Die Gewichtigkeit seines (des Abrahams) Gebets erwägen beim Urtheilspruch. Bevor ein Geschöpf noch gebildet war, dachte er der Schöpfer schon an den Ursels (Abraham) ihn in die Mitte

שחרית ליום א' דר"ה

שְׁאָגִי יְעָרֵב וְלֹא בְמִשְׁחִיל.
הַעֲתָר לְנֶגֶשִׁים וְנֶחֶשְׁבִּים
בְּזִחְיָל: חָנוֹן בְּהַבְּטִיחָךְ
לְבָנְקָרָת מְחִיל. זְעַקִּי קְשׁוֹב
בְּעַת אֲתָחִיל: קְרָבִי יְחִמָּרוֹ
בְּחַקְרָךְ חַלוֹחִיל. וּמְאִימָת
הַדִּין נְפָשִׁי תְּבִחִיל: אָם
בְּגַמְוֵל הַלְּבָב יְחִיל. מְקוֹרִי
עַפְעָפִי אַוִיל בְּמִזְחִיל: אַדְקָה
אַקְנָה מַפְךְ וְאוֹחִיל. יִשְׁרָאֵל
הַוְּרִי זְכָרָה לְהַאֲחִיל: חַם
לְבִי בְּהַגְּנִי יְגִחִיל. יְסַגְּעָר
בְּקָרְבִּי בְּעַת אֲתָחִיל:

מיומד ע"כ א'ב

אַתָּה חִיל יוֹם פְּקָדָה.
בְּאִימָיו כָּל לִחְם לְשִׁקְדָּה.
גְּשִׁים בּוֹ בָּרֶךְ לְקֹזְדָּה. דָעַם
קִישָּׁר בָּעֵל מִזְקָדָה: הַיּוֹצֵר
יְחִיד בְּסֶל נִשְׁפְּט. וְשׂוּעָ וְדָל
בְּפָלוּם יִשְׁפְּט. זְכָר לֹא
יִעַשָּׂה מִשְׁפְּט. חַיּוּ עַרְבּוֹ
יִזְכֵּר בְּמִשְׁפְּט: טָרֵם כָּל
מִפְּעָל חָצֵב. יוֹם בְּמִחְשָׁבָת
צִיר חָצֵב. בָּאַחֲרָ וְקָדָם

der Vor- und Nachwelt zu stellen, diese auf ihn und sein Verdienst zu propfen. Seine Ehehälft (Sarah) wurde an diesem Tage mit neuer Kraft verjüngt, daß sie im neunzigsten Jahre noch einen Sproßling gebahr; ein günstiges Zeichen für Israel, daß sie vor ihm in Gnaden erscheinen dürfen an jedem Neujahrstage. Erschrecken ihre Abkömmlinge vor diesem Tage, sich hinzustellen vor den Richterstuhl des Allfurchtbaren, tragen sie ihre Gebete mit lauter Stimme vor und bitten inbrüstig Erlösung zu finden; stützen sich auf ihr (Sarah's) Verdienst, dadurch bedacht zu werden. Sie beten in Vereinen, wagen an Deine Thüre zu pochen, gestützt auf die Asche des gebundenen Lammes, (Isaak) des Geschenkes, womit sie (Sarah) an diesem Tage bedacht wurde.

וְהִי: Wir erscheinen vor Gericht, wo Er, Gott, beim Psalmenraum sich erhebt, das Erdenthal mit seinen Bewohnern zu erschüttern. Darum wollen auch wir mit dem Schofar (am Sabbath: mit dem Erwähnen des Schofar) Ihn versöhnen, und mit Kniebeugen auch im Verein der Freude in seinem Tempel laut blasen.

זְבָרֵנוּ לְחַיִם. מֶלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִם. וּכְתַבְנֵי
בְּסֻפֶּר הַחַיִם. לְמַעֲנֵךְ אֱלֹהִים חַיִם:
מֶלֶךְ שְׂעִיר וּמוֹשִׁיעַ יְמִינֵנוּ. קָרוּךְ אַפְתָּה יְמִינֵנוּ אֶבְרָהָם:

בְּתַזְקֵד נְחַצֵּב. לִיהְבֵּעַלְיוּ
כָּל הַמְּחַצֵּב: מַנְטוּ כְּחַיּוּם
כְּחַדְשָׁנָה. נְצֵר לְהַחְנִית
לְתַשְׁعִים שָׁנָה. סִימֵה אֹות
הַיּוֹת לְשׂוֹשָׁנָה. עֲבוֹר לְפָנֵיו
בָּזָה רָאשֵׁה הַשָּׁנָה: פְּלַצְיוּ
פְּרָחִיה בָּזָה יוֹם. צְגַתְּסֵם
פָּנֵי כִּם אַיּוּם. קוֹל דְּבוּבָם
יְרַחְיָשֵׁו כְּחַיּוּם. רָוְגְשִׁים
לְהַרְיעַ לְמַצּוֹא פְּרִיּוּם:
שְׁעוֹנִים עַלְיהָבָה לְהַפְּלִקְדָּה.
שְׂזָאנִים בְּלַהְקָן דְּלִתּוֹת
לְשִׁקְדָּה.

Vorbeter
תְּמִיכִים בְּדִשְׁן שָׁה
עֲקִידָה. תְּשֵׁר אָשָׁר בָּזָה
גְּפִקְדָּה:
נְעַלְהָה בְּהִין עַלוֹת
בְּתַרְוּעָה. גַּיא עַם הַרְיָה
לְרוֹעָה: Vorb. בְּשׁוֹפֵר אַפְתָּנוּ
Am Sabbath (בְּזָכְרוֹן שׁוֹפֵר אַרְצָנוּ)
וּבְבָרֵךְ כְּרִיעָה בְּמַגְנָת
רְעִים בְּגַנוּ אַתְּרוּעָה:

אַתָּה גָּבֹור לְעוֹלָם אֲדֹנִי. מֵתִיחַתִּים אַתָּה רַב לְחוֹשְׁשֵׁיךְ: מִכְלֶבֶל חַיִם
בְּחַסְדֵךְ מֵתִיחַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סֻמְךָ נוֹפְלִים וַרוֹפָא חֹזְלִים. יַמְתִיר אֲסֻוּרִים
וּמְקִים אַמְונָתוֹ לִישְׁנֵי עֶסֶף. מֵי כְּמוֹךְ בָּעֵל גְּבוּרוֹת וּמֵדוֹמָה-ךְ. מֶלֶךְ
מִסְתִּיחַת וּמִתְּחַיַּה וּמִצְמִיחַת יִשְׁוּעָה:

תְּאֵלָתָה זוּ כְּחַפֵּץ לְהַתְּعִיל.
שְׂוִיעַ עֲרוֹזָה לְמִדרָם לְהַזְּעִיל.
רוֹזָן הַרְדִּי קָרְדָם הַמְזָעִיל.
קָרוֹזָא בְּגַרְזָן מְזַקֵּשׁ לְהַגְּעִיל:
צָדְקָם לְהַקְּפּוֹת בְּגִיבָּשָׁה.
שְׂוִיעַה. פְּעָלָם בְּקָרְבָּן שְׁנִים
לְשְׁמָעָה. עַתְּ רְצִוָּן וַיּוֹם
יִשְׁוּעָה. סְבִיבָתָן קָרְזָן וּבְרִית
שְׁבִינָה: נַזְבָּבִים בְּגִנִּישָׁת
חוֹתְמָות תְּשִׁיעָה. מְסָפָר
שְׁתָׁוֹת וּחוֹתְמִיהָן תְּשִׁיעָה.
לְמַגִּין פְּלוּל שְׁמוֹת תְּשִׁיעָה.
בְּחִנְגָּה עַקְרָה הַלְּדָה שְׁבָעָה.
יַאֲמִירָה עַווּ מַלְכִיוֹת עַשֶּׁר.
טְבוּעָות לִשְׁם בְּחַזָּן בְּעַשֶּׁר.
חַק וּבְרוֹנוֹת וּקְוִלוֹת עַשֶּׁר.
וּכְרָמְבָּךְ גָּבִיר בְּעַשֶּׁר:
וַיְפַזּ בְּאַהֲוב אֲתִי נְהָרִים.
הַעֲלֹוד בְּהַר מֹר אֲחֹזָרִים.
דְּשָׁנוֹ יָרָא לְחַזָּן שִׁירִים.
גְּשִׁים עֲדִיו בּוֹקֵר וְצָהָרִים:

sich Ihm im Gebete nähern.
Um eben diese Zeit (Neujahr)
lay auch er (Isaak) im Gebete,
wegen seiner Unfruchtbaren (Rebekka) bis sie entbunden wurde.
Und wie damals das Flehen
der Bedrängten erhört wurde,
so auch wollest du, o Gott,
von uns Dich erflehen lassen.

Höchster König und
Furchtbarer! möge aus Licht
fordern unser Recht. Ihm hoffe
ich die Krone aufzusetzen, mit
Thau der Belebung durch seine
Gnade mich erfreuend.

**בָּוֹה פְּרַק חִגּוֹן עֲתִירָה, בֶּעֶד
אַסּוֹרָה עַד הַתְּרָה.**
Borb.
אַנְקָת אָסִיר אֹו כְּהֻכְתָּרָה,
אַלְיָהָעַתָּר כְּמוֹ נְעַטָּרָה:
מְלֵךְ עַלְיוֹן וְנוֹרָא.
מְשִׁפְטָנוּ יְזִיכָּא בְּאוֹרָה.
Borb.
אַיְחָלָנוּ כְּתָר לְעַטָּרָה
בְּטַלְיָי תְּחִי בְּחִסְדָּנוּ
אַתְּפָאָרָה:

מֵי בָּמָזֵךְ אָב הַרְחָמִים, זָכָר יְצָרוּ לְחִים בְּרָחִים:
וְנָאָמָן אַתָּה לְמִקְיּוֹת מְתִים. בְּרוּךְ אַתָּה י"י סְמִיחָה פְּطִיחָה:

) אַבְנֵן חָוָג מִצְוָק נְשִׁיחָה. תְּהֻזֵּם רַבָּה צִוְּלָה
שְׁאַיִדָּה. בְּפִנְתָּךְ רַאשׁ יִסּוּד שְׁלִישָׁה. שְׁתָתוֹ שְׁעוֹן
בָּה לְשָׁעִיה: גְּבֻעָת שְׁרֵשׁ מְאַסָּת בּוֹנִים רַבָּעָה
הַיּוֹם מִאַרְבָּעָה אַבָּנִים. דְּמָעוֹת מְבָכָה עַל בְּנִים.
לְשָׁבָה מְגַעֵּי אָמֵן הַבְּנִים: הַאֲדָמָזָן כְּבָט שְׁלָא
חָלָה. אָכְבָה לְקַחְתָּה לוֹ וְנַתְּבָהָלָה. וּפְלָלָה רַבִּים
בֶּעֶד הַתְּזִיחָלָה. פְּדוּתָה מִזְד וְלֹא חָלָלָה: וּכְרָלָה
יִשְׁרָאֵרָה אֶרְחֹות. עַבְרָלְהַמִּיר בְּבֶטֶן אֶחָות. חַשְׁבָּה
כְּהִיּוֹם זְכָרָה לְהָאֶחָות. סְלוֹת דִּינָה בִּיהוֹסָף
לְהַנְּחֹות: טְבֻעָכְבָּלִי יוֹצֵר הַעֲבִיר נְסִי חַילִים
לְהַעֲצִים וְלְהַגְּבִיר. יְהָה כְּסִכְתָּאָנְקָת גָּבִיר. מְטוֹת
שְׁנִים מְנָה הַסְּבִיר: בְּעַקְרָת בֵּית בְּתַחַל נְקָרָה.

¹⁾ Diese Dichtung, nach einer Tradition bearbeitet, eignet sich, wegen der erforderlichen weitläufigen Erklärungen, zu keiner Übersetzung.

שְׁחִירִת לַיּוֹם א' דָּרָאשׁ הַשְׁנָה

בְּכֶפֶר רָאשִׁית בְּתַכְלֵל בְּכֶרֶת. Vorb. **לְבָדְיָה תָּעִמּוֹד
בַּיּוֹם זְכִירָה.** **לְהֹזֵר לִמּוֹן בָּמוֹ נְזִבָּה:**

Der Herr regiert ewiglich; Dein Gott, Zion! für alle Zeiten. Halelujah.

Du Allerheiligster, thronst unter Lobgesängen Israels.

יְמָלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֶלְהִיךְ
צִיוֹן לְדוֹר וְדָר הַלְלוּיָה:
וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב
תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל נָא:

Man öffnet die heil. Lade. —
In einigen Gemeinden wird dieses nicht gesagt.

אתה Du bist unser Gott, im Himmel und auf Erden, allmächtig und erhaben.

Von Myriaden erhoben, Er sprach's und es ward; gebot, und es wurde geschaffen.

Sein Ruhm für ewig; das Leben aller Welten; durchforschenden Glücks. Er thront verborgen, Seine Krone ist Heil, Sein Gewand Gerechtigkeit. Mit Eiser umhüllt, mit Rache umgürtet, Gerechtsame zum Schilde. Sein Rath ist Treue, Sein Schaffen Wahrheit, allgerecht und geradstündig.

Er ist nahe denen, die Ihn in Wahrheit anrufen, hoch erhaben, bewohnt die Himmel, macht die Erde schweben auf nichts gestützt.

אֲפַה הַוָּא אֶלְהִינוּ. בְּשִׁמְיָם וּבָאָרֵץ:
גָּבוֹר וּנְגָרֵץ. דָּגָנֵל מִרְכָּבָה:
הַוָּא שָׁח וִיהִי. וְצִוָּה וּנְגָרָאוֹ:
זָכָרוֹ לְגַנְצָה. חַי עֹזְלָמִים:
שְׁהַזָּר עִינִים. יַוְשֵׁב סְתָר:
כְּתָרוֹ יְשִׁיעָה. לְבָוֵשׁוֹ צְדָקָה:
מְעַטָּהוּ קְנָאָה. נְאָפָד נְקָמָה:
סְתָרוֹ יְוָשָׁר. עַצְתָּו אָמָנוֹה:
פְּעַלְתָּו אָמָתָה. צְדִיק וִיְשָׁר:
קְרוֹזָב לְקֹזְרָאִו בְּאָמָתָה.

רַם וּמְתִינְשָׁא:

שְׂכוֹן שְׁחָקִים.
תְּזֻלָּה אָרֵץ עַל בְּלֵי מָה:

חַי וּקְיָם נֹרָא מָרוֹם וּקְדוֹשׁ: סְגָנוֹן הַארֵין

Blaset und schallet die Freveler zu schrecken; geheiligt werde durch die, so die Bedeutung kennen des Blasens, der Heilige.

תְּעִיר וִתְּרִיעָה. לְהַכְּרִית בֶּל מָרִיעָה.
וְתְּקִדְשׁ בְּיוֹדֵעַי לְהַרְיָעַ, קְדוֹשׁ:

Am Wochentage.

^{*)} Am Sabbath wird das unter der Linie befindliche gesagt.
בְּכָנָן וְה' פָּקֵד כְּגָם צְלָמָיו סְמָכוֹת אֲלִיעָזֶר בָּרוּךְ קָلְיָה.

Die Krone des Reichs,
warum ist sie gestürzt, nicht
wieder zur Herrschaft gelangt,
ist der Göze gekrönt, huldigt
sie ihm unwürdigerweise, lässt
sich beherrschen, ein so mächtiges
Reich? bis der Glanz einer
höhlen Herrschaft erscheint!
Meine Stätte ist leer, meine
Frommen dahin, nur ward ihr
Raum gestattet, sich auszubreis-
ten; sie, (die fremde Herrschaft)
hat gespannt den Bogen, ihre
Last vermehrt, die Zärtliche
(Israel) erschreckt, auch mit
Hüzen getreten, und herrscht
noch bis jetzt. Sie hat die
Pfeiler erschüttert, verheert und
zerstört bis auf den tief-
sten Grund. Sie trägt stolz ihr
Haupt, schmiedet heimliche Ränke
gewinnt die Oberhand, glüht
voll Arglist, und wächst him-

אֲדָרָת מַמְלָכָה. עַל מָה
הַשְּׁלָכָה. וַעֲזֵד לֹא מַלְכָה:
לְבָלְלָה הַמַּלְיכָה. וַאֲחַרְיוֹ
הַלְּכָה. שֶׁלֹּא כְּהַלְּכָה:
עַלְיָה הַמַּלְיכָה. גְּבָרָת
מַמְלָכָה. עַד תּוֹפֵעַ מַלְוִיכָה:
וַבּוֹלִי חַרְכָה. מַתְמִימִ
פְּרָכָה. וַגְּפִזְזָן לָהּ אַרְכָה:
רַחֲכָה וַאֲרָכָה. וַקְשָׁת
דִּרְכָה. וַעֲולָה הָאֲרִיבָה:
בְּעַתָּה בְּרָכָה. וַהֲגֵה דָרְוָכָה.
וַעֲד עַתָּה מַזְלָכָה. יִסּוּדֹת
עַרְמָה. עַרְמָה וַהֲרִימָה. עַד
יִסּוּד עַרְמָה: רָאשׁ הַרִּימָה.
וַסּוּד הַעֲרִימָה. וַיְדִיחָה רַמָּה:
בְּעַרְהָ מַעֲרָמָה. וַעֲד שַׁחַק

Am Sabbath.

^{*)} וּבְכָנָן וְה' פָּקֵד אֶת שָׂרוֹ בְּאָשֶׁר אָמַר:
צְאַצְאֵיכָה בְּנוּ פָּקוֹד לְטוֹב הַיּוֹם קָדוֹשׁ:

^{מִיּוֹסֵד פ"מ א"ב}

אִם אָשֶׁר בָּצַדְקָה נִתְיִשְׁנָה. בַּמּוֹ נִתְיִאָשָׁה בַּתְּכִלְלָה דְּשָׁנָה.
פּוֹזַח פְּקָרָה בְּרָאשׁ הַשָּׁנָה: דִּבְבָה הַיּוֹם אָנִי גְדוֹנָה. הַגְּנִי עֲנוּגָה
בְּכָלוֹת עֲרָנָה. וַפְּחַתְמָם בָּצַדְקָה לְבָל הַיּוֹת עֲנוּגָה: זֹאת בְּהַתְבִשְׁרָה
הַשְּׁקָדָה. חַלוֹת פָּנִי צָח שְׁקָדָה. טַלְמָם קְרָאָה מִיד גְּסָקָדָה:
יִצְחָק בְּל שׁוֹמֵעַ זֹאת וְשָׁמָחָה. בַּי גַּלְמִירָה לֹא עַת אַמְחָה.

melan, umgürtet sich königliche Abzeichen. Meine Teppiche aber sind zerstürt, mein Zelt zertrümmert, umackert und umpfügt. Ihre Herrschaft hat sie befestigt, den Purpur angelegt und dieses (Volk Israel) gekränkt. Sie sinnet, widerstrebt, dient Gözen und entweicht das Himmelreich. Sie quält des ewigen Königs Kinder, verhöhnt die Vorsehung, spricht: was ist mir im Himmel der König? thut stolz auf ihrem Throne. „Außer mir giebt es keinen König, ich regiere und Niemand außer mir.“

Erhabenster aller Könige! stürze solche Herrschaft und nimm Dich wieder an des Reichs.

שָׁחֹרִית לִיּוֹם א' דָּרְחָה

רוֹמָה. וַתֵּאֶפֹּוד מֶלֶכֶת: יְרִיעָתִיגְדָּה. אֲהַלִּישְׁדָּה: וַחֲרֵשָׁה וַשְּׁדָּה: קְצִינָה רְפָדָה. וַמְלָכָות אֲפָדָה. וַזָּאת הַקְּפִידָה: יִזְמָה וַמְרָדָה. עֲבֹוד לִזְרָחָדָה. וַחֲלֵלָה מֶלֶכֶת: לְחַצָּרָה בְּנֵי מֶלֶךָ. וַפְצָחָה לְעֵין מֶלֶךָ. מֵי לִי בְּדוֹק מֶלֶךָ: יְהָרָם בְּכָסָמֶלֶךָ. וַולְתִּי אֵין מֶלֶךָ. אֲנֵי וַאֲפֵסִי מֶלֶךָ: Borb. רָם עַלְיָבָלִי-מֶלֶךָ. תְּגַעַילָּנָה מֶלֶךָ. וַלְכָה תְּשִׁיב מֶלֶכֶת: פְּעִיר וַתְּרִיעָה. לְהַכְּרִיתָ בֶּל מֶרְיעָה. וַתִּקְדַּשׁ בַּיּוֹדֵעַ לְהַרְיעָה. קְדוֹשָׁה:

Am Sabbath.

לְה כָל שְׁמַעַי אֶם דְּבָנִים שְׁמַחָה: מִצְאָה הַשְׁקָט אַחֲרֵי בְּלוֹתָה. גַּתְחִידָשָׁה כִּנְשָׁר בְּנוֹתָה. שְׁשָׁו שְׁרוֹת לְלוֹתָה: עַלְיִי וְשִׁישִׁי עַבְוִוָה גְּקָרָא. פְצִי עַנְיִיחָה רַבִּי עֲקָרָה. צַמְקָיו שְׁדִיחָן וְעוֹד בָּם יְקָרָה: קַשְׁת רֹומ אֲשֶׁר הַעֲקָרָה. רַפְאָה לְקַיְם תְּשֻׁעָים בְּגַתְבָּרָה. שְׁלָחָה פְּאָרוֹת וְלֹא שְׁקָרָה: Borb. תְּפִזְן בְּגַצְרִים אֲשֶׁר חַוְילָיו בְּהִזְם. וְשָׁלוֹש עֲקָרוֹת שְׁהַפְּקָדוּ בָּזָה יוֹם. תְּצִדִיק בְּצִדְקָתָם מִינְפָלִיך אֵיזָם: צְאַצְאֵיכָהָנוּ פָקוֹד לְטוֹב הַיּוֹם. קְדוֹשָׁה:

Borbeter und Gem.

גַּלְוָלוּ. וּבְהַיְבָלוּ בְּבוֹז אָזָמָר בָּלוּ. קְדוֹשָׁה:

Borbeter und Gem.

שְׁזָמָרִי מִצּוֹתִיו עַז יְשִׁיבוֹן לְבָאָרוֹן. גְּדָרִים

וַיָּבֹן וַיְיִפְקַד אֶת שָׂרָה בְּאָשֶׁר אָמַר :
צָאצָאֵיכָה כִּי פָקֹד לְטוֹב הַיּוֹם קָדוֹש :

¶ Eine Mutter, in Tugend ergrauet, als die Hoffnung sie schon aufgab, ward am Ende wieder blühend. — Ihr Schöpfer bedachte sie am Neujahr; sie sprach: Heute werde ich gerichtet; bin traurig, die Blüthenzeit ist vorüber. Im Himmel ward es beschlossen, daß sie einsam nicht mehr weile. — Als diese frohe Botschaft sie erhielt, eilte vor Gott sie zu beten; noch bevor sie ihn anrief, ward sie schon bedacht. — Freude erfüllte jene, welche sagte: Es wird Jeder lachen, der es hören wird, daß die Einsame Blüthe treiben sollte, als die Zeit schon vorüber war. Wer es hörte, freute sich mit

מיוקד ע"מ א"ב

אִם אָשֶׁר בָּצָדָק נִתְיִשְׁנָה,
כִּמוֹ נִתְיִאָשָׁה בַּתְּכָלָ
דְּשָׁנָה. גּוֹחַה פָּקָרְהָ בְּרָאָשָׁ
הָשָׁנָה. דָּבָבָה הַיּוֹם אֲנִי
גְּדוֹנָה. הַגְּנִי עֲנוּמָה בְּכָלוֹת
עֲדָנָה. וְתִחְתַּמְתָּ בָּצָדָק לְבָלָ
הַיּוֹת עֲגָוָה: וְאַתָּ
בְּהַתְּבִשְׁרָה הַוִּישְׁקָרָה.
חַלּוֹת פְּנֵי צָח שְׁקָרָה.
שְׁרָם קָרָאָה מִיד נִפְקָרָה:
יִצְחָק כָּל שׁוֹמֵעַ וְאַתָּ
שְׁמָחָה. בַּי נִלְמֹדָה לִלְאָ
עַת צְמָחָה. כְּה כָּל שׁוֹמֵעַ

Am Sabbath.

ירְאֵי בְּהַכְּשֵׁר וַיְפָרֹז. וַיַּקְשֵׁב יְיָ וַיִּשְׁמַע וַיִּתְּבֹּא בְּסֶפֶר וַיְרֹא,
קָדוֹש :

שְׁפָרוֹ מַעֲשֵׁיכֶם וּבְרִית לֹא חִיפָּר. נִאֲקַתְּכֶם יָאֹזִין
שְׁחָקִים שְׁפָר. וַתִּיטְבֹּא לִי מִשְׂזָר פָּר. קָדוֹש :
שְׁבָטִי מִקְזָרָאָךְ עַלְהָ וְהַמִּשְׁלָ. נִטְיִשּׁוֹת צְרִים
בְּהַתִּזְקָה לְנִשְׁלָ. וְהִיאָתָה לִי הַמְלִיכָה וְמִוְשָׁלָ. קָדוֹש :
שְׁבֹותֵנוּ מִפְרָחָק עַלוֹת לְהַר קָרְשָׁו. וְנִסְּאָרְפֵי תְּמִיד
בְּרָבֵר מִקְדָּשָׁו. בַּי זָכַר אֶת דָּבָר קָדוֹשָׁו. קָדוֹש :
כָּל יוֹשְׁבֵי תְּכָל וְשֻׁכְנֵי אָרֶץ. יָאָמְרוּ תְּמִיד הַגְּדִיל
יְיָ לְעִשּׂוֹת בָּאָרֶץ. וְהִיא יְיָ לְמַלְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ. קָדוֹש :

Borbeter
und Gem.

Borbeter
und Gem.

Borbeter
und Gem.

Borbeter
und Gem.

der frohen Mutter. — In ihrem Alter fand sie Ruhe, dem Adler gleich ward ihre Jugend erneuet, Fürstinnen freuten sich, sie zu begleiten. — Sei froh, freue dich! rief man ihr entgegen; frohlocke Unfruchtbare! erscholl es aus aller Mund. — Schon versagte die Brust ihre Dienste, und das Wunder hat sich ereignet, daß die Unfruchtbare, die Schwermüthige, bedacht wurde, nach neunzig Jahren Sprößlinge noch zu erziehen, und ward nicht getäuscht. — Mögest du dich jenen Sprößlingen zuwenden, die diesem Tag ihren Ursprung verdanken; durch das Verdienst der drei Unfruchtbaren, die an diesem Tag bedacht, segne, die zu dir hoffen, Furchtbarer!

צָאצָאֵה בְּנֵי פָקֹד לִטוֹב הַיּוֹם. קְדוֹשָׁה:

שחרית ליום א' דר"ה

אֶם הַכְּנִים שְׁמַחָה: מִצְאָה
הַשְׁכָּד אֲחִירִי בְּלוֹתָה.
נְתַחְדִּשָּׂה בְּגַשְׁר בְּגֻוָּתָה.
שְׁשִׁזְוּ שְׁרוֹת לְלוֹזָתָה: עַלְוי
וַשְׁוִישִׁי עַבְוָרָה נִקְרָא. פְּצִזְוָה
עַדְיָה רְנִי עַקְרָה. צְמַקְוָה
שְׁדִירָה וְעוֹד בָּם יִקְרָה:
כְּשַׁת רְוִיחָ אֲשֶׁר דְּעַקְרָה.
רְפָאָה לְקִין תְּשֻׁעָה
בְּגַתְבָּקְרָה. שְׁלָחָה פְּאַרְוֹת
וְלֹא שְׁקָרָה: Borb. תְּפִזְן בְּגַצְרִים
אֲשֶׁר חַוְלָלוּ בְּהַיּוֹם. וְשַׁלּוֹשָׁ
עֲלָרוֹת שְׁהַפְּקָרִי בְּזָה יּוֹם.
תְּצִדִּיכָה בְּצִדְקָתָם מִתְּחִילָה
אַיִזְמָה:

Am Sabbath.

Borb. אַדְרָ וְהַזְדָּ אַפְנָן בְּצִבְיוֹן. שְׁוֹעַ אַעֲרוֹזָה בְּנִיב וְהַגְּיוֹן.
Gem. אַקְרָא לְאֱלֹהִים עַלְיוֹן:

Borb. בְּיּוֹם הַגְּבָהָר מִשְׁמֵי עָרֵץ. מְשָׁרִים לְשִׁפּוֹט קְדַשְׁתָךְ לְהַעֲרֵץ.
Gem. יְיָ מֶלֶךְ תְּגֵל הָאָרֶץ:

Borb. גְּדַלְתָךְ גְּדַלָה עֹזֶלֶם | מְהֻכִיל. עָזָזֶז לְסִפְרָה כְּחַמְתִי יְכִיל.
Gem. מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִי זְמַרְנוּ מְשִׁבְבֵל: שְׁמוּ מְפָאַרְיָם

Borb. הַיְעַשְׁיָמוּ כָל בְּרִזּוֹתָיו. וַיַּדְעָו בַּי גְּדַלָה גְּבוּרוֹזָתָיו.
Gem. זְכָר עַשְׂה לְגַסְפָּלָוָתָיו:

Borb. הַצִּיב וְיִרְחָ אַבְנָן פְּנַחְזָה. גְּחַלְיאָל עַבְוָר לְשִׁעָשָׁע בְּאַיְמָתָה.
Gem. זְכָר לְעוֹלָם בְּרִיחָוּ:

Der König ! Er schützt vor Unglück ein Volk, daß die Bedeutung kennt des Blasens, der Allmächtige, Heilige !

Der König ! Er ist eingedenkt des Verdienstes (des Isaak) zu Gunsten derer, die hente das Schofar blasen; der Allfurchtbare und Heilige !

Es schmückt die Krone des Allfurchtbaren durch ihr „Dreimal Heilig“ des Tages, eine vom Allmächtigen erhobene Nation, die Ihm in Tempeln laut ihre Freude bezeigen. Es preisen Ihn Engel in Lob und Gebet. Der in Ewigkeit Verdienste zu Gunsten gedenkt, Ihm erneuern sie Gesänge, die Chajoth. Der Allgütige ! Er erträgt der Sünden Last, unterdrückt den Zorn, läßt nicht Seinen Grimm. Und die Diener in

מֶלֶךְ מִמְלֶט מַרְעֵה. Vorbeter und Gem. **לְיוֹדֵעַ תְּרוּעָה.** הַאֲלֵ קָדוֹשׁ: Vorbeter und Gem. **לְתַזְקֵעַ לְךָ הַיּוֹם בְּקָרָן.** נָזָר וְקָדוֹשׁ.

אֲפִיד נָזָר אַיּוֹם. בְּשִׁלְוִישׁ
קָדְשָׁה בְּיּוֹם: גְּבוּרִי כָּה
גָּדְלָה. דָּהֲרוֹהוּ בְּבִירָת
הַגְּלָה: הַוְנִי הַגָּהָה הַמְּלָה,
וְתַכְוִהוּ בְּהַלְל וּמְלָה: זָכָר
לְעֵד זְכִיּוֹת. חַדְשָׁהוּ זִמְרָה
חִיוֹת: טֹוב עַזְמָם טְזָרָח.
יְחִדּוֹהוּ בְּחִדּוֹשִׁירָה: כּוֹבֵשׁ
בָּל בְּעַסִּים. לְבָל אַפְּ

Am Sabbath.

וְרִשְׁמָם בְּחֹזֶק נַתְּנֵי גָּנִיּוֹן. בְּכָל נְשָׁנָה וְשָׁנָה לְזֹפֶד זְכָרוֹנִי.
לְזֹבְרֹן בְּהִכְלִיל: שׁוּמֵי סְצָתוֹת

וְבָח קָדֵשׁ בְּחוֹכְשָׁר אֹז בְּעֵינָיו. רַגֵּל תְּמִירָתוֹ אִיל | לְהַקְרִיב
אַסְרָנָהוּ בְּפָסְכָה בְּקָרְנוֹיו:

חַבְסָמָן חַגִּיטָיו לְתַכּוֹעַ בְּזָה חַדֵּשׁ. יּוֹם נָה אָמ יְקָרָה בְּשַׁבָּת
קָדֵשׁ.

טְבֻעָה אָמ בְּחֹול יְבֹזָאָכָם. צְוו לְתַקְוֹעַ בְּכָל גְּבוּלָכָם.
יּוֹם פְּרֹוּחָה יְתַהַה לְכָם: שְׁפוּ מְעַשָּׂכָם

יְרוּם צָוֵר יְשָׁעֵי בְּפֵי כָּל אָמִים. חַשּׁוֹף ?רֹעֵךְ לְהַזְשִׁיעַ
מְמַתְּקֹזְמִים.

בְּהַגְלוֹתָךְ לְעֵין כָּל שְׁבַנְךָ לְהַזְעֵד. קְהַלּוֹת וּרְבָבָזָת בְּפִימָיו
לְהַעֵד:

ängstlicher Furcht, stimmen an dem Allfurchtbaren Preisgesänge, auch die Ihn umgebende Seraphim stimmen an den Wettgesang den Sturm abzuwehren. Die Engel öffnen den Mund, jauchzen Ihm, der das All übersehnet. Und in den Versammlungen des heiligen Volkes

לְהַשִּׁים : מִשְׁרָתִי בְּחִיל
מֹרָא. נְכֻחָם הַלְלוּ נֹזֶרֶא :
שִׁרְפִּי סְבִיב סְעָרָה . עֲנֵי
לְמַעֲבֵיר עֲבָרָה : פְּלִיאִים
פְּצָחוֹ פֶּה צְלָצָלוֹ הַבְּלִ
צּוֹפָה : קְהֻלוֹת עַם קָדוֹשִׁים.

Am Sabbath.

לְך יְאָתָה כְּבֹזֵד וְעוֹזֵגְנִים. חָלֵד וּכְלֹשָׁגְנִיהָ וּכְלֹדָאִים.
Vorb. Mi la arak malak ha-panim: Shabbat-Skuraad
Gem.

מוֹטוֹת אַרְיִם שָׁפֵר וּבְחִידִים. זְרוּיִיךְ קְבִיעָן וְחַגְםַת פְּפָהַב.
Vorb. Zchor udchach kinnit karm: Gem.

בְּדִיבֵי עַמִּים יִגְחַמּוּ בְּכָפְלִים. קְמִיהָם עַל פְּנֵימָו גָּלָה שְׂוִלִּים.
Vorb. Zchor yu libani azodim at yom yiroshlim: Gem.

סְלָול מִסְקִתָּנוּ יִשְׁרֵר לְצָעֹזֵד. וּבְזִיקְרָה קְרָסָלֵל | לֹא יִמְעוֹזֵד.
Vorb. Benmetz zkor azopergo uod: Shabatno matrach
Gem.

קָרִית מְשֹׁשֶׁת הַבְּלִיל וְאוֹלָם. מִזְבֵּחַ יִשְׁבֵּט וּכְלִי שְׁרָת בְּלִים.
Vorb. Zkor yu imloz le-olam: Gem.

שְׁמִים וְאֶנְזִין יִרְגַּנוּ לְשָׁמוֹ. יִעֲרוֹת יִמְחָאוּ בָּף לְהַגְעִימָאָן.
Vorb. Bi perek yu achat upato: Gem.

תָּזְקָף אַרְאָלִים וּבְזָכְבִּי צָפָר. תְּהִלּוֹת יִתְנַזֵּבְנָה לְהַשְּׁפָר.
Vorb. Halloho b'tekuv shofar: Kol yeshvi tbel: Gem.

יִשְׁפּוֹט תְּבֵל בְּצָרָק וְלָאָטִים בְּמִשְׁרִים. הָאֵל קָדוֹשׁ :
Vorbeter und Gem.
וְהַוָּא בְּאֶחָד וּמַיִּישְׁבָּנָה. וּנְפָשָׁז אִתָּה וְיִשְׁטָש. נֹזֶר וְקָדוֹשׁ :
Vorbeter und Gem.

אַתָּן לְפָעָלִי צְדָקָה. בַּיּוֹם הַגְּבָהָר מַעֲשֵׁה לְהַפְּדָקָה : גָּאוֹתָךְ
מְאֹזֵד בְּדִילָה. דָּרְך עֲנֹתָה לְפִי הַפְּדוּלָה : הַוָּא אַדְזָן הָעוֹלָם וּמַיִּ
הַקְּשָׁה אַלְיוֹ וְיִשְׁלָם : זֹכֶר הַזְּלֵק בְּתוּ�ם. חֹזֶן וְעֹזֶשֶׁה הַיּוֹנָתָם :
טְהֹזֵר מְרוֹזֵם וְגַשְׁאָה. יִפְהָה בְּעַתָּה חַפְלָעָה : כְּבִיר לֹא יִמְאָם.
לְגַבְעָה בְּעִינָיו גַּמְאָס : מְפֹזֵאר וּרְזָכֵב עַרְבּוֹת. נֹזֶנה גַּגְגָז וְאַשְׁ

verherrlichen Ihn Myriaden Stimmen, wird gehört das Schallen des Schofar. Er vernimmt's und vergiebt das Vergehen. Einst wird die Pausaune dreimal gehört werden auf dem heiligen Berge und das „Dreimal heilig“ in Heiligkeit.

מלך זוכר אחוי גֶּן, לְתֹזְקֵעַ לְךָ הַיּוֹם בְּקָרְן, נֹרָא וּקְדוֹשָׁ:

Man öffnet die heil. Lade. — פוחחין הארון —

„Der Herr regiert; der Herr hat regiert; der Herr wird regieren immer und ewig.“
Eine verherrlichte Nation huldigt laut:

Der Herr regiert.
Die Flammengebilde (Engel) bemedien laut: der Herr hat regiert.
Die mächtig Hohen riefen laut:
Der Herr wird regieren.

רְוַמְמָהוּ רְבָבּוֹת רְזֻעָשִׁים.
שְׁמַע קִיל שׁוֹפֵר. תָאִזֵן
וְאַשְׁמָה תְוִפֵר Borb. תְשַׁלֵש.
שׁוֹפְרוֹת בְּהָר הַקָדֵשׁ.
וְאַשְׁלֵש קְדֵשָׁה בְּקְדֵשׁ:

חַיְך יְיָ מֶלֶך יְיָ מֶלֶך יְיָ יְמֶלֶך
לְעוֹלָם וְעַד:
חַי אֲדִירִי אַיִמָה יְאֲדִירִי
בְּכָוֹל. ק יְיָ מֶלֶך:
בְּרוֹאִי בְּרָק יְבָרְכֵי בְּכָוֹל.
ק יְיָ מֶלֶך:
גָבּוֹרִי נְבָה יְגָבּוֹרִי בְּכָוֹל.
ק יְיָ יְמֶלֶך:

Am Sabbath.

לְהַבּוֹת: סֹעָף בְּחַרְבוֹת שְׁנִינּוֹת. עֲבוֹר יְתוּמִים וְאַלְמָנוֹת: פּוֹעַל
אָדָם יִשְׁלָם. צָר פָה וִימְשִׁים אֲלָם: קְזֹנה הַפְלֵ בְּרַחְמִים. רַם
וּמְשִׁפֵיל רַמִּים: שׁוֹפֵט יְצִירִוּ בְּחַנִינָה. תָמִים פּוֹעַל אֶל אַמְנוֹנָה:
שׁוֹפֵטִי אֶרְץ כְּתֹזהָ. מְפַהְדוֹ יְבָהָלוּ וְיִתְמָהָוּ: עֹזֶשה מְשִׁפֵט עַמוֹּו.
וְתַחְלָה מְקָדְמָם מִפְנֵי יוּעַמוֹ: נְדִיבִים בְּדַקְדּוּקִים יְחִילָוּ. בְּאָשָׁר
מְשִׁפְטוֹ פָעַלוּ: רֹזֵאה בְּלִתְעָלוּמוֹת: יוֹשֵב בְּגַבְהִי מְרוֹמּוֹת:
צֹופָה בְּלִינְזָלוֹדּוֹת. חֹזֶש בְּלִהְעָתִידּוֹת. קֹרֵא הַדָּרוֹת מַרְאָשָׁה.
חַקְרֵי לְבָב לְתֹאוֹר וּלְדָרוֹשָׁ:

זָכֵר בְּרִית רָאשׁוֹנִים. קִים שְׁבִועָה לְאַחֲרֹונִים:

יְשִׁפּוֹט תְּבֵל בְּאַזְקָה וְלְאַטְפָּים בְּמִשְׁרִים. רְאֵל קְדוֹשָׁה:

Borbeter und Gem.

שָׁחַרְיִת לְיוֹם א' דָּרָה

קְיֻחַ " מֶלֶךְ " מֶלֶךְ יְמָלוֹךְ לְעוֹלָם וְעַד :

דָּזָהָרִי דָּזָקִים יַדְזָבָבִי
בְּכָוֹל . ק' יְיַי מֶלֶךְ :

Die Feuergehoffenen ver-
künden laut: Der Herr regiert.
Die rauschenden Himmelschöre
loben laut:

Der Herr hat regiert.
Die Scharen der Heiligen und
Chajoth bezeugen laut:

Der Herr wird regieren.
Der Herr hat regiert.
Die Psalmensänger singen
laut:

Der Herr regiert.
Die Schriftgelehrten bekräftigen
laut:

Der Herr hat regiert.
Die Himmelbewohner verehren
laut:

Der Herr wird regieren.
Der Herr hat regiert.
Die Erben der göttlichen
Lehre rühmen laut:

Der Herr regiert.
Die Machtbegabten verherrlichen
laut: Der Herr hat regiert.

Die in Feuergewändern dan-
ken laut:
Der Herr wird regieren.

Der Herr hat regiert.
Die herrlichen Redner
sprechen laut:

Der Herr regiert.

קְיֻחַ " מֶלֶךְ " מֶלֶךְ יְמָלוֹךְ לְעוֹלָם וְעַד :

דָּזָהָרִי דָּזָקִים יַדְזָבָבִי
בְּכָוֹל . ק' יְיַי מֶלֶךְ :

הַמּוֹנִי הַמֶּלֶה יְהִלְלוּ בְּכָוֹל .
וְחַלְלִים וְחַיּוֹת יוּעֲדוּ בְּכָוֹל .
ק' יְיַי יְמֶלֶךְ :

קְיֻחַ " מֶלֶךְ " מֶלֶךְ יְמָלוֹךְ לְעוֹלָם וְעַד :

וּבְרִי יְמִירֹת יְזִמְרוּ בְּכָוֹל .
ק' יְיַי מֶלֶךְ :

חַכְמִי חִידּוֹת יְחַפְּנוּ בְּכָוֹל .
יְיַי מֶלֶךְ :

טְפֵסְרִי טְפּוֹחִים יְטַבְּסוּ
בְּכָוֹל . ק' יְיַי יְמֶלֶךְ :

יְזֶרְשִׁי יְקָרָה יְיִשְׂרָאֵל בְּכָוֹל .
ק' יְיַי מֶלֶךְ :

כְּבִירִי כָּחַ יְכָתִירּוּ בְּכָוֹל .
ק' יְיַי מֶלֶךְ :

לְבוּשִׁי לְהַבְתָּה יְלַבְּבּוּ בְּכָוֹל .
ק' יְיַי יְמֶלֶךְ :

קְיֻחַ " מֶלֶךְ " מֶלֶךְ יְמָלוֹךְ לְעוֹלָם וְעַד :

מְנֻעִימִי מֶלֶל יְמָלוֹל בְּכָוֹל .
ק' יְיַי מֶלֶךְ :

Die Strahlsengläzenden rufen
laut: Der Herr hat regiert.

Die Seraphim im Kreise tönen
laut: Der Herr wird regieren.

Die das Gesetz vortragen
erwiedern laut:
der Herr regiert.

Die vor Deinen Wunderthaten
staunen sprechen laut:
Der Herr hat regiert

Deine Heerden stimmen laut:
Der Herr wird regieren.

Die heiligen Versamm-
lungen heiligen laut:
Der Herr regiert.

Tausende und Myriaden singen
laut: Der Herr hat regiert.

Die Feuergeschöpfe versichern
laut: Der Herr wird regieren.

Die mit Lob bekrönten
betheuern laut:
Der Herr regiert.

Die Deine Herrlichkeit erhöhen
bekennen laut:
Der Herr hat regiert.

שָׁחַרְתִּי לִיּוֹם א' דָּרָה

נְצִצֵּי נֶגֶה יַנְצָחָה בְּקֹולְךָ
ק' יְיָ מֶלֶךָ:

שְׁרֵפִים סְזָבִים יַסְלֵסָלוּ
בְּכֹולְךָ. ק' יְיָ מֶלֶךָ:

קְרִיחַ יְיָ מֶלֶךָ יְיָ מֶלֶךָ לְטוּלָם וְעַד:

עֲוֹרְכִי עֹזֶז יַעֲנוּ בְּקֹולְךָ
ק' יְיָ מֶלֶךָ:

פָּחוֹדִי פָּלָאֵיךְ יַפְצָחָה בְּקֹולְךָ
ק' יְיָ מֶלֶךָ:

צְבָאוֹת צָאנָךְ יַצְלָצָלָוּ
בְּקֹולְךָ. ק' יְיָ מֶלֶךָ:

קְרִיחַ יְיָ מֶלֶךָ יְיָ מֶלֶךָ לְעוּלָם וְעַד:

קְהַלּוֹת קָדְשָׁךְ יַקְהִישׁוּ בְּקֹולְךָ
ק' יְיָ מֶלֶךָ:

רַבְבּוֹת רַבְבָּה יַרְגְּנָנוּ בְּקֹולְךָ
ק' יְיָ מֶלֶךָ:

שְׁבִיבִי שְׁלַהְבָתְךָ יַשְׁגָנוּ
בְּקֹולְךָ. ק' יְיָ מֶלֶךָ:

קְרִיחַ יְיָ מֶלֶךָ יְיָ מֶלֶךָ לְעוּלָם וְעַד:

תּוֹמֶכֶיךְ תְּהַלּוֹת יַתְמִידָךְ
בְּקֹולְךָ. ק' יְיָ מֶלֶךָ:

תּוֹקֶפֶיךְ תְּפִאָרָתָךְ יַתְמִימָךְ
בְּקֹולְךָ. ק' יְיָ מֶלֶךָ:

Die im Gesetz Beslissenen
preisen laut:
Der Herr wird regieren.

ק' יי' ימלוּךְ : ק' יי' מֶלֶךְ יְמֶלֶךְ לְעוֹלָם וְעַד :

Dir allein nur huldigt das All.
Dem Allmächtigen, der
festgestellt das Recht:
Der alle Herzen prüft am Tage
des Gerichts.
Der Geheimnisse aufdeckt beim
Gericht;
Gerades Urtheil fällt am Tage
des Gerichts.
Der die Ansichten überdenkt
beim Gericht;
Der Tugend und Milde übt
am Tage des Gerichts.
Der Seinen Bund gedenkt beim
Recht;
Der sich Seiner Geschöpfe er-
barmt am Tage des Ge-
richts.
Der Seine Vertrauten entjhul-
digt beim Recht;
Der Aller Gedanken kennt am
Tage des Gerichts.
Der Seinen Unwillen unterdrückt
beim Recht;
Der sich mit Gerechtigkeit um-
giebt am Tage des Gerichts.
Der die Sünden vergiebt beim
Recht;
Er, der furchtbar ist im Lobe
am Tage des Gerichts.
Der da verzeihet Seinen Schüch-
tingen beim Recht;
Der da erhört, die zu ihm flie-
hen am Tage des Gerichts.
Der Seine Barmherzigkeit walten
lässt beim Recht;

שחרית ליום א' דר"ה

תִּמְימִינִי תְּעִזֵּדָה יִתְנַפֵּעַ בְּקֹוֹלָה.
ק' יי' ימלוּךְ : ק' יי' מֶלֶךְ יְמֶלֶךְ לְעוֹלָם וְעַד :
וּבְכָנָן לְהַכְלֵל יְכָתִירָה:
לְאֵל עֹזֶרֶךְ **דִּין :**
לְכֹחַן לְבָכּוֹת **בְּיּוֹם דִּין :**
לְנוֹזָלָה עֲמֹקוֹת **בְּדִין :**
לְדוֹזָר מְשָׁרִים **בְּיּוֹם דִּין :**
לְהַזְגָּה דְעֻזָּות **בְּדִין :**
לְזַתִּיק וְעֹזֶשֶׁה חַסְדָּה **בְּיּוֹם דִּין :**
לְזַוְּבָר בְּרִיתָתוֹ **בְּדִין :**
לְחוֹזֶל מְעַשְׁיו **בְּיּוֹם דִּין :**
לְטַהֲר חֹזֶסִיו **בְּדִין :**
לְזַרְעַמְלָמָדָה מְחַשְׁבּוֹת **בְּיּוֹם דִּין :**
לְכֹזְבָשׁ בְּעַסְׂרָה **בְּדִין :**
לְלוֹבֶשׁ צְדָקָות **בְּיּוֹם דִּין :**
לְמוֹחֵל עֲונָזָות **בְּדִין :**
לְנוֹזָרָה תְּהִלָּות **בְּיּוֹם דִּין :**
לְסַוְּלָה לְעַמּוֹסִיו בְּדִין :
לְעַזְגָּה לְקֹזְרָאִיו **בְּיּוֹם דִּין :**
לְפִזְעָל רַחֲמָיו **בְּדִין :**

Der alle Verborgenheiten schauet
am Tage des Gerichts.
Der sich Seiner Diener annimmt
beim Recht;
Der sich Seines Volkes erbarmt
am Tage des Gerichts.
Der über Seine Lieben wacht
beim Recht.
Der Seine Frommen schützt am
am Tage des Gerichts.

Man schließt die Sonnen im heil. Lade. —

So kann nur Heiligkeit
Dich erheben; denn Du bist
unser Gott und König.

Der König erhält die Welt durch Recht, Er, der Höchste in aller Welt. Sie werden inne werden und erkennen alle Welt, alle Erdbewohner bis zu den äußersten Enden, daß Er, der Schöpfer der Welt, Recht und Gerechtigkeit übt auf Erden. Wenn Er sich erhebt zum Gericht — der Erdball wird ruhig, — den Unterdrückten im Lande zu helfen, die Despoten zu vernichten, die Tyrannen aus allen Erdenden zu vertreiben; eine Stimme erschallt dann im Himmel und auf Erden: „wie ruhmvoll ist Dein Namen auf Erden!“ Sein Reich ist über

לצופה נספחות ביום דין:
לכוננה עבדיו בדין:
לرحم עמו בדין:
לשומר אזהביו בדין:
להזמד תפימי בדין:

סונrin הארון —
ובבן לך תעלה קדושה. כי
אף אלתינו מלך:

מלך במשפט יעמיד ארין. עליו על כל הארץ. יבירו וירעי כל הארץ. כל ישבי תבל ישבני ארין. מקצת הארץ ועד קצה הארץ. כי הוא בורא קצות כל הארץ. עוזה משפט וצדקה בארץ. בקומו למשפט ישיקת הארץ. להושיע כל עני הארץ. לעשות כתוזה שופטי הארץ. לאחزو בכנפות הארץ. לנער כל רשי הארץ. וקול ישמעו בשמיים ובארין. מה אדר שמה בכל הארץ. ובמלכו על

die ganze Erde; darob jauchzen der Erde Tiefen, freuen sich die Himmel, frohlocket die Erde und alles im Himmel über der Erde, und alles im Wasser unter der Erde; Alles jauchzet dann freudig: voll ist die ganze Erde Seiner Majestät; der Herr regiert, froh ist das Erdreich! Einst wird das Schofar dreimal ertönen, und schrecken die Fürsten der Erde, und stürzen den Thron der Erdenkönige; und Alles, was Odem haucht wird ausrufen: wie ruhmvoll ist Dein Name auf Erden! Nur Freude herrscht dann in der Welt; es erwachen die im Staube Schlummernden, aus allen Weltenden hört man Gesänge: Singet dem Herrn alle Welt!

אָרֶץ Die Welt und ihre Bewohner erwarten das Gericht, bangen und zagen vor der Angst des Gerichts, denn wahrlich groß ist der Tag des Gerichts. Wer vermag sich rein zu erklären vor dem Gericht; alle welche sitzen auf den Stühlen des Gerichts, alle, die das Gesetz kennen und den Gang des Gerichts, wie alle, die vorgeladen sind vor Gericht, nicht bestimmten können, ob sie Gnade finden werden beim Gericht, denn

שחרית ליום א' דרא

כָּל הָאָרֶץ. יְרִיעָה תְּחִתִּוֹת
אָרֶץ. יְשַׁמְחוּ הַשָּׁמִים וְתַגֵּל
הָאָרֶץ. וְאַשְׁר בְּשָׁמִים
מִפְּעָלָו לְאָרֶץ. וְאַשְׁר בְּמִים
מִתְחַת לְאָרֶץ. וְאַו יְפָצֵחַ
רְנֵן בְּעָרֶץ. כִּבְזָדוֹ מְלָא כָּל
הָאָרֶץ. יְיִמְלֹךְ תַּגֵּל הָאָרֶץ.
וּבָבֵן יְשַׁלֵּשׁ אֲשָׁפְרוֹת עָרֶץ.
וְיְפָחֵד חֹורִי יוֹשֵׁבֵי הָאָרֶץ.
וְיְהִפּוֹךְ בְּפָא מְמִלְכּוֹת
הָאָרֶץ. וְיָאמְרוּ כָּל אַשְׁר
נִשְׁמָה בָּאָפוֹ בְּאָרֶץ. מִה
אֲדִיר שְׁמֵךְ בְּכָל הָאָרֶץ.
וַיְכֹונֵן מְשׂוֹשֵׁךְ בָּל הָאָרֶץ.
וַיַּעֲזֹר בָּל יְשַׁנֵּי אָרֶץ. וַיַּעֲלֹי
וּמִרְוֹתָם בְּמִכְנֶה הָאָרֶץ. שִׁירָיו
לִי כָּל הָאָרֶץ:

אָרֶץ וְדָרִיחָה יַצְפֵּ לְדִין.
וַיְחַתֵּן וַיְחַרְדֵּן מְאִימָת הַדִּין.
כִּי נִדּוֹל יוֹם הַדִּין. וּמִ
יְכַילֵּנוּ לְהַצְטִיךְ בְּדִין. וּכְלִ
יְשֵׁבֵי עַל־מִדִּין. וּכְלִיּוֹדָעִ
דָת וְדִין. וּכְלִשְׁגָעָה בּוֹ
דִין. אוֹלִי יְהִינּוּ בְשִׁעַת הַדִּין.

Barmherzigkeit ist nicht zu vereinigen mit der Strenge des Gerichts, persönliches Ansehen gilt nicht beim Gericht. Der Mensch selbst ist Zeuge und Partei vor dem Gericht; der That jegliche wird erkannt beim Gericht, die Hand eines Jeden besiegt seine That vor Gericht nach seinem Handeln wird gegeben vor Gericht, nach seiner That wird ihm geschehen beim Gericht, seine Thaten selbst bezeugen es vor Gericht, der Stein aus der Wand klagt beim Gericht, der Splitter vom Holz bezingt beim Gericht: Alles geschieht mit Wahrheit, Alles mit Recht, gnädig und recht. Dieser Tag ist bestimmt, Völkern zu Gericht, von jeho bestimmten Zeichen ihn als Tag des Gerichts, alle Seelen werden gestellt vor Gericht. — Er ist bestimmt zum Andenken, als erster und letzter Tag; an ihm kommen in Erinnerung die in Chebron schlummern, in deren Schatten sich birgt die Lilie von Scharon, Recht erwarten die nach Erlösung sich sehnen, die in die Posaune stoßen, und unablässlich flehen, in jener Tugend Stütze zu finden, Schirm gegen Grimm und Zorn. — Wie jener

כִּי אֵין רְחִמִּים בְּדִין וְלֹא
יִשְׂאָפְנִים בְּדִין. וְהֹוא עַד
וּבֶעֱלָדִין. (לִדְעָת בְּאָרֶץ
מְעָשָׂהוּ בְּדִין). וּבִיד כָּל
אֲדָם יִחְתּוֹם דִין. וְלֹפִי
מְשֻׁטְרוֹ יִעֲשֶׂרֶת כָוּדִין.
וּבְפַעַלְוֹ יִפְעַל, לוּדִין.
וּמְעָשָׂיו יַוְכִיחֵז אָתוֹ בְּדִין.
וְאַבְנֵן מַקִּיר תֹּועֵק בְּדִין.
וּבְפִים מַעַז יַעֲנֵה בְּדִין
הַכְּפֵל בְּאֶמֶת וְהַכְּפֵל בְּדִין.
בְּמִדְתָּת רְחִמִּים וּבְמִדְתָּת
הַדִּין. וְהַיּוֹם הַכּוֹן עַמִּים
בּוּלְדִין. לְעַשׂוֹת אָתוֹלִים
הַדִּין. וּבָל נְפִשּׁוֹת בּוּלִין;
וְהֹוא עֲשֹׂוי חֻק וְכָרוֹן. לְיּוֹם
רָאוֹן וּלְיּוֹם אַחֲרוֹן.
לְהַזְּבֵר בּוּיְשֵׁנִי חָבְרוֹן.
בְּצָלָם לְהַחְבָּאות חַבְצָלָת
הַשְּׁרוֹן. בְּהַם לְהַצְּהִיק
שְׁבִים לְבָצְרוֹן. תְּזַקְעֵי
בְּשׁוֹפֵר וּקְוָרָאי בְּגַרוֹן.
לְמִצְוָא בְּצִדְקָם מְעָשָׂה
בְּשִׁרוֹן. בָּם לְהַגְּצֵל מָאָף

U vater einst Recht und Tugend bewahrte, so möge seinen Enkeln Gnade deshalb wiederfahren; und jene Tugendsaft die Ishaak der Zeit vertraute, mögen seine Nachkommen heute ernten; und wie jenem Frommen durch seine Wahrheit Gnade beschieden war, so möge es heute auch seinen Enkeln sein. Vor dem Throne der Gnade mögen die Tugenden jener Väter Gnade erwirken für die Flehenden, die wie deine himmlischen Diener, dich heiligen.

*) וְחִרּוֹן: וְכַשְׁמֵר אָב הַרְדֵּךְ
מִשְׁפֶּט וְצִדְקָה. יִעַשְׂה
לְנִינִיו בְּמִשְׁפֶּט חִסְדֵּךְ
וְצִדְקָה. וּבְיוֹנָת אַלְמָן וּרְעָ
לְצִדְקָה. יַקְצְרוּ נִינִיו אֲמָתָ
וְצִדְקָה. וּבְגַתְן לְתַם
בְּאֲמָתָ צִדְקָה. יִגְתְּן
לְנִינִיו אֲמָתָ וְצִדְקָה
*) וְכִסְפָּא כְּבוֹד מִתְקֹן בְּצִדְקָה. לְפָנָיו יִעַמְדוּ מְלִיאִין
וַיַּלְמֵד צִדְקָה. וּבְעֲלוֹת שׂוֹפֵר מְדָלֵי צִדְקָה. יְחִנְנוּ
וַיַּפְגִּיעַ אֲבּוֹת הַצִּדְקָה. וַיֹּאמְרוּ לְפָנֵי אֹהֶב צִדְקָה.
חִלִּילָה לְكָה מִדְבָּר בְּצִדְקָה. מְעֻשּׂות מִשְׁפֶּט בְּלֹא
צִדְקָה. וּבָמָקוֹם מִשְׁפֶּט אֵין צִדְקָה. וּבָאֵין מִשְׁפֶּט
יִשְׁ צִדְקָה. וְאַתָּה בְּמִשְׁפֶּט תַּעֲשֵׂה צִדְקָה. לְשִׁפּוֹת
תְּבִל בְּמַעְשָׂה הַצִּדְקָה. וּמִכּוֹן פְּסָאֵךְ מִשְׁפֶּט
וְצִדְקָה. וּבְחַפְשֵׁךְ מַעֲשִׂים מְבָלֵי צִדְקָה. הַזְּכָר
לְטוֹב מַעַט בְּצִדְקָה. וּבְמִתְנַת חָנָם תַּعֲשֵׂה צִדְקָה
לְפִתּוֹחַ לִמּוֹ אֲוֹצָרוֹת הַצִּדְקָה. וְאִם יֵצֵא הַגּוֹרָת
רְחִיקָה. לְחַבֵּל יוֹשְׁבֵי אַרְקָא. בְּבּוֹקָה וּמְבּוֹקָה
וּמְבָלָקָה. הַסְּפָכָל בְּתַבְנִית אֲשֶׁר בְּכִסְפָּא חִקּוֹקָה
וּבְתִיבָּה אֲשֶׁר תַּחַפְּיוּ פְּקֻוֹקָה. וּנְפָשּׂוֹת צּוּרִים
בְּתֹזְבָּה נְקֹקָה. וּבְעַטְרָה אֲשֶׁר בְּרָאשָׁךְ יְכִיקָה.
וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל בְּבָנָיו מְחוֹלָה. וּבְדָמוֹת שְׁבָטִים

*) Das Folgende eignet sich dem Inhalte nach nicht zu einer Uebersetzung.

מְעִזָּקָה. וּבֵין כְּתַפְיוֹ שָׁכֵן בְּחִזְקָה. וּבָם אִשְׁעָנָה
וּבָם אֶתְחִזְקָה. כִּי בְּשַׁבְּתוֹ בְּכִסֵּא לְשֻׁפְטִי. יַעֲמֹד
בְּלִם לִפְנֵי שׁוֹפְטִי. לְהִדְמִים בְּשׁוֹפֵר בַּעַל מְשֻׁפְטִי.
לְהַלְיאֵין בְּעָדִי וּלְוָכוֹת יְשֻׁפְטִי. וּבְמְשֻׁפְטִי הַגּוּים
בְּלִי לְשֻׁפְטִי. כִּי לְאוֹר יַוְצִיא מְשֻׁפְטִי. וְנַגְהָה כָּאָר
תְּהִיה בְּהַשְׁפְּטִי: רְאֵשׁ כַּתְּבָם פּוֹ לְצָהָקִי. לְבִישָׁה
בְּתַלְגָּה חֹורָה נָקִי. וְשַׁעַר רִישָׁה בְּעָמָר נָקִי. בְּנִקָּה
לֹא יָנִקָּה לָנָקִי. בָּאוּמָר יִמְלֹט אֵי נָקִי. וְהָוָא רָוֶכֶב
בְּעַרְבּוֹת מְבָהִיקִי. וַיַּוְשֵׁב בְּחֶדְרִי תִּימָן בְּבָקִי.
בְּגַבּוֹל בְּנִימָן בְּצַלְצָח לָנָקִי: וּרְגַלִּי הַחִוּזָת אֲשֶׁר
בְּמִישּׁוֹר עַרְבּוֹת. וַעֲד לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה רַבּוֹת.
וּסְלָסִיל | לְבָרוֹךְ מִמְּקוֹמוֹ מִרְבּוֹת. וּפּוֹרְדוֹת
וּמְשִׁיקּוֹת סְלִיחָה לְהַרְבּוֹת. לְהַצְדִּיק בְּמְשֻׁפְט
אַלְפִּי רַבּוֹת. כְּמַרְאָה בָּזָק רַצּוֹת וִשְׁבוֹת. וּמַרְאֹות
תִּמְוִינָת דְּמִיזָן מִתְחַבָּאות. וּמִטִּיפּוֹת בְּנוּסָת רְשִׁפִּי
שְׁלִחְבּוֹת. לְהַעֲשָׂות נָהָר דִּינָור אַש לְהַבּוֹת: וְעַל
רְאֵשֵׁיהם נְטוּי בְּמֹרְאָה. דָמּוֹת רַקִיעָה בְּקָרְחָה הַגּוֹרָא.
וּשְׁמֵי מְעֵנָה מִקּוֹם מֵה גּוֹרָא. וַשְּׁם אַתָּז שְׁרָא
גַּהְוָרָא. וּמַמְעֵל לְרַקִיעָה בָּאָבָן יִקְרָה. כְּמַרְאָה אָבָן
סְפִיר בְּסַמְתָּאָה. וּבָוּ יַוְשֵׁב עֹזֶת אָוֹרָה. חֹזֵכָב
מִפְיו תַּלְמִיד תָּזָרָה. וּמַשְּׁם שׁוֹמֵעַ שׁוֹעַת עַתִּירָה.
וּמִמְינָיו אַש דָת כְּתֹורָה: וַשְּׁם בְּיַמִּין יִש חַלּוֹנוֹת.
בְּצַד רְאֵשֵׁי הַכְּרוּבִים בְּמַעֲונֹת. כִּי דָרְך אָוֹתָן
הַחַלּוֹנוֹת. יָאוֹזֵן תְּפִלוֹת וַיַּקְשֵׁיב תְּחִנּוֹת. פְּעָמִים

פְּתֻוחֹת וּפְעָמִים צְפוּנוֹת. בְּכָן עֲתִים הֶם לְהַתְעִזּוֹת.
 בָּעֵת רְצִוָּן לְהַפְּתָחָה וְלַהֲעֲנוֹת. וּבְשִׁיחְפּוֹזָן רְחוֹם
 לְשָׁעוֹת וּלְעֲנוֹת. יָגֹור וּוּפְתָחוֹ אָזְטָן הַחֲלוֹנוֹת.
 וַיֵּצְאוּ בָּם אֶלְךָ וּשְׁמַנְהָ מִאּוֹת. הַמְלִיצִים יוֹשְׁרָ
 מִשְׁפָט לִנְאֹות. וַיִּקְבְּלוּ תְּפִלוֹת מִלְבּוֹת בָּאֹות.
 וַיִּתְנוּם בָּרָאשׁ אֱלֹהִי הַצְּבָאֹות. בְּכָתָר וּגְזֹר בָּרָאשׁוּ
 לְהִרְאֹות. עֲשֹׂות בָּמוֹ לְטוֹבָה אֹות. בַּיּוֹם תְּרוּעָה
 מִזְפָת לְהִרְאֹות. וְאֵלִים יִשְׁלַשׁ קָדְשׁוֹת. שְׁתִים
 לְעַם קָדוֹשׁ מִתְפָרְשׁוֹת. וְאַחֲת בָּרָאשׁ קָדוֹשׁ
 מִקְדִּישׁוֹת. וּקָדוֹשׁ בְּכָל מִינֵי קָדְשׁוֹת. מִידּוֹ נִתְן
 שְׁתִי קָדְשׁוֹת. וּקְדֵשׁ בְּאַחֲת מִשְׁלַשׁ קָדְשׁוֹת.
 וַיַּעֲרַב לוֹ מַלְמֵתָה שֶׁלֶשׁ תְּכִיעֹות. בָּמוֹ מַלְמֵתָה
 שֶׁלֶשׁ קָדְשׁוֹת:

Wie es durch Deine Propheten niedergeschrieben steht:

Und Einer rief dem Andern zu und sprach:

Heilig, heilig, heilig! ist der Gott der Heerschaaren; Die ganze Erde ist voll Seiner Herrlichkeit!

Dann erschallt, wie das Getöse eines großen, mächtigen und starken Sturmes, ihre Stimme erheben sie den Seraphim gegenüber, und rufen im Wechselchor: gebenedeit.

פְּנַחֲזִיב עַל יָד נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה

אֶל זֶה וְאָמַר:

Vorb. et
und Gem.
קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְ
צְבָאֹות מְלָא כָּל־הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ:

Vorb.
וְחַזֵק מִשְׁמִיעִים קֹול מַתְנֵשָׁאִים
לְעַמָּת שְׁרָפִים לְעַמָּת בְּרוֹךְ
יְאָמָרֹו:

In einigen Gemeinden wird dieses nicht gesagt.

וְחַיּוֹת פּוֹעֲרוֹת. מְרַאַתָּן פְּנַחֲלִי אָשׁ: בְּנֹחַל סּוּבְלוֹת בָּם. אָשׁ אָוְכָלָה
 אָשׁ: נְסָקָמוֹת גְּנוּיָתִיכָן. בְּרַשְׁפֵי לְפָח אָשׁ: נְאָם הַרְכּוֹר מְשֻׁמּוֹעַ הַנְּפָעָן בָּאָשׁ:
 יְסָבֵלִי סָבֵל. נְזִילִים עַל רְאַשֵּׁיהם אָשׁ: יְעִיר לְזַן לְזַן. וְלֹא גְּשָׁקָעַת הָאָשׁ:

שָׁחָרִית לַיּוֹם א' דָּרָאשׁ הַשְׁנָה

מְשֻׁלְּחוֹם יְד שָׂרֶפִים. פְּחַח בְּנֵפִי אָשׁ: מְשֻׁלְּכוֹם בְּכָנְפִים. גַּחֲלִי לְהַבּוֹת אָשׁ: נְפִזּוֹת לְמַקּוֹם רְשָׁעִים. לְהַכְּנִיעַם בְּאָשׁ: נְאָלָחִים בָּם. בְּדוֹנוֹגַן מִפְנֵי הָאָשׁ: בֵּית לְחַשְׁמָלָה. מְרָאָה בְּמַרְאִיתָה אָשׁ: בְּנוֹגַה סְכִיבָה. בְּקַשְׁת בְּעַנְן אָשׁ: רְצֹא וְשֹׁוב חַחִיוֹת. דָּאוֹת בְּאָנְפִי אָשׁ: שְׁעִינּוֹת בְּמַאֲמָצִי רָם. שְׁכִינָתוֹ בְּאָשׁ: שְׁוֹאָנוֹת בְּאָרֵי. קֹול בְּלַהֲבָב אָשׁ: מַיָּאָחָר בְּחַדְר בְּפֶלֶל בֵּית יְעָקָב אָשׁ: מְשִׁבְעָיו שְׁרָף. לוֹחַט שְׁבִיב אָשׁ: וּמוֹבָעָוִים חִילִי מְרוּם. מְשֻׁלְּחָבִי אָשׁ: וּמְרֻעָשׁ מְחַפְּלָגִים. גְּלָגְלִי בָּם אָשׁ: אָפָּךְ רְקִיעִים אֲחַזּוּתָם. חַרְקָת אָשׁ: אָז יִשְׁלָשׁ בְּפֶקְדָּשׁ. לְנַשְּׁפֵט בְּאָשׁ: לְשָׁמָאל וְלִימִין. שְׁנִי שָׂרֶפִי אָשׁ: לוֹחַטִּים חַרְגָּלָן. מְלַחְזָבִיר עֲגָל אָשׁ: אֲפָא עַזּוֹן וְגַבּוֹר. גַּעֲרָץ בְּכַתִּי אָשׁ: אַלְקָה הַעַל שְׁיַעַל לוֹקְמִי דָת אָשׁ: מְפַעַל הַר מֹור. גַּעֲקָד עַלְיָ עַצִּים וְאָשׁ: מַצִּיקָה גַּגְצָלָן. מְפָדוֹנָה עַצִּים וְאָשׁ: נָא אָם חַטָּאת נְמַשְׁכָה. וּבְעַרְהָ בְּאָשׁ: נְחִימִקָּה יְפּוֹלוֹ. בְּשִׁבְתָּךְ עַל כְּפָא אָשׁ: וְהַפְּסָא יְפּוֹגַע. לְרוֹכָב בְּמַרְכָּבָת אָשׁ: וַיּוֹשֶׁר יַלְצֵז בְּעַנְיָנוֹ חִיוֹת אָשׁ:

אוֹ בְּקוֹל רָעֵשׁ גָּדוֹל אֲדִיר וְחַזָּק מִשְׁמִיעִים קוֹל.

מְתַנְשְׁטָאִים לְעַפְתָּה שָׂרֶפִים לְעַפְתָּם בְּרוֹךְ יַאֲמָרוּ:

ברוך Gebenebeiet sei die Herrlichkeit Gottes ihres Ortes.

Tempelkönig Erscheine, unser König,
Deines Ortes und herrsche über uns;
denn wir hoffen auf Dich. Wann regierst du zu Zion wieder? o möchtest
Du bald und in unseren Tagen dort
wohnen für immer! Mögest Du erhoben und geheiligt werden in Jerusalem,
Deiner Stadt auf ewig und
für alle Geschlechter, daß unsere
Augen Deine Herrschaft sehen! wie
es verheißen ist in den Gesängen,
die Deine Herrlichkeit verkünden, durch
Deinen frommen und gesalbten David.

בְּרוֹךְ בְּבוֹזְדִּי מִמְּלֹכוּמָוָז;

בְּרוֹךְ בְּבוֹזְדִּי מִמְּלֹכוּמָוָז בְּרוֹכֶת u. גֵּמֶן.
מְטַקּוֹמָה מְלִכְנוֹ תֹּסְפִּיעַ
וְתִמְלוֹךְ עַלְיָנוֹ. בַּי מְחַבִּים אֲנָחָנוֹ
לְךָ: מְתִי תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקַרְזָב
בְּיִמְינָנוֹ לְעוֹלָם וְעַד תִּשְׁבֹּזָן: תִּתְגַּדֵּל
וְתִתְקַדֵּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ
לְדָרְךְ וְדָרְךְ וְלִנְצָחָה נְצָחִים: וְעִינָינוֹ
תְּرָאִינָה מְלָכָוֹתֶךָ בְּדָבָר הָאָמָר
בְּשִׁירֵי עַזְקָה עַלְיָהִי דָוִדְוָה מִשְׁיחָה
אַדְקָה:

In einigen Gemeinden wird dieses nicht gesagt:

אַחֲר קְדוֹשׁ. אָשׁ אַוְכְּלָה אָשׁ: בְּזַעֲרוֹת טַוְעָנוֹת בְּסָאָה. מְרָאָהוֹן גַּחֲלִי
אָשׁ: גַּאֲוָתָה בְּמַחְנָה רְעֵשׁ. וְאָמָר רְבָעֵשׁ אָשׁ: דְּגַמְתָּ שְׁבַּגָּה. בְּעַיִן מְשֻׁמְלָל
סְהָוָךְ הָאָשׁ: הַלָּא בְּהַרְאֹותָה. גַּחַת זְרוּעָךְ בְּאָשׁ: וְיַחַתְוּ וְיַמְפּוּ מְשֻׁנְאָיָה. בְּדוֹנוֹגַן
מִפְנֵי הָאָשׁ: זְעִי מִיּוֹם פְּקָעָחָרְדִּי דְּבָרָךְ בְּאָשׁ: חַלִּים וְרַזְעָדִים מְהַנְּיָה. גַּשְׁפָּט
בְּאָשׁ: טַעַם יְפּוֹן בְּקַטוֹרָת. גַּחְוֹן עַל הָאָשׁ: יְחַשֵּׁב מְעוֹיט חַלְבָּם וְדַמָּם. בְּגַיהֲוָם

שחירות ליום א' דראש השנה

מן האש: כוֹשֶׁר מַעַשׂ אִיחֵן. מִצְלָמָאשׁ: לַיּוֹם אֲזָה יִיעַטֶּד. לְבָאי בַּפִּים
וּבַאשׁ: מַעֲרְכָת עַרְקָה. וּבִידָו מַאֲכָלָת וְאַשׁ: גִּנְיוֹ בָּה יָצָלָה. מַפְדוּרָת עַצִּים
וְאַשׁ: סָעָה אַחֲרִיךְ בַּפְּדָבָר. בְּגַחִיתָ עַטְפָוָר אַשׁ: עַזָּה אַתְּבָחָם הַזּוּבָר. רַשְׁפִּיהָ
רַשְׁפִּי אַשׁ: פְּלָאָקָה יָדָע הַשְׁבָּבִי. יְחֻדָּק בְּעַנִּית אַשׁ. צְוַעֲקִיךְ גַּם הַיּוֹם פְּעֻנָּה.
הַונִּי דָת אַשׁ: קְפָא לְעִירָה. אֲשֶׁר הַיְתָה לְשָׁרֶפֶת אַשׁ: רַצְפָּה שְׁכָנָה בְּתוֹכָה
לְכָבוֹד. סְבִיבָה חֹומָת אַשׁ: שְׁעָה שְׁנוּעָת עַמְּפָקָה. בֵּית יַעֲקֹב אַשׁ: תְּשִׁבְלָל הַכְּבָל
קְדוֹשָׁה. וְאֶל תְּחִיאָשׁ: תְּמִימִיךְ יִמְלִיכָה. בְּמַלְאָכִי רָוח מִשְׁרָחִי אַשׁ:

Borb. מַפְקוּמָה מִלְבָנָי חֹסֵפָע וּתְמַלְזָק עַלְינָו בַּי מַחְפִים אַנְחָנוּ לְךָ. מַתִּי
תְּמַלְזָק בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בִּימָנוּ לְעוֹלָם וְעַד תְּשִׁבּוֹן: תְּחַפְּדָל וְתְּחַקְּפָשָׁ
בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלָם שִׁירָה לְדוֹר וּדוֹר וְלִנְצָחָנִים: נְעִינָנוּ תְּרָאִינָה
מִלְכּוֹתָה בְּקָרְבָּן הַאֲמָר בְּשִׁירִי עַזָּה עַל יְדֵי דָוד מִשְׁיחָ אַדְקָה:

Der Ewige wird regieren
für immer! Dein Herr, Zion! durch
alle Zeitalter, Hallelujah!

Durch alle Zeitalter wollen
wir Deine Erhabenheit rühmen und
für Ewigkeiten Deine Heiligtümer
heilig halten, und Dein Lob, unser
Gott! soll nie aus unserem Munde
weichen, denn Du bist ein allmächtiger,
großer und heiliger König!

Borb. ter u. Gem.
ימַלְזָק יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהִיךְ
צִיּוֹן לִדְרָ וְדָר הַלְלוּיָה:

Borb. לְדוֹר וּדוֹר נְגִיד גָּדְלָה. וְלִנְצָחָנִים.
קְדוֹשָׁתָךְ נְקָדִישׁ. וְשְׁבָחָךְ אֱלֹהִינוּ מִפִּינוּ
לֹא יְמַשֵּׁל לְעוֹלָם וְעוֹד. בַּי אֶל מֶלֶךְ גָּדוֹל
וְקָדוֹשׁ אַתָּה:

וּבָכַן תָּן פְּחַדְךָ יְיָ אֱלֹהִינוּ עַל בְּלִמְעָשִׁיךְ וְאִמְתָּךְ עַל
בְּלִמְהַשְּׁבָרָאת. וַיַּרְאֵיךְ בְּלִמְעָשִׁים וַיִּשְׁתַּחַווּ לְפָנֵיךְ בְּלִ
הַבְּרוֹזָאים וַיַּעֲשׂוּ בְּלָם אַגְדָה אַחֲרָת לְעֹשָׂות רְצׂוֹנָה בְּלִבְבָב שְׁלָמָם
בְּמוֹ שִׁידְעָנוּ יְיָ אֱלֹהִינוּ שְׁהַשְׁלָטָן לְפָנֵיךְ עֹז בְּנֵיךְ וְגִבּוֹרָה
בִּימִינְךְ וְשְׁמֶךְ נֹרָא עַל בְּלִמְהַשְּׁבָרָאת:

וּבָכַן תָּן בְּבוֹד יְיָ לְעַפְךְ. תְּהִלָּה לִירְאֵיךְ. וְתְּקֹוֹה לְדוֹרְשֵׁיךְ.
וּמְתִחְזֵנָה לְמִיחְלִים לְךָ. שְׁמָחָה לְאַרְצָךְ. וְשְׁשָׂוֹן לְעִירָךְ.
וְצִמְחִיתָ קָרְנוֹ לְדוֹד עַבְדָךְ. וְעַרְיבָתָ גָּר לְבָנִיְישִׁי מִשְׁיחָךְ בְּמִדְרָה
בִּימִינְךְ:

וּבָכַן צְדִיקִים יְרָאוּ וַיִּשְׁמַחוּ וַיִּשְׁרִים יַעֲלוּזָו וְחַסִידִים
בְּרִגְבָה יִגְילָו. וְעוֹלָתָה תְּקַפְּזָ פִּיהָ. וְבְלִהְרָשָׁעָה בְּלָה בְּעַשְׁן
תְּקָלָה. בַּי תְּעֵבֵר מִמְשָׁלָת זְדוֹן מִן הָאָרֶץ:

שחרית ליום א' דראש השנה

וְתִמְלֹז אַתָּה יְיָ לְבָדָךְ עַל בָּל מַעֲשֵׂיךְ. בְּהָר צַיּוֹן מִשְׁבֵּן
בְּבָזֶק. וּבִירוּשָׁלָם עִיר קָדוֹשָׁה. בְּפֶתַחְבִּיב בְּדָבְרִי קָדוֹשָׁה. יָמָלֹז
יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךְ צַיּוֹן לְדָר וְדָר חַלְלִיָּה:
קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֵךְ. וְאֵין אֱלֹהָה מִבְּלָעֵדִיךְ בְּפֶתַחְבִּיב
וְנִגְבָּה יְיָ צְבָאֹתָה בְּמִשְׁפְּט. וְהַאֲלָל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בְּצְדָקָה
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:
אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִבְּלָעֵדִים. אֲהַבְתָּ אֶזְחָנָג. וְרָצָיתָ בְּנָנוּ
וּרְזֻמְמָתָנוּ מִבְּלָל הַלְשׁוֹנוֹת. וּקְדַשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתִיךְ וּקְרַבְתָּנוּ מַלְכֵנוּ
לְעַבְדָתְךָ וְשְׁמֵךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַלְינָנוּ קָרָאתָ:
וְתִתְּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֶחָבָה אֶת-יּוֹם (עַמִּי הַשְׁבִּית הַזֶּה וְאֶת יוֹם)
הַזְּבָרָזֵן הַזֶּה. יוֹם (זְכָרוֹן) תְּרוּעָה. (בְּאֶחָבָה) מִקְרָא קָדֵשׁ זִכְרָה
לִיצְיאָת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֶבְוֹתֵינוּ יָעַלה וַיָּבֹא וַיִּגְיעַ וַיַּרְאָה וַיַּרְצָה
וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקַד וַיִּזְכֵּר זְכָרוֹנָנוּ וַיִּקְרֹזֵן אֶבְוֹתֵינוּ. וַיִּכְרֹזֵן
מִשְׁיחָה בָּן קַיְד עַבְדָךְ. וַיִּכְרֹזֵן יְרוּשָׁלָם עִיר קָדוֹשָׁה. וַיִּכְרֹזֵן בָּל
עַמְקָה בֵּית יִשְׂרָאֵל וְלִפְנֵיהֶن. לְפָלָתָה לְטוֹבָה. לְחַנּוּ וְלִחְסָד
וְלִרְחָמִים. לְחַיִם וְלִשְׁלוֹם. בַּיּוֹם הַזְּבָרָזֵן הַזֶּה. זְכָרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בָּזְכוֹבָה. וַיִּקְרֹדֵן בָּזְכוֹבָה. וְהַזְּשִׁיעָנוּ בָּזְכוֹבָה. וּבְדָבָר
יְשִׁיעָה וְרָחָם חָום וְחָגָנָה. וְרָחָם עַלְינָנוּ. וְהַזְּשִׁיעָנוּ בְּיַיִלְךָ
עִינָנוּ. בְּיַיִלְךָ חָפוֹן וְרָחָם אַתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֶבְוֹתֵינוּ מִלּוֹז עַל בָּל הַעֲזָלָם בָּל בְּבָזֶק.
וְהַגְּשָׁא עַל-בָּל-הָאָרֶץ בַּיְקָרָה. וְהַזְּפָעָה בְּהָרָר גָּאוֹן עַזְקָה עַל-בָּל
יְוָשָׁבֵי תְּבֵל אֶרְצָה. וַיְדַע בָּל-פָעָול כִּי אַתָּה פָעַלְתָּא. וַיַּבְינֵן בָּל
יְצֹור כִּי אַתָּה יִצְרָתָא. וַיֹּאמֶר בָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בָּאָפָּו יְיָ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמֶלֶבְחוֹז בָּפָל מִשְׁלָה: (קָבָתָה סָבָתָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֶבְוֹתֵינוּ רֵצָה כְּמַנִּיחָתֵנוּ) קָדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתִיךְ וַתֵּן חַלְקָנוּ בְּתֹרְתָּךְ.
שְׁבִעָנוּ מִטּוֹבָךְ וְשְׁמַחָנָנוּ בְּיִשְׁוּעָתָךְ (וְהַנְּחִילָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֶחָבָה
וְבְרָצֵן שְׁבָח קָדוֹשׁ יְנוּחוֹ בָּזְכוֹבָה). וְטַהַר לְבָנָנוּ לְעַבְדָךְ

באמתך, כי אתה אלוהים אמת ודברך אמת וקيم לעדר. ברוך אפה יי מלך על כל הארץ. מקדש (השפתו) ישראל ויום חיקרzon:

רצח יי אלהינו בעמך ישראל ובחפלהם. והשב את העובדה לדבריך ביתך ואשי ישראל ובחפלהם. באבבה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד עבונתך ישראל עמך: ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחהיר שכינתו לציון:

טודים רביבן
מודים אנחנו לך שאתה הוא יי
אלהינו ואלמי אבותינו לעוזם ועד.
הוא יי אלהינו ואלמי אבותינו
צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדור
אלמי כל בשר יוצרנו יוצר
נדור נזרך לך ונספר תהלהך. על
חיינו הפסורים בידך. ועל גשומותינו
הפקודות לך. ועל נסיך שבכליזום
שכחיתנו וקימינו בונחינו
יתקיננו ותאסות גליוחינו
עפנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל
לחירותך קדשך לשומר
עת ערב ובקר וצהרים. הטוב בידך
חזק ולושות רצונך ועל עברך
בליבך שלם על שאנחנו מודים
חסדיך. מעולם קיינו לך:
אל להודאות:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמק מלכנו תמיד לעוזם ועד:

וכתוב לחיים טובים כל-בני בריתך:
ובכל החיים יודוך סלה. ויהללו את שמק באמתך. האל
ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי הטוב שמק לך גאה
להודאות:

אלינו ואלמי אבותינו ברכנו בברכה הפשלה בתורה ובתורה על-
ידי משה עביך האסירה מס' אחרן ובנו בנים שם קדושך באמור: ברכך
יי ושםך: יאר יי פניו אליך ויחבק: ישא יי פניו אליך ויטם לך שלום:

שם **שְׁלֹום טוּבָה וּבָרְכָה חִנּוּ**
und Gib Frieden, Herr, Glück
und Segen, und lasst walten deine
Gnade, Milde und Barmherzigkeit
über uns und über dein ganzes Volk
Israel. Segne uns, Vater, Alle wie

Einen im Lichte deines Angesichtes; in dem Lichte deines Angesichtes gabst du uns, Gott und Herr, die Gotteslehre, darin das Leben ist, und die Liebe und die Milde und die Rechtfertigung und den Segen und das Erbarmen und den wahrhaften Lebensfrieden. Möge es dir gefallen, zu segnen dein Volk Israel zu jeder Zeit und jeder Sunde mit deinem Gottesfrieden.

בְּאַחֲר בָּאוֹר פָּנִיקָה, בַּי בָּאוֹר פָּנִיקָה
גַּתְּתָּפֶלְנֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ תָּזֹרֶת חַיִם
וְאַהֲבָת חַסְדָּךְ. וְצִדְקָתָךְ וְבָרָכָתָךְ
וְרַחֲמִים וְחַיִם וְשָׁלוֹם. וּטוֹב
בְּעִינֵיךְ לְבִירָךְ אֶת עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל
בְּכָל עַת וּבְכָל שָׁעה בְּשִׁלּוּמָךְ:

**בְּסֶפֶר חַיִם בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וְפָרָנָסָה טוֹבָה נִכְרֵת
וְנִכְתֵּב לְפָנֵיךְ אַנְחָנוּ וּכְלַעַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִם
טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֲשָׂה הַשְׁלָום:**

Am Sabbath wird nicht gesagt.

פתחין הארון. —

Unser Herr und Vater, wir haben gesündiget vor dir!

Vater, wir haben keinen Herrn über uns, als dich allein.

Vater, lasz deine Macht und Milde walten über uns um deines heiligen Namens willen.

Vater, erneue uns das Jahr zum Glück und Heil.

Vater, halte ab von uns jedes böse Geschick und jedes schwere Verhängniß.

— halte ab von uns des Feindes Haß;

Vater halte ab des Gegners Grimm und Tücke;

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ חַטָּאנוּ לְפָנֵיךְ:
אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ אֵין לָנוּ מִצְדָּךְ:
אֶלְאָ אַתָּה
אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ עֲשָׂה עַמְנֵנוּ:
לְמַעַן שְׁמֵךְ
אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ חַדְשָׁ עַלְינוּ:
שְׁנָה טוֹבָה
אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ בְּטַל מַעַלְינוּ:
כָּל גִּזְוֹת קְשׁוֹת
אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ בְּטַל
מְחַשְׁבֹּות שׁוֹנְאֵינוּ:
אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ הַפְּרֵעֶת עַצְתָּ
אוֹיְבֵינוּ:

— den Dränger und den Lästerer, Herr, halte ab von uns, und zerstöre seine Pläne.

Vater, schließe du dem Lästerer und dem Kläger den Mund.

Vater, halte ab von uns Pest und Schwert und Hunger; vor schwerer Haft, Verderbniß und Versündigung wahre uns und Alle, die treu sind deinem Bunde.

— halte jede Plage ab von deinem Erb' und Eigenthume

Vater, vergib uns und verzeihe uns unsere Schuld;

— lösche aus jedes Vergehen; lösche aus alle unsere Sünden, daß sie dir nimmer vor Augen kommen.

— tilge in deiner Barmherzigkeit den Schuldbrief, der da zeugt wider uns;

Vater nimm uns in Gnaden auf, wo wir mit vollkommener Sinnesänderung uns zu dir bekehren.

Vater, sende Heilung und Genesung unsern Kranken!

Vater, zerreiße den bösen Urtheilspruch, der über uns verhängt ist;

שָׁחרִית לַיּוֹם א' דֶּרֶת

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ כָּלְהָ כָּל צָר
וּמְשֻׁטֵּין מְעַלֵּינוּ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ סְתֻזָּם פִּוּת
מְשֻׁטֵּינוּ וּמְקַתְּרִינוּ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ כָּלְהָ דָּבָר
וְחַרְבָּ וְרַעֲבָ וְשַׁבִּי
וּמְשִׁיחָתָ וְעֹזָ וְפִשְׁעָ
מַבְנֵי בְּרִיתְךָ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ מַנָּעָ מְגַפָּה
מְנַחְלָתָךְ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ סְלָחָ וּמַחְלָל
לְכָל-עֲוֹנוֹתֵינוּ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ מְחָה וְהַעֲבָר
חַטָּאתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ מְנַגֵּד
עִינִּיךְ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ מְחֹזֶק
בְּרַחְמֵיךְ הַרְבִּים כָּל-

שְׁטִירֵי חֹזּוֹתֵינוּ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ דְּחֹזִירֵנוּ
בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפִנֵּיךְ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ שְׁלָחָ רְפֵאָה
שְׁלָמָה לְחוֹזֵלִי עַמְּךָ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ קְרֻעָ וּרְזֻעָ
גָּזָר דִּינֵנוּ :

Vater, gedenke unsrer in
 Freundlichkeit, auf daß wir zu
 allem Guten bedacht sein mögen.

 Vater, schreibe uns ein in
 das Buch des Lebens und des
 heiteren Lebens!

 Vater, schreibe uns ein in das
 Buch des Heiles und der Er-
 lösung!

 Vater, schreibe uns ein in
 das Buch der Ernährung und
 Verpflegung!

 Vater, schreibe uns ein in das
 Buch der Unschuld und des
 Verdienstes!

 Vater, schreibe uns ein in das
 Buch der Vergebung und der
 Versöhnung!

 Vater laß sprießen, Herr,
 das Heil für uns, bald und in
 unseren Tagen.

 Herr, erhebe deinem Volke
 Israel das Haupt!

 — erhebe deinem Gesalbten,
 Herr, das Haupt!

 — fülle uns die Hand mit
 deinen Segnungen!

 — fülle unsere Vorrathskam-
 mern an mit Fülle und mit
 Überfluß!

 — erhöre unsere Stimme, sei
 schonend, mild und barmherzig
 gegen uns!

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ וּבָרַנוּ בְּזָכְרוֹן
טוֹב לְפָנֵיךְ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֶפֶר
חַיִם טוֹבִים :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֶפֶר
גָּאֵלָה וִישׁוּעָה :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֶפֶר
פָּרָנֵסָה וּכְלָכְלָה :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֶפֶר
זָכִיות :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֶפֶר
סְלִיחָה וּמַחִילָה :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ הַצְמָחָה לְנוּ
יִשְׁוּעָה בְּקָרוֹב :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ הַרְםָ קָרֵן
יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ הַרְםָ קָרֵן
מִשְׁיחָךְ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ מֶלֶא יִדְינָה
מִבְרָכוֹתִיךְ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ מֶלֶא אָסְטִינָה
שְׁבַע :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ שְׁמָעַ כּוֹלָנוּ
חוּם וּרְחֵם עֲלֵינוּ :

Unser Herr und Vater, nimm
in Wohlwollen und Erbarmen
unsere Bitten an;

— öffne du die Pforten deines
Himmelreiches vor unserem Ge-
bete!

— bedenke, daß wir Staub
und Asche sind.

Vater, laß uns nicht leer
weggehen von deinem Angesichte.

— laß diese Stunde eine
gnadenreiche Stunde, eine Stunde
des Erbarmens sein vor dir

— hab Erbarmen mit uns,
Erbarmen mit unsren unmün-
digen Kindern!

— um der Erschlagenen wil-
len, die in den Tod sind ge-
gangen für das Bekennniß
deines heiligen Namens;

— um der Geopferten willen,
die sich für deine Anerkennung
deiner Einheit hingeopfert;

— um der Gläubigen willen,
die ins Feuer und ins Wasser
sind gegangen, auf daß dein
Name geheiligt werde;

Unser Herr und Vater um
deiner selber willen, wo nicht
um unsertwillen;

שחרית ליום א' דר'ה

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ קַבֵּל בָּרְחָמִים
וּבְרָצֹן אֶת תִּפְלַתְנוּ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ פָּתָח שְׁעָרִי
שְׁמִים לְתִפְלַתְנוּ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ וּבָרוּכִי עַפְרָה
אֲנָחָנוּ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ נָא אֶל תִּשְׁיבָנוּ
רַיִקְם מֶלֶפְנֵיךְ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ תְּהָא הַשְׁעָה
הַזֹּאת שְׁעָת רְחָמִים וְעַת

רְצֹן מֶלֶפְנֵיךְ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ חַמּוֹל עַלְינָנוּ
וְעַל עַזְלָלָינוּ וּטְפִינָנוּ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ עַשֵּׂה לְמַעַן
הַרְוגִים עַל שֵׁם קָדְשֶׁךְ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ עַשֵּׂה לְמַעַן
טְבוּחוֹת עַל יְחִידָךְ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ עַשֵּׂה לְמַעַן
בָּאֵי בָּאֵשׁ וּבְמִים עַל

קָדוֹשׁ שְׁמֶךְ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ נְקוּם ? יְנִינָנוּ
נְקֻמַת דָם עַבְרִיךְ הַשְׁפּוֹךְ :

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ עַשֵּׂה לְמַעַן
אָם לֹא לְמַעֲנָנוּ :

— um deiner selber willen
— hilf uns, und steh uns bei!
— um deiner unendlichen
Barmherzigkeit willen!
— um deines großen, wunder-
thätigen und furchtbaren Namens
willen, der über uns genannt
ward!

Vater, sei uns gnädig und erhöre
uns; denn an uns ist kein Verdienst;
darum hab' Erbarmen und übe Gnad'
an uns; hilf uns mit deinem Heile!

ספין לומך קליט סלא.

אין Keiner ist dir gleich unter den Göttern, Herr; Keiner dir gleich in deinen Werken. Dein Reich ist ein Reich aller Welten; deine Herrschaft geht durch alle Zeiten. Gott regiert, Gott hat regiert — Gott wird regieren in Ewigkeit! Gott gibt seinem Volle die Macht, Gott segnet sein Volk mit seinem Gottesfrieden!

אב Allerbarmender Vater! Bedenke Zion zu allem Guten in deiner Gnade, baue auf die Mauern von Jerusalem; denn auf dich allein vertrauen wir — auf dich, den allmächtigen Weltenherrn, der hoch ist und erhaben, Herr durch alle Zeiten — alle Welten!

שחרית ליום א' דרא'ה
אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
וְהֹשִׁיעֵנוּ
אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
רְחַמִּיךְ הַרְבִּים
אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
שָׁמֶךְ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר
וְהַנּוֹרָא שְׁנָקְרָא עַלְינוּ
אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ חָגָנוּ וְעַנְנוּ בַּי אַיִן
בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עַמְנוּ צְדָקָה
וְחֶסֶד וְהֹשִׁיעֵנוּ

אֵין כִּמְזָך בְּאֱלֹהִים אָדָני וְאֵין
בְּמַעַשְׂיךְ: מֶלֶכְוִתְךָ מֶלֶכְוִת בְּכָל
עוֹלָמִים וּמִמְשָׁלְתְךָ בְּכָל דָּזָר
וּדָזָר: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ יְמֹלֵךְ
לְעוֹלָם וְעַד: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתְּנֵן יְיָ
יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

אָב הַרְחָמִים הַיְתִיבָה בְּרִצְונָךְ
אֶת צִיּוֹן תְּבִנָה חֹזֶמוֹת יְרוּשָׁלָם:
בַּי בָּה לְבָד בְּטַחַנוּ מֶלֶךְ אֶל רַם
וְגַשְׁא אָדוֹן עוֹלָמִים:

סדר הוצאה ספר תורה

Beim Ausheben der Thora.

„Wenn sie zog die Bundeslade, sprach Moses! Steh auf, Herr, daß zerstreuet werden deine Feinde, und siehen deine Gegner vor deinem

סוחפין לכון סקולד ומוילין ז' ס' מ' וטומלים:
וַיְהִי בָּגָשָׁע הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
קַיְמָה יְיָ וַיַּסְצֵן אַיְבָּק וַיַּגְסֵּב

Angesichte.“ So geht die Thora aus von Zion, und Gottes Wort aus von Jerusalem!“

ברוך Gelobt sei, der die Thora
hat gegeben seinem Volke Israel
in seiner Heiligkeit!

„ Gott, Gott ist allmächtig,
barmherzig und gnädig, langmü-
thig, voller Huld und Wahrheit.
Er bewahret seine Huld bis zum
Tausendsten; er vergibt und macht
rein von Schuld, Vergehen und
Sünde.

רְבָנוּן Allmächtiger Weltenherr! laß uns in einer gnadenreichen Stunde Erhörung und Gewährung finden für unser Wünschen, Hoffen und Verlangen, und gib uns was unser Herz begehrst. Vor Allem beten wir um Vergebung unserer Schuld und Sünde für uns und unsere Angehörigen, um eine innige Versöhnung in deiner Liebe und Barmherzigkeit. Läutere uns von unseren Sünden und Vergehungen, und mach uns rein und frei von aller Schuld, auf daß unser in Freundschaft und zum Guten vor dir gedacht werde. Bedenke uns mit deinem Heile und deinem Erbarmen, zu einem langen und glücklichen Leben in Fried' und Ruhe; laß deine Fürsicht walten über uns, daß wir ernähret und verpfleget werden aus deiner vollen, offenen, milden Hand, und das Brod, das wir essen, und das Gewand, darin wir uns kleiden, uns reichlich und in Ueberflüß gewähret sei und in Anstand und in Ehren für unser Leben lang; auf daß wir mit freiem, heiterm Geiste und Sinne und Herzen deinem Gottesworte nachgehend, und darüber sinnen und forschen und deine Gebote mit aller Innigkeit und Willigkeit halten und befolgen. Gib uns Verstand und Einsicht immer tiefer einzudringen in das Verständniß deiner heiligen Gotteslehre, auf daß uns dein göttlich Wort in allen seinen Tiefen, in seinem innersten Sinne verständlich werde. Sende uns Heilung und Genesung

הוועזאת ספר תורה

מִשְׁנָאֵיךְ מִפְנִיקָה: בַּי מִצְיוֹן תִּצָּא
תֹּרֶה וְדָבָר יְיָ מִרְוִישָׁלִים:
בָּרוֹךְ שְׁנַתְנוּ וְתֹרֶה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּקָדְשָׁתָנוּ:

מפלגה גנטערלי ליין זומיג צונעם כוֹלֶת כ"ט:
יה'ז'ה | יה'ז'ה אל רח'ום
וחנ'ון אַרְך אַפִים וּרְבָה חַסְדָר
וּאַמְתָה. נִצְרָה חַסְדָר לְאַלְפִים
נְשָׂא עֵין וּפְשֻׁעָה וּחֲטֹאתָה
וּנְקָה:

רְבָזֵן הַעֲזָלָמִים וּמֶלֶא
מְשֻׁאָלֹתֵינוּ לְטוֹבָה וּרְפָקָד רְצֹונֵנוּ
וְתַנְזֵן לְנוּ שְׁאָלָתֵנוּ וּמְחֹולָל עַל בָּל
עֲוֹנוֹתֵינוּ וּעַל בָּל עֲוֹנוֹת אָנָשֵׁי
בְּתִינֵו מְחִילָה בְּחִסְד מְחִילָה
בְּרָחָמִים וּטְהָרָנוּ מְחֹטָאִינוּ
מְעֹנוֹתֵינוּ וּמְפִשְׁעֵינוּ וּזְכָרָנוּ
בְּזָכְרוֹן טֹב לְפָנֵיך וּפְקָדָנוּ בְּפִקְודָת
יְשִׁיעָה וּרְחָמִים וּזְכָרָנוּ לְחִים
טוֹבִים וּאֲרוֹבִים וּלְשָׁלוֹם לְפִרְגָּסָה
וּכְלָבָלה. וְתַנְזֵן לְנוּ לְחָם לְאַכְזָל
וּבְגָד לְלִבּוֹשׂ וּעְשָׂר וּכְבָוד וְאַךְ
יָמִים לְהָנוֹת בְּתוֹרַתך וּלְקִים
בְּתוֹרַתך וּלְקִים מְצֹוֹתֵיך וּשְׁבָל
וּבְנֵה לְהָבִין וּלְהַשְׁבִּיל עַמְקִי
סְדוֹרֹתֵיך וּשְׁלִיחָה רְפִיאָה לְכָל
מְבָאָזֵבֵינוּ וּתְבִרֵך אֶת בָּל מְעֵשָׂה

Morgengebet.

für jedes Leid und Weh, und segne uns in unserm Wirken und Schaffen; daß jedes freundliche Verhängniß besthehe und in Erfüllung gehe. Heil und Trost sei mit uns, und jedes harte und böse Geschick von uns genommen und verfallen sei. Mach' uns geneigt das Herz der Fürsten und der Könige und ihrer Räthe, auf daß sie Gutes und freundliches stets beschließen über uns! Amen! Amen! Das sei Gottes Wille!

„Möge mein Gebet in einer
gnadenreichen Stunde vor Gott kom-
men! Gott, in deiner unendlichen
Huld und Milde erhöre mich, und
sende mir dein Heil und deine
Wahrheit!

בריך Gelobt sei der Name des
Weltenherrn; gelobt die Krone deiner
Herrlichkeit, die Stätte, an der du
thronest. Möge deine Gnade walten
über dein Volk Israel in Ewigkeit,
dass deine rettende Hand sichtbar
werde an deinem Volke in deinem
heiligen Tempel; dass dein himmlisch
Licht in seiner Klarheit und Milde
uns zuströme, unser Gebet Er-
barmen finde und in Gnaden em-
pfangen werde. Möge es dein Wille
sein, uns das Leben zu erhalten,
es zu segnen mit allen deinen Gütern;
möge auch ich unter den Frommen
und Gerechten bedacht sein vor dir,
das du dich erbarmest über mich, mich
schirmest und wahrest, mich und
meine Angehörigen und Alle, die zu
deinem Volke Israel gehören.

Du bist es, der Alles speiset und ernähret; du bist es, der da schaltet und walstet über Alles, der da schaltet über Könige und Fürsten; dein ist das Reich!

Da siehe ich als ein Knecht vor
Gott dem Heiligen, gelobt sei sein Name,
bereit und willig zu seinem Dienste,
und beuge das Knie vor ihm und
vor der heiligen Thora heute und
immer. Nicht auf Menschen stütz' ich
mich, nicht auf die, die sich für
Götter halten, vertrau' ich und ver-
lasse mich; auf Gott vertraue ich,
auf Gott im Himmel; er ist Gott in
Wahrheit, seine Thora — Wahrheit,

וַיָּדַעֲנוּ וְתַגְזֹזֵר עַלְינוּ גִּזְרוֹת טַובֹות
יִשְׁעוֹת וְנִחְמֹות וְתַבְטֵל מַעַלְינוּ
כָּל גִּזְרוֹת קָשֹׁות וְתַפְתֵּח לְבָב
הַמְּלֻכֹּות וַיַּעֲצִיב וַיַּשְׂרִיב עַלְינוּ
לְטוֹבָה אָמֵן וּבָן יְהִי רְצֹן: יְהִי
רְצֹן אָמֵרִי פִּי וְהַגִּזֵּן לְבִי לְפָנֶיךָ
יְיָ צִירִי וְגֹאָלִי:
נִיְּנָה וְאַנְיִי תַּפְלַתִּי לְךָ יְיָ עַת רְצֹן אֱלֹהִים
בְּרֵב חֲסִידָה עֲנֵנִי בְּאֶמֶת יִשְׁעָךְ:
בְּרִיךְ שְׁמָה דְּמָרָא עַלְמָא בְּרִיךְ
בְּתִיךְ וְאַתְּרָה. יְהִיא רְעִיתָךְ עַם
עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְעַלְמָ וְסֹורְקָנוּ יִמְנַדֵּח
אֲחִיזִי לְעַמְךָ בְּבִית מִקְדְּשָׁךָ
וְלְאַמְתִּיא לְנֵא מִטְבָּה נְרוֹדָךָ
וְלִקְבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחְמָיִן. יְהִיא
רְעוֹא קָדְמָךְ דְּתֹזְרָה לְזָן חַיִן
בְּטִיבוֹתָא. וְלֹהֵא אָנָא פְּקִידָא
בְּגַזְעַצְדִּיקָה. לְמַרְחָם עַלְיָה וְלִמְנָטָר
יִתְּהִי וַיְתִּבְלֵל הַיְלִי וְדַי לְעַמְךָ
יִשְׂרָאֵל. אָנָתָ הוֹא זָן לְכָלָא
וּמְפָרְנָס לְכָלָא. אָנָתָ הוֹא שְׁלִיט
עַל כָּלָא. אָנָתָ הוֹא דְּשְׁלִיט עַל
מְלִכְיָה וּמְלִכּוֹתָא דִילְךָ הִיא. אָנָא
עַבְדָּא דְּקִידְשָׁא בְּרִיךְ הוֹא
דְּסִינְגָּא קְמָה וּמְקָפָא דִיקָר
אוֹרִיתָה בְּכָל עַדְן וּעַדְן. לֹא עַל
אָנָשָׁ רְחִיצָנָא. וְלֹא עַל בָּר אֱלֹהִין
סְמִיכָנָא. אֶלָּא בְּאֱלֹהָה דְּשָׁמְיָא.
בְּהֹא אֶל הָא קָשֹׁוט וְאוֹרִיתָה

seine Propheten Wahrheit; er ist es,
der wohlthut und Wunder thut in
Wahrheit! Auf ihn stütz' ich mich und
vertraue ich, seinen heiligen Namen
lobpreise und verehre ich mit Herz
und Mund! Möge es dein Wille
sein, daß du mir öffnest das Herz
für deine Gotteslehre, und mir ge-
währest, was mein Herz begehret,
mir und deinem ganzen Volke Israel,
daß wir zum Leben, Glück und
Frieden bedacht sein mögen. Amen.

**yo Höre Israel! Gott
unser Herr, ist ein eini-
ger, einziger Gott!**

Einig ist unser Gott,
groß ist unser Herr heilig und
furchtbar sein Name !

Bor b. זְהָה Preiset mit mir
die Größe Gottes, daß wir
einemüthig erheben seinen Namen!

Gem. יְהִי דָּנָה, גָּדוֹלָה, כָּבוֹד
Größe, die Macht und die Herrlichkeit,
der Sieg und Ruhm, wie Alles
im Himmel und auf Erden! Dein
ist das Reich und die Erhabenheit
du von Allem das Haupt.

Erhebet Gott unsren Herrn,
und beuget euch vor dem Schemmel
seiner Füße, denn heilig ist er!

Erhebet Gott unsren Herrn, und
beuget euch vor seinem heiligen
Berge, den heilig ist Gott, unser
Herr;

על הפל יתגכל ויתקנש וישתבח ויתפאר ויתרומים ויתגנשא שמו של מלך מלכי הפלכים הקדוש ברוך הוא: בעולמות שברא העולם הזה והעולם הבא: ברכינו וכרכון יראו וכרכון כל בית ישראל: צור העולמים אדוין כל סכירות אלהו כל הנטרות: היושב במרחבי מרים השוכן בשמי שם קדם: קדשו על ממויות וקדשו על כסא הבוד: ובין יתקנש שמה בנו "אליהו"

קשות. ונכיהו כי קשות. ומסגא
למעבר טבון ויקשות. בה אין ז
רחיז. ולשם קדישא יקירה
אני אמר תושבחן. יהא רעו
קדמך התחפה לבי באוריתך
ותשלים משאלין דלבך. ולבא
דבל עמד ישראל. לטב ולחין
ולשלם:

**שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְבָרְבָּתֶר
יְיָ אֶחָד :**

**אָחֶר אַלְהִינוּ גָּדוֹל
אַדְגִּינוּ קָדוֹשׁ וּנוֹרָא שְׁמוֹ:**

בְּדָלֶלֶת אַתִּי וְגַרְוָמָמָה Vorb.
שְׁמוֹ יְחִזּוֹן

^{gem.} **לְךָ** יְיָ הַגְּדוֹלָה וְהַגְּבוֹרָה
וְהַתְּפָאָרָת וְהַגְּצָחָה וְהַהְזָדָה בֵּין כָּל
בְּשָׂמִים וּבָאָרֶץ **לְךָ** יְיָ הַמְּמַלְכָה
וְהַמְּתַנְשָׁא לְכָל לְרֹאשׁ:

רֹמְמָנוּ ייִ אֱלֹהֵינוּ וַהֲשִׁתְחֹווּ
לְהִדּוֹם רְגָלֵיו קָדוֹשׁ הוּא: רֹמְמָנוּ
ייִ אֱלֹהֵינוּ וַהֲשִׁתְחֹווּ לְהַר קָדְשׁוּ
כִּי קָדוֹשׁ ייִ אֱלֹהֵינוּ:

על הפה
מלך מלכי הרים
הבא: ברצונו
הבריות אלוהים
קדשו על הארץ

לְעֵינִי כֹּל חַי: וַיָּאֹמֶר לְפָנָיו שִׁיר חֲדַשׁ פְּחֻזָּב: שִׁירוּ לְאֱלֹהִים זָפָרְיוּ שְׁמוּ סָלוּ
לְרוֹצֶב בְּעֲרָכָות בֵּיהֶ שְׁמוּ וַעֲלָוּ לְפָנָיו: וַיַּרְא הָעֵדָה בְּעֵין בְּשִׁיבוֹ אֶל גְּבוּרָה
פְּחֻזָּב: בְּעֵין בְּעֵין יָרָא בְּשִׁובָה זַיְוֹן: וַיָּאֹמֶר וַיְגַלֵּחַ כְּבוֹד זַיְוֹן וַיָּרָא כֹּל בָּשָׂר
יְחִזְקָיוּ בְּיַיִל זַיְוֹן:

אָב הַרְחָמִים. הַוָּא יְרַחַם עִם עַמּוֹסִים. וַיַּזְפֹּר בְּרִית אִתְגִּים.
וַיַּצְאֵל נְפָשָׁתִינוּ מִן הַשְׁעוֹת הַרְעָות וַיַּגְעֵר בִּיצָּר הַרְעָה מִן
הַפְּשִׁוֹאִים. וַיְחַזֵּן אֶזְתָּנוּ לְפִלְיטָת עַזְלָמִים וַיִּמְלָא מִשְׁאַלּוֹתִינוּ
בִּמְדָה טוֹבָה יְשִׁיעָה וַרְחָמִים:

וַיַּמְלִיכֵן סָמָךְ מִלְּסָעִים וְסָמָן לְוַיִּהְיוּ וַיַּעֲזֹר וַיַּגְנִין
וַיַּעֲזֹר וַיַּגְנִין וַיַּשְׁרִיעַ לְכָל הַחֲזִים בּוֹ וַיָּאֹמֶר אָמֵן: הַכֵּל הַכְּבָד נְדָל לְאֱלֹהִינוּ
וְתַנְיִי כְּבוֹד לְתֹרְהָה: בְּפָנָן קָרְבָּן. יְעַמֹּד (פְּנַיְם הַבָּהָן) בְּרוּךְ שְׁנָתָן תֹּרְהָה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּקָדְשָׁתוֹ: תְּלִירָת זַיְתִּימָה מִשְׁבִּית נְפָשָׁת עֲדוֹת זַיְתִּימָה
פְּתִיָּה: פְּקִידִי זַיְתִּים מִשְׁפְּטָחִי לְבּוֹ מִצּוֹת זַיְתִּים בְּרָה מִאִינָת עֲנִינִים: זַיְתִּים עַז לְעַמּוֹ
זַיְתִּים זַיְתִּים בְּשָׁלוֹם: הַאֲלָהִים וְרַבּוֹ אָמְרָת זַיְתִּים צְרוֹפָה מִגּוֹן הַוָּא
לְכָל הַחֲזִים בּוֹ:

קָהָל וְאַתָּם הַרְבִּיקִים בְּיַיִל אֱלֹהִיכֶם חַיִים בְּלָכֶם הַיּוֹם:

העלוה לתורה טברך: Vor dem Vorlesen:

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבָרֵךְ:

וְעַמָּס עֲוֵינָה בְּרוּךְ זַיְתִּים הַמְבָרֵךְ לְעוֹלָם וְעַד: וְמוֹזֵל סְגִינָה בְּיִהְלָיו:

בְּרוּךְ אֶתְחָה זַיְתִּים אֱלֹהִינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּחָר
בְּנֵינו מִבְּלַהֲעַמִּים וַיְתַן לָנוּ אֶת תֹּרְהָתוֹ. בְּרוּךְ אֶתְחָה
זַיְתִּים נֹתֵן הַתּוֹרָה:

אחר הקריאה טברך: Nach dem Vorlesen:

בְּרוּךְ אֶתְחָה זַיְתִּים אֱלֹהִינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נֹתֵן
לָנוּ תֹּרְהָת אֶמֶת וְחֵי עַזְלָמִים נְטוּלָה בְּתוּבָנוּ. בְּרוּךְ
אֶתְחָה זַיְתִּים נֹתֵן הַתּוֹרָה:

ברכת הגומל

שלגנש לילין לסתות. יוכדי סיס. כולכי מדצמות. ומי טהים מולי צקננה ונתרפה. ומי טהה
מנום צנית כלוכויס וילע. ונכמתילה ליכך נזכר חזק ב', ימייס כלוכויס. וכן חוויכ:

בריך אָתָּה יְהֹוָה קָדוֹשׁ הוּא לְחִיבִים טוֹבוֹת שְׁגַמְלֵנוּ כָּל־טוֹב :
וְקַדֵּן מֵשִׁגְמָלֶךָ כָּל־טוֹב הוּא: גַּמְלֵךָ כָּל־טוֹב סָלה:

סדר קריית התורה ליום ראשון

Vorleistung aus der ersten Thorarolle:

וקוין זמ' לטון ס' (וצמ' ז') גדי זמ' וירא וי פקר:

ויהזה פקד את-שרה באשר אמר ויעש יהוה לשרה באשר דבר: ותבר ותלך שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר-דבר אתו אלהים: ניקרא אברהם את-שם-בנו הבודד-לו אשר-ילדה לו שרה יצחק: וימל אברהם את יצחק בנו בז-שמנת ימים באשר צקה אותו אלהים: לו ואברהם בז-מאת שנגה בהולד לו את יצחק בנו: ותאמר שרה יצחק עשה לי אלהים בלה-شمע יצחק-לי: ותאמր מ' מלך לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו: וינגד הילד וינגלי ויעש אברהם משטה גדוול ביום הגמל את- יצחק: בשנתו ותרא שרה את-בז-הגר המצרית אשר-ילדה לאברהם מצחק: ותאמר שרה את-בז-הגר האמה הזאת ואת-בנה כי לא ירש בז-הארמה הזאת עס-יבני עס- יצחק: ויברע הדר מאד בעיני אברהם על אוודות בנו: ויאמר אלהים אל-abraham אל-ירע בעיניך על-הבער ועל-אמתח כל אשר תאמר אליו שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרה לך ברע: שלישי ונשניה ר ונגס את-בז-הארמה לנווי אשימנו כי ירעך הויא: וישבם אברהם ובבקר ויקח-ילחים והמת מים ויתן אל-הגר שם על-שכמה ואת-הילד וישראל ותלך ותתע במדבר באדר שביע: ויבלו הרים מזיה-חמת ותשליך את-הילד תחת אחד השיחים: ותלך ותשב לה מג'נד הרחק במתוחני קשת כי ארמה אל-אראה בימות הילד ותשוב מג'נד נתשא את-קולה ותקה: ונישמע

אלְהָיָם אֶת־קּוֹל הַגָּעֵר וַיִּקְרָא מֶלֶךְ אֲלֹהִים אֶל־הָנֶר מִזְהָשָׁמִים
וַיֹּאמֶר לְהָיָה מַה־יְלֹךְ הָנֶר אֶל־תִּירְאִי כִּי שָׁמַע אֱלֹהִים אֶל־קּוֹל
הַגָּעֵר בְּאֲשֶׁר הוּא שֵׁם : בְּשֵׁת הַקּוֹמִי שָׁאֵי אֶת־הַגָּעֵר וְקַחְנוּקִי אֶת
יְבָךְ בָּזֶן כִּי־לֹא־יְלֹא בְּדוֹל אֲשִׁימָנוּ : וַיַּפְקַח אֱלֹהִים אֶת־עִינָיו וַיַּרְא
בָּאָרֶץ מִים וַתַּלְךְ וַתִּמְלָא אֶת הַחַמֶּת מִים וַתִּשְׁקַק אֶת־הַגָּעֵר : וַיֹּהִי
אֱלֹהִים אֶת־הַגָּעֵר וַיַּגְּדֵל וַיֵּשֶׁב בַּמִּדְבָּר וַיֹּהִי רְבָה קַשְׁתָּה : וַיֵּשֶׁב
בַּמִּדְבָּר פְּאָגָן וַתִּקְחֵל לוֹ אָמָּנוֹ אֲשֶׁר מִארְצָן מִצְרָיִם : כ

רְבִיעִי וּבְשֵׁת ו

וַיֹּהִי בְּעַת הַהְוָא נִיְמָר אֶבְיָמֶלֶךְ וַיַּכְלֵל שָׂרֵ-צְבָאֹו אֶל־
אֶבְרָהָם לִיְמָר אֱלֹהִים עַמְךָ בְּכָל אַשְׁר־אַתָּה עָשָׂה : וְעַתָּה
הַשְׁבָּעָה לִי בְּאֱלֹהִים לְגַה אֶסְמַת־תְּשֻׁקָּד לִי וְלֹנְגָבָי בְּחִסְד
אַשְׁר־עָשָׂיתִי עַמְךָ תַּעֲשֶׂה עַמְּדִי וְעַסְמָדָה אָרְצִין אַשְׁר־גַּרְתָּה בָּהּ :
וַיֹּאמֶר אֶבְרָהָם אָנְכִי אֲשֶׁבָּע : וְהַזְכִּיחַ אֶבְרָהָם אֶת־אֶבְיָמֶלֶךְ עַל־
אַדוֹת בָּאָרֶץ הַפְּמִים אֲשֶׁר גַּזְלוּ עַבְדֵי אֶבְיָמֶלֶךְ : וַיֹּאמֶר אֶבְיָמֶלֶךְ
לֹא יָלַעַתִּי מֵעַשָּׂה אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה וְגַסְמָאַתָּה לְאֶת־גַּדְתָּה לִי וְנָם
אָנְכִי לֹא שְׁמַעְתִּי בְּלֹתִי הַיּוֹם : נִיקַח אֶבְרָהָם צָאן וּבָקָר נִתְּן
לְאֶבְיָמֶלֶךְ וַיִּכְרֹתֵי שְׁנֵיהֶם בְּרִית : חַטִּישִׁי וּבְשֵׁת וַיַּאֲכַב אֶבְרָהָם אֶת־
שְׁבָע בְּבִשְׁת הַצָּאן לְבַדְהַן : נִיְמָר אֶבְיָמֶלֶךְ אֶל־אֶבְרָהָם מָה
הַגָּה שְׁבָע בְּבִשְׁת הַאֲלָה אֲשֶׁר הַצְּבָת לְבַדְהַן : וַיֹּאמֶר בְּיַ אֲתִ
שְׁבָע בְּבִשְׁת תִּקְחֵ מִדי בְּעֵבוֹר תְּהִיה־לְלִי לְעֵדָה בְּיַחְפְּרָתִי אֶת־
הַבָּאֵר הַזֹּאת : עַל־פָּנֶן קָרָא לִמְקוֹם הַהְוָא בָּאָר שְׁבָע בְּיַ שְׁמָם
בְּשֵׁבָע שְׁנֵיהֶם : נִיכְרֹתֵי בְּרִית בְּבָאֵר שְׁבָע וַיַּקְרֵם אֶבְיָמֶלֶךְ וַיַּכְלֵל
שָׂרֵ-צְבָאֹו וַיֵּשֶׁבּוּ אֶל־אָרְצִין פָּלֶשְׁתִּים : נִיטְעָ אֲשֶׁל בְּבָאֵר שְׁבָע
וַיִּקְרֹא־שָׁם בְּשֵׁם יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָם : וַיָּגַר אֶבְרָהָם בָּאָרֶץ פָּלֶשְׁתִּים
זָמִים רָבִים :

וקולין זמ' טוי למפטיל זמ' פנעם :

Borlesung aus der zweiten Thora:

וּבְחַדֵּשׁ הַשְׁבִּיעִי בְּאַחֲרֵי לְחַדֵּשׁ מִקְרָא־קְדֻשָּׁה
יְהֹוָה לְכֶם כָּל מֶלֶאכֶת עַבְדָּה לֹא תַּעֲשֶׂו יוֹם

סדר קריית התורה

תְּרוּעָה יְהִי לְכֶם: וַיֵּשְׁתַּמֵּם עַלְהָ לְרִיחָ נִיחָח
לִיהְוָה פָּר בְּזִידְבָּקָר אֲחָד אַיִל אֲחָד כְּבָשָׂים בְּנֵי
שְׁנִיה שְׁבָעָה תְּמִימִם: וּמְנַחָּתָם סְלָת בְּלוֹלָה בְּשָׁמְןִ
שְׁלִשָּׁה עַשְׁרָנִים לְפָר שְׁנִי עַשְׁרָנִים לְאַיִל: וּעַשְׁרָן
אֲחָד לְכָבֵשׂ הָאֲחָד לְשְׁבָעָת הַכְּבָשִׁים: וּשְׁעִירָ
עַזִּים אֲחָד חַטָּאת לְכָפָר עַלְיכֶם: מִלְבָד עַלְתָּ
הַחֲדִשׁ וּמְנַחָּתָה וּעַלְתָּה הַתְּמִיד וּמְנַחָּתָה וּנְסִכְיָה
בְּמִשְׁפְּטָם לְרִיחָ נִיחָח אֲשָׁה לִיהְוָה:

Beim Aufheben und Vorzeigen der Thora.

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם | מֹשֶׁה לְפָנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְיָ בַּיּוֹתָר
עַז חַיִם הִיא לְפָחָזִים בָּה וּתוֹפְכִים מִאֲשֶׁר דָּרְכָה בְּרִכָּה נָעַם וּכְלָנוּ בְּנֵי בְּתִיה
שְׁלּוּם: אָזְךָ יָמִים בִּימִינָה בְּשִׁטְמָאָלה עַשְׁר וְכָבוֹד: יְיָ חָפֵץ לְפָנָן אָזְךָ יָגָדְלָ
תּוֹרָה וּמִאָפִיר:

ברכות קודם ההפטורה

Bor der Haftorah wird dieses gesagt.

ברוך אתה יי' אלוהינו מלך
העולם אשר בחר בנבאים טובים
וראה בדבריהם תאמרים באמת:
ברוך אתה יי' הבוחר בתורה
ובמשיח עבוזו ובישראל עמו
ובנבאים האמת וצדקה:

הפטורה (צטמולן ה' ס"י ט')

(6) וַיְהִי אִישׁ אֲחָד מִן־
הַרְמַתִּים צוֹפִים מִדָּר־
אַפְּרִים וּשְׁמוֹ אֶלְקָנָה בְּנֵי

Es war ein Mann aus
Ramataim Zophim, vom Ge-
birge Ephraim der hieß Elkana,
Sohn Yerocham, Sohn des

Elihu, Sohn des Thochu, Sohn des Ephraiten Zuſ. Er hatte zwei Weiber; eine hieß Channa, die andere Pennina. Pennina hatte Kinder, Channa aber hatte keine Kinder. Der Mann pflegte hinaufzureisen von seiner Stadt alle Jahre nach Schilo, um den Ewigen Zebaoth anzubeten und ihm zu opfern, dort waren die beiden Söhne des Eli, Chophni und Pinchas, Priester des Herrn. Eines Tages, als Elkana opferte, gab er seiner Frau Pennina, allen ihren Söhnen und Töchtern Theile. Der Channa aber gab er einen ansehnlichen Theil; denn Channa liebte er, obſchon Gott ihre Gebärmutter verschlossen hatte. Ihre Nebenfrau erzürnte sie sehr, um sie zu kränken, weil Gott ihre Gebärmutter verschlossen hatte. Also ging es alle Jahre, wenn sie hinauf zog nach dem Hause Gottes, suchte jene sie zu erzürnen; so weinte sie und aß nichts. Da sprach Elkana ihr Mann zu ihr: Channa! warum weinest Du? und warum isſest Du nichts? warum ist Dein

ירחם בְּנֵי־אֱלֹהִים אֲבָנַת־חֹזֶק
בְּנֵי־צֹוֹת אֶפְרַתִּי: (ג) וְלוּ שְׁתִּי
נְשָׂים שֵׁם אֶחָת חָנָה וּשְׁמָה
הַשְׁנִית פָּנָגָה וַיְהִי לִפְנָגָה
יַלְדִּים וְלְחָנָה אֵין יַלְדִּים:
(ד) וְעַלְהָה הָאִישׁ הַהְוֵא מַעֲירָוּ
מִימִים יִמְימָה לְהַשְׁתַּחַנָּת
וְלוֹבֶחֶת כְּלִיהָזָה צְבָאוֹת
בְּשָׁלָה וּשְׁמָה שְׁנִי בְּנֵי־עַלִּי
חָפְנִי וּפָנָחָם בְּהַגְּנִים לְיְהוָה:
(ה) וַיְהִי הַיּוֹם וַיַּזְכַּח אֶלְקָנָה
וַיִּתְּן לִפְנָגָה אַשְׁתָּו וְלְבָלִי
בְּנֵי־הָבָנָה מְנוֹתָה: (ו)
וְלְחָנָה וַיִּתְּן מְנָה אֶחָת אֶפְים
כִּי אֶת־חָנָה אֶחָב וַיְהִזָּה
סָגֵר רְחַמָּה: (ז) וּבְעַסְתָּחָה
צְרָתָה גַּסְדִּילָעָם בְּעַבּוֹר
הַרְעִימָה כִּי סָגֵר יְהוָה בְּעֵד
רְחַמָּה: (ח) וּבָנָן יִעַשֵּׂה שְׁנָה
בְּשָׁנָה מִתְּהִיעָתָה בְּבֵית
יְהוָה בְּזַן תְּכֻעִיסָּגָה וְתְבִכָּה
וְלֹא תִּאֲכַל: (ט) נִיאָמֶר לְהָ
אֶלְקָנָה אִישָּׁה חָנָה לְמַה
תְּבַכְּי וְלִמְהָן לֹא תִּאֲכַל

Herz so traurig? Bin ich Dir nicht besser als zehn Söhne? Da stand Channa auf, nachdem man zu Schiloh gegessen und getrunken hatte. (Der Priester Eli saß auf einem Stuhl neben der Pforte des Tempels des Herrn.) Sie war in der Seele betrübt und betete zum Ewigen und weinte sehr. Und that eine Gelübde und sprach: Ewiger Zebaoth! wirst du das Elend Deiner Magd ansehen, mich bedenken, Deine Magd nicht vergessen, und ihr ein männliches Kind schenken, so will ich es dem Herrn weißen sein Leben lang, und kein Schermesser soll auf sein Haupt kommen. Als sie nun lange betete vor dem Ewigen, hatte Eli Acht auf ihren Mund, denn Channa redete in ihrem Herzen, bloß ihre Lippen regten sich, ihre Stimme hörte man nicht — da hielt sie Eli für trunken und sprach zu ihr: wie lange willst du trunken sein? Lege ab den Weinrausch von dir. Channa antwortete und sprach: nicht

הפטורה ליום א' דרא'ה

וְלֹמַה יִרְעֶלְבָּקֵד הַלְׂזָא אֲנָכִי
טוֹב לְךָ מַעֲשָׂרָה בְּנִים:
(ט) וַתָּקַם חַנָּה אַחֲרֵי אַכְלָה
בְּשַׁלָּה וְאַחֲרֵי שְׁתָה וַעֲלֵי
הַפְּתַח יִשְׁבַּעַלְיָה כְּפָא עַלְיָה
מִזְוֹנָת הַיכְלֵל יְהוָה: (ט) וְהִיא
מִרְתַּת נִפְשָׁה וַתַּתְפַּלֵּל עַלְיָה
יְהוָה וַיַּבְכֵה תַּבְכָּה:
(י) וַתָּהַדֵּר נֶדֶר וַתֹּאמֶר יְהוָה
צְבָאות אָם רָאָה תְּרָאָה
בְּעֵינִי אַמְתָּךְ וַיַּכְרְתֵּנִי וְלֹא
תַּשְׁבַּח אַתְּ אַמְתָּךְ וַנְתַּתָּה
לְאַמְתָּךְ וַיַּרְעֶנֶגֶשִׁים וַנְתַּתָּיו^ו
לִיהוָה בְּלִימֵי חַיָּיו וַמָּרָה
לְאַיִלָּה עַלְדָּאשׁוֹ (י) וְהִיא
כִּי הַרְבָּתָה לְהַתְפִּלֵּל לִפְנֵי
יְהוָה וַעֲלֵי שְׁמַר אַתְּ פִּיהָ:
(י) וַתָּגַהֲהָה הִיא מַדְבָּרָת עַלְיָה
לְבָהָרָךְ שְׁפָתֵיהָ נָעוֹת
וְקוֹלָה לֹא יִשְׁמַע וַיַּחַשְׁבָּה
עַלְיָה לְשִׁבְרָה: (י) וַיֹּאמֶר
אַל יִהְיֶה עַלְיָה עַד־מִתְּחִי
תַּשְׁתְּפִירְךָ הַסִּירִי אַתְּ יִנְקַד
מַעֲלִיךָ: (י) וַתִּעַן חַנָּה

also, mein Herr, ich bin ein schwermütiges Weib; Wein und Berauschendes habe ich nicht getrunken, sondern mein Herz habe ich ausgeschüttet vor dem Herrn. Halte deine Magd nicht für ein sittenloses Weib, denn ich habe von meinem großen Kummer und Verdruss bisher gesprochen. Eli antwortete und sprach: Gehe hin in Frieden! der Gott Israels erfülle Dein Begehr, darum du ihn gebeten hast. Iene sprach: lasz deine Magd ferner Gnade finden vor deinen Augen. So mit ging die Frau ihres Weges und aß und hatte ihr kummervolles Aussehen nicht mehr. Sie machten sich früh auf des andern Morgens, beteten vor dem Herrn, kehrten wieder heimwärts gen Rama; Elkana liebte seine Frau Channa und der Ewige bedachte sie. Nach Verlauf einiger Tage ward Channa schwanger und gebaß einen Sohn und nannte ihn Samuel; denn (sprach sie) ich habe ihn von Gott erbettet. Der Mann, Elkana zog wieder hinauf mit allen seinen Haussleuten dazubringen dem Ewigen zu Ehren das jährliche Opfer und

וַתֹּאמֶר לֵא אֲדֹנִי אָשָׁר־
כְּשַׂת־רוֹחַ אֱנוֹבִי וַיְיָן וַשְׁכָר־
לֵא שְׁתִּיתִ וְאַשְׁפָךְ אַתְּ־
נֶפֶשִׁי לְפָנֵי יְהוָה: (ט) אַל־
תַּתְנַזֵּן אַתְּ אַמְתָּךְ לְפָנֵי בַּתִּי־
בְּלִיעֵל כִּי מְרֻב שִׁיחִי וּכְעַסִּי־
דָּבָרְתִּי עַד־יְהֹנָה: (ט) וַיַּעֲזַבְנִי
וַיֹּאמֶר לְכִי לְשָׁלוֹם וְאֶלְהִי
יִשְׂרָאֵל וַתִּזְהַלְלָךְ
אֲשֶׁר שְׁאַלְתָּ מַעַמּוֹ: (ט)
וַתֹּאמֶר תָּמַצֵּא שְׁפָחָתְךָ
חַז בְּעִינֵיךְ וַתַּלְכֵד הַאֲשָׁר־
לְדִרְכָה וַתַּאֲבַל וַפְנִיה לֹא־
הַזְוִילָה עוֹד: (ט) וַיִּשְׁכִּימֵי־
בְּפָקָר וַיַּשְׁתַּחַוו לְפָנֵי יְהוָה
וַיִּשְׁבּוּ וַיִּבָּאוּ אֶל־בִּיתֵיכָם
הַרְמַתָּה וַיַּדַּע אֶלְקָנָה אַתְּ־
תָּנָה אֲשָׁתוֹ וַיַּזְכַּרְתָּה יְהוָה: (ט)
וַיְהִי לַתְקִעּוֹת הַיָּמִים
וַתָּהַר תָּנָה וַתַּלְדֵר בֵּין וַתִּקְרָא
אַת־שְׁמוֹ שְׁמוֹאֵל כִּי מִיהוּה
שְׁאַלְתִּיו: (ט) וַיַּעַל הָאִישׁ
אֶלְקָנָה וּכְלִי־בִּתְהוֹ לְזִבְחָה
לִיהוָה אַת זְבַח־חַנְמִים וְאַת־

seine Gelübbe. Channa aber zog nicht mit hinauf, und sagte zu ihrem Manne, wann der Knabe entwöhnt sein wird, werde ich ihn hinbringen, daß er vor dem Ewigen erscheine und dasselbst bleibe ewiglich. Elkana ihr Mann, antwortete ihr, wie es dir gut dünkt, so thue es, bleibe bis du ihn entwöhnt hast; möge der Ewige seine Verheißung erfüllen! also blieb die Frau und säugte ihren Sohn bis zu seiner Entwöhnung. Sie nahm ihn mit sich hinauf so bald sie ihn entwöhnt hatte, nebst drei Stieren, einen Ephah Mehl und einen Schlauch Wein. So brachte sie ihn in das Haus des Herrn zu Schilo, ungeachtet der Knabe noch sehr jung war. Sie schlachteten einen Farren und brachten (bei dieser Gelegenheit) den Knaben zu Eli. Da sprach sie: ach Herr! so wahr du lebst, du bist der Herr ich bin die Frau, die hier bei dir gestanden hat, zum Ewigen zu beten. Um diesen Knaben habe ich gebeten, und der Ewige gewährte mir das, warum ich ihm gebeten. Darum gebe ich ihn auch dem Herrn wieder sein Lebenlang; weil er da ist von

הפטורה ליום א' דר"ה

נידרו: (כז) וְחַנָּה לֹא עִלְתָּה בְּיַאֲמֵרָה לְאִישָׁה עַד־ינְגַּמֵּל הַגָּעֵל וְהַבִּיאָתָיו וְגַרְאָה אָתָּה פְּנֵי יְהֻדָּה וַיֵּשֶׁב שֵׁם עַד־עוֹלִים: (כח) וַיֹּאמֶר לְהָאֱלֹקֶנֶה אִישָׁה עֲשֵׂي הַטּוֹב בְּעִינֵיךְ שְׁבֵי עַד־ינְגַּמֵּל אֲתָּוֹ אֲזִיקָם יְהֻדָּה אֲתִידְבָּרוּ וַתַּשְׁבַּח הָאִשָּׁה וַתִּנְקַבֵּק אֲתִיבָנָה עַד־גָּמָלָה אֲתָּוּ: (כט) וַתַּעֲלֵדוּ עַמְּתָה בְּאָשָׁר גַּמְלָתוֹ בְּפְרִים שְׁלֵשָׁה וַיַּסְבֵּה אֲתָּת כְּמַח וַגְּבֵל יְין וַתַּבְאַהֲז בְּיַהֻדָּה שָׁלוֹ וְהַגָּעֵר גָּעָר: (כט) וַיִּשְׁחַטֵּ אֲתִיהָפֵר וַיַּכְיַאוּ אֲתִיהָגֵעֵר אֶל־עַלִּי: (כט) וַתֹּאמֶר בַּי אָדָנִי תִּי נְפַשֵּׁה אָדָנִי אָנִי הָאִשָּׁה הַגְּצָבָת עַמְּכָה בְּזָה לְהַתְפִּלֵּל אֶל־יְהֻדָּה: (כט) אֶל־הַגָּעֵר דָּעָה הַתְפִּלְתָּתִי וַיִּתְן יְהֻדָּה לִי אֶת שְׁאַלְתִּי אֲשֶׁר שְׁאַלְתִּי מַעֲמוֹ: (כט) וְנִמְּאַנְבֵּי הַשְּׁאַלְתִּי יְהֻדָּה לִי יְהֻדָּה בְּלִי הַיָּמִים אֲשֶׁר דָּיְהָ דָּיְהָ שְׁאַול

Gott erbeten; hierauf bückte er (Samuel) sich vor dem Ewigen.

Und Channa betete und sprach: mein Herz frohlockt dem Herrn, mein Ansehen ist gestiegen durch Gott, mein Mund ist offen (frei zu sprechen) über meine Feinde, denn ich freue mich deines Heils. Es ist Niemand heilig, wie der Herr, außer Dir ist keiner; kein Hirt ist wie unser Gott! Redet nimmer so groß und trostig, kein Spott entfahre eurem Munde, der Ewige ist ein allwissender Gott ihm sind alle Thaten bekannt. Der Bogen der Starken ist gebrechlich und die Schwachen sind umgürtet mit Kraft. Die sonst Satten müssen um's Brot oft dienen, und die Darbenden hungern nicht mehr; indem die Unfruchtbare sieben gebäht, welket dahin die Kinderreiche. Der Herr tödtet und belebt auch wieder, führt in die Tiefe und wieder herauf. Der Herr macht arm und macht reich; Er erniedrigt und erhöhet. Er erhebt den Geringen aus dem Staube, erhöhet den Armen aus dem Roth, neben Fürsten ihn zu setzen, und den Sitz der Ehren ihm zuzutheilen; denn des Herrn sind der Erden Pfeiler, Er hat den Erdball darauf gestützt. Seiner Frommen Tritte

ליהזה ווישתחו שם ליהזה;
 ב (6) ותתפלל חנה ותאמר
 עלין לבך ביהזה רמה קרני
 ביהזה רחב פי על-אויבי
 כי שמחתי בישועה;
 (3) אין קדוש ביהזה כי אין
 בלתק ואין צור באלהינו;
 (4) אל-תרכז תדברו נבהה
 נבהה יצא עתק מפיקם כי
 אל העות יהזה ולא נתבנו
 עלנות; (5) קשת גבורים
 חתמים ונכשלים אוורי חיל;
 (6) שביעים בלחם נשברו
 ורעים חרלו עד עקרת
 ילהה שבעה ורבת בנים
 אמללה; (7) יהזה ממית
 ומחייה מוויד שאול ויעל;
 (8) יהזה מורייש ומעשיר
 משפט אפיקומם; (9) מקדים
 מעפר הלו מאשפט ירים
 אביוון להושיב עם נדיבים
 וכפאת כבוד ינחים כי
 ליהזה מצלי ארץ ווישת
 עליהם תכל; (10) רגלי
 זילק

bewahret Er und die Gottlosen vergehen durch Finsterniß, nicht durch eigne Kraft siegt der Mann. Der Herr läßt zu Grunde gehen Seine Widersacher, donnert über ihnen im Himmel; der Herr wird richten die Enden der Welt, wird Seinem Könige Sieg verleihen und erhöhen das Ansehen Seines Gesalbten.

הפטורה ליום א' דר"ה

חָסִידֹו יִשְׁמַר וְרַשְׁעִים
בְּחַשֵּׁד יִהְמֹ כִּי־לֹא בְכָחֶ
יַגְּבָרִ־אִישׁ: (ו) יְהֹוָה יְחִתּוּ
מְרִיבָּו עַלּוּ בְשָׁמִים יַרְעָם
יְהֹוָה יְדַיִן אֲפִסִּיאָרִין וַיַּתֵּן
עַזְלָכָו וַיַּרְםַכְרָז מְשִׁיחָו:
חסידי ק. מרבי ק. עלי ק.

ברכות אחר ההפטרה

Segensspruch nach der Haftorah.

ברך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der ein Hort ist für alle Ewigkeiten, gerecht ist zu allen Zeiten; Gott der treu ist und wahrhaftig, spricht und thut, redet und den Spruch vollzieht; denn jedes Wort an ihm ist wahrhaft und gerecht.

נאמן Treu und wahrhaft bist du, Gott unser Herr; treu und wahrhaftig sind deine Worte, und nicht eines deiner Worte geht je leer aus und kehrt leer zurück; denn du bist, Gott und Herr, wahrhaft treu und allerbarmend. Gelobt seist du, Gott der treu ist in seinem Worte.

רְחֵם Erbarme dich über Zion, das ist das Haus, darin wir leben die trübseligen Herzens ist, die tröste du mit deinem Heile bald in unsren Tagen. Gelobt seist du Gott, der Zion erfreuet mit ihren Kindern.

שְׁמַחְנוּ Erfreue uns, Gott unser Herr, durch Elias den Propheten, deinen Knecht, durch das königliche Haus Davids, deines Gesalbten; möge er

לכל ההפטרה יגן סימני ברכות אחרות.
ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולמים. צור כל העולמים. צדיק בכל הדורות. האל הנאמן. האומר ועונה. המדבר ומקיים.
שקל דבריו אמת וצדקה:
נאמן אתה הויא יי' אלהינו ונאמנים דבריך. ודבר אחד מדבריך אחור לא ישוב ריקם כי אל מלך נאמן ורשות אמרך. **ברוך אתה יי' האל הנאמן בכל דבריו:**
רחם על ציון ביזהיא בית חינו ולבולבת נפש תושיע במרהה בימינו: ברוך אתה יי' משפט ציון בכנויה;
שמחנו יי' אלהינו באליהו הגביא עבך. ובמלכות בית דוד משיחך

Rosch Hasch. I.

Kommen in Wälde, daß sich daran
ersrene unser Herz. Auf seinem
Throne soll kein Fremder sitzen, kein
Anderer erben seine Ehre; denn mit
deinem heiligen Namen hast du es
ihm verbürgt und geschworen, daß
nicht ausgehen und erlöschten werde
sein Licht in Ewigkeit. Gelobt seist du,
Gott, Davids Schild.

ל' Für die Thora und für den
Gottesdienst und für die Propheten
(und für diesen Sabbathtag) und
für diesen Tag des Gedächtnisses,
den du uns, Gott unser Herr, ge-
geben hast (zur Heiligung und Ruhe)
zum Ruhme und zur Verherrlichung
— für das Alles danken wir dir
Gott und preisen wir dich, gepriesen
sei dein Name im Munde alles Le-
benden stets und immer in Ewigkeit;
denn dein Wort ist Wahrheit, gilt
und hat Bestand in Ewigkeit. Gelobt
seist du Gott, Herr der ganzen Welt
der da heiligt (den Sabbath), Is-
rael und den Tag des Gedächtnisses!

במהרָה יִבָּא וַיְגַל לִבְנֵנוּ עַל כִּסְאוֹ
לֹא יִשְׁבֶּן זָר . וְלֹא יִנְחַלְוֵי עֹזֶד
אֶחָדִים אֶת בְּבוֹדוֹ. בַּי בְּשֵׁם קָדְשָׁךְ
נְשֶׁבֶעַת לוֹ שֶׁלֹּא יִכְבַּה גָּרוֹלְעֹזֶם
וְעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶגֶן דָּיוֹד :

על התורה ועל העבדה ועל
הביבאים (am Sabbath) ועל יום השבת
הזה ועל יום הזיכרון הזה שפתת
לֶנֶפֶשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (לקדשה ולמנוחה)
לכבוד ולתפארת. על הפל יְיָ
אֱלֹהֵינוּ אֲנַחֲנוּ מִזְדִּים לְךָ וּמִבְרָכִים
אוֹתֶךָ יִתְבָּרֵךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָּל חַי
תָּמִיד לְעוֹלָם וְעַד יִדְבָּרֵךְ אָמָת
וּקְיָם לְעַד : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ
על כל הארץ מקדש (השבת ?)
ישראל ויום הזיכרון :*)

Am Sabbath.

*) יקים פירקון מן שמיא חנא וחסדא ורחמי ותהי אריבבי
ומזוני רויחי וסיעפתא דשםיא. ובריות נפה וגהורא מעליאת.
זרעה חייא וקיימת. זרעא די לא יפסוק ודי לא יבטול מפתחני
אוריתא. לברגן ורבגן חבורתא קהילתא. די בארא דישראל.
ורדי בבל. לירישי כליה. ולירישי גלוותא. ולירישי מתיבתא.
ולדריני דבבא. לכל תלמידיהם. ולכל תלמידיהם תלמידיהם.
ולכל מן דעסקין באורייתא. מלכא דעלמא יברך יתהון יפשיש
חיהון. ויסגא יומיהון. ויתפרקון לשניהם. ויתפרקון ווישטונון
מן כל עקא. וממן כל מרעין בישין. מאן די בשמייא יהא
בשעדהון קליזמן ועדן ונאמר אמן :

יקום פירקון מן שמיא חנא וחסדא ורחמי ותהי אריבבי
ומזוני רויחי וסיעפתא דשםיא. ובurities פיפה. וגהורא מעליאת.

תפלה بعد שלום המלך והמלכה יר"ה

הנזהן תשועה למלכים וממשלה לנסיכים. מלכותו מלכות כל עוזמים. הפהזה את דוד עבדו מחרב רעה: הפהזה בים דרך ובמים עזים נתיבה. הוא יברך וישמור ויגuzz ויעזר וירוזם יגadel וינשא למעלה את אדוננו

הקייזר פראנץ יואכף הראשון

ואת הקוייזערין

עליזאבעט ואת היורש עצר **ערצ'הערצ'אג רודאלף**

ואת ערצ'הערצ'אגן שטעהניין

ירום הדרם. מלך מלכי המלכים ברוחמי יחיים וישמרים ומכל צרה ויגוז וגעזק יצילם. וירבר עמיים תחת רגליו ויפיל שונגאיו לפניו ובקל אשר יסנה יצליה: מלך מלכי המלכים ברוחמי יתן בלבו ובלב כל יעציו ושריו רחמנות לעשות טוביה עמנוי ועם כל ישראל. בימי ובימים תשוע יהודה וישראל תשבעון לבטה ובא לציון גואל. ובן יהי רצון. ונאמר אמן:

Am Sabbath.

ורעה חיא וקימא. ורעה די לא יפסוק. ודי לא יבטול מפטגמי אוֹרִיתָא. לבל קהלא קהיישא הדין. רברביא עם זעירא טפלא ונשיא. מלפא דעלמא יברך יתכוון. יPsiש חייכוון. ויסגי יומיכוון. ויתן ארפא לשגיכוון. ותחפרקוון ותשתויבוון מן כל עקא. ומן כל מרעין בישין. מאן די בשמייה יהא בסעדכוון כל זמן ועגן. ונאמר אמן:

מי שברך אבותינו אברם יצחק יעקב הוא יברך את כל הקהיל הקדש הזה עם כל קהילות הקדש. הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם וכל אשר לךם. וכי שטיחדים בתי בנסיות לחתולה. וכי שפאים בחוץם להחפיל. וכי שפוחנים גיר לפאור ומין לקהור ולהברלה ופת לאורים ואדרקה לעניים. וכל

Gebet für den Landesvater.

Allmächtiger Gott und Weltenherr! Der du Könige und Fürsten hast erkoren und berufen, und sie hast ausgerüstet mit allen Gaben deiner Huld und Milde, daß sie in Weisheit und in Gerechtigkeit ihr Volk regieren, Gesetz und Recht handhaben, den Gottesfrieden auf Erden schirmen, und alle milden Gaben bringen, jeder seinem Volke und Lande — verleihe deinen göttlichen Schutz und Beistand unserm Fürsten und Herrn, deinem Gesalbten, dem Kaiser

Franz Josef dem Ersten,

für den wir zu dir beten als treue Unterthanen für ihren Herrn, wie Kinder für ihren Vater beten.

Mehre seine Tage und kröne ihn mit Sieg, Ruhm und Herrlichkeit. — Segne Alle, die seinem Throne und Herzen die nächsten sind, die Kaiserin

Elisabeth Amalie Eugenia,

den Kronprinzen: Erzherzog

Rudolf,

die Kronprinzessin: Erzherzogin

Stefanie,

und alle Angehörigen des erhabenen, glorreichen Fürstenstamms.

Segne das gesammte Vaterland, daß Eintracht und Friede seine Stämme einige, Licht und Wissenschaft das Volk erhöhe, Tugend und Gottesfurcht die innere Lebenskraft im Volke sei.

Gib, o Gott, daß wir des Segens theilhaftig werden, einen Ehrenstand gewinnen im Vaterlande, dem wir in Liebe und Treue anhänglich sind; Wohlwollen finden unter den Menschen, wie wir Gnade und Erbarmen zu finden hoffen vor deinem Weltenthrone! Amen!

Am Sabbath.

מִשְׁעָסִקִים בַצְרֶבֶי צָבֹור בָאַמּוֹנָה. הַקְדוֹש בָרוּך הוּא יְשִׁלֵם שְׂכָרָם. וִיסְרָר
מֵהֶם כָל מִחְלָה. וַיַּרְפָא לְכָל גַוּפִים. וַיַּשְׁלַח בָרְכָה וְחַדְלָה
כָל מַעֲשָׂה יְדֵיכֶם. עַמְכָל יִשְׂרָאֵל אֲחֵיכֶם. וַיֹּאמֶר אָמֵן:

סדר תקיעת שופר

(בשבת אין חוקיען)

צקלה קסלים לומדים יוציאו זע מע פטעים קודס תקיעת שופר.

טו למנצח לבנירקוח מזמור: בלאהעטם תקיעת הריעו
 לאלhim בקהל רעה: כי יהזה עליון נזרא מלך גדור עלבל
 הארץ: ידבר עטם תחתני ולאטם תחת רגילנו: יבחר לנו
 את-נהלתנו את-גאון יעקב אשר אהב סלה: עליה אלhim
 בתרוועה יי בקהל שופר: זמרו אלhim זמרו זמרו למלבננו זמרו:
 כי מלך בל הארץ אלhim זמרו משכילה: מלך אלhim על גזים
 אלhim ישב על-פְּסָא קדרשו: נגידיבי עטם נאספה. עם אלhim
 אברם כי לאלהים מגני ארץ מאד געה:

תחנה לתקוע קודם התקיעות

רבנן העולמים אתה צויתנו בתורתך הקדושה לתקוע בשופר לפניך ביום הוכרון
 זהה בכחוב ובחדר השבעי באחד לחדר טקרה קדר יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא
 העשו يوم תרואה יהיה לכם. ובדברי קדרך כתוב לאמר תקעו בחדר שופר בכשה ליום
 הגנו כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב. ונאמר אישרי העם יודעי תרואה יי באור
 פניך יתלבון. בשטך יגילו כל היום ובצדקה ירומו. כי תפארת עומו אתה וברצונך תרים
 קרגנו. ובכן יהיו רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו אלhim אברם אלהי יצחק ואלהי
 יעקב שתהאה השעה הזאת שעת רחמים ועת רצון מלפניך ויעלה זכרונו לפניך לרוחמים
 ולרצון בכחוב בתורתך והיו לכם לזכרון לפני יי אלהיכם. ונאמר ונזכרתם לפני יי אלהיכם
 ונושעתם מאובייכם. כלה כל צר ומשטין מעליינו וסתום פי אויבינו וטקטריגנו. זכרנו
 לחיים טובים ולשלום ביום הוכרון הזה. הרם קרן ישראל עמק ומילך אתה עליינו ברוחמים.
 ותשב על כסא רחמים. ובמוקם דין העשה רחמים. ברוך אתה בעל הרוחמים:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי אלהי השמי ואלהי הארץ
 אלהי אברם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הנבוד ונגואר שתשלח
 לי הפלאקים הקדושים והטהורים נאמנים משליחים ונאמנים בשילוחים
 חפצים ורצאים לנצח את ישראל ואת הפלאך הגדול (פס"זיה) הפטינה
 להוציא זכיותהן של ישראל בעת שהזום תוקעים בשופר ואת הפלאך
 הגדול (חש"בש) הפטינה להשמי זכיותהן של ישראל ולהבעת השטן
 בתקיעתם ואת השרים הגדולים הפטינים על השופר (אנקה"מ פשת"ס)

סדר תקיעת שופר

וּמְלָאכִים הַגְּדוֹלִים (הַדָּרְנִי "אֶל וְסַנְדָּלְפּוֹזּוֹן") הַמְּטֻמִּינִים עַל תְּקִיעָתֵינוּ הַפְּטֻלִין
תְּקִיעָתֵינוּ לְפָנֵינוּ כַּפָּא כְּבָזָךְ וְאֶת הַפְּלָאָךְ (שְׁמַשְׁיָאָל) הַמְּטֻמִּינִה עַל הַתְּרוּעָה
וְאֶת הַפְּלָאָךְ (פְּרָסְטִיא) הַמְּטֻמִּינִה עַל (קְשָׁרִיק) לְהִיוֹת מְזוּמְנִים בְּשִׁלְחוּרִים
לְהַעֲלוֹת תְּקִיעָתֵנוּ לְפָנֵינוּ הַפְּרוֹצָת וְלְפָנֵינוּ כַּפָּא כְּבָזָךְ. וְהַפְּלָאָךְ עַל עַפְּךְ יִשְׂרָאֵל
בְּרָחִים וְתָפְנִים לְהַם לְפָנֵים מִשְׁירַת הַדִּין וְחַנְחָגָע עַם בְּנֵיכָךְ בְּמִדְתָּת רְחִימִים
וְחַעַלְתָּה תְּקִיעָתֵנוּ לְפָנֵינוּ כַּפָּא כְּבָזָךְ וְהַסְּעָפָל בְּאָפָרוֹ שֶׁל יִצְחָק הַאֲבוֹר עַל גַּבְּיָ
כְּפִזְבָּח וַיְזַכֵּר לְנוּ עַקְדָּתוֹ הַיּוֹם לְזֹרְעָו שֶׁל יִצְחָק בַּי אֶל מֶלֶךְ נָאָמָן וַיְזַכֵּר
בְּרִית אַתָּה, בְּרוּךְ (אתה ה') זָכֵר הַבְּרִית:

כְּנַחַק יְתָלָא נְלִיךְ כְּתוּקָעַ לְכָכָות כְּפָוֶל גַּמְעַת כְּלָלָה וְזַיְן כָּל סִיעָן וּסְמִיעָן. ז' ט.

נְלִיךְ לוּמָל קוֹסָס כְּמִקְיָעָה דְּמִיּוֹתָא הַלּוּ סְפָוקִים כְּדִי לַיְחָק סְדִינִים :

קוֹלִי שְׁמִיעָתָךְ אֶל תְּעֵלָם אָזְנָךְ לְרוֹחָתִי לְשֹׁ�עָתִי : (חַיָּה ג' י' ז')

רָאֵשׁ דְּבָרָךְ אֶתְחָתָךְ וְלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפָט צְדָקָה : (חַמְלָאָס קִיּוֹט קִיּוֹט)

עַרְזָב עַבְדָּךְ לְטוֹב אֶל יַעֲשֵׂקָנִי זְדִים : (סֵס פְּקוֹד קִיּוֹט קִיּוֹט)

שְׁשָׁ אָנְבָּי עַל אָמְרָתָךְ בְּמוֹצָא שְׁלָלָךְ : (סֵס פְּקוֹד קִיּוֹט)

טוֹב טָעַם וְדַעַת לְפָדָנִי בַּי בְּמִצּוֹתֶיךָ הַאֲמָנָתִי : (סֵס פְּקוֹד קִיּוֹט)

גְּדָבּוֹת פִּי רָצָח נָא זַי וּמִשְׁפָטִיךְ לְפָדָנִי : (סֵס פְּקוֹד קִיּוֹט)

טוֹמוֹר שִׁירוֹ לְיִי שִׁיר חֲדָשׁ כִּי נְפָלָות עֲשָׂה הַוְשִׁיעָה לוּ יִמְנָו וּרוּעָ קְדָשָׁו : הַוְדִיעָה
יַי יְשֻׁ�הוּ לְעַנִּי הַגּוֹיִם גַּלְהָ צְדָקָתוֹ : זָכֵר הַסְּדוֹר וְאַמְוֹתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָל אַפְסִי אַרְץ
אֶת יְשֻׁ�תָה אֱלֹהִינוּ : הַרְיָעוּ לְיִי כָל הָאָרֶץ פְּצָחוּ וּרְנוּ וּמְרוּ : זָמְרוּ לְיִי בְּכָנּוּר בְּכָנּוּר וּקְוּל
זָמָרָה : בְּחַצְוִירָה וּקְוּל שּׁוֹפֵר הַרְיָעוּ לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ :

יְהִי רְצָוָן מִלְּפָנֵיךְ זַי אֱלֹהִי הַמִּשְׁפָט שְׁעַתָּה יְהִי עַת רְצָוָן לְפָנֵיךְ
וְתִקְרָעַ בְּרָחִים יְהִרְבִּים וְתִסְדִּיק הַגְּדוֹלִים כָּל הַטְּסָכִים אֲשֶׁר הֵם מְבָדִילִים
בְּינֶךָ וּבֵין עַפְּךְ יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה וְהַעֲבָר מִלְּפָנֵיךְ כָּל הַמִּשְׁתְּנִינִים וְהַטְּקַרְבִּינִים
עַל עַפְּךְ יִשְׂרָאֵל . סְתוּם פִּי שְׂטָן וְאֶל יְשָׁטִין עַלְיָנוּ בַּי אֶלְךָ תְּלִוּתָה עַיְנִינָה :
אֲרוֹמָמָה אֱלֹהִי בְּפֶלֶךְ הַמִּשְׁפָט שְׁמָע קְוּל פְּעָלוֹת וְחַרְעוֹת עַפְּךְ יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם
בְּרָחִים אָמָן :

סְמַוקָּע מַעֲכָךְ צְנִינָנוּ וְקְוּל לְסֵס ז' זְלָכוֹת הַלּוּ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיִי אֱלֹהִינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קָדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֵינוּ וְצִוָּנוּ לְשִׁמְעוֹן קְוּל שּׁוֹפֵר :
בְּרוּךְ אַתָּה יְיִי אֱלֹהִינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁחַחְנִינוּ
וְקִיְמָנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזָמָן הַזֶּה :

תקיעת: שברים: תרוועה: תקיעת:
תקיעת: שברים: תרוועה: תקיעת:
תקיעת: שברים: תרוועה: תקיעת:

שְׁבָ

יהי רצון מלפניך יי אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ שַׁתְּקִיעַת קְשִׁירֵךְ שְׁאָנוּ חֶנֶּה
חֻזְקָעִים הַיּוֹם תְּעַשָּׂה מִפְנֵה עַטְרָה עַל יְדֵי הַפְּטוּנָה שְׁרָשֵ׀יהָ לְהִיוֹת עַוְלָתָה
וְלִישָׁב בְּרַאשׁ אֱלֹהִי וְיִעַשָּׂה עַטְרָה עַתְּדָה וַיַּטְלֵא עַלְינוּ בְּרַחְמִים: בָּרוּךְ
אַתָּה בְּעֵל הַרְחָמִים:

תקיעת: שברים: תקיעת:
תקיעת: שברים: תקיעת:
תקיעת: שברים: תקיעת:

שְׁבָ

יהי רצון מלפניך יי אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ שַׁתְּקִיעַת קְשִׁירֵךְ שְׁאָנוּ חֶנֶּה
הַיּוֹם תְּהִיא מְרוּקָת עַל הַיּוֹם עַל יְדֵי הַפְּטוּנָה טְרַתְּיָא לְבִשְׁמָן שְׁקָבְלָתָה עַל
יְדֵי אֱלֹהִי זָכָר לְטוֹב וַיְשָׁרֵע שָׁר הַפְּגָנִים וְשָׁר מַטְתָּרוֹן וְהַפְּלֵא עַלְינוּ בְּרַחְמִים:
בָּרוּךְ אַתָּה בְּעֵל הַרְחָמִים:

תקיעת: תרוועה: תקיעת:
תקיעת: תרוועה: תקיעת:
תקיעת: תרוועה: תקיעת גדרולה:

וּבָנֵן יהי רצון מלפניך יי אֱלֹהִינוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ שְׁיַעַלְוּ אֱלֹהִי הַפְּלָאכִים
הַיּוֹצָאִים מִן הַשּׁוֹפֵר וּמִן הַתְּקִיעָה וּמִן הַשְׁבָּרִים וּמִן הַתְּרוּעָה וּמִן קְשִׁירֵךְ וּמִן
קְשִׁירֵךְ וּמִן קָרֵיק לְפָנֵי כִּסֵּא כְּבוֹדךְ וּמִמְּלֵיצוֹ טֹב בְּעֵדֵינוּ לְכִפֵּר עַל כָּל
חַטָּאתֵינוּ:

(Worbeiter und Gemeinde) (Am Sabbath wird es nicht gesagt.)
אֲשֶׁרִי הָעָם יָדַעַי תְּרוּעָה יְיָ בָּאוּר פְּנֵיךְ יְהִלְבּוֹן:

*) אֲשֶׁרִי יֹשְׁבֵי בַּיִתְךָ. עוֹד יְהִלְלוּךָ סָלָה: אֲשֶׁרִי הָעָם שָׁבְכָה לוּ.

אֲשֶׁרִי הָעָם שָׁבֵי אֱלֹהָיו:

קמַה תְּהִלָּה לְדוֹד. אֲרוֹם מַחְאָתָה הַפְּלָקָה. וְאַבְרָכָה שְׂמָךְ לְעוֹלָם וְעַד: בְּכָל-
יּוֹם אָכְרָכָה. וְאַהֲלָה שְׂמָךְ לְעוֹלָם וְעַד: גָּדוֹלָה וְסְמָחָלָה מַאֲדָה. וְלְגָדְלָתוֹ אֵין
חַקָּר: דָּוָר לְדָוָר יִשְׁבַּח מַעַשְׂיוֹתָה. וְגַבּוֹרָתָה יִפְירָה: הַנְּדָר בְּכּוֹד הַזָּהָה. וְדָבָרִי
גַּפְלָאָתָה אֲשֶׁרִיחָה: גַּעַזּוֹן נֹרְאָותָה יֹאמְרָה. וְגָדְלָתָה אֲסְפָרָה: זָכָר רַב טִיבָּה
יִבְשַׁע. וְצְדָקָתָה יִרְגְּנָנוּ: חָפּוֹן וְרָחוֹם יְיָ. אַרְךְ אָפִים וְגָדְלָתָחָסָד: טֹובָה יְיָ לְפָלָל.
וְרָחָמָיו עַל בָּלָם-מַעַשָּׂיו: יָדוֹה יְיָ בָּלָם-מַעַשָּׂה. וְחִסְידָה יִבְרָכָה: בְּכּוֹד מְלָכוֹתָה
יֹאמְרָה. וְגַבּוֹרָתָה יִדְבָּרוּ: לְחוֹדֵיעַ לְבָנָי הָאָדָם גְּבָרוֹתָיו. וּבְכּוֹד הַדָּר מְלָכוֹתָו:
מְלָכוֹתָה מְלָכוֹת בָּלְעָוָלָמִים. וּמְמַשְׁלָתָה בָּלְעָדָוָר וְדוֹד: סְוָמָךְ יְיָ לְכָל הַפְּלָלִים.
וּזְוֹקָף לְכָל הַכְּפָסוֹפִים: עִינִי-כָּל אַלְיכָה יִשְׁפָּרוּ. וְאַתָּה נֹתֵן לְהָם אַתְּ-אַכְלָם בְּעָתָה:
פּוֹתַח אַתְּ-יְדָךְ. וּמְשַׁבֵּעַ לְכָל-חַיִּים רָצְוֹן: צָדִיק יְיָ בָּלְדָרְכָיו. וְחִסְיד בָּלְלָה-
מַעַשָּׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל קָרוֹאָיו. לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאָמָת: רָצְוֹן יְרָאוּ יִעְשָׂה.
וְאַתָּ שְׁוֹעַתָּם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעָם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת בָּל אָזְהָבָיו. וְאַתָּ כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד:
תְּהִלָּת יְיָ יִדְבָּרֶפִי וְיִבְרֹךְ בָּלְבָשָׂר שְׁם קָדוֹשׁוּ לְעוֹלָם וְעַד: וְאַנְחָנוּ נִבְרָךְ יְהָ
מַעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְּלִיָּה:

Beim Zurücktragen der Thora spricht der Vorbeiter:

Preiset den Namen Gottes!
denn erhaben ist sein Name allein!

Seine Majestät geht über
Erd' und Himmel. Er erhebet seinem
Volke das Horn, das ist der From-
men Ruhm und Stolz, der Ruhm
der Kinder Israels, ein Volk das
ihm das nächste ist! Halleluja — lobet Gott den Herrn!

An Wochentagen.

Bon David ein Psalm.

Gott gehöret die Welt und
ihre Fülle, die Erde, und die auf
ihr wohnen. Er hat sie an Meeren

**יְהִלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׁגַּב
שְׁמוֹ לְבָדוֹ:**

ופקפל פוניס. הוֹדוֹ עַל אָרֶץ וְשָׁמָיִם: וְיַרְמֵם
גָּרוֹן לְעַטּוֹת תְּהִלָּה לְכָל חִסְידָיו לְבָנָי יִשְׂרָאֵל
עַם קָרוֹבוּ הַלְּלִיָּה:

בחול.

*) לְדוֹד מִזְמֹר לִיהְוָה הָאָרֶץ
וּמְלֹאתָה תְּבִלָּה וַיִּשְׁבֵּי בָּהּ: כִּי הוּא

Am Sabbath.

*) מִזְמֹר לְדוֹד הַבּוֹ לִיהְוָה בְּנֵי אַלְיָם הַבּוֹ לִיהְוָה בְּנֵי אַלְיָם
בְּכּוֹד שְׁמוֹ הַשְׁפָּחוֹתִי לִיהְוָה בְּמִנְחָת-קְדֻשָּׁה: קוֹל יְהָוָה עַל הַפִּתְים אַל-הַכְּבֹוד
הַרְעִים יְהָוָה עַל מִים רַבִּים: קוֹל יְהָוָה בְּפֶתַח קוֹל יְהָוָה בְּחַדְרָה: קוֹל יְהָוָה
שְׁבֵר אָרוֹזִים וַיִּשְׁבַּר יְהָוָה אַתְּ-אַרְיָה פְּלַבְּנָנוּ: וַיַּרְקִידָם בְּמוֹעֵן עַגְלָל לְבָנָנוּ וְשָׁרִין

*) Uebersetzung siehe oben im Morgengebete.

gegründet, an Strömen sie fest gemacht. Wer steigt auf den Berg des Herrn? wer siehet auf heiliger Stätte! Wer reiner Hände ist und lautern Herzens, wer nie zum Falsch die Seel' erhob, und nicht schwur zum Trug, der empfange den Segen von Gott und Gnade von dem Herrn seines Heiles. Das ist das Geschlecht der Frommen, die da forschen und suchen dein Angesicht — Jakob! Selah!

Erhebet, Thore, euer Haupt; erhebet euch, Pforten der Welt, daß eingehet der König der Ehre! Wer ist der König der Ehre! Gott, der Mächtige und Starke! Gott, der stark ist im Kampfe!

Erhebet, Thore, euer Haupt! erhebet es, Pforten der Welt; daß eingehet der König der Ehre; Wer ist das, der König der Ehre? — Gott Bebaoth, der Heerschaaren Gott, der ist der König der Ehre! Selah!

על ימִים יָסַדָה וְעַל נֶחֱרוֹת יָכֹזֵנָה:
מִי יַעֲלֵה בְּהָר יְהוָה וּמִי יָקֹם בָּמָקוֹם
קָדוֹשׁוֹ: נָקִי בְּפִים וּבָר לְבָב אֲשֶׁר
לֹא נִשְׂא לְשֹׁוֹא נֶפֶשׁי וְלֹא נִשְׁבַּע
לְמַרְטָה: יִשְׁא בְּרָכָה מֵאת יְהוָה
וַעֲדָקָה מַאֲלָהִי יִשְׁעוֹ: זֶה דָּוָר
דָּוֹרְשֵׁיו מַבְקָשֵׁי פָּגִיד יַעֲקֹב סָלָה:
שָׁאוֹ שָׁעָרִים רְאִשֵּׁיכָם וְהַנְּשָׁאוֹ
פָּתָחִי עַוְלָם וְיַבָּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:
מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֹזֹן
וְגָבוֹר יְהוָה גָּבוֹר מַלְחָמָה: שָׁאוֹ
שָׁעָרִים רְאִשֵּׁיכָם וְשָׁאוֹ פָּתָחִי
עַוְלָם וְיַבָּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא
זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאות הָוָא
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סָלָה:

Beim Hineinstellen der Thora in die heilige Lade.

וּבְנָחָה יָאָמֵר שְׁוֹבֵת יְהוָה רַבְבּוֹת אֶלְפִי יִשְׂרָאֵל: קִימָה יְהוָה
לְמִנְוִיחָתָךְ אַתָּה וְאַרְזֵן עַזְךְ: כְּהַנִּיק יַלְבְּשׁוּ צְדָקָה וְחִסְדֵּיךְ יַרְגִּנוּ
בְּעַבְוִיר דָוִר עַבְדָךְ אֶל פְּשָׁב פָּנִי מְשִׁיחָךְ: כִּי לְקָח טֹוב נְתַתִּי
לְכָם תָּזְרִתִי אֶל-תְּפִיעָזָבוֹ: עַזְצָם הִיא לְמִתְחִזְקִים בָּה וּתְזִמְכִיתָ
מַאֲשֶׁר: הַרְכִּיה דָרְכֵי נָעַם וְכָל נְתִיבּוֹתֶיה שְׁלוּם: הַשִּׁיבָנָה יְהוָה
אֶלְיךָ וּנְשִׁיבָה חִידָש יְמִינָה בְּקָדָם: כְּפַעַם חִילָקִים

Am Sabbath.

בְּמוֹ בְּזִרְאָמִים: קוֹל יְהוָה חֹזֵב לְהֻבּוֹת אַשׁ: קוֹל יְהוָה יְחִיל מִדְבָּר יְחִיל
יְהוָה מִדְבָּר קָדֵש: קוֹל יְהוָה יְחֹלֶל אִילּוֹת וַיְחַשֵּׁפֵעַ יְעֹדוֹת וּבְהִכְלֹן בָּלוֹ אָמֵר
כָּבוֹד: יְהוָה לְפִבְול יִשְׁבַּן וַיִּשְׁבַּן יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה עוֹז לְעַמּוֹ יְתַן יְהוָה
יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוּם: וּבְנָחָה

תפלת מוסך

חפלה לש"ז חווילת חמלה סמוכה.

ונעקה גָּדוֹלָנוּ כֵּה אֲדֹנִי בְּאַשֶּׁר דִּבְרָתָ לְאָמֵר: וְכֵן רְתַחְיָה יְהִי וְחַסְרוֹךְ יְהִי מַעֲלֵם הַטָּהָה:
 יְתַפְּלֵל וַיְתַקְדֵּשׁ שְׁמָה רְبָא בְּעַלְמָא דִּיְבָרָא בְּרֻוּתָה וַיְמַלֵּךְ מֶלֶכְתָּה
 בְּתִיכְוֹן וּבְיוֹמְכֹון וּבְמַיִם דָּקָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזָמָן קָרִיב. וְאָמְרוּ אָמֵן:
 יְהִיא שְׁמָה רְבָא מַבְרָךְ לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמִי עַלְמִיא:
 יְתַפְּלֵל וַיְשַׁפְּבָח וַיְתַפְּאֵר וַיְתַרְוּם וַיְתַנְשָׁא וַיְתַהְבֵּר וַיְתַעַלֵּה וַיְתַהְלֵל שְׁמָה
 דִּקְדִּשָּׁא בְּרִיךְ הוּא לְעַלָּא וּלְעַלָּא מִן כָּל־בְּרִכָּתָא וּשְׁוֹרָתָא תַּשְׁבְּחָתָא
 וּנְחַמְתָּא דְּאָמִין בְּעַלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

בְּיַיְשָׁם יְיָ אֱקָרָא הַבּוֹ נָדָל לְאֱלֹהִינוּ:

*) אֲדֹנִי שְׁפָטִי הַפְּתָח וְפִי יְגִיד הַחֲלָתָךְ:

ברוך אתה יי' אלהינו וְאֱלֹהִי אֲבוֹתינוּ אֱלֹהִי אֶבְרָהָם אֱלֹהִי
 יצחק וְאֱלֹהִי יעקב הָאָל הַגְּדוֹלָה גַּבּוֹר וְהַגּוֹרָא אֶל עַלְיוֹן גּוֹמֵל
 חֶסְדִים טוֹבִים וּקוֹנֶה הַפְּלָל וּזְוֹכָר חֶסְדִי אֲבוֹת וּמְבֵיא גּוֹאֵל
 לְבָנֵי בְּנֵיכֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאֶחָבה:
 זִכְרָנוּ לְחַיִים. מֶלֶךְ חַפְץ בְּחַיִים וּכְתָבָנוּ
 בְּסֶפֶר הַחַיִים. לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִים:

מֶלֶךְ עֹזֵיר וּמוֹשִׁיעֵם וּמְגַנֵּן: בָּרוּךְ אתה יי' מְגַנֵּן אֶבְרָהָם:
 אתה גַּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנִי מְתִיחָה מַתִּים אָתָה רַב לְהַזְשִׁיעָם:
 מְבָלֵל חַיִים בְּחֶסֶד מְתִיחָה מַתִּים בְּרָחְמִים רַבִּים סּוֹמֵךְ
 גּוֹפְלִים וּרְזֶפֶא חֹלִים יְמִתְרֵא אֲסּוּרִים וּמְקִים אַמְוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי
 עַסְפָּר. מֵי בָּטוֹךְ בָּעֵל גְּבוּרוֹת וּמֵדָזָמָה לְזַד מֶלֶךְ מְמִית וּמְתִיחָה
 דְּמַצְמִיחָה יְשִׁיעָה:

מֵי בָּטוֹךְ אָבְדָרְחָמִים. זַוְכָר יְצֹרְרֵיו לְחַיִים בְּרָחְמִים:
 וּנְאָמֵן אָתָה לְהַמִּזְוֹת מַתִּים: בָּרוּךְ אתה יי' מְתִיחָה הַפְּתָחִים:
 אָתָה קָדוֹשׁ וּשְׁמַךְ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יְמֹם יְהַלְלוּךְ סָלָה:
 וּבָכְנוּ תָּנוּ פְּחַדךְ יי'. אֱלֹהִינוּ עַל־כָּל מַעֲשֵׁיךְ,
 וְאִמְתַּךְ עַל־כָּל־מַדְשָׁבָרָתְךָ. וַיִּירְאֵךְ בָּלִי

המְעֻשִׁים וַיֵּשֶׁתְּחַזֵּוּ לְפָנֵיכְךָ כָּל־הַבָּרוֹאִים. וַיַּעֲשֵׂו כָּלָם
אֲגָדָה אַחֲתָה. לְעַשּׂוֹת רְצׂוֹנָךְ בְּלִבְבָב שָׁלָם. כַּמוֹ
שִׁידְעָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. שַׁהְשַׁלְטָן לְפָנֶיךָ עַז בִּינְךָ וְגִבְורָה
בִּימְינֶךָ. וְשַׁמֶּךָ נוֹרָא עַל־כָּל־מַה־שָׁבְרָאתָ:

וּבְכָן תָּנוּ כְּבָוד יְיָ לְעַמְּךָ. תִּהְלַחַד לִירָאָךָ.
וְתִקְוַה לְדוֹרְשָׁיךָ. וְפִתְחָזֵן־סְפָה לְמִיחְלִים לְךָ. שְׁמָחָה
לְאַרְצָךָ. וְשָׁעוֹן לְעִירָךָ. וְצִמְיחָתָקְרֵן לְדוֹד עַבְדָךָ.
וְעַרְיכָתָנָר לְבָזִיְישִׁי מְשִׁיחָךְ. בְּמַהְרָה בִּימְינוּנוּ:
וּבְכָן צְדִיקִים יְרָאוּ וַיִּשְׁמַחּוּ. וַיִּשְׁרִים יַעֲלוּוּ
וְחַסִידִים בְּרָגָה יַגְילוּ. וְעוֹלָתָה תִקְפִּיזִים־סִפְהָה. וּכְלַיְלָה
הַרְשָׁעָה כָּלָה בָּעֵשָׂן תְּכִלָּה. בַּיְם תְּעֵבֵר מִמְשָׁלָת
וְדוֹן מִזְהָאָרֶץ:

וְתִמְלַךְ אַתָּה יְיָ לְבָדָךָ עַל כָּל־מְעֻשֵּיךָ בְּהָרָ
צִיוֹן מִשְׁבֵּן כְּבָודָךָ. וּבִירוּשָׁלָם עִיר קָדְשָׁךָ. בְּבָתוֹב
בְּדָבְרֵי קָדְשָׁךָ: יָמָלֵד יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵיד צִיוֹן לְדָרָ
וְדָר הַלְּלִיָּה:

קָדוֹשׁ אַתָּה וּנוֹרָא שָׁמָךְ. וְאֵין אֱלֹהָה מִכָּלְעָדִיךָ.
בְּכִתּוֹב וַיָּגֹבֵה יְיָ צְבָאות בְּמִשְׁפְּט. וְהַאֲלֵהָה קָדוֹשׁ
גָּדוֹשׁ בְּצִדְקָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:
אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִבְּלַעַד הַעֲמִים. אֲהַבָּת אָוֹתֵנוּ. וְרָצִית בְּנֵ
וּרְזֶם מִתְּנוּ מִבְּלַל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקָדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקָרְבָּתָנוּ מִלְּפָנֶ
לְעַבְדָתֶךָ. וְשַׁמֶּךָ נְגַדּוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַלְיָנוּ קָרָאתָ:

וְתִתְפֹּזֵלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֲתִידִים (Sabbati, 1880, חֲשֵׁבָת
סָבָה וְאֲתִידִים) הַזְּבָרֹן הַזֶּה. יוֹם (יכוֹן) תְּרוּיעָה. (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא
קָדֵשׁ זָכָר לִיצְיאַת מִצְרָיִם:

aber um unserer Sünden Willen sind wir verbannt aus unserem Lande, sind wir so weit entfernt von unserm Grund und Boden, und können nimmer thun, was unsere Pflicht und Schuld ist, in dem Hause deiner Wahl, in dem großen und heiligen Tempel Gottes, darauf dein Name ward genannt, dieweil sich die Gewalt vergriffen an deinem Heilighume.

Möge es dein Wille sein, Gott, unser Herr, Gott unserer Väter, allerbarmender Weltenherr, daß du wiederkehrest und dich erbarmest über uns und über dein Heilighum in deiner unendlichen Barmherzigkeit, und es bald erbauest und es herstellest in seiner Größe und Herrlichkeit.

Gott, unser Vater, unser Herr! Laß die Herrlichkeit deines Reiches bald offenbar werden über uns; erscheine uns im vollen Licht und Glanz; erhebe dich über uns vor den Augen alles Lebenden; sammle unsere zerstreuten unter den Völkern, und einige die zersplittert sind bis an der Welten Enden. Laß uns in Zion, deine Gottesstadt, in Jubel einzehen, und in Jerusalem, in deinen heiligen Tempel, zur ewigen Freudigkeit. Da wollen wir dir bereiten die Opfer unserer Schuld, die täglichen Opfer nach ihrer Ordnung und die Mussaph-

וּמִפְנֵי חַטָּאתֵינוּ גָּלִינוּ
מְאֶרְצֵנוּ וּנְתַרְחַקֵּנוּ מִעַל
אֶדְמֹתֵנוּ. וְאֵין אֲנָחָנוּ
יִכּוֹלִים לְעֵשֹׂות חֻזּוֹתֵינוּ
בְּבֵית בְּחִירַתְךָ בְּבֵית
הַגָּדוֹלָה וְהַקְדוֹשָׁה שְׁגָדָרָה
שְׁמֵךְ עַלְיוֹן. מִפְנֵי הַיד
שְׁגַשְׁתַּלְחָה בְּמִקְדָּשָׁךְ. יְהִי
רְצֹן מַלְפְּנֵיךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלְּאָדָרְחָמָן.
שְׁתַּשְׁזַב וְתַרְחַם עַלְינוּ וְעַל
מִקְדָּשָׁךְ בְּרַחְמֵיכָה הַרְבִּים
וְתַבְגִּיחָו מִהְרָה וְתַגְהֵל
כְּבוֹדוֹ: אֲבָינוּ מַלְכָנוּ. גָּדָה
כְּבוֹד מַלְכִוְתְּךָ עַלְינוּ מִהְרָה
וְהַזְּפָעָה וְהַגְּשָׁא עַלְינוּ לְעַינֵּינוּ
כָּל חַי. וְקַרְבָּ פָּזָרִינוּ מִבֵּין
הַגּוֹיִם וְנִפְזְצַתֵּינוּ כִּנְסָם
מִירְפְּתִיא אֲרִץ. וְהַבִּיאָנוּ
לִצְיָוּן עִירְךָ בְּרִגְחָה וּלְרוּשָׁלים
בֵּית מִקְדָּשָׁךְ בְּשִׁמְחָת
עוֹלָם. וְשָׁם נִعְשָׂה לְפָנֵיךְ
אַת קָרְבָּנוֹת חֻזּוֹתֵינוּ
תְּמִידִים בְּסִדְרִים וּמוֹסְפִים

opfer nach ihrer Regel. (Und das Mussaphopfer für diesen Sabbathtag) und das Mussaphopfer für diesen Tag des Gedächtnisses wollen wir dir bringen und bereiten in Liebe und Freundschaft, nach deinem Gebote und Willen, wie du es uns hast vorgeschrieben in deiner Gotteslehre durch Moses, deinen Knecht, wie es gesprochen ward aus dem Munde deiner Herrlichkeit und geschrieben steht:

וְכַיּוֹם אֶל-שְׁבָתָה תְּבִרֵךְ שְׂנִי בְּבָשִׂים בְּגִינִיתָנָה
תְּמִימָם. וְשַׁנִּי עֲשָׂרְנִים סְלָתָן מִנְחָה בְּלֹולָה
בְּשִׁמְןָן וְנַסְפָּנוֹ: עַל-תְּשִׁבְתָּה בְּשִׁפְתּוֹ עַל-עַלְתָּה
הַתְּפִימָד וְנַסְפָּה: זֶה קְרָבָן שְׁבָת וְקְרָבָן הַיּוֹם
כְּאָמָר:

(Für Sabbath.)

Am Sabbathtage zwei Schafe, einjährige, ganz ohne Fehl, und zwei Zehntheile seines Mehls als Flehlgabe, eingerührt mit Öl und das dazu gehörige Trankopfer. Also das Sabbathopfer für den Sabbath außer dem täglichen Opfer mit seinem Trankopfer. Das ist das Opfer für den Sabbath; das Opfer für den heutigen Tag ist — wie geschrieben steht:

וּבְחֶדֶש Im siebenten Monate am ersten Tage des Monates soll die Bekündigung des Heiligen sein bei euch; keinerlei Arbeit sollet ihr da verrichten; ein Tag des Posaunenschalles soll es sein bei euch. Ihr sollet bereiten ein wohlgefälliges Opfer dem Herrn, einen Stier, junges Kind; einen Widder; Schafe, einjährige, sieben, ohne Fehl, und dazu die gehörige Flehlgabe und das Trankopfer nach Vorschrift; drei Zehntheile für den Stier, zwei Zehntheile für den Widder, und ein Zehntheil für das Schaf, und Wein zum

בְּהַלְכָתֶם: וְאֵת מִוסֶף יוֹם
(טֶמֶן הַשְּׁבָת הָאָה וְיוֹם) הַזְּכָרוֹן הַזֶּה
נִעְשֵׂה וְנִקְרֵיב לְפָנֵיךְ
בְּאֶחָבָה. כְּמִצּוֹת רְצֻוֹנָךְ
כִּמוֹ שֶׁבְּתִבְתָּחַת עַלְיָנוּ
בְּתוֹרַתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עַבְדָךְ. מִפְּיַכְבּוֹדְךָ בְּאָמָר:

לְשִׁבְתָּה וּבְיּוֹם הַשְּׁבָת שְׁנִי בְּבָשִׂים בְּגִינִיתָנָה
תְּמִימָם. וְשַׁנִּי עֲשָׂרְנִים סְלָתָן מִנְחָה בְּלֹולָה
בְּשִׁמְןָן וְנַסְפָּנוֹ: עַל-תְּשִׁבְתָּה בְּשִׁפְתּוֹ עַל-עַלְתָּה
הַתְּפִימָד וְנַסְפָּה: זֶה קְרָבָן שְׁבָת וְקְרָבָן הַיּוֹם
כְּאָמָר:

וּבְחֶדֶש הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד
לְחֶדֶש מִקְרָא־קָדֵש יְהִי
לְכֶם. בְּלִמְלָאכָת עַבּוֹדָה
לֹא תַּעֲשׂו. יוֹם תְּרוּעָה
יְהִי לְכֶם: וּעֲשִׂיתֶם עַלְהָה
לְרִיחָה נִיחָח לְיִסְרָאֵר בְּזִבְחָר
אֶחָד. אַיִל אֶחָד. בְּבָשִׂים בְּנֵי
שָׁנָה שְׁבָעָה תִּמְיָמִם:
וּמִנְחָתָם וְנִסְכִּי הָם
בְּמִדְבָּר שְׁלָשָׁה עֲשָׂרְנִים
לְפָרָה. וְשַׁנִּי עֲשָׂרְנִים לְאַיִל.
וְעֲשָׂרְזָן לְכָבֵשׂ. וַיַּיִן בְּגַסְפָּו.

Trankopfer; zwei Böcke zur Versöhnung; und die zwei täglichen Opfer nach ihrer Regel.

Außer dem Opfer für den Neumond und seiner Mehlgabe und dem täglichen Opfer und seiner Mehlgabe und ihrem Trankopfer nach Recht und Gebühr, ein wohlgefälliges Feueropfer dem Herrn.

(Für Sabbath.)

Moegen sich erfreuen deines Reiches, die den Sabbath halten, und ihn nennen eine Lust. Moegdein Volk, mögen Alle, die da heiligen den siebenten Tag, sich sätigen und sich erfreuen deiner Güte; denn am siebenten Tage hast du, Herr, dein Gefallen, ihn hast du geheiligt, das Kleinod unter den Lebendestagen ihn genannt, zum Andenken an das Werk der Schöpfung.

Uns liegt es ob, zu huldigen dem Herrn des Weltalls, daß wir die Größe und die Ehre geben dem, der die Welt geschaffen in ihrem ersten Entstehen, daß er uns nicht gemacht wie die Völker der Welt uns nicht hat gleichgestellt den Stämmen und Geschlechtern der Erde; uns nicht den gleichen Theil uns nicht das gleiche Los hat beschieden wie den Völkerschaaren. — Wir beugen das Knie, wir bücken uns und bekennen unsern Glauben vor dem Könige der Könige, dem Heiligen — gelobt sei er — der die Himmel hat ausgespannt, und die Erde hat gegründet auf ihren Grundfesten; seine Herrlichkeit thront in den Himmeln oben und seine Macht

78 מוקף ליום א' דרא
וּשְׁנִי שָׁעִירִים לְכַפֵּר וּשְׁנִי
תִּמְדִים בְּהַלְכָתֶם: מִלְבָד
עַל תְּהִחְדֹּשׁ וּמִנְחָתָה, וּעַל תְּהִתְמִיד וּמִנְחָתָה. וּנְסֶבֶיבָם
בְּמִשְׁפְּטָם לְרִיחַ נִיחַה אֲשֶׁר
לִי:

(Lebtag)

כִּי שְׁמָחוּ בְּמַלְכָוֶתךְ שְׂזָמְרִי שְׁבָת
וּקְזָרְאִי עֹזֶג עַם מִקְדָּשֵׁי שְׁבִיעֵי.
כָּלָם יִשְׁבָּעִי וַיַּתְעַנְּגִי מִטוּבָךְ
וּבְשְׁבִיעֵי רָצִית בָּו וּקְדָשָׁתָךְ חַמְדָת
יָמִים אָזֶנוּ קְרָאתָךְ יָבָר לְמַעַשָּׂה
בְּרָאשִׁית:)

עַלְינוּ לְשִׁבָּח לְאַדְזִין הַכָּל.
לְתַתְגַּדְלָה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית
שֶׁלָּא עָשָׂנוּ בְּגֹויִי הָאָרֶצֶת
וְלֹא שָׁמָנוּ בְּמִשְׁפְּחוֹת
הָאָרֶםָה שֶׁלָּא שֵׁם חָלַקְנוּ
בְּהָרָם וְנוֹרַלְנוּ בְּכָלִיהָמָונָם:
וְאֶנְחַנוּ בְּזָרְעִים וּמִשְׁתְּחִוִּים
וּמְזָרִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמֶּלֶכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
שְׁהִיא נוֹטָה שְׁמִים וַיּוֹסֵד
אָרֶץ וּמֹשֵׁב יְהֻרוֹן בְּשָׁמִים
מִפְּעָל וּשְׁבִינָת עֹז בְּגַבְהִי

waltet in den höchsten Höhen!
Er ist unser Gott und keiner sonst; in Wahrhaftigkeit — er unser Herr und König und keiner außer ihm.

So steht es geschrieben in seiner Lehre: „erkenne es heute, nimm es dir zu Herzen, Gott ist der Herr im Himmel oben, auf der Erde unten und keiner sonst.“

By Darum hoffen wir, Gott unser Herr, auf dich daß wir dich ehestens schauen werden in deiner ganzen Macht und Herrlichkeit, wie du bannest allen Gräuel von der Erde weg, und aller Götzendienst ist gelilget; wie du vervollkommenst die Welt und sie verlärest im Reiche der Allmacht, daß Alle, die leben im Fleische dich rufen bei deinem Namen, alle Sünder auf Erden sich zu dir bekehren, alle Weltenbewohner es wissen und erkennen, daß vor dir sich beuget jedes Knie, zu dir schwört jede Zunge!

Vor dir, unserm Gott und Herrn, beugen sie das Knie, und fallen sie nieder: deinem Namen geben sie die Ehre und den Ruhm und nehmen über sich einstimmig und einmuthig das Gesetz und die Herrschaft deines Reiches; dann regierest du über sie — ehestens und für die Ewigkeit. Denn dein ist das Reich und bis in Ewigkeit regierest du in Ehren; wie ge-

מְרוֹזָמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אֲמָתָ מַלְכֵנוּ אַפָּס וַיָּלַתָּו כְּכֹתֶב בְּתוֹרָתָו וַיְדַעַת הַיּוֹם וַיהֲשַׁבַת אֶל קְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמִים מִמְּעָל וְעַל הָאָרֶץ מִתְחַת אֵין עוֹד:

עַל בֵּין נְקֻודָה לְקֻודָה אֱלֹהֵינוּ לְרֹאֹת מַהְרָה בְּתַפְאָרָת עַזָּה לְהַעֲבִיר גְּלִילִים וּמִן הָאָרֶץ. וְהָאֲלִילִים בְּרוֹתִים יִכְרֹתּוּ זָלָקָן עַזְלָם בְּמִלְכּוֹת שְׂדֵי. וּכְלִבְנֵי בָשָׁר יִקְרָאִים בְּשָׁמָךְ לְהַפְנּוֹת אַלְיךָ בְּלִי-רְשָׁעֵי אָרֶץ. יִבְירּוּ וַיַּדְעֻוּ בְּלִי-יֹשְׁבֵי תָּבֵל כִּי לְךָ תִּכְרֹעַ בְּלִבְרֶךָ תִּשְׁבַּע בְּלִשּׁוֹן: לְפָנֵיךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרֹעֵי וַיַּפְולֵג. וּלְכִבּוֹד שָׁמָךְ יִקְרָא יִתְנוּ. וַיִּקְבְּלוּ כָּלָם אֶת-עֹזֶל מִלְכּוֹתְךָ. וַתִּמְלֹאֵךְ עַל-יְהָם מַהְרָה לְעוֹלָם וְעַד כִּי הַמִּלְכּוֹת שְׁלֵדוֹת הִיא וְלֹעֲזָלִמי עד אַמְלֹאֵךְ בְּכִבּוֹד: כְּכֹתֶב

מוספֶת ליום א' דריה

**בְּתֹרְתָּךְ יְיָ יְמָלֵךְ לְעוֹלָם
וְעַד :**

geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Gott regiert in Ewigkeit!“

Und so heißt es da: „Er schauet kein Unglück in Jakob, und sieht kein Misgeschick in Israel, Gott, sein Herr ist mit ihm, und Jubelklang der Könige bei ihm.“ Und es heißt da: „Er war König in Jeschurun, als sich sammelten die Häupter des Volkes alle zusammen die Stämme Israels.“ Und in deinem heiligen Worte steht geschrieben: „Gott gehört das Reich, er herrscht über die Nationen!“ Und so heißt es da: „Gott ist der Welten König, er kleidet sich in Pracht und Majestät, er kleidet sich in seine Macht, er gürtet sich, und fest steht die Welt, und wankt nicht.“ Und es heißt da: „Erhebet, ihr Thore, das Haupt; erhebet euch, ihr Pforten der Welt, daß einziehe der König der Ehre Wer ist der König der Ehre? Gott, der Starke und Gewaltige, Gott ist der Starke im Kampfe; Erhebet ihr Thore, euer Haupt, erhebet es, Pforten der Welt, daß einziehe der König der Ehre; wer ist das der König der Ehre? Gott Zeboath, der ist der König der Ehre, Selah!“ Und durch deine

ונאמר. לא הבית און ביעקב. ולא ראה עמל בישראל. יי אלהיו עמו יתוציאת מלך בו: ונאמר. ויהי בישرون מלך בהתאסף ראשי עם. יחד שבטי ישראל: ובדברי קדש כתוב לאמר. כי לי המלוכה ומושל בנוים: ונאמר. יי מלך גאות לבש: לבש יי עז התאזר אף תפוז תבל בל תמות: ונאמר. שאו שעריהם ראשייכם. והגשאו פתחי עולם. ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד. יי עוזו: וגבור יי גבור מלחהה: שאו שעריהם ראשייכם ושבוי פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד. יי צבאות הוא מלך הכבוד סלה: ועל ידי עבדיך

Dicner, die Propheten, steht geschrieben: „Also spricht Gott, der König Israels und sein Erlöser, der Gott Zebaoth. „Ich bin der Erste, ich bin der Letzte, außer mir ist kein Gott!“ Und so heißt es da: „Es ziehen hinauf die Erlöser auf den Berg Zion, um zu richten das Gebirge Edoms. Da gehört Gott das Reich!“ Und es heißt da: „An dem Tage — da ist Gott der König über die ganze Welt! an dem Tage — da ist Gott der Einige, und sein Name der Einige! Und in deiner Gotteslehre steht geschrieben: „Höre Israel, Gott unser Herr ist der einzige einzige Gott!“

Unser Gott, Gott unserer Väter! Regiere du über die ganze Welt in deiner Herrlichkeit, erhebe dich auf der ganzen Erde in deiner ganzen Erde in deiner Majestät, und erscheine Allen, die da wohnen auf dem Erdenrunde, in deiner Macht, in deiner Pracht, in deiner Glorie! Auf daß wisse jedes Geschöpf, daß du es hast geschaffen, und jedes Gebilde erkenne, daß du es hast gebildet, und was nur Odem hat in sich, es gestehe und bekenne: Gott, der Gott Israels, das ist der Weltenherr und sein Reich und seine Herrschaft geht über Alles! (Gott, Gott unserer Väter, hab' Gefallen an unserer Ruhe). Heilige uns in deinen Geboten, gib uns unseren vollen Theil an deiner Gotteslehre; sättige uns in deiner Güte und erfreue uns mit deinem Heile! (Läß uns theilhaftig werden, Gott, unser

מוספֶת ליום א' דר"ה

הנביים כתוב לאמר.
כח אמר יי מלך ישראל
ונאלו יי צבאות אני ראשון
ואני אחرون. ומלעדי אין
אחים: ונאמר וועל מושיעים
בהר ציון לשפט את הרים
עשוי והיתה לי המלוכה:
ונאמר והיה יי למלך עלי^{בְּלִי־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהּוּא יְהִי}
יְהִי אֶחָד ושׁמו אֶחָד:
ובתורתך כתוב לאמר
שמע ישראל יי אלהינו יי
אחר:

אלהינו ואלהי אבותינו מלוד
על כל העולם כלו בקבודך וגהשא
על כל הארץ בקרך וחשוף בהדר
גאון עזך על כל יושבי תבל הארץ.
VIDU כל פועל כי אתה פעלתו
ויבין כל יציר כי אתה יצרת.
ויאמר כל אשר נשמה באפו יי
אלهي ישראל מלך ומלויכותך בכל
משלה: (Am Sabbath) אלהינו ואלהי
אבותינו רצה במנוחתנו קידשנו
במצותיך ותן חלכנו בתורתך.
שבענו מטויך ושמחנו בישועתך.
ונהילנו (Am Sabbath) אלהינו

Herr, in Liebe und Freundslichkeit der heiligen Sabbathruhe; daß Israel, und wer da heiliget deinen Namen, an ihm die Ruhe finde. Läutere unser Herz, daß wir dir dienen in Wahrhaftigkeit, denn du bist Gott in Wahrheit, und dein Wort ist Wahrheit und besteht ewiglich! Gelobt seist du, Gott, Herr der ganzen Welt, der da heiliget (den Sabbath) Israel und den Tag des Gedächtnisses.

אתה Du gedenkest Alles, was geschehen ist seit Ewigkeit, und hältst in steter Beachtung alle Gebilde der Vergangenheit. Vor dir ist offenbar alles Verborgene, und die ganze Fülle von Geheimnissen vom ersten Anfange an. Da ist kein Vergessen vor dem Throne deiner Herrlichkeit, und Keines verborgen, vor deinem allsehenden Blicke. Du gedenkest alles Geschaffene, und kein Gebilde ist dir entgangen. Alles ist offenbar und bekannt vor dir, Gott, unser Herr; du schauest und blickest bis an das Ende aller Zeiten. Denn du hast selber das Gesetz gegeben, danach Jegliches wird bedacht, was nur Geist und Lebensseele hat in sich, und Jegliches in Erinnerung kommt, was nur je geschehen ist, die ganze Fülle von Schöpfungen bis in das Unendliche. Vom Anbeginne an hast du uns das bekannt gemacht, und es von jeher geoffenbart. Es ist das der Tag, an dem du einst das Schöpfungswerk begonnen, der Tag des Gedächtnisses zur Erinnerung an den ersten Weltentag. Das ist so Gesetz in Israel, ist Gottes Recht so in Jakob. Da

באהבה וברצון שפט קדש מנוח בו ישראל מקדשי שפט). ותהר לבנו לעברך באמת. כי אתה אלהים אמת וברך אמת וקيم לעד. ברוך אתה יי מלך על כל הארץ מקדש השפט יeshral ויום הzcрон:

אתה זכר מעשה עולם
ופוך כל יצורי קדם. לפניך נלו כל תعلمות והמן נסתירות שטבראשית. אין שכחה לפני כסא כבודך.
וain נסתר מנגד עיניך.
אתה זכר את כל-המפעל.
ונם כל-היצור לא נכחך מטה. הבל גלי וידוע לפניך יי אלהינו. צופה ומabit עד סוף כל הדורות. כי תביא חך וברון להפקד כל רוחך ונפש. להזכיר מעשים רבים והמן בריות לאין תכליות.
מראשית בואת הורעת.
ומלפניהם זאת גלית. זה היום תחלת מעשיך וברון ליום ראשון. כי חך לישראל הוא. משפט לאלهي יעקב:

wird über Völker und Länder das Recht gesprochen, wo das Schwert und wo der Friede, wo der Hunger und wo die Fülle walten solle; und alle Schöpfungen werden da bedacht, die zum Leben, die zum Tode. Wer wollte da wohl dem Geschick entgehen, wo alles Ge- bilde kommt in Erinnerung vor dir, des Menschen Thun und seine Bestimmung, des Mannes Schritt und Tritt, des Menschen Sinnen und Trachten und das Triebwerk, das ihn treibt? Wohl dem Menschen, der da an dich nicht vergift und dem Menschenkinde, das in dir hat seine Festigkeit und Stärke. Denn die dich suchen und dir nachgehen, kommen nie zum Halle, und die werden nicht beschämmt, die auf dich gehofft. Was geschehen ist, kommt in Erinnerung vor dir, und unser Aller Thun erforschest du, und prüfest du. So hast du Noah einst in Liebe wohl bedacht, ihn gewahret mit einem Worte des Heiles und des Erbarmens, als du gebracht die Wassersfluth, zu verderben alles Fleisch ob der Boshaftigkeit ihres Thuns und Treibens. Da kam sein Gedächtniß, Herr, vor dich, und du hast gemehret seinen Samen wie den Staub

מוסף ליום א' דראה

על המדינות בו יאמר איזו
לחרב. ואיזו לשלוּם. איזו
לרעב. ואיזו לשובע ובריות
בו יפקדו. לדוברים לחיים
ולפנות. מי לא נפקד בהיום
הוּה. כי יבר כל היוצר
לפניך בא. מעשה איש
ופקדתו. ועלילות מצudy
גבר. מחושבות אדם
ותחבולותיו ויצר מעלי
איש. אשרי איש שלא
ישכח ובניהם יתאמץ
בד. כי דורשיך לעוזם לא
יכשלו. ולא יכלמי לנצח
כל החושים בך: כי יבר כל
המעשים לפניך בא ואתה
דורש מעשה כלם: ונם
ארתינך באהבה וברת.
ותפקדו בך בר יושעה
ורחמים. בהביאך את-מי
המוביל לשחרת כל-בשר
מפני רוע מעלייהם. על בן
וברונו בא לפניך יי אל-הינו
להרבות נרען בעפרות

der Erde, und seine Sprößlinge wie den Sand am Meere. Wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Gott gedachte an Noah und an alles Thier und alles Vieh, welches war mit ihm in der Arche, und Gott ließ ziehen einen Wind über die Erde und es stilssten sich die Wasser.“ Und so heißt es da: „Gott hörte ihr Klagen und ihre Seufzer und Gott gedachte an seinen Bund mit Abraham, mit Isaak und mit Jakob.“ Und es heißt da: „Ich gedenke meines Bundes mit Jakob, und auch meines Bundes mit Isaak und mit Abraham will ich gedenken, und das Land bedenken.“ Und in deinem heiligen Worte steht geschrieben: Ein Gedächtniß hat er gestiftet für seine Wunderthaten, gnädig und allerbar-mend ist Gott!“ Und es heißt da: „Brot und Nahrung gibt er seinen Frommen, gedenkt ewiglich seines Bundes.“ Und es heißt da: „Er gedachte ihnen seines Bundes, und es gereuete ihn nach seiner unendlichen Huld und Milde!“ Und durch deine Diener, Propheten, steht geschrieben: Gehe hin und rufe aus vor den Ohren von ganz Jerusalem, sprich — also spricht Gott: „Ich gedenke dir die Liebe deiner Jugend,

תבל. וצָאצָאוֹ כְחֹזֶל הַיִם.
 כְפֶתַחֲיוֹב בְתֹזְרַתְךָ וַיַּזְכֵר
 אֱלֹהִים | אֶת נָתָה. וְאֶת כָּל־
 הַחַיָּה וְאֶת כָּל־הַבְּהָמָה
 אֲשֶׁר אָטוֹ בְתַבָּה. וַיַּעֲבֵר
 אֱלֹהִים רוח עַל הָאָרֶץ וַיַּשְׁבַּן
 הַמִּים : וַיֹּאמֶר . וַיַּשְׁמַע
 אֱלֹהִים | אֶת נְאָקְתָּם. וַיַּזְכֵר
 אֱלֹהִים | אֶת־בְּרִיתֵנוּ אֶת
 אֲבָרְךָם אֶת יִצְחָק וְאֶת
 יַעֲקֹב: וַיֹּאמֶר וַיַּבְרַתֵּי אֶת
 בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶת אֶת בְּרִיתִי
 יִצְחָק וְאֶת אֶת בְּרִיתִי
 אֲבָרְךָם אֹוֹפֵר וְהָאָרֶץ אֹוֹפֵר:
 וּבְדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ כְתֻובָלְאָמֵר
 וּבָר עֲשֵׂה לְנַפְלָאוֹתָיו חִפּוּן
 וְרָחוֹם יְיָ: וַיֹּאמֶר. טָרַף נְתַן
 לִירָאָיו. יוֹפֵר לְעוֹלָם בְּרִיתָיו:
 וַיֹּאמֶר. וַיַּזְכֵר לָהֶם בְּרִיתֵנוּ
 וַיַּגְחֵם כִּרְבָּב חַסְדֵּיו: וְעַל יְדֵי
 עַבְדֵיךְ הַגְּבִיאִים כְּרִתְיוֹב
 לְאָמֵר. חַלְדָּךְ וְקַרְאָת בָּאוּנִי
 יְרוּשָׁלָם לְאָמֵר. כַּה אָמַר יְיָ
 וַיַּבְרַתֵּי לְךָ | חַסְדָּךְ גַּעֲנִירִיךְ

die Herzensinnigkeit, mit der du einst in deinem Brautstande mir bist nachgegangen in ein wüstes Land, wo keine Saat war." Und es heißt da: „Ich gedenke an meinen Bund mit dir in deiner Jugendzeit und halte meinen Bund mit dir in Ewigkeit." Und es heißt da: „Ist Ephraim mir ein theuerer Sohn, ein Kind der Lust und Liebe? Wo ich von ihm rede, wie ich seiner nur gedenke, regt sich mir das Herz im Leibe vor innigem Erbarmen — spricht Gott."

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ Unser Gott, Gott unserer Väter! gedenke unser zum Guten, und laß deine väterliche Obhut walten über uns, daß wir zum Heile und zum Erbarmen bedacht sein mögen vor dir in deinen Himmelräumen. Gedenke uns, Gott unser Herr, den Bund und die Gnade und den Schwur, den du unserem Vater Abraham hast zugeschworen auf dem Berge Moriah, und möge dir stets gegenwärtig sein das Opfer, das er dir hat gebracht, als er Isaak, seinen Sohn hat gebunden auf dem Altare, und all sein Erbarmen hat bezwungen, um deinen Willen zu vollzuziehen mit einem ungetheilten Herzen. So möge nun auch dein Erbarmen bezwingen deinen Zorn über uns;

מוספֶת לַיּוֹם א' דָרָה

אֲהַבְתָ בְּלִילּוֹתִיךְ. לְכַתֵּךְ
אַחֲרֵי בְמַדְבָּר בְּאָרֵץ לְאַ
וֹרְוֹעָה: וּנְאָמָר. וּזְכַרְתִּי אֲנִי
אֶת בְּרִיתִי אֶזְרָחָב בְּיִמְיָ
גַעֲזִירִיךְ וְהַקִּימָצְתִי לְךָ בְּרִית
עוֹזָם: וּנְאָמָר הַבָּן יַקְרֵיר לִי
אַפְרִים אָם יַלְד שְׁעִשְׂעִים
כִּי מַהְיָה דְבָרִי בָז וּזְכַר אַזְכְּרָנוּ
עוֹד עַל בָּן הַמָּוֹ מעֵילָוּ
רְחֵם אַרְחָמָנוּ נָאָם יְיָ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אֱבֹזְתִּינוּ
וּזְכַרְנוּ בְּזָבְרוֹן טֻוב לְפָנֵיכְ
וּפְקַדְנוּ בְּפְקַדָת יְשִׁיעָה
וּרְחָמִים מִשְׁמֵי שְׁמֵי קָדָם
וּזְכַר לְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת
הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת
הַשְׁבִּיעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעַת
לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר
הַמּוֹרִיךְ. וְתַרְאֵה לְפָנֵיכְ
עֲקָדָה שְׁעַקְרָבָר אַבְרָהָם אָבִינוּ
אֶת יִצְחָק בָּנוּ עַל גַב הַמִּזְבֵּחַ
וּכְבָשׂ רְחָמִים לְעַשׂוֹת רְצֹונָךְ
בְּלִבְבָ שְׁלָמָם. בָנָן יַכְבְּשֵׂו
רְחָמִיךְ אֶת כְּעַסְךְ מַעַלְינוּ

Mussaphgebet.

in deiner unendlichen Güte wollest du allen Gross und Grimm abwenden von deinem Volke, von deiner Stadt, von deinem Erb' und Eigenthume, auf daß an uns in Erfüllung gehe, Gott unser Herr, das Wort, das du hast verheißen in deiner Gotteslehre durch Moses, deinen Knecht, wie er es gehört hat aus dem Munde deiner Herrlichkeit, wie es gesprochen worden: „Ich werde ihnen gedenken den Bund von ehedem, als ich sie geführet aus dem Lande Egypten vor den Augen der Völker, auf daß ich ihnen ein Gott sei — ich bin der Herr!“ Denn du bist es, der gedenket alles Vergessene von Ewigkeit her, und vor dem Throne deiner Herrlichkeit da ist gar kein Vergessen! So mögest du die Opferung Isaak's heute seinen Kindern in Barmherzigkeit gedenken. Gelobt seist du, Gott, der da gedenket den Bund.

אתָּה דֹּוּחַ
Du hast in einer Wolke dich geoffenbart in deiner Herrlichkeit vor deinem heiligen Volke, um mit ihnen zu reden. Vom Himmel hast du hören lassen deine Stimme, und dich geoffenbart vor ihnen im lichten Nebel. Die ganze Welt, die zitterte vor dir, und die Schöpfungen der Urwelt erbebten vor dir, als du dich geoffenbart hast, Herr, auf dem Berge Sinai, zu lehren dein Volk die

וְבָטוֹבֵךְ הַגֶּדוֹלֶל יִשּׁוּבְ חֶרְזָן
אֲפָךְ מַעַטָּךְ וּמַעַירָךְ
וּמְנַחְלָתָךְ וּקְיָם לְנוּ יְיָ אֱלֹהִינוּ
אֶת הַדָּבָר שְׁהַבְּתָחָתָנוּ
בְּתֻזְרָתָךְ עַל יְהִי מְשָׁה
עֲבָדָךְ מִפְּיַ בְּבּוֹדָךְ כְּאָמָרָ:
וַיַּכְרַתִּי לָהֶם בְּרִיתְ רָאשָׁנִים
אֲשֶׁר הַזְּצָאָתִי אַתָּם מִאָרֶץ
מִצְרָיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיוֹת
לָהֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְיָ: כִּי
זָוַרְכָּ בְּלַ הַגְּשָׁבָחוֹת אַתָּה
הַוָּא מַעוֹלָם וְאֵין שְׁבָחָה
לְפָנֵי כְּסָא בְּבּוֹדָךְ. וּעֲקָדָת
יִצְחָק לְזֹרְעָוָה יְיָם בְּרַחְמִים
תְּזַבּוֹר: בְּרוֹךְ אֲפָחָה יְיָ זָוַרְ
הַבְּרִית:

אַתָּה נְגַלֵּת בְּעֵנֵן בְּבּוֹדָךְ
עַל עַם קָרְדָּשָׂךְ לְרַבְּרַ עַמָּם.
מִן הַשָּׁמִים הַשְׁמַעַתָּם קוֹלָךְ
וּנְגַלֵּת עֲלֵיכֶם בְּעַרְפָּלִי טָהָר
גַּם הַעוֹלָם בְּלוֹ חָל מִפְנִיקָה
וּבְרִיאוֹת בְּרָאשִׁוֹת חִרְדָּי
מַפְּךְ בְּהַגְּלֹותָךְ מַלְכָנוּ עַל
הַר סִינֵי לְלִפְנֵר לְעַמָּךְ תּוֹרָה

Gotteslehre und das Gesetz, und sie hast hören lassen die ganze erhabene Pracht und Majestät deiner Gottesstimme und dein heiliges Wort aus den Feuerflammen. Unter Donner und Blitz hast du dich ihnen geöffnabaret, und beim Schall des Schofars bist du ihnen erschienen. Wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Und es war am dritten Tage, als es war Morgen worden, da war Donner und Blitz und schweres Gewölle auf dem Berge, und der Schall des Schofars war sehr stark, und es zitterte alles Volk im Lager.“ Und so heißt es da: „Es ward der Schall des Schofars immer stärker, Moses redete und Gott stimmte ein mit lautem Schall.“ Und es heißt da: „Alles Volk sahen die Wetterstimmen und Feuerflammen, des Schofars Schall, den rauhenden Berg; und wie das Volk das sah, wichen sie zurück und stellten sich von ferne.“ Und in deinem heiligen Worte steht geschrieben: „Gott steigt auf unter Bosannenklang, Gott und des Schofars Schall.“ Und es heißt da: „Mit Trompeten und des Schofars Schall jubelt vor Gott dem Weltenkönig.“ Und es heißt da: „Bläset am Neumond den Schofar, am Vollmond, am Tage un-

ומצות ותשミニעם את ה'וד קולך. ודברוֹת קדשׁ מלהבות אש בקולות וברקים עליהם נגנית ובקול שופר עליהם הופעת. כתוב בתורתך ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קולות וברקים ענן בבד על ההר וקול שופר חוק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה; ונאמר ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאללים יעננו בקול: ונאמר. וכל העם ראים את הקולות ואת הפלפדים ואת קול השופר ואת ההר עשן וירא העם יונעו ויעמדו מרחק; ובדברי קדשׁ כתוב לאמר עליה אללים בתרזעה יי בקול שופר: ונאמר בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יי: ונאמר תקע בחדש שופר בפסה ליום

seres Festes: denn so ist es Gesetz in Israel, so Gottes Recht in Jakob." Und so heißt es da: „Lobet Gott in seinem Heiligtum! Lobet Gott in der Beste seiner Macht, lobet ihn nach seiner Wunderkraft, lobet ihn nach seiner vollen Größe! Lobet ihn mit des Schofars Klang, lobet ihn mit Harf' und Zither! Lobet ihn mit Pauken und Reigen, lobet ihm mit Saiten und Schalmeien! Lobet ihn mit klingendem Geläute, lobet ihn mit klingendem Schalle! Was nur Odem hat, das lobe Gott! Hallelujah!" Und durch deine Diener, die Propheten, steht geschrieben: „Alle, die ihr die Welt bewohnet, die ihr auf Erden weiset — wenn das Banner wallet auf den Bergen, werdet ihr es sehen; wenn des Schofars Klang erschallet, werdet ihr es hören!" Und heißt da: „An dem Tage, da wird der große Schofar erschallen; und es kommen die Verlorenen im Lande Aschur, und die Verbannten im Lande Mizraim, und beugen sich vor Gott auf seinem heiligen Berge in Jerusalem!" Und es heißt da: „Gott erscheinet über sie, wie ein Blitz fährt hin! sein Pfeil, und Gott der Herr lässt den Schofar erschallen, und zieht

הגנו. כי חק לישראל הוא
משפט לאלהוי יעקב: ונאמר
הַלְלוּיָה הַלְלוּ אֱלֹהִים בְּקָדְשׁוֹ
הַלְלוּהוּ בְּרָקִיעַ עֹז: הַלְלוּהוּ
בְּגִבּוֹרוֹתֵינוּ הַלְלוּהוּ בְּרַבָּ
גָּדוֹלָו: הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׂוֹפֵר
הַלְלוּהוּ בְּנֻבָּל וּבְגָזָרָה:
הַלְלוּהוּ בְּתִפְאָמָחָול הַלְלוּהוּ
בְּמַנִּים וּבְגַבָּהָה: הַלְלוּהוּ
בְּצִלְצָלִי שְׁמָעַ הַלְלוּהוּ
בְּצִלְצָלִי תְּרוּעָה: כִּל
הַגְּשָׁמָה תַּהֲלֵל יְהָה הַלְלוּיָה:
וְעַל יְהָיָה עַבְדֵיךְ הַגְּבִיאִים
כְּתֻובָה לְאָמָר כָּל יְשָׁבֵי תְּבָל
וְשָׁבֵנִי אָרֶץ בְּגַשְׁא נִסְמְחִים
תְּרָאֵוּ בְּתִקְעַ שׂוֹפֵר תְּשִׁמְעוּ:
וּנְאָמָר וְהִיה בַּיּוֹם הַהוּא
יַתְּהַכֵּע בְּשׂוֹפֵר גָּדוֹל וּבָאָזְן
הַאֲבָדִים בָּאָרֶץ אֲשֹׁור
וְהַגְּדָחִים בָּאָרֶץ מִצְרָיִם
וְהַשְּׁתְּחֹווּ לִיְיָ בְּהָרֶר הַקָּדֵש
בֵּירוּשָׁלָם: וּנְאָמָר וְיִעַלְיָהָם
יְרָאָה וַיֵּצֵא בְּרָק חָצֵן וְאַדְנֵי
אֱלֹהִים בְּשׂוֹפֵר יַתְּקַע וְהַקְדֵּשׁ

בְּסֻעָרֹות תִּמְןֵן יְיָ צָבָאֹת
יַנְנוּ עַלְיהֶם: כִּזְגַנְזָעַל עַמְקָה
יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹמָה:

אֱלֹהִינוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ.
תִּקְעַבְּשָׁוֹפֵר גְּדוֹלָל לְחַרְיוֹתֵנוּ
וַיְשַׁאֲנֵם לְקַבֵּץ גְּלִיאֹתֵינוּ
וְקִרְבָּפּוֹרְנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם
וְגִפְזּוֹרְתֵינוּ פְּנֵם מִירְכָּתִי
אַרְצִין. וְהַבְּיָאָנוּ לְצִיּוֹן עִירָךְ
בְּרִגְדָּה וְלִירְוּשָׁלַיִם בְּבֵית
מִקְדָּשָׁךְ בְּשִׁמְחָת עֲזָלָם
וַיְשַׁם נְעָשָׂה לְפָנֵיךְ אַתְּ
קָרְבָּנוֹת חֹזּוֹתֵינוּ בְּמִצְוָה
עַלְינוּ בְּתִזְוְרָתְךָ עַל יְהִי
מָשָׁה עֲבָדָךְ מִפְּיִכְבּוֹדָךְ
כָּאָמוֹר:

וּבְיוֹם שְׁמַחְתָּכֶם
וּבְמַזְעֵדֵיכֶם וּבְרָאָשֵׁי
חֲדָשֵׁיכֶם וְתִקְעַטְתָּם
בְּחַצְצָרָת עַל עַזְלֹתֵיכֶם
וְעַל וּבְחוּשֵׁלְמִיכֶם וְהִיוּ לְכֶם
לְיִכְרֹזְן לְפָנֵיכְם אֱלֹהִיכֶם. אָנָּי
יְיָ אֱלֹהִיכֶם: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ
קוֹל שׁוֹפֵר וּמְאוֹין תְּרוּעָה

dahin in Sturmschritt, wie der Sturm aus dem Süden. Gott Yebaoth, der schirmet sie!" — So schirme du dein Volk Israel mit deinem Heile und deinem Frieden!"

אֱלֹהִינוּ Unser Gott, Gott unserer Väter! laß ertönen die große Posaune, daß sie die Losung uns zur Freiheit sei! Erhebe das Banner, darum sich sammeln unsere Verbannten! Sammle unsere zerstreuten unter den Völkern und die Verstoßenen von allen Ecken und Enden der Welt. Führe uns nach Zion, deiner Gottesstadt, in Jubel, und nach Jerusalem, deinem heiligen Tempel, zur ewigen Freudigkeit! Da wollen wir dir bereiten die Opfer unserer Schuld, wie es uns geboten ward in deiner Gotteslehre durch Moses, deinen Knecht, wie er es vernommen aus dem Munde deiner Herrlichkeit, und es geschrieben steht.

"An eueren Freudentagen, an eueren Fest- und Neumonds-tagen — da sollet ihr blasen in Trompeten bei eueren Brand- und Schlacht- und Freuden-opfern; und es soll euch sein zum Gedächtnisse vor Gott, eurem Herrn. Ich bin Gott euer Herr."

Du bist es, der höret des Schofars Klang der da horchet auf des Jubelhorns

Schall, und keiner ist dir gleich.
Gelobt seist du, Gott, der da
hört den Jubelklang seines
Volkes Israel in Barmher-
zigkeit.

**וְאֵין דָזְמָה לְךָ בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ שׁוֹמֵעַ קֹּול תְּרוּיעַת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּרָחֶםִים:**

) רצאה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלַתָּם. וְהַשְּׁבָ אֶת
הַעֲבוֹדָה לְרַבֵּיר בַּיּוֹתָךְ. וְאֵשִׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתָּם בְּאֶחָבָה תְּקַבֵּל
בְּרַצּוֹן. וְתַהַיְיָ לְرַצּוֹן תִּמְיד עֲבוֹדָת יִשְׂרָאֵל עַמְךָ: וְתַחַזֵּינָה עִנְיָנָנוּ
בְּשִׁיבָךְ לְאַיִן בְּרָחֶםִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּחַזֵּיר שְׁכִינָתוּ לְאַיִן:
מוֹדִים אָנָחָנוּ לְךָ שְׁאַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וְעַד. צָור חִינִּינוּ מַגְןִּינוּ יְשֻׁעָנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וּדוֹר. נָזְהָה
לְךָ. וְגַסְפֵּר תְּהַלְתָּךְ. עַל חִינִּינוּ הַמְּסִירִים בַּיּוֹתָךְ. וּעַל נְשָׁמוֹתֵינוּ
הַפְּקוּדּוֹת לְךָ. וּעַל נְסִיךְ שְׁבָכְלִיּוֹם עַמְנוּגָה. וּעַל נְפָלָאָוֹתִיךְ
וּטוֹבָזָתִיךְ שְׁבָכְלִיעָת עַרְבָּה וּבְקָרָה וְאֶחָרִים. הַטּוֹב בַּי לֹא כָּלוּ
רַחֲמִיךְ. וְהַמְּרַחְםָם בַּי לֹא תָמֵיו חָסְדִיךְ. מַעוֹלָם קִיְינָנוּ לְךָ:
וּעַל כָּלָם יְתַבְּךָ וַיִּתְרֹזֶם שְׁמָךְ מַלְכֵנוּ תִּמְיד לְעוֹלָם וְעַד:

וּבְתּוֹב לְחַיִם טוֹבִים כָּלִיבָנִי בְּרִיתָךְ:
וּכְלַחֲיִים יְזֹדֵק סָלָה. וַיַּהַלְלוּ אֶת שְׁמָךְ בְּאָמָת. הָאָל
יִשְׁזַעַתָּנוּ וַיַּזְעַתָּנוּ סָלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמָךְ וּלְךָ נָאָה
לְהַזּוֹדּוֹת:

שִׁים שְׁלָום טוֹבָה יְבָרְכָה חֹן וְחַסְדָּר וּרְחַמִּים עַלְינָנוּ וּעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְךָ בְּרַכְנֵנוּ אֲבִינָנוּ בְּלָנֵנוּ בְּאַחֲרֵן פְּגִינִיךְ בַּי בָּאָזְרָן
פְּגִינִיךְ גַּתְתָּ לְנָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִם וְאֶחָבָת חֶסֶד וִצְדָקָה
יְבָרְכָה וּרְחַמִּים וּמִים וּשְׁלָום. וְטוֹב בְּעִינִיךְ לְבָרְךָ אַתָּה עַמְךָ
יִשְׂרָאֵל בְּכָל עַת וּבְכָל שָׁעה בְּשַׁלּוֹמָךְ:

**בְּסִפְרַת חַיִם בְּרָכָה וּשְׁלָום וּפְרִנְסָה טוֹבָה גָּזְבָּר
וּנְכַתֵּב לְפָנֵיךְ אָנָחָנוּ וּכָל עַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל.
לְחַיִם טוֹבִים וּלְשָׁלָום. בָּרוּךְ אַתָּה יי עֲשָׂה הַשְּׁלָום:**

אלקי נצור לשוני מרע ושפחתי מפבר מרמה ולמקללי נפשי תהום ונפשי
בעפר לכל תהיה. פתח לפני בתרתך ובמצוותיך פרודוף נפשי וככל-החוobsבים
על רעה. מהר דפר שאותם וקלקל מחשבם. עיטה למגן שפה. עשה
למען ימינה. עיטה למגן קדשך. עיטה למגן תורתך. למגן יהלazon ידידיך.
מושיעה ימינה ונענני: יהי לרצון אמר פ' ונהגון לבי לפניה י' ציר ונואל:
עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
יהי רצון מלפניך י' אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית הפטך במתנה
בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נשבך ביראה בימי עולם וכשנים
קדמוניות: וערבה לך מנוח יהודה וירושלים בימי עולם וכשנים קדמוניות:

תפלה לשילוח צבור בקול

פתחן הארון — Man öffnet die heil. Lade.

ברוך אתה י' אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברם אלהי יצחק ואלהי
יעקב האל הגדול הנבואר והפורא אל עליון גוטל חסדים טובים וקונה הפל
זוכר מסדי אבות ומביא נואל לבני בנייהם למגן שם באהבה:

משמעות חכמים ונבונים. ומלמד דעת מכינים. אפתחה
פי בתפלה ובתחנונים. לחלוות ולחגן פני מלך מלכי הפלכים
ואדוני האדונים: סורין הארון — Man schließt die heil. Lade.

אפר Der heutige Tag ist von je zum Gerichtstage bestimmt, zur Prüfung der Handlungen aller andern Tage, zur Vorladung der Geschöpfe vor dem Allfurchtbaren ihr Recht an demselben zu erwägen, auch zur Freisprechung. Der erste Mensch (Adam) wurde an demselben erschaffen, mit einem Gebot befehligt, das er nicht beachtete; Derselbe Fürsprecher, (Gott) der ihn Adam aus der Nothe löset hat ihn (den heutigen Tag) zum Gerichtstag festgesetzt und für die Nachwelt aufbewahrt. Die Grund-

מיוחד ט' א' ב'

אפר מאו לשפט הימים.
בחון מעשה כל יום. גישת
יקומים פני أيام. דין בו
לפקם לפדיום: הראשון
אדם בו נוצר. ואזה חזק
ולא נצר. זה מליח בהרחב
בצ'ר. חקקו למשפט
ולזרות מנצר: מיערת

feste, die Hügel und die Berge, sie alle wurden heute erschaffen, der Urfelsen (unserer Stammältern) wegen, die ihrer Tugenden halber gleichsam die Schöpfer der werdenden Geschlechter sind. Sein Namen ist ausgezeichnet im Monat Eizonim, (**רִwan**) eine hervorragende Fahne, die höhern und niedern Wesen zu sammeln: die Bücher werden geöffnet, die Thaten verlesen, ziehen Dir vorüber und legen Rechenschaft ab. Er ist vorgesetzt den übrigen, die Festtage darnach festzusetzen, Deine Heerde Dir vorüberzuführen. Heute blasen die Zeugen Deiner Einheit das Horn zur Erinnerung, o so gedenke Deiner Diener erbarmungsvoll, was Du ihnen zugeschworen.

Des Schafars Schall
steigt auf mit den Gebeten,
Dich Allmächtiger, mit Bitten
zu erslehen. O führe zurück
in die Scheide das blinkende
Schwert, ergreife das Schild
unterm Schirm uns zu schützen.

חוצב גבעות וצורים. יקדו
בו מראש צורים. ביוшиб
גטעים מה היותר היוצרים.
ללם בו צדק לעצורים:
מיוחם שמו בשם איתנים.
נס להתנעם עלינו
ותחתונים. ספרים נפתחים
ומעשימים מתנים. עוברים
לפניך וחשבו נותנים:
פרק הדן לתקין מועדיך.
צאן להעיר בשבט עדיה.
Corb. am Sabb. קרו במשכם (קנו)
בזרים הימים עדיה. רחום יוצר
שבועת עבדיך:

^{Gem.} גַּעַלְהָ שׁוֹפֵר עִם תְּחִנּוֹן.
שְׂדֵי לְפִתְזֹתֶךָ בְּמַבְּחִינוֹן.
^{Borb.} תְּשִׁיבֵל נְגִזָּן בְּרִקְהַשְׁנִין.
תְּחִזֵּק מָגֵן לְנוֹגָנֵי בְּגִפּוֹן:

ובברנו לחיים. **מלך** חוץ בחיים. **ובתבנו**
בספר הרים. **למענה** אלהים חיים:

מלך עזיר ומושיע ימנים. ברוך אתה יי' ממן אברלים:

אַפָּה גִּפְפֹּר לְעוֹלָם אֲדֻנֵּי מַתִּיה מַתִּים אַפָּה רַב לְהֹשִׁיעַ: מַכְלִיל חַיִם
בְּחֶסֶד מַתִּיה מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים סָוִמֵּךְ נוֹפְלִים וּרוֹפְאָה חֹלִים וּמַתִּיר אָסּוּרִים
וּמַקִּים אָמִונָתוֹ לִישְׁנִי עַפְרָה. מֵכְמוֹן בָּעֵל גְּבוּרוֹת וּמֵדוֹמָה לְזַקְן מַמְּתִית
יְמִתִּיה וּמַצְמִיחָה יְשֻׁוָּה:

Wenn Du auf dem Richterstuhle sithest, die Strafen zu verhängen in Gedanken führtest, o so neige Dein Ohr, des Schofsars Stimme zu erhören. Nicht zum zweiten Male die Welt zu vernichten, hast Du verheißen; so unterstütze sie, die viermal gerichtet wird, o Herr, mit Deiner Gnade und Treue. Bereint stehen wir am Tage des Kampfes, gegen jedes Hinderniß zu streiten; höre aus Deinen Höhen den schmetternden Posaunenschall, und laß Gnade vor Recht ergehen. Erbarme Dich des Einzigen (Isaak) willen, der Dir geopfert werden sollte, daß Du seine Nachkommen heute nicht verurtheilst! das sei fern von Dir, o Gott der Gerechtigkeit; gedenke dessen, (Abraham) der Dir über Gerechtigkeit Vorstellungen machte. Und haben wir, wie Erdensöhne, Deinen Bund übertreten, so schaue Du, als ein Gott, auf den Bund; entferne die uns angedrohten Strafen durch die Erinnerung des dreifachen Bundes.

Suchst Du heute, am Neujahrstage heim die Welt in dem Du ihre Thaten wägest, o so lasse die Guten überwiegen! schenke uns ein gesegnetes,

מוספֶת ליום א' דר'ה

תִפְנֵן בָמָכֹז לְכָס שַׁבָת.
שְׁעִזּוֹן יְמִיסָר בָעַלְוִי בָמָחָשָׁבָת
רָם תָהִי אַזְנָך קִשְׁבָת. קּוֹל
שׂוֹפֵר שְׁעוֹת מְנוּשָׁבָת:
אַרְתָ אָזָמָר לֹא יְדוֹן. פְעָמִים
לֹא תְקוּם לְאַבְדוֹן. עַזְלָם
אֲשֶׁר בָאַרְבָּעָה נְדוֹן. סְמוֹך
בָחָסֶד וּבָאַמְתָד אַדוֹן:
נוֹעֲדִים בַיּוֹם קָרְבָ וּגְלָחִים.
מַיִל אַבָן נְגַף מְתַלְחִים.
לְבוֹב תְרוּעָתָם שְׁעָה
מְמֻרְזִים. כִפְא דִין לְהַמִיר
בָשֵל רְחִמִים: יְחִיד אֲשֶׁר
בַעֲקָד נְשָׁפֶט. טְלָאו בּוֹ
יְהִנְנוּ מְלָה שָׁפֶט. חָלִילָה לְךָ
אֱלֹהִי הַמְשָׁפֶט. זָכוֹר לֹא
יַעֲשֵה מְשָׁפֶט: וְאָמ בָאָדָם
עֲבָרוֹ בְרִית. הָאָל בָאַל
הַבְט לְבְרִית. Vorb. דְבָרוֹת
אֱלֹהִ דְבָרִי הַבְרִית. גָלָה
בָזְבּוֹן שְׁלוֹש בְרִית:

עַזְלָם בַבְקָרֶך בְרָאשׁ
הַשְׁנָה. בְהַכְרָעָת צְדָקָה
תְכִרְיעַ שְׁנָה. Vorb. אַסְוִמָה

מוספֶת לַיּוֹם א' דָרָה

טַלְוִילָה. גְשׁוֹמָה אֶסְטְחוֹנָה. אֲטוֹמִים לְהַחִזּוֹת
בְטַלְלֵי שְׁנָה:

מי בָּמוֹךְ אָב הַרְחָמִים. זָכָר יִצְׁרוּ לְחִים בְּרָחִים:
וַיַּאֲמַן אֲפָה לְפָתִיחָת מִתְּחִים: קְרוֹזָק אֲפָה וְמַחְיָה תְּפִתִּים:

¶ Selbst auf dem Wege
des Rechts hoffen wir vieles
von Dir, o Herr! Lust des
Herzens, Dich suchen wir in der
Noth. Vor Dir o reinen Herzens!
haben wir uns schon seit gestern
angeschickt, bevor noch des Scho-
fars Schallen vernommen wor-
den. Vom Beginn der Schö-
pfung schon hast Du's fest be-
stimmt, als erste Deiner Anord-
nungen die Buße einzusetzen.
Noch hattest Du keine Gerichts-
barkeit festgestellt, als Du den
Bußfertigen schon zuvorgekom-
men bist, sie vor Strafe zu
wahren. Der die Triebe alle-
sammt geschaffen, Er durch-
schauet auch die innersten Gedan-
ken, und wenn Du Unrecht
gewahrst in ihren Heimlichkeiten,
so gedenke ihnen die Tugenden
ihrer Ahnen. Gedenke (Israel)
dessen Schulter Du von schwe-
rem Joche befreitest, der ein
Slave (in Aegypten) der drü-
lenden Bande entfesselt wurde
und wenn seine Nachkommen in
Irrthümer verfallen, so beginn-
stige sie ihres harten Schicksals
wegen, in diesem Leben voll
Wahne. Der Du alles im Her-
zen treu bewahrest und das
Ende rächst, führe herbei das

אֲפָה אָוֶרֶח מְשֻׁפְטִיךְ יְיָ
קְיִינּוֹךְ. פָּאוֹת לִבְבָּשְׂרָךְ
פְּקִדּוֹנָךְ. בְּרִילְבָבְמְאַתְּמוֹל
קְדָמּוֹנָךְ. שְׁזָפָר תְּרוּעָה
טְרַם שְׁמַעְנוֹנָךְ: גּוֹרָה חַקְתָּה
מִיצִירָת בְּרָאשִׁית. רָאשָׁ
דְּבָרָךְ תִּשְׁוֹבָה לְהַשִּׁירָת.
הַיּוֹם טְרַם הַיּוֹרֵךְ מִרְאשִׁית.
קְרִמָה לְמַלְטָ שׁוּבָבִים
מִחְרִישִׁית: הַיּוֹצֵר יְהָדָה שְׁנִי
לְבָבֵיהֶם. צְוֹפָה וּמְבִיטָ
סְרִעָה קְרַבֵּיהֶם. וְאֵם אָזִין
נִרְאָה בְמַחְבוֹאֵיהֶם. פְּקֹוד
תְּפִקּוֹד לִמְזֹן קְרוֹבֵיהֶם: זָכָר
הַסְּרִתָּה שְׁכָם מְסִבָּל. עֲבָדָ
בְּהַזְּחִיפָשָׁ מִעְנִי כְּבָלָ.
חַגִּיטִיו אֶסְטְחוֹנָה תְּזַעַתָּעָז בְּתַבָּלָ.
שִׁיחָזָו יְחִזְגָּנָס לְחַיִי הַבָּלָ.
טְמִינָת לִבְבָבָ וְגַקִּימָת בָּזָן.

Ende, die Verstoßenen wieder zu sammeln, jenen Tag der bestimmt ist das Ende herbeizuführen, auf den wir so lange schon harren. Führe herbei den Monat, (die Zeit) in welchem die Freveler wie in Flammen vergehen sollen, der Betrug aus dem verderbten Herzen verschwinden soll, und Du des Abraham, Isaak und Jakob gedenken werdest.

¶ Der Herr wird regieren ewiglich, Dein Gott, Zion! durch alle Zeiten, Hallelujah;

¶ Du Allerheiligster, thronst unter Lobgesängen Israels!

¶ Gott der Treue! Wenn Du beim Gericht, nach der Strenge des Rechts verfahren wolltest, wer könnte sich rechtfertigen vor Dir durch Recht? Allerheiligster!

¶ Entfernt Er nicht um sein Selbstwillen von uns Unwillen und Zorn, wir würden vergebens uns zu rechtfertigen suchen.

¶ Selbst die Mächtigen und Biedermänner haben sich, was beim Gerichte sich ergab, der Strafe schuldig gemacht, als wäre kein Verdienst bei ihnen vorgefunden worden.

¶ Adam, ein Gebild von Erde, den Engeln gleich geachtet, war unachtsam dem Tho-

מיסף ליום א' דר"ה

נְדָחִים לֹא סֻוּת בָּזֶקְצֵן. יוֹם
מַוְכֵן עֲתִים לְהַקְצֵן. מִימִים
יַמִּמָּה וּמַקְצֵן לְקַצֵּן: בְּסָחָה
לְהַכְפּוֹת חֶדֶש לְיִקּוֹבָן.
בְּסִיחִים בְּלַהֲטֹן לְהַבְּהָבָן
לְרִקּוֹבָן. בְּרִסְמִיד מַכְשּׁוֹל
מַלְבָּב הַעֲקֹזָבָן. לְהַזְּבָרָבָן
לְאַבְרָהָם וּלְיַצְחָק וּלְיַעֲקֹבָן:
יַמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהִיךְ צִיּוֹן
לְדָד וְדָד הַלְּלָנִיהָן:
וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת
יִשְׂרָאֵל אֶל נָא:

אֶל אַמִּינָה בְּעַרְבָּה דִין. Borb. dann Gem.

אֶם תִּמְאֵה עַזְמָקָה הַדִּין. מַיְצָדָק
לְקָנִיךְ בְּדִין. קָדוֹשׁ:

אֶם לֹא לְמַעַן יִעַשׂ. וַיִּסְדַּר
מִנְיָה חָרוֹן אֶפְרַיִם. אַיִן לְבָקָר
וְלְמַצָּא מַעַשׂ. קָדוֹשׁ:

טס סמאנכ גאלטני סמלוחות אליעזר ברבי קליר כסול.

אוֹמֵץ אֲדִירִי כָּל חַפְץ.
בְּהַתְּכִירָם בְּהַיִן חִיבָּיו
לְנַפְץ. כְּלָא נִמְצָא בְּהַמְּחַפְּץ:
אֲדָם יִצְיר עַפְרָה
מְאָדָמָה. לְאַיִלִי מְרוֹזָם אַוְתוֹ
הַמָּה. לֹא בָּנֵן וְלֹהְבֵל דָמָה:

ren gleich. Ihm war das Paradies angewiesen, es anzubauen und zu warten; er übertrat den Befehl und ward aus demselben vertrieben, und der heutige Tag ward zu seiner Rechtfertigung angesezt.

nyh Als das Morgenlicht (Abraham) aus dem Dunkel hervorleuchtete, war die Welt noch finster und dunkel, die zwanzig Geschlechter waren verachtet und schlecht. Er zeigte den Irrenden die rechte Bahn betreten; doch wurde er auf die einzige Frage: „Wodurch soll ich die Ueberzeugung haben?“ gerichtet und erhielt er die strafende Antwort: „Du sollst es erfahren.“*) Merkt es, ihr Pilger, in diesem Jammerthal, wenn im Gerichte nach euren Handlungen verfahren werden sollte, wer will sich vor dem Richter rechtfertigen.

¶ Der Lautere (Isaak) der sich mit williger Seele zum Opfer hingab, er fand im Alter die gewünschte Erholung nicht; seine Augen wurde dunkel, weil er ungewehrt den Götzen räuchern sah.

Der (Jakob) führte seine Kinder in den Tempel der Tugend ein, und dafür, daß er seinen Wandel der Gottheit verborgen wähnte, wurde ihm sein Liebling (Joseph) heimlich entführt. Wie will nun der Frevler, der sein Wesen im Verborgenen treibt, die Unschuld verfolgt und von sich weist, wie

יער Zene zwölf befreundete Brüder (die Söhne Jakobs) wurden im

^{*)} Nach der Tradition hatte er durch Kleingläubigkeit eine vierhundertjährige Sklaverei für seine Nachkommen herbeigeführt.

לעַבּוֹד וְלִשְׁמֹר גַּן הַפְּרִישָׁוֹ.
וְעַבְּרָה עַל צִיוֹן וַיִּגְּרֶשֶׁוּ. וַיּוֹם
זֶה לִיוֹשֵׁר דָּרְשָׁוֹ: לְעַת
הָעִיר אֲוֹרֶח מַמְּאָפָל. עַזְלָם
בְּהַיָּה תָּהּוֹ וּמַאָּפָל. עַשְׂרִים
דוֹר בָּזָוי וִשְׁפָלָה: עַקְשִׁים
בָּאוֹרֶח מִשּׁוֹר מִסְלָול יַדְעָ.
וְעַל נְאָמָן בְּמֵה אָדָע. נְהֻזָּן
בְּקָנוּ יַדְעָ תְּרֵעָ: עַוְבָּרִים
בְּעַמְקָה הַבְּכָא לְהַבְּדִיק. אֲםָרָ
בְּפִעְלָם בְּרִיב יַדְקִדְקָ. לְפִנֵּי
שׁוֹפְטָם מֵי יַצְטִדְכָּ: נְזָקָן
הַמְשָׁלִים בְּעַקְדָּנְפָשָׁ. בְּזַוְקָן
לֹא מֵצָא נְפָשָׁ. וְתַכְהִין
עִינְיוֹ בְּעַשְׂן טְפָשָׁ: וְרַעֲנוֹ
רָגֵל בְּאַהֲלֵי תּוֹרָה. וְעַל
אָמָרוֹ הַרְכִּי נִסְתְּרָה. נִכְסָה
מִנוֹ פּוֹרַת בְּסִתְרִיהָ: רְשָׁעָ
אֲשֶׁר בְּמַחְבָּא יְחִתָּר. צְדִיקָן
לְפִנֵּיו יַהְלֵךְ וַיְנַתֵּר אַוְלָיָ
בַּיּוֹם אֲפִיכְתָּרָה: רַעַי שְׁנִים
עַשְׂרִים בְּהַבְּדִיקָן. בְּרִיב אַוְתָּם

Gericht nicht gerecht befunden, weil sie den Unschuldigen (Joseph) für Geld verkauften. Und vollends die Ehrlosen, welche die Tugend feil bieten für Unzucht, Wein und Raub, was werden diese beim Gerichte erdulden müssen, wenn sie vor Gericht geladen, für alles dieses bestraft werden, damit sie inne werden, daß beim Gerichte Gerechtigkeit obwaltet.

Der Ueberlieferer Moses, der uns die göttlichen Lehren überbrachte, und Israel aus Aegypten befreite, auch er zog sich Strafe zu, dafür, daß er das Volk widerspenstig nannte und es zehnmal hart anredete, daher ihm der Tod verkündigt wurde und als er an die Grenze kam wurde er vom Tode zurückgehalten. — Ihr Richter, die ihr euch beim Recht durch Bestechung leiten lasset, dürfstet ihr nach Recht gerichtet werden, wenn das Recht also gehandhabt würde?

רָבִים רְבִים Jene Jünglinge (die beiden Söhne Arons) brachten fremdes Feuer vor den Herrn, daher traf sie die Strafe des göttlichen Zorn's, zum warnenden Beispiel der Freveler.

עֲנָה עֲנָה Jener Unvernünftige (Achan) gelüstete nach dem Baum*) dafür wurde er verfangen im Baum, kam um mit den Seinigen und seinem ganzen Vermögen. Was hilft erpreßtes und erbuntetes Gut?

*) Achan behielt in seiner Hütte viele Kostbarkeiten von der Beute zurück, ohne sie auszuliefern.

מוסף ליום א' דר"ה

לֹא הַצְדִיק. עַל מִכְרָם
בְּכֶסֶת צְדִיק: בְּנֵי בְּלִי שָׁם
בְּמִכְרָם עֲמֹזִים. בְּזֹנֶה
וּבְיַיִן וּבְשׂוֹר חַמְסִים. אַיְדָה
בְּדִין יְהִיוּ גַּעֲמָסִים:
בְּהַתִּיצְבּוּ לְרִיב בְּעַמְדוֹ
לְדִין. עַל זֹאת אַתֶם יָדִין.
לְמַעַן יְרֻעָן שְׁהִזְן בְּדִין:
יָרַד אֲשֶׁר הַזְרִיד אַמְרִים.
וְהַדְרִיר בְּכֹזֶר שֹׁזֶר
מְחֻמְרוֹם. וּגְעַנְשׁ בְּשָׁמְעוֹ
נָא הַמּוֹרִים: יָעַן אֲשֶׁר נַזְקֵשׁ
בְּעָשָׂר. נַחֲרַתִי בָז מִיתּוֹת
עָשָׂר. וּבְגַעַגְעָן גְּבִיל כְּבָל
בְּאָסָר. רַאשְׁיָה אֲשֶׁר בְּשַׁחַר
יְשֻׁפּוֹתִי. אַיְדָה בְּקֹוֹ צְדָקָה
יְשֻׁפּטוֹ. כִּי אָמַם בְּמוֹשֶׁפְטוֹ:
רְזָבִים עַלְיָה אַשׁוּרָה. פְּגַעַת
בָּם בְּאָפָגָרָה. לְלִמְדָה בָם
פְּוֹשֵׁעַי פְּוֹרָה: בְּעַר חַמְרָה
מִן הַחֲרָם. וּנְלִפְדָה הוּא וְכָל
אֲשֶׁר לוּ בְּחֲרָם. מְגַדִּישׁ
וְעַד קְמָה וּכְרָם: בְּזֹנֶה

Vermögen kann am Tage des Gerichts nichts nützen; nur das Antlitz dessen müßt ihr erflehen, der euch den Weg der Tugend lehrt.

ד Jener (Usah) streckte seine Hand nach der heiligen Lade und wurde dafür hart bestraft; wie wird es denen ergehen die wie Thiere dahinleben?

וְזַ Der Sangverständige (David) sprach: prüfe mich, o Gott! Er ward geprüft und sprach: erbarme Dich o Gott und gehe nicht mit mir in's Gericht! So auch beten wir mit lauter Stimme, neben dem Schall des Schofar, wenn unsere Sünden beim Gericht verlesen werden, so verzeihe uns heute nach unverdienter Gnade.

קצין Venem Fürsten (Usiahu) überkam der Stolz als Priester dem Herrn zu räuchern, da ward seine Stirne mit Aussatz gebrandmarkt, er mußte büßen für seine Unwissenheit und Schuld. So auch werden einst die Uebermüthigen gleiten, die Dein Heilighum frevelnd betreten, sie werden gerichtet und gedemüthigt werden. Auch die Heuchler werden einst zur Untersuchung gezogen werden nach der Strenge des Gerichts, und die Lügenmäuler werden verstummen.

יש Jener Redliche (König Chisjijahu) der vor Gott mit Aufrichtigkeit wandelte, sein Thun war der Wahrheit gemäß und doch wurde er vom Gotte der Wahrheit zur Rechenschaft gezogen.*)

ושׁוֹרֵד מֵהַ מִזְעִיל. הַזֶּן
בַּעֲבָרָה לֹא יוּזַל. בַּיְ אֶם
לְחַלּוֹת פְּנֵי מַלְפֵד לְהַזְעִיל:
יְדַ שְׁלַח אָחֹז בְּאַרוֹן. נַעֲשָׂה
בְּזַ מִשְׁפָט וְחַרְזָן. מַה יַעֲשֵׂה
עֹזְבָּרִי כְּבָנֵי מִרְזָן: יְזַעַ
נָגֵן כְּפִין בְּחַנְגָּנִי. נַבְחֵן וּנְסַ
חַגְם חַגְנִי. וְאֶל תְּבָא
בְּמִשְׁפָט לְדִינָנִי: קַוְרָאִי
בְּגַרְזָן וְקֹול שֻׁזְּפָר. אֶם
פְּשָׁעָם בְּדִין יִסְפָּר. בְּמִתְנַת
חַגְם הַיּוֹם יִכְפֵּר: קָצִין
בְּגַנְאָה, לְקַטֵּר לִשְׁמָן. נַגְעַ
בְּמַצְחָז וּרְחָלְהָרִשְׁמָן.
וְנִשְׁפָט בְּלֹא יִדְעַ וְאַשְׁמָן.
לִיעַת תְּמוּט רֶגֶל זְדִים. אֲשֶׁר
בָּאוּ לְהִיכְלָל מִזְדִּים. יִשְׁפְּטוּ
בְּמִכְנִיעָן זְדִים: לִיעַת יִבְקְרוּ
פּוֹעָלִי שְׁקָר. לְהַשְׁפָט
בְּקוּבוֹחַ אָפַחַקְרָה. יִסְכָּר פַּיְ
דוֹבָרִי שְׁקָר: יִשְׁרָמְתַהְלָךְ
לְפָנֵי בָּאָמָת. אַיְדָ אַחֲרִי
הַדְּבָרִים וְהַאָמָת. חַשְׁבָּ
פְּעַלְוִי אֱלֹהִים אָמָת: יִדְיָד

* Weil er sich gegen die Abgesandten des Königs von Babel zu stolz benahm-

Jener Gottesfreund (König Joschjahu) dessen Vorgänger und Nachfolger ihm in der Gunst Gottes nachstanden, ihm wurde beim Gericht dennoch nicht das Geringste nachgesehen. Merkt euch dieses, ihr Erdensöhne, ergeht es so den Frommen hinein, wie wird es den Bösen ergehen? Bemerkt dort jene baumreichen Gesträuche, ergreift selbst das Feuer die fastreichen Stämme, wie erzittert das dürre Genist! Siehe o Gott! es ist kein Mann von Verdienst vorhanden, der für uns beten sollte, auch sind Dir, Gott, unsere Thaten des ganzen Jahres treu verzeichnet, darum wollen wir sie bekennen und Dich versöhnen durch Schofar an diesem Tage des Neujahrs.

**אם לא למענו יעש. ויסיר מנו חרון אף
ובעם. אין לבקר ולמצא מעש קדוש.**

פתחון הארון — heil. Lade.

Nun lasset uns huldigen dem, der König war in Jeschurum!

Der König aller Welten!

Gott, der thronet in der Höh' ist allmächtig in der Höhe, seine Hand hat über Alles die Gewalt, Sein Reich besteht in Ewigkeit!

Der König aller Welten!

Seine Kraft erhält die Welt er

מוסף ליום א' דר"ה

**אשר לפניו ואחריו. לא
קס במוֹהוּ בְבָחִירָיו. וְאַחֲרָיו:
כָל זֹאת דְקָפֵק אַחֲרָיו:
כַּד יִבְנֶו כָל יִצְוֵרִי אָרֶץ. אֲם
בְמַזְוקֵק אָרֶץ. מָה יִעֲשֵׂי
רְשֵׁעֵי אָרֶץ: רְאֵה יִרְאֵי
יִעֲרֵי שִׁיחִים. אֲם אַש אֲחֹנָה
בְלָחִים. אוֹ יִנּוֹעַ יִבְשִׁים
כְסֻוחִים. רְאֵה כִּי אֵין אִישׁ.
להפְגִיעָה בְעֵד בְנֵי אִישׁ.
וְאַתָּה אֶל וְלֹא אִישׁ: Vorh.
רְשּׁוֹם בְכַתְבָ אֶמֶת אַשְׁנָנָה.
מִעְשָׁה כָל יִמּוֹת הַשְׁנָה.
לְרִצּוֹתְךָ בְשׁוֹפֵר (am Sabbath)
בְזִיכְרוֹן שׁוֹפֵר) כִּזְהַרְאֵשׁ הַשְׁנָה:**

Borbeter u. Gem.

**מלך עליון. Vorh.
מלך עליון ויהי בישرون מלך: אֶל דָר בְמַרְוז אָדִיר.
בְמַרְוז אָזְמַע יַדָךְ
תְרוֹם. לְעֵד יִמְלֹךְ:
מלך עליון.
גבור להרים. גָזָר**

beschließt es ist bestellt; alles Dunkle
macht er klar und offenbar.
Sein Reich besteht in Ewigkeit!

Der König aller Welten!
Was er spricht, das ist gerecht,
um ihn wässt das Recht und für
jedes Hosen ist sein Ohr stets
offen.

Sein Reich besteht in Ewigkeit!

Der König aller Welten!
Der der Väter Treu' gedenlet,
stets zum Heil die Kinder lenlet;
die Bedrängten schirmet seine
Huld, und der Dränger hilft die
Schuld'

Sein Reich besteht in Ewigkeit!

Der König aller Welten!
Er der gute Gott genannt, seine
Güt' ist allbekannt, wo die Himmel
sind gespannt.

Sein Reich besteht in Ewigkeit!

Der König aller Welten!
Wie ein Kleid umhüllet ihn das
Licht; er das Licht der Lichter,
Herr und Richter.

Sein Reich besteht in Ewigkeit!

Der König aller Welten!
Er ist Herr zu allen Seiten, offenbart
alle Geheimlichkeiten; alles
Dunkle kommt an's Licht auf sein
Wort der Stumme spricht:

Sein Reich besteht in Ewigkeit!

מוספֶת ליום א' דר"ה

וּמְקִים. גּוֹלָה עַמּוּדִים.

לְעֵדִי עֵד יָמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עַלְיוֹן.

הַזְּמַרְבֵּר בְּצִדְקָה.

הַלּוֹבֵשׁ צִדְקָה.

הַמְּאוֹזֵן צִעְקָה.

לְעֵדִי עֵד יָמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עַלְיוֹן.

זָכָר צִירִים. זְבוֹת

יְצִירִים. זְעוּם צָרִים.

לְעֵדִי עֵד יָמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עַלְיוֹן.

טוֹב שֹׁוכֵן עֵד. טָבוֹן

לְעֵד. טְפֵח שְׁמֵי עֵד.

לְעֵדִי עֵד יָמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עַלְיוֹן:

כְּשַׁלְמָה עֹזֶתֶה אֹור.

כָּל מָאוֹרִי אֹור.

כְּבֵיר וְנֹאָר.

לְעֵדִי עֵד יָמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עַלְיוֹן.

מֶלֶךְ עַזְלָמִים. מִפְעָנָה

גַּעֲלָמִים. מְשִׁיחָה אַקְמִים.

לְעֵדִי עֵד יָמְלוֹךְ:

Der König aller Welten!

Stützt und hält und trägt das All; wo er's sinken lässt versäumt das All, und sein Blick umfasst das All.

Sein Reich besteht in Ewigkeit?

Der König aller Welten!

Seine Macht ist seine Pracht, was er will, das ist vollbracht; wer ihm trautet, hat auf Fels gebauet. Sein Reich besteht in Ewigkeit!

Der König aller Welten!

Seine Engel sind die Glüthen; wo er winket, brausen Glüthen; und doch schirmet sein Erbarmen in der Noth den Armen.

Sein Reich besteht in Ewigkeit!

Der König aller Welten!

Vor ihm ist kein Schlaf und Schlummer, seine Ruhe triübt kein Kummer. In dem innern Heiligtum, kündet alles seinen Ruhm.

Sein Reich besteht in Ewigkeit!

מוסך ליום א' דר"ה

מלך עליון.

סובל הפל. סב ו מבלה

כל. סוקר הפל.

לעדי עד ימלוך:

מלך עליון.

פairo עוז. פועל ימינו

תעוז. פורה ומעוז.

לעדי עד ימלוך:

מלך עליון.

קדושיו להב. קורא

מירhb. קרוב לקוראיו

באחוב. לעדי עד ימלוך:

מלך עליון.

שנה אין לפניו. שקט

בפניינו. שבח טוב

במצפינו.

לעדי עד ימלוך:

סגורין הארון — Man schließt die heil. Lade.

מלך אביזן. בלה זרד שחת. בשואול ובתחת. בלאות:
עד מתי ימלוך:
בלוי נתת.

מלך אביזן. תנומת חעיקני. תרידת חעיקני. תזרחי:
עד מתי ימלוך:
ישופנג.

סותחין דארון מיד — Man öffnet sofort wieder.

אבל מלך עליון.

תקפו לעד. תפארתו

Der König aller Welten!

Unbegrenzt ist seine Macht, unum-

wöllst ist seine Pracht, und so lang die Welten stehen, wird sein Ruhm auch nie vergehen.

Sein Reich besteht in Ewigkeit!

Und nun erheben wir unsere Stimme zur Weihe und Heiligung deines Namens; denn du bist unser Gott der Weltenherr!

Wir verkünden die Würde und Weihe des Tages, der so furchtbar ist und schauerlich. Da erhebet sich dein Reich; da bestigtet sich dein Thron, den du auf Liebe hast gegründet; und du sitzest darauf zu Gerichte in deiner Wahrhaftigkeit. Das ist wahr und gewiß, daß du bist der Richter und Kläger und der allwissende Zeuge; du bist es, der schreibt und der siegelt, der buchet und die Rechnung führet. Du gedenkest der längst vergessenen Dinge, und schlägst auf das Buch der Erinnerung;

עדִי עדַת תְהִלָּתְךָ עֹמֶדֶת לְעֵדָה.

לְעֵדִי עַד יְמֹלֹךָ:

וּבְכֵן לְךָ תְּעֵלָה קָדוֹשָׁה.
כִּי אַפְתָּה אֱלֹהִינוּ מֶלֶךָ:
וְגַתְנָה תְּקִיף קָדְשָׁת
הַיּוֹם. כִּי הוּא נֹזֵר וְאִוּם.
וּבוֹתְנָשָׂא מְלֻכָּתְךָ. וַיְפֹזֵן
בְּחֶסֶד בְּסָאָדָה. וַתְּשַׁב עַלְיוֹ
בְּאֶמֶת. אֶמֶת כִּי אַתָּה הוּא
הַיּוֹם וְמוֹכִיחַ וַיֹּדַע וַיַּעֲדָה.
וְכוֹתֵב וְחוֹתֵם וְסּוֹפֵר וְמִנְהָה.
וְתוֹכֵר כָּל הַגְּשִׁבָּחוֹת.
וְתִפְתַּח אֶת סְפִיר הַזְּכָרָנוֹת.

* Unter den hinterlassenen Handschriften des Rabbi Esraim aus Bonn, fand man folgende wunderbare Geschichte ausgezeichnet.

Rabbi Amnon aus Mainz, war einer der Ausgezeichnetsten seiner Zeitgenossen. Er war reich, vornehm, wohlgebildet und beim kurfürstlichen Hofe zu Mainz, in sehr großem Ansehen. Die Edlen des Hofs wünschten, daß er ihr Glaubensgenosse werde. Er aber, der sehr streng religiös war, wich immer aus — und es wurde von etwas Anderem gesprochen. Einst, als sie ernstlich mit ihm darüber sprachen, sogar der Fürst selbst deshalb heftig in ihn drang, antwortete er, daß er sich in Zeit von drei Tagen erklären werde; er wolle die Sache bis dahin überlegen. Diese Antwort gab er nämlich um nur Zeit zu gewinnen, und ihrem Zudringen auszuweichen. Auf seinem Heimwege aber überlegte er, daß von dieser Antwort geschlossen werden könnte, er habe keine gründlichen Beweise über seinen Glauben. Daher es eine Möglichkeit wäre, diesen Glauben zu bezweifeln und ihn mit einem andern zu vertauschen — sein Gewissen folterte ihn also sehr. Er kam sehr, sehr traurig und betrübt nach Hause, als und trank nicht. Seine Freunde trösteten ihn zwar, er wollte aber keinen Trost annehmen und sagte, er werde wegen seiner unbekonnen Antwort in die Hölle fahren. Am dritten dieser Jammtage ließ ihn der Fürst zu sich rufen, aber er ging nicht hin; er wurde abermals, und zwar sehr freundlich vorgeladen, aber auch diesmal kam er nicht. Hierauf ward der Befehl erheiilt, daß man ihn auch wieder seinen Willen holen soll; er wurde also mit Gewalt vor den Fürsten gebracht. Dieser fragte ihn: Amnon! warum hieltest du dein Wort nicht und kamst nicht zur bestimmten Zeit, mich widerlegen oder mir zu willfahren? — Rabbi Amnon gab zur Antwort: Ich

das liest selbst sich vor, und jedes Menschen Siegel ist darin. Und es ertönet die große Weltposaune, und ein leises Winseln wird gehöret, und die Engel Gottes strömen herbei und ein Zittern und Beben ergreift sie, und sie rufen: „Das ist der Tag des Gerichtes, da Gott hält Gericht über die Scharen des Himmels!“ Denn auch sie sind nicht makellos vor dir im Gerichte, und die auf Erden wallen, ziehen vorüber vor deinem Blicke wie die Schafe vor dem Hirten. Wie der Hirte die Herde mustert, und die Schafe lägt ziehen unter seinem Stabe, so lassest du ziehen, und zählest du und musterst du die Seelen alles Lebenden, missest jedem ab das Ziel und

selbst will mein Urtheil sprechen: Meine Zunge, weil sie gelogen hat, soll man heraus schneiden. (Seine Absicht war eigentlich, die vor drei Tagen gegebene Antwort, hart zu büßen und dadurch den Namen מקראש des השם zu sein.) Allein der Fürst antwortete: Nein, nicht deine Zunge, sondern deine Füsse sollen verstummt werden, weil sie nicht vermöge deines Versprechens zur Zeit hereingekommen sind, und dein übriger Körper soll von Mätern nicht verschont bleiben. — Der Fürst befahl, und man schnitt ihm sogleich die Daumen von seinen Händen und die großen Zehen von seinen Füßen ab. Dann ließ er ihn sammt diesen abgeschnittenen Gliedern in einen Sarg legen und so nach Hause tragen. — Rabbi Amnon blieb also seinem Glauben treu und duldeten willig bittere Leiden wegen eines einzigen unbesonnenen Wortes, das er zum Nachtheile dieses Glaubens gesprochen hat. — Als Neujahr heran kam, verlangte Rabbi Amnon von seinen Freunden, daß man ihn — nebst seinen abgeschnittenen Gliedern, welche eingesalzen neben ihm lagen — in die Schule trage und ihn neben den Vorbeteter setze. Man willsfährte ihm und brachte ihn dahin. Als nun der Vorbeteter an die Kranke kam, hieß ihn Rabbi Amnon warten und sagte: Ich will erst מקראש ולך תעללה קדשה ויתנה תוקף השם השם sein. Er fing nun an, mit lauter Stimme וישטנו קראת בשםך zu singen. Er sagte darin, wie gerecht Gottes Strafgericht ist, und daß alles über den Menschen schon am Neujahr verhängt wird. — Wie er dann ganz ausgesprochen hatte, verschwand er in Aller Gegenwart, denn Gott hat ihn רבניינו כלוניותם בן רבניינו טול פיט לטובה לכל ישואל אכ"ר genommen. Nach drei Tagen erschien er des Nachts dem בן רבניינו und trug ihm auf, diesen פיט unter dem ganzen Judenthume herum zu schicken, zum ewigen Andenken.

ומאליו יקרא. וחותם יד
כל אדם בו. ובഴופר גדוול
יתקע. וקול דממה דקה
ישמע. ומלאכים יחפוץ.
וחיל ורעדתiah אחוון. ויאמרו
הנה יום הדין: לפקוד על
צבא מרים בדין. כי לא
יוכן בעיניך בדין. ובכל בא
עולם יערין לפניך בני
מרון. Vorb. בברכת רוזה
עדתו. מעביר צאנז תחת
שבתו. בן תעביר ותספור
ותמנת. ותפקוד נפש כל
חיו. ותחתוך קצבה לכל

Maaß, und schreibest jedem das Urtheil und den Spruch.

Am ersten Tag im Jahre; da wird es niedergeschrieben, und am Tage der Versöhnung da wird es geschlossen und gesiegelt — wie viele dahin gehen, und wie viele erst geschaffen werden; wer lebe, wer sterbe; wer sein volles Ziel erreiche, wer vor der Zeit dahin gehe; wer im Wasser, wer im Feuer; wer durch das Schwert, wer durch des Thieres Wuth; wer im Hunger, wer im Durste; wer durch Wetterschlag und Pest — sein Tod und Ende finde; wer erwürgt, wer zerschmettert werde. Wer zur Ruhe komme, wer irrend durch das Leben ziehe wer in Fried und Ruhe, wer in steter Verwirrung und Verstörung; wer in Freud, wer in Leid; wer arm und wer reich; wer erniedriget, wer erhöhet werde.

Buße und Gebet und Wohlthun, die wenden ab das böse Verhängniß.

Dein Name stimmt mit deinem Ruhme! Schwer bist du zu erzürnen, leicht bist du zu versöhnen; denn du willst nicht, daß sterbe, der zum Sterben ist; wohl aber, daß er absolle von seinem sündigen Wandel — und lebe. Bist zu seinem Sterbentage harrest du seiner; wo er nur

בריה ותכזוב את גור דין:

בראש השנה יכתבין.
וביום צום פפור יחתמון.
במה יעבורין. ובמה יבראון.
מי יחיה. ומי ימות. מי
בקצו. ומי לא בקצו. מי
בימים. ומי באש. מי בחרב.
ומי בחה. מי ברעם. ומי
בצמא. מי ברعش. ומי
במגפה. מי בחניקה. ומי
בסקללה: מי ינוח. ומי
ינוע. מי ישקט. ומי יטרף.
מי ישלו. ומי יתנperf. מי יענוי.
ומי יערהר. מי ישפל. ומי
ירום:

זום קול טמון
ותשובה ותפלה וצדקה
מ אברהין את רוז הגזירה:

כى בשמה בן תהלה.
קשה לבושים ונוח לרצות.
כى לא תחפוין במות הפת.
כى אם בשובו מדרך וחד.
ועד יום מותו תהבה לו.

wiederkehret, gleich nimmt du ihn auf. Das ist wahr und gewiß, daß du bist ihr Bildner, und kennst ihr innerstes Gebilde, wie sie nur Fleisch sind und Blut. Was ist der Mensch? aus dem Staube der Erde ist er entstanden, und in Staub löset er sich auf; setzt sein Leben daran, wie er sein täglich Brod gewinne; gleicht dem Scherben, der gebrechlich ist; dem Grase das verborret; der Blume die da welket; dem wandelnden Schatten; der Wolke die vorüberzieht; dem Winde der verwehet; dem Stäubchen, das verflieget; dem flatterhaften Traume, der verflogen ist.

Und du bist der Welten Gott und König, ewig lebend und beständig, immerfort derselbe und der gleiche!

אין Deine Jahre haben kein Ziel und Maß, und die Dauer und die Länge deiner Tage keinen Abschluß und kein Ende. Es misst keiner das rollende Rad, darauf du fährst in deiner Herrlichkeit, und ergründet keiner die verborgenen Tiefen deines Namens! dein Name verherrlicht dich, und du - verherrlichst deinen Namen, und unser Name ward mit und nach dem Deinen stets genannt.

שנה Darum thue es, Herr, um deines Namens willen, und heilige deinen Namen an Allen, die ihn heiligen, um der Herrlichkeit deines Namens willen, der gefürchtet und geheiligt ist im Rathe der heiligen Seraphim. Sie heiligen ihn in ihrer Heiligkeit vor Allen, die in den Höhen walten, und in den Tiefen wei-

אם ישוב מיד תקבלו:
Vorb.
אמת בפי אתה הוא יוצרם. ואתה יודע יצרם. ביהם בשר ודם: אדם יסודו מעפר וסופה לעפר. בנפשו יbia להמו. משול כחרים הפשבר. בחציר יבש. ובצין נובל. בצל עobar. ובגען כליה. וכרכוח נושבת. ובאבק פורה. ובחלום יעיה:
ואתה הוא מלך אל

שי וקינים:

אין קבבה לשנותיה. ואין קץ לאך ימיה. ואין לשער מרכבות בבודה. ואין לפרש עלום שמה. שמא נאה לך. ואתה נאה לשמה. ושmeno קראת בשמה:
עשיה למען שמה. וקדש את שמה. על מקדישי שמה. בעבור בבוד שמה הצעיר זה גקרש. בסוד שיח שרפי קדרש. המקדישים שמה בקדש. קרי מעלה עם קרי

len. Alle rufen sie dreimal, dreimal: Heilig! In ihrer Heiligkeit! Wie geschrieben steht von der Hand deines Propheten: Und Einer ruft dem Andern zu und spricht:

Heilig Heilig, heilig, heilig ist Gott der Heerschaaren Herr, die ganze Welt ist voll von seiner Herrlichkeit!

Seiner Herrlichkeit ist voll die Welt! Seine Diener die fragen Einer den Andern: Wo ist die Stätte seiner Herrlichkeit? Und die ihnen gegenüberstehen, die sprechen: Ge-
lobt —

Man schließt die heil. Lade.

מיוכל כ"פ א'ב וככוף סטמוס טסמא אלעוז.

מְתַחַ קֹדֶרֶאִים וּמְשִׁלְשִׁים בְּשָׁלוֹשׁ
קָדוֹשׁ בְּקָדוֹשׁ: בְּכַתּוֹב עַל יָד
גַּבְיָאֵךְ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאות
מֶלֶא בָּל הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ:

בְּבָדוֹ מֶלֶא עַולְם מִשְׁרָתִיו ^{Gemeinde allein.}
שׂוֹאָלִים זֶה לְזֶה אֵיה מִקּוֹם
בְּבָדוֹ לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יְאָמָר:

וְחִיוֹת אֲשֶׁר הַפָּה מְרֻבָּעוֹת בְּפָא. בְּמִאתִים וּחַמִּישִׁים
וְשָׁשׁ מִכְנִיפּוֹת בְּפָא. גּוֹעֲשָׂוֹת בּוֹ בְּסֹבְכָם פָּנִים בְּפָנִים לְפָפָא.
דִּמְות רַקְיעַ בְּרָאָשָׁם נָטוּי לְפָפָא. הַיָּא בְּעֵין תְּקִנָּה וּבּוֹ שְׁבִיב
בְּפָא. וּמְפַעַל | לְרַקְיעַ בְּמַרְאָה דִּמּוֹת בְּפָא. זָעוֹת בְּלִי לְאוֹת
מְחִיל בְּפָא. חִשּׁוֹת בְּרַצּוֹא וּשׂוֹב מְרֻעִישּׁוֹת (י"א טְרֻישּׁוֹת)
בְּפָא טְסּוֹת בְּבָזָק וְלֹא מִזְיוֹנָת הַזָּד בְּפָא. יְזִדּוֹת בַּי כָּל מִקּוֹם
לֹא יְכַל מִקּוֹם בְּפָא:

בְּפָת רַגֵּל חַמֵּשׁ מֵאוֹת עִשְׂרָה יְשָׁרָה לְפָפָא. לְעֵת
תְּרִשְׁיַנָּה לְפָאָר קְוִיצּוֹת מְתַחַת לְפָפָא. מְתַעַלְפוֹת מְפַחַד רַם
יְוָשֵׁב עַל בְּפָא. גְּרָאֹת נֹשְׁאֹת וְהֵם נֹשְׁאֹת עִם בְּפָא. סְבִלוֹת
מְתַחַת | זָרוּעֹת עַולְם לְפָפָא. עֲתִירָת | זֹו בְּתַעַל תְּרִשְׁיַנָּה בְּנֵפָ
בְּפָא. פְּשָׁעִים אָמָעָם מְשִׁיקּוֹת בְּפָא. צֹוֹר בַּי יִסְתִּין יִפְרְשֵׁן
עַבְן בְּפָא. קּוֹל שׁוֹפֵר לְעֵת יְעַל מְאַחַז פָּנִי בְּפָא. רְחָמִים יְלִיאָן
בְּעַד נְרַשׁוּמִים בְּפָא. שׁוֹפֵט אָמָרְךָ שְׁבַת בְּאוֹלָם הַפָּא.
תְּבִנִית תָּם יִפְנֵן חַקִּיקָה בְּפָא. אֶרְבָע חִיוֹת נֹשְׁאֹת וּמְנַשְּׁאֹת
עִם בְּפָא. לְבָלְתִי לְנַגֵּל | לְמַעַנוֹ בְּפָא. עוֹד יִסְחָה פָּה
וַיִּפְגַּיעַ בְּפָא. זָכוֹר לְיוֹשְׁבֵי נְטָעִים אֲשֶׁר עַמְקָה בְּבָפָא:

רְחֵם וּמַצּוּקִים אֲשֶׁר עַלְيָהֶם שְׂמֹת הַדּוֹם וְכַפָּא.
וְאֵז יִתְרַעֵּס הַגְּלָגָל וַיִּתְرַעֵּשׂ הַכְּפָסָא. וְאַזְפֵּן לְאוֹפֵן וְתִיחַה לְחִיה
וּבָרוּב לְכָרוּב לְעַמָּת בְּפָא:

Gemeinde u. Vorbeteter

בְּכָבוֹדוֹ מְלָא עוֹלָם. מְשֻׁרְחַיו שְׂזָאָלִים זֶה

Vorb.

לְזֶה אֵיה מָקוֹם בְּכָבוֹדוֹ לְעַטְפָּה בְּרוּךְ יָאמָרוּ:

„Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo er waltet.“

An der Stätte, wo er waltet, wende er sich zu uns in seiner Barmherzigkeit, und begnadige das Volk, die da einigen seinen Namen Abends, Morgens, alle Tage immer zweimal täglich sprechen sie mit Innigkeit und Liebe: Höre —

Dein Volk strebt sich zur Buße zu vereinen, die getheilten Herzens sind, sich in Dir zu einigen; reinige sie, die Dir in Unschuld mit ungetheiltem Herzen entgegen schlagen; wie des Schofars verschiedene Stimmen sich einen, so auch leite in Einigkeit ihre Herzen. Aus der Reihe der Tage hat er einen erwählt, daß die vergänglichen Wesen an ihm ihrem einigen Schöpfer huldigen, gestützt auf die Frömmigkeit des Urvaters, (Abraham) der der Einzige genannt ward, geschnitten auf die Opfergeschichte des einigen Sohnes (Isaak) und im Vertrauen auf die Frömmigkeit und Redlichkeit des Einzigsten (Jakob).

Möge dem Volke gedacht werden seine Einmütigkeit

בְּרוּךְ בְּבָזֶד יְיָ

Vorbeteter u. Gem.

מִמְקֹומֹ:

מִמְקֹומֹ הוּא יִפְנֵן בְּרָחְמִים
וַיְחַזֵּן עִם הַמִּיחָדִים שְׁמוֹ עַרְבָּן
וּבָקָר בְּכָל יוֹם תִּמְיד פְּעָמִים
בְּאַהֲבָה שֶׁמֶע אָזְמָרִים:

וְעַמְּךָ תְּלוֹאִים בַּתְשׁוּבָה
לְהַתִּיחַד. שְׁנֵי לְבָבּוֹת לְךָ
בַּאֲחֵר לְאַחֵר. רְחֵץ בְּגִקְיוֹן
כְּפָפִים נְשֹׂוא לְבָבָ אַחֵר. קֹול
שְׁוֹפֵר כְּפֹופֵר כְּפֹופֵר לְבָבָ אַחֵר.
צַיּוֹן שְׁוֹפֵר פְּשֹׁוֹט פְּשֹׁוֹט לְבָבָ
אַחֵר. פּוֹרֵי יָמִים יוֹצְרוּ בָם
לְבָבָר אַחֵר. עֹזְבָּרִים בָּזָוֶן
לְהַקְבִּיל פִּנֵּי יוֹצֵר אַחֵר.
סְמִיכִים בְּצִדְקָת אָבָבָ
הִיָּה אַחֵר. נְשָׁעָנִים בְּסִכְךָ
יְחִיד וּמִיּוֹחָד. מִוּבְטָחִים
בַּתּוֹם וּבִזּוֹשָׁר אָבָבָ אַחֵר:
לְהַזְכֵר לִמְזָעִית כָּול

Gem.

wenn Du auf dem Richtersthule sithest diese Nation zu richten; möge einer aus Tausend hervortreten, für sie Fürsprache zu thun am ersten des siebenten, (Neujahr) wenn gleiches Recht gesprochen wird dem Fremdling sowohl wie dem Eingeborenen; dem Frommen wie dem Freyler wird heute sein Urtheil gesprochen; dessen Thaten aber im Guten und Schlechten die Wage halten, ihm sind noch zehn Tage zur Besserung angesetzt, zehn Tage der Buße; denn Gott hat Wohlgefallen am Begnadigen. Stets steht dem Bußfertigen der Weg zur Rückkehr offen, ein Balsam für sein Heil. Stets aufgedeckt liegen vor Gott die guten und schlechten Handlungen, beide gegen einander zu wägen und den Thäter zur Rechenschaft fordernd. Gott sitzt allein zu Gericht; will Er freisprechen oder verurtheilen, wer will Ihn hindern? Sein Siegel ist die Wahrheit, ein Symbol Seiner Einheit. Noch kommt eine Zeit, da Er Sein Volk befreiet vom lästigen Druck.

Noch wollest Du dem Volke gedenken seine freiwillige Pflichten-Uebernahme dem einzigen Gottes zu dienen, das dauernd einstimmig bleibt in der Lehre Deiner Einheit, das Abends und Morgens sich vereint Deiner Einheit zu huldigen.

אחר. בשבתו בכסא שפט
גוי אחר. יאמיד מלין יושר
מני אלף אחר. טובות
ל drediger בשבייע באחד.
חוֹשׁוב גָּר וְאוֹרֶח לִמְשָׁפֵט
אחר. זך וּרְעַמְּהִיּוֹם מִזְדֻעָה
רִינְם לְאָחָר. ואֲשֶׁר מַעֲשָׂיו^{Borb.}
שְׁקִילִים עַד עַשְׂור יְיָאָחָר.
הוּא כְּחִפֵּץ לְהַצְדִּיק עַשְׁרָת
ימִי תְּשִׁוָּבָה יְיָהָד. דְּלָת
פְּטוּחָה לְשָׁבִים תָּת צָרִי
לְכָל אָחָר וְאָחָר. גּוֹלָה וּכּוֹת
וּרְשָׁע לְהַגִּיש אָחָר בָּאָחָר.
בקיר חשבון למצוא אָחָר
לאחד: אם ישkeitomi
ירשיע להшибנו זהו
באחד. אמת חורתמו
להודיע כי היא אָחָר. לעת
תמות וככל יד עם אָחָר:
עוד יונזר למו מטה
^{Gemeinde u. Borb.} שכם אָחָר. ואֲת הַמִּתְמָרָת
שמע פָּה אָחָר. רונגשָׂת
גְּשָׁת וְשָׁחר לִיהָד לאחד:

^{Borb.} מִפְקוּדָתוֹ הוּא יִפְןֵן בְּרַחֲמִים נִיחֽוֹן עַם הַפְּתִיחָדִים שֶׁמַּוְעָרָב
וּבְקָרְבָּן בְּכָל-יּוֹם תְּמִיד פָּעָמִים בָּאַהֲבָה שֶׁמְצָא אָנְגָּרִים:

Höre Israel, Gott unser Herr ist ein einziger, einziger Gott."

Einig ist er, er unser Gott, er unser Vater, er unser Herr und König, er unser Heil und Helfer! Er läßt uns hören in seiner Barmherzigkeit zum zweiten Male vor den Augen alles Lebenden, daß er euch ist ein treuer Gott!

שְׁמֻעָה יִשְׂרָאֵל יְיָ אלֹהִינוּ יְיָ אֶחָד:

^{Gemeinde u. Borb.} אֶחָד הוּא אֱלֹהִינוּ הוּא
אָבִינוּ הוּא מֶלֶכֶנוּ הוּא מֹשֶׁעָנָנוּ.
וּוּהָא יִשְׁמְעִינָנוּ בְּרַחֲמָיו שְׁנִית
לִיעַנֵּי בְּלִיחִי לְהִזְהִיר לְכָם לְאֱלֹהִים:

וְאַתָּה אָזְנוּ קָול מִפְּאָרֵיךְ בְּכָל אִיבְּרִים: תָּזַכֵּן מִצּוֹת
מִעֲשֵׂיכֶם בְּמִתְּאַתִּים וְאֶרְבָּעִים וְשְׁמֹונָה אִיבְּרִים: בִּזְה חֹדֶש
תְּקֹועַ שְׁלֹשִׁים. בַּמּוֹ שְׁלֹשִׁים בְּכָפְרַנְגִּילִים: שִׁי מִסְפֵּי יוֹם
עֲשָׂרָה. בַּמּוֹ עֲשָׂרָה בְּקָרְסָלִילִים: גְּשִׁים פָּנִי תִּיבָּה שְׁחָרִירָה
שְׁתִים. בַּמּוֹ שְׁתִים בְּשֹׁזְקִים: רְשּׁוּמִים בְּרוֹזָת בּוֹ חִמְשָׁה. בַּמּוֹ
חִמְשָׁה עַל בְּרֵבִים: דְּרוֹזִים תְּקֹועַ בְּכָסָא בְּאֶחָד. בַּמּוֹ אֶחָד
בְּיִרְיכּוֹתִים: גָּדוֹן יִמְשְׁכוּ לְשִׁלְשָׁה וְשִׁלְשָׁה. בַּמּוֹ שְׁלֹשָׁה
בְּקֹטְלִים: חַנְן מִסְפֵּי חֶדֶש עֲשָׂתִי עֲשָׂרָה. בַּמּוֹ עֲשָׂתִי עֲשָׂרָה
צְלָעוֹתִים: צָקוֹן לְחַשֵּׁם בְּרַכּוֹת תְּשָׁעָה. בַּמּוֹ תְּשָׁעָה
שְׁבֹזּוּזּוֹתִים: וְמִלְכִיּוֹת וְזִבְרוֹנוֹת וְשׂוֹפְרוֹת שְׁלֹשִׁים. בַּמּוֹ
שְׁלֹשִׁים בְּפֶפֶת יְדִים: פְּלוּל תְּמִידִים שְׁמֹונָה עֲשָׂרָה. בַּמּוֹ
שְׁמֹונָה עֲשָׂרָה חֲלִילָות שְׁבָשְׁדָרוֹתִים: זְבָחִי תְּמִידִים תְּקִיעָות
תְּשָׁעָה. בַּמּוֹ תְּשָׁעָה שְׁבָרָאשִׁים: עֲתִירָות שְׁתִים שְׁחוֹת בָּם
שְׁמֹונָה. בַּמּוֹ שְׁמֹונָה שְׁבָצְרִים: חַק דְּתָם סְפָרִים חִמְשָׁה. בַּמּוֹ
חִמְשָׁה שְׁבָנְקְבִּים: שְׁמָם הַלְּיכֹת עַזְלָם שְׁשָׁה. בַּמּוֹ שְׁשָׁה
בְּלִכְבִּים. טִיחָוֹת וְכָסֶל וְשָׁכּוֹן וְסְרֻעָה וְבְּטָן וְקָרְבָּן וְעַשְׁתָּנוֹתִים.
נֶפֶש רֹוח נֶשֶׁמָה יְחִידָה תְּהִיה. עֹזֶר וּבְשָׁר וְגִיד וְעַצְמוֹתִים:

^{Gemeinde u. Borb.} יִשְׁאוּ עַיִן וַיְכִרְוּ אָזְנוֹ וַיְפִצְטוּ פָּה וּלְשׁוֹן וְנִיבָּה
שְׁפָתּוֹתִים. מִכְּפָרָה רָגֵל וְעַד רָאשָׁן נְתֻזָּהוּ פְּרוֹת

מַעֲשֵׂיכֶם. בְּתִקְוֹעַ שׁוֹפֵר בְּקוֹל יְחִפּוֹרִ שׁוֹטְנֵיכֶם.
לְהַצְדִּיקָם בַּיּוֹם הַיּוֹם שְׁמוֹעַ שְׁנִית מַאֲלֵיכֶם:

אחד הוא אלהינו והוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו. והוא Vorb.

ישמענו ברחמיו שנית לעני בליך להיות لكم לאלהים:

„*Ich bin Gott, euer Herr!*“ אני

Mächtig ist Gott der Allmächtige! Gott unser Herr, wie mächtig ist dein Name in der ganzen Welt! Wo Gott wird Herr sein in der ganzen Welt — an dem Tage ist Gott der Einige, und sein Name der Einige!

Der Preis Deiner Herrlichkeit, Deiner Allmacht ist voll die ganze Erde; wenn Du Recht sprichst vom Himmel, fürchtet auch beruhigt sich die Erde. Vor dem Tage des Gerichts erzittern die Abgründe der Erde. Die mächtige Stimme der Posaune spricht eindringlich zur Erde, dem Frommen ein lieblicher Sang, ein Schreckensruf den andern Bewohnern der Erde. Es ist eine Zeit, da Er sich aufmacht zum Gericht, zu zürnen der Erde. „Machet Bahn, räumet die Wege“ erschallt es ein Schrecken den Einfertigen der Erde. Der Furchtbare und Mächtige richtet das Wort an die Erde: Was

גemeinde
u. Vorb. אני יי אלהיכם:

אדיר אדייננו יי אדויננו מה Gem.
אדיר שמה בכל הארץ. והיה יי
למלך על כל הארץ. ביום ההוא
יהיה יי אחד ושמו אחד:

טהלות כבודך. אמץך
מלא כל הארץ. שמאך דין
משמים. בין יראה ושקטה
הארץ. רעש יום משפט.
געשו (נ"א געש) תהומות
הארץ. קול שופר חוק
דבר ניקרא ארץ. צבי
לצדיק בזמר. השמיע
כנף הארץ. פחד ופחד
ופחד. ופלצות יבעיתו ארץ.
עת תקים לשפט. זעום
כל אפסי ארץ. סלו פנו
(נ"א סורי מפי) דרך ינובבו
חרדים מהרדת הארץ.
נאור ואDIR.طعم תשיב

מוסך ליום א' דר'ה

fürchtest du dich Erde? warum erzittern die Grundfeste der Erde?

לארץ מה תיראי אָדָמָה?
יריעו פְּחַתִּוֹת אָרֶץ:

להתנדע ולהגלוות כי הוא מלך על כל הארץ.
בְּמוֹ פָּאָרוֹה מֵאוֹ בְּשַׁחַם יוֹרֵשׁ בְּחוֹנוֹן
לפָאָרוֹ בְּאָרֶץ:

Gemeinde u. Vorb.

אֲקִיר אֲקִיבָּנוּ יְיָ אֲדוֹנָנוּ מַה אֲקִיר שְׂמֵךְ בְּכָל־הָאָרֶץ: וְהַיָּה יְיָ
לְמֶלֶךְ עַל בְּלָהָרָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יְיָ אֶחָד וְשַׁבַּע אֶחָד:

ובדברי קדשך כתוב לאמר: Und in der heiligen Schrift da steht geschrieben:

ימלך יי' לעולם אל-ה'יך!
Der Herr regiert in Ewigkeit, dein Gott Zion durch alle Seiten!
Hallelujah!"

צַיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּיָה:
Gemeinde u. Vorb.

לדור ודור נגיד בךךך. ולנצח נצחים קדשך נקייש, ושבחך אלהינו מפנינו לא ימוש לעולם נעד. כי אל מלך גדול וקדוש אפחה:
חטול על מעשיך. ותשמה במעשיך. ויאמרו לך חסיך.
בצדקה עמיסיך. תוקדש אדוֹן עַל בְּלָמְעָשִׁיך:

כי מקדישך בקדישתך קדשך. נאך לקדוש פָּאָרֶץ מקדושים: ובין יתקדש שמק יי אלהינה. על ישראל עמך. ועל ירושלים עירך. ועל ציון משפטך בבודך. ועל מלכיות בית יהוד משיחך. ועל מכובך והיכלך: עוד יופור לנו אהבת איתן אדוֹנָנוּ. ובין הצעקה ישביית מדיננו. ובזכות ה苍ם יוציא איזום לאך דיגנו. כי קדוש היום לאדוֹנָנוּ: באין מלאץ יושר מיל מגיד פשע. תגיד ליאקב דבר חזק ומשפט. וצדken במשפט. הפלך המשפט:

סוחין הארון — Man öffnet die heil. Lade.

Der da fasst in seiner Hand den Maassstab der Gerechtigkeit.

Daran glauben wir Alle, daß er ein Gott ist der Wahrheit und Wahrhaftigkeit.

האותו ביד מדת משפט: וכל מאמנים שהוא אל אמונה:

Der da prüfet und erforschet
was geheim ist und verborgen.

Daran glauben wir Alle,
dass er prüfet Herz und Nieren.

Der da erlöset vom Tode,
und rettet aus dem Grabe.

Daran glauben wir Alle, dass
er ist ein starker Erlöser!

Der da richtet ganz allein
Alle, die da ein- und ausgehen
in der Welt.

Daran glauben wir Alle, dass
er richtet nach Recht und Wahr-
heit.

Der sich hat geoffenbart als
das Wesen alles Wesens, als
das Sein alles Seins!

Daran glauben wir Alle, dass
er ist und war und sein wird.

Der gewiss ist und verlässlich
ist — dass ist sein Name, ist
sein Ruhm.

Daran glauben wir Alle, dass
er ist und Keines hat sein Da-
sein außer ihm.

Der da gedenket mit Wohl-
wollen derer, die seiner geden-
ken;

Daran glauben wir Alle, dass
er des Bundes stets gedenket.

Der ab- und zumisst das
Leben allen Lebenden.

Daran glauben wir Alle, dass
er ist lebendig und beständig.

Der gütig ist und Gutes
thut den Bösen wie den Guten.

Daran glauben wir Alle, dass
er ist gütig gegen Alle.

מוספֶת ליום א' דר"ה

הבזחן ובזדק גנזי נסְתרות:

וּכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא בָזֵחַן בְּלִוּת:

הפזאל מִמְעוֹת וּפֹדֶה מִשְׁחָת:

וּכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא גּוֹאֵל חִזְקָה:

הַקְדוֹן יְחִידִי לְכָאֵי עַזְלָם:

וּכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא דִין אַמְתָת:

הַהֲגִנִי בְּאַהֲרָה אֲשֶׁר אַהֲרָה:

וּכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא קִיה הַוָה וִיהִיה:

הַזְדָאי שָׁמוֹ בֶן תְהִלָתוֹ.

וּכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא וְאֵין בְּלִתּוֹ:

הַזּוֹכֵר לְמִזְכָרוֹ טוֹבּוֹת זְבוֹנוֹת:

וּכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא זּוֹכֵר הַבְרִית:

הַחֹזֶק | חַיִם לְכָל חַי:

וּכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא חַי וְקִים:

הַטּוֹב וּמְטִיב לְרוּעִים וּלְטוּבִים:

וּכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא טּוֹב לְכָל:

Daran da weiß die innerste
Beschaffenheit von allen Schöpf-
ungen.

Daran glauben wir Alle,
daß er sie geschaffen im Mutter-
leibe.

Der Alles vermögend ist, und
Alles umfasset.

Daran glauben wir Alle, daß
er Alles vermag.

Der sich berget im Schirm
und Schatten seiner Allmacht.

Daran glauben wir Alle,
daß er allein ist, was er ist.

Der macht die Könige zu
Königen, und sein ist das
Reich.

Daran glauben wir Alle,
daß er ist König der Welt.

Der da lenket die Seiten in
seiner Huld.

Daran glauben wir Alle,
daß er in Treue bewahret seine
Huld.

Der duldsam ist und nach-
sichtig gegen die, die sich gegen
ihn vergangen.

Daran glauben wir Alle,
daß er versöhnlich ist.

Der, so hoch er thronet, ru-
hen läßt sein Auge auf denen,
die ihn ehren.

Daran glauben wir Alle,
daß er den leisensten Wunsch
erhört.

Der aufmacht die Himmels-
pforten Allen, die mit reuigem
Herzen angeklapft.

Daran glauben wir Alle,
daß seine Hand stets offen ist,
die Neugier zu empfangen.

Der harret des Sünders,
und will, daß er gerechtfertigt
werde.

מוספֶת ליום א' דר'ה

הַיּוֹדֵעַ יָצַר בְּלִין צְוָרִים:
וְכָל מַאמְנִים שֶׁחוֹא

יוֹצְרִים בְּבֶטֶן:

הַפְּלִילִיָּם יָכֹל וּכְזָלָם יָחָד:

וְכָל מַאמְנִים שֶׁחוֹא

כָּל יָכֹל:

הַלְּזָן בְּסַתֶּר בְּכָל שְׂדֵי:

וְכָל מַאמְנִים שֶׁחוֹא

לְבִידֵז הַזָּא:

הַמְּטֻלִיךְ מַלְכִים וְלוּ הַמְּטֻלָּכה:

וְכָל מַאמְנִים שֶׁחוֹא

מַלְךְ עֲזָלִים:

הַפּוֹהָג בְּחַסְדֵוּ כָּל דָוָר:

וְכָל מַאמְנִים שֶׁחוֹא

נוֹצֵר חַסְדֵוּ:

הַסּוֹבֵל וּמַעְלִים עַזְןָם מִסּוּרִים:

וְכָל מַאמְנִים שֶׁחוֹא

סּוֹלָחָ סְלָה:

הַעֲלִיז וְעַינָז אַלְיִירָאוּ:

וְכָל מַאמְנִים שֶׁחוֹא

עֲוֹנָה לְחַשְׁ:

הַפּוֹתֵחַ שַׁעַר לְדוֹפְקֵי בְּתִשְׁוֹבָה:

וְכָל מַאמְנִים שֶׁחוֹא

פְּתֻוחָה יָדָז:

הַצּוֹפָה לְרַשְׁעַ וְחַפְזֵץ בְּהַאֲדָקוּ:

Daran glauben wir Alle,
daß er gerade ist und ge-
recht ist.

Der langmuthig ist und zür-
net nur auf kurze Zeit.

Daran glauben wir Alle,
daß er schwer ist zu erzürnen.

Der barmherzig ist, und sein
Erbarmen läßt vorangehen vor
dem Zorne.

Daran glauben wir Alle,
daß er mild ist und leicht zu
versöhnen.

Der sich selber immer gleich
ist, und gleiches Recht hat für
Klein und Groß.

Daran glauben wir Alle,
daß er richtet in Gerechtigkeit.

Der ohne Fehl ist und Falsch,
und grad und schlicht ist mit
denen, die graden Herzens sind.

Daran glauben wir Alle,
daß sein Wirken ist ohne Fehl
und Falsch.

תְשׁוֹבָב לִבְדֵך וַתִּמְלֹך עַל כָל בִּיחוֹד:
כְּפָתִיב עַל יָד נְבִיאֶך וְהִיא יְיַעֲדָך עַל כָל
הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יְאֹחֶד וַיְשִׁמוּ אֹחֶד:

סונרין הארון — Man schließt die heil. Lade.

וְבָכַן פָנֵן פְתַחְך יְיַעֲדָך אֱלֹהִינוּ עַל כָל מַעֲשֵיך וְאִמְתַחֵך עַל כָל מִתְחָרָאתך.
וַיַּרְאֶך בָל הַפְּطֻשִׁים וַיְשַׁפְּחוּ לִפְנֵיך בְּלַפְנֵי הַבְּרוֹאִים וַיַּעֲשֵוּ כָלָם אַבְקָה אַחַת
לַעֲשׂוֹת רְצֹנֶך בְּלַבְך שְׁלִימָם בְמִזְרָעָך אֱלֹהִינוּ שְׁהַשְׁלַטֵן לִפְנֵיך עַז
בְּיַדְך וַיַּבְרֹא בִּימֵינֶך וַיְשִׁמְך נוֹרָא עַל-כָל-מִתְחָרָאתך:

וְבָכַן פָנֵן בְבּוֹד יְיַעֲדָך לְעַפְך תְּחִלָה לִירְאָך וַתִּקְוֹה לְדוֹרְשָׁיך וַיִּתְחַזֵן פָח
לַפְּנֵיכָם לְך שְׁמָחָה לְאָרְצָך וְשְׁשָׁון לְעִירָך וְאֶמְתַחֵך גָּרוֹן לְרוֹיד עַבְדָך
נְשִׁרְבִּת גָּר לְבָכַן יְשִׁי פְשִׁיחָך בְּמִתְרָה בִּימֵינו:

וְבָכַן צְדִיקִים יְרָאו וַיְשִׁמְחוּ וַיְשִׁרְוּ יְשַׁלְוֹג נְחַסְדִים בְּרִכָה בְּגִילָא

וְכָל מַאֲמִינִים שַׁהְוָא
צְדִיק וַיְשָׁרָה:

הַקָּצָר בְּזֹעַם וּמַאֲרִיך אַפָּה:
וְכָל מַאֲמִינִים שַׁהְוָא

קָשָׁה לְכָעוֹם:
הַרְחָום וּמַקְדִים רְחָמִים לְרָנוֹן:
וְכָל מַאֲמִינִים שַׁהְוָא
רְך לְרִצּוֹת:

הַשְׁוֹה וּמַשְׁוֹה קְטוֹן וְגָדוֹל:
וְכָל מַאֲמִינִים שַׁהְוָא
שׁוֹפֵט צְדָקָה:

הַתְּמִם וּמַתְּמִם עַם תְּמִימִים:
וְכָל מַאֲמִינִים שַׁהְוָא
תְּמִים פְּעָלוֹ:

תְשׁוֹבָב לִבְדֵך וַתִּמְלֹך עַל כָל בִּיחוֹד:
כְּפָתִיב עַל יָד נְבִיאֶך וְהִיא יְיַעֲדָך עַל כָל
הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יְאֹחֶד וַיְשִׁמוּ אֹחֶד:

וְשׁוֹלְחָה תַּקְפִּין פִּיהָ. וְכָל תְּרִשְׁעָה כֵּלהֶ בְּפַעַשׂ הַכְּלָה. בַּי תַּعֲבֵיר כְּמַשְׁלָתָה
נְדוֹן מִן הָאָרֶץ:

Sie alle werden kommen
Dich anzubeten, den Namen Deiner
Herrlichkeit zu preisen, Deine Ge-
rechtigkeit in die fernen Inseln zu
verkünden, selbst Böller, die Dich nie
gekannt haben, werden Dich suchen,
sie werden Dich preisen aus allen
Enden der Erde, und rufen: Der
Herr ist erhaben. Dann werden sie
ihre Götzen zerstören, sich ihres Bil-
derdienstes schämen, und einmuthig
sich hinneigen Deine Einheit zu ver-
ehren. Mit der Frühonne schon
werden Deine Verehrer Dich suchen
Deine Herrschermacht anerkennen, den
Freunden werden sie Weisheit pre-
digen, von deiner Größe sich unter-
halten, Dich, den Allerhabenen er-
höhen und mit Gebeten vor Dir
erscheinen. Deiner Majestät werden
sie Kränze winden, selbst Berge wer-
den Gefänge anstimmen, entfernte
Inseln Deiner Herrschaft huldigen,
und Deine Herrscherpflichten willig
auf sich nehmen. Dich werden
sie rühmen in großen Versammlun-
gen, daß es die Entfernten hören und
herbeiströmen, und Deine Könige-
sone auerkennen.

בְּנֵר צִיּוֹן מִשְׁבֵּן בְּכֹזֶךְ
וּבִירוּשָׁלָם עִיר קָדוֹשָׁה. פְּתַחְיוּ בְּדָבְרֵי קָדוֹשָׁה. יָמֹלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךְ צִיּוֹן
לוֹדָר וְדָד הַלְּלִיָּה:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנֹרֵא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלֹהָה מִפְּלָעָה. בְּפַתְחֵיכְם וְינַפְתֵּחַ יְיָ צְבָאות
בְּפַשְׁפַט. וְהַאֲלֵהָה קָדוֹשׁ נִקְלָשׁ בְּצִדְקָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ בְּקָדוֹשׁ:
אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִפְּלָהָהָם. אַהֲבָתָ אָזְתָנוּ. וְרָצִיתָ בְּנָנוּ.
וּרְזִימָתָנוּ מִפְּלָהָהָם. וְקַדְשָׁתָנוּ בְּמִצּוֹתָהָם. וְקַרְבָּתָנוּ מִלְבָנוּ
לְעַבְדָתָה. וְשְׁמַךְ הַגְּדוֹלָה וְהַקָּדוֹשׁ עַלְינוּ קָרְאָתָה:
וְתַּפְצִידָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת-יְהוּדָה am Sabbath (את יְהוּדָה)
וְאֶת-יְהוּדָה) הַזְּקָרְזָן הַזֶּה. יוֹם (יְהוּדָה) תְּרוּעה (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קָדֵשׁ זָכָר
לִיצְיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְנֵי חֶטְאֵינוּ גָּלַינוּ מֵאָרֶצָנוּ וַגְּתָרָה קָנוּ מַעַל
אֲדָמָתָנוּ. וְאֵין אָנָחָנוּ יִכּוֹלִים לְעִשּׂוֹת חֻזְבּוֹתֵינוּ
בְּבֵית בְּחִירָתָה. בְּכִירָת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שְׁגָנָקָרָא
שֶׁמֶךְ עָלָיו. מִפְנֵי הַיד שְׁגָשְׁתָּלָחָה בְּמִקְדָּשׁ: יְהִי
רְצֵוֹן מַלְפִּנִּיךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אָבוֹתֵינוּ מִלְּךָ רְחָמָן
שְׁתָשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וּעַל מִקְדָּשׁ בְּרַחְמֵיכְךָ
הַרְבִּים. וְתַבְנֵהוּ מִהְרָה וְתַגְדִּיל כְּבָודוֹ: אָבִינוּ
מִלְבָנוּ גָּלָה בְּבָוד מִלְכּוֹתָךְ עָלֵינוּ מִהְרָה. וְהַסְּפָעָה
וְהַגְּשָׁא עָלֵינוּ לְעֵינֵי פָּלִיחָיו. וּקְרָב פּוּרִינוּ מִבֵּין
הַגּוֹיִם. וְנִפְצֹתֵינוּ כְּגַם מִירָקְתֵּי אָרֶץ. וְהַבִּיאנוּ
לְצִיוֹן עִירְךָ בְּרִגָּה. וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשׁ בְּשִׁמְחַת
עוֹלָם. וְשֵׁם נִعְשָׂה לְפִנִּיךְ אֶת־קְרָבָנוֹת חֻזְבּוֹתֵינוּ
תָּמִידִים כְּסֶדֶרֶם וּמוֹסְפִּים כְּהַלְכָתָם: וְאֵת מוֹסְפִּי
יּוֹם (Sabbat am הַשְׁבָּת בְּזֶה וַיּוֹם) הַוּכָרָזָן הַזֶּה נִعְשָׂה וְנִקְרִיב
לְפִנִּיךְ בְּאֶהָבָה בְּמִצּוֹת רְצָוֹנֶךָ. כִּמוֹ שְׁקָתְבָת
עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. מִפְּנֵי כְּבָודךְ
כְּאָמָור:

(יבום הַשְׁבָּת שְׁנִי כְּבָשִׁים בְּנִי שְׁנָה תְּמִימָם וּשְׁנִי עַשְׂרָנִים סָלָחָה
מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְפָּנוּ: עַולָת שְׁבָת בְּשֶׁבְתָהוּ עַל עַלְתָה הַתְּמִיד
וְנִסְפָּה: זה קְרָבָן שְׁבָת וְקְרָבָן הַיּוֹם בְּאָמָור:

וּבְחַדְשׁ הַשְׁבָּיעִי בְּאַחֲרֵי לְחַדְשׁ מִקְרָא־קְדָשׁ יְהִי לְכָם
כָּל־מְלָאכָת עַבְדָה לֹא תִעֲשֶׂו יוֹם תְּרוּעָה יְהִי לְכָם: וּעַשְׂתָם
עַולָה לְרִיחָם נִיחָמָה לְיִי פֶר בְּזַבְּקָר אֶחָד. אַיִל אֶחָד. כְּבָשִׁים
בְּנִי־שְׁנָה שְׁבָעָה. תְּמִימָם: וּמִנְחָתָם וְנִסְפִּיהָם כְּמִדְבָּר. שְׁלָשָׁה
עַשְׂרָנִים לְפֶר. וּשְׁנִי עַשְׂרָנִים לְאַיִל. וּעַשְׂרָזָן לְפֶבֶשׂ וְוַיָּן כְּנִסְפָּנוּ.
וּשְׁנִי שְׁעִירִים לְכֶפֶר. וּשְׁנִי תָּמִידִים כְּהַלְכָתָם: מִלְבָד עַלְתָה

מוסף ליום א' דר"ה

החדש ומגנחתה ועלתה הפטידה ומגנחתה וננסבייהם במשפטם
לריים ניחח אשפה לוי:

^{שְׁמַחוּ בְּמִלְכָוֶת שְׂמֹרֵי שְׁבָרֵת וְקָרְאֵי עֲנָבָן. עַם מִקְדְּשֵׁי שְׁבִיעֵי.}
בְּלָם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַגְּנוּ מַטְבֵּקָה וַיַּשְׁבְּעֵי רָצִית בּוֹ נַקְפְּשָׁתוֹ חַמְתָּה
עַמִּים אֲוֹתוֹ קָרָאת. וְבָר לְמַעַשָּׂה בְּרָאשָׁית:

פתחין הארון — Man öffnet die heilige Lade.

כטיניגע סס"ג לכל המונם כונגין. וכטיניגע פוטפין.

עלינו לשבח לאדון הכל. לחת בדקה ליוצר בראשית
שלא עשנו בגוזי הארץ ולא שמננו במשפחות הארץ. שלא
שם חלקנו כהם ונירלנו בכל הארץ: ואנחנו פורעים
ומשתחווים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.
שהוא נושא שממים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים מועל
ושבינת אז בגביה מרים: סונין הארון

כליגול לויניגס סול מלכינו ולמ"ג ספזן צוזל זkol לס:

הוא אלהינו אין עוד. אמת מלפנו אפס זולתא. בפתח בתורתו
VIDUT הימים והשבות אל לבקה כי יי' הוא האלים בשמים
מועל ועל הארץ מתחת אין עוד:

צטנס טכלוכ לויניגס הוא אלהינו וכו' הויל סס"ג פסוקים לנו זלמס.

אפקה הראת לדעת כי יי' הוא האלים אין עוד מלפחו: VIDUT הימים
והשבות אל לבקה כי יי' הוא האלים בשמים מועל ועל הארץ מתחת
אין עוד: שפט ישראל כי אלהינו יי' אחד: הנה לוי אלקי השמים ושמי
הימים הארץ וכל אשר בה: כי יי' אלהיכם הוא אלהי האלים ואדי
האדנים האל הגדול הגבור והפורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחדר: כי
שם יי' אקרא חבר נצל לאלהינו: יהי שם יי' סברך מעחה ועד טולם:

Gott. אלהינו ואלהי אבוזתינו. Gott.
Sei du mit uns und mit
Allen, die dein Volk Israel hat ge-
setzt, daß sie sie vertreten, und für
sie das Wort führen, und das
Heil des Lebens ihnen von dir
erbitten und erbeten. Lehre du sie,
was und wie sie reden sollen, und
verständige sie, wie sie zu sprechen

haben: sei ihren Bitten und Wünschen stets geneigt, und gib selber ihnen das Verständniß ein, wie sie nach Gebühr dich rühmen und verherrlichen können. Im Lichte deines Angesichtes wallen sie und beugen willig das Knie vor dir; mit ihrem Munde segne sie dein Volk — möge es aus deinem Munde gesegnet sein mit deinen Segnungen. Sie führen dir vor dein Volk, und schreiten selber ihm voran; an ihnen hängt jedes Auge im Volke, und ihr Auge schauet und hoffet auf dich! In Furcht und Grauen treten sie hin vor die heilige Lade, und möchten stillen und beschwichtigen allen Zorn und Grimm; wie eine Mauer stehe dein Volk um sie herum; — o wollest du vom Himmel auf sie schauen, und ihrer dich erbarmen. Das Auge heben sie zum Himmel auf zu dir, das Herz schütten sie wie Wasser vor dir aus — o wollest du vom Himmel sie erhören. Laß sie nicht straucheln mit ihrer Bunge, sich selber nicht verstricken in ihren Worten und Reden, nicht zu Schanden werden an denen, auf die sie ihre Hoffnungen gesetzt, nicht Andere durch sie beschämt werden in ihrer Zuversicht; daß ihr Mund nicht ein Wort rede, das nicht nach deinem Willen wäre, das dir missfallen könnte. Denn die du begnadigest, Gott, die sind begnadigt, und wessen du dich erbarmest, der findet überall Erbarmen, wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Ich begnadige, den ich begnadige, und erbarne mich dessen, der des Erbarmens ist.“

Und so heißt es in der Schrift:
„Laß nicht zu Schanden werden an und durch mich, die auf dich hoffen und vertrauen, Gott Herr Bebaoth, daß sich meiner nicht zu schämen haben, die dich suchen, Gott Israels!“

Man öffnet die heil. Lade.

Ich hoffe zu Gott und
bete ihn an, und erbittte mir
von ihm die Gabe der Rede.

מה-שִׁישָׁאלוּ יְהֻדָּם אֵיךְ יְפַאֲרוּ
בָּאוֹר פָּנִיקְ יְהָלְכוֹן. בָּרֶךְ ?לְךְ
יְבָרְעִין. עַמְּךָ בְּפִיהָם יְבָרְכוֹן.
וּמְבָרְכּוֹת פִּיךְ בְּלָם יְתָבְּרִכוֹן: עַמְּךָ
לְפָנִיקְ יְעָבְּרוֹן. וְהָם בְּתַעַךְ יְעָבְּרוֹן:
עִגְּנִי עַמְּךָ בְּםְתַּלְיוֹתָה. נְעִינִיָּם
לְךְ מִיחְלּוֹת: גְּשִׁים מַולְ אַרְזָן
הַקְדִּשׁ בְּאִימָה. לְשָׁבֵךְ בְּעַסְׂחוּמָה:
וְעַמְּךָ מִסְבִּיכִים אַוְתָם כְּחֹמָה.
וְאַתָּה מִן הַשָּׁמִים תְּשִׁגַּח אַוְתָם
לְרָחָמָה: עַיִן נֹזְשָׁאִים לְךְ לְשָׁטִים.
לִבְ שׁׁוֹפְבִּים נְכַחֵךְ בְּפָמִים. וְאַתָּה
תְּשִׁמְעַ מִן הַשָּׁמִים. שְׁלָא יְכַשֵּׁלְוּ
בְּלִשּׁוֹנָם. וְלָא יְנַקְשֵׁי בְּשִׁפְנוֹגָם.
וְלָא יְבַשֵּׁי בְּמִשְׁעָנָם. וְלָא יְכַלְמֵי
בְּםְשָׁאוֹנָם. וְאֶל יָאָמֵר פִּיהם דָבָר
שְׁלָא בְּרַצְוֹנָךְ: בַּי חַנְגִּינִיךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
הַמָּה חַנְגִּינִים. וּמְרִיחָמִיךְ הַמָּה
מְרִיחָמִים. בַּמָּה שִׁידְעָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
את אֲשֶׁר תְּחֹזֵן יוֹחֵן. וְאת אֲשֶׁר
תְּרַחֵם יְרֹוחָם: כְּפִתְוֹב בְּתַזְרַתְךָ
וְחַפְתֵּי אֲתָה אֲשֶׁר אֲחֹזֵן. וּרְחַמְתֵּי
את אֲשֶׁר אַרְחֵם: וּנְאָמֵר אֶל יְבַשֵּׁו
בַּי קְזִיק אֶדְנִי אֱלֹהִים צְבָאות. אֶל
יְכַלְמֵי בַּי מַבְקָשֵׁיךְ אֱלֹהִי יְשָׁרָאֵל:

סותחין הארון לשלה צבור —

אֲזִיחַלְה לְאָל. אֲחַלְה פָּנִיו.
אֲשָׁאָלָה מִמְּנוּ מַעֲנָה לְשׁוֹזָן:

Vor seinem versammelten Volke
will ich singen von seiner Macht
und Größe, und von meinen
Lippen strömt sein Lob nach
seinem Thun und Walten. Der
Mensch der ordnet die Gedanken,
das beredte Wort gibt ihm Gott
dazu! Herr, öffne du meine
Lippen, daß mein Mund ver-
künde deinen Ruhm! Mögen
die Worte meines Mundes in
Gnaden, Herr, vor dich gelan-
gen, und die Gedanken meines
Herzens in Gnaden, Herr, vor
dich, meinen Hirt und mein
Erlöser;

Am Sabbath wird anstatt

Meinem Könige opfern,
heigt vor Ihm redlich wandeln;
Seine Allmacht anerkennen, heigt
ihn mit Majestät umgürtten,
Ihn huldigen, und streife ich
das Götzenthum von mir, so
sendet Er, noch vor dem Tag
des Herrn, seinen Engel mir,
Seine Herrschaft zu zeigen. Er
kommet mit der Sendung die
Heuchelei vom Throne zu sto-
ßen, den Stolzen ihre Herrschaft
zu entwinden, ihr Haus zu
zerstören, daß es nimmermehr

מוספֶת לַיּוֹם א' דָרְהָה

אֲשֶׁר בְּקָהָל עַם. אֲשִׁירָה
עֹז. אֲבִיעָה רְגָנוֹת. בַּعַד
מִפְעָלִיו: לְאָדָם מַעֲרָכִי לְבָב.
וּמֵי מַעֲנָה לְשׁוֹן: יְיָ שְׁפָתִי
תִּפְתָּח וְפִי יִגְיד | תִּהְקַלְתָּךְ:
יְהִי לְرָצֹן אָמְרִי פִי וְהַגִּזּוֹן
לְבִי לְפָנֵיךְ יְיָ צְוִירִי וְגַזְאָלִי:

סונרין הארון — Man schließt die heil. Lade. — das untenstehende אהלה gesagt.

אַנְסִיבָה מֶלֶכִי. לְפָנֵינוּ
בְּהַתְהִקְבִּי. אָמֵץ בְּהַמְלִיכִי.
יְאֹזֵר עֹז וִימְלֹוד: אַלְיל
בְּהַשְׁלִיכִי. לְפָנֵינוּ בָא יוֹם
מֶלֶכִי. אִישׁ מֶלֶאכִי. יִשְׁלַח
וְאוֹ יִמְלֹוד: בְּבוֹאוֹ לְהַלּוֹד.
נִתּוֹשׁ חָנָף מִמְלֹוד. בִּירַת
גָּאִים בְּלִי מִלְוֹד. יִסְחַ לְבָל

Am Sabbath,

מיוקד מ' א' ב' כפול צלטני סמכות.

אהלה אלה. אֲשִׁירָה עֹז. אַסְפָּרָה כְּבָזָר. אַאֲפָרָפָפָ
מֶלֶכָה: אַשְׁגַּב לְפָזָל. אֲשֶׁר שָׁח וִסְפָּעָל. אֲנוֹהָה בִּי לוֹ יִאָתָה
מֶלֶכָה: בָּאָזוֹ נְצָח אַשְׁגָּן. בִּי צְבָאָוָ אָנָי. וְלִי נָאָה שִׁיחָה. גָּזָל
הַמְלֹודָה: בְּקָהָל אַבְשָׂרָה. בָּרְבָּעָם אַדְבָּרָה. לִמְיִ שָׁאת וַיְתַר עָתָה
וְלִמְיִ הַמְלֹודָה: גּוֹשְׁיִ גּוֹיִם. וּבָאוֹ מִמְלָכוֹת. רָאוֹ מַהְדָּהָה.
בְּמִזְחָה הַמְלֹודָה: גְּדָלוֹה אַפְּיִ. וְגַדְוָמְמָנוֹה יִמְחָדָה. וְאַל תִּתְּבָאָפָה

herrische. In meiner Mitte wird Er wandeln, erscheinen im Königsglanze, ich huldige Seiner Herrschaft und Er wird als König sich zeigen. Die Beherrscherin der Reiche (die Chaldäer) stürzt Er vom Throne, bringt Völker und Reiche in Verwirrung und zeigt sich als König. Das Verzeichniß der Begebenheiten, daß Buch deiner Geschichte öffne heute zu Gunsten der Unschuld, daß deine Vertrauten zur Herrschaft gelangen. Sie, die anderer Krone zu Boden getreten, auch durch Schmeichelworte gewonnen, sprach: ich bin Königin, wer will neben mir herrschen? Auch (Israel) die gebeugten Herzens sind, — sie erwarten am Tage des Gerichts ihr Recht — tritt und bindet sie mit Herrschermacht — bis einst nach tausend und tausend Jahren, der Schutz-Fels im Herrscherglanze als König sich zeigt. Sie, die dem Gözen huldigt, weshalb regiert sie? wer giebt ihr das

ימלוך. בתוציאי יהלוד.
בחופיעו למלך. במלכותו
מלך. ואו מלך: נברת
מלכות. במנרו מלכות.
גויים וממלכות. יהום והוא
מלך: גליון הליבות. בספר
טהילות. גל הימים לובות.
חוכיו למלך: דורך
נסיכות. בחנוין קויל בכנות.
דברה אני במלכות. ומי
יובל למלך: דכאי רוח
נמכות. מהפשי ביום דין
ובות. דשה בעול מלכות.
עד ציר ימלך: הלויד
מהליך. חמיש מאות הלק.
הרויר עד הימלך. בעז
מלך: הבל הממלך. על
מה מלך. הלאumi נמלך.

Am Sabbath.

בגער הפלוכה: זרכים בעת געשתה מצילה. התבעננו יחד.
למי נורקה מלוכה: גרך סים בים. בוגר נשש מאות רכב. ומהד
זעיל גבר. עוז במלוכה: האזינו רוזנים. אז וירגוז. הביטוי
חתה. ומאסוי מלוכה: הגידו כחו. לאטמים ודרשו. לזה יפתח.
שם הפלוכה: ונלחם ראשית. גוים ואבד. כי נשבע חי. בכפה
מלך: ניזלען בכל הזר. כי לא למד. מי נלחם בים. ועתה

Recht, sich zur Herrschaft zu drängen? Bevor ein König noch eingesetzt war, hat der ewig Lebende schon regiert, und wenn das Königthum von der Erde verschwindet wird Er allein regieren. Worauf trocket der Göze? auf seine königliche Herrscherrechte? Wie ein Sturmwind vorüberrascht wechselt seine Herrschaft. Wenn der Allreine einst das Gericht anordnet, wird Er die Uebermuthigen züchtigen, Vergeltung üben, und sich zeigen als König. Dem Uebermuth entwindet Er das Scepter, befestigt Seine Herrschaft, Ihm huldigen die Frommen, und Er herrscht über Alles. Er wird das Reich neu beleben durch Recht und Ordnung, und den Königstab mit Gerechtigkeit führen. Die tiefe Wunde und das lange Siechthum, zur Krankheit gesteigert, wird gesunden unter seiner Herrschaft. Jene lästige Reiche, die jeder Lust dienen, haben den herrlichen Tempel zerstört, der Stolz sollte

מוספֶת לַיּוֹם א' דָרְהָ
כִּי אֵין לְמַלְוֵד: וּמַלְפִנִי מֶלֶךְ
מֶלֶךְ. חַי מַקְפִנִים מֶלֶךְ. וְעַד
תְּכַלְלֵל מֶלֶךְ. הַוָא לְבָדוֹ
יְמַלְוֵד: וּמַה יָעוֹז מֶלֶךְ. בְּעוֹז
מִשְׁפָט מֶלֶךְ. וּכְעַבּוֹר סֻפָה
בְּהַלְךְ. יְחַלוֹף מֶמְלֹזֵד: וְזֶ
הַיִן בְּעַרְבָּו. יְאַחֲזֵוּ דָרְבָו.
וְרִימֵם בְּדָרְכָו. נְקַסֵּוּ יְעַט
עוֹז לְמַלְבָו. וּכְיִם בְּהַמְלִיכָו.
עַל פֶל יְמַלְוֵד: חַדְשֵׁו
מְלִוְכָה. כְּדַת וּכְהַלְכָה.
חוּטָר מִמְלָכָה. בְּמִישָׁוֹר
יְמַלְוֵד: חַוְבָשׂ אַרוֹכָה. וְאַרְךָ
יּוֹם מְבוֹכָה. חַתְלָה לְמַכָּה.
יְעַל בְּעַת יְמַלְוֵד: טֹרָח
מִלְכִיוֹת. עַזְבָּדִי מִשְׁכִיוֹת.
טְמָאוּ חַמְדָ שְׁכִיוֹת. בְּגָאוֹה

Am Sabbath.

מְלִוְכָה. זֶד עַל אַדְזָנוֹ. עַבְדָ יְוָשֵׁב גָּנְבָ. בְּזֹאת תְּרֵבָ אָרֶץ.
בְּשֹׁאת עַבְדָ מְלִוְכָה: זָרָע בְּרוּכִים. הַחֲרִימֵי אַרוֹרִים. כִּי גַּתְנֵ
קוֹל. לְאַדִיר בְּמְלִוְכָה: חַשְׁבָזֵן וּבָשָׁן. עַזְרָרוּ מִלְחָמָה. בְּלִי לְתַת
דָּרָךְ. לְצַבָּאות מְלִוְכָה: חַילָם נְשָׁמָה. וְאַרְצָם חַלְקָה. וּמַעַל
זְרוּעָם. נְפָלָה מְלִוְכָה: טְפֵשָׁו בְּנֵי בְּגָעָן. כִּי גַּכְרִים הָם. בְּאַדְמָת
בְּנֵי שָׁם. זָרָע מְלִוְכָה: טְבַחָם בְּזָנוֹן. עד פְנֵה אָרֶץ. לְפָנִי אַרְון

regieren; Gott aber wird zur Lauterkeit der Frommen, zu den Klagen, den Thränen, die mit den Wellen des Meeres untertauchten, sich wenden, und selbst über sie regieren. Ihr Geschick befehlen sie Ihm und hoffen auf Ihn und diesen Tag, daß Er komme die Herrschaft zu übernehmen. Sie erscheinen vor Ihm, die Pilger, den Engeln gleich, und huldigen Ihm einmuthig: der Herr wird regieren. Reibt Er auf die Sektirer, zerstört er die Eilande, dann steht fest Sein Thron, und Er wird regieren. Die Majestät Seiner Regierung, so wie die Heiligkeit Seiner Weltführung, wird dann, wie einst nach Vollendung seiner Schöpfung, allen sichtbar und Er wird regieren. Jede Erhöhung wird Er stürzen Berge und Hügel ebnen, jede Nation mit Dunkel umgeben; Er wird aber im Glanze Seiner Allmacht strahlen und herrschen. Den Himmel wird Er zusammenrollen, von Neuem dann entfalten — an diesem Tage ist es festgesetzt — und wird von Zion aus regieren. Heiden wan-

למלך: מהר ובירות ישאג
קיל בכירות.طبع צול
דכירות. יפז ובם ימלך: יהב
משליכים. עליו בני מלכים.
יום זה לו מחכים. בז יבזא
למלך: עברו מתקלים.
לפניו במלכים. יחד
מלךיכים יי' ימלך: בתים
בכתתו. أيام בהפתו. בס
מלךתו. יכון וימליך:
בבוד מלכותו. וקדוש
הליךתו. בגמרו מלאותו.
לעין כל ימלך: לכל גובה
יפיל. וחר וגבע ישפיל.
לכל אום יafil. וכאור
זרווע ימלך: לראי יקפייל.
וחדרשים יכפל. ליום זה
פוך הפיל. מצין למלך:

Am Sabbath.

הברית. אדורן המלוכה: ישב הרכזת. או הקשה לה. עירזה
בלי בצע. אפסי מלוכה: יה גלחם בס. צבא בל בצע. בן
יאבדו שאר. ולאל המלוכה: בארו בלגן. אשור גDEL. וחרף
אויד. בביר המלוכה: בליל אש חמם. בליל שטורים. ואז
ידעו כל. כי לאל המלוכה: לשחת קרע כל. בחשבו עלות
לשחק. וסר מנוי לבב אנטש. ורד המלוכה: לבנו הוושב. וכח

מוסף ליום א' דר"ה

ken, Stolze sind verwirrt, Uebermächtige gleiten, wenn der Allerhabene kommt die Herrschaft zu übernehmen. Die welche, die Menge zur Herrschaft krönten, werden die Menge verwerfen, wenn der König der Völker kommt die Herrschaft zu übernehmen. Die Fürsten der Völker werden dann zusammenentreten aus allen Völkern, das Wichtigste der Völker zu achten, um sie ihres Ortes herrschend zu lassen. Liebliche Lieder werden sie ihnen entgegen anstimmen, und dem geachtetesten der Völker ihre Herrschaft übertragen. Die scheußlichen Götzen, und den Bilderdienst werden sie verächtlich von sich werfen, daß sie nimmer mehr zur Herrschaft gelangen. Huldigt dem Gott der Götter, ihr Söhne der Großen, stimmet an Saitenspiel und Lobgesänge dem Herrn, der allein wird regieren. Er wird ausstrecken Seinen allmächtigen Arm, Seine Fürsten zu heben, Seine Schutzbefohlenen zu erhöhen und in Seiner Herrlichkeit zu residiren. Auf Seinem erhabenen Throne wird Seine Macht stets erhaben sich zeigen, Er wird thronen und herrschen. Er wird die Erde

מֶטֶן גָּזִים. הַמֶּלֶךְ נָאִים. מַעֲדֵי
מַתְנָאִים : גָּאָה בְּבָאוֹ
לְמֶלֶיךְ : מֶלֶכְוִי דְּנוֹיִם. נְטָלוּ
סְנוֹיִם. מֶלֶךְ הַגּוֹיִם. עַת אַתָּא
לְמֶלֶיךְ : נְדִיבִי עַמִּים יָאָסְפֵי
מְעַמִּים. נְשׂוֹא מְעַטֵּי עַמִּים.
אֶל מְקוּמֵם יְמֶלֶיךְ : נְגֻזָּן
גְּעִימִים. לְמוֹלָם | מְגֻעִימִים.
נְשָׁאָם | מְעַמְּמִים. עַלְיָהָם
לְמֶלֶיךְ : סְכּוֹת אַלְילִים. בֵּין
גְּקֹולִים. סְחוֹב בְּמוֹחָלִים.
יוֹשְׁלָכוּ בְּלִי לְמֶלֶיךְ : סָוד
אֶל אַלְילִים. הַבּוֹבְּנִי אַלְילִים.
שָׁאֵי זְמָרָה וְהַלְוָלִים. לְאַדְוָן
כִּי יְמֶלֶיךְ. עָזּוֹז יָד בְּהַשְּׁיאָוּ
לְהַרְיִים נְשִׁיאָוּ. עַמְוִיסִין
בְּנְשָׁאָוּ: יָעוֹז יְמֶלֶיךְ: עַל
רוֹם מְשִׁיאָוּ. יְדִיחָוּ
בְּנְשָׁאָוּ. עַל הַזָּד בְּסָאָוּ.

Am Sabbath.

אֶל הַקִּיר. לְמָרִים וּמְשָׁפֵיל. הַשְּׁלִים | מְלִיכָה: מְפָרָה צָאן לְטַבָּח
וְנַחֲבָנוּ עַלְילָות: בְּלִבְיוֹשׁ צָעִיר. רֹזְרָם הַמֶּלֶיךְ: מְכֹורִי בְּלֹא
הַזָּן. פְּדָויִי בְּלֹא כְּסָף. סְזָלוּ לְמַטָּה בְּמִים. לְבָבְהַמֶּלֶיךְ: נְמִבְרוֹ
יְוָנִים. לְבָנִי יְוָנִים. וּרְחָקִים | מְעַל גְּבוּל מֶלֶיךְ: נָאָרִי בְּרִית
וְדָת. וְהַמְּרִידָוּ עִם בָּאֵל. וּמְגָרִים בְּלֹא כָּחָ. מְכַהְנִי מֶלֶיךְ: שְׁעִיר

erschüttern, ihre Bewohner mit Schrecken heimsuchen, mit ihnen rechten und dann allein regieren. Dreimal wird Er das große Schosar blasen und Schrecken verbreiten, aus allen Enden der Erde werden sie kommen und Seinen Ruhm verbreiten, wenn Er regiert. Preis wird von der Erde aufsteigen, Verherrlichung aus den Meereswogen, Sanchzen aus Himmelshöhen; alles wird frohlocken, wenn Er regiert. Allen erschaffenen Wesen wird Er für ihre Wunden Balsam bereiten und alle werden den Preis anstimmen. Siehe! der Allgerechte regiert. Die Fürsten welche regiert haben, werden ihren Purpur wegwerfen, ihre Huldigung einstimmig bringen dem Herrn, wenn Er regiert. Seine Berufenen werden Ihm huldigen, in Seinen Wegen wandeln, aufrecht einhergehen, und

ישַׁב וַיְמִלּוֹךְ: פָּור תִּפְזֹר
אָרֶץ. בְּכָלְיוֹן וְחַרְצֵין. פָּח
בִּיּוֹשֵׁבֵי הָאָרֶץ. יְרִגְיוֹן וַיְמִלּוֹךְ:
פָּחָד שׁוֹפְרוֹת עֲרֵין. יְשָׁלֵש
וּבָסְיָרֵין. פָּאָר מִכְנֶת הָאָרֶץ.
יַעֲלוּ כִּי יַמְלֹךְ: צָבֵי מִהְדּוֹם
יַעַל וַיְאָדֵר מִשְׁעָל. צְהַל
מִשְׁמֵי מַעַל יַרְגְּנוּ כִּי יַמְלֹךְ:
צָבָאות כָּל פּוּעַל. לְצַלְעַם
יַרְטֵי תַּעַל. צְפִירָת פָּאָר
לְהַעַל. הַז לְצָדֵק יַמְלֹךְ:
קָצִינִים אֲשֶׁר מַלְכוּ. אֲדָרָת
יַשְׁלִיכּוּ. קֹול יִתְנוּ וַיַּמְלִיכּוּ.
לְאַדְרוֹן כִּי יַמְלֹךְ: קְרוֹאִים
יַמְלֹוכּוּ. וְאַחֲרֵיו יַהֲלוּכּוּ.
קוֹמְמִוִּית יַלְכּוּ. וּבְרָאָשָׁם

Am Sabbath.

הַתְּנִינִית. לְהַזְרָהוּ בַּצְדָּו. וַיְרִשּׁ בְּקֹול בְּכִי. חֶרְבָּ וַיְמִלּוּכָה: שְׁגַב
חָלֵק. הַיּוֹת גָּבֵר לְאַחֲיוֹ. וַיְעֹזֵר תִּסְזֹב. לִישְׁרוֹן מַלְוָכָה:
עֲשָׂה לְךָ בְּצִיּוֹן. שֵׁם נֹזְרוֹת. בְּאֹזֵת תְּצִלְחָה. בְּכַפְאָמַלְוָכָה:
עוֹזֵר וְדַקֵּץ. מִשְׁזֹשֵׁ בְּלָהָרֶץ. וְכָונֵן כְּסָאֵךְ. בְּקָרִית מַלְוָכָה:
פְּנֵי מָאוֹר לְבָנָה. וְחַטָּה תְּחַפֵּר. וַיְבּוֹשֵׁ עֻזְבָּרִימָוּ. בְּשָׁאתָה
מַלְוָכָה: פָּאָר עִיר יוֹסֵף. לְבָרָה פְּחַמָּה. וְגַלְהָ לְגַדְנָנוּ. בְּכֹזֶר
נַשְּׁמָר. לְסַחַף מַלְוָכָה: צָעָדוּ בְּמַיִּ שְׁעָל. צְפוּ בְּרוּחַ שְׁכָל. אֲנָה
יַגְּטַעַי. וַיִּקְבְּלוּ מַלְוָכָה: קִימְטוֹ שְׁעָרִי זְבוֹל. בֵּית עַזְלָמִים. כִּי

an ihrer Spitze wird Er regieren. Jenes verhüllte Geheimniß, dessen Lösung auf den heutigen Tag festgesetzt ist, hat seine bestimmte Zeit und Stunde; an Ihm wird Er Vergeltung üben und herrschen. Er, der treue Hirt, wird in Sturm und Unwetter von Seimon kommen und in Gilad herrschen. Die erhabenen Schinanim und das Chor der Unnennbaren, werden aus ihren Höhen Ihm Gesänge anstimmen, wenn Er regiert. Die Abgründe der Erde, das Heer der Himmel und der Geschöpfe zahlreiche Menge werden jauchzen: der Herr regiert. Heute wird der sonnige Thron, dessen Namen noch vor der Sonne war, und dessen Gestalt ist wie Sonnenaufgang, zu Seiner Regierung errichtet. Der Alles erhält, vom Sonnenaufgang bis zum Sonnenniedergang, wird das Volk, sündenrein wie Sonnenklarheit, erheben und über sie herrschen.

ימלוך: רֹא הַמִּכְמָן. לִיּוֹם
זֶה מִזְמָן. רְשָׁוֹם לְמוֹעֵד וּזְמָן.
וּבָרוּ נָוקֵס יַמְלֹךְ: רְוֹעָה
נְאָמֵן בְּבָאוֹ מִתְּיִמְן. רָוֶחֶת
יְסֻעִיר בְּתִימָן, בְּגָלָעֵד
יַמְלֹךְ: שְׁנָאָן עֲלֵיות. וּסְוָרֵד
פְּלִיאָיות. שִׁיר מִתְּלִזְוִית.
יְפָצָחוּ בַּיַּיִל יַמְלֹךְ: שְׁאָיוֹת
תְּחִתְּיוֹת. וְהַזָּד אֹתוֹת.
שְׁאוֹן הַמּוֹן בְּרִיוֹת. יְרִיעָה בַּיַּיִל
יַמְלֹךְ: תְּבִנָּה בְּסִמְשׁ. תְּוֹאָרוֹ
בְּצָאת הַשִּׁמְשׁ. בְּמַלְכָוָה
יַמְלֹךְ: תְּזִמְדָּק ^{Vorb.} מִמְּזִרְחָה
שִׁמְשׁ. וְעַד מִבּוֹאָת שִׁמְשׁ.
תְּמִהָּה בְּרָה בְּשִׁמְשׁ. יְרוּםָם
וַיַּמְלֹךְ:

Am Sabbath.

מִבְּגִינִים. שְׁבַתָּה מֶלֶכָה: קְדוֹשׁ יָבָא בָּם. לְעוֹלָמִים. וְאֹנוֹ יִשְׁאָיו
רָאשׁ. בְּחִדְשׁוֹ מֶלֶכָה: רְבָצָה עֲדִינָה. שְׁקָטָה מַאֲלָמָן. בַּיְ אַרְךָ
לְהָה. קִץ הַמֶּלֶכָה: רִיבָוּ מַזְשִׁיעִים. שְׁאוֹן אַדְרָמָדָז וּשְׂוִית עַל
אֲדוֹן. הַזָּד הַמֶּלֶכָה: שְׁוֹא שְׁנָא אַל. וְהַזָּא עַל לְשׂוֹנָנוֹ. בְּקַשׁ
אַמְתָה וְאַין. וּרְתָקָה מֶלֶכָה: שְׁדֵי הַסְּרָא אָזְן מַצְבָּאָה. וּרְיִיעָה לְהָה.
תְּרִיעָת מֶלֶכָה: תְּחִפּוֹר גָּאוֹת. תְּתַאֲזֵר עֹז. לְבָל יִשְׁתָּרָה. זָר
בְּמֶלֶכָה: תְּפֹזֵן תְּבָל. בַּיְ יִנְגָּעֵר וּרְשָׁעָה. וּשְׁם צָדָק לְרִגְלָיו.
וַיִּצְנֹזֵף מֶלֶכָה: תְּקוּם גָּזִים. תְּזִכְיִם לְאַמִּים. תְּשִׁבּוֹר מִטָּה רְשָׁעָה.

על בון נקונה לך יי' אלהינו לראות מהרה בתפארת עינך
להעיר גלילים מן הארץ והאלילים ברות יברתו. לתקון
עולים במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשםך להפנות אליך
כל רשי עיר. יברו וידעו כל יושבי תבל כי לך תברע כל
ברך תשבע כל לשון. לפניו יי' אלהינו יברעו ויפולו. ולכבוד
שםך יקר יתנו. ויקבלו כלם את עוז מלכותך. ותמלוך עליהם
מהרה לעוזם עוד. כי המלכות שלה היא. ועלוזלי עד תמלוך
בקבוד. בפתחם בתורתך יי'. מלוך לעוזם ועוד:

ונאמר לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יי' אלהיו עמו
וتروעת מלך בו: ונאמר ויהי ביום פלך בהחטאך ראי עם ייחד שבטי
ישראל: וברברי קדרש בתוכך אמר כי לני המלוכה ומושל בפונים: ונאמר
יי' מלך גאות לבש לבש יי' עוז החזיר אף תבון תבל בכל חפות: ונאמר
שאי שעירים ראייכם והפשאי פחה עילם ויבא מלך הקבود: מי זה מלך
הקבוד יי' עוזו ונבוד יי' גבוכ מלחה: שאוי שעירים ראייכם ויאו פחה
עלם ויבא מלך הקבוד: מי הוא זה מלך הקבור יי' צבאות הוא מלך הקבוד
סלה: ועל ידי עבדיך הרכאים בתוכך לאמר כה אמר יי' מלך ישראל ונואלו
יי' צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעד אין אלהים: ונאמר ונלו מושעים
בהר ציון לשפט את בר גשו והיה ליה הפלוכה: ונאמר והיה יי' למלך על
כל הארץ ביום שהוא יהיה יי' אחד ושמו אחד: ובתורתך בתוכך לאמר שפט
ישראל יי' אלהינו יי' אחד:

אלהינו ואלהי אבותינו מלוך על כל העוזם כלו בקבודך.
והפשא על-כל הארץ בירך. והוסף בהדר גאון עיך על-כל
יושבי תבל הארץ. וידע כל-פעיל כי אתה פעלתנו. ויבין כל
יצור כי אתה יצרתנו. ויאמר כל אשר נשמה באפו יי' אלהי
ישראל מלך וממלכותך בכל משלה: (א) אלהינו ואלהי
אבותינו ראה במנוחתנו קדשנו במצויך ותן חלכנו בתורתך.
שבינו מטויך ושפטנו בישועתך (ובנחלתנו יי' אלהינו באחורה

^a Sabbath. מושל הפלוכה: ^b Ober. תחליף אלילים. תישגב לבך. תקנא
נצח. יחד במלוכה: על כן נקוה וכו' Ober der Ewigkeits. ^c Sabbath.

מוסך ליום א' דראַה

וּבְרָצֹן שֶׁפֶת קָדֵשׁ וַיְנוּחוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שָׁמָּה). וְתָהָר לְבָנָיו לְעַבְדָּךְ בְּאֶתְחָת, בַּי אַתָּה אֱלֹהִים אֶתְחָת וְדָבָרְךָ אֶתְחָת וְקִים לְעֵד. בְּרוֹיךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. מִקְדָּשׁ (הַשְּׁבָתִי) יִשְׂרָאֵל וַיָּזֶם חִזְקָרֹן; וּמַוקְעֵן תְּשִׁירָת.

צְטָהָת לְין מַוקְעֵן.

תקיעה: שבריהם: תרוועה: תקיעה:

סְכָל חֲוֵילִים הוּם הָרָת עֲולָם וְסָמֶךְ פּוֹךְ.

Heute ist der Tag, da die Welt ward neu geboren; heute der Tag, da Gott stellet in's Gericht alle Schöpfungen der Welten! Sind wir Kinder? Sind wir Knechte? Sind wir Kinder, so erbarme du dich unser, wie ein Vater seiner Kinder sich erbarmet. Sind wir Knechte; — mit Aug' und Seele hängen wir an dir, bis daß du uns, Herr, begnadigest, und bringest an's Licht unser Recht, furchtbarer, heiliger Gott!

הַיּוֹם הַרְחָת עֲולָם. הַיּוֹם יִעְמִיד בְּמִשְׁפְּט. כָּל יִצְוָרִי עֲולָמִים. אָם כְּבָנִים. אָם כְּעָבָדִים: אָם כְּבָנִים רְחַמְנָיו כְּרָחָם אָב עַל בָּנִים. וְאָם כְּעָבָדִים עִינֵינוּ לְךָ תְּלוּוֹת עַד שְׂתַחַגְנוּ וַתּוֹצִיא בָּאוֹר מִשְׁפְּטָנוּ אִיּוֹם קָדוֹשׁ:

Am Sabbath wird in einigen Gemeinden nicht gesagt.

Das Regen unserer Lippen möge dir gefallen, hoher und erhabener Weltengott, daß du achtest, daß du schauest, daß du hörest, daß du horchest auf den Bassaunenschall und Klang, und empfangeßt in Barmherzigkeit unsere Huldigung!

אַרְשָׁת שְׁפָתִינוּ יִעַבְּרֵב לְפָנֵיךְ
אֶל רַם וְגַשְׁאָמְבִּין וְמַבִּיט מִאִזְנָיו
וּמַקְשִׁיב לְקוֹל תְּקִיעָתָנוּ וְתְקִבָּל
בְּרַחֲמִים וּבְרָצֹן סְדָר מִלְבָיזִתָּנוּ:

Am Sabbath wird anstatt das untenstehende Gebetet.

Am heutigen Tage, der zur Erinnerung der Schöpfungsgeschichte alle Jahre ein-

זָכָר תְּחִלָּת כָּל מַעַשׁ.
אֲשֶׁר בְּכָל שָׁנָה נָעַשׁ.

Am Sabbath.

וַיָּזֶם חִזְקָרֹן עַמְּקָמָיו אֶבֶן כָּפֹל צְלָמָיו סְמוּכוֹת.

*) אֲפָחָד בְּמַעַשֵּׁי אֲדָגָן בְּכָל עַת. אִינָּא בַּיּוֹם דִּין. קְבוֹאָי

gesetzt ist, wolltest Du, o Schöpfer, ihre Hoffnungen nicht zu Schanden werden lassen. Ist die Strafe für die That im Augenblitze des Zürnens beschlossen worden, so wolltest Du Allerhalter, um Deinetwillen Deine Geschöpfe erhalten. Das Andenken an die Schöpfung selbst, so wie an die Erstlinge und reifen Früchte der Schöpfung, wollest Du erwägen und zu Gunsten gedenken. Hast Du im Borne Unglück verhängt, o so gedenke den Bussfertigen ihre Bekehrung, die zur Sühne eingesetzt. Das Andenken der ersten Staubgeborenen, so wie seiner Nachkommen, die in der Thora verzeichnet stehen, die vermerkten frommen Werke wollest du dem zahlreichen Volke gedenken. Gedenke es denen, die um Versöhnung flehen, durch Gebet und Schofar ihre Thaten zu beschönigen. Was zum Andenken, o Allsehender, im Voraus in Deiner Thora für die künftigen Ge-

תוחלְתָם לִמְאָם. יַזַּר בֶּל
יַזְבּוֹר: תָּזְבַּחַת מֵעַשׂ. אָם
יַצְאָה בְּבָעָם. תָּזְמַךְ לִמְעָנָן
יַעֲשֵׂה. וַיַּצְוִירִים יַזְבּוֹר: זָכָר
שְׁמַפְרָאשִׁית. תָּבִוָּאת
רְאִשִּׁית. שָׂוָרֵשׁ בְּכּוֹר |
רְאִשִּׁית. יְרָא יַזְבּוֹר: שְׁצָר
חֲרִישִׁית. אָם חָרָר לְהַשִּׁית.
שְׁוַבָּחַ אֲשֶׁר הַשִּׁית.
לְשׁוֹבְבִים יַזְבּוֹר: זָכָרְרָאשׁ
עֲפָרוֹת. וְתוֹלְדוֹת אַסְפִּירוֹת.
רִישִׁים סְפָרוֹת. לְמִסְפָּר חֻולָּה
חֻולָּי יַזְבּוֹר: רֹזְבָּעַ מִסְפָּרוֹת.
מְחַנְנִי לְכִפְרוֹת. רַגְשׁ |
שְׁוַפְרוֹת. לְשִׁפְרָרָם יַזְבּוֹר:
זָכָר קְרִיאָת | סְפָר. אֲשֶׁר
גָּלְמִי שְׁפָר. קְצָבָ לוּ בְּסְפָר.

Am Sabbath.

לְיַקְרֹזָן: אַדְרוֹשׁ לְחַפּוֹן. אַחֲלָה לְרַחִים. אַחֲגָן לְמַקְלֵי. יּוֹם
לְיַקְרֹזָן: בְּכֹזָאי לְמִשְׁפָּט. בְּמַי אַשְׁעָן. וּמַי יַחֲפֵשׁ לֵי. אַדְקָן
לְיַקְרֹזָן: בְּאָבוֹת בְּטַחַתִּי. וּפְעָלָם אַכְלָתִי. וְהָם הַיּוּ לֵי. קָדָם
לְיַקְרֹזָן: נְבָרָה יְרוֹעָי. בְּשָׁח מְחַנִּי נָא. לְבָל יִמְחַנֵּי מְנִי. שָׁם וּזְבָרָזָן:
גָּבָר אָם יַעֲמֹד לְפָנָיו הַיּוֹעֵל. בְּעַת יִבְקַשׁ מְנִי. זְבוֹת לְזְבָרָזָן:
דִּצְתִּי בְּלוֹבָשׁ אַפְזָד. וְחַשּׁן הַמִּשְׁפָּט. אֲשֶׁר בָּם הַוַּחֲקָק שְׁמִי
לְזְבָרָזָן. דִּילָג בְּמִחְפָּתָה. עַד יַעֲצָר גְּנָתָה. בְּגַנְשָׁת זָר מְבָהָן. יַקְוִיד

schlechter festgestellt das wollest Du ihnen gedenken. Das Andenken dessen, (Noah) der in dem verderbtesten Zeitalter geborgen geblieben und fromm im Lichte des Herrn gewandelt, gedenke seinen Nachkommen, wenn Du der Erde zürnest. Laß das Recht derer, die sich drängen vor dem Urlicht bittend zu erscheinen, wie Sonnenlicht hervorgehen, und gedenke beim Rechten ihres Sündenschmuzes nicht. Das Andenken an die Führung jenes Morgenländers, (Abraham) den Du vom Morgen hervorleuchten liebstest, dessen Thaten wie die Sonne glänzen, gedenke im Verlauf der Jahre. Und ist seinen Nachkommen eine Strafe oder gar der Untergang zuerkannt, so gedenke seiner glänzenden Thaten ihnen zu Gunst. Das Andenken der Opfergeschichte zu Moriah, des Dunkelgehenden, (Isaak) wollest Du der, an allem Verdienst entblößten Gemeinde gedenken. Ist

מוסף ליום א' דריה

בכל דור ודור לזבזר: זכרון אם הזורת בספר. לבלתמי מצוא כופר. קיום זכרון זה ספר. לפניו זבזר: זכר צפון מזרדי אור. תמים דור באור. ציה בחר לאור. קניין זבזר: צפופים פנוי נאורים. משפטם מת לאור.athan רוע שאור. בריב כל זבזר: זכר פעלת אורחת. הערתה ממורה. פועלן זורחת. בקרוב שנים זבזר: פחה אם הזורת. פרחיו למורת. פלוולו יצרה. בעדים זבזר: זכר עקדת מורה. בהיות ראה. ערי ערים זעריה. סבוכו זבזר: עצב

Am Sabbath.

לזברון: הביתה אל. בעמידי לפניה. אין קרבן אנויש. קויל זברון: היש מי יסכל. ויישיב חמה. ויוחק לדורות. שמו זברון: ומ שונא בצע. ידבר ענו כי. ויען ויאמר עד. אדונ זברון: ובטלת חלב. יכפר בעדרינו. וכנגד שני עסרים. יעל זברון: עת ירא ויאמר. תהי ירכ כי. אשר בלב אלהיו. הוא זברון: זעק והשיב. חרב אל גדרנה. והושת לו בשמש. כס זברון: חביתי בעת עאר. לפותח וטמיטר. במשיב רוח להלך.

Schmerz und Weh über Israel verhängt, so rechne seine Gebete ihm zum Verdienst und gedenke sein zum Frommen. Wie Du ihm (Jakob) im Traume die Himmelsleiter, auf deren höchsten Staffel die Gottheit stand, symbolisch die Dienstbarkeit seiner Nachkommen unter vier Herrschäften und die Erlösung angekündet wollest Du auch uns gedenken. Sind seine Sprößlinge entartet, und üben sie Gräuel, so gedenke seines Bundes, und nimm sein Gebet an zu ihrer Errettung. Das Andenken der zwölf verzeichneten Stämme, Deinen Schwur und ihre Verbannung wollest Du zu ihrem Heile gedenken. Die willig die Pflichten Deiner Einheit auf sich nahmen, eilten oft sie abzustreifen, gedenke ihnen jedoch die Zerstörung des Tempels zu ihrer Sühne. Das Andenken der Urahnen, die Grundpfeiler der Nation, ihrer frommen Werke und Gebete gedachtest Du den Nachkömmlingen, um sie eisends aus Aegypten zu befreien; so auch wollest Du die

טְרִיהַ. אָם כֹּוֹאֶבֶה פּוֹרִיהַ.
 עֲתָרוֹלָרְאֵידַ. וּלְזֻכּוֹת יְזֻבּוֹרַ:
 זְכָר סָלָם חָלָם. וּעְלִיּוֹ
 מְחֻזּוֹלָם. שְׁרֵי אַרְבָּעַ וּעַלָּם.
 בּוֹ כְּמָאוֹ יְזֻבּוֹרַ: שְׁרִינִיו^ו
 בְּמִעְלָם. וַיֹּאמֶר לְגַעַלָּם.
 שִׁיחֹזְוּ יְעִילָם. בְּרִית לְזֻבּוֹרַ:
 זְכָר נְקוּבִי מְטוֹת. שְׁבוּעָות
 מְטוֹת. נְדִידּוֹת הַמְּטוֹת.
 לְאַמְצָם יְזֻבּוֹרַ: נְזִשְׁאֵי עֹזֶל
 מְטוֹת. אָם פְּצִין לְהַמְּטוֹת.
 נְפִצְין חִדר הַמְּטוֹת. לְכִפּוֹר
 יְזֻבּוֹרַ: זְכָר מְצִוִּיקִים. יְסֻוד
 מְיִצְקִים. מְפַעַלִים לְצִוְעִיקִים.
 בְּסִוּת חַשְׁ לְזֻבּוֹרַ: מְפִי
 יְזִגְלִים. אֲשֶׁר בְּסִוּת נְזָאָקִים.
 מְאָמֶר בְּרִית וְחִקִּים. דָּבָר

Am Sabbath.

אָבֹד מִזְבְּרוֹן: חַי לְרָאֹות בְּרִית. בְּדִבְרֵוֹ קְנָאתִי. בַּי עַזְבֵּעַם
 בְּרִית וְזִבְרוֹן: טָרֵם הִיה לִי. מְכֹפֵר פָּגִים. מְנַחָה הַזְּלָכָת. בְּשׂוֹחֵד
 לְזִבְרוֹן: טָנָף גְּרָד וּסְמִים. לְמַסֵּבָה חַדְרוֹי. דָם וּחַלֵב לְנִיחּוֹת.
 וְלַחַם הַפְּנִים לְזִבְרוֹן: יַצְגִּתִי עַל גְּחִילֵי רִיקָה. בַי לֹא אָלְמֵן. שְׁתִי
 לְזִבְרוֹן: יְה אָבְטֵח בָּה. וְלֹא בְנִירִיכִים. בַי הַם בְּקָרָר. וְלֹנְצָח
 שְׁמָךְ לְזִבְרוֹן: כָל אֶלְהָ סְמִכִינִי. וּרְחַמֵּךְ בְּקַשְׁתִי. לְוַיִּ הַם
 פְּטַחֵי. וְאַנְגִי לְזִבְרוֹן: בַי הַם בְּזַרְעוֹ. עֲדֵיךְ לֹא בָאוּ. רְזֵמְמֹתְךָ

מוסף ליום א' דר'ה

Verherrlichung der Nachkommen an der Binsensee, der Versicherung des Bundes und der heiligen Verheissung gedenken. Das Andenken der fröhern Opfer und der herrlichen Preisgesänge, gedenke denen, die jetzt Dank statt Farren Dir opfern. Zur Zeit (heute) da Nachsuchung in den Büchern gehalten, die verborgnen Thaten verlesen werden, gedenke jener herrlichen Brüder (Moses und Aaron) zu unserer Freisprechung. Das Andenken an die Herrlichkeit des Tempels, an den Ort, wo Deine Liebe thronte, die Cherubim lagerten, wollest Du uns in Jugendliebe gedenken. Auch den Tempel und liebli hen Gottesdienst wollest Du, Allmächtiger, gedenken. Das Andenken des Sohnes Nun (Josua) des Zephuniten Uri (Kaleb) gedenke, ihrer Thaten und ihres Preises willen. Gedenke die Weise der fröhern Richter, an das Zeichen zur Zeit der Weizenernte wo

קדשו יופור: זכר לין כפירים. ואמרי שפרים. למשלמי פרים. בשפה יופור: לעת בקור ספרים. סטרים | מספרים. לשני עפרים. לאדק יופור: זכר בכוד משכז. מקום הדוד שכז. קרוביים בו שכז. חסד נעורים יופור: כיור עם בן. ונעים קול הוכן. בביר ביום מוכן. לנגבונים יופור: זכר יליד נון. ומשפטו אורי אפנון. יברוי ברנוין. פלאם לופור: יוקש ברק השנוין. אם השלו' לתאנין. יקשיב תחנוין. חנוינו לופור: זכר טעם שופטים. ואות קציר

Am Sabbath

בפיהם. שמי לופרין: ליזם זה נבם. סכם חשבונות. תחלה ליטים. וראש לופרין: להקנא בו. כתוב עט לשמר. גליי ובהר. וידע לופרין: מות וחימ. שלום ומלחמות. אחירות ושבע. באים לופרין: מעלי נבר. ומספר צעריו. נשבחו מאנוש. ולאל | לופרין: נסתירה דרפי. מי יובל שית. לשוא נכתב לי. חמאת לופרין: גנד פני נבר. מעשייו יוכחו. ויענה בו בחשו. עד לופרין: שייח' מיטות אל. יחד כל בני איש.

das irrende Volk von seinem Irrthum geheilt wurde. Das Andenken an jene vier Richter, die das Volk für sein Unrecht straf-ten und die Weise wie sie das Recht gehandhabt, wollest Du gedenken. Das Andenken dessen, (David) der um jede Mitter-nacht sich aufräste um Dir Preisgesänge zu weihen, diese Gesänge wollest Du uns geden-ken. Der die verborgensten Thaten der Mitternacht sieht, sie mit Flammen beleuchtet, gedenke den Frommen zum Heile, daß sie Tag und Nacht sich Deiner Lehre widmen. Das Andenken an den Tempel, der der Sünden wegen zerstört wurde, wollest Du nimmer ge-denken. Und zürnest Du, wie zur Zeit der Sündfluth, die verderbte Erde zu zerstören, so gedenke des Monats Bul (des achten Monats) sich ihrer zu erbarmen. Du rechtest mit allen Geschöpfen, wägst und missest die Thaten, und wenn die

חטאים. טפש | שוטים. יחתל מלזבור: תורה ארבעת שפטים. אמרנו שונשפטים. טבע משפטים. אשר שם זיכור: זכר חצות לילה. ותודות משפטי לילה. חשך באישון לילה. נגנו למו זיכור: חקר מפרק לילה. גיה בלהב לילה. חוק הגה יומם ולילה. לניהם זיכור: זכר זה זבול. אשר בבצעי חוביל. זדונות סבoil. עוד בל זיכור: זעם כמוביל. אם יצאה לחוביל. זברון ירח בול. לחמלה זיכור: זכר ובין בל פועל. בכו ופלס יעל. ואם במדבר

Am Sabbath.

עוזרי פחת שבט פצאן לזברון: ^{Vorb.} סזגר דלת. בל | תמים בזעם. עד בא קאם. צאת לזברון: עשה פלא לחיים. לבל יהיו כמתים. היה אמתה. בקבר לזברון: עורף או בפועל. עורנו بلا פועל. הלא לנפלאותיך. פעש לזברון: פני אללים. בישבי נגים. מקשיב לנדריהם. בדת לזברון: פעלם לפניה. ושקרים אתך. אבלי לחם העצבים. בספר לזברון: צעי שעלי. מהבלים ברומים. להברית מגן.

Wage zum Nachtheil sich neigt,
wollest Du Deiner Gnade ge-
denken, und ihnen nicht nach
demselben Maassstab vergelten.
Die Bestimmung zum Leben,
wie lange einer noch leben, er-
wähnst Du mit dem Aus-
druck: zum Leben. Die zahllose
Menge der Geschöpfe, werden
heute wie eine Heerde ihm
vorgeführt, und eines jeden
wird nach Werth gedacht. Die
Bestimmung zur Armut oder
zum Reichthum, zur Noth oder
zum Ueberfluß, zur Schande
oder zum Ansehen, wird heute
beim Gericht bestimmt. Was
öffentliche oder heimlich, erbauet
oder zerstört, mangelhaft oder
vollkommen sein solle, wird
heute festgesetzt. Die Bestimmung,
wer auf Blumen wandeln, ein-
sam oder gesellig leben, wann
der Regen fallen, der Wind
wehen soll, wird heute bedacht

מוסוף ליום א' דר"ה

וְאָמַם בְּמִיעֵל. רַב חֶסֶד יִזְכֹּר: וְאָמַם טוֹב וְאָמַם רַע. אֲשֶׁר בָּזֶה יִאָרֶע. וְסַתּוֹ יִפְרַע. בְּסַאֲסָאָה מְלוּכּוֹר: זַכַּר הַחַיִּים. עַד כִּפְרָה הַמְּחִיִּים. הַזְּנוּ לְמֹות אָמַם לְחַיִּים. חַי חַי יִזְכֹּר: הַמְּזֹן שְׁאוֹן בְּרוֹאִים. יַעֲבָרְיוֹ לְפָנָיו בְּמַרְיָאִים. הַלָּא בְּמוֹרָאִים. לְכָל אָחָד יִזְכֹּר: זַכַּר הַלּוֹת וְעַשֶּׂר. בְּצֻוֹת וְחַשֶּׁר. דּוֹפִי וְגַם יִשְׁר. בְּהִינָּה יִזְכֹּר: דָבָר גָּלִי וְסַתָּר. בְּנִינּוֹת וְסַוְתָּר. הַיִּחְסָר וַיִּתְרָ. לְקַצֵּב יִזְכֹּר: זַכַּר גִּנְוִינִים לִיְשָׁב. בְּמַדְבָּר וְיִשְׁב. גַּשְׁמָ וְרוּחָ לִנְשָׁב. מְהִיוּם יִזְכֹּר: גַּרְזֵין לְהַקְשֵׁב.

Am Sabbath.

שְׁרֵשׁ וַיְפָרֹז. אַרְרוֹם בְּפַרְךָ. נְאָקוֹ וְגַנְיָשָׁעִי. בְּכָשָׁר הַרְבִּי קָדָם. הַוִּיחָק לִזְבָּרֹז: קָדָם בְּנִתָּה לְדוֹרוֹת. אַיִן בְּהָם חַפְצָז. חַלְפָתָם וְאַבְדָתָם. מְהִיוּת לִזְבָּרֹז: קַחְפָּחָה דַזְרָ מַאֲלָף. אַמְרִיךְ הַנְּחַלְתָּם. לְמַעַנְם בְּכָל דּוֹר. מַקְתָּה לִזְבָּרֹז: כִּם חַשְׁקָמָאָד. בְּכָלָת נְעוֹרִים. הַרְוִגִּיהָ נְעִנִּיהָ. פַּתָּה לִזְבָּרֹז: רָצָה אַתְּרִיךְ . בְּגִיא אַיִה וְצַלְמָוֹת. אַהֲבָת בְּלִילּוֹתִיהָ. פַּעַשׂ לִזְבָּרֹז: שְׁחַתוּ עַם זֶה. שְׁאַת שְׁמַצָּה בְּקִמְיָהָם. שֵׁם פֶּסֶל וְלֹא אָל. שְׁתַׁוְיִזְבָּרֹז: שְׁבָלוֹ בְּמַעַט נְגַע.

Der Du vorher bestimmst wann der Druck von dem Volke, das Seinen Namen führt, abgethan werden soll, erhöre sein Flehen am heutigen Tage des Bosau-nenblasens. Ist für Menschen oder für Vieh ein Unglück ver-hängt, so gedenke der Erde die heutigen Gebete des zahlreichen Volkes. Ob Wohlseilheit oder Theuerung, Anbau oder Bersio-rung sein soll wird heute für die Menschheit nach genauer Prüfung beim Gericht bestimmt.

מעם שמו חושב. גליות להשב. ביום תקע יזבור: זכר בהל וחימה. קרב ומלחמה. בקייע חימה. לחומת ים יזבור: באדם ובבהמה. מצור קול הומה. מהומה. בצחור כל הומה. לאדרמה יזבור: זכר אמונה ושקר. אוזן שיח וסקר. אוזת פקחת בקר. לרגעים יזבור: אם לוזל אם ליוקר. או לטעות או לעקר. אנווש בדקדוק ותקרא. למשפט יזבור:

אפקה זכר מעשה עולם ופוקד כל יצורי הארץ. לפניך נבלו כל פעולות והטון ונסתירות שפבראשית: אין שכחה לפניך כבזק. ואין נסתיר מנגד עיניך. אפקה זכר את כל הפעול. וכן כל היצור לא בכחד מפק. הכל גליוי וידוע לפניך כי אלהינו. צופה ומבטיח עד סוף כל הדורות. כי חכמיה חוק זכרון להפקד כל רוח ונפש. להזכיר מעשים רבים וחתון בריות לאין תכלית. בראשית בזאת הודעת. ומלאכים אותו גלית. זה ניימת תחלת מעשיך זכרון ליום ראשון. כי חוק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: ועל הסדרונות בו יאטר איזו לחרב. ואיזו לרעב. ואיזו לשבע.

Am Sabbath.

לויליקם בפרץ. מעזרך שביעיה. וברית לזברון: תעבת מאי. עדת בל-לאמים. חשכתנו מכם עדות לזברון: תמיר בסוף נמאם. דזור נשכח קחף. קגנו שנית. כי שבחנו מזברון: תר איש תם. במני ערעו יבנה. שבל ידי. לאזות וזברון: ^{Vorb.} תרפק משול אחים. בשעושע ילך ובז יקיר. תלא בכורי הוא. מקפת לזברון:

אתה זכר ober der Linie.

יבריאות בו יפקדו, להונאים ולפתיות. מי לא גפקד בהזים זהה, כי זכר כל היצור לפניו בא. מעשה איש ופקחתו. נעלילות מצער נבר. מחשבות אדם ותחבוליחו ויצרי מעלי איש. אשרי איש | שלא ישכח. וכן אדם יתאפע בך. כי דורך לעולם לא יפשלו. ולא יפלטו לנץ' כל החוסים בך. כי זכר כל הטעשים לפניהך בא ואזה דורך מעשה גלים: ונס | את נח באחבה זכרת. ותפקדתו בדבר ישועה וرحمים. בתקיאך ארת מ' הטቢל לשחת כל בשר מפני רעה משליהם. על בן זברונו בא לפניהך יי' אלהינו. להרבות זרעו בעשרות פבל. וצאנצאיו בחול הים. בכתוב בחרותיך ויזכור אליהם רוח על הארץ וישבו הרים: ונאמר ונשמע אליהם | את נאחים נזبور אליהם את בריתו את אברם את יצחק ואת יעקב: ונאמר זכרתך את בריתך יעקב. ואף את בריתך יצחק. ואף את בריתך אברם אזכור ונארץ אזכור: ובדברי קדשך כתוב אמר. זכר עשה לנפלאותיו חfine זרחים יי': ונאמר. טנוף נתן ליראו יזכור לעולם בריתו: ונאמר זינbor לדם בריתו ניגחם הרבה חסדייו: ועל ידי עבדיך הביבאים כתוב לאמר. הלוך זקראת פconi ירושלים לאמר. פה אמר יי' זכרתך לך מסדר נעריך אברם כלולותיך לכתך אחבי בטהר הארץ לא זרעה: ונאמר זכרתך אני את בריתך אווחך פימי נעריך נקיותך לך ברית עולם: ונאמר. הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשיותם כי מפי נברינו פ' זכור אוקלני עוד על בן חמיה מי לו רחם ארכמפני נאם יי':

אלְهֵינוּ וְאֱלֹהִי אֲבֹתֵינוּ זָקְרָנוּ בָזְקָרָן טוֹב לְפָנֵיך וַיַּקְרָנוּ בַפְקִידָת יִשְׁוּעָה וַרְחָמִים מִשְׁמֵי קָדָם וַיָּכֹר לְנוּ יי' אֱלֹהֵינוּ אֶת הַבְּرִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת הַשְׁבּוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבָּעָת לְאָבָרָם אֲבִינוּ בְהָר הַמִּדְיָה. וַתַּרְאָה לְפָנֵיך עֲקָדָה שְׁעַקָּר אָבָרָם אֲבִינוּ אֶת יִצְחָק בֶּן עַל גַּב הַמִּזְבֵּחַ וַיַּכְבֵּשׂ רַחֲמִים לְעֵשׂוֹת רַצְוֹנָך בְּלִכְבֵּב שְׁלִימָן יְכַבְּשֵׂי רַחֲמִיך אֶת בָּعֵסֶך מַעַלְינָנו וַיַּטְוֹבֵך הַגְּדוֹלָל יִשּׁוּב חָרוֹן אָפָך מַעַטָך וַמְעִירָך וַמְפַחַלָתָך. וַקִּים לְנוּ יי' אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שְׁהַבְּטָחָנו בַתְּרִתְחָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדָך מִפְּנֵי כְבֻזָּדָך בָּאָמוּר: זְכָרָתִיכ לָהֶם בְּרִית רָאשָׁונִים אֲשֶׁר הָזָאתִי אַתָּם מִארְץ

מִצְרַיִם לְעֵינֵי הָגּוֹזִים לְהִזְוֹת לָהֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יי':^{*)} בַּי זָכָר
בְּלַהֲפַשְׁבָּחוֹת אַפְתָה הַוָּא מַעוֹלָם וְאֵין שְׁבָחָה לְפָנֵי בְּסָא בְּבָזָקָה.
וּעֲקָדָת יַעֲקֹב לְזָרְעוֹ הַיּוֹם בְּרַחֲמִים תִּזְבֹּזֶר: בְּרוֹךְ אַפְתָה יי'
זָכָר הַבְּרִית:

ומוקען חשות. ינטנו לין מוקען.

תקיעה: שברים: תרעה: תקיעת:

סִקְסָל לְוָמְלִיכִים הַיּוֹם הַרְחָתָן עַולְם וְסִטְעָן סְזָזָל.

הַיּוֹם הַרְחָתָן עַולְם. הַיּוֹם יַעֲמִיד בְּמִשְׁפָט.
בְּלַיְצָרִי עַזְלָמִים. אִם בְּבָנִים. אִם כְּעָבָדִים: אִם
בְּבָנִים רַחֲמָנוּ בְּרַחְםָם אָב עַל בָּנִים. וְאִם כְּעָבָדִים
עַינֵינוּ לְהַתְּלִיזָת. עַד שְׂתַחַנָנו וְתֹצִיאָה כָּאוֹר
מִשְׁפְטָנו אִיּוֹם קְדוֹשָׁה:

Am Sabbath wird in einigen Gemeinden nicht gesagt.

אַרְשָׁת שְׁפָתִינוּ יְעַרְבָ לְפָנֵיךְ אֶל רַם וְגַשָּׁא. מִבֵּין וּמִבֵּית
מְאַזִין וּמִקְשֵיב לְקוֹל תְּקִיעָתָנו וּתְקִבָּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצּוֹן סְדָר
זְבָרְזָנוֹתִינוּ:

^{*)} כתיט גלים עילס פומליים כלע פזינו זס צטיטים לילון סקדס.
זכור ברית אברם ועקדת יצחק. והשב שבות אהלי יעקב וחושענו
למען שמק: אותן ברית ביני ובינך אבינו. למי החותמת הברנאנאי אם בברשותנו.
ברפת ברית חזחלפונ. זכור ואל-פרבר בריתך אתנו. ושוב ברחמים על-שארית
ישראל וחושענו למען שמק: ורחתיך זכור להלבען בשלהן אדים. הפט לבירות
בקניך נא חפסום. קול יעקב איש תם הקטע. זכור עדתך קנית קדים: והשב
טפי אהליך עד פינך ובין ידייך. נא קטע לאות למשמרת לעבדיך. חיק
הרוש דמים שפכו דמי חסדייך. זכור ורחתיך יי' ותחסדייך: ושוב. הרוש דמים
דונ דיננו. השב שבעתים אל-חיק מטעינו. חם נמברנו ולא בעסק פרנוי זקוף
מקדשך בסבבם לעיניינו. והשב שבות אהלי יעקב וחושענו למען שמק:

Am Sabbath wird anstatt **אֲשֶׁר** das untenstehende gesagt.

אֲשֶׁר Ich will meine Erkenntniß vom Recht erweitern und meinem Schöpfer Gerechtigkeit widerfahren lassen; ich will auffordern zum Recht mit lauter Stimme wie Posaunenruf. Niemand ruft an die Gerechtigkeit, keiner strebt nach Gerechtigkeit. Ich rufe, verstärkt vom Schall des Schofars: Höret auf Gerechtigkeit. Ich habe mein Inneres geprüft, meine Erkenntniß ist sehr erweitert, verstehe die Bedeutung des Teruah, was in der Stimme des Schofars liegt. Ich stürme herein und versöhne meinen Schöpfer, er stärkt meinen Arm durch die Macht der Stimme des Schofars. Ich näherte mich dem Tage des Gerichts, mein Recht zu erstreiten; da wird mein Recht offenbart durch die Stimme des Schofars. Ist mein Urtheil gefällt nach Recht, bin ich schuldig befunden, so kann mein

אֲשֶׁר דָעֵי בְצָדָקָה. תָתַתְ
לְפֹעָלֵי צָדָקָה. אֲשֶׁרֶת
מִשְׁפְּטֵי צָדָקָה. קֹול וְלִהְרִים
בְּשׁוֹפֶר: אֵין קוֹרֵא בְצָדָקָה.
רוֹדֵף צָדָקָה. אֲקָרְא
שְׁמֻעה צָדָקָה. בְּקוֹל בְּלִיל
בְּשׁוֹפֶר: בְּנִתֵּי בְמִדְעֵי:
לִמְרֹחֹק שְׁאת דָעֵי. בְּטַוִּי
תְּרוּעָה בִּידְעֵי. בְּקוֹל מַתָּן
שׁוֹפֵר: בּוֹ בְּהִרְיעֵי. אַרְצָה
לִירּוּעֵי. בְּאַמְצּוֹ זְרוּעֵי. בְּקוֹל
כְּחֵשׁוֹפֶר: גְּשַׁתִּי בַּיּוֹם הַיּוֹם.
לְהַתּוֹבֵחַ בַּהֲדֵין. גּוֹלָה עֹזֶם
הַדֵּין. בְּקוֹל קְפָאוֹן שׁוֹפֵר:
גּוֹרָת דָת וְדֵין. אִם חִיבְתִּי.

Am Sabbath.

מיוקד כ"ס א"ב כפלו צלטני סמלוחות.

*) אֲנוֹסָה לְעֹזֶרֶת. אֲמָצָא גְּנָדֵי. אֶל קְרוֹזֵב לִי. בְּעַת קְרָאֵי
 בְּקוֹל: אֲשֶׁר בְּעַדְתָּאֵל. בְּקָרְבֵי גְּנָבָה. וְפֵה בְּמִקְדָּשׁ מַעַט. אֲצִפְצָפָה
 לוּ בְּקוֹל: בְּקָרְבֵי דְּרַשְׁבָנִי. שֶׁה סְזִוְרָה אָנִי. גְּגָנָרְתִּי וְגְנָאַלְמָתִי. בְּלִי
 לִהְרִים קוֹל: בְּאָמָור גּוֹזֵן. גְּדָחָה הִיא. שְׂזָמְרָה וְצָלָה. לֹא יִשְׁאָגֵן
 בְּקוֹל: גְּלַתִּי שִׁיחַ בְּחַקְיוֹ. וְחַבֵּי עַרְבָּה. הַטָּה אָזְזֵן וְשָׁתָה. הַשְּׁמִיעָנִי
 אֶת קוֹלְךָ קוֹל: בְּזִי וּבְרָחָ מַפִּי. בְּעוֹפֵר עַל הַרִּי בְּתָרָה. בְּבָקְשׁוֹן הַתָּוֹתָה.
 בְּמִשְׁבְּנָזָתִי וְאֵין קוֹל: דְּלִגְמָבְתָר לְבָתָר. הַשִּׁיבָהוּ אַלְיִי.
 אַלְיִי יִשְׁאָסְגִּינִי. עַקְבָּשְׁמָעָה בְּסֹולָה: הַדוֹּזֵשׁ טֹבָה לָמוֹ. וְרָאָה

Gebet das strafende Erkenntniß zurück noch halten, das Gebet neben Schofarschall. Fürsorgendes Heilmittel vor der Wunde, und eine Heilung selbst ist die Stimme des Schofar. Wer gezwungen ist zur Dienstbarkeit für fremdartigen Lohn, dem verkündet die Freiheit, die für alle bestimmt ist, die verkündende Stimme des Schofars. Wer im Laster versangen ist, den die Strafe schon ereilt, er wird durch Buße wieder frei, ihm verhilft zur Demuth die Stimme des Schofars. Hat auch der Feind schon über ihn triumphirt, ihn zum Falle gebracht, die Tugend bemächtigt sich rasch seiner wie des Schofars Schall schnell hinfährt. Wie Schofars Ton rasch eindringt und verschwindet, ist eine mahnende Stimme oft hinreichend die Leidenschaften aus dem Menschen zu verscheuchen.

בְּהִין, גָּרוֹנִי יַעֲבֶב מַזְדָּע הַיּוֹן.
 בְּקֹול עַם שׁוֹפֵר: דָּרוֹשׁ
 וְהַעַל רְמִיהָ. לְפָנִי טְרִיהָ.
 דְּעַת לְטְרוֹנִיהָ. קֹול חֹבֵשׁ |
 שׁוֹפֵר: דְּחִי לְכָרִיהָ. בְּעֵד
 נְכָרִיהָ. דָּרוֹר לְכָל בְּרִיהָ.
 בְּקֹול הַעֲבָרָת שׁוֹפֵר:
 הַיְכָשֵׁל בְּנָאָפִיהָ. בְּזֹרֶת
 גְּפִיהָ. הַוִּצְנָג בְּרִיב צְפוֹת.
 בְּקֹול חָרְדָת שׁוֹפֵר: הַיְעַנְשׂ
 בְּאָפּוֹת. וַשְּׁבַת הַיּוֹת חָפּוֹת.
 הַזְּעִילָז לְבָב פְּסֹוףָ. בְּקֹול
 שׁוֹפֵר: וְאַם שֹׂוד יַעֲלוֹז וּבְהִין
 יַלְיוֹז. וְצָדָק יַרְוִיז לְאָחֹזָו.
 בְּקֹול חִיל שׁוֹפֵר: וּבְמַזְמָן
 מְכֻנִים בָּזָו. וּמְזַכִּיא בָּזָו. וּבְנָזָן
 מְנֻזִּיאוֹז. בְּקֹול רֹוח שׁוֹפֵר:

Am Sabbath.

שָׁה מֹרִיה. אַלְמַסְפִּיהוּ יְהִי צְדָק. לְלָא שְׁמַעַה בְּקֹול: הַסְרָמָחָלָק. יְדִים שְׁעִירֹות. הַזְּנָה בַתְחָנוֹנִים. בַּי לְקָה בְּקֹול: הַזְּשָׁע. אֲשֶׁר לְאָתְשָׁבָח עֲדֹות. וּמְפִי זְרָעָז. לְאָיְסוֹף קֹול: וְחוֹזֵי וּמְלִיצֵי. דָם בְּנֵי אֲמִי. וְאוֹגָהָרָבָי. לְמַעַן אֲשְׁמַע קֹול: וְעַל מְשֻׁמְרָתָם. יַעֲמֹדוּ וַיַּעֲקֹבּוּ. וְגַל לְהַמְסֹדָה. וְהָוָא יַעֲנֶם בְּקֹול: זֶה חַמְקָמָפְנִי. אֲסֹבֶב נַאֲבָקָשָׁנָה. בְכָל מִקּוֹם הַוָּא. אֲנָה אֲשָׁא קֹול: יַלְרַדוּדִי לְמַטָּה. אֲדִיר בְּמַרְום. מֶלֶא בָּל הָאָרְצָה בְּבּוֹדוֹ. לְמַעַלָּה כּוֹרָאים

„So einfach auch des Schofars Ton ist, er ist vor allen Tönen für alle Gemeinden festgesetzt. Unter allen Tagen des Jahres hat der Ewiglebende den heutigen Tag ausgezeichnet, festgesetzt für Israel, an ihm einst das Schofar ihrer Befreiung erschallen zu lassen. Sein Vorzug ist noch hervorhebender, am Tage des Schofarblasens werden die Sünden des ganzen Jahres vernichtet. Der Allreine wendet sich zu ihnen, wenn sie ablassen von ihren Frevelthaten und ihren Sündenschmieden; Er heilt ihre Wunden, durch Gebet und Schofar. Einst werden durch

זה מבל קולות. אשר במקהילות. זקן לקהילות. קול תקע שופר: זוממי עקלקלות. מהיזיבי סקלילות. עז בנדיע מקלות. בקהל שמע שופר: חי מבל שנה. יום זה שנה. חקוק לשושנה. לקהל חרות שופר: חבתנו משנה. שנייה בראשונה. חטא כל השנה. דחוות בקהל שופר: טבע ברכות תשע. מיל שופרות תשע. טהור מהם ישע. בקהל דת שופר: טנת צחוני רישע. בשובם | מפשע. טריתם תשעשע. בקהל שני שופר: יוטב משור פר. וmaiil

Am Sabbath.

בקoil: תלי מים. אשר בם שבילו. דברו תמיינה לא ראיינו. يولתי קoil: חפשתי יטימן הייש. ואמרו אין. גדם תהו עת. בעטני בקהל: טהור דלאן. הרים ו עבר. ומטעון הר מזר. אז נתן קoil: ממאתך ירידות. שכנו ועלה. ליום כסא יבא. באני קoil: יקלתי בעיניו. ונלווה לי בשבי. עמו אנבי. אז הבטיחי בקהל: ירד לשגער. ושם בם בעילם. השמייע בארי. ובנחת קoil: בלה מגי דזוב. בהתרפה מפלאתה. חק במקה בת. ויעבר קoil: כבש

den schmetternden Schall der Posaune die Erde erzittern, Städte sich senken, sämmtliche Freyler-Rotten in Verwirrung gerathen, ganze Ortschaften sich entsetzen, Nationen wie im Sturmwind weggeführt werden beim Stürmen des Schofar. Die Gottesverehrer aber werden in Ruhe verbleiben, ihnen wird des Schofar Stimme ein gutes Zeichen verheißen, daß die Zeit des Friedens wiederkehrt. Seine Verächter werden untergehen, seine Treulosen aufgerieben werden und die Widerspenstigen versinken. Des Schofars Stimme wird

המשפר. יום המספר. לךוֹחַ חדוֹשׁ שׂופֶר: יְקַשׁ יוֹפֶר. וּסְטוֹן יְחַפֶר. יְזָשֶר לְבִי יְשָׁפֶר. בְּקוֹל שְׁפִיר שׂוֹפֶר: בְּעַת הֵם תּוֹקֻעים. נֵיא מְבָקִיעִים. כְּרָכִים מְשִׁיכִיעִים. בְּקוֹל שָׁאוֹן שׂוֹפֶר: בְּלַהֲמוֹן מְרִיעִים. בְּחִיל מְתַרוּעִיעִים. כָּול כְּאָשֶר הֵם מְתַרְיִיעִים. יְרִיעַכְשׂוֹפֶר: לְקוֹלוֹ בְּיוֹחָשֶׁב יְוַבָּעַת בְּלַמְזַשֶּׁב. לְאַמִּים בְּסָעַר יְגַשֶּׁב. בְּקוֹל סָעַרת שׂוֹפֶר: לְיוֹדָעִיו יוֹשֶׁב. לְאוֹת טֹוב יְתַחַשֶּׁב. לְעַת יְתִישֶׁב. בְּקוֹל טָעַם שׂוֹפֶר: מְוֹאָסִיו לְהַבְּקִיעַ. בְּזָנְדִיוֹ לְקַעְקָעַ. מְזָרְדִיוֹ לְהַשְּׁקִיעַ.

Am Sabbath.

לֵי. אַרְבָּעָה רָאשֵי גָּמָר. וְגַם אָנִי בְּהַזְׂדִּיות | סָלָה. אַשְׁמִיעַ לוֹ קֹול: לְתִיתְתַּקְנָה. אָז מְכַר אָרְצִין. מֵי לִי בְּשָׁמִים. אָז הַרִּימָה קֹול: לְאֱלֹהִי יְשָׁעִי. מְשַׁבֵּי בְּרִזְל שְׁוֹעָתִי. וּמְרַגֵּל עַב טִיט. הַצְּרָחָתִי בְּקוֹל: מִדְתַּקְצִי. לֹא הַזְׂדִּיעַנִּי. מַתִּי בְּאָרְצִי. תֹּזֶר יְשִׁמְיעַ קֹול: מִיּוֹדָעַ סְפָר. חֲתָם קְצִי. לְבַל דַת צָוִוי. עַת יְשָׁאוֹי קֹול: נָא הַבְּטַח וַרְאָה. עֲנֵנִי וּמְרַדִּי. אֵין לִי מְבִיר. לִמֵּי אָשָׁא קֹול: גַּעַח אֲקָנָה. בַּי לֹא יִפְלֶל דָבָר. מַפְקַשְׁבִּי דַמְמָה וּקֹול: שֹׁוֹשׁ יְשִׁיט.

Schrecken verbreiten, Nationen zittern machen, in die Lust sie treiben. Mauern werden zerstört werden, Kriegesheere in Zerrüttung gerathen; ein Toben wird gehört werden wie rauschende Fluthen. Als auf Sinai Gott seinen Bertauten das Geheimniß Seiner Lehre offenbarte, wurde der Schluß der Offenbarung durch einen anhaltenden Ton vom Schofar bezeichnet. So auch wird der geheimnisvolle Tag der Erlösung, wenn Gott ihn zur Freude und Wonne Seinem Volke offenbaren wird, durch die Stimme des Schofars verkünden. Die Sünden werden verlöschet, die Knechtschaft wird aufgehoben werden, das Eigenthum wird an seinen Eig-

מוספֵף לַיּוֹם א' דָרְתָה
בְּקוֹל חִזּוֹק שׁוֹפֵר: מְאַרְיךָ
בְּהַתְקָעָה, מְקַצֵּר בְּהַבְקָעָה.
מְרִיעָה וְתוֹקָעָה, בְּקוֹל שְׁלוֹשָׁה
שׁוֹפֵר: נֹתֵן אִימּוֹת, מְחַפֵּין
אִמּוֹת, נֹסֵן נֹזָאמּוֹת. בְּקוֹל
בּוֹדֶךָ שׁוֹפֵר: נֹתֵן חֻזּוֹמּוֹת.
מְשִׁבְית מְלָחְמוֹת, נֹזֵם
בְּהַמּוֹת, קֹול שָׁאָגָן שׁוֹפֵר:
סּוֹדוֹן כְּנֶלֶת, קְסִין לְסִנְלֶת.
סִים וּמְגַלָּה, בְּקוֹל הַלּוֹד
שׁוֹפֵר: סּוֹד יוֹם נְאָלָה.
בְּחַסְפּוֹלְדָגְלָה, שְׁשִׁוּזָנוֹגְלָה.
קֹול יִשְׁמִיעָה שׁוֹפֵר: עַשְׂרוֹת
דוֹחָה, עוֹנֵג מְדָחָה. עֲבָרוֹת
מְמָחָה, בְּקוֹל צָרָח שׁוֹפֵר:
עֲנוֹנוֹת מְזָחָה, עֲבָהוֹת
מְאָחָה, עֲבָודוֹת מְגַחָּה. קֹול

Am Sabbath.

לְבִי בְּקָרְבִּי. בְּשָׁמְעֵי דְזֹדי דְזֹפקָה. עַל פְּתַחִי קֹול: סָלָה יִשְׁיָמָנִי
 בְּחוֹזֶתֶם עַל לְבִבִּי. בְּאוֹזֶה פְּחַת הַתְּפִפּוֹת. עַזְבָּרְגִּי בְּקוֹל:
 עַל יִתְפְּגִי אַל. עַל בְּלָבְלָבָן. בְּעַכְבָּרִי. בְּחוֹזֶב תְּפִתְהַקְוָל:
 עַל כָּל אֱלֹהִים מָאָד נְתַעַלְתִּחְתָּ. נְצָח תְּתַעַלְתָה בְּתְּרוּעָת קֹול: פְּעָה
 מְפָדָר. צְפּוֹר מְמַצְרִים. וַיּוֹנֵה הַשְׁמִיעָה. מְאַשְׁוֹר קֹול: פְּקֹוד
 צְפּוֹר בִּתְהָ. דְּרוֹשָׁה יְוָנָת אָלָם. תְּקָעָה לְמֹזְבָּשָׁפֵר. וְשָׁרָק לְמֹזְבָּקָוְל:
 צְוָה חֲקִים מְפִי. לְבָל יְעֻופָה כְּפָשָׁר. לְבָל יְבָנָה. מְשִׁמְעֵי קֹול:

ner wieder zurück fallen. Das Reich Seir wird zerstört und verwüstet, seine Verbrechen gerügt werden; Seine Stadthore werden versinken und zerstört werden, und die Vornehmen und Geringe erzittern von den schmetternden Posaunen. Ein Vorzeichen ist in der Geschichte verzeichnet von den dreihundert Posaunen, (bei Gidean) wo ein allgemeiner Jammer sich durch ganz Midjan verbreitete, untermischt vom Schofarschall. Das Heer des Bebaoth (Israel) stimmte Danklieder an, als es die Wunderthaten sah, die sein Schöpfer für es gethan; Schofars Stimme stimmte drein. Dreimal wiederholend blasen wir heute das Schofar; auch das Losungszeichen unserer Befreiung, wird einst auch durch dreimaliges Posannenblasen

חציר שופר: פג'ר והסער.
ממלכות שעיר. פשעה
תעיר. בקול קולות שופר.
פתחה העיר פשקי עותם בעיר.
פחד רב וצעיר. מקול הרים
שופר. ציון רמו אורות.
שופרות שלש מאות. צוחה
במدين דאות. בקול שתוף
שופר. צפצפו צבאות.
בשער פלאות. צור בעש
נפלאות. בקול ערב שופר:
קול חלשה בארכחה חלה.
קולות מתן שלשה. קולות
בנתנו בשופר: קרן
משלה. היום לזכור
אשרלה. קרו ואוד שלשה.
בקול עתוד שופר: רחשת

Am Sabbath:

ארזפה אלמד. ועיני למורי. בא ציר מדבר. ואל משיבוז בקול;
קרב קץ. בא עת משפט. קם מליץ יושר. להתחנן בקול: קדש
חודש. ויהיכן מועד. ואתקע בשופר. ויענה לי בקול: רגש
מקבר. צוחה מסלע בתה יבשי עצם. מעפר קול: ראו נס
בחרים. וקול שופר בארי. להשמיע רגע. מדמיימי קול: שנג לב
הוותל. עוד בל יטנו. בלי להכפיד אוזן. משמע קול: שוכב לי
בקדים. זאת מושקה. אשר בה עלפתני. בלפידים וקול: תבינה

geschehen. Ich siehe zum Allerhöchsten, richte meine Augen hoffend auf Ihn; o möchten sie es doch sehen, wie unsere Verstreuten wieder gesammelt werden durch die Stimme des Schofar. Wieder wirst Du Dich aufmachen, den Widersachern zu vergelten, ihren Ungeist zu beugen; Die Rose (Israel) wirst Du freimachen, den Tag der Erlösung offenbaren, und die Todten erwecken, durch das Schmettern des Schofar. Von Chermon aus wirst Du den Weg ebnen, Admon zerstören, und wirst wieder vor uns einherschreiten, wie damals in der Wüste, als Du das Gesetz uns übersiefert; wieder wird im Tempel gehört werden die ruhende Stimme des Schofar.

לעליות. וענין תלויות. ראות בנים גלוות. בקול גדל שופר: רביעית חיות. לך להיות. רשות שלhabitot. בקול להב שופר: שנה תעורה. לשלים גמול לצורך. שאונזו. תפורה. בקול גבורות שופר: שושנתדרר. נאלה תברר. שוכנים תזורה. בקול הערת שופר. תישר מחרמון. לروع אדמון. תשלג בצלמון. בקול חמוץ שופר: במאן תצעד בכישימון. במתן אמוני. תשמייע בארכמן. קול קורא בשופר:

אקה גנלית בענן בבודך על עם קדרך לדבר עטם. מן הטעמים השם עתם קולך ונבלית שעליים בערפל טהר גם כל חשלם כלו חל מפניך ובריות בראשית חרדיו מפק בהחלקה מלפניו על הר סיני לסתה לעטת תורה ומצוות ותשטיעם את הוד קולך ודברות קדרך מל headaches אש. בקולות ובברקים שליהם גנלית ובקהל שופר עליהם חוףעת: פכתוב בתורתך ימי בזים

Am Sabbath.

הפיק. איש נבון דבר. וחכם נזעם זמירוז. בגעימות קול: תחלה יתפה. או לפל השמייע. לא אלמושל בכל. ימתקיוק בקהל: תחת בני ציון. בגינוי שחוי. הברקע חצאים. נתחנעם בקהל: ^{Borb.} תרעם לבזין. תתקע בשופר. בסערות פיטמן. אוילך קול:siehe ober der Linie.

מוסף ליום א' דר"ה

סָלִישׁי בְּהִזְמָנָה הַבְּזָקֶר וְיַהֲיֵ קְולֹת וּבְרָקִים וְעַן כְּבֵד עַל הַחֶר וּקְוֹל שֹׁופֶר
חַזֵּק מָאֵד נִיחַרְד בְּלַעַם אֲשֶׁר פְּתָחָנָה: וְנִאָמֶר. וַיְהִי קְוֹל הַשּׁוֹפֶר הַזָּלֶך וְחַזֵּק
מָאֵד מִשְׁחָה יִדְבֶּר וְהַאֲלָהִים יִשְׁנְנוּ בְּקֹול: וְנִאָמֶר וּכְלַעַם רָאִים | אֲחַת הַקְּלֹתָה
וְאֲחַת הַלְּפָדִים וְאֲחַת קְוֹל הַשּׁוֹפֶר וְאֲחַת הַחֶר עַשְׂנָן וְירָא הַעַם וְיַגְעַן וְיַעֲמֹד מַרְחֹק: |
וְבְּדָבְרֵי קְדֻשָּׁךְ בְּתוֹב לְאָמֵר: עַלְה אֱלֹהִים בְּתָרוּשָׁה יְיַי בְּקֹול שֹׁופֶר: וְנִאָמֶר.
בְּחַצְוֹצְרוֹת וּקְוֹל שֹׁופֶר הַרְיעִי לְפָנֵי הַפְּלָך יְיַי: וְנִאָמֶר תְּקֹעַ בְּחַדְשׁ | שֹׁופֶר
בְּפֶסֶה לְיַום חַגְנָה. בַּי חֹק לִיְשָׁרָאֵל הַזָּה מִשְׁפְּט לְאֱלֹהִי יַעֲקֹב: וְנִאָמֶר. הַלְּלוּיה
הַלְּלוּ אֵל בְּקָדְשׁו הַלְּלוּהוּ בְּרָקִיע עָזָז: הַלְּלוּהוּ בְּגַבּוֹרָתָיו הַלְּלוּהוּ בְּרוֹב גָּדוֹלָו:
הַלְּלוּהוּ בְּתָקַע שֹׁופֶר הַלְּלוּהוּ בְּגַבְּלָוּ וּבְגַדָּד: הַלְּלוּהוּ בְּתָחוֹת וּמְחוֹל הַלְּלוּהוּ
בְּמַגִּים וּשְׁגָבָה: הַלְּלוּהוּ בְּאַצְלָצְלִי שְׁמַע הַלְּלוּהוּ בְּאַצְלָצְלִי תְּרוּעָה: בְּלָיְשָׁבִי תְּבָלָל
תְּהַלֵּל יְהִי הַלְּלוּיהָ: וְעַל יְדֵי שְׁכָנִיךְ הַגְּבִיאִים קְחֹוב לְאָמֹר. בְּלָיְשָׁבִי תְּבָלָל
וּשְׁוֹבְנִי אָרֶץ בְּגַטְשָׁא נִסְחָרִים תְּרָאִי וּכְחַקְנָע שֹׁופֶר תְּשַׁמְּטוֹ: וְנִאָמֶר וְהִיא בַּיּוֹם
הַהֵּא יִתְקַע בְּשֹׁופֶר גָּדוֹל וּבָאוּ הַאֲבָדִים בְּאָרֶץ אֲשֶׁר וְהַגְּבָחִים בְּאָרֶץ מְאָרִים
וְהַשְּׁפָחוֹת לְיַי בְּהַר הַקְדֵש בְּרִיחָלִים: וְנִאָמֶר. וְיַי עַלְיכָם יְרָאָה מִצְאָה בְּפֶרַק
חַצְאָו נַאֲדָנִי אֱלֹהִים בְּשֹׁופֶר יִתְקַע וְהַלְך בְּסָעָרוֹת תִּמְעַן יְיַי צְבָאוֹת יְהִי עַלְיכָם:
בְּנֵ פָגָן עַל עַטְפָה יִשְׂרָאֵל בְּשַׁלּוֹמָךְ:

אֱלֹהִינוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹזִתִּינוּ תְּקֻע בְּשֹׁופֶר גָּדוֹל | לְחַרְוֹתָנוּ וְשָׁא
גַּם לְקַבֵּץ גְּלִיוֹתִינוּ וְקַרְבָּ פָּזָרִינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּגְנִפְצּוֹתִינוּ כַּגָּם
מִרְקָתִי אָרֶץ נַהֲכִיאָנוּ לְצִיוֹן עִירָך בְּרִגָּה וּלְירוֹשָׁלָם בֵּית מִקְדָּשׁ
בְּשִׁמְחַת עַזְלָם וּשְׁם גְּעַשָּׁה לְפָנֵיך אֶת קְרַבְנֹות חֹזְבֹּתִינוּ בְמַצְיוֹה
עַלְינוּ בְּתוֹרַתְך עַל יְדֵי מִשְׁחָה עַבְדָּך מִפְּי בְּבָזָרִיך בְּאָמֹר: וּבְיוֹם
שְׁמַחְתֶּכָם וּבְמַזְעַדְיכָם וּבְרָאשֵיכָם חֲדִישֵיכָם וּתְקֻעָתָם בְּחַצְוֹצְרוֹת
עַל עַלְוָתֵיכָם וּעַל זְבָחֵי שְׁלָמִימֵיכָם וְהִיו לְכָם לְזִבְרוֹן לְפָנֵינוּ
אֱלֹהֵיכָם אֲנִי יְי אֱלֹהֵיכָם: בַּי אַתָּה שׁוֹמֵע קְוֹל שֹׁופֶר וּמְאִזְיָן
תְּרוּעָה וְאֵין דְּזַמָּה קְדָך: בְּרוֹך אַתָּה יְי שׁוֹמֵע קְוֹל תְּרוּעָת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּרָחָמִים: וּמוֹעֵן תְּשִׁירָת.

נסוגת לין מוקעין:

תקיעה: שבריהם: תרוועה: תקיעה:

סְכָל מוּמִילִים הוּם הָרָת עַלְם וְסַ"ז פּוֹזָל.

הַיּוֹם הַרְתָּת עַזְלָם. הַיּוֹם יַעֲמִיד בְּמִשְׁפְּט. בְּל

יעזרי עוזרים. אם בבָנִים. אם בעֲבָדִים. ואם בבָנִים
רחמננו ברחם אב על בָנִים. ואם בעֲבָדִים עינינו
לך תלויות. עד שתַחַגְנוּ וְתֹצִיאָה כאור משפטנו.
אַיּוֹם כְּרוּשׁ:

Um Sabbath wird in einigen Gemeinden nicht gesagt.

אַרְשָׁת שְׁפָתִינוּ יְעַרֵּב לְפָנֶיךָ אֶל רַם וְגַשְׁאָה. מִבֵּין וּמִבַּטְמָאִין וּמִקְשֵׁיב לְקוֹל תְּקִיעָתָנוּ. וְתִקְבֵּל בְּרָחְמִים וּבְרָצְוֹן סְדָר שׁוֹפְרוֹתָתֵינוּ:

רצח "אֱלֹהֵינוּ בְּעֵתְךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתִפְלָתָם. וְהַשֵּׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לְדִבֶּר
בִּיטָּח וְאֶשְׁיִי יִשְׂרָאֵל וּבְתִפְלָתָם. בְּאַתָּה תִּקְבֵּל בְּרָצְוֹן. וְתַהֲיוּ בְּרָצְוֹן פְּמִיד
עֲבוֹדָה יִשְׂרָאֵל עַטְךָ :

לְסַלְמָן סַס כְּנִיסָּתְךָ וְתַעֲרֵב לְקָרְבָּן וְתַחֲזִינה כְּמוֹ זְמָלִים.

Möge unser Gebet dir wohl-
gesessen, wie einst das Opfer auf
deinen Altären. Ach, Allerbarmen-
der, in deiner vollen Barmherzigkeit
lass deine Herrlichkeit wieder ein-
ziehen in Zion, und stelle her den
Gottesdienst in seiner Weise in Je-
rusalem. Lass es uns mit Augen
schauen, wenn du wiederkehrest nach
Zion in deiner Barmherzigkeit; da
wollen wir dir dienen, Herr, in aller
Gottesfurcht, wie in den alten Ta-
gen und den hingeschiedenen Jahren.

Gemeinde u. Vorw.
כְּעֹלָה וּבְקָרְבָּן. אֲפָא רְחוּם. בְּרָחְמִיךָ הַרְבִּים הַשֵּׁב שְׁבִינְתָּךְ לְצִיּוֹן וּסְדָר הָעֲבוֹדָה לִירוֹשָׁלָם. וְתַחֲזִינָה עִינֵינוּ בְשׁוֹבָךְ לְצִיּוֹן בְּרָחְמִים וּשְׁמָנָעָבָדָךְ בִּירָאָה בִּימֵי עַוְלָם וּבְשָׁנִים קָדְמָוֹנִיות: פ"ג סְקָאָל.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שָׁאוֹתָךְ לְבָדֵךְ בִּירָאָה נָעָבָד: Der Vorweter schließt:

סודים דרכנן
מודים אנחננו לך שאותה
הייא "אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ אֱבֹותֵינוּ
אֱלֹהֵי כָל בָּשָׁר יוֹצֵלנוּ יוֹאכֵל
בראשית ברכות וחזרות
לשםך הנורא וּנְקֹדּושׁ על-
שְׁהַחַיִתָנוּ וּקְיֻמָתָנוּ בֶן הַחִינִי
ותקימנו וְתַאֲסֹף גָּלִילָתֵינוּ
למחזרות קדשה. לשמר

מודים אנחננו לך שאותה הוא "יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וְמַעַד. צוֹר
תַּיִנּוּ מְגַן יִשְׁעָנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר
דוֹר. נֹזֵדָה לך ונִסְפֵּר תְּהִלְתָּךְ עַל
תַּיִנּוּ הַמְּסֹורִים בִּינְךָ. וְעַל נִשְׁמֹותֵינוּ
הַפְּקוּדּוֹת לך. וְעַל נִסִּיךָ שְׁבָכָל--
יּוֹם עַמְנוּ. וְעַל נִסְלָאֹזִיךָ וּמְטוּבָתִיךָ

שְׁבָבֵל-עַת עֲרֹב וּבְקָר וְצָהָרִים. הַטּוֹב חֲקִיךְ וְלַעֲשׂוֹת רְצֹנָךְ וְלַעֲבָדָךְ
כִּי לֹא כָּלָי רְחַמִּיה. וְהַמְּרַחֲם בֵּין לֹא
תָּטוֹחַ חָסְדִּיךְ. מְעוֹלָם קִיְינָנוּ לְזֹה: נְעַל גָּלָם יִתְבָּרֵךְ וַיְתִרְזָמֵם שְׂמָחָ פְּלַבְּנָנוּ תִּמְיד לְשָׁלָם וְעַד:

אָבִינוּ מְלַבְּנָנוּ וּבָורָ רְחַמִּיךְ וּכְבוֹשָׁ בְּעֵסֶךְ
וּכְלָה דָּבָר וְחַרְבָּ וְרָעָב וְשָׁבֵי וְמִשְׁחִיתָ וְעַזְןָ וְרַעַתָּ
וּמִגְּפָה וּפְגָעָ רָעָ וּכְלִימָחָלָה וּכְלִימָתָקָלָה וּכְלִימָ
קְטָטה וּכְלִימָינִי פּוּרְעָנִיות וּכְלִימָגָרָה רַעַתָּ וְשְׁגָנָתָ
חָגָם מַעֲלִינוּ. וּמַעַל כְּלִיבָנִי בְּרִיתְךָ:
וְכַתּוֹב לְחַיִם טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְּרִיתְךָ:
וְכָל הַחַיִם יוֹדֵךְ סָלָה. וַיַּהַלְלוּ אֶת־שְׁמָךְ בְּאַמְתָה. הַאֲלֵ
יְשִׁיעָתָנוּ וְעֹזְרָתָנוּ סָלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהָוָה שְׁמָךְ וְלֹךְ גָּאהָ
לְהֻזְדוֹת:

וַיְהִי רְצֵן Während der Vorbeteter sagt, sagen die Priester leise diesen

יְהִי רְצֵון מְלַפְּנֵיכָה יְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אֲבֹתֵינוּ שְׁתַחְתָּה תִּפְרֹכָה חֹזֶאת

Die Gemeinde sagt dieses:

Die Priester sagen dieses:

שְׁצִוִּית הַכֹּהֲנִים לְבָרְכָנוּ

שְׁאוֹתֵת לְבָרֵךְ אֶת עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל

בָּרָכה שְׁלָמָה וְלֹא יִתְהַיֵּה בָּה מַכְשָׁול וְעַזְןָ מִעְתָּה וְעַד עַזְלָם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אֲבֹתֵינוּ Vor.

בָּרְכָנוּ בְּבָרְכָה הַמְשֻׁלָּשָׁת בְּתֹרֶה

הַבְּתוּבָה עַל־יִהְיָה מֹשֶׁה עַבְדָךְ

הַאֲמִירָה מִפְּי אַהֲרֹן וְבָנָיו

סְפִ"זְ קָדְלָם כְּהָנִים וְסָעֵס עֲוֵישָׁ צְלָמָם

עַם קָדוֹשָׁךְ בְּאָמֹר:

כְּטֹוֹגֶל סְפִ"זְ כְּהָנִים לְוַמְּלִים סְמָכִים צְלָמָה זו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהִי אֱלֹהֵינוּ

מֶלֶךְ הָעוֹלָם אָשֶׁר בְּהִדְשָׁנוּ

Segne uns,. Gott unser Herr, Gott unserer Väter, segne uns mit dem dreifachen Segen, der geschrieben steht in deiner Thora durch Moses deinen Knecht, und gesprochen ward von Aharon und seinen Söhnen, den Priestern, deinem geheiligen Stämme, daß er in allen seinen Aussprüchen in Erfüllung gehe.

Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns geweiht und gehei-

liget hat durch die Weihe
und Heiligkeit Ahrons, und
uns geboten hat, zu segnen
sein Volk Israel in Liebe.

Der Vorbeteter sagt folgenden Segen theilweise vor und die Priester sprechen ihn nach.

יברכך Es segne dich — Es
segne dich von Zion aus
Gott, der Himmel und
Erde hat geschaffen.

" Gott — Gott unser Herr!
wie mächtig ist dein Na-
me in aller Welt!

וַיְשִׁטֵּךְ. Und behüte dich! Behüte mich, Gott; denn ich vertraue auf dich.

Während die Priester die Worte יְהִנֵּךְ וַיִּשְׁמֹךְ singen, betet die Gemeinde folgenden
Rabbiyo shel olam.

רְבָזֹנוּ שֶׁל עַולְם אֲנִי שֶׁלֶך וְחַלּוּמָתִי שֶׁלֶך חֲלוּם חַלְמָתִי
וְאַיִגִ יָדַע מַה הִיא. יְהִי רְצֽוֹן מֶלֶסֶגֶיך יי אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אַבּוֹתִי
שְׁיִהְיוּ כָל חַלּוּמָתִי עַלְיִוְעַל כָל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה בֵין שְׁחַלּוּמָתִי
עַל עַצְמָי וּבֵין שְׁחַלּוּמָתִי עַל אֶחָדִים וּבֵין שְׁחַלּוּמָתִי אֶחָדִים עַל
אָם טֹובִים הָם חִזְקָם וְאָמָם וַיַּתְקִימָם בֵי וּבָהֶם פְּחַלּוּמָת יוֹסֵף
הַצָּדִיק. וְאָם צְרִיכִים רְפּוֹאָה רְפּאָם בְּחִזְקָה מֶלֶך יְהוּדָה מַחְלִילָה
וּבְמָרִים הַגְּבִיאָה מַצְרָעָתָה וּבְגַעַמָן מַצְרָעָתוֹ וּבְמִי מְרָה עַל יְדֵי
מְשָׁה רְבָנִי וּבְמִי יְרִיחָוָעַל יְדֵי אַלְיָשָׁע. וּבְשֵׁם שְׁהַפְּכָת אֶת
קְלִלָת בְּלֻעַמְרָשָׁע מִקְלָלה לְבָרָכה בְּן תְּהִפְך כָל חַלּוּמָתִי
עַל וּעַל כָל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה וְתִשְׁמַרְנִי וְתִחְפְּנִי וְתִרְצְנִי אָמֵן

י' Es lasse leuchten — Gott sei uns gnädig und segne uns, er lasse leuchten über uns sein Angesicht, Selah!

“ Gott — Gott, der Ewige und Unendliche ist allmächtig, allerbarmend und gnädig, langmüthig, voller Huld und Treue.

טו Sein Angesicht — Wende
du dich, Herr, zu mir,
und sei mir gnädig; denn
arm bin ich und verlassen.

**בְּקַדְשָׁתָו שֶׁל אַהֲרֹן וַיַּצְוֹנֵן
לִבְרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּאֶחָבה:**

יבָרְכָה • יְבָרַךְ יְיָ מִצְיוֹן עֹזֶשָׁה
שָׁמִים וְאָרֶץ :

י"ו. יי אֲדוֹנָנוּ מֵה אֲדִיר שְׁמַך בְּכָל
הארץ:

וַיִּשְׁמַרְךָ שָׁמְרֵנִי אֶל בַּי חֲסִיתִי
בְּהָ;

רְבָנוֹ שֶׁל עַמִּים und singen, betet die Gemeinde folgenden

**יְאָרֶב אֱלֹהִים יְחִפְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְאָרֶב
פָּנָיו אֶתְנָנוּ סָלָה:**

אָל רחום ותפין **אָרֶךְ**
אֲפִים ורב חסד ואמת:

**פָנֵיו פָנָה אַלְיָ וְחַפְנִי בַי יְחִיד
וְעַנִי אַנְיִז**

Mussaphgebet.

אליך	Über dich — Zu dir, Gott, erhebe ich meine Seele.
ייחנוך	Und sei dir gnädig! Wie der Knecht das Aug' zu seinem Herrn, wie die Magd das Aug' zu ihrer Herrin, heben wir das Aug' zu Gott empor, bis daß er uns begnadigt.
ישא	Es wende. — Dem wendet sich der Segen Gottes zu, und die Gnade und das Heil von Gott. Du findest Gnade und Wohlwollen in Gottes und der Menschen Augen.
"	Gott — Gott, sei uns gnädig, auf dich hoffen wir! Sei du unser Beistand mit jedem Morgen, unser Heil in der Zeit der Noth.
מנאי	Sein Angesicht — Verborg nicht dein Angesicht vor mir am Tage der Noth, neige mir zu dein Ohr am Tage, wenn ich rufe und erhöre mich gar bald!
אליך	Zu dir — Zu dir hebe ich mein Aug empor, der du thronest in dem Himmel!
ישם	Und bringe — Sie sollen bringen den Kindern Israels meinen Namen, und ich werde sie segnen.
ך	Dir — Dein, Herr, ist die Größe und die Macht und die Herrlichkeit und der Sieg und der Ruhm, sowie Alles im Himmel und auf Erden; dein Herr, ist das Reich und die Erhabenheit, über Ziegliches bist du das Haupt.
שלום	Den Frieden — Friede! Friede! den Fernen und den Nahen, Friede, spricht Gott, ich heile ihn!

Beim Schlusse des Priestersegens wird von der Gemeinde dieses gebetet.

Moeg es dein Wille sein, allmächtiger Gott, Gott meiner Väter,

אליך. אליך יי נפשי אשא:
ויהנוך. הפה בעני עבדים אל יד
אדוניהם בעני שפחה אל
יד גברתך בן עינינו אל יי
אלתינו עד שיחנו: רבשע
ישא. ישא ברכה מאת יי יצדקה
מאלהי ישוע: ומצא חן ושבל
טוב בעני אלהים ואדם:
יי. יי חפנו לך קיינו היה זרעם
לבקרים אף ישעתנו בערת
צורה:
פניו. אל טסתר פניך מטמי
ביום צר לי הטה-אלי אינך
ביום אקרא מהר ענבי:
אליך. אליך נשאתי את עני
הישבי בשמי:
וישם. ושמו את-שמי על בני
ישראל ואני אברכם:
לה. לך יי כנכלת והגבורת
וחתפארת והגכח וההוד כי
כל בשמי ויבארץ לך יי
המלך והמتنשא לכל
לראש:
שלום. שלום שלום לרוחם
ולקרוב אמר לך ורפאתיו:

יהי רצון לפניה יי אלהי אלהי

um deiner heiligen Gnade willen,
die da waltet über uns; um deiner
uwendlichen Barmherzigkeit willen,
die sich weit und breit erstrecket
über alles Lebende; um deines
lautern heiligen Namens wil-
len, der so stark und mächtig,
wunderthätig ist in seiner Kraft, den
deine Priester, Aharon und seine
Söhne segnend einst gesprochen über
uns — mir stets nahe zu sein und
gegenwärtig, wo und wann ich dich
anrufe. Höre, Gott, mein Bitten
und Veten, mein Seufzen und Klagen,
wie du Jakob erhöret hast, den
die Schrift genannt den Frommen.
Gib mir und Allen, die meinem
Hause angehören, Brot und Nahrung
Herr in Ueberflug und nicht in Kärg-
lichkeit; in Rechtlichkeit und ohne
Schuld und Sünde; in Freud' und
Chren, und ohne Schmach und
Sorgen; gib es uns aus deiner
vollen, offenen Hand, wie du unserm
Erzvater Jakob, den die Schrift den
Frommen nennt, hast gegeben Brot
zur Speise und ein Gewand zur
Kleidung! Gib, daß wir Liebe, Wohl-
wollen und Erbarmen finden, Gott,
in deinen Augen, in der Menschen
Augen, bei Allen, die uns sehen,
auf daß unser Wort Gehör und Be-
achtung finde, wo wir in deinem
Dienste zu reden und zu wirken uns
berufen fühlen; wie du Joseph den
Gerechten, hast Gnade, Wohlwollen
und Erbarmen finden lassen in dei-
nen Augen und in den Augen Aller,
die ihn gesehen. Thue Wunder, Herr,
an mir, und gib mir stets ein Bei-
chen deiner Huld und Milde; gib
mir Glück und Segen auf allen
meinen Wegen; gib mir Einsicht
und Verstand, jedes Wort in deiner
heiligen Gotteslehre zu fassen und
zu halten, es in und nach seinem
innersten Sinne und Geiste zu fassen
und zu halten; wahre mich vor
allen Irrungen und Täuschungen;
läutere meine innersten Gedanken,
Ansichten und Absichten, auf daß ich
stets bereit und willig sei zu deinem
Dienste! und gib mir langes Leben

אַבּוֹתִי שְׁתַעֲשֵׂה לְמַעַן קָדְשָׁתִךְ
חַסְדֵיךְ וְגָדֵל רְחַמְיךְ הַפְּשָׁוטִים
וְלִמְעֵן טְהֻרָת שְׁמֵךְ הַגָּדוֹל הַגָּפּוֹר
וְהַגּוֹרָא בָּן עֲשָׂרִים וְשָׁעִים אַזְתִּיוֹת
הַיּוֹצָאִים מִהְפָסִיקִים שֶׁל בְּרִכְתִּים
בְּהַנִּים הַאֲמִרָה מִפִי אַהֲרֹן וּבְנַיּוֹ
עַם קָדוֹשָׁךְ שְׁתַהְוָה קָרוֹב לִי
בְּקָרְבָּי לְךָ וְתַשְׁמַע תְּפִלָּתִי נְאַקְתִּי
וְאַנְקָתִי תִּמְדִיד כִּשְׁמָעַת
אַנְקָת יְעַקָּב תִּמְמִיחָה הַגְּקָרָא אִישׁ
תָּם וְתַפְנְזָלִי וְקָלְלָ נְפָשָׁות בֵּיתִי
מְזֹנוֹתִינוֹ וּפְרָנָסָחָנוֹ בְּרֻנוֹחַ וְלֹא
בְּצָמָצּוֹם. בְּהַתָּר וְלֹא בְּאָסּוֹר.
בְּנָחָת וְלֹא בְּצָעָר מְפֻחָת יְדָךְ
הַרְחָבָה בְּשֵׁם שְׁגַתְתָּ לְחַם לְאַכְזָל
וּבָנְדָל לְלִבּוֹשׁ לְיַעֲקָב אַבְינָנוֹ
הַגְּקָרָא אִישׁ תָּם וְתַתְגַּנוֹ לְאַהֲבָה
לְחַן וְלְחַסְד בְּעִינִיךְ וּבְעִינִי בְּלָ
רוֹאִינוֹ וַיְהִי דְבָרַי נְשָׁמָעִים
לְעַבּוֹדָתְךָ בְּשֵׁם שְׁגַתְתָּ אֶת יוֹסֵף
צָדִיקָךְ בְּשָׁעָה שְׁהַלְבִּישׁוֹ אָבִיו
בְּתַנְתָּ פְּסִים לְחַן וְלְחַסְד וּלְרַחְמִים
בְּעִינִיךְ וּבְעִינִי בְּלָרוֹאִיו וְתַעֲשָׂה
עַמִּי נְפָלוֹת וּנְסִים וְלַטּוֹבָה אַזְתִּ
וְתַצְלִיחָנִי בְּדָרְכִי. וְתַזְנִ בְּלֵבִי בִּינָה
לְהַבִּין וְלַהֲשִׁפֵּל וְלַקְיִם אֶת בְּלָ
דְבָרַי תַּלְמִיד תָּזְרַתָּךְ וְסֹזּוֹתִיךְ
וְתַצְלִילָנִי מִשְׁנִיאֹת וְתַתְהַרְ רְעִיזָנִי
וְלַבִּי לְעַבּוֹדָתְךָ וְתַאֲרִיךְ יְמִי (וַיִּמְ)יָ

(bei meinem Weibe und meinen Kindern) in Heil und Kraft und Frieden! Amen! Selah!

Du bist mächtig und gewaltig, Herr, in den Himmelshöhen, und thronest und waltest da in deiner Kraft und Stärke. Bei dir ist Friede und mit deinem Namen Friede; Verhängte und verheisst über uns und über dein ganzes Volk Israel Leben, Herr, und Segen und einen dauernden Gottesfrieden. Amen! Selah!

Während der Vorbeterei sagt, beten die Priester leise:

רְפֹזֵן הָעוֹלָם עֲשִׂינוּ מָה שְׁגֻנָּתֶךָ עַלְיָנוּ אָפָה עֲשָׂה עַמְנֵנוּ בְּאָשָׁר
הַבְּטִיחָתָנוּ. הַשְׁקִיפָה מִפְתָּעָן קָדוֹשׁ מִן הַשָּׁמִים וּבָרָךְ אַת עַפְךָ יִשְׂרָאֵל וְאֶת
הַאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַת לְנוּ בְּאָשָׁר נִשְׁבַּעַת לְאָבוֹתֵינוּ אָרֶץ זָכַת חֶלְבָּךְ וְדָבָשָׁךְ:

סְכָנִים יוֹצְלוּ גְּנֻילָתְךָ מִנְעָלִים סָלָל יָגַעַו כָּס זִידָס. וְלָסָגַעַו יִמְזַלְלָס.
שִׁים שְׁלָום טוֹבָה וּבָרָכה חַן וְחַסְדָּךְ וּרְחַמִּים. עַלְיָנוּ וְעַל בְּלִי-יִשְׂרָאֵל
עַפְךָ. בְּרָכָנוּ אֲבָינוּ בְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאֶוד פָּנִיק. כִּי בְאֶוד פָּנִיק נָתַת לְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
חַוָּתָה חַיִם וְאַהֲבָתָה חַסְדָּךְ וְאַדְקָה וּבָרָכה וּרְחַמִּים וְחַיִם וְשְׁלָום. וְטוֹב בְּעִינֵיכֶם
לְבָרָךְ אַת-עַפְךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עַת וּבְכָל שָׁעה בְּשְׁלֹומָךְ:

**בְּסֶפֶר חַיִם בָּרָכָה וְשְׁלָום וּפְרִנְסָה טוֹבָה גַּוְכָּר
וְנִכְתַּב לְפָנֵיךְ אֲנַחֲנוּ וּבְכָל עַמְקָה בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִם
טוֹבִים וְלִשְׁלָום:**

Wie es steht geschrieben: „Durch mich mehren sich deine Tage, und vervielfältigen sich die Jahre deines Lebens.“ Zu einem glücklichen Leben schreibe uns ein! Ins Buch des Lebens schreibe uns ein! Wie geschrieben steht: „Ihr, die ihr anhänget Gott dem Herrn, ihr lebet Alle — heute!“

Man öffnet die heil. Lade. —

Heute stärke uns!
Amen.

Heute segne uns!
Amen.

אָבִי וְאָמִי (וַיְמִי אָשְׁתִּי וּבְנִי
וּבְנֹותִי) בָּרוּךְ עוֹז וְשְׁלָום אָמַן סָלָה:
וַיְכִיַּן לְקִיָּס מֵה סְכָנִים כַּדִּי טִיעַנוּ סְקָל טָמֵן.
אָדִיר בְּפִרְזָם שְׁזָבֵן בְּגַבּוּרָה,
אָתָה שְׁלָום וְשְׁמֶךָ שְׁלָום. יְהִי רְצָוֹן
שְׁפָתִישִׁים עַלְיָנוּ וְעַל בְּלִי-עַמָּךְ בֵּית
יִשְׂרָאֵל חַיִם וּבָרָכה לְמִשְׁמָרָת
שְׁלָום:

רְפֹזֵן הָעוֹלָם עֲשִׂינוּ מָה שְׁגֻנָּתֶךָ עַלְיָנוּ אָפָה עֲשָׂה עַמְנֵנוּ בְּאָשָׁר

הַבְּטִיחָתָנוּ. הַשְׁקִיפָה מִפְתָּעָן קָדוֹשׁ מִן הַשָּׁמִים וּבָרָךְ אַת עַפְךָ יִשְׂרָאֵל וְאֶת
הַאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַת לְנוּ בְּאָשָׁר נִשְׁבַּעַת לְאָבוֹתֵינוּ אָרֶץ זָכַת חֶלְבָּךְ וְדָבָשָׁךְ:

סְכָנִים יוֹצְלוּ גְּנֻילָתְךָ מִנְעָלִים סָלָל יָגַעַו כָּס זִידָס. וְלָסָגַעַו יִמְזַלְלָס.

שִׁים שְׁלָום טוֹבָה וּבָרָכה חַן וְחַסְדָּךְ וּרְחַמִּים. עַלְיָנוּ וְעַל בְּלִי-יִשְׂרָאֵל
עַפְךָ. בְּרָכָנוּ אֲבָינוּ בְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאֶוד פָּנִיק. כִּי בְאֶוד פָּנִיק נָתַת לְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
חַוָּתָה חַיִם וְאַהֲבָתָה חַסְדָּךְ וְאַדְקָה וּבָרָכה וּרְחַמִּים וְחַיִם וְשְׁלָום. וְטוֹב בְּעִינֵיכֶם
לְבָרָךְ אַת-עַפְךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עַת וּבְכָל שָׁעה בְּשְׁלֹומָךְ:

וְנִאָמֵר בַּי בַּי יְרָבוּ יִמְחַי וְיִזְמַפֵּו
לְךָ שְׁנָוֹת חַיִם. לְתִיִּים טוֹבִים
תַּבְּתַבְּנוּ: אֱלֹהִים חַיִם בְּתַבְּנוּ
בְּסֶפֶר הַחַיִם. בְּפִתְיוֹב וְאַפְתָּם
פְּדָבָקִים בְּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִם בְּלָכֶם
הַיּוֹם:

סְוִתְחֵין הַארֵין —

הַיּוֹם תְּאַמְצָנָנוּ: אָמַן

הַיּוֹם תְּבָרְכָנוּ: אָמַן

Heute mache uns groß!
Amen.

Heute bedenke uns zum
Guten! Amen.

Heute höre du unser
Rufen! Amen.

Heute empfange in
Wohlwollen und Erbarmen
unser Gebet! Amen.

Heute stütze uns mit
deinem Heil, mit deiner sie-
genden Kraft! Amen.

Man schließt die heil. Lade. — סונרין האין

Führe uns froh und
freudig, Herr, in deinen heiligen
Tempel; wie geschrieben steht:
„Ich bringe sie auf meinen
heiligen Berg, nehme sie in
Freuden auf in den Tempel
meiner Andacht, ihre Brand-
und Freuden-Opfer in Gnaden
auf, auf meinen heiligen Altar;
denn mein Haus soll genannt
werden ein Haus der Andacht
für alle Völker!“ und so heißtt
es: „Gott hat uns geboten,
daß wir halten alle diese Satz-
ungen und fürchten Gott den
Herrn, auf daß es uns wohl-
gehe alle Tage, und wir am
Leben bleiben und es uns stets
ergehe wie heute!“ Und heißtt
da: „Das soll unsere Recht-
fertigung sein, wo wir beobachten
und halten alle Gebote vor
Gott dem Herrn, wie er es uns
geboten hat.“ So komme Heil
und Segen, Leben und Erbar-
men, Friede über uns und ganz
Israel! Gelobt seist du Gott,
der den Frieden schaffest.

מוספֶת ליום א' דרָה

היום תגְדִלֵנוּ: אָמַן

היום תדרשנו לטוֹבָה: אָמַן

היום תשמע שׁוּעָתָנוּ: אָמַן

היום תקבל ברכמים

וברכזון את תפְלִתָנוּ: אָמַן

היום תתמכו בימין

אֲדָקָה:

כהיום הָזֶה תַבִיאנוּ Gemeinde
ושׁמְחִים בְּכָנִין שְׁלָם. und Vorh.

בכתב על יד נבייך וhabiatim
אל הר קדשי. ושׁמחתים בבית
תפלתי. עוזЛОתיהם וזבחתיהם לרצון
על מיבח. כי ביתך בית תפלה
יקרא לכל העממים: ונאמר ויצינו
י"י לעשיות את כל החקים האלה
לייראה אתה י"י אלהינו לטוב לנו
כל הימים לחיותנו כהיום הזה.
ונאמר וצדקה תהיה לנו כי
נסמור לעשיות את כל המצוות
הזאת לפני י"י אלהינו באשר
צינו: וצדקה וברכה ונחמים
וחמים ושלום יהיה לנו ולכל
ישראל עד העזלים: der Vorbeter schließt

ברוך אתה י"י עוזה השלום:

ספין לוועל קדיס סלא.

אין באלהינו. אין באדונינו. אין במלכנו. אין במושיענו:
מי באלהינו. מי באדונינו. מי במלךנו. מי במושיענו: נודה
לאלהינו. נודה לאדונינו. نודה למלךנו. נודה למושיענו:
ברוך אלהינו. ברוך אדונינו. ברוך מלכנו. ברוך מושיענו:
אתה הוא אלהינו. אתה הוא אדונינו. אתה הוא מלכנו. אתה
הוא מושיענו: אתה הוא שהקתרו אבותינו לפניו את

קטורת הפסמים:

פטום התקנת הארץ והצפון החלבנה והלבונה משקל שבעים שבעים
מינה. מד וקציעה שבלת גרד וברכות משקל שש עשר שש עשר מינה.
הקשט שנים עשר. וקלופה שלשה. וקגטן תשעה: פורית בראשינה תשעה
קביין. יין קפריסין סאיון תלתא. וקביין תלתא. ואם אין לו יין קפריסין. מביא
חמר חזרן עתיק. חלק סודomit רבע הקב. מעלה עשן כל שהוא: רביה גפן
אומר אף בפתח תירדן כל שהוא ואם נתן בה דבר פסלה. אם חסר אחת
מקל סטנית חיב מיתה: רבנן שטען בן גמליאל אומר. הארץ אין אלא שרת
הנוטף מעצי התקטוף: פרית בראשינה ששפין בה את הצפון. כדי שתהא
גאה: יין קפריסין ששוריין בו את הצפון. כדי שתהא עזה: ומלא מי בגלים
ישין לה אלא שאין מכנים מי רגלים בעורה מפני הקבוד:

השיר שהלויים היו אומרים בבית המקדש: ביום הראשון
היו אומרים. לנו הארץ ומלואה תבל וישבי בה: בשני היה
אומרים. גדור יי וטהיל מאוד בעיר אלהינו הר קדרשו: בשלישי
היו אומרים. אלהים נצב בעדר אל בקרב אלהים ישופוט:
ברבייעי היה אומרים. אל נקמות יי אל נקמות הופיע: בחמשי
היו אומרים. הרנינו לאלhim עזנו הריעי לאלהי יעקב. בששי
היו אומרים. יי מלך גאות לבש לבש יי עו התازר אף תפוז
תבל בל תפוז: בששבת היה אומרים. מזמור שיר ליום השבת.
מזמור שיר לעתיד לבא. ליום שבלו שבת ומנוחה לחי העולמים:
אמר רב אליעזר אמר רב חנינא. טליתי חכמים מרבים שלום בעולם:
שנאמר וכל בניך לטקי יי ורב שלום בניך: אל תקרא בניך אלא בזניך: שלום
רב לאחבי חורף ואין למו מכם: יהי שלום בחילך שלוחה בארכנותיך: למפני
אתי ורعي אדרבה נא שלום לך: למפני יי אלהינו אבקשה טוב לך: יי
עו לעטו יפן יי יברך את עמו בשלום:

עלינו לשבח לאָדוֹן הַפֶּל לְתֵחֶת גְּדַלָּה לִוְצָר בְּרָאָשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ בְּנָוָיִם
הָאָרְצָות וְלֹא שָׁמָנוּ בְּמִשְׁפָחוֹת הָאָדָם. שֶׁלֹּא שָׁם חֲלָקָנוּ בָּהֶם וְנוֹרְלָנוּ בְּכָל
הַמּוֹנִים: וְאַנְחָנוּ כּוֹרְעִים וּמְשֻׁתְּחִווִּים וּמוֹדִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מֶלֶכִים הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטָה שְׁמִים וּוֹסֶד אָרֶץ וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בְּשָׁמִים | מִפְּעָל וּשְׁכִינָת
עוֹז בְּגַבְּהִי מְרוּםִים הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד: אֶمֶת מַלְפָנֵנוּ אֶפְסָם זָוְלוֹת בְּפִתְחָוֹת
בְּחַזְרָתוֹ וּבְנִעְטָת הַיּוֹם וּבְשִׁבְתָּה אֶל | לְבָכָה כִּי יְהוָה הָאֱלֹהִים בְּשָׁמִים מִפְּעָל
בְּעַל הָאָרֶץ מִפְּחַת אֵין עוֹד:

על בָּן | נִקְוָה לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְרָאוֹת מְהֻרָה בְּחַפְּאָרָת עַזָּה לְהַעֲבֵר גְּלֹולִים |
מִן הָאָרֶץ וְהָאָלִילִים בְּרוֹת יְבָרְחוּן. לְתַפְּקוּן עוֹלָם בְּמִלְכּוֹת שְׁבִי. וְכָל בְּנֵי בָּשָׂר
יִקְרָאֵי בְּשָׁמָךְ לְהַפְּנִינוֹת אֶלְיךָ בָּל רְשָׁעֵי אָרֶץ. יְפִירּוּ וַיְדַעַו כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבָל. כִּי
לְךָ חַבְּרָע בְּלִבְּרָע תְּשִׁבַּע בָּל | לְשׁוֹן. לְפָנֵיךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְבָרְשֵׁי וַיְפֹלוּוּ. וּלְכָבוֹד
שָׁמָךְ יִקְרָא יִתְּפָנֵן. וַיַּקְבְּלוּ בָּלָם | אַתְּ עוֹלָם מִלְכּוֹתֶךָ. וְתִמְלֹךְ עַלְיהֶם מְהֻרָה לְעוֹלָם
וְעַד. כִּי בְּמִלְכּוֹת שָׁלָךְ הִיא וְלְעוֹלָמִי עד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. בְּפִתְחָוֹת בְּחַזְרָתְךָ יְהוָה
יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וְעַד: וּנְאָמָר וְהַחֵד יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל בָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא. יְהִי
אֶחָד וְשָׁמוֹ אֶחָד: קָרֵישׁ יְתּוֹם. שִׁיר הַחִזּוֹד. מִזְטוֹר שֶׁל יּוֹם.

וּוּסְגִּיסְ לְמַקוּעַ טַלְטִיסִים קּוֹלוֹת מִיכְוָן מַעֲכָנוֹת טָלִילִי כְּכָל יְלָלוּ יְסָפֵר. וַיְמַגְּשֵׁי
מִלְּסָכָם קּוֹלוֹת.

מוֹזָמָרִים

Am Montag:

הַיּוֹם יוֹם שְׁנִי בְּשִׁבְתָּה שְׁבּוֹ דָּיוֹ הַלּוּיִם אָוּמָרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:
טָח שִׁיר מִזְטוֹר לְבִנְיִקְרָח: פְּדוֹלִי יְמַהְלֵל מָאָד. בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר־קָרְדָּשׁוֹ:
יִפְּה נֹזֵף מִשְׁוּשָׁן בָּל הָאָרֶץ הַר צִיּוֹן יְרֵבְתִּי צָפֹן. קְרִית מֶלֶךְ רַב: אֲלֹהִים בְּאַרְמָנוֹתִיהִי
נוֹדָע לְמִשְׁגָּב: כִּי־יְהָה הַפְּלָקִים נֹעַדְגּוּ. עֲבָרוּ יְחָקוּ: הַפְּהָרָא בְּנֵן תְּמָהּוּ. נְבָתָלוּ
גְּחַפְּזָוּ: רְעֵדָה אֲחֹתָם שָׁם. חִיל פְּיוֹלָה: בְּרוּתָקִים תְּשִׁבְרָא אֲנִיּוֹת פְּרָשִׁישָׁ:
בְּאַשְׁר שְׁמַעַנוּ וּבְן דָּרְאַנוּ בְּעִיר־יְהוּדָה צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ. אֱלֹהִים יְכוֹנֵנָה עַד־עוֹלָם
סָלָה: דְּתִינֵּנוּ אֱלֹהִים חַסְדָּה. בְּקָרְבָּה תִּכְלָךְ: בְּשָׁמָךְ אֱלֹהִים בְּנֵן תְּחִלָּתָךְ עַל־קָאָנִי־
אָרֶץ. צְרָק מֶלֶאָה יְמִינָה: יְשָׁמָח וְהַר צִיּוֹן תְּגִלָּנָה בְּנוֹת יְהוּדָה. לְמַעַן מִשְׁפְּטִיקָה:
סְבִּרְצִיּוֹן וְהַקְּפִיחָה. סְפָרוּ מִגְּדָלָה: שִׁיחָתוּ לְפָבָם | לְחַיָּלה פְּסָנוּ אַרְמָנוֹתִיהִי. לְמַעַן
פְּסָפְרוּ לְדוֹר אַחֲרָוֹן: כִּי זֶה | אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם | וְעַד. הוּא יְנַהֲבָנוּ עַל מִותָּה:

Am Dienstag:

הַיּוֹם יוֹם שְׁלִישִׁי בְּשִׁבְתָּה שְׁבּוֹ דָּיוֹ הַלּוּיִם אָוּמָרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:
סָבָק מִזְטוֹר לְאַסְפָּא אֱלֹהִים גָּאָב בְּעַדְתָּאָל. בְּקָרְבָּאֱלֹהִים יְשָׁפֵט: עַד־מִתְּ

תְשִׁפְטוּ עַלְוָל. וַיְפִנֵּי רְשָׁעִים תְשָׂאוּ סֶלֶה: שְׁפֹטוּדָל נִיחּוֹם. עֲנֵי וְרַשְׁתְּ הַצְדִּיקָה: פְּלַטְוּדָל וְאַבְיָזָן. מִידְ רְשָׁעִים הַצְלִילָה: לֹא וְיַדְעָה וְלֹא יִבְנֵנוּ פְּחַשְׁכָה יִתְהַלְּכוּ. יַטְמֵנוּ בְּלִ-מּוֹסְדִּי אָרֶץ: אַנְיָ אַמְּרָתִי אֱלֹהִים אֲתָם. וְגַנְיָ עַלְיוֹן בְּלָקָם: אַכְן פָּאָדָם חַמּוֹתָן. וְכַאֲחֵד הַשְׁלָרִים תְּפּוֹלוּ: קַוְמָה אֱלֹהִים שְׁפָתָה הָאָרֶץ. בְּיַאֲפָה תְּנַחַל בְּכָל הַפְּזִים:

Am Donnerstag:

הַיּוֹם יוֹם חַמִּישִׁי בְּשַׁבָּת נִשְׁבּוּ הַיּוֹם הַלּוּיִם אָוּמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:
סָא לְמִנְצָח עַל-הַפְּתִיה לְאַסְפָּה: הַרְגִּינָה לְאֱלֹהִים עָזָנוּ. הַרְיִיעָה לְאֱלֹהִי יַעֲקֹב. שְׁאוֹרָזָמָרָה וְחַנּוֹנָחָה. בְּפִורְ נְעִים עַם נְבָל: תְּקֻעָה בְּחַדְשׁ שׁוֹפֵר. בְּבִסְהָ לִיּוֹם חַפְנוּ: בַּיְ חַק לְיִשְׂרָאֵל הוּא. מְשֻׁפֵּט לְאֱלֹהִי יַעֲקֹב: עֲדוֹת וּבְהִזְקָף שְׁמוֹ בְּצָאתָוּ עַל אַרְץ מִצְרָיִם. שְׁפָת לְאַדְבָּעָתִי אֲשָׁמָע: הַסִּירּוֹתִי מְסֻבֵּל שְׁבָמוֹ. בְּפִיו מְרוֹדָעָבְרָנָה: בְּאַרְחָה קָרָאָת וְאַחֲלָצָד אַעֲנָה בְּסִתְרָ רְעָם. אַבְחָנָה וּעַל-מִי מְרִיבָה סֶלֶה: שְׁמָע עַטִּי וְאַעֲדָה בְּךָ. יִשְׂרָאֵל אָם תְּשַׁמְּעָלִי: לֹא יְהִי בְּךָ אֶל זָר. וְלֹא תְּשַׁתְּחִווָה לְאֶל גָּבָר: אַנְבָּי וּ"אַלְתִּיךְ הַפְּטָלָק מְאַרְץ מִצְרָיִם. הַרְחַבְ-פִּיךְ נְאַמְלָאָהוּ: וְלֹא שְׁמָע עַטִּי לְקוֹלִי. וַיִּשְׂרָאֵל לְאַדְבָּה לִי: וְאַשְׁלַחְהוּ בְּשְׁרִירּוֹת לְבָם. יַלְכֵד בְּמִזְעָצָותָהֶם: לוּ עַטִּי שְׁמָע לִי. יִשְׂרָאֵל בְּדָרְכִי יַהֲלִיכְיָה: כְּמַעַט אַוְיִבְיךְ אַכְנָעָע. וְעַל אַרְיָה אַשְׁבָּיְדִי: מְשָׁנָאִי וּ"יְבַחֲשׂוֹלָו. וַיְהִי עַפְתָּם לְעוֹלָם: וַיַּאֲכִילָהוּ מְחַלֵּב חַטָּה. וּמְצֹור דְּבָשָׁ אַשְׁבָּעָךְ:

Am Sabbath:

הַיּוֹם יוֹם שַׁבָּת קָדְשׁ נִשְׁבּוּ הַיּוֹם הַלּוּיִם אָוּמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

םִוְתְּרָה שְׁיָר לִיּוֹם הַשְׁבָּת וְהַמִּזְבְּחָה

םִוְתְּרָה שְׁיָר לִיּוֹם הַשְׁבָּת וְהַמִּזְבְּחָה

מִלְדָד יְ"ז אָזְרִי וַיְשַׁעַי מַטִּי אַרְאָה. יְ"ז מְעוֹזָן חַי מַטִּי אַפְחָד: בְּקָרְבָּ עַל-
מְרַעִים לְאַכְלָ אָתָ בְּשָׂרִי אַדִּי וְאַוְיִבְיָ לִי. הַפְּתָחָ בְּשָׂלָו וּנְגַלְלָו: אָם פְּחַנָּה עַל-
פְּחַנָּה לֹא יַעֲרָא לְבִי אָם פְּקָום עַל-מְלִחָמָה. בְּזֹאת אַנְיָ בּוֹטָחָ: אַחֲת שְׁאַלְתִּי
מַאת יְ"ז אַזְתָּחָ אַבְקָשָׁ שְׁבָתִי בְּבֵית יְ"ז בְּלִי מַיִּ חַי. לְחַזּוֹת בְּנוּעָם יְ"ז וְלַבְּקָר
בְּהַיְכָלוּ: בַּיְ צַפְנָנִי בְּסִפְתָּה בְּיּוֹם רְעוֹה יְסִתְרִירָנִי בְּסִתְרָ אַהֲלָו. בְּצָור יְרוּמָמָנִי:
וְעַפָּה יְרוֹם רְאַשִּׁי עַל אַוְיִבְיָ סְכִיבָּוָתִי וְאַזְפָּחָה בְּאַהֲלָו זְבָחִי תְּרוּעוֹה. אַשְׁירָה
נְאַזְפָּרָה לִיְ: שְׁמָע יְ"ז קוֹלִי אַקְרָא וְחַגְנִי וְעַנְנִי: לְקָה אָמָר לְבִי בְּקָשׁוֹ פָנִי. אָתָ
קְנִיךְ יְ"ז אַבְקָשָׁ: אָל תְּסִתְרָ בְּגִינְךְ מַפְנִיךְ אָל הַתְּבִאָךְ עַבְדָךְ עַזְרָתִי הָיִתְ. אָל
תְּפִשְׁנִי וְאָל תְּפֻזְבָּנִי אֱלֹהִי יְשַׁעַי: בַּי אַבִּי וְאַטִּי עַזְבָּנִי. וּבַי יְאַסְפָּנִי: הַוּרָנִי יְ"ז
דְּרַבְךְ וְגַנְחָנִי בְּאַוְנָח מִשּׁוֹר. לְמַעַן שׂוֹרְךָ: אָל תְּהַנְּגִינִי בְּגַנְפָשׁ אַדִּי. בַּי קְמָנוּ בַי
עַדְיָ שְׁקָר וְיַפְתָּח חַמְסָ: לְוַיִּלְיָ הַאַמְנָתִי לְרָאוֹת בְּטוֹב יְ"ז בְּאָרֶץ חַיִם: קַוְהָ אֶל יְ"ז
חַנְקָה וְיַאֲמִץ לְבָהָ. וְקַנְהָ אֶל יְ"ז:

—*—*—*

תפלת מנוחה

Man sagt oben im Morgengebet.

„Nach Zion kommt der Erlöser und bringet das Heil in Jakob Allen, die von der Schuld und Sünde sich bekehren — spricht Gott. Das ist mein Bund mit ihnen — sprach Gott — mein Geist, der auf dir ruhet, mein Wort, das ich gelegt dir in den Mund, weichet nicht aus deinem Munde, nicht aus dem Munde deiner Kinder und Kindeskinder — spricht Gott — in Ewigkeit.“

Du, der Allerheiligste, sitzest auf deinem Throne, verherrlicht von den Lobgesängen Israels, und einer ruft dem Andern zu: Heilig, heilig, heilig ist Gott, der Heerschaaren Herr, die ganze Welt ist voll von seiner Herrlichkeit.

(Und es stehen die Einen den Andern gegenüber, und sprechen; Heilig — in den obersten Himmels höhen, dem Sitze und Throne seiner Herrlichkeit! Heilig — auf Erden, da waltet seine Macht! Heilig — in der ewigen Ewigkeit und Unendlichkeit! Gott, der Heerschaaren Herr füllt die ganze Welt mit dem Ab glanze seiner Herrlichkeit).

Es hob mich auf ein Sturmwind, und ich hörte hinter mir das Rauschen des Wetzters: Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo sie n'altet. (Es hob mich auf ein Sturmwind, ich hörte hinter mir die gewaltige Wetterstimme, die lobete Gott und sprach: Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes, an der Stätte, wo er thronet).

Gott regiert immer und ewig!

(Gottes Reich besteht in der ewigen Ewigkeit und Unendlichkeit.)

Gott, Herr unserer Väter, Abraham, Isak und Israel! bewahre du stets den Geist in uns, daß er der Antrieb und die Richtschnur sei für alle unsere Gesinnungen und Herzenseinigungen, und mache darin fest und stark unser Herz, daß wir nach dir verlangen.

Er, der Allerbarmende, versöhnet die Schuld, und verderbet nicht, er wendet gar oft ab seinen Zorn, daß nicht erwache sein ganzer Grimm.

וְבָא לִצְיוֹן כֹּזֶל וַיְשַׁבֵּי פְּשֻׁעָה
בַּיּוֹקָב נָאָם יְיָ : וְאַנְּיָ זֹאת בְּרִיתִי
אֶזְתָּם אָמַר יְיָ . רֹוחִי אֲשֶׁר עַלְיךָ
וְדָבָרִי אֲשֶׁר שְׂמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמּוֹשֵׁו
מִפִּיךָ וּמִפִּי זְרֻעָה וּמִפִּי זְרֻעָה
אָמַר יְיָ מַעַתָּה וְעַד עַזְלָם : וְאַתָּה
קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל : וְקָרָא
זֶה אֱלֹהִים זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ
קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאות . מֶלֶא כָּל־הָאָרֶץ
כְּבָזָדוֹ : וּמִקְבְּלִין דִין מִזְדִּין וְאָמְרִין
קָדִישׁ בְּשָׁמֵי מַרְוּםָא עִילָּאהּ בֵּית
שְׁכִינַתָּהּ . קָדִישׁ עַל־אָרְעָא עֹזֶבֶר
גְּבוּרַתָּהּ . קָדִישׁ לְעָלָם עַלְמִיא יְיָ
צְבָאות מְלִיאָא כָּל־אָרְעָא זַיו יִקְרָה :
וְתָשַׁאֲנִי רֹוחִי . וְאַשְׁמַע אַחֲרִי קֹול
רְעֵשׁ גְּדוֹלָה בְּרוֹךְ בְּבָזָדוֹי מַמְקוֹמוֹ :
גְּגַטְלַתָּנִי רֹוחִי . וְשִׁמְעַת בְּתַרְיִ קָלִי
זַעֲסִיא דְּמִשְׁבָּחִין וְאָמְרִין . בְּרִיךָ
יִקְרָא דִין מְאֹתָר בֵּית שְׁכִינַתָּהּ :
יְיָ | יִמְלָךְ לְעוֹלָם וְעַד : יְיָ מִלְכָותָהּ
קָאָם לְעָלָם וְלְעַלְמִיא עַלְמִיא : יְיָ
אֱלֹהִי אֲבָרָהָם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל
אֲבֹזָתִינוּ שְׁמַרְהִזָּאת לְעוֹלָם . לִיאַצֵּר
מְחַשְּׁבּוֹת לְבָבָ עַמָּךְ וְהַבָּן לְבָבָם
אֱלֹיךָ : וְהַוָּא רְחִים יְכֹפֵר עָזָן וְלֹא
יִשְׁחַיתָ . וְהַרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפָוּ . וְלֹא
יַעֲיר כָּל־חַמְתָּזָו : בַּי אַתָּה אֲדֹנִי

Du, Herr, bist gütig und versöhnend, voll Huld und Milde gegen Alle, die dich anrufen. Deine Gerechtigkeit waltet durch alle Ewigkeit, deine Gotteslehre ist Wahrheit. Gib Jakob die Wahrheit und Abraham die Liebe, wie du es zugeschworen unsern Vätern in uralter Zeit.

Gelobt sei Gott, Tag für Tag, er legt uns auf die Last, und Gott ist unser Heil — Selah! Gott Bebaoth mit uns, Jakobs Gott unsere feste Zuversicht — Selah! Gott Bebaoth, wohl dem Menschen, der dir vertrautet, Gott, steht uns bei; Herr, erhöre uns an dem Tage wo wir rufen.

Gelobt sei Gott, daß er uns geschaffen zu seiner Ehre, uns geschieden hat und abgesondert von denen, die im Irrthume sind, uns die wahrhafte Gotteslehre hat gegeben, und den Keim des ewigen Lebens hat eingesetzt und eingepflanzt in unser innerstes Gemüth. Er öffne uns das Herz für seine Gotteslehre lege uns in's Herz die Liebe und die Furcht Gottes, daß wir seinen Willen ihuen und seinem Dienste uns weihen mit ganzem und mit ungethülichem Herzen, auf daß wir nicht um's Flüchtige und Nächtige uns abmühen, nicht in Angst und Sorgen die vergängliche Frucht des Lebens schaffen. Möge es dein Wille sein, Gott unser Herr, Gott unserer Väter, daß wir treu besunden werden in der Beobachtung deines göttlichen Gesetzes in dieser Welt, und würdig besunden werden, es zu erleben und mit den Augen zu schauen, theilhaftig zu werden des Glücks und des Segens in deinem Gottesreiche, in den Tagen des Messias und in dem zukünftigen und ewigen Leben; auf daß wir dich in ungestörter Herrlichkeit lobpreisen und besingen, und nimmer schwiegen. Gott mein Herr, dir danke ich ewiglich. Gesegnet ist, wer Gott vertraut, daß Gott ist seine Zuversicht. Vertrauet auf Gott ewiglich; denn in Gott dem Herrn ist der Welten Fels und Hort. Dir vertrauen, die deinen Namen kennen, denn du verlasses nicht die dich suchen, Herr! Das ist Gottes Wille, daß er gerechtsamig werde und seine Gotteslehre groß und herrlich.

טוב וסליח. ורב חסד לך לckerreich: צדקהך צדק לעולם. ותורתך אמת: תפן אמת ליעקב חסיד לאברהם. אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: ברוך אדני יום ויום יעמס-לנו. האל ישועתנו סלה: כי צבאות עמו. משגב לנו אלהי יעקב סלה: כי צבאות אשרי אדם בוטח לך: כי הושעה. הפלך יעננו ביום קראנו: ברוך אלהינו שבראנו לבבוזו. ורבדילנו מן התזועים. ונתחז-לנו תורה אמת. וכי עולם נטע בתוכנו. והוא יפתח לבנו בתורתו. וישם בלבני אהבתו ויראתו. ולעשות רצונו ולעכדו בלבך שלם: למען לא נingu לrisk ולא גילד לפהלה: יהירצון מלפניך כי אלהינו ואהינו אבותינו שבשמור חוקך בעולם הזה. ונאה ונחיה ונראה ונירש טובה וברכה לשני ימות הפסחים ולהי העוזלים הבא: למען ימוך כבוד ולא ידם. כי אלהי לעולם אודך: ברוך הנבר: אשר יבטח בך. והיה כי מבתו: בטחי בך עדי עד. כי ביה כי צור עולם: ויבטהו לך יודעי שמה. כי לא עזבת דרשיך כי: כי חפץ למען צדקו יגדיל תורה וניאדר:

וְאַנִּי תִּפְקֹדֶתִי לְךָ יְיָ עַת רֵצֶן אֱלֹהִים
בְּרַבְּיְחָסֶךָ עֲנֵנִי בְּאֶמֶת יִשְׁעֶךָ:

בצנעם מועלין ס"מ ווקין ב', נגלי וגטעתם כוותם ס"מ לוועcis ויהי בנסוע ובריך שטיה.
הָאָזַנְנוּ הַשְׁמָטִים וְאַדְגָּרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אַמְרִידִסִּי: יִעַרְתָּ
כִּפְטוֹר לְקָחֵי תָּזֵל בְּפֶטֶל אַמְרָתִי בְּשֻׁעָרִים עַלְיִדְשָׂא וּבְרַבִּיכִים
עַלְיִעָשֶׂב: כִּי שְׁם יְהוָה אָקְרָא הַבּוֹ גָּדֵל לְאֱלֹהִינוּ: לְיִהְצֹרֶל
תְּמִימִים פְּעָלוֹ כִּי בְּלִדְרָכִיו מִשְׁפְּט אֶל אַמְנָה וְאַזְנָה עַל צְדִיק
וְיִשְׁרָהָיו: שְׁחַתְתָּ לְזֹהָר בְּנֵינוּ מוֹמָם דָּרוֹ עַקְשׁ וּפְתַלְתָּל: קְלִיהָה
תְּגַמְּלִוְיזָאת עִם נְבָל וְלֹא חַבֵּס הַלְאֵהוֹ אָבִיךָ קָנָה הוּא עַשְׂה
וַיְכַנְּנָה: יִשְׂרָאֵל זָכָר יִמְזֹת עַזְלָם בֵּינוֹ שְׁנָוֹת דָּרוֹדָרוֹ שְׁאֵל אָבִיךָ
וַיְגַדֵּךְ זָקָנָה וַיְאַמְרוּ לְךָ: בְּהַנְּחָלָל עַלְיוֹן גְּזִים בְּהַפְּרִידָזִוְנִי אָדָם
יִצְבֶּבֶגְלָזָת עַמִּים לְמִסְפֵּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי תַלְكִי יְהוָה עַמּוֹ וְעַקְבָּ
חַבְלָל נְחַלְתָּו: יִמְצָא הָאָרֶץ מִדְבָּר וּבְתָהָר יִלְלָי יִשְׁיָּמֶן יִסְבְּבָנָהוּ
יְבָזָנָהוּ יִצְרָנָהוּ בְּאַיְשָׁזָן עִינָוּ: בְּגַשְׁר יִעַיר קָפוּ עַלְגּוֹזְלִיו יִרְחָף
יִפְרַשׁ בְּגַפְיוֹ יִקְהָרוּ יִשְׁאָהוּ עַלְאָבְרָתוֹ: יְהוָה בְּפָרֶד יִנְחַפֵּז וְאַזְנָ
עַמּוֹ אֶל נְכָרָה: וְזֹאת הַתּוֹרָה, לְדוֹר מָמוֹר, וּבְנָהָה יִאָמֶר oben bei siehe שְׁחוּרִית.
וּמְנִזְיִין וְגַולְלִין וְמַפְזִילִין סְמָמָה לְסִיכָל וְלוּוּכִיס ח"ק, וּמְמַפְלִלִין מַפְלָה גְּלָמָת וּסְמָמָלָה.

כִּי שְׁמָ יְיָ אָקְרָא הַבּוֹ גָּדֵל לְאֱלֹהִינוּ:

אָדָנִי שְׁפְטִי הַפְּפָחָה וּפִי יִגְדֵּיד תְּהַלְּפָחָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהִינוּ יְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אָבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יִעָקָב הָאֶל הַגְּדוֹל הַגְּבוֹר וְהַגּוֹרָא אֶל עַלְיוֹן גּוֹמֶל
חַסְדִּים טֹובִים וְקוֹנָה הַבָּל וּזְכָר חַסְדִּי אֲבוֹת וּמְבֵיא גּוֹאָל
לְבָנֵי בְּנֵיכֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

וּבְרָנוּ לְחַיִים. מֶלֶךְ חַפֵּז בְּחַיִים וּבְתָבֵן
בְּסִפְר הַחַיִים. לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִים:

מֶלֶךְ עֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגָּן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַגָּן אָבְרָהָם:
אַתָּה גָּבָור לְעוֹלָם אָדָנִי מַתִּיחָה מַתִּים אַתָּה רַב לְהֹשִׁיעַ:
מַכְלִפְלָל חַיִים בְּחַסְד מַחְיה מַתִּים בְּרַחְמִים וּבְיִם סּוּמֵךְ

נוסףים ורוסף חוליים ומתר אסורים ומקיים אמונהו לישני עקר. מי במקבילה גבורות ומי דושה לך מלך ממתה ומתחיה ומצמיה ישועה:

מי במקבילה אב הרחמים. זכרו יציריו לחיים ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יי' מהיה הפתחים:
אתה קדוש
 חי נקיש את שמה בעולם בשם שפט קדושים ואותו בשמי מרום. בכתבך על יד נבייך. וקרא זה אל זה ואמר: חי קדוש קדוש יי' צבאות מלך כל הארץ בבודו: חי לעמך ברוך יאמר: חיך ברוך בבוד צפוקמו: חי ובדברך קדשו כתוב לאמר: חיך מלך לעולם אלהיך ציון לדוד ודוד הלויה:
וקדושים
בקבב יום
יהלוד
סלחה: כי אל מלך גודול וקדוש אתה:
 ויבן פון פחדך יי' אלהינו על כל מעשיך ואמתך על כל מה שבראת. ויראך כל המעשים וישתחו לפניו כל הבראים ויעשו כל אגדה אחרת לעשות רצונך בכלך שלם כמו שידענו יי' אלהינו שהשלtan לפניו עוון ביך ובוכה בימינך ושםך נורא על כל מה שבראת:

ובבן פון בבוד יי' לעמך. תהלה ליראה. ותקונה לדוד שיש. ופתחונפה למיחלים לך. שמחה לארצה. וישawn לעירך. וצמיהת קרו לדוד עבדך. ועריבת גור לבניזי משיחך במרה בימינו:

ובבן צדיקים יראו וישמחו וישראלים יעלוזו וחסדים ברפה יגילו. ויעולתה תקפש פיה. וכל הרשעה כל בזבזתך. כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ: ותמלוד אטה יי' לבך על כל מעשיך. בהר ציון משפטך בבודך. ובירושלים עיר קדשך. בכתבך בברbery קדשו. מלך לעולם אלהיך ציון לדוד ודוד הלויה:
קדוש אתה נורא שםך. ואיי אלה מבצעיך בכתבך

וַיָּגֹבֵה יְיָ אֲכֹזֶת בְּמִשְׁפֶּט וְהַאֲלֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בְּצִדְקָתָה בְּרוּךְ אֲתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אֲתָּה בְּחִרְתָּנוּ מִבְּלִיהָעָם מִרְוַעַתְּנוּ מִקְּלָל הַלְשׁוֹנוֹת וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצּוֹתִיךְ וְקִרְבָּתָנוּ מִלְפָנֶיךְ לְעִבּוֹדָתְךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּפְתַּחַצְלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֶחָבה אַתְּדִים (סְנָה הַשְׁבָּת הַזָּה וְאַתָּה יוֹם) הַזְּבָרֹן הַזָּה יוֹם (זָכָרְיוֹן) תְּרוּעה (בְּאֶחָבה) מִקְרָא קָדֵשׁ זָכָר לִיצְיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יָעַלְהָ וַיַּבָּא וַיִּפְיעַ וַיַּרְאָה וַיַּרְצָח וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקַד וַיִּזְכַּר זָכָרְנוּ וַיִּקְדְּזֵנוּ וַיִּזְכְּרוּן אֲבוֹתֵינוּ וַיִּזְכְּרוּן מִשְׁיחָ בֶּן דָוד עַבְדָךְ וַיִּזְכְּרוּן יְרִישָׁלַיִם עִיר קָדְשָׁךְ וַיִּזְכְּרוּן בְּלֵ�מֶךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל וַיִּפְלַטְהָ לְטוֹבָה לְחֻנָּה וְלְחִסְדָּו וְלְרָחְמִים לְחַיִם וְלְשָׁלוֹם בַיּוֹם הַזְּבָרֹן הַזָּה זָכְרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וַיִּקְרַבְנוּ בּוֹ לְבָרְכָה וְהַזְּשִׁיעָנוּ בּוֹ לְחַיִם וּבְדָבָר יִשְׁעָה וְרָחְמִים חַיִם וְחַגְנָה וְרָחָם עָלֵינוּ וְהַזְּשִׁיעָנוּ בַיִם אַלְיךָ עִינֵינוּ כִּי אֶל מֶלֶךְ חַפְנֵין וְרָחְמִים אֲתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מַלְוֵךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כָּלּו בְּכָבוֹדְךָ וְהַגְּשָׁא עַל כָּל הָאָרֶץ בְּיִקְרָךְ וְהַוּפֶע בְּהַדָּר גָּאוֹן עֹז עַל כָּל-יוֹשְׁבֵי תַּבְלֵל אֶרֶץ וְיִדְעַכְלִיפְעֵיל בַּיְמָה פְּעַלְתָּו. רַיִבְנֵן כָּל-יִצְחָר בַּי אֲתָּה יִצְרָתָו. וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בַּאֲפָן יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמֶלֶכְתָו בְּכָל מִשְׁלָה (Sabbath am אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנְחָתֵנוּ קְדַשָּׁנוּ בְּמִצּוֹתִיךְ וְתַנְזֵן חִלְקָנוּ בְּתֹרְתָךְ שְׁבַעַנוּ מַטּוֹבָךְ וְשִׁמְחָנוּ בְּיִשְׁוּעָתָךְ (Sabbath am וְהַנְּחִילָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֶחָבה וּבְרָצָן שְׁבָת קָדְשָׁךְ וְנִנְחָיו בּוֹ יִשְׂרָאֵל מִקְדְּשֵׁי שִׁמְךָ). וְטַהַר לְבָנֵנוּ לְעַבְדָךְ בְּאֶמֶת כִּי אֲתָּה אֱלֹהִים אָמֵת וְדָבָר

אמת וקדים לעד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עָלָל כָּל־
הָאָרֶץ מִקְדָּשׁ (השפט) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזָּבְרוֹן:

רָצָח יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתְּפִלָּתֶם. וְהַשֵּׁב אֶת
הַעֲבֹדָה לְדִבְרֵיךְ בַּיּוֹתֶךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּבְתְּפִלָּתֶם. בְּאַדְבָּה תְּקַבֵּל
בְּרָצֹן. וְתַּהֲיֵ לְרָצֹן תְּמִיד עֲבוֹדָת יִשְׂרָאֵל עַמְךָ: וְתַּחֲזִיןָ עִינֵּינוּ
בְּשִׁובָךְ לְצִיּוֹן בְּרָחֶמים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׁבִינְתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אָנָּחָנוּ לְךָ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ | מוֹדִים אָנָּחָנוּ לְךָ שָׁאַתָּה
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וְעַד. הָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
צָור חַיָּנוּ מַגְןֵנוּ יְשֻׁעָנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר
אֱלֹהֵי כָל פְּשָׁר יוֹצְרָנוּ יָאָר
נְדוֹר נְזָדָה. לְךָ וּנְסִפְרֵ תְּהִלָּתֶךָ. עַל
חַיָּנוּ הַמְּסֻגָּרִים בְּיָדֶךָ. וּעַל נְשָׁמוֹתֵינוּ
הַפְּקוּדֹתָתֶךָ. וּעַל נְסִיקָּה שְׁבָכְלִיזָם
עַמְּנָנוּ וּעַל גְּסִילָאֹתֶיךָ וּטוֹבָזֶיךָ שְׁבָכָל
לְחַצְרוֹת קְדָשֶׁךָ לְשֻׁמָּר
עַת עֲרָב וּבְקָר וּצְהָרִים. הַטּוֹב בִּיאַלָּא
כָּלְיוּ רְחַמִּיךָ. וּהַמְּרַחְםָם פִּיאַלָּא תְּמִימָה
חַסְדָּיךָ. מַעֲוִלָּם קַיִינָה לְךָ:
וּעַל בְּלָם יִתְבְּרַךְ וַיִּתְרוּם שְׁמָךְ מַלְכֵנוּ תְּמִיד לְעוֹלָם וְעַד:

ובְּתוֹב לְחַיִם טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְּרִיתֶךָ:

וּכְלַ הַחַיִם יָדוֹךְ סָלָה. וַיַּהֲלֹלֵי אֶת שְׁמָךְ בָּאָמָת. הָאַל
יְשִׁיעָתָנוּ וְעֹזָרָתָנוּ סָלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמָךְ וְלֹךְ גָּאהָ
לְהַזּוֹדָת:

שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְךָ תְּשִׁים לְעוֹלָם בַּי אַתָּה הוּא
מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשְּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעִינְיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְךָ יִשְׂרָאֵל
בְּכָל עַת וּבְכָל שָׁעה בְּשְׁלוֹמָךָ:

**בְּסִפְרֵ תְּהִלָּתֶךָ בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וְפְרִנְסָה טוֹבָה
נִכְרֵר וּנִכְתַּב לְפָנֵיךָ אָנָחָנוּ וּכְלַעַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְחַיִם טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֲשָׂה הַשְּׁלוֹם:**

אלֹהִי נָצֹר לְשׁוֹנֵי מֶרֶעַ. וְשָׁפְתִי מִדְבָּר מְרֻמָּה. וְלִמְקָלְלִי נְסָפִי תְּהֻוםָּם. וְנְסָפִי בְּשָׁפָר לְפָלָתְהִיא. פְּתַח חַטָּאתְךָ וּבְמְאֹתוֹתְךָ תְּרַדוּפָתְךָ נְסָפִי. וְכָל־
מְחוֹשָׁבִים אֲלֵי רְשָׂעָה. סְהִרָּה הַפְּרָטָה שְׁאָתָם וּנְקַלְקָל מְחַשְּׁבָתְךָם. עֲשָׂה לְמַעַן שְׁמָךְ.
עֲשָׂה לְמַעַן יְמִינָה. עֲשָׂה לְמַעַן קְדָשָׁתְךָ. עֲשָׂה לְמַעַן חֹדֶתְךָ. לְמַעַן יְתַלְצִין
יְדִידֵיכָה. חֹשֶׁשָׁה יְמִינָה נְעָגָנִים: יְהִי לְرַצְוֹן אָמָרִי פִי וְחַגְיוֹן לְבִי לְפָנֵיךְ יְיָ צִוְרִי
וּנְאָלֵי: עֲשָׂה שְׁלוֹם בְּמַרְוּמָיו הַרְאֵי יְעַשָּׂה שְׁלוֹם עַלְנוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמָרִי אָסָן:
יְהִי רַצְוֹן לְפָנֵיךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ שְׁיִבְנֵה בֵּית הַפְּקָדָשׁ בְּמִתְרָה
בְּיָמֵינוּ וְתַנְזֵן חַלְקָנוּ בְּחֹרֶבְךָ: וְשָׁם נַעֲבַד בְּיַרְאָה בְּיָמֵינוּ עוֹלָם וּבְשָׁנִים
קְדוֹמָנִיות: וְשָׁרֶבֶה לְיִי מְנַחָה יְהוָה וְרוֹשָׁלִים בְּיָמֵינוּ עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדוֹמָנִיות:
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ (außer Sabbath.) קְדִישׁ תַּחַקְבֵּל, עַלְנוּ.

סדר תשlide

In der Regel geht man am ersten Tage des Neujahrsfestes nach dem Mincha-Gebet zu einem Bach oder Teiche und sagt dieses. Fällt jedoch der erste Tag auf einen Sabbath, so geht man den zweiten Tag.

Wer, Allmächtiger! gleicht dir, der so die Sünde vergibt, und dem Ueberreste seines Eigenthums den Frevel nachsieht? Er beharrt nicht ewig in seinem Zorne, denn sein Wille ist gnadenvoll. Gewiß, er erbarmt sich unser wieder, wird unsere Schulden unterdrücken und alle Sünden senken in des Meeres Tiefe. — Ja, alle Vergehungen deines Volkes, des Hauses Israels, kommen dahin, wo ihrer nimmer gedacht wird, wo niemand sich ihrer erinnert, wo sie nie im Gedächtniß auftauchen. — O, schenke Jakob die Treue, die Huld Abraham wieder, wie du sie in den uralten Zeiten unsern Vorfahren zugeschworen.

מֵאֵל כִּמְזָךְ נְשָׂא עֹז
וְעוֹזֶר עַל פְּשָׁע לְשָׁאָרִית
נְחַלְתֹּזֶה לֹא הַחֲזִיק לְעֵד אַפּוֹ
בְּיַחֲפִץ חַסְדָּה הִיא: יִשְׁוֹב
יַרְחָמֵנוּ יִכְבּוֹשׁ עֲנוֹנוֹתֵינוּ
וַתְּשַׁלֵּיךְ בְּמַצְוּלֹת יִם כָּל
חַטָּאתָם: וְכָל חַטָּאת עַמְּךָ
בֵּיתְךָ יִשְׂרָאֵל תְּשַׁלֵּיךְ
בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר לֹא יַזְכְּרֵי וְלֹא
יַפְּקֹדֵי וְלֹא יַעֲלוּ עַל כָּל
לְעוֹלָם תַּתְנֵן אַמְתָה לִיעַקְבֵּב
חַסְדָּה לְאָבָרְהָם אֲשֶׁר
נְשָׁבָעָת לְאָבוֹתֵינוּ מִימִי
קָדָם:

שיר היחוד ליום שני בשבוע

יי' וְאֵגִי עֲבָדֶךָ בֶן אַמְתָּה. אֲרֹבֶר אַמְלָל גְּבוּרוֹסָךְ:
 קָלְלָדָרְבִּי שְׁבָחָךְ קָצְתָּם אַסְפָּרָה. מְעֻשֵּׂיךְ מָה נֹזָא אַמְרָה:
 יי' אֵין אַלְיךְ טְרוֹד בְּפִסְךְ. אֲפִידָה עַצְמִי מְסָפָר:
 קָהָל חָקָר אֱלֹהָה לֹא יִמְצָא. וְתְכִלִּת שְׁדֵי לֹא תִּקְאָה:
 יי' וְלִחְבִּינָה בְּלֹא אֵין תִּקְרָר. וְמְסָפָר שְׁנִיו לֹא יִחְקָר:
 קָהָל וְגַם אֵין מְסָפָר לְגַדּוּדִיךְ. בְּצַבָּאוֹתִיךְ אַזְתָּבְבָּדָךְ:
 יי' אֵיזֶה עַיִן אֲשֶׁר פְּתִיעָה. וְסִי לֹא רָאָה פָּנֵי כְּבָדָךְ:
 קָהָל גְּבָזָן וְחַבָּם הַן לֹא יִדְעַן. וְאַיִד אֲעַרְוֹד עַל אֲשֶׁר לֹא אִדְעַן:
 יי' וְאָם יֹאמֶר אִישׁ עַד תְּכִלָּתוֹ. אֲעַרְוֹד אַלְיִי וּבְמַחְבָּנָתוֹ:
 קָהָל אָבָא וְאִמְצָא תְכִלִּת שְׁבָחוֹן. לֹא נָאַמְנָה אַת אֵל רְיוֹחוֹ:
 יי' יְבָלָע בַּי לֹא יִדְעַע עַרְפָּו. אַחֲרִית פִּיהִו רְאִשִּׁית גְּרָפָו:
 קָהָל וְעַמְדֵי לֹא בָּנֵן אֲנָבֵי וּסְפִי לֹא אַפְתָּן לְחַטֹּזָא וְחַפְּיָי:
 יי' אַסְפָּרָה לְאַחַי קָצָות דָּרְבִּי אֵל. וְלִיְשָׁרָאֵל מָה פָּעֵל אֵל:
 קָהָל בְּפִתְּחָוָב אָמְרוּ לְאֱלֹהִים. מָה נֹזָא מְעֻשֵּׂיךְ אֱלֹהִים:
 יי' וְאִמְרָף עַם וּצְרָף לֵי. יְסָפָרוּ שְׁמִי וּתְהַלְּתִי:
 קָהָל בְּמַצְרִים שְׁמַתִּי עַלְילָזָתִי. לְמַעַן תְּסָפֵר אַת אַזְתּוֹתִי:

Zweiter Tag.

Ich, dein Knecht, Sohn deiner Magd, will reden und sprechen von deiner Allmacht; Nur einige deiner geprägten Eigenschaften, deiner furchtbaren Thaten will ich erzählen.

Nichts ist dir gleichgestellt im Buche der Weltgeschichte; verlünden nur kann ich deine Eigenschaften, nicht erzählen. Das Sinnen Gottes kann nicht aufgefunden, des Allmächtigen Zweck nicht beschränkt werden.

Seine Weisheit kann nicht ergründet, seiner Jahre Zahl nicht erforscht werden. Sa! deine Engelschaaren selbst sind ohne Zahl, diese Heere, das Zeichen deiner Herrlichkeit!

Wo ist das Auge, das von dir zeugen könnte? Kein lebendes Wesen hat je geschaut deine Majestät. Der Verständige? der Weise? er weiß nichts! — wie könnte ich demnach schließen auf das, was ich nicht kenne?

Sprüche Einer bis an sein Ende: „ich will hin zu ihm mich wagen, und zu verlässig komm' und find' ich das Ziel seines Ruhmes;“ treulos gegen Gott wäre dieser Sinn;

Er muß zu Grunde gehen, denn er kennt sich selbst nicht, seiner Rede Folge, seines Wegs Beginn. Ich bin nicht so vermessan, lasse meinem Munde nicht solch' Sünd' entfahren;

Meinen Brüdern will ich von den Wegen Gottes Einiges erzählen, an Israel, was Gott gewirkt. So heißt es: „Sprechet zu Gott: Wie furchtbar sind deine Werke, Gott!“

Und du sprachst: „Dieses Volk schuf ich mir, daß sie erzählen meinen Namen, meinen Ruhm, in Mizrajim übte ich meine Thaten, auf daß du meine Wunder erzähltest.“

וְאַנִי עֲבָדֶךָ עַל בֵּן אַסְפֵר. פָּאַשְׁר אַדְרוֹשׁ מַעַל סְפֵר :
 קָהָל תְּהִלָּל נֶפֶשִׁי בְּחַמְעָשִׁיךָ. וּבָל קְרַבִּי אֶת שֵׁם קְדוּשָׁךָ :
 וְאַכְרַבְךָ בְּכָל עֲנֵנִים. וּבָל לִפְנֵי אָזְדָה אֶת אָדָני :
 קָהָל גָּם בְּגִרְזֵנִי רַזְמָמֹתִיךָ. וְאֶת פִּי אַמְלָא תְּהִלָּתֶךָ :
 קָהָל וְאָמָרָה נָא עֲזֹזָה נֹזְרָאֹתִיךָ. וְאַשִּׁיחָה דְבָרֵי נֶפְלָאוֹתִיךָ :
 וְאַופֵּר טוֹבָךְ וְצִדְקָותִיךָ. חָסְדִיךְ וְגַבְרוֹתִיךָ :
 קָהָל יְדַעְתִּי בַּי גַּדְולָ אַתָּה. עַל בָּל אֱלֹהִים מַאֲדָ גְּדַלָּת :
 בַּי בְּכָל אֱלֹהִ הַעֲמִים הֵם. אַלְילִים אַלְמִים רַוֵּחַ אֵין בָּם :
 קָהָל הַנֵּן לְעוֹבָדֵיכֶם גַּמְוֵל אֵין מַשִּׁיבִים. וְלֹמַה לָהֶם הַמָּה מַטִּיבִים :
 וְבַעַת אָרָח אָזְדָה יְחִפְלָלוּ. וְלֹא יַעֲנֵנוּ בַּי לֹא יַעֲלֵוּ :
 קָהָל דּוֹרְשִׁים בְּכָל לִב לְרוֹחַ אֵין בֹּזֶה. וּקְרוֹב יְיָ אֶל עַם קְרוֹבוֹ :
 הַיִצְרָא בְּכָל הוּא אֱלֹהֵינוּ. הִיא עֲשָׂנוּ וְלוּ לְבָד אֲנָחָנוּ :
 קָהָל עַם וְמַרְעִיתֹו וְצָאן יְהוָה. נְבָרֵךְ שְׁמוֹ בַּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ :
 בַּי בָּאָרְךָ נָא מַאֲדָ נְמַצָּאתָ. בַּי דּוֹרְשִׁיךָ לֹא עֲזַבְתָּ :
 וְתַמִּיד בְּפִינֵי תְּהִלָּתֶךָ. וּמְהֻלָּלִים לְשֵׁם תְּפִאָרָתֶךָ :
 עד אָתָח בָּה וּבְכָבוֹדֶךָ. וּמְשָׁרְתִיךָ אָפָעֲבָדִיךָ :
 קָהָל אָשָׁר בְּבָזְקָ מֶלֶא כָּל הָאָרֶץ. וּבְבָזְקָ עַל בָּל הָאָרֶץ :

So will ich denn, ich dein Knecht, erzählen wie ich's erfahre aus deinem Buche. Es röhnte meine Seele deiner Thaten Kraft, mein Inneres den Namen deiner Heiligkeit.

Ich preise dich in all meinem Thun, mit ganzem Herzen danke ich Gott; meine Kehle sei deines Ruhmes, mein Mund deines Lobes voll.

Ja, mein Mund verkünde dein Lob, den ganzen Tag deinen Ruhm; sprechen will ich von deinen gewaltigen Thaten, unterhalten will ich von deinen Wunderdingen.

Gedanken deiner Güte und Gerechtigkeit, deiner Gnad' und deiner Allmacht. Ich weiß es, daß du groß bist, über alle Götter hoch erhaben.

Der Böller Götzen alle aber nichtig, stumm sind, in denen kein Geist ist. Thun doch sie in ihren Dienern nichts vergelten, warum thun diese ihnen Gutes beilegen?

Warum in Nöthen sie anbeten, sie hören ja nicht, können nicht nützen? — Suchen andächtig nach geistlosen Wesen — der Ewige aber nah ist dem Volle, das ihm naht.

Der das All' schuf, ist unser Gott, er schuf uns, ihm allein gehören wir an — ein Volk seiner Weide, Schafe seiner Macht — seinen Namen preisen wir, ewig ist seine Güte.

Wenn wir in Noth sind, läßt du dich finden, die dich suchen, hast du nie verlassen. Drum ist stets dein Lob in unserem Munde, röhrend deiner Herrlichkeit Namen.

Du bist Zeuge dir und deiner Ehre und deiner Diener, deine Knechte; deiner Majestät die ganze Erde voll. Deine Majestät verbreitet überall.

Darum wählten unsere Ahnen dich, dir allein sie dienten, keinem Fremden nek en dir

טו וְאֶבְוֹתֵינוּ בְּחַרְוּ אָזְהָךְ. לְבָדָךְ לְעַבּוֹד וְאַיִן לְזַרְ אָזְהָךְ:
 קָל גַם אֲנָחָנוּ אָזְהָךְ לְבָדָךְ. נְעַבּוֹד כְּבָנֵן אָבָ וְגַבְבָדָךְ:
 טו וְהַפְנוּ עַל יְחִידָךְ. יוֹם וְלִילָה עֲדֵיכְ:
 קָל בְּפִי כְּלָנוּ וּבְלִבְבָנָנוּ. שָׁאַתָּה לְבָדָךְ אֱלֹהִינוּ:
 טו אֱלֹהִינוּ אָזְהָךְ עַל יְחִידָךְ. טַדִים אֲנָחָנוּ וְעַבְדִיךְ:
 קָל אִין תְּחִלָה אֶל רַאשִׁיתָךְ. וְאַיִן קִיז וְתְכִלָה לְאַחֲרִיתָךְ:
 טו רַאשָׁוֹן וְאַחֲרָיו מִפְלִי רַאשִׁית. וּמִפְלִי אַחֲרִית וְאַיִן לְבָלְחָשִׁית:
 קָל אִין קָצָה אֶל גְּבָהָוָתָךְ. וְאַיִן סּוֹף לְעוֹזָמָק מְדוֹתִיךְ:
 טו אִין לְךָ סּוּבָב וְאַיִן לְךָ פָּאָה. עַל פָּנֵן אָזְהָךְ חַי לֹא רָאָה:
 קָל אִין צָד וְצָלָע יַצְלִיעָוָךְ. וּרְחָבָ וְאוֹרָךְ לֹא יִמְצָעֵיךְ:
 טו אִין פָּאָה לְסִבְבוֹתָךְ. וְאַיִן תּוֹךְ מְבָדֵיל בִּינּוֹתָךְ:
 קָל אִין חַכְמָה אֲשֶׁר תְּדַעַךְ. וְאַיִן מְדֻעָ אֲשֶׁר יַגְיִיעֵךְ:
 טו וְלֹא יִשְׁנֵן אָזְהָךְ כָּל מִקְעָד. וְאַיִן שְׁכַל אֲשֶׁר יִבְין וְיִדְעֶךְ:
 קָל מְפָךְ מַאוֹתָה וְאַיִבָה אָתָה. וְאַיִד בְּלִי מַאוֹתָה כָּל בְּרָאתָה:

ליום שלישי בשבוע

טו אָמַנָם יְדַעַתִּי בַּי אָזְהָה. אֱלֹהִי יַעֲקֹב כָּל יִצְרָתָךְ:
 קָל אָתָה בְּזֹרָא וְלֹא נְבָרָאת. אָתָה יוֹצֵר וְלֹא נְזִכָרָת:
 טו אָזְהָה פְּמִיתָה וְאַחֲרָיו כָּל תְּבִלָה. אָזְהָה מוֹרִיד שְׁאֹול וְאַפְתָּלָה:
 קָל וְגַאֲמָן לְהַחִוּת מְתִים אָתָה. וּנְעַל יַדִי גַּבְיוֹאָךְ פָּנֵן הַזְדָעָת:

So auch wir, nur dich allein wir beten an, gleich wie der Sohn den Vater ehrt.
 Wir berufen: deiner Einzigkeit Zeugen, Tag und Nacht mit Mund und Herz zu sein:
 du allein bist unser Gott!

Du unser Gott! deiner Einzigkeit sind wir Zeugen, deine Knechte, Ohne Anfang
 ist dein Erstsein, ohne End' und Ziel dein Letztheim.

Erster du und letzter, ohne Anfang und Ende, unerfasslich dem Verstande. Deine
 Höh' hat keine Grenze, deiner Tiefe Maß keine Ende.

Kein Umlang, kein Winkel findet statt bei dir, d'rüm was lebt, nie schaut es dich,
 keine Seite, keine Glieder dich beschränken, keine Breite, Länge, Tiefe dich umfassen.

Es trennet nichts dein Wesen nach Außen, nichts scheidet von Innen dich in Theile.
 Keine Weisheit kann dich kennen, kein Erkenntniß dich erreichen.

Kein Wissen kann begreifen dich, kein Verstand, der da einsehe etwas nur von dir,
 und wie du seist, und wie du ohne Etwas das All' erschufst.

Dritter Tag.

Fürwahr! ich, ich weiß es, daß du, Gott Jakobs! das All' erschufst! daß du Schöpfer
 seist, selbst nicht erschaffen, du Former bist, selbst nicht gesformt.

Daß du tödest, Alles verwesen läßt, du in die Gruft senfst — du wieder emporhebst,
 gewiß die Todten einst erwedst, wie durch deine Propheten du verlündet.

שיר היחוד ליום שלישי

וְאַתָּה חִמּוֹת אֶל הַיּוֹם וְאֶל מִתְּהָ : מַעֲולָם וְעַד עַזְלָם אַתָּה :
 קָהֵל מִשְׁבֵּר וּמִזְלֵיד וְלֹא נָזְלָתָה . מְזֻחֵץ וּרוֹזֵפָא וְלֹא חְלִיתָ :
 וְאַתָּה פָּנִית יְמִדּוֹת אַיִן לְפָנֶיךָ . חַנִּימָה וּשְׁנָה אַיִן לְעַיְנִיךָ :
 קָהֵל חָלָא מִקְדָּם אֶל חַי אַתָּה . מְאַשְׁר בְּךָ לֹא נְשַׁתְּגִיתָ :
 וְעַד חַעֲלָם לֹא תְשַׁתְּפָה . וּמְאַלְחוֹתָךְ לֹא תְחַפֵּה :
 קָהֵל חָדֵש וּנוֹשָׂן לֹא נִמְצָאתָ . חָדֵשָׁת כָּל וְלֹא חָדֵשָׁת :
 וְאַתָּה יְחִילָוּ זָקָנָה וּבָחרָות . עַלְיכָה גָּם שִׁיבָּה וּשְׁחָרוֹת :
 קָהֵל וְלֹא חָלוּ בְּךָ שְׁמַחָה וּעְזָב . וּדְמִיּוֹן | נֹצֵר וּכְלָל דָּבָר קָאָב :
 בַּיּוֹם כִּי לֹא יִסּוּבֵב אֶזְתָּחָד גְּשָׁם . אָף לֹא תִּדְמֹה אֶל בָּל נְשָׁם :
 קָהֵל כָּל הַיְצָוְרִים גַּבּוֹל סְפָבְתָם . אֶל רָאשֵׁיתָם וּלְאַחֲרֵיתָם :
 בַּיּוֹם כִּי הַפְּרוֹאוֹיִם בְּגַבּוֹל שְׁמָתָם . וְלִימִי אַבָּאָם גַּבּוֹל הַקְּפָתָם :
 קָלָה וְלֹךְ אַיִן גַּבּוֹל וְלִימִיךְ . וְלִשְׁנוֹתִיךְ וְלִעְצָמָךְ :
 בַּיּוֹם עַל בָּן אַיִינָךְ אַרְיךָ לְפָלָל . וְלִינָךְ וּלְמַסְרָךְ אַרְיכִים חַפְלָ :
 קָהֵל הַפָּל אַרְיכִים לְצִדְקוֹתִיךְ . וְאַיִינָךְ אַרְיךָ לְבָרִזּוֹתָךְ :
 בַּיּוֹם כִּי טָרַם כָּל יָצַר חַיָּיךְ . לְכַדְךָ מְאוֹמָה לֹא נָצְרָכָת :
 קָהֵל רָאשֵׁית וּאַחֲרִית בִּידְךָ עֲרוֹבִים . אַתָּה בָּם וְהָם בְּרוֹזָה שְׁרוֹבִים :
 בַּיּוֹם כָּל אֲשֶׁר הָיָה בְּרָאשָׁוֹנָה . נְאַשֵּׁר יָהִי בְּאַחֲרָוֹנָה :
 קָהֵל כָּל הַיְצָוְרִים וּכָל מַעֲשֵׂיהֶם . וּכָל דְּבָרֵיהֶם וּמְחַשְּׁבֹתֵיהֶם :
 בַּיּוֹם מַרְאֵשׁ וְעַד סּוֹף חַדּוּעַ כָּלָם . וְלֹא חָשַׁבָּה בַּיּוֹם אַצְלָם :

Unsterblich du, lebendiger Gott, nie sterblich ! von Ewigkeit zu Ewigkeiten du ! Entbindest, läßtest gebären, selbst ungeboren, verwundest, heilst, selbst nie erkrankt. Tod und Siechheit treffen dich nie, Schlummer und Schlafl sind deinen Augen fremd. Bist du ja von jeher : lebend'ger Gott ! was an dir ist ward nie verändert. Und in Ewigkeit bleibst du unverändert, von deiner Göttlichkeit unverringert. Neu und alternd war und ist dein Dasein nicht, du das All' erneutest — doch du nicht neu. Nicht angethan sind Alter oder Jugend dir, noch Greisenam' und Jünglingszeit ; nicht kann bewegen dich Freud und Schmerz, Geschaffnen gleich, dem Endlichen gleich. Denn dich umgibt kein Leib, gleichst beseelten Wesen nie. Den Geschaffnen Allen stelltest du die Grenze ihres Anfangs, ihres Endes. Ja ! Geschaffnen machtest Grenzen du, ihrer Lebenszeit hast Schranken du gezogen ; für dich gibt's keine Grenze, deine Tage, deine Jahre, deine Allkraft. — Darum bedarfst du gar Keines, deiner Hand und deiner Gnad' bedarf' Jedes ; alle sie bedürfen deiner Milde, du bedarfst nicht deiner Schöpfungen. Eh' noch war ein Wesen, warst du allein — du bedurftest Nichts. Erst und Letzt in deiner Hand gereihet, du in ihnen, sie in deinem Geist verschlungen. Alles was zuerst vorhanden war, und was zuletzt sein wird, alle Wesen, ihre Thaten alle, ihre Reden all' und Dichten — Von Anfang bis End' ist dir bekannt, nichts vergißest du — da du bei ihnen bist.

שיר ההיחוד ליום שלישי

קְהַל אָתָּה בְּרָאָתֶם וְלֹבֶךְ עֲרָכֶם. לְכִדֵּךְ תִּדְעַ מִקְוָמֶם וְדִרְכֶם:
 צוֹן הַזָּן אֵין דָּבָר מִטְּפָח גָּעוֹלָם. בַּיְלָקְנִיךְ נְכוּנוּנִים בָּלָם:
 קְהַל אֵין חָשֵׁךְ וְאֵין מִנּוּס וְסָתָר. לְנוּס שְׂמָה וְלַהֲפַתָּר:
 צוֹן אַת אֲשֶׁר תִּבְקַשׁ אָתָּה מָצָא. בְּלִי נְטוֹחַ אֲלֵיכֶם בְּשַׁח שְׁטוֹרָצָה:
 קְהַל בַּי אַת הַפְּלָל בְּאַחַת תְּרָאָה. לְכִדֵּךְ תְּعַשָּׂה וְאַינְכְּ נְלָאָה:
 צוֹן בַּי עַל פּוֹי וְעַל אָדָם יְחִיד. עַל כָּל פְּרָדְפָּר בְּרָגְנָע אַחֲד:
 קְהַל תְּשִׁמְעַ בְּרָגְנָע כָּל הַקּוֹלוֹת. זַעַק וְלַחַשׁ וּכָל הַתְּפִלוֹת:
 צוֹן אָפְּ תְּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם. בְּרָגְנָע פְּחַקּוֹר כָּל וְלַכְבִּיהם:
 קְהַל וְלֹא תָּרַיד עַל מַחְשָׁבּוֹתֶיךָ. וְלֹא תַּתְמַהֵּ מה עַל־עֲצַתֶּךָ:
 צוֹן אָצֵל שְׁאַחַת גְּנוּרָה. לְקִיז וְלַמּוֹעֵד קְרִיאָתָךְ:
 קְהַל וְכָלָם בְּאַמְתָּה בְּתָמָם וּבְיוֹשָׁר. מְבָלִי עַדְף וּמְבָלִי חַסְרָה:
 צוֹן מִטְּפָח דָּבָר לֹא יָאָכֵר. וּדָבָר מִטְּפָח לֹא יָכֵד:
 קְהַל כָּל אֲשֶׁר תְּחַפּוֹזֵת תִּבְלֹל לִיעֲשׂוֹת. וְאֵין מִמּוֹחָה בְּיַדְךָ מַעֲשׂוֹת:
 צוֹן יְכַלֵּת יְיָ בְּחַפְצָוֹ קְשָׁרוֹת. וּבְרָצּוֹת יְיָ לֹא אָתָּה:
 קְהַל אֵין דָבָר סְתָר מִטְּפָח גַּבְחָד. עֲתִידּוֹת וּעוֹזְבוֹרוֹת לְךָ הֵם יְחִיד:
 צוֹן אֲשֶׁר מַעֲולָם וְעַד הַעוֹלָם. רַם בָּלָם בְּפָה וְאַתָּה בְּכָלָם:
 קְהַל חֲדָשּׁוֹת תְּגִיד וּסְזָדְךָ דָּרְכִּיךָ. אֶל עֲבָדִיךָ וּמְלָאָכִיךָ:
 צוֹן וְאַינְכְּ צָרִיךְ לְהַשְׁמִישָׁךְ. דָבָר סְזָדְךָ וְסָפָר לְהַזְּדִיעָךְ:
 קְהַל בַּי מִטְּפָח כָּל סְזָדְךָ יְגַלְּדָה. בְּטָרָם עַל וְלִבְכָּל יְצִיר יְעַלָּה:

Hast du sie ja geschaffen, eingerichtet sie nach deinem Sinn, b'rum ist dir allein
 ihr Gang und Thun bekannt.

Sieh', kein Ding ist, das vor dir verhohlen wäre, denn vor dir liegt alles da; nicht
 Finsterniß, nicht Zuflucht, noch Versteck, kann Flucht gewähren, kann verbergen.

Was du suchst, das find'st du gleich ohn' hinzuwenden dich nach ihnen, so du's willst;
 denn du siehst wie Eins das All, thuest Alles ganz allein, ermüdest nicht.

Ueber Völker, über Menschen insgesammt — über Alles sprichst du aus in einem
 Augenblick; hörst im Augenblick die Stimmen Aller, Geschrei, Geslüster, alle die
 Gebete.

All' ihr Thun bemerkst du, erforsch'st im Augenblick die Herzen Aller. Nicht lange
 währt dein Sinn, nicht lange weilst dein Rath;

Bei deinem Rath ist auch dein Urtheil, das auf bestimmte Zeit du lund machst, nach
 Wahrheit, voll und recht, nicht mehr, nicht minder.

Dir kann Nichts verloren gehen, kein Ding zu schwer sein dir, was du willst, ver-
 magst du auszuüben, Niemand wehrt Vollbringen dir.

Des Ewigen Macht ist eng vereint mit seinem Willen, indem er will, ist jene ohn'
 Verzug; Geheimes dir nicht unentzogen ist, was kommt, was war — sie sind
 vereinet dir.

Denn von Ewigkeit bis Ewigkeit sie sind sammt in dir, in ihnen du; Neues kündigt
 du, vertrauend deinen Thaten, deinen Dienern, deinen Engeln.

טו בלב כל נברא לא חפצא. מפינו עתק לא יצא:
 קhol באין לו קאה ולא יחאה. לב לא יתרור ואין פה פואה:
 טו באין לו רוחות ולא רוחות. אין לא שיחות בו מוכחות:
 קhol למרחוק מי ישא דעו. ללא תחליה ולא סות להגיעו:
 טו אנידים אחודים תוכס וסוף וראש. פה ולב אבלום מדורש ומחרוש:
 קhol גבה ועמק נעזים בסובב. חכם לב ונברן לא יליבב:
 טו סובב את הפל ומלא את פל. ובחיות הפל אטה בפל:
 קhol אין עליך ואין תחפיך. אין חיץ לך ואין בינוותך:
 טו אין פראה ונב ?יחיך. אין גוף לעצם יחויך:
 קhol ואין בתקע מתק נבדל. ואין מקום דק מתק נבדל:
 טו ואינך נאלל מפל ונבדל. ואין מקום רק מתק ונבדל:
 קhol מקרה ושינוי אין בך נמצא. ולא זמן וערער ולא כל שטעה:
 טו כל זמן וכל שעט אטה מכנים. אטה שורכם ואטה משגט:
 קhol כל מדע לא ישיג אזהך. אין שכל אשר ימצא אזהך:
 טו בפתח חכמתך. בגדלה חכמתך:
 קhol חכם אטה מאליך. חי מעצמך ואין בנוילך:
 טו זולח חכמתך אין חכמה. בלתי בינה ופזה:
 קhol חיקת בלב חכמים שכל. ורוחך תמלאים ורעתם תשלל:

Du bedarfst nicht erst zu hören, was geheim ist, was verborgen, um es zu erfahren;
 denn dir ist offenbaret, was geheim, eh' dem Sinn' geschaffner Wesen sie entsteigen.
 In des Erschaffnen Sinn' bist du unerreichbar, drum entfahre unsrem Munde keine
 Freiheit. Wo nicht Endlichkeit, nicht Theilbarkeit — da erspäht kein Sinn, vermag
 die Rede nichts.

Wo nicht Seiten, wo nicht Räume sind: wagt die Sprache keine Kunde. Jene Ferne
 weissen Sinn nimmt's auf zu erreichen, was kein Anfang, keine Ende hat?
 Fest vereint sind: Mitte, Ende, Anfang — drum zähm' ich Mund und Herz, zu forschen,
 grübeln. Höhe, Tiefe, kreisen, fest gewunden, der Weisen Größe kann's nicht fassen.
 Das All umgibst du All' erfüllt, im Sein des All' — bist selbst im All'. Nichts ist
 über dir, nichts ist unter dir, nichts ist außer dir, nichts ist zwischen dir.
 Keine Licht- und keine Rüdenseite deinem Ein-, kein Körper deinem Einheitswesen
 Nichts in deinem Innern trennbar, nicht eine Stelle schwach und lösbar;
 Von nichts entfernt und getrennt, keine Stelle leer, die du nicht fülltest. Weder Zu-
 fall noch Veränderung treffen dich, nicht Zeit, Betörung, Mangel.
 Zeit und Schicksal — du bestimmst sie, ordnest und veränderst; kein Wissen fasst dich,
 begreifen dich kann kein Verstand.
 Angemessen dir ist deine Weisheit, deiner Würde dein Verstand; deine Weisheit,
 stammt aus dir, dein Leben bist du selbst, es gleicht dir nichts.
 Ohne deine Weisheit gibts keine Weisheit, ohne dein Verstand nicht Verstand noch
 Klugheit. Du hast zugetheilt Verstand dem Herz der Weisen, mit deinem Geist
 erhältst du sie, verständigst ihre Einsicht.

שיר ההיחוד ליום שלישי

קו מפלעדי בקהל אין בכורה. ומפלעדי עזך אין טורה:
 קהיל אין נקבד כי אם כבדתו. ואין גדור כי אם גדרתו:
 קו כל יקר וכל טוב פינך. לאשר מהפוץ עשות חסניך:
 קהיל אין חקר לנדרתך. ואין מספר לתרבניתך:
 קו אין עוד זולת חיותך. כי בכל חיבל ואין בליך:
 קהיל ולפנינו הפל בכל חייתך. ובחיות הפל כל מלאתך:
 קו לא לחוץ ולא השווה. יציריך אף לא מטעןיך:
 קהיל בעשותך באל לא נבדתך. מתווך מלאכתך לא נחדתך:
 קו בעשותך את נשמים. ואת הארץ ואת הרים:
 קהיל לא קרבוך ולא רתקוך. כי באל קירות לא יחלקו:
 קו זרם ומים לא ישטוף. ורוח בפיר לא ירדף:
 קהיל אף באל מונחת לא תמנפה. אש אובללה אש לא תשרפּך:
 קו להניזך אין חסרונו. וליחזך אין יתרונו:
 קהיל במו היהת לעולם תהיה. חסר ועדך בך לא יהיה:
 קו ושם משיך כי היהת. והנה ותהי ובעל אחה:
 קהיל היה לעולם ובן ונודעתך. בעידך ובן בך העידות:
 קו שאפה הוא והנה בפל. שלק הפל וטמך הפל:
 קהיל שמות יקרך יגענו ויעידו. בתוךך יקרך בך יסайдו:

Ohne deine Kraft ist keine Stärke, ohne deine Macht ist keine Hülfe. Ehrenwert ist
 keiner, nur wenn du ihn ehst; keiner groß, nur wenn du ihn groß machst;
 Jede Würde, jedes Gute kommt aus deiner Hand, dem Gnade du erzeugen willst —
 Unergründlich deine Größe, unaussprechlich dein Verstand. —
 Keine Dauer, denn dein Dasein ewiglebend! allvermögend! nichts ist außer dir.
 Vor dem All bist du das All gewesen, und als das All entstand, erfülltest du
 das Ganze.
 Nicht konnten drängen dich, bestimmten dich deine Weltgeschöpfe, noch entkräften dich.
 Indem du Alles schufst, nicht wardst du abgeschieden, aus deiner Werke Mitte wardst
 du nicht ausgeschlossen.
 Indem du schufst die Himmel, die Erde und das Wasser — konnten sie nicht nähern
 dich, noch ferner dich, ja, alle Scheidewände theilen dich nicht ab.
 Wasserströmme überschwemmen dich nicht; starke Winde stoßen dich nicht; auch
 der Erde Schlämme schlammten dich nicht; verzehrend Feuer! Feuer ver-
 sehrt dich nicht.
 An deinem Dasein findt kein Mangel statt, an deiner Einheit kein Überfluss; wie
 du warest, wirst du ewig bleiben, Mangel, Überfluss in dir nie sein werden.
 Dein Name zeuge dir: du warst, du bist, wirst sein! im All' du ewig
 währest! So wardst du anerkannt, wir bezeugen dir, und so hast selbst ge-
 lehret du:
 Dass du es selbst, im All', du seist, dass dein das All' von dir das All'! Die Namen
 deiner Majestät — sie sagens laut und zeugen deiner mächt'gen Majestät, für
 dich sie zeugen.

לִיּוֹם חַמִּישִׁי בְשָׁבּוּעַ

ס"ו מ' בְּטוּךְ גֶּשֶׁה מָרָה, נִיב שְׁפָתִים אֲפָתָה בּוּרָא:
 קְיָל מְחַשְׁבּוֹתִיק עַמְקָו וּרְמָו. וְשְׁנוֹתִיק לֹא יַחֲטֵפֶת:
 ס"ו לֹא לְפִדוּךְ חַכְמָתֶךְ. וְלֹא הַבִּינָה חַבְגִּנָּתֶךְ:
 קְיָל לֹא קְבָלֶת מְלֻכָּתֶךְ. וְלֹא יְרַשָּׁתְּ מְמַשְׁלָתֶךְ:
 ס"ו לְעוֹלָם יְהִי לְךָ לְבָנָה. וְלֹא לְאַחֲרִים בְּכָזְבָד הַזָּדָה:
 קְיָל וְלֹא תַּתְּנוּ לְאֱלֹהִים אֶחָרִים. תַּהְלַחֲתָךְ לְפָסִילִים וּזְרִים:
 ס"ו וּכְבָד וּגְמָס בְּלִין קָרְמָאָפָת. וּכְבָדָד לֹא לְזָרִים אֲפָת:
 קְיָל אֲפָתָה תְּעִיד בִּיחִזְקָה. וְתַּעֲרַתָּתָךְ וּעֲבָדִיךְ:
 ס"ו אֱלֹהִים עַל יְחִזְקָה. אֲפָתָה יְעַד אַמְתָה וּאֱנֹחַנָּנוּ עֲבָדִיךְ:
 קְיָל לְפָנָיךְ לֹא אֶל הַקְדִּימָה. וּבְמַלְאָכָתָךְ אֵין זֶר עַטָּה:
 ס"ו לֹא נָעוֹצָה וְלֹא לְפָרָת. בְּחַקְשָׁה בְּרִיאוֹת בַּיְנָנוֹת:
 קְיָל מְפָעָמָקִי מְחַשְׁבּוֹתָךְ. וּמְלַבָּךְ בְּלִ פְּעַלּוֹתִיךְ:
 ס"ו קָצֹות דָּרְכִּיךְ בְּלֹא חִבְרָנוּ. וּמְפָעָשָׂיךְ הַן יָדַעַנוּ:
 קְיָל שָׁאָפָתָה אֶל בְּלִ יְצָרָתָה. לְבָדָךְ מְאוֹמָה לֹא גְּרוּעָתָה:
 ס"ו לְעַשּׂוֹת מְלַאֲכָתָךְ לֹא לְחִזְקָתָה. וּגְמָס לְעֹזָר לֹא נָצְרָבָתָה:
 קְיָל בַּיְהִית לְפָנֵי הַבָּל. וְאוֹ בָּאַיִן בְּלִ | לֹא נָצְרָבָת בְּלִ:
 ס"ו כִּי מְאַהֲבָתָךְ שְׁבָדִיךְ. בְּלִ בְּרִאָתָךְ לְכָבּוֹדָךְ:
 קְיָל לֹא נִשְׁמַע מִן אָז וְהַלְאָה. וְלֹא קָם וְלֹא גַּהְיָה וְלֹא גְּרָאָה:

Fünfter Tag.

Wer wie du, Erkenntniß lehrt? der Lippen Rede du erschufst. Deine Gedanken sind
 so tief und so erhoben deine Jahre unvergänglich.
 Niemand lehrte Weisheit dich, Niemand brachte dir Vernunft bei, dein Reich du nicht
 erhalten hast, deine Herrschaft nicht ererbt.
 Ewig bleibt dir allein, nicht Andern, deines Glanzes Ehre, mit fremden Göttern
 du nicht theilest deinen Ruhm, mit Götzenbildern.
 Chr' und Würde gehen von dir aus, deine Ehre theilest du mit Fremden nicht. Du
 bezeugest deine Einheit, deine Lehre, deine Knechte auch;
 Gott, auf deine Einheit bist treuer Zeuge du, und auch wir deine Knechte. Vor dir
 kein göttlich Wesen je vorhanden war, bei deinem Werke war kein Fremder
 neben dir.
 Nicht wurdest du berathen, noch belehrt als du zu schaffen begonnen, denn Vernunft
 in deiner Gedanken Diese ist gegründet, aus deinem Sinne deine Werke alle sind.
 Erkennen wir zum Theile deine Wege nur, so wissen wir aus deinen Thaten doch, daß
 Alles du geschaffen, Gott, allein, und nichts dabei gefehlet dir;
 Und auszuführen deine Werke du nicht wardst genöthiget, auch der Hülse du nicht
 brauchtest, denn du bist vor dem All gewesen, konntest also, da nichts vorhanden,
 Keines nöthig haben.
 Die Liebe war's zu deinen Knechten, daß du das All zur Ehre dir erschufst. Nicht
 wurde je gehört, behauptet, je bemerkt, gesehen,

ס"ו ולא נודע אל זילוף. ואין במו ו אין בלאפָה:
 קהל ונעם אהניך לא יהיה אל. ראשון ואחרון אל ישׂראל:
 ס"ו ברוך אתה י'ך ד' ומיוח. י"י אחד ושםו אחד:
 קהל אשר מי יעשה במלאתך. במעשיך ובגבורותך:
 ס"ו אין יציר וולת יצירך. ואין בריאה כי אם בריאתך:
 קהל כל אשר תחפוץ פועשה בפל. כי אתה געלית על כל:
 ס"ו אין במו ו אין בלאפָה. כי אין אלהים זילוף:
 קהל אתה האל עוזה פלא. ודבר ממק לא יפלא:
 ס"ו מי במו נורא תהלות. אלהים לבך עוזה בדלות:
 קהל אין אותות במו אותותיך. אף אין מופת במו מופתיך:
 ס"ו אין התבונה בחכונתך. אין גדרה בגדרליך:
 קהל כי מאי עמקי מחשבותיך. ונבראו דרכיך אוֹרחותיך:
 ס"ו אין גאות במו גאותך. אף אין ענוּת בגנותך:
 קהל אין קדשה בקדשתך. אין קרבות במו קרבותך:
 ס"ו אין צדקה במו צדקך אין תשועה בתשיעתך:
 קהל אין זרע בזרע עותיך. אין קול ברעם בגבורותיך:
 ס"ו אין רחמים ברחמניתך. אין חנינות בחנינותך:
 קהל אין אלהות באלהותיך. ואין מפליא בשם תפארתך:
 ס"ו כי שטוח אלים ו מריצים. בזקך לחשאים להפליא נחוצים:

Wer bekannt: ein Gott wär außer dir, nicht Deinesgleichen oderemand sonst, und niemals wird ein Gott nach dir sein; Erster, Letzter: Gott Israels!
 Gelobt du, der Einige und Einzige, Gott ist einig, einig sein Name. Wer könnte vollführen wohl, wie du gewirkt, wie deine Thaten, deine Wunder?
 Kein Bild, das du nicht hast gebildet, kein Geschöpf, das du nicht hast geschaffen.
 Was du begehrest, thuest du im All, denn du bist über's All erhaben
 Nichts wie du, und nichts ist außer dir, kein göttlich Wesen nur denn du. Du der Gott, der Wunder ihst, nichts ist dir unmöglich.
 Wer wie du, im Lobe furchtbar? du allein bist's, Gott, der Großes thut. Keine Beichen wie die deinen, keine Wunder wie die deinen;
 Keine Weisheit wie die deine, keine Größe wie die deine, denn allzu tief sind deine Gedanken, erhaben deine Handlungsweise!
 Keine Hoheit gleicht der deinen, keine Milde gleicht der deinen, keine Heiligkeit der deinen gleicht, keine Traulichkeit der deinen gleicht.
 Keine Güte gleicht der deinen, keine Hülfe wie die deine; keine Macht der deinen gleicht, keine Stimme gleicht deiner Donnerkraft.
 Kein Erbarmen gleicht dem deinen, keine Gunst der deinen gleicht; keine Göttlichkeit der deinen gleicht, keiner Wunder thut, wie deines Ruhmes Name.
 Deine Namen sind die Kräfte, die bereit sind — der Bedrängten du gedenkest, — Wunder schnell zu thun. Sterndeuter, Zauberer bezwingen dich nicht, Beschwörung und Kunst besiegen dich nicht.

שיר היחוד ליום חמישי

קְהִלָּה וְאַשְׁפָּחָת וְחֲרֹטָם לֹא יַלְחִזּוּךְ. וְכָל שֵׁם וְלֶהֱמָת לֹא יַגְּזִחָה: סֹן לֹא יַגְּזִחָה בְּלָהָבָטִים. כֵּל הַקִּסְמִים וְהַחֲרֹטִים: קְהִלָּה אַפְּתָה מְשִׁיב לְאַחֲרָ חַכְמִים. לֹא יַגְּלִלוּ לְךָ עֲרוּמִים וּקְוּסִמִּים: סֹן לְחַשֵּׁב לְאַחֲרָ טַוּתָה. לְהַפֵּר עַצְתָּ סָד בְּזָרָה: קְהִלָּה מְרַצּוֹנָה לֹא יַעֲבִידָה. לֹא יַמְּרוֹדָה וְלֹא יַאֲחִירָה: סֹן עַצְתָּה פְּנֵר עַצְתָּ כָּל יוֹעָצִים. וַעֲזָה מְחַלֵּישׁ לְבָ אַפְּיִצִים: קְהִלָּה אַפְּתָה מְצֻוָּה וְפְּחִידָה מְשֻׂוָּה. וְאַיִן עַלְיָה פְּקִיד מְצֻוָּה: סֹן אַפְּתָה מְקִנָּה וְאַיִן מְקִנָּה. לְךָ כָּל מְקִנָּה נִפְשְׁתָה: קְהִלָּה וְכָל הַיְצֹוְרִים וְכָל עֲנִינִים. וְכָל יַקְרָא אֲשֶׁר בָּהּ אַיִן דְּמִזְוֹנִים: סֹן לֹא מְחַשְּׁבוֹתָם וְמְחַשְּׁבוֹתָה. בַּי אַיִן בּוֹרָא זִילָּחָה: קְהִלָּה וְאַיִן דְּמִזְוֹן | נִפְלָא אֱלֹהִינָּה. וְאַיִן חַקָּר גְּשָׁבָב אֲדוֹגָנָנוּ: סֹן סְתוּר מְבָל סְתוּר. וְעַמִּים מְבָל עַמִּים וּמְבָל קְטוּמִים: קְהִלָּה דָק מְבָל דָק וְצָפוֹן מְבָל. צָפוֹן וְיַכְלָל מְבָל יַכְלָל: סֹן גְּשָׁבָב מְבָל גְּשָׁבָב. וְגַעֲלָם סְבָל גַּעֲלָם וּשְׁמוֹ לְעוֹלָם: קְהִלָּה גְּבּוֹהָ מְבָל גְּבּוֹהָ. וְעַלְיוֹן מְבָל עַלְיוֹן וּמְבָל חַבִּיזָן: סֹן חַבִּיזָן וְעַמְוֹק מְבָל עַמְוֹק. לְבָ כָּל דְּעַת עַלְיָה חַמִּיק: קְהִלָּה שְׁאַיִן שְׁבָל וּמְדָע וְחַכְמָה. יְכוֹלִים לְהַשּׁוֹת לוֹ בְּלָמָאָה: סֹן לֹא מְשִׁינִים לוֹ אַיִךְ וּבְפָה. לֹא מְזָאִים לוֹ דָבָר דָוָתָה: קְהִלָּה מְקָה וְעַרְעָר וְשְׁגָגִי וּטְפָל. וְחַבָּר וּמְסִמְךָ אָזָר וְגַם אַפְּלָה:

Du siegeln alle Weisen nicht, alle Zauberer und Künstler; du fühilst rückwärts die Weisen, nicht können Kluge und Zauberer gegen dich an.

Zu wenden rückwärts deine Pläne, zu zerstören deinen Urtheils-Schluß; von deinem Willen bringen sie dich nicht ab, eilen dich nicht, halten dich nicht auf. Dein Entschluß zerstört den Rath der Räthe alle, deine Macht hingegen schwächt den Muth der Starken. Du gebietest und dein Befehl bestimmt; nicht über dich gebietet ein Befehl.

Du die Hoffnung, — Selbst hoffst du nicht — an die sich jede Seele hoffend labt, und alle die Geschöpfe bei ihrem Thun; doch alles Edle, das dir inwohnt, ahnen sie nicht — ;

Ihre Gedanken sind nicht deine Gedanken — denn sonder dir kein Schöpfer ist. Nicht wunderlich Gebild ist unser Gott, nicht ein erhabenes Gedankenbild unser Herr.

Er ist das geheimste Geheimniß! dunkler als alles Dunkel, als alles Verborgene; des Gartens zartste, des Seltensesten, Mächt'gen mächtigste.

Des Erhab'nens erhabenste, des Unbekannten unbekannteste, — unbegreifbar sein Name; des Hohen höchste, des Obern oberstes; mehr als alles Verhüllte verhüllt, tiefer als alles Tiefe, — der durchdringendste Verstand wird irre drab.

Denn keine Klugheit, Einsicht, Weisheit können ihm etwas ähnlichen, begreifen nicht an ihm: wie, wie viel, — finden nichts was ihm gleiche: Zufall, Ungefähr, Veränderliches, Beisatz, Zusatz, Stützpunkt, Helle, Dunkelheit;

ס"ו ולא מוצאים לו מראה נאכט. ולא כל טبع אשר שש ושבע:
 קהיל לבן גבוכות בל עשנות. ונבקחות בל החשנות:
 ס"ו וכל שרעפים וכל הרוחים. נלאים לשום בו שעירים:
 קהיל מלשערתו ומלהגבילה. מלתארהו ומלהפרסמהו:
 ס"ו בכל שב לנו הפשנווה. במדענו למוצה מה הוא:
 קהיל לא מצאנורו ולא ידענווה. אך ממעשיו הברנווה:
 ס"ו שהיא לבזו יוצר אחד. כי וכל יכל וחכם ומייחד:
 קהיל כי הוא היה לפל קודם. על בן נקר אאליה קדם:
 ס"ו בעטו בלי כל מאים ואת כל. ידענו כי הוא כל יכול:
 קהיל באשר מעשיו בחכמה כלם. ידענו כי בבינה פעלם:
 ס"ו בכל יום רום בחרשו כלם. ידענו כי הוא אלקי עולם:
 קהיל באשר היה קודם לכלם. ידענו כי הוא חי וקיים לעולם:
 ס"ו ואין לנתק אחר יוצרנו. בלבד ולא בספירנו:
 קהיל לממש ונדרש לא נשערתו. ליטפל ותואר לא גדרתו:
 ס"ו ולא נחשבו לעקר ונאכט. ולא למיון וכל און וילבל נקאב:
 קהיל כל הנראים והנפשדים. והמדיים בעשור בלולים:
 ס"ו ונשבע תפויות ונששות נדות. ושלש גזרות ועתות ומדות:
 קהיל חן בבורא אין גם אחד. כי הוא ברעם כלם יחר

finden nicht an ihm: Schein, Farbe, nichts Natürliches von den sechs und sieben
 (Schöpfungsstage.) Drob verwirren alle Gedanken, schwinden alle die Berechnungen,
 Alles Sinnen, alles Nachdenken ermäßet, ihm ein Verhältniß beizulegen, zu ermessen,
 zu begrenzen ihn, zu beschreiben, zu bezeichnen ihn.

Suchten wir mit unserm ganzen Verstande ihn, mit unsrer Kenntniß: was er sei, zu
 finden, wir fänden ihn nicht, wir kennten ihn nicht — ; aus seinen Werken nur
 erkennen wir:

daß er allein der Schöpfer, einig, lebend, allvermögend, weise, einzige sei ; daß
 er vor dem All vorhanden war, drum Er: „Gott der Vorzeit“ wird genannt.
 Weil er ohne etwas Alles hat gemacht, wissen wir, daß er alles vermag ; weil in
 seinen Werken allen Weisheit ist, wissen wir, daß er mit Vernunft sie gemacht.
 Weil täglich er alle sie erneut, wissen wir, daß er der Gott der Welten ist ; weil er
 vor allen ihnen war, wissen wir, daß er ewig und immer lebt.

Wir dürfen nicht grübeln über unsern Schöpfer, in unsern Herzen, unsern Reden,
 mit dem Fühlbaren, dem Körperlichen ihn ermessen, mit Eigenschaft und Gestalt
 ihn vorstellen.

Nicht erachten ihn als Stamm, Grund, Gattung, Kraft und Abgemessenes sonst
 unter sichtbaren, begreifbaren, erkennbaren Dingen (von zehn Inbegriffen).

Sieben Größen, sechs Verwandlungen, drei Sprach-, Zeit- und Maßbestimmungen) ;
 sieb, am Schöpfer auch nicht eines ist, sondern er sie allesamt geschaffen hat.

Alle sie veralten, wechseln, vergehen, schwinden hin ; du hingegen bleibst, überdauerst
 sie alle, ja, du lebst, dauerst ewiglich.

שיר היחוד ליום חמישי

173

טו בְּלָם יָבֹל אֶפְ יְחִילָפּוּ. הַם יַאֲבֹד וְאֶפְ יְסָפוּ:
שְׁלֵל וְאַתָּה תַּעֲמֹד וְתַבְלִה בְּלָם. בַּי חַי וְקַיִם אַתָּה לְעוֹלָם:

ליום השבת

טו אָז בַּיּוֹם הַשְׁבִּיעִי נְחַחַ. יוֹם הַשְׁבָּת עַל בְּנֵי בְּרִכָּתָה:
קָהָל וְעַל בְּלָ פּוֹעַל תְּהִלָּה עֲרוֹבָה, וְחַסְדִּיךְ בְּכָל עַת יְבָרְכָה,
טו בְּרוֹךְ יְיָ יָזָר בְּלָם. אֱלֹהִים חַיִם וּמְלָךְ עוֹלָם:
קָהָל בַּי מְעוֹלָם עַל עֲבָדִיךְ. רֹזֶב רְחַמִּיךְ וְתְּסִדִּיךְ:
טו וּבְמַצְרִים הַחִילָתָה. לְהֻזְיעַ בַּי מָאֵד נְעַלִיתָה:
קָהָל עַל בְּלָ אֱלֹהִים בַּעֲשׂוֹתָךְ בָּהָם. שְׁפָטִים בְּדָלִים וּבְאֱלֹהִים:
טו בְּקָבְקָעַךְ יִם סְוִף עַפְקָ רְאֹו. הַיְד הַגְּדוֹלָה נְיִרְאֹו:
קָהָל גְּהַגְתָּ עַפְקָ לְעַשׂוֹת לְךָ. שְׁם וְתְּפָאָרָת לְהַרְאָות גְּדָלָךְ:
טו וּדְבָרָת עַפְסָם מִן הַשְּׁמִים. וְגַם הַעֲבִים נְטָפוּ מִים:
קָהָל יָדַעַת לְכַתְּפָם בְּמִדְבָּר. בְּאָרֵץ צִיָּה אִישׁ לֹא עֲבָר:
טו פְּתַחַת לְעַפְקָ דְּבָנָן שְׁמִים. וּכְעַפְרָ שְׁיאָר וּמְאֹור מִים:
קָהָל תְּגַרְשָׁ גְּזִים רְבִים עֲפִים. יִירְשֵׁו אַרְצָם וּעַמְלָ | לְאָמִים:
טו בְּעַבוֹר יִשְׁמְרוּ חֲקִים וְתוֹרוֹת. אָמְרוֹת יְיָ אָמְרוֹת טְהוֹרוֹת:
קָהָל וַיַּתְעַדְנוּ בְּמִרְעָה שְׁמָן. וּמְחַלְמִישׁ צָר פְּלִינִי שְׁמָן:
טו בְּנֵיכֶם בְּנֵי עִיר קְדָשָׁה. וַיַּפְאַרְיָ בֵּית מִקְדָּשָׁךְ:
קָהָל וְתָאָמַר פָּה אָשָׁב לְאָרָךְ יָמִים. אַדְתָּה בְּרָךְ אָבָרָךְ:

Sabbath.

Einst, den siebten Tag du ruhest, den Sabbath drum segnetest: Da war die ganze Schöpfung des Lobes voll, drob deine Frommen alle Zeit dich loben.
Gelobt sei Gott, der alle sie erschaffen, des Lebens Gott, der König der Welt. Ewigkeit waltet über deine Knechte, deines Erbarmens, deiner Gnade Menge.
In Mizrajim begannst du, zu zeigen deine Erhabenheit über alle Götter, denn du sittest an ihnen und an ihren Göttern große Strafgerichte.
Als das Winzenmeer du gespalstet, sahen sie drin' allmächtige Hand und fürchteten.
Dein Volk du führtest — daß es dir bringe Ruh und Ruhm, daß es zeige deine Größe —,
Sprachst mit ihnen vom Himmel herab — Wetterwolken sich ergossen — ließest reisen sie in Wüstenei in ödem Land, ein Wand'rer nie betrat.
Himmelspeise gabst du ihnen, Fleisch, des Bodens Frucht, aus Felsen Wasser floß;
Völker triebst du weg, Nationen viele, deren Land und Gut sie erben sollten:
Auf daß sie Gesetz und Lehre halten, des Ew'gen Sprüche, reine Sprüche! auf fetter Weide wonniglich, bei Delfströmen aus hartem Kiesel.
Als Ruhe sie erlangt, erbauten sie deine heil'ge Stadt, verherrlichten dein heil'ge Haus; „Hier!“ sprachst du, „will ich wohnen auf ew'ge Seiten, segnen ihre Rost.“

שיר היחוד ליום השבת

זו ב' שם יזבחו זבחי אדק. אף פגניך ילבשו אדק:
 קהל ובית הלווי געימות יזפרו. לך יתרכזען אף ישירוף:
 זו בית ישראל ויראי יי'. יכפדו ויודו שטך יי':
 קהל הטיבות מאד לראשוגים. פן תפיב גם לאחרונים:
 זו יי' תפיש נא עליינו. באשר שטך על אבותינו:
 קהל אוטנו להרבות ולהטיב. ונזרה לך לעוזם כי תפיב:
 זו יי' פגנעה עירך מברת. כי עלייך שטך נקרא:
 קהל וקרון דודatzמיה בה. ותשפוץ לעוזם יי' בקרבה:
 זו זבחי אדק שטה נזבחה. ובכימ' קדום פשור מנחה:
 קהל וברך עטך באוצר פגניך. כי חפצאים לעשות רצונך:
 זו וברצונך טעה חפצאנך. הפטינא עטך בלאנו:
 קהל בחרתנו להיות לך לעם סגלה. על עטך ברכתך סלה:
 זו וחתיד נספר תחליך. ונחיל לשם תפארתך:
 קהל ומברכתך עטך יבורך. כי אתה כל אשר תברך מבורך:
 זו ואני בעודי אהלה פוראי. נאברכבה כל ימי אבא:
 קהל יהiji שם יי' מבורך לעוזם. מן העוזם ועד העוזם:
 בפתחך ברוך יי' אלהי ישראל מן העוזם ועד העוזם. ויאמרו כל העם
 אמן ונהיל לך: ענה דגיאל ואמר להו שטה די אלהא מברך מן עולם ועד
 עולם די חכמתך ונכורתך די לה היא: ונאמר ניאמר הלוים ישוע וקדמי אל
 בני חשבניה שרבי הודה שבניה פתחה קומי ברכו את יי' אלהיכם מן

Dort brachten, frommen Sinnes, Opfer, deine Priester weihvoll, sangen Hymnen die
 Leviten, tönten Lob und Posaunenschall,
 Und Israel, die Gottesfürchtigen, deinen Namen ehrend priesen. O, wie gütig du den
 Eltern warst! sei gütig auch den Kindern.
 Ew'ger! freu dich unser, wie einst der Eltern dich gefreut hast, sei gütig mehr und
 mehr mit uns, daß wir immer dich deiner Gnade wegen preisen.
 Erbaue, Ew'ger, deine Stadt recht bald, die deinen Namen führet, laß Davids Heil
 in ihr erblühn, deinen Thron in ihr erstehn!
 Daß fromme Opfer wir dann bringen, Speiseopfer wie zuvor, gefällig dir, mit
 deines Antlitzes Licht den Segen deinem Volke leihst, die deinen Willen gern
 erfüllen wollen.
 Gefall' es dir nach unserm Wunsch zu thun! Schau hier dein Volk wir alle, die du
 zum Eigenthum erkoren dir, und dein gesegnet Volk ist:
 Daß immer wir deinen Ruhm verkünden, preisen deinen Ehrennamen; Segen deinem
 Volke werde — wen du segnest, der ist gesegnet. —
 Aber ich röhme meinen Schöpfer lebenslang, bete an so lang mir Frist gegeben hier.
 Es sei gelobt des Ew'gen Namens ewig, von Ewigkeit zu Ewigkeit.

שיר היחוד ליום השבת

הַעוֹלָם וְעַד הַעוֹלָם וַיִּבְרְכֵי שֶׁם בְּכֹדֶךָ וּמְרוּםָם עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה: וַיֹּאמֶר
בָּרוּךְ ייְהוָה יְשָׂרֵף מִן-הַעוֹלָם וְעַד הַעוֹלָם וַיֹּאמֶר כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָה:
וַיֹּאמֶר נִבְרָךְ הוּא אַתָּה ייְהוָה לְעַנֵּנִי בְּלַקְרָב וַיֹּאמֶר הוּא בָּרוּךְ אַתָּה ייְהוָה
יְשָׂרֵף אָבִינוּ מַשּׁוֹּלָם וְעַד עוֹלָם:

שיר הכבוד

יְהוָה אֱלֹהִים זָמִירֹת וִשְׁירִים אֲאָרוֹן. בַּי אֱלֹהִיךְ נֶפֶשִׁי תַּעֲרוֹן:
קָהָל נֶפֶשִׁי חַמְדָה בְּצָל יְהוָה. לְדָרְעָת כָּל רֹאשׁ סֹזָךְ:
סֹזָךְ מִפְּנֵי דָבְרֵי בְּכֹדֶךָ. חֹטָמָה לְפִי אֶל דָוִדָךְ:
קָהָל עַל בָּן אֶדְבָּר בְּקָה נְכָבְדוֹת. וְשָׁמָךְ אֲכָבָד בְּשִׁירֵי יְדִידּוֹת:
סֹזָךְ אֲסְפָרָה בְּכֹדֶךָ וְלֹא רְאִיתָךְ. אֲדָפָךְ אֲכָנָךְ וְלֹא יְדַעַתָּךְ:
קָהָל בְּנֵי יִאָח בְּסֹזֶד עַבְרִיָּה. דְמִתְתַּת הַדָּר בְּבֹזֶד הַזָּרָךְ:
סֹזָךְ בְּדָלָתָךְ וְגַבְרִתָּךְ. כַּפְרָה לְחַקְעָפָה פָּעַלְתָּךְ:
קָהָל דְמַפְרָה אַזְתָּךְ וְלֹא בְּפִי יְשָׁהָה. וַיְשֻׁוּבָה לְפִי מַעֲשָׂיךְ:
סֹזָךְ הַמְּשִׁילָה בְּרוֹב חִזְיוֹנוֹת. הַגָּפָק אֶחָד בְּכָל דְמִינּוֹת:
קָהָל וַיְחַזֵּוּ בָהּ זָקָנָה וּבְחָרוֹת. וַיְשַׁעַר רָאשָׁךְ בְּשִׁיבָה וּשְׁחָרוֹת:
סֹזָךְ זָקָנָה בַּיּוֹם דַיִן וּבְחָרוֹת בַּיּוֹם קָרְבָּה. בְּאֵישׁ מְלָחָמוֹת יְדָיו לוּ רַבָּה:
קָהָל חַבְשׁ כּוֹבֵעַ יְשֻׁוּבָה בְּרָאשָׁוֹ. הַוְשִׁיעָה לוּ יִמְנָזֶה וַיְרֹאֵעַ קָדְשָׁוֹ:
סֹזָךְ טַלְלִי אָרוֹת רָאשָׁוֹ נְמָלָא. קָוָצָחוּ רְסִיסִי לִילָה:
קָהָל יַתְפֵּאֵר בַּי בַּי חַפְצֵז בַּי. וְהַוָּא יְהִיה לִי לְעַטְרָת צָבִי:

Hochgesang.

Lieblich ertöne mein Saitenspiel, stimme Gesang, denn nach dir meine Seele schwachet. Meine Seele hinblickt nach deiner Allmacht Schatten, zu erfahren deines Rathes Tiefe.

Wenn von deiner Majestät ich rede, schlägt mein Herz deiner Liebe hoch empor. So will ich preisend von dir reden, Liebesgesang deinem Namen weih.

Deinen Ruhm verkünden soll ich — hab' dich ja nie gesehn'! vergleichen, benennen dich — und kenn' dich doch nicht! Durch deine Propheten, im Rathe deiner Knechte hast du deiner Hoheit Pracht vergleichend dargestellt.

Deine Würde, deine Macht, bezeichneten sie nach deiner Werke Größe, verglichen dich, doch nie dein Wesen selbst, sie stellten dich nach deinen Thaten dar,

Bildeten dich in vielen Erscheinungen, doch in allen Darstellungen als den Einen. Du erscheinst, bald ein Greis, bald ein Jüngling, des Hauptes Haar grau und schwarz;

Greis im Gerichte, Jüngling, im Kampfe, als Krieger mächtig kämpfend; mit Siegeshelm das Haupt geziert, die Rechte Sieg verschafft.

Von mildem Thau das Haupt bedeckt, die Locken voll nächstlicher Tropfen — will er an mir, ich ihm gefalle, hochberühmt, mir kostlich Schmuck und Krone sein; —

וְעַל מִצָּח בְּכֹוד שֶׁם קְרֵשׁוֹ:
 קְהֻל לְחֹנָן וְלִכְבֹּזֶד צְבִי תִּפְאָרָה. אֲמַתּוֹ לֹז עַטְרָה עַטְרָה:
 וְעַל מְחִלְפּוֹת רָאשׁוֹ בְּכִימִי בְּחוֹרוֹת. קְוֹצְחִיו פְּלֹפְלִים שְׁחוֹרוֹת:
 קְהֻל גְּנוּה הַצְּדָקָה צְבִי תִּפְאָרָתָה. יַעֲלָה נָא עַל רָאשׁ שְׁמַחְתּוֹ:
 וְעַל סְגִלְתּוֹ תְּהִי בִּידְךָ עַטְרָת. וְעַנְיָף מְלִיכָה צְבִי תִּפְאָרָת:
 קְהֻל עַמִּים נְשָׁאָם עַטְרָת עַפְדָם. מַאֲשֶׁר יִקְרָא בְּעִינֵינוּ בְּבָדָם:
 וְעַל פְּאָרוֹן עַלְיָה וּפְאָרִי עַלְיוֹן. וְקָרּוּב אַלְיָה בְּקָרָא אַלְיָה:
 קְהֻל צָח וְאַדוֹם לְלִבְוִישׁוֹ אַדוֹם. פּוֹרָה בְּדָרְכּוֹ בְּבָזָאוֹ מְאַדוֹם:
 וְעַל קָשָׁר חַפְלִין הַרְאָה לְעַנוֹן. חַמִּינִית יִלְגַּד שְׁנִינִיו:
 קְול רֹזֶחֶה בְּעַמּוֹ עֲנָנוּם יִפְאָר. יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת בָּם לְהַתִּפְאָר:
 וְעַל רָאשׁ דְּבָרָךְ אַמְתָח קוֹרָא מְרָאשׁ. הוֹד וְדוֹר עַם דּוֹרְשָׁק כְּרוֹשׁ:
 קְהֻל נְשִׁית הַמְזָן שְׂרִירִי נָא עַלְיָה. וְרַגְתִּי תְּקָרְבָּא אַלְיָה:
 וְעַל תְּהִלָּתִי תְּהִלִּי לְרָאשׁ עַטְרָת. וְחַפְלָתִי חַפְזָן קְטָנִית:
 קְהֻל תִּקְרָר שִׁירַת רֶשׁ בְּעִינֵיךְ. בְּשִׁיר יוֹשֵׁר עַל קְרָבָנִיךְ:
 וְעַל בְּרָכָתִי תְּעַלָּה לְרָאשׁ מִשְׁבִּיר. מְחוֹלָל וּמוֹלֵד צְדִיק בְּבִיר:
 קְהֻל וּבְכְרָבָתִי תְּגַעַנְעַלְיָה רָאשׁ. וְאַזְתָּה קָח לְךָ בְּבָשָׂמִים רָאשׁ:
 וְעַל יְעָרָב נָא שִׁיחִי עַלְיָה. כִּי נְפָשִׁי חַעֲרוֹב אַלְיָה:
 לְךָ "הַגְּדוֹלה וְהַגְּבוֹרָה וְהַתִּפְאָרָת וְהַנִּצְחָה וְהַחֲדָר כִּי כָל בְּשָׂמִים וּבְאַרְץ: לְךָ "הַמְּמֻלָּכה
 וְהַתְּהִנְשָׁא לְכָל לְרָאשׁ: מַיְמָלֵן נְבוֹרוֹת " יְשִׁמְעַל כָּל תְּהִלּוֹת:

Diadem, glänzend schön sein Haupt, des heil'gen Namens Majestät vor der Stirne
 prangt die zum Dank, zur Ehre, mit Pracht sein Volk ihm krönend windet,
 Gewunden jugendlich ums Haupt, gekräuselt in schwarzen Locken. Der heil'ge Tempel
 seines Ruhmes Krone, über alle seine Freude reicht,

Sein Liebling, Krone er in seiner Hand, königlicher Bund, Kleinod — von den Treuen
 aufgesetzt, geschmückt, von seinen Werthen verehrt. —

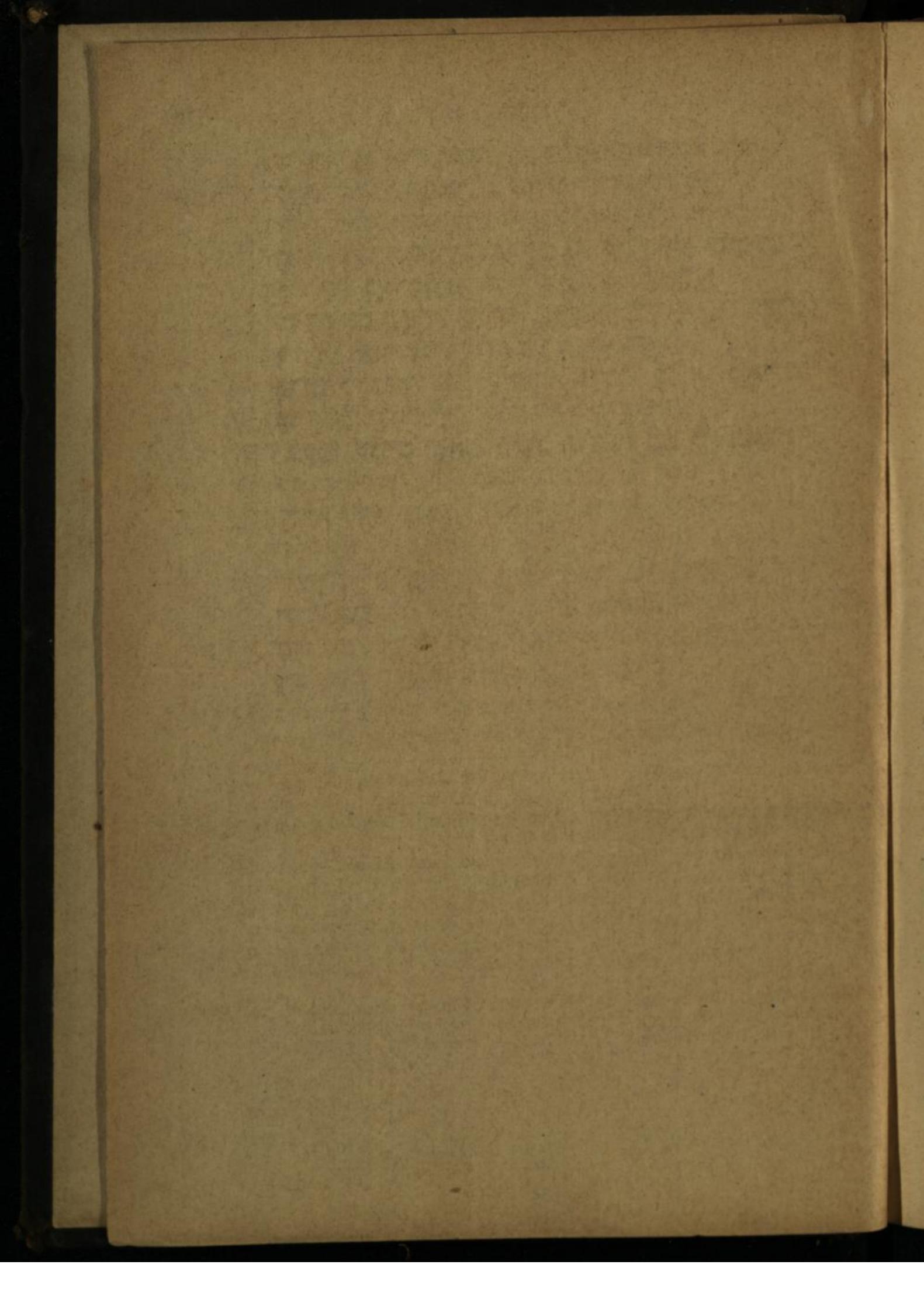
Seine Bierde ich bin, meine Bierde er ist, der nah mir ist, wenn ich ihn anbete. Einst
 glühend roth in Purpur-Gewand kommt er von Edom, wie Keltertreter.

Im Tefillin-Bande ließ er schauen seinen Frommen des Ew'gen Gestalt vor Augen;
 die Frommen seines Volks, ihm gefällig, erhebt er, der im Ruhme wohnt, sich
 ihrer rühmend.

Deines Wortes Anfang thut Treue kund, vor Beginn der Welt; bedenk' das Volk,
 das dich sucht. Nimm auf meiner Lieder Töne, wohlgefällig an mein Lobgesang.
 Es sei mein Lobspruch Krone deinem Haupte, mein Gebet wie Opferduft gefällig;
 es gefalle dir des Armen Lied, wie jene Opferlieder dir gefielen.

Es steige mein Lob empor zum Schöpfer, Regierer, Erhalter, dem Vollkommensten.

Wende dich beifällig meinem Lobe zu, nimm ihn auf wie Opfergewürz.
 Möchte lieb dir sein meine Rede! ach, meine Seele schmachtet nach dir.

new

R

2203=98008843

Universitäts-
bibliothek

Inventarnr.

98008843

Universitätsbibliothek Potsdam

Ausleihnr.

98008843